

for other books like this visit http://www.cheemahar.blogspot.com

ਸਮਰਪਣ

ਉਹਨਾਂ ਗੁਰਸਿੱਖ ਵੀਰਾਂ ਭੈਣਾਂ ਨੂੰ ਜਿਹੜੇ ਉਸ਼ਟ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਚੱਲਦੀ ਅਜੋਕੀ ਸਿਆਸੀ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਸੁੱਕੇ ਪੁੱਤਿਆਂ ਵਾਂਗ ਉੱਡਦੇ ਨਹੀਂ ਫਿਰਦੇ, ਬਸ਼ਕਿ ਮਸ਼ਬੂਤ ਚਟਾਨਾਂ ਵਾਂਗ ਅੱਜ ਵੀ ਸਿੱਖ ਕੌਮ ਦੀ ਅਜਾਦੀ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿੱਚ ਸੰਕਲਪ ਹਨ।

ਪੰਨਿਆਂ ਦੀ ਦਾਸਤਾਨ

ਵਿਸ਼ਾ	毫苦	Hgt
इंसर अध्ये हरे	annual contraction of	3
व एक प्रेमेश्व भरत स सभी विषे उद्देश	ਭਾਈ ਜਿਵੇਂ ਦੀ ਜ਼ਬਾਈ	9
केल के केलक का निवस्त की कराओं	राडी तिरि सी तुसारी	18.
स्टेल अपन ने काल से काली	ਦਈ ਸੁੱਖੇ-ਜਿੰਦੇ ਦੀ ਜ਼ੁਕਨੀ	22
and कर है करते हैं कर है	इसी जिंसे भी तकावी	27
हम्बन्ध प्रवेश की बिहरू र बन्त भी गरारी	इस्ते सिरे ही सुवारी	29
शहर पुरोप से दिएका में दहन देश	ਰਦੀ ਜਿੰਦੇ ਦੀ ਜ਼ਬਾਨੀ	12
हमान है बनान के विशे हुए औरसन	ਭਵੀ ਜਿੱਦੇ ਦੀ ਚਚਾਨੀ	90
ਅਈ.ਸੀ. ਫਰੇਰ ਦਾ ਕਰਨ	ਕਈ ਜਿੱਦੇ ਦੀ ਹੁਝਾਸ਼ੀ	56
रिंड इंटीनेल से स्तरने	ਬਾਈ ਵਿੱਦੇ ਦੀ ਹਬਾਨੀ	59
ਜ਼ਿਲ ਦੇ ਕਰਮ ਸੀ ਕਰਤੀ	क्टी होते जी सुधारी	62
5 बर्देश गा संदर्भी होता हती हो	ਕਈ ਜਿੱਦੇ ਦੀ ਕਰਨੀ	66
सुविकारी केंद्र प्रदेशी हैं कुछार	अर्थ किंगे से पहली	90
हारिकार जो केंग्रजी हैन देशे सकते हिन्दे	बारी विके भी सुरार्थ	33
link his gail feather	करी किर से समर्थ	48
सिंहे अर्थित है सीहते उसेला हो कराई	शही जिसे सी जुधानी	96
ਜੀ ਵਿੱਚ ਦੇ ਵੜ ਦੇ ਦਿਸ਼ਦਰ ਫੀਰ	करों निर्दे से बुकली	112
ਕਰੀ ਜਿੱਦੇ ਦਾ ਬਦਾਸ਼ਤੀ ਤਿਆਮ		113
पट भी ए असी उन्हें हैं।		120
आर्थ प्रकारों सभी, अंड का राज सका हुन्हें	141	125
भूग मेर् हें करते जिसे हर चड		(29
पंचा हेरत से स्थापित	*******	123
इसी है अबने ने सभी तिले हैं आधार सबर		132
कोरी है प्रोपक होता से हिस्सार है प्राप्त क्षेत्र		134
THE WOLLDESS WITHOUT THE	रेंग्र भड़रूप	136
िर वृत्र क्रिया कि उसे वहीं सक from वे	भाग बुद्धार तेव	136

ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਆਪਣੇ ਵੱਲੋਂ

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਨਿੱਕੇ-ਨਿੱਕੇ ਜਾਂ ਅਤੇ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਤੋਂ ਸਿੱਖ ਕੌਮ ਦੀ ਅਜਾਦੀ ਦੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਜੁਝਾਰੂ ਲਹਿਰ ਤੇ ਦਿਨੋਂ ਦਿਨ ਜਵਾਨੀ ਚੜ੍ਹ ਰਹੀ ਸੀ, ਓਦੋਂ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਘਰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜੁਝਾਰੂ ਸਿੰਘਾਂ ਦੀ ਸੁਰਮਗਤੀ ਦੇ ਚਰਚੇ ਹੁੰਦੇ । ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਹਰੇਕ ਜੁਝਾਰੂ ਸਿੰਘ ਦੇ ਚਰਚੇ ਉਸ ਦੇ ਇਲਾਕੇ 'ਚ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ, ਪਰ ਕਈ ਜੁਝਾਰੂ ਸਿੰਘ ਅਜਿਹੇ ਵੀ ਮਕਬੂਲ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਛਹਾਦਰੀ ਅਤੇ ਫੁਰਤੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਆਪਣੇ ਇਲਾਕੇ ਦੀਆਂ ਜੂਹਾਂ ਟੱਪ ਕੇ ਸੂਝਾ ਪੱਧਰ ਤੋਂ, ਫਿਰ

ਕੌਮੀ ਪੱਧਰ ਅਤੇ ਫਿਰ ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਪੱਧਰ ਤਕ ਫੈਲ ਗਏ । ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਸੰਡਿਆਲਾ ਕਸਭੇ ਵਿਚਲੇ ਪਿੰਡ ਗਦਲੀ ਦਾ ਸੰਮੁਪਲ ਭਾਈ ਹਰਜਿੰਦਰ

ਸਿੰਘ ਜਿੰਦਾ ਅਜਿਹੇ ਹੀ ਜੁਝਾਰੂ ਸਿੰਘਾਂ ਦੀ ਸੁਣੀ `ਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ।

ਭਾਈ ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜਿੰਦਾ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਓਦੋਂ 'ਦੁੱਲਾ ਭੱਟੀ' ਵਾਂਗ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਹਰਜ਼ਾਵਾਂ ਪਿੰਡਾਂ ਦੀਆਂ ਸੱਬਾਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਗਲੀਆਂ ਤੇ ਦਫ਼ਤਰਾਂ ਤਕ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ । ਉਸ ਦੇ ਦਿੱਲੀ, ਪੰਜਾਬ ਜਾਂ ਬੰਬਈ 'ਚ ਹੋਣ ਦੇ ਚਰਚੇ, ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਅਖਬਾਰਾਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਕੌਮੀ ਅਖਬਾਰਾਂ ਤਕ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਸਿੰਘ ਵਿਰੋਧੀ ਸਿਆਸੀ ਨੌਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵੀ ਸਾਹ ਸੂਝੇ ਰਹਿੰਦੇ ਅਤੇ ਪੁਲੀਸ ਅਫ਼ਸਰਾਂ ਦੇ ਵੀ । ਆਖਰ ਕੀ ਸੀ ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜਿੰਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਕੇ ਭਰਾਵਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਵਧ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਬੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਜਿਨਾ ਨੇ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਕੁਝ ਕੁ ਰਿਵਾਲਵਰਾਂ ਤੋਂ ਗੋਲੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਫੌਜੀ ਭਾਕਤ ਹੋਣ ਦਾ ਮਾਣ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਸਟੇਟ ਨੂੰ ਵਾਹਣੇ ਪਾਣੀ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਘੇਰੇ ਤੌਰ ਕੇ ਅਹਿਮ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਸਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ?

ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਭਾਈ ਜਿੰਦੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਗਰੁੱਪ ਵਾਰਦਾਤਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਲੈਣ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਨਿਯਕਾਮ ਸੇਵਾ ਭਾਵਨਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਜਾਰੇ ਗਰੁੱਧਾਂ ਨਾਲ ਤਾਲ ਮੌਲ ਸੀ, ਪਰ ਜਥੇਬੰਦਕ ਤੌਰ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ 'ਕਮਾਂਡੋ' ਵਜੇਂ ਹੀ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ । ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੀ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਮਾਂਡੇ ਟਰੋਨਿੰਗ ਅਕੈਡਮੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਿ ਪੱਛਮੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨੌਜਵਾਨ ਸੁਰੱਖਿਆ ਫੇਰਸਾਂ 'ਚ ਨੌਕਰੀ ਕਰਨ ਹਿੱਤ ਕਮਾਂਡੇ' ਟਰੋਨਿੰਗ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ । ਉਹ ਟਰੋਨਿੰਗ ਏਨੀ ਸਖਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕਿ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਹ ਮੌਨ ਕੇ ਚੱਲਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅੰਧਿਆਂ ਤੋਂ ਵਧੇਰੇ ਰੰਗਰੂਟ ਟਰੋਨਿੰਗ ਵਿੱਚੇ ਹੀ ਛੱਡ ਕੇ ਭੱਜ ਜਾਣੇ ਹਨ । ਉਹਨਾਂ ਰੰਗਰੂਟਾਂ ਨੂੰ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਮਜਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰੰਗ ਤੋਂ ਹੀ ਇਹ ਚਾਰ ਸੜਕ ਯਾਦ

ਕਰਵਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ : 1. ਦ੍ਰਿਤ੍ਹ ਇਚਾਦਾ

2. ਵਰਤੀ

3. ਡਜਿਪਲਿਨ

4. ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਿਰਾਸ਼ ਨਾ ਹੋਣਾ

ਰੇ ਅਸੀਂ ਵੇਖਾਂਕੇ, ਸਾਡੇ ਸੁਝਾਗੂ ਵੀਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੁਣ ਕੁਦਰਤੀ ਹੀ ਸਨ। ਇਹਨ ਕੁਦਰਤੀ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਹੀ ਸਿੱਟਾ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਖ਼ਤ ਟਰੇਨਿੰਗ 'ਚੋਂ ਲੰਘੀਆਂ

ਵਰਸਾਂ ਜੁਝਾੜ੍ਹ ਸਿੰਘਾ ਦੇ ਵਿਹੁ ਸਕਲਪ ਅੱਗੇ ਕੁਕਾਵਣ ਨਾ ਬਣ ਸਕੀਆਂ।

ਭਾਈ ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜਿੰਦਾ ਮੈਟਰਸਾਈਕਲ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਏਨਾ ਮਾਹਰ ਸੀ ਕਿ ਪੂਗੇ ਸਪੀਡ 'ਚ ਉਂਭ ਰਹੇ ਮੈਟਰਸਾਈਕਲ ਨੂੰ ਇਕਦਮ ਯੂ.ਟਰਨ 'ਚ ਮੇੜ ਲੈਂਦਾ । ਉਸ ਦੇ ਇੜ ਇਰਦੇ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ । ਭਾਈ ਜਿੰਦੇ ਦਾ ਵੱਡਾ ਭਰਾ ਨਿਰਭੈਲ ਸਿੰਘ ਪੁਲੀਨ ਵਿਚ ਸੀ । ਭਾਈ ਜਿੰਦੇ ਨੂੰ ਰੂਪੇਸ਼ ਹੋਇਆਂ ਅਜੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਚਿਰ ਹੀ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਰਿਸ਼ਰੇਦ ਦਾ ਦੇ ਕਹਿਣ ਤੇ ਨਿਰਫੈਲ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ਜਿੰਦੇ ਨੂੰ ਇਸ ਚਾਹ ਹੋ ਮੇੜਨ ਲਈ ਗੱਲ ਭਰਨ ਗਿਆ । ਨਿਰਭੈਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਸਿੰਧੀ ਹੀ ਇਸ ਵਿਸੇ ਤੇ ਗੱਲ ਤੋਰ ਕਈ ਤਾਂ ਇਸ ਲੈ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣਨੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਗੱਲਾਂ 'ਚ ਲੈਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ । ਜਲਦੇਆ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਭਾਈ ਜਿੰਦੇ ਨੇ ਨਿਰਭੈਲ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ : 'ਤੂੰ ਸੰਤ ਲੌਂਗਵਾਲ ਨੂੰ ਪੰਕ ਮਨਦੇ ਕਿ ਸੰਤ ਭਿੰਤਰ'ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ---- ?'

ਨਿਰਭੇਸ਼ ਜਿੰਘ ਨੇ ਮੋਕਾ ਸੰਭਾਲਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ : "ਸੰਤ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ।"

ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਭਾਈ ਜਿੱਦੇ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿਚ ਚਮਕ ਆ ਕਈ । ਉਹ ਵੱਡੇ ਭਰਾ ਦੇ ਸੇਡੇ ਦੇਇਆ ਤੇ ਹੋਈ ਜਿਹੀ ਕਹਿੰਦਾ : 'ਫਿਰ ਡਾਂ ਦਧੀਐ ! ਤੂੰ ਸਾਨੂੰ ਫਲਾਣੇ ਐਸ.ਐਸ.ਪੀ ਦਾ ਕੰਡਾ ਡੱਢਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ----।

ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਨਿਰਸੈਲ ਸਿੰਘ ਇਕਦਮ ਚੁੱਠ ਖਲੌਤਾ ਤੇ ਕਹਿੰਦਾ : "ਮੈੱ ਤੇਨੂੰ ਵਾਪਸ ਨਿਜਾਣ ਆਇਐਂ ਤੇ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਈ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਮਿਲਾਉਣ ਨੂੰ ਫਿਰਦੈੱ----?" ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਭਾਰੀ ਜਿੱਦੇ ਦਾ ਆਪਣੇ ਵੱਡ ਭਰਾ ਦੇ ਦਿਲ ਦੀ ਗੱਲ ਜਾਣਨ ਦਾ ਇੱਕ ਪੈੱਤੜਾ ਹੀ ਸੀ ਤੇ

ਆਪਣੇ ਦ੍ਰਿਕ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਪ੍ਰਗਣਾਵਾਂ ਵੀ ।

ਜੁਝਾਰੂ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਇਸ ਨਿੱਕੇ ਜਿਹੇ ਗਰੁੱਧ ਨੇ ਕਿਵੇਂ' ਸੀਮਿਤ ਜਿਹੇ ਸਾਧਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵੱਡੇ ਨਿਲਨੇ ਸਭ ਕੀਤੇ, ਪਾਠਕਾਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ਨਸੀਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਗਾਜ਼ਾਵਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੇ ਨਹੀਂ, ਭਨੀਕ ਭਾਈ ਹਗਜ਼ਦਰ ਸਿੰਘ ਜਿੰਦਾ ਨੇ ਤੇ ਰਾਈ ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਸੁੱਖਾ ਨੇ ਖੁਦ ਹੀ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਭਾਈ ਹਰਜ਼ਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜਿੰਦਾ ਦੀਆਂ ਹੱਥ ਲਿਖਤਾਂ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਕਬਲੀ ਕਿਤਾਰ ਵਿੱਚ ਭਾਈ ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਸੁੱਖਾ ਦੀ ਜੁਝਾਨੀ ਸਿਰਫ ਜਨਰਨ ਵਿੱਦਆਂ ਨੂੰ ਕੜਲ ਕਰਨ ਦੀ ਗਾੜਾ ਹੀ ਛਾਪੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਲਿਤ ਆਕਨ ਦੀ ਸੁਧਾਈ ਵਾਲਾ ਕਾਫ ਅਸੀਂ ਮੈਕਰੀਨ 'ਚ ਭਾਈ ਜਿੰਦੇ ਦੇ ਨਾਂ ਹੱਠ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਅਧਿਐਨ ਕਰ ਕੇ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਹ ਅੱਧਾ ਭਾਈ ਸੁੱਖੇ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਤੇ ਅੱਧਾ ਭਾਈ ਜਿੰਦੇ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਉਸੇ ਰੂਪ 'ਚ ਕਿਤਾਰ ਵਾਪੂ ਰਹੇ ਹਾਂ।

ਭਾਈ ਜਿੰਦਾ ਜੰਬਾ ਨੇ ਇਹ ਲਿਖਤਾਂ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਨੋਹੀਆਂ ਨੂੰ ਜੱਪਦ ਹੋਏ ਸਦੇ ਪ੍ਰੋ ਗੱਰੰਦਰ ਸਿੰਘ ਮਹਿਬੂਰ ਵਰਗੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੀ ਨਸ਼ਰ 'ਚੋਂ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਵਣ ਨਈ ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸਪਸ਼ਟ ਸੀ । ਉਹ ਮੈਦਾਨੇ ਸੰਗ ਦੇ ਸਫਲ ਰੁਝਾਰੂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਸੀ ਕਿ ਸਿੱਖ ਪੰਥ ਦੇ ਜੁਝਾਰੂ ਪੀਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਡੂੰਘਾਈਆਂ 'ਚੋਂ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਿੱਖ ਵਿਦਵਾਨ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਇਸ ਸੰਧ ਨੂੰ ਪਾਠਕਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰੀ ਸ਼ੋਲੀ ਵਿੱਚ ਪਾਰਕਾਂ ਅੱਕੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਿਕਾਰਿਣ ।

ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਭਾਈ ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜਿੰਦਾ ਅਤੇ ਭਾਈ ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਸੁੱਖਾ ਦੀ ਇਹ ਵੀ ਬਹੁਤ ਮਹਾਨ ਸੇਵਾ ਹੈ । ਜੁਝਾਰੂ ਯੋਧਿਆਂ ਅਧਵਾ ਅਜਾਈ ਘੁਲਾਣੀਆਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨਾਮਿਆਂ ਬਾਰੇ ਲਿਖਣ ਲਈ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਲੇਖਕ ਕਰਕ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਵਿਚ ਵੀ ਪੂਰਾ ਸੰਚ ਇਕੱਠਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਪਰ ਜਿਸ ਭਰੀਕੇ ਦੇ ਨਾਲ ਭਾਈ ਜਿੰਦਾ ਤੇ ਭਾਈ ਸੁੱਖਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜੁਝਾਰੂ ਪੈੱਡੇ ਘਾਰੇ, ਆਪਣੇ ਐਕਸਨਾ ਬਾਰੇ ਖੂਦ ਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਲਿਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਖੇਟ ਰਲਣ ਦੀ ਕੋਈ ਗੁੰਜਾਇਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣ ਦਿੱਤੀ । ਇਹ ਸੱਚ ਜ਼ਰਜ ਵਰਗਾ ਹੈ, ਕਈਆਂ ਲਈ ਰੇਸਨੀ ਅਤੇ ਕਈਆਂ ਲਈ ਜੇਕ ਵੀ, ਪਰ ਝੂਠ ਅਤੇ ਅੰਤ ਉੱਤੇ ਭਾਰੂ ਹੈ ਇਹ ਸੱਚ ।

ਤਾਈ ਜਿੰਦੇ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਇਹਨਾਂ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਈ ਘਟਨਾਵਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ ਤੇ ਫਿਰ ਹੋਰ ਪੰਨਿਆਂ ਤੇ ਓਹੀ ਘਟਨਾਵਾਂ ਪੂਰੇ ਵਿਸਤਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਵੀ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ । ਮੈਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਪਹਿਲ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਨਾਲ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਬਹੁਰ ਘਟ ਸਮਾਂ ਹੈ, ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਲਿਖ ਕੇ ਬਾਹਰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ । ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਲੱਗਾ ਕਿ ਫ਼ਿਲਹਾਲ ਐਕਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਵੀ ਲਿਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਫਿਰ ਫ਼ਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਵੀ ਲਿਖਿਆ, ਪਰ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੁਝਾਰ ਚਿੰਦਗੀ ਦੇ ਖੋੜੇ ਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਜਿੰਨੇ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਜਿੰਨੀਆਂ ਮੁਸੰਬੜਾਂ ਝੱਲੀਆਂ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮੰਦੇ ਨਜ਼ਰ ਅਜੇ ਵੀ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਸੰਬੰਧ ਹੀ ਹਨ । ਇਹ ਲਿਖਤਾਂ ਸੰਜਾਰ ਨੂੰ ਵੱਸਣਗੀਆਂ ਕਿ ਦਸਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਦੇ ਲਾਲ, ਉਸ ਮਹਾਨ ਪਿਤਾ ਦੀ ਆਖੀ ਗੱਲ :

"ਸਵਾ ਲਾਖ ਸੇ ਏਕ ਲਤਾਉਂ"। ਤਬੇ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਨਾਮ ਕਹਾਉਂ"

ਦੀ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਤੱਰ ਤੇ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰ ਕੇ ਕਿਵੇਂ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ।

ਭਾਈ ਜਿੰਦੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਖਦਸ਼ਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ਲਿਖਤਾਂ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੱਥ ਲੱਗ ਕਈਆਂ ਤੋਂ ਇਹ ਜਿਰਫ ਫਰਜਾਂ ਤੇ ਏਜੰਸੀਆਂ ਲਈ ਕੁਝ ਹੋਰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਮਗਫ ਖਪਾਈ ਦਾ ਸਾਧਨ ਤਾਂ ਸਾਇਦ ਬਣ ਜਾਣ, ਪਰ ਸਿੱਖੀ ਪ੍ਰੇਮ 'ਚ ਰੰਤੇ ਪਾਠਕਾਂ ਤਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਣਗੀਆਂ, ਇਸ ਲਈ ਕਾਫੀ ਸਮਾਂ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲੁਕਾ ਨੁਕਾ ਕੇ ਰੱਖਣਾ ਪਿਆ, ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਈ ਧਾਵਾਂ ਤੇ ਫੋਟੇ ਕਾਪੀਆਂ ਵੀ ਹੋਈਆਂ, ਪਰ ਭਾਈ ਜਿੰਦੇ-ਸੁੱਖੇ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦਾ ਵੀ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ । ਸਾਇਦ ਇਸੇ ਹੀ ਕਾਰਨ ਇਹ ਨਿਖਤਾਂ ਪ੍ਰੋ. ਹਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਹਿਸੂਫ ਕੱਲ ਵੀ ਪਹੁੰਚੀਆਂ, ਸ: ਕਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਚੰਡੀਕੜ੍ਹ ਵਾਲਿਆਂ ਕੋਲ ਵੀ ਪੁੰਜੀਆਂ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ ।

ਪ੍ਰੌ. ਮਹਿਬੂਬ ਜੀ ਤਾਂ ਸਿਹਤ ਦੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਕਾਰਨ ਇਹਨਾਂ ਲਿਖਤਾਂ ਸ਼ਾਰੇ ਕੁਝ ਨਾ ਕਰ ਸਕੇ, ਜਦ ਕਿ ਸ. ਕਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਈ ਜਿੰਦੇ-ਸੁੱਖੇ ਹੋਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪਰਿਵਾਰ ਜਾਂ ਗਿਸਤੇਦਾਰਾਂ ਲਈ ਲਿਖੇ ਪੰਤਰ ਵੱਖਰੇ ਕਰ ਲਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਵੱਖਰੇ : ਮੈਂ ਅਰੰਭ ਜੋਂ ਹੀ ਇਹਨਾਂ ਲਿਖਤਾਂ ਤਾਂ ਸਵਾਤ ਨਹੀਂ ਜ਼ਿਵਿਤ

ਦੂਜੇ ਵੱਖਰੇ। ਮੈਂ ਅਰੰਭ ਤੋਂ ਹੀ ਇਹਨਾਂ ਲਿਖਤਾਂ ਦਾ ਜੁਝਾਰੂ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਤੱਤ ਪਾਠਕਾਂ ਦੇ ਜਨਮੁਖ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਖਾਹਿਸਮੰਦ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ।

ਇਹ ਲਿਖਤਾਂ ਜਿਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਤਕ ਪਹੁੰਚੀਆਂ, ਉਸ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਲਈ ਵਾਰ ਵਾਰ ਇੱਕ ਥਾਂ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਥਾਂ ਤੇ ਜੰਗਮਿਆ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਸਫਿਆਂ ਦੀ ਤਰਤੀਬ ਹੀ ਉੱਘਤ ਵਗਤੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ । ਉੱਤੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਇਹ ਵੀ ਸੀ ਕਿ ਭਾਈ ਜਿੰਦੇ ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਕਈ ਚੈਪਟਰਾਂ ਚ ਮਣੇ ਕੰਡ ਸਕੇਤਾ `ਚ ਪੁੱਠੀ ਕਿਣਤੀ ਚਾਹੀਂ ਉਕਰੇ ਹਨ ਤੋਂ ਕਈ ਵਾਰ ਸਿੱਧੇ ਰੂਪ `ਚ । ਕੇਡ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਕ ਇੱਕ ਸਫੇ ਨੂੰ ਦੇ ਦੋ ਨੰਬਰ ਵੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ । ਤਰਤੀਬਵਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮੈਂਟਰ ਹੀ ਸਤੀ ਹੀ ਸਹਾਈ ਹੋਈ। ਇਸ ਤਰਾਂ ਤਰਤੀਬਵਾਰ ਕਰ ਕਰ ਕੇ ਮੈਂ ਇਸ ਮੈਂਟਰ 'ਜੋ ਚੇਣਵੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਆਪਣੇ ਮੈਗਜੀਨ ਵਿੱਚ ਛਾਪਦਾ ਰਿਹਾ । ਉਹ ਮੈਟਰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਪਾਠਕਾਂ ਦੀ ਇਹ ਤੀਬਰ ਇੱਛਾ ਵੀ ਮੇਰੇ ਤਕ ਪੁੱਜਦੀ ਰਹੀ ਕਿ ਇਹ ਸਾਵਾ ਮੈਟਰ ਕਿਤਾਬੀ ਰੂਪ ਵਿਚ

ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਸ਼ਿਤ ਭੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਸਮੱਸਿਆ ਇਹ ਵੀ ਸੀ ਕਿ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈ ਪੰਨੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਈ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਆਪੋ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੁੜਦੀ, ਪਰ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁੱਖ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਤਰਭੀਬਵਾਰ ਬਰਨ ਵਿਚ ਸਫਲ ਰਿਹਾ । ਇੱਕ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਰ ਵੀ ਸੀ ਕਿ ਭਾਈ ਜਿੰਦੇ ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਕਈ ਬਾਂਦਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਸਾਹਿਆਂ ਦੇ ਅਸਲ ਨਾਮ ਲਿਖੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਈ ਭਾਵਾਂ ਤੇ ਨਾਂ ਦੇ ਕੇਂਡ ਹੀ ਲਿਖੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭਾਈ ਜਿੰਦੇ ਦਾ ਆਪਣਾ ਨਾਂ 'ਚੰਗਿਆੜਾ' ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ, ਭਾਈ ਸੁੱਖੇ ਦਾ ਨਾਂ ਹੀਰਾ ਵੀਰ, ਭਾਈ ਮਸ਼ਰਾ ਸਿੰਘ ਦਾ ਨਾਂ ਦਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਤੇ ਭਾਈ ਡਿੱਟ ਦਾ ਨਾਂ ਕਾਂਕੜੀ, ਝਾਈ ਗੂੰਗੀ ਦਾ ਨਾਂ ਕਬੂਤਰ ਅਤੇ ਭਾਈ ਸੁੱਖੀ ਦਾ ਜੇਰ ਸਿੰਘ ਆਦਿ, ਪਰ ਕਈ ਬਾਂਵਾਂ ਤੇ ਨਾਮ ਅਸਲ ਲਿਕੇ ਹੋਏ ਹਨ ।

ਇਹਨਾਂ ਨਿਖਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੌਮ ਦੇ ਇਹਨਾਂ ਹੀਰਿਆਂ ਨੇ ਜੁਝਾਰ ਲਹਿਰ 'ਚ ਅਚਨਚੇਤ ਹੋਈਆਂ ਕਈ ਗਲਤੀਆਂ ਅਤੇ ਭਰਾ ਮਾਰੂ ਜੰਗ ਦੇ ਕਈ ਕਿੱਸੇ ਵੀ ਦੂਖੀ ਹਿਰਦੇ ਨਾਲ ਬਿਆਨ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਪਰ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਰੂਪ 'ਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਬਣਦਾ ਹੈ । ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਵਿੱਚੋਂ ਗੰਮ ਹੋਏ ਪੰਨਿਆਂ ਕਾਰਨ ਕਈ ਐਰੂਸ਼ਨ ਅਜੇ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਨੇ ਗੋਹ ਗਏ ਹਨ ਤੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨਾਲ ਵਾਅਦਾ ਹੈ

ਕਿ ਉਹ ਵੀ ਲੱਭ ਕੇ ਵੇੜੀ ਪਾਨਕਾਂ ਦੇ ਸਨਮੂਕ ਪੇਸ਼ ਕਰਾਂਕਾ।

ਮੁੱਠੀ ਭਰ ਸੁਝਾਕੂ ਸਿੰਘਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸੀਮਿਤ ਜਿਹੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਆਪਣੇ ਦਮ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਰਨੀ ਅਤੇ ਵਿਚ ਇਸ ਨਿੱਕੀ ਜਿਹੀ ਜ਼ੁਝਾਰੂ ਟੂਕੜੀ ਦਾ ਪੂਰੀ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸਲਤਨਤ ਨਾਲ ਟੋਬਰਾ ਜਾਣਾ ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕਈ ਬੰਮੂ ਡੇਗ ਦੋਣੋਂ ਇੱਕ ਕਵਾਮਾਤ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ।ਇਸ ਕਵਾਮਾਤ ਦੇ ਵਰਸ਼ਨ ਇਸ ਕਿਤਾਬ 'ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ । ਇਹ ਉਸ ਸਰਕਾਰੀ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦਾ ਮੂੰਹ ਤੋੜਵਾਂ ਜਵਾਬ ਵੀ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਜੁਝਾਰੂ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਤਾਕਤ ਦੇ ਏਜੰਟ ਵੀ ਗੁਰਦਾਨਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਫਾਲਮ ਤੋਂ ਸਾਬਰ' ਵੀ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ । ਭਾਈ ਜਿੰਦੇ-ਸੁੱਖੇ ਦੀਆਂ ਹਥ ਲਿਖਤ ਹੰਡਬੀਤੀਆਂ ਦਾ ਕਿਤਾਵੀ ਰੂਪ 'ਚ ਇਹ ਪਹਿਲਾ ਭਾਗ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਭੋਟ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮੈਨੂੰ ਰਿਸੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਇੱਕ ਕਿਸ਼ਤ ਤਾਰਨ ਵਰਗਾ ਸਕੂਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਗਿਹਾ ਹੈ ।

ਮੈਂ ਇਸ ਪਵਿੱਤਰ ਮਾਰਗ ਦਾ ਰਾਹੀ ਕਿਵੇਂ ਬਟਿਆ ਭਾਈ ਜਿੰਦੇ ਦੀ ਜ਼ਬਾਨੀ (ਸੰਬੰਪ)

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਖ਼ਾਲਸਾ ਕਾਲਜ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਣਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਦੋਂ ਜਿੱਖ ਸਟੂਫੋਟਸ ਫੈਡਰੋਸ਼ਨ ਦਾ ਕਾਫ਼ੀ ਸੋਲਬਾਲਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਵੀ ਇਸ ਦਾ ਇੱਕ ਫੋਟਾ ਜਿਹਾ ਮੈਂਬਰ ਸੀ। ਇਸੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਅਸੀਂ ਸੰਤ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਜੀ ਬਾਲਸਾ ਭਿੰਡਰਾਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਜਾਣਿਆ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਸੰਤ ਮਹਾਂਪੂਰਸਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰੋਚਨਾ ਸਦਕਾ ਹੀ ਇਹ ਪਵਿੱਤਰ ਮਾਰਗ ਨਸੀਬ ਹੋਇਆ।

ਖ਼ਾਲਸਾ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸਾਠੀ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਗੱਲੀ ਚੌਲ ਗਈ ਤਾਂ ਸੌਤ ਮਹਾਂਪ੍ਰਦੂਸ਼ਾ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣਾ ਪਿਆ। ਸੱਤਾਂ ਨੇ ਜਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਤਿਠਾ ਕਿਆ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਸੀ ਕਿ ਤੂੰ ਬਹੁਤ ਤਿਤਿਆਂ, ਪਰ ਅੱਜ ਤੂੰ ਮੂੰਹ ਨੀਵਾਂ ਕਰੀ ਕੈਠਾਂ, ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਆ ਰਹੀ....?"

ਮੈਂ ਨੀਵੀਂ ਪਾ ਕੇ ਚੰਪ ਰਿਹਾ।

ਸੰਤ ਉੱਠ ਕੇ ਮੇਰੇ ਦੁਆਲੇ ਹੋ ਗਏ ਤਾਂ ਮੈਂ ਹੱਧ ਜੇਤ ਲਏ। ਫਿਰ ਜੰਤਾਂ ਨੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਹੋਲੀ ਜਿਹੀ ਮੇਰੇ ਇੱਕ ਭੀਰ ਜੜ ਦਿੰਜਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਿਹਾ "ਇੱਕ ਵਾਦ ਬਖਸ਼ ਲਉਂ, ਅੱਗੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ।" ਫਿਰ ਸੰਤਾਂ ਨੇ ਸਾਡੀਆਂ ਸਾਚਿਆਂ ਦੀਆਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜੁਣੀਆਂ ਪਵਾ ਦਿੱਤੀਆਂ।

ਅੱਜ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਹੀ ਮਹਿਸੂਕ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਤੀਰ ਦੀ ਪਵਿੰਤਰ ਨੌਕ ਨੇ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਹੀ ਸ਼ਰਲ ਦਿੱਤੀ। ਅੱਜ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਰਗ ਦਾ ਪਾਂਧੀ ਬਣ ਕੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਬਭਾਗੀ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ।

ਇਸੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਓਥੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨਿਵਾਸ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸਾਬੀ ਵੀਰ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਮਾਲੇਵਾਲ ਅਤੇ ਵੀਰ ਮੁਬਰਾ ਸਿੰਘ, ਜੋ ਸੰਤਾਂ ਕੋਲ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮੈਂ ਮਿਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਬਖਸੀਬ ਸਿੰਘ ਮਾਲੇਵਾਲ, ਤਰਲੇਰਨ ਸਿੰਘ ਫ਼ੌਜੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਐਸ.ਐਸ.ਪੀ. ਲਹਿਆਣਾ ਡੀ.ਆਰ.ਭੰਟੀ, 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਉਸ ਕੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਵੜ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੀ ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਮਾਹਲ ਤੇ ਭਾਅ ਜੀ ਇੰਦਰਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਜੀਜਾ ਜੀ) ਨੂੰ ਵੀ ਕਾਦਲੀ ਤੋਂ ਫੜ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਸਾਨੂੰ ਕਈ ਦਿਨ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ। ਪੁਲੀਸ ਵਾਲੇ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਮੈਨੇ ਪੱਛਣ ਲੱਕੇ, "ਹਿੱਟ ਲਿਸਟ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਣਦੀ ਹੈ?"

ਨਾਲ਼ ਹੀ ਬੇਲਟ ਲੈ ਕੇ ਸਾਰੇ ਪੁਲਸੀਏ ਮੇਰੇ ਦੁਆਲੇ ਹੋ ਗਏ। ਮੈਂ ਆਖਿਆ, "ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਮਾਰੋਗੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਜਾ ਕੇ ਦੋਸਾਂਗਾ ਤਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹਿਣ ਲਿਸਟ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਓਗੇ।" ਹਿੱਟ ਲਿਸਟਾਂ ਬਣਨ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੁਣਦਿਆਂ ਹੀ ਉਹ ਚੁੱਪ ਹੋ ਗਏ। ਫਿਕ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਆਖਿਆ। ਜਦੋਂ ਸੰਭਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਟੈਲੀਫ਼ੋਨ ਕਰ ਕੇ ਫੜਾ

ਕਿਰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀਆਂ ਦਾ ਸਿਲਸਿਲਾ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕਦੇ ਦੀ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਹਤਤਾਲ ਹੋਣੀ ਜਾਂ ਬੱਸਾਂ ਸਾਤਨੀਆਂ ਤੇ ਪੁਲੀਸ ਨੇ ਵਰ ਲੈਣ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਈ ਵਾਰ ਪੁਲੀਸ ਦੇ ਕਾਬੂ ਆਉਂਦਾ ਰਿਹਾ ਤਾਂ ਬੋੜ੍ਹੋ-ਥੋੜ੍ਹੇ ਦਿਨ ਜੇਲ ਦੀ ਵੀ ਹਵਾ ਬਾਣੀ ਪਈ।

ਮੈਂ ਇਸ ਧਰਮ-ਯੁੱਧ 'ਚ ਕਿਵੇਂ' ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ

ਭਾਈ ਜਿੱਦੇ ਦੀ ਚੁਝਾਨੀ (ਵਿਸਤਾਰ)

ਇਹ ਆਮ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖ ਜੁਝਾਰੂ ਲਹਿਰ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਦੇਣ ਹੈ ਜਾਂ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਇਸ ਲਹਿਰ ਦੀ ਪੂਰੀ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ। ਪਰ ਭਾਈ ਹਰਸਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜਿੰਦਾ (ਸ਼ਹੀਦ) ਦੀ ਇਹ ਹੇਠਲੀ ਹੱਥ-ਲਿਖਤ ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਭਾਲਤ ਜਾਣਤ ਕਰਦੀ ਹੈ।

(ਸੰਪਾਦਕ)

ਬਚਪਨ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਬੜਾ ਹੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਰਾਰਤਾਂ ਕਾਰਨ ਮੈਨੂੰ ਤਕਰੀਬਨ ਹੀ ਸਕੂਨ ਵਿਚੋਂ ਮਾਰ ਪੈਂਦੀ ਸੀ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਸਾਰੇ ਹੀ ਬੜਾ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਬਾੜੀ ਸਾਫੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਤੋਂ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਬੜਾ ਲਾੜਲਾ ਸੀ। ਸਭ ਹੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ। ਮੇਰੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦਾ ਮੈਨੂੰ ਡਾਕਟਰ ਜਾਂ ਵੱਡਾ ਅਫ਼ਸਰ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਟੀਵਾ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਮੇਰਾ ਵੱਡਾ ਭਗਾ ਮੇਰੀ ਹਰ ਮੇਤ ਪੂਰੀ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਮੇਰ ਵੱਡਾ ਵੀਏ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਿਆ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਾਤਾ ਤੇ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਸੌਦਾ ਸੀ।

ਕਾਲਜ ਟਾਈਮ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹਮੇਲਾ ਹਥਿਆਰ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ...। ਇੱਕ ਲੜਾਈ ਤੋਂ ਭਾਅਦ ਜੱਤ ਜਰਨੇਜ਼ ਸਿੰਘ ਜੀ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦੇਹਾਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਲੰਗਰ ਹਾਲ ਦਰਭਾਵ ਸਾਹਿਬ ਤੁਨ ਨਿਆ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੈਂ 14ਵੀਂ ਕੁਨਾਸ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਦਾ ਸੀ। ਇਹ 1984

ਅਸੀਂ ਵੇਵੇਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਡਰਦੇ-ਡਰਦੇ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਗਏ। ਸਾਨੂੰ ਸਭ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਸੰਤ ਸੀ ਮਾਰਦੇ ਬਹੁਤ ਹਨ, ਇਸ ਬਰ ਕੇ ਅਸੀਂ ਸਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਬੈਠੇ ਸੀ, ਪਰ ਸੰਤਾਂ ਨੇ ਮੇਰਾ ਨਾਂ ਤੋਂ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਅੱਗ ਬਿਠਾ ਲਿਆ ਤੇ ਡਾਂਕ ਲੈ ਕੇ ਮੇਰੇ ਦੁਆਲੇ ਹੋ ਗਏ। ਮੈਂ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਹੋਬ ਸੰਤ ਕੇ ਮਾਡੀ ਮੰਗ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸੰਤ ਸੀ ਕਦੇ ਮੇਰੇ ਪਿੰਡੇ ਜਾਣ ਤੇ ਕਦੇ ਅੱਗੇ ਆ ਜਾਣ। ਮੈਂ ਸੀਰਆਂ ਕਿ ਹੁਣ ਸੰਤ ਸੀ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਾਰਨਗੇ ਤੇ ਹੱਥ ਪੈਰ ਤੌਰ ਦੇਣਗੇ। ਸੰਤਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਬਣਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤੂੰ ਬੜਾ ਫਹਾਦਰ ਹੈ, ਬਿਸੇ ਤੋਂ ਨ੍ਹੀਂ ਡਰਦਾ, ਪਰ ਅੱਸ ਤਾਂ ਪੂਰਾ ਡਰਿਆ ਪਿੱਲੀ।

ਮੇਂ ਕਿਹਾ, ਮਹਾਂਪੁਰਕੇ। ਬਖਸ਼ ਦਿਓ, ਅੱਡੇ ਤੋਂ ਫ਼ਲਤੀ ਨੂੰ ਕਰਦਾ।

ਸੰਤਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ; 'ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਸਭਦੇ ਹੋ '...ਜੇ ਸਤਨਾ ਈ ਹੈ ਤਾਂ ਜੁਲਮ ਦੇ ਬਿਨਾਫ ਬਤੇ।' ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਤਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ। ਫਿਰ ਸੰਤਾਂ ਨੇ ਮੈਨੇ ਨਿਸ਼ਦਾਸ ਦਿਵਾਇਆ ਤੇ ਕਿਹਾ; 'ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਡਰ ਨਾ, ਕੁਝ ਨ੍ਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ...।' ਤੇ ਸੰਤਾ ਨੇ ਫਾਰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤੀ, ਪਰ ਮੈਨ੍ਹੇ ਫਿਰ ਦੀ ਡਰ ਲਗ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਤਾ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਤੀਰ ਸੀ, ਕਿਤੇ ਤੀਰ ਹੀ ਨਾ ਮਾਰ ਦੇਣ।

ਬੰਜ਼ੀ ਗੱਲ ਹੋਈ, ਜਦ ਮੈਨੂੰ ਪੂਰਨ ਵਿਸ਼ਵਾਜ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਸੌਤ ਹੁਣ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਆਖ਼ਟਰੇ ਤੇ ਅਸੀਂ ਫੜੇ ਬੁਸ਼ ਸੀ। ਸੌਤੀ ਨੇ ਸਾਡਾ ਦੇਹਾਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਰਾਜ਼ੀਨਾਵਾਂ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸੌਰਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਨੌਕ ਵਿੱਚ ਦੋ ਤੀਰ ਜਭ ਦਿੱਤੇ। ਨਾਲ ਹੀ ਸੌਤਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਇਹ ਤੀਰ ਮਿੱ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਮਾਰੇ ਆ, ਜੋ ਜੌਰ ਨਾਲ ਮਾਰਦਾ ਤਾਂ ਤੀਰ ਦੂਹਰਾ ਕਰ

ਫਿਰ ਸੰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਕਮੀਜ਼ ਚੁੱਕ ਕੇ ਮੇਰੇ ਲੱਕ ਵਿਚ ਪਈਆਂ ਲਾਸਾਂ ਵੇਖੀਆਂ ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, 'ਮਹਾਂਪੁਰਸ਼ੇ, ਕੋਈ ਸੇਵਾ ਬਖਲੇ, ਅਜਮਾ ਕੇ ਵੇਖੇ, ਜੋ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਰੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਵਾਰ ਕੇ ਵੀ ਪੂਰੀ ਕਰਾਂਗੇ।।'

ਜੰਤਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ- 'ਤੇਰੇ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਸੋਵਾ ਲੈਣੀ ਆ, ਸਮੇਂ ਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰੋ।'

ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੇਰੇ ਦੇਸਤ ਬਖਸੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਮਾਲੋਵਾਨ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰੂੰ ਬੜੀ ਕਿਸਮਤ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਮਹਾਂਪੁਰਸਾਂ ਦੀ ਮਾਰ ਨੂੰ ਕਾਰੇ ਤਰਸਦੇ ਨੇ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮਾਰ ਨਾਲ ਤਾਂ ਪਾਪ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਆ।

ਮਹਾਪੂਰਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਦਿਨੀ ਪਿਆਰ ਸੀ। ਸੰਤ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਬੜੇ ਹੀ ਚੰਗੇ ਲਗਦੇ ਸਨ। ਕਾਲਜ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ 1980 'ਚ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਦਾਖ਼ਲ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕਿਸੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਦੇ ਘਰ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਮੇਰੇ ਦੂਰ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਸਨ ਤੇ ਉਹ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਮਬਰਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਵੀ ਦੂਰ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਸਨ। ਓਥੇ ਮਬਰਾ ਸਿੰਘ ਵੀ ਆਪਣੇ ਚਾਰੇ ਦੇ ਲੜਕੇ ਤੇ ਭਾਬੀ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ।

ਸਾਲ 1980 ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਮੁਬਰਾ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਹੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗੂੜ੍ਹੀ ਦੋਸਤੀ ਹੋ ਗਈ। ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਸੀ। ਜਦ ਕਦੇ ਵੀ ਮੈਂ ਇੱਕ-ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਪਿੰਡ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਜਦੋਂ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦਾ ਤਾਂ ਮੁਬਰਾ ਸਿੰਘ ਮੈਨੂੰ ਘੁੱਟ ਕੋ ਜੋਵੀਂ ਪਾ ਕੇ ਮਿਲਦਾ ਸੀ।

ਫਿਰ ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕਾਲਜ ਦੀ ਜਾਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਤੇ ਮੇਰੇ ਦੇਸਤ ਬਖਸੀਸ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਦੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਹੋ ਗਈ। ਬਖਸੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਦਾ ਤੇ ਮਜ਼ਰਾ ਸਿੰਘ ਦਾ ਵੀ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਕੜਾ ਪਿਆਰ ਪੈ ਗਿਆ। ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਜੁਝਾਰੂ ਸਿੰਘ ਸੀ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਤੇ ਰੂਪੇਸ਼ ਸੀ। ਵੀਰ ਮਸ਼ਰਾ ਸਿੰਘ ਵੀ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਦੁਸਟਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਧਣ ਲੱਗ ਪਿਆ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਵੀਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮਸ਼ਰਾ ਸਿੰਘ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਮਰਰਾ ਸਿੰਘ ਦਾ ਪਿੰਡ ਕਿਹੜਾ ਹੈ ਤੇ ਅਸਲੀ ਨਾਂ ਕੀ ਹੈ।

ਸਬਰਾ ਵੀਰ ਬਹੁਤ ਸੱਚਾ ਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਹਰ ਇੱਕ ਗੁਣ ਸੀ। ਮਬਰਾ ਸਿੰਘ ਬੜਾ ਹੀ ਸਰਾਰਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਭਾਬੀ ਉਸ ਨੂੰ ਬੜਾ ਪਿਆਰ ਵੀ ਕਰਦੀ ਸੀ ਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਲੜਦੀ ਵੀ ਬਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਭਾਬੀ ਬਹੁਤ ਸਿੱਧੀ-ਸਾਦੀ ਪਿੰਡ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਵੀਰ ਮਬਰਾ ਸਿੰਘ ਬੜਾ ਤੰਗ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਦਾ ਚਾਜ਼ੇ ਦਾ ਲੜਕਾ ਬੜਾ ਹੀ ਚੰਗਾ ਸੀ। ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਤੇ ਮਬਰਾ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਬੜਾ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਬੜਾ ਸਿੱਧਾ-

ਸਾਦਾ ਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀ। ਮਥਰਾ ਵੀਰ ਆਪ ਵੀ ਰੋਜ਼ ਡਾਇਰੀ ਲਿਖਦਾ ਸੀ।

ਬਚਪਨ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਮਥਰਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਅਸਾਮ (ਗੁਹਾਣੀ) 'ਚ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਓਥੋਂ ਉਸ ਦੇ ਦੇਸ਼ਤਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਫ਼ੀ ਚਿੱਠੀਆਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਸਨ।

ਰਜ਼ ਕਤਬਤ ਚੱਲਦੀ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਮਜ਼ਹਾ ਸਿੰਘ ਅੰਮ੍ਰਿਰਸਰ ਪੜ੍ਹਨ ਪੈ ਗਿਆ। ਵੀਰ ਮਸ਼ਰਾ ਸਿੰਘ ਕਾਨਵੇਂਟ ਸਕੂਲ ਦਾ ਪਤ੍ਰਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਜਨਰਕ ਨਾਲਜ਼ ਬੜੀ ਵਧੀਆ ਸੀ। ਉਹ ਮੌਰੇ ਨਾਲ ਖ਼ਾਲਸਾ ਕਾਲਜ ਪੜ੍ਹਨੇ ਪੈ ਗਿਆ। ਉਹ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਕਦੇ ਦੀ ਝਗੜਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਰਦਾ, ਬਹੁਤ ਤਰਮ-ਦਿਲ ਸੀ। ਉਹ ਹਰ ਇੱਕ ਨਾਲ ਬੜਾ ਮਚਾਕ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਕਈ ਵਾਰ

ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੋਣ ਕਰ ਕੇ ਮਜਬੂਰੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਦੂਸਚਿਆਂ ਨਾਲ ਬਗੜਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਸ਼ਬਰਾ ਸਿੰਘ ਫ਼ਿਲਮਾਂ ਦਾ ਝੜਾ ਸ਼ੋਗੈਨ ਸੀ। ਉਹ ਇਗਲਿਸ਼ ਫ਼ਿਲਮਾਂ ਜਿਆਦਾ ਵੇਖਦਾ ਸੀ।

1983 ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਭੈੱਕ ਭਕੈਤੀ ਮੈਂ ਫ਼ੈਡਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸਾਰੇ ਪੈਸੇ ਦੇ ਇੱਤੇ। ਫਿਰ ਮੈੱ 1984 ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਜਥੇਬੰਦੀ ਨਾਲ ਹਲ ਕੇ ਇੱਕ

ਦਿਨ ਵਿਚ 2 ਬੈਂਕ ਫਕੈਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ।

ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੈਂ ਭਗੌਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਤੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਜਾਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਕੰਮਾਂ ਕਾਰੇ ਮੇਰੇ ਘਰ ਵਾਨਿਆਂ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਾਲਸਾ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਵੇਕਰਸ਼ਨ ਵਲੋਂ ਰਤਤ ਜਾਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਕਈ ਵਾਚ ਬੱਸਾਂ ਸਾਤੀਆਂ ਤੇ ਪੁਲੀਸ ਨਾਲ ਵੀ ਚਤਪਾਂ ਗੋਗਲਾ। ਰਾਲਕ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਕੋਸ ਪੈ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। ਭਾਲਜ ਦੇ ਵਿੱਚ 'ਸਖ' ਨਾ ਦਾ ਜੀ ਆਈ ਡੀ, ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਉਹ ਮੇਰੀ ਸਾਰੀ ਰਿਪੋਚਟ ਐਸ.ਪੀ. ਨੂੰ ਰੋਜ਼ ਰੋਜਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਭਾਰਨ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਮੇਰੇ ਐਨ ਐਸ.ਏ. ਦੇ ਕਾਗਜ਼ ਬਣ ਕੇ ਆ ਗਏ। ਪਲੀਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਜਿਹਰੀ ਦੋਸਤ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ 'ਰੇਚੇ ਐਨ.ਐਸ.ਏ. ਦੇ ਕਾਰਜ ਬਣ ਗਏ ਨੇ, ਇਸ ਕਰ ਕੇ ਨੂੰ ਪੁਲੀਸ ਤੋਂ ਬਦ ਕੇ ਰਹੀਂ, ਐਸ.ਐਸ.ਪੀ. ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਫਤਨ ਲਈ ਪੁਸੀਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪੰਜੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਕਈ ਵਾਰ ਅਸੀਂ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਲੀਫਰਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ ਗੱਤਆਰ ਮੰਗ ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਚਾਵਲਾ, ਵਿਛੇਆ ਆਦਿ ਫ਼ੈਡਰੇਸ਼ਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਨਾ ਇੱਕੇ। ਫਿਰ ਸੁਧਿਆਣੇ ਦੇ ਐਸ.ਐਸ.ਪੀ. ਭੱਟੀ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂ, ਮੋਰੇ ਜੀਜਾ ਜੀ ਨੂੰ ਤੇ ਮੇਰੇ ਦਸਤ ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਘਰੋਂ ਫੜ ਲਿਆ, ਮੋਰੇ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਭਗ ਭਜ ਫ਼ਿਆ। ਪੁਸੀਸ ਨੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਗੋਲੀ ਚਲਾਈ, ਪਰ ਕਾਇਰ ਮਿਸ ਹੋਣ ਕਰ ਕੇ ਉਸ

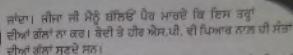
ਵਾ ਬਚਾਕ ਹੋ ਜ਼ਿਆ।

ਮੈਂ ਪੁਕੀਸ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਨਾਂ ਡਕਤ ਦੱਸਿਆ ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਫਤਨ ਆਏ ਸੀ

ਉਹ ਤਾਂ ਸੁਣ ਕੇ ਚੰਜ ਗਿਆ ਹੈ।

ਫਿਰ ਮੇਰੇ ਸਕੂਟਰ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਪਿੰਡ ਦਾ ਇੱਕ ਦੌਸਤ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸਕੂਟਰ ਨੰਬਰ ਨੌਟ ਹੋਣ ਕਰ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਤੋਂ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜਿਹਤਾ ਕਾਦਮੀ ਤੁਸੀਂ ਫਤਿਆ ਸੀ, ਉਹੀ ਚੰਗਿਆੜਾ ਹੈ। ਵਿਚ ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਥਾਣੇ ਵਿੱਚ ਪੰਚਾਇਤ ਵੀ ਬੋਨਤੀ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਮੈਨ੍ਹੇ ਤੇ ਮੇਰੇ ਜੀਜਾ ਜੀ ਨੂੰ ਲੁਧਿਆਣੇ ਲੈ

ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੈਨੂੰ ਤੇ ਜੀਦਾ ਜੀ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਐਸ.ਪੀ. ਹੀਰ ਆਇਆ। ਓਚੋਂ ਟਾ ਇੰਕਾਰਜ ਬੇਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਜੁਝਾਰੂ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਬੜਾ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਜੀ। ਉਹ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਸੰਭਾ ਕਾਰੇ ਪੁੱਛਦਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸੌਤਾਂ ਦੀ ਉਸ ਦੇ ਮੂਹ 'ਤੇ ਹੀ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਕਰੀ

ਸੰਤ ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਨਿਆਂ ਤੇ ਲੌਂਕੇਵਾਲ ਦੇ ਫ਼ੇਨ ਕਰਨ ਕਰ ਕੇ ਸੀਜਾ ਜੀ ਨੂੰ

ਤਾਂ ਛੱਡ ਕ੍ਰਿੰਡਾ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਰੋਜ ਕਾਫ਼ੀ ਪਛਗਿੱਛ ਕਰਦੇ ਰਹੇ।

ਫਿਰ ਜਿੱਥੇ ਟਾਰਚਰ ਕਰਦੇ ਸੀ, ਓਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਲੈ ਗਏ ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲੱਗੇ। ਮੈਨੂ

ਪੁੱਛਦੇ, "ਸੰਤ ਪੁਨੀਸ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਨਿਸਟ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਆ ?"

ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ- "ਜਿਵੇਂ ਆਪ ਮੈਨੂੰ ਟਾਰਚਰ ਕਰਨ ਲੱਗੇ ਹੋ ਤੇ ਮੈਂ ਜਦੋਂ ਛੋਟ ਕੇ ਸੰਤਾਂ ਕੋਲ ਜਾਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ ਬਾਰੇ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਵੀ ਬੜਾ ਗਲਤ ਬੋਲਦੇ ਸੀ ਤਾਂ ਤੁਹਾੜਾ ਨਾਂ ਵੀ ਆਪਣੇ-ਆਪ ਲਿਸਟ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੇਗਾ....।"

ਫਿਫ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਤੋਂ 10-15 ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਸੂਚਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ ਤੋ ਸੁੱਖ ਦੀ ਗਰੰਟੀ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਦੋਂ ਕਦੇ ਕੋਈ ਸਾਡੇ ਪਿੰਡ ਨੇੜੇ ਵਾਰਦਾਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਤਾਂ ਪੁਲੀਸ ਮੈਨੂੰ ਕੜ ਲੈਂਦੀ। ਕਈ ਵਾਰੀ ਚੰਗੇ ਪੁਲੀਸ ਵਾਲੇ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣ-

ਬੁੱਝ ਕੇ ਭਜਾ ਦਿੰਦੇ।

ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੈਨੂੰ ਰਾਤ ਘਰੇ ਸੁੱਤੇ ਪਏ ਨੂੰ ਪੁਲੀਸ ਨੇ ਫੜ ਲਿਆ। ਮੈਂ ਘਰ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪੁਲੀਸ ਦੇ ਏ.ਐਸ.ਆਈ. ਦੇ ਸ਼ਾਮਣੇ ਹੀ ਕਿਹਾ- "ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਫਿਕਰ ਨਾ ਕਰੋ. ਤੀਰ ਵਾਲੇ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਬਾਣੇਦਾਰ ਭਾਰੇ ਦੱਸ ਦੇਣਾ।" ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਪੁਲੀਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤਰਾਂ ਕਰ ਕੇ ਵੀ ਕਈ ਵਾਰ ਮੈਂ ਪੁਲੀਸ ਤੋਂ ਫੁਟਕਾਰਾ ਪਾਇਆ।

ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੇਰਾ ਰਿਮਾਂਡ ਸਦਰ ਬਾਣੇ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਓਥੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਬਾਜਵਾ ਸੀ, ਉਸ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਕਾਫ਼ੀ ਝੜਪ ਹੋਈ। ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਕਰਿੰਦਾ, ''ਜਿਸ

ਹਿਵਾਲਵਰ ਨਾਲ ਕਾਲਜ 'ਚ ਗੋਲੀ ਚਲਾਈ ਸੀ, ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਬੁਰਾਮਦ ਕਰਾ।"

ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ- "ਉਸ ਸਮੇਂ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸਟੇਨਗੰਨ ਵੀ ਸੀ, ਹਿੰਮਤ ਹੈ ਤਾਂ ਲੈ

ਇੰਨੇ ਚਿਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਥਾਣੇਦਾਰ ਮੇਰੇ ਦੇਸਤ 'ਬਿੰਦੇ' ਤੇ 'ਬੌਦ' ਦਾ ਸਕੂਟਰ ਫ਼ਤ ਕੇ ਲੈ ਆਇਆ। ਮੈਂ ਉਸ ਬਾਣੇਦਾਰ ਨਾਲ਼ ਕਾਫ਼ੀ ਝਗਤਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਓਸੇ ਸਮੇਂ ਮਬਰਾ ਸਿੰਘ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਤੋਂ ਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ''ਜਿਹਤਾ ਸਕੁਟਰ ਰੂਸੀਂ ਵਤਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਮੇਰੇ ਦੌਸਤਾਂ ਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਦੇ ਦਿਓ, ਮੈਂ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਤੋਂ ਆਇਆ ਹਾਂ।"

ਓਥੋਂ ਬਖਸ਼ੀਸ ਸਿੰਘ ਨੇ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਅਤੇ ਸਕੂਟਰ ਬਾਰੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਬਾਣੇਦਾਰ ਡਰ ਗਿਆਂ ਤੇ ਮੁਬਰਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ, "ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਗ਼ਲਤੀ ਹੋ ਗਈ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਤਾ ਕਿ ਸਕੂਟਰ ਤੁਹਾਡੇ ਦੋਸਤਾਂ ਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਂ

ਭੂਹਾਨੂੰ ਸਕੂਟਰ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਸਕੂਟਰ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿਓ, ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਕੂਟਰ ਹੁਣੇ ਦੇ ਦੋਵਾਂਗਾ।'' ਫਿਰ ਮੁਖਰਾ 🦫 ਸਿੰਘ ਨੇ ਬਾਣੇਦਾਰ ਤੋਂ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਤਕ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਵੀ ਲਿਆ ਤੇ

ਜਕੂਟਰ ਫ਼ਡਾਇਆ। ਖਾਨਸਾ ਕਾਨਜ ਦਾ ਪ੍ਰਿਸੀਪਨ ਸ਼ੇਰਗਿੰਲ ਫੈਡਚੇਸ਼ਨ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਸੀ। ਚੌਹ ਫਾਰਰਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਵੇਖਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਕਰ ਕੇ ਉਸ ਨਾਲ ਸਾਡੀ ਕਾਫ਼ੀ ਭੜਪ ਹੁੰਦੀ ਬਹਿੰਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਸਕਲ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਣਦਾ. ਪਰ ਮੇਰੇ ਨਾਂ ਤੋਂ ਇਸ ਕਵਰ ਚਾਲੂ ਸੀ ਕਿ ਮੋਰਾ ਨਾਂ ਕੀ ਸਣਨਾ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਰਦਾ। ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਜਦੋਂ ਦੀ ਮਿਲਦਾ, ਬੜੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪਤਾਈ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਣਾ ਰਹਿਣਾ। ਉਹ ਮੇਰੀ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ

ਮੈਨੂੰ ਸਕਲ ਤੋਂ ਸਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ।

ਗਈ ਵਾਰ ਮੈਨੂੰ ਕਾਸ਼ਜ 'ਚੋਂ ਕੇਵਨ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਘਰ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਮੈਂ ਡਾਕੀਏ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੋਇਆ ਜੀ ਕਿ ਮੌਰਾ ਨੋਟਿਸ ਕਰ ਨਾ ਦੇਵੀਂ, ਪਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਡਾਕੀਏ ਨੇ ਨੋਟਿਸ ਘਰ ਦੇ ਵਿਭਾ। ਮੇਰ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ- "ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਿਸੀਪਲ ਨੇ ਕਾਲਜ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ।" ਮੈੱ ਘਗੀਰਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ- ਕਿਸੇ ਨੇ ਸ਼ਰਾਰਰ ਨਾਲ ਆਪ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਭਿਜਵਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਮੇਰੀ ਤਾਂ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਲਈ ਹਲ ਨੀ ਹੋਈ।"

ਵੇਸੇ ਪ੍ਰਿਸ਼ੀਪਲ ਸਿਰਫ ਫੈਡਰੌਸ਼ਨ ਵੀਆਂ ਸਰਕਰਮੀਆਂ ਕਾਰਨ ਹੀ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਐਂਖਾ ਸੀ. ਪਰ ਕੇ ਉਸ ਦੀ ਵੱਡੀ ਉਮਰ ਤੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਨ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਾ

ਬਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਪਰ....।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਮੈਨੂੰ ਨੇਂਟਿਸ ਪ੍ਰਿਸੀਪਲ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਹਾਜਰ ਹੋ, ਨਹੀਂ ਰਾਂ

ਵੇਰਾ ਸਾਂ ਭਾਜ਼ਕ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਟ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਮੈਂ ਕਰ ਪ੍ਰਿਜੀਪਨ ਦੇ ਦਫਤਰ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਿਸੀਪਲ ਨੇ ਕਾਫ਼ੀ ਪ੍ਰੋਫ਼ੈਸਰ ਵਿਕਰੇ ਗੇਤ ਸਨ। ਮੈਂ ਵੀ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ਤਾਂ ਨਾਲ ਹਥਿਆਰ ਲੈ ਕੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਦੱਲ ਪਿਆ।

ਪ੍ਰਿਸੀਪਣ ਦੇ ਆਫਿਕ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਮੈਂ ਪ੍ਰਿਸੀਪਲ ਤੋਂ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮੰਗੀ। ਉਸ ਨੇ ਅੰਦਰ ਭੂਲਾ ਕੇ ਕਿਹਾ, 'ਆਓ ਬੇਟਾ ਜੀ, ਕੀ ਗੱਲ ਆ ਕਿੱਧਰ ਆਏ ਹੈ?' ਮੈਂ ਭਿਹਾ- "ਆਪ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬਲਾਇਆ ਹੈ। ਮੌਰਾ ਨਾਂ ਗੁੰਗਿਆੜਾ ਹੈ।" ਪਿੰਸੀਪਲ ਬੜਾ ਹੈਰਾਨ ਰੀਵਆਂ, ਕਹਿੰਦਾ 'ਤੂੰ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਰੱਜ ਹੀ ਬੜੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਬੜਾ ਹੋਣਹਾਵ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸਮਝਦਾ ਸੀ...ਪਰ ਤੂੰ ਤਾਂ ਬਾਲਜ ਦਾ ਮਾਹੌਲ ਖਰਾੜ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ', ਤਸੀ ਹਰਤਾਲਾ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹੈ....ਸਾਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਆਰਫ਼ਰ ਆਏ ਨੇ ਕਿ ਤੈਨੂੰ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚੋਂ ਕਵਿਆ ਜਵੇ।" ਤੇ ਸਾਲ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਦੜਤਰ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਸੰਦ ਕਰ ਲਏ। ਪ੍ਰਿਸੀਪਨ ਨੇ ਫ਼ੋਨ ਗੁੱਕਿਆ ਤੇ ਨਰਚ ਮਿੜਾ ਕ ਕਹਿੰਦਾ- "ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਸਾਬ੍ਹ। ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਾਰਤ ਅਦਮੀ ਵਤਿਆ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਜਨਦੀ ਆਓ।"

ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੇਰੇ ਦੇਸਤ ਬਾਹਰ ਹੀ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ''ਸਰ ਜੇ ਮੈਂ ਦਰਵਾਜੇ ਨੂੰ ਆਤਾ ਜਿਹਾ ਹੱਥ ਨਾਲ ਖਤਰਾਇਆ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਦੇਸਤ ਆ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਲੀਆਂ ਨਾਲ ਭੂੰਨ ਦੇਣਕੇ।" ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਬਹੁਤ

ਭਰ ਗਏ। ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਉਣ ਲੱਗੇ।

ਅਰੀਰ ਪ੍ਰਿਸੀਪਲ ਕੋਲਿਆ- "ਮੈਂ ਇਸਪੋਕਟਰ ਕੋਲ ਤੌਰਾ ਨਾਂ ਵੀ ਨ੍ਹੀਂ ਲਿਆ। ਤੂੰ ਤੰਗਾ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਹੈ, ਤੈਨੂੰ ਅਸੀਂ ਕਾਲਜ 'ਚੋਂ ਕਿਉਂ

ਇਸ ਰਹ੍ਹਾਂ ਕਰ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚੋਂ ਨਾ ਕਵਿਆ ਗਿਆ। ਫਿਜ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਨੂੰ ਭਾਈ ਅਮਰੀਡ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹਰਮਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੰਧੂ ਦੇ ਤੋਨ ਵੀ ਕਰਾਏ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੈਨੂੰ ਖਾਲਸਾ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਫੈਡਰੋਸ਼ਨ ਦਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸ਼ਣਾਉਣ ਲੱਗੇ ਸਨ ਤਾਂ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਨੂੰ ਸੰਧੂ ਨੇ ਮੇਰਾ ਨਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਜ਼ਿੰਮੀਪਲ ਕਹਿੰਦਾ- ''ਤੁਸੀਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਾ ਦਿਓ, ਪਰ ਇਸ ਦਾ

ਨਾਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮੇਰੇ ਸਾਮੂਣੇ ਲੈਣਾ।"

ਭਾਈ ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬਤਾ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪ ਮਹਿਤੇ ਨੂੰ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਟਰੱਕ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਚੜ੍ਹਾ ਕੇ ਜਾਣਾ ਕਿ ਤੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫ਼ਕ ਲਾ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਮੈਂ ਟਰੱਕ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਜਾਣਾ ਪਰ ਜਦੋਂ ਟਰੱਕ ਚੱਲ ਪੈਣਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹੀ ਉੱਤਰ ਕੇ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਣਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਨਾ ਮੰਨਣ ਕਰ ਕੇ ਮੈਨ੍ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਬਹੁਤ ਫ਼ੱਜੇ ਹੋਏ ਤੇ ਨਰਾਕ ਹੋਏ। ਪਰ ਹੁਣ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਪਛਤਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਆਖਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਤੇ ਅਨਮੌਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੀ ਦਾਤ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਭਹਿ ਗਿਆ ਅਤੇ ਹੁਣ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਕਣ ਲਈ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਤੜਪ ਹੈ।

ਮੈਂ ਰੋਜ਼ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਜਾ ਕੇ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਬਚਨ ਸੁਣਦਾ ਤੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਬਮਸੀਸ ਸਿੰਘ ਮਾਲਵਾਨ ਅਤੇ ਮੁਸ਼ਰਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕਹਿਣ ' ਤੇ ਓਥੇ ਹੀ ਕਈ ਰਾਤਾਂ ਗੁਜਾਹਦਾ ਸੀ। ਓਥੇ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹਰਮਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ ਨਾਲ ਵੀ ਕਾਫ਼ੀ

ਪਿਆਰ ਸੀ। ਉਹ ਵੀ ਮੇਰਾ ਹਰ ਕੰਮ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਸੀ।

ਮੈਂ ਸਿੰਘਾਪੁਰ ਤੋਂ ਬੈਕਾਕ ਗਿਸੇ ਕੰਮ ਲਈ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਕਰ ਕੇ ਮੈਂ ਦਰਬਾਰ ਜਾਹਿਬ 2 ਮਹੀਨੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਿਆ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਵਾਪਸ ਪਿੰਡ ਆਇਆ ਤਾਂ ਬੇੜੇ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਸ ਦਿਨ ਮੈਂ ਪਿੰਡ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਜੈ ਕੇ ਤੇ ਦੂਸਰੇ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਵੀ ਜਥੇ ਤਿਆਰ ਕਰ ਕੇ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਵੱਲ ਨੂੰ ਕੁਚ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਫ਼ੌਜ ਦੇ ਕੋਲ ਹਥਿਆਰ ਹੋਣ ਕਰ ਕੇ ਅਸੀਂ ਨਿਹੁੰਦੇ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਮੁਕਾਬਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਅੱਕੇ ਜਾਣਾ ਚਿਹਤਰ ਨਾ ਸਮਝਿਆ ਤੇ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ। ਫਿਰ ਸਾਡੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਐਕਸ਼ਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸੱਚ ਆਈ, ਪਰ ਹਥਿਆਰ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰ ਕੇ ਕੁਝ ਨਾ ਕਰ ਸਕੇ। ਜਦੋਂ 5-6 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਣ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਸੂਣੀ ਤਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਵੱਖ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ। ਉਸ ਦਿਨ ਹੀ ਸੌਂਹ ਖਾਧੀ ਕਿ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ 'ਤੇ ਹਮਲੇ ਲਈ ਜਿਹੜੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਦੁਸ਼ਟ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਸੋਧਾਂਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਜਾਨ ਕਿਉਂ ਨਾ ਦੇਣੀ ਪਵੇ।

1984 ਵਿੱਚ 11-12 ਜੂਨ ਨੂੰ ਮੈਂ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਗਿਆ ਤਾਂ ਦਰਸ਼ਾਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿੱਚ ਗੋਲੀਆਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ 'ਤੇ ਅਕਾਲ ਜਾਹਿਬ ਚੱਠਾ ਵੇਖ ਕੇ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਅੱਸ਼ਰੂ ਆ ਗਏ। ਮੈਂ ਮਨ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਬੇਅਦਬੀ ਕਰਨ

ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਬਖ਼ਸਾਰ।

ਫਿਰ ਮੋਨੂੰ ਜੂਨ 84 ਦੇ ਘੱਲਘਾਰੇ ਤੋਂ ਬੇੜੇ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਆਰਮੀ ਫਤਨ ਼ ਲਈ ਘਰ ਆਈ, ਪਰ ਮੈਂ ਘਰ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰ ਕੇ ਬਚ ਗਿਆ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਸਾਰੀ ਰਿਪੋਰਟ ਸਾਡੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਾਣੀਏ ਨੇ ਆਰਮੀ ਨੂੰ

ਿਤਾਂ ਲੀ। ਇਕ ਉਸ ਵਿਲਾਬ ਪਰ ਜਾਣਾ ਬਦਾਬਰ ਦਿਤਾ ਤੋਂ ਅਮਿਨਕਾਰ ਕਿਸ਼ ਕਵਾ 'ਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗ ਪਿਆ।

ੇ ਹਰ ਜੇ ਵਿਲੀ ਪਹਾਰਆ। ਜਿਲੀ ਦੇ ਇਕ ਮਾਰੀ ਬਾਲ ਇਸ ਜਾ ਰਾਜਾ ਦਾ ਘਾ ਤਾਜਿਆ ਜੇ ਰੇਜ਼ ਰਿਪਰ ਰਕਰ ਲਾਉਣੇ ਸਾਰੂ ਕਰ ਵਿਜੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਰ ਸਭਾ ਜਗੇ ਦੀ ਆ ਲਗਨੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਹੇ ਕੋਲ ਉਸ ਸਦੇ ਆਪ੍ਰਤੀ ਜਿਹਾ ਭਿਤ ਵਿਵਾਲਗ ਦੀ ਸੀ ਤੇ ਉਹ ਵੀ ਕਈ ਵੱਧ ਗੋਲੀਆਂ ਜਿਸ ਕਰ ਜੇਵਕ

ਾਲ ਸਾਲ ਸੋਚ ਭੁਡੇਗ਼ ਦਾ ਤਰ ਹੰਨਾ ਦੀ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਬਣੀਆਂ ਆਦੁਸੀਆ ਜਾਣਕਰਾ ਦੇ ਸਰਕਰਸ ਆਦਿ ਸ਼ੁਬਿਆਰਾ ਦੀ ਮੰਗ ਡੀਜੀ, ਪਰ ਹੋਇਆਫ ਨਹਾਂ ਜਿਲ। ਇਸ ਪਤਾ ਬਈਆਂ ਜ਼ੁਜੂਮ ਸੇ ਦੀਜ਼ਆਰਾ ਦਾ ਇਤਦਾਮ ਕਰਨ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਨ ਆ ਬਿਆ ਫਿਸ ਤੋਂ ਮੈਂਟ 'ਵਾਈ ਆ ਜੋ ਸਾਫ਼ੀ ਗੁਰਾਈ ਦੁਸ਼' ਤੋਂ ਆਦਿਆਂ ਕਿ ਮੈਂ ਹਵਿਆਰ ਤਿਆਸਆਂ ਦਾ ਤੋਂ ਉਹ ਹੋਇਆਰ ਬਾਟਰਗ ਤੋਂ ਸਮੇਂ ਹਨ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਹੀਆਂ ਵੀਜ਼ ਦੀ ਮਿੰਦੀ ਦੀ ਜੀਵਰ ਸੀ। ਉਹ ਵੀ ਜੇੜ੍ਹੇ ਬਿਲਿਆ ਹਰ ਕਈ ਖ਼ੁਸ਼ਾ ਗੁਰਾਣਾ ਹੁਈ। ਵਿਚ ਹਾਜ਼ਾ ਦੁ ਜਾਣ ਤਰ ਤੋਂ ਉਹ ਸਾਫ਼ ਬਾਦ ਗਾਹਰਾ ਤੋਂ ਹੀਬਆਰ ਐੱਟ ਫਿਆ ਸਟ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਯੂਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਗੁਰਾਵ ਆ ਅਤੀ ਦਾ ਮਿਲਿਆ।

ਜਾਣ ਜਵਾ ਕਿ ਤਰ ਹੋਈਆਂ ਹੋ ਲੈ ਵਾਪਸ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਕਰ ਕਾ ਰਾਜੂ ਤਾ ਸ਼ਾਣ ਜਵਾ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹੋਏ ਸ਼ ਕਿਸਤਾਨ ਦੁਆਈ, ਉਥੇ ਤਿਆ ਦਿਲਾ ਵਿਚ ਆਪਾ ਹਵਾਅਤ ਬੈਂਡ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾੜਾਆਂ ਤਾ ਨਾਵ ਜਿਥੇ ਹਨ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁਸ਼ਕ ਹੋ ਰੁਫ਼ਤ ਸਿੰਘ ਆਤਾਨ ਅਤੇ ਹਵਾਅਤ ਐਣ ਵਧੀ ਉਸੇ ਸਮੀਂ ਹਾਇਕਰਤਾਨ ਨੂੰ ਚੁਣ ਹੋਈ। ਅਤੀ ਹਿਆ ਹੀਰਆ ਹੈ ਜੋ ਬਰਤਰ ਘੱਟ ਕੀਵਾ ਤੋਂ ਚੁੱਖਣੀ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਪੱਠ ਕਰਦੇ ਗੁਰੂ। ਇਸ ਹੈ ਹੁ ਦਿਆ ਕਰੋ ਅਤੇ ਕਰਿਤਰਾਨ ਦੀ ਪਾਲਾਂ ਤੋਂ ਦੋਲੇ ਸਭ ਤੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣ ਬਾਰੇ ਅਜਿਆ। ਵਾਜੂ ਕਰੋ ਕਿਤੀ ਕਰਿਤਾਨ ਦੀ ਪਾਲਾਂ ਤੋਂ ਦੋਲੇ ਸਭ ਤੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣ ਬਾਰੇ ਅਜਿਆ। ਵਾਜੂ

्रत स्वत सार्व जह सार्व-का शिक्षा। साह स्वयम स्वत हिन्छ।

ਰਜੇ ਮਾਵੇਂ ਇਹ ਪੜਾ ਕਰਾ ਇ ਸਾੜੇ ਇਹ ਲਈ ਵੀ ਹੀਸਆਰ ਨਹੀਂ ਦੇ ਕਰੇ ਤਾਂ ਜਾਣਾ ਜਾਣ ਲਗੇ ਜਾਵੇਂ ਗੋੜਾਆ। ਉਹਨਾਂ ਅਦਸਤਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਕਿਹਾ- 'ਸਾੜ ਸਿੰਘੇ ਹੀ ਦਸਣਾ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਭਾਰਤ ਕਾਲੇ ''ਚ ਭਾਸ਼ਟਰ ਹਾਂ ' ਪਰ ਉਹ ਚਹਾਰਹੇ। ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਕਹਿੰਦ- 'ਸਾਡ ਹੋਰ ਕਰ ਚਲਨਰੇਂ

ਕਾਰੇ ਉਹਦਾ ਨੂੰ ਕਿ 15- 'ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਫ਼ੋਆ-ਸਟਾ ਹਾਂ ਬਾਕਾਰ ਦੀ ਦਾ 16ਉ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਗਤਵਰ ਪਾਰਕਰਸਾ ਏ. ਮੁਕਤਾ ਮਸ਼ਾਬਿਲ ਆ ਗਈ ਤਾਂ ਘਰ ਤੋਂ ਘਟ ਕਤਕਾ ਲਗਕੇ 'ਕਵਾਂ ਆ ਸਭਾ ਹੈ.

ਤ ਕੈਂਵਾ ਨੇ ਬਿਥਕੁਝ ਵਜਾਬ ਦੇ ਵਿਤਾ। ਇਹ ਦੀ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ- 'ਡਿਸ '' ਕਰ ਕਰ ਵੀ ਹੁਝ ਜਦਾਬ ਤਾਂ ਉੱ! ਵੀ 12 ਬਰ ਜਭ ਦਾ ਹਥਿਆਰ ਦੇ ਵਿੱਜੇ, ਜਮ' ਤਾਂ ਸਵਭਾਰ ਹ∷ਂ

ਤਾ ਵਿਚਨ ਨੂੰ ਫ਼ਿਲ ਕੀ ਕੁਝ ਲਾ ਜ਼ਿਤਾ। ਹਾਂ, ਸਾਇਲਾ ਕਸਦਾਹੁੰਦੀ ਵਾਸ ਨਿਲ ਕਾਲ੍ਹ ਤਿੰਨ ਤੇ ਹਮਾਰ ਰੁਪਏ ਕਬਰਦਮਤਾ ਦੇ ਕਿਤੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਨਹੀਂ ਕੀ ਤੇ ਨੇ : ਅਸੀਂ ਉੱਤਨ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਸ਼ੇ ਤੋਂ ਪਾਸ ਨਿਲੀਆਂ ਵਿਚ ਨਿਰ

ਜ਼ਨ, ਜੋ ਆਪ ਲਾਗੂ ਪੇਸ਼ ਲੈ ਕੇ ਸਭ ਹੋ ਹਾਂ ਸਾਆਬ ਦ ਸੰਸਾਰ ਤਾਂ ਬੇਸ਼ਕ ਪੇਸ਼ ਲੈ ਕਿਉਂ। ਪਤੇ ਉਸਨਾ ਹੋ ਜਾ ਜਿਹੜਾ ਬਾਹਨਾ ਲਈ ਹੈ ਸਦੀ ਗਿਰਾ। ਕਸ਼ੀ ਸ਼ਹਿਆ ਕਿ ਜਾ ਇਹਨਾ ਹੁਕਾ ਖਰ ਨਾ ਲਾਗੇ ਹੈ। ਕਰ ਨਜ਼ਜ਼ਾ ਹ ਜਾਵੇਗੂ ਕਰ ਅਤੇ ਜਾ ਸਫ਼ੀ ਕਈ ਸ਼ਹਾਦ ਹੈ ਹੈ ਹੈ। ਜਿਸ ਕਰੀ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਪੇਸ਼ ਲੈ ਲਗੇ।

आगी द्रांश गुर का जिल्ला राष्ट्र में भौति ने ५ ठ उर्दे

ਰਿਸ਼ੀਆ ਵਿਚ ਜਾਬਲ ਹੋ ਗਏ।

ਰਹਿਆਰ ਨਾ ਜਿਲਮ ਕਰ ਲੋ ਸਾਤਾ ਸਨ ਬਹੁਤ ਜ਼ਜੀ ਸੀ। ਕੀਤਾ ਵਾਜ ਲੀ ਵਿਖੇ ਕੁਝਾ ਹਵਾ ਕਿ ਇਸ ਤੋਵੀ ਹੁਣਾ ਤਾਂ ਕੁਸਾ ਦੀ ਬੁਅਜਨੀ ਨਾ ਕਰਦਾ। '

ਹਿਰ ਮੈਂ ਜਹੀ ਦੀਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਮਲਾ ਦਿਤਾ ਕਿ ਸਮੇਂ ਕੁਝ ਕੁਮ ਹਰਾ ਤੋਂ ਸ਼ ਮਤਾ ਸਕਾਬਤ ਤਾਲਕੀਆਂ ਦਾਲੇ ਦੀ ਹੈਗ ਨੂੰ ਆਵੇਂ ਉੱਡਾਂ ਤੋਂ ਪੱਲਿਆ ਨਾਲ ਹੀ ਬੁਆਰ ਸੁਕੀਤਤੀ ਤੋਂ ਹੁਸ਼ਨਾ ਨੂੰ ਮੇਰੋਕੇ। ਛੇਟੀ ਮੋਟੀ ਲੋਕ ਕੁਡੇਵੀ ਤਹੀ (ਬਿਆਰ ਤਾਂ ਸਮੇਂ) ਕੋ ਜਿਸਤ ਤਵਾਗੇ ਫਿਰ ਸਦ ਸਭੇ ਕੁਲ ਪੈਸੇ ਕਿਤੀ ਤਾਂ ਰਾਹਿਆਰ ਦੀ ਦਧੀਆਂ ਖਤਾਂ ਸੁਕਤਰ

ਇਸ ਭਰੀ ਦਾਆਂ ਗੁਣਾ ਕਰ ਕੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਇੱਕ ਦਵਜੇ ਨੂੰ ਜਿਆ (ਜ਼ਜ਼) ਰਹੇ। ਅਸੀਂ ਇੰਸੰਬਾ ਆ ਕੇ ਪੋਏ ਵੜ ਲਈ ਜ਼ਾਰਤ ਦਾ ਜ਼ਰੂ ਸਾਜ਼ਤ ਦਾ ਐਫ਼ ਸਿੱਖਣ ਪ੍ਰਸਤ ਨੇ ਦ ਇਸ ਕਿ ਉਸੇ ਸਾਰ ਇਕਣ ਹਵਾਗੇ। ਵਿਚ ਸੈ ਅੰਮਰਸ਼ਾਰ ਆ ਗਿਆ।

- C

ਸੰਘਰਸ਼ਮਦੀ ਸਫ਼ਰ ਦਾ ਅਰੰਭ

ਜਦੋਂ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ 'ਤ ਰਮਲਾ ਹੁਇਆਂ ਤਾਂ ਇਹ ਜੋ ਅਤੇ ਜਿਹਾਹਰ ਤੋਂ। ਆਵਿਆ ਸਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਿਤ ਉਸ ਇਨ ਦੀ ਪਰਹਿਆ ਸੀ

ਜਾਲਮ ਸਵਕਾਰ ਦੇ ਕਾਵਰਤਾ ਪੂਰਨ ਸਦਕੇ ਨੇ ਖ਼ਾਸ਼ ਅਦਗੇ ਸ਼ਿਕਾਸ ਕੇ ਰੱਖ ਦਿਤਾ। ਅਸਸ ਪਾਸ ਦੇ ਕਾਫ਼ੀ ਪਿੰਡਾ ਦੀਆਂ ਸਗਤਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਖ਼ਿਆ ਕਰ ਕਾਂ ਸ੍ਰੀ ਦਰਬਾਰ ਲਈ ਪੁਣ ਕਲ ਕਰ ਪ੍ਰਦਾ ਘਟ ਖ਼ਾਲੀ ਹੋਰ ਵਿੱਚ ਪਰ ਕੇ ਮਿਲਵਾਰੀ ਅਤੇ ਕੁਲੀ ਪੁੱਸ ਦਾ ਗਈ। ਕਿਹ ਉਸ ਜਿਨ ਹੀ ਪ੍ਰਣਾ ਤੁਹਾ ਜਿਆ ਕਿ ਜੀਵਾਗੇ ਤਾਂ ਪਾਲਿਸਤਾਨ ਲਈ, ਮੁਗਰਾ ਵੀ ਤਾਂ ਖ਼ਾਇਅਸਤਾਨ ਲਈ।

ਵੱਚ ਸੁਖਵੰਦ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੀਆਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਕਿਵਾਂ ਸਿਲਿਆਂ, ਇਹ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਵ ਹੀ ਹੁੰਕੇ ਹਾਂ। ਹਾਂ, ਕਿੰਡ ਗਲ ਰਹਿ ਕਲੀ ਨਾਂ ਇਹ ਗਭ ਸਮਾ ਹੀ ਸਾਫ਼ ਵਿੱਲਾਂ ਵਿਚ ਸਮਾਈ ਹੁੰਦਿਸ਼ ਹੈ, ਜੋਵੇਂ ਸਾਵਿੰਦਾਰ ਸਿੰਘ, ਸੁਖਦਵ ਇਹ ਤੋਂ ਮੈਂ ਸਵੇਚ ਤੋਂ ਭਗੋੜਤ ਵਿੱਚ ਵਾਰ ਵਜੋਂ ਹੈ ਤੋਂ ਜਾਣ ਲੱਗੇ. ਤਾਂ ਵੀਰ ਬਾਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਹੀ ਦੇ ਮਾਤਾ ਜੀ ਸਿੰਚੇ ਕਨਤੀ ਜੀ। ਹਰਾ ਤੇ ਸਾੜ੍ਹ ਅਰਵਾਸ਼ ਹੋਂ। ਕੇ ਆਰਤ ਹਾਰੀ ਤਹਿਆਂ ਅਤੇ ਅਮੀਰਵਾਦ ਦਿਤਾਂ ਵਿਚਤਿ ਪਚਰੇ, ਪ੍ਰਮਾਤਕਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ

इंग्रें भग भा जन्मा।"

- () -- -

ਲੜਾ ਦੇ ਕੰਗਲ 'ਚ ਵਿਚਰਨ ਦੀ ਜਹਾਣੀ

ਬਾਈ ਜ਼ਿੰਦ ਦੀ ਜ਼ਬਾਨੀ

ਵਰ ਲਾ ਲੀ-ਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦੁਸਿਆ ਦਿਸੀ ਹਜਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਵਾ ਤੋਂ ਇਸ ਜਾਂ ਵਿੱਚ ਗੁਲਾਈ ਸੀ, ਮੰਤ ਰਬੂ ਨੇ ਦਿਸੀ ਵਿਚ ਦ ਕਮਰ ਮਿਕ ਗੁਸਦੂ र का के उसका धेनमत अवाद साधका है दोसम बीना।

ਵਿਸ਼ਾਡ ਕਿਵਾ ਲੀ ਤਾਂ ਬਾਹਰ ਦੀ ਕਸ ਕਟਵਾ ਆਇਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਸਾਂਤ ਰਤ ਨੇ ਵੀਆ। ਨੇ ਸੁਸ਼ਾਕਾ ਤਿਲੀ ਆਸ਼ ਤ[ਾ] ਗਆਤ ਦਾ ਕਮ ਕਾਵਾ ਹਾਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਜੋਏ ਜੂ। ਵਿਤੇ ਜਤਾਨ ਦਾ ਉਣਾ ਨਾ ਦਸ ਦਿਤਾ। ਫ਼ਰੂ ਮੈਂ ਰੂ ਦੀਰਾ ਵੀਰੂ ਉਰ ਮੁਕਾਨ ਦੁਖਣ ਰਾਲ।

ਉਸ ਨਿਸ਼ਾਨ ਮੈਨ੍ਹਾਂ ਕਿ ਜਾਣਿ ਤੱਨ੍ਹਾਂ ਵੇਡ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਿਆ ਕੇਜਦੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂ ਜੀ ਤੁ ਦੂਪ

तका तेवता

ਅਸੀਂ ਅਤਾ ਜਾਂਘੜ ਪੜ੍ਹਿਜ਼ ਸਭ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਆਵਿੰਦਾ ਮੁਤਾਨ ਕਥਿਆਂ ਤੋਂ ਹਾਂ ਕਤ इसे अरो क इसी तेन हाय जी तल अरे बिट्टिकिसी सोहला को से दे लिए ਵਗਾਜ਼ਾਤ ਇਤਾਵਾਂ ਜਿਵ ਸਾ। ਜ਼ਿਲ੍ਹ ਵੀਗਰ ਆਪਣਾ ਨਾਂ ਮਗਜ਼ਾ ਅਮਿਆ ਸੀਤ ਅਗ ਨੂੰ ਕਵੇਂ ਕੀ ਵਿੱਚ ਜਲ ਕਰਨ ਸਭਾ ਰਿਉਂ ਕ ਉੱਤੇ ਫ਼ਰੂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਇਹਨਾਂ ਤੇ ਪਤਾ ਪ॥ ਜ਼ਿਆ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕਿ ਤਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਤੁਸਤ ਕੁਜ਼ਨੀ ਫਿਰ ਮੁਖਾਨ ਦੀ ਤਿਹਾਰ ਤੋਂ ਨਹਾਂ ਵਾਲਾ। ਇਸ ਵਦੀ ਉਹ ਅਤੇ ਹੈ ਕੇ ਗਲ ਕਟੋਟ ਸਤ੍ਹਾਂ । ਆਈ ਨੇ ਕਿਹਾ- ਨਿਦੀ ਨੀ विषये चारियो नाधा भी रिम वस को नगा उसरी में अपने हैं।

लमें जन रेजर देनका लग्ने संहती "में की प्राणी का हरा, नुमें की धमानुभी राज्य सम्

ਅਸੀਂ ਜਤ ਬੁਤਾ ਹਸ ਕਰ ਸਾਡੇ ਕਰ ਕੋਟੇ ਹਨ ਕਰਤ ਤੋਂ ਪਿਆਰ ਨਾਲ਼ ਬੰਮਣ ਕਰਤ व्यास अस दिएका रूप के असर है असत

ਉਂਦਾ ਦੇ ਜਾਰ ਘਰਤਿਆ ਨਾਲ ਮਾਫ਼ਾ ਪ੍ਰਮਾਹ ਫ਼ਿਆ ਤੋਂ ਅਮੀਂ ਇਹ ਪਰਿਵਾਰ ਮੀ ਵਰ ਵਿੱਚ ਮੀ ਵੱਕਿ ਵੀ ਤੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣ ਨਾਮ ਦਾ ਪੰਤਰ' ਦਸਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦਸਿਆ ਸੀ ਕ ਕਾਫ਼ ਜਿਥ ਹੀ ਭਵਾਰੇ ਤੇ ਝੜਤ ਹੀ ਅਜ਼ੀਰ ਹੈ। ਅਸ਼ੀ ਯੂ ਪੀ ਜਾਂ ਤਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹਾਂ '

ਵਰ ਸੂਬਰਾ ਜਿੰਘ ਦੇ ਸਾਂਦੀ ਕਿੰਨੂ, ਜ਼ਰੀ ਤੇ ਕ੍ਰਹੀ ਦੀ ਮਾਤੇ ਕਾਲ ਆ ਗਏ। ਇਹਨਾਂ ੇ 'ਤੂ ਗ੍ਰਿਤ ਅਸੀਂ ਆਪਣ ਕਲ ਜੱਕ ਆਆ ਤੋਂ ਕੜੀ ਤੇ ਸੂਖੀ ਨ ਜੱਜ ਮਾਤਣ ਲੇ ਇਤਾ। ਪ 🛫 👉 ਹਾਂ ਕਰਦਾ ਬੜ ਮਨ। ਅੰਗਲ ਆਈ ਤੋਂ ਬੁੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਲੜਦਾ ਸੀ ਪਰ र भारतकारण बाजा श्रम्भा भा भारतका भी का छाउनी हुम गाम मार्क मुख्य खेलने। अवय माउँ हान एवा विकास खर्जन मी में हाड़ी एवं तास भेंड सेंस्ट ला करों उने क्या जो परान्धि हो।

ित करी एक महिला ने ६ र इउन्हें भारत । बोनी भार प्रान भवाजन व ता व विकास साम्यामान्य भित्र वस । धन्दी कुल्ला

हिना उथाउँ मही। भागे व्यम 'स्टार्ड कर पर ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਅੱਕ ਹ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਸਾਨ ਆਪ ਜਾਂ ਨਾ ਜਾਂ ਨਾ ਜਾਂ ਹਨ। ਮਾਕਿ ਇਹਨ ਨੂੰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਆ ਹਨ ਹੋਰ ਨੂੰ ਜੀ ਇਸ ਕਾਂਟ੍ਰੀ

ਵਿਚ ਨੇ ਆਈ ਜੀਤ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਭ ਕੋੜੀ ਸਭਾ ਸਥਾਵੇਂ ਵਾਲੇ ਾਰ ਵਕਤ ਗਾਲਾ ਕਾਵਾਂ ਤੁਸਮੀ ਨੂੰ ਮਾਵਰ ਗੰਮਦਾ ਨੂੰ ਇਸ ਕਾਰ ਨ ਉਹਨਾਕ ਵਖਦਾ ਸ਼ਹਿਤਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਤਿ ਉਹ ਹੀ। ਜ਼ਿਕ੍ਤਾ ਸਮਾਨ ਸੀ ਨਾਲ੍ਹਿਕ ਵਿਲ ਇਸ ਕਵਾਰ ਮੈਂ ਘਰ ਛੜ ਦਿਵਾਂ ਹੈ। ਇਸ ਨਗਤ ਆਈ ਜੀ ਮਾਂ ਕ੍ਰਾਂਤ ਰਹਾ ਪਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਤਆਂ ਕਿ ਮਹੁਤੰਕੀ ਦੂ ਕਾਰਨ ਸ਼ਤ ਗਿਆਰ ਦੇ ਚ ਵਿਹਾਤ ਦਾ ਆ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਕਰਦ ਜ ਪ੍ਰਿਕਟੀ ਵੀਵੀ ਨੇ ਤੰਮ ਤਿਲਾਈ ਲਿਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਕਾਵਾਂ ਸੂਤ ਵਿੱਚ ਕਾਕਟ ਰਕਾਉਂਦ ਮੀ।

भारते सर हुए। प्राप्तान के रूप स्थल काहर दिन विदिश्त की सिर्मा के साथ की ਤੇਸ਼ ਸਨ। ਜੇ ਜ ਸੰਗਿਆਰੀਤ ਹੈ ਅਹਿਲੀ ਹਾਲੀ ਸ਼ਾਅ ਕਰਵਾ ਤਾਂ ਉਸ ਸਮਝਾ ਤੇ ਤੋਂ ਵਿੱਚਾ ਸੀ ਸਤਿੰਦ ਤੇ ਅਸੀਂ ਕੇਂਦੂ ਬੇੜੂ ਪੈਂਸ਼ ਜਿਸ ਹਰਿਏ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤੇ ਖ਼ਾਤਾ ਝਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਲਮੀ ਅਕਿਵ ਸਕੂਲਰ ਬਰਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜੁਲਤ ਕੌਮ ਕਰਕਾਵੀ ਵੇਸੇ ਦੇ ਦਿਦ ਸੀ। ਉਹ ਵੱਜ ਮਾਤ ਨਾਲ ਕਾਫੀ ਿਆਰ ਭਰਦਾ ਮੀ। ਇੱਕ ਵਾਟ ਹਾਂਦਾ ਵੀਦ ਚੰਨ ਸਾੜ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਦਾ ਇਹ ਨਾ ਪਤਾਣ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਹ ਨੂੰ ਉਧੂਰ ਹੀ ਉੱਕੀ ਅਵਾਜ਼ ਦੇ ਗੋਰ ਵੀਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ । ਇਹ ਇਕੋ ਟਰਾਪਿਸਟਰ ਹੋਬ ਦਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾ 'ਤਰਾਂ ਪ

ਲਈ ਲਾਖਿਲਾਜੇ 'ਬਾਬਾ ਜੀ ਤਿਹਾ ਜਿਹੀਆਰ ਲਾਂ ਕਾ ਦੀ ਹੈ 🐪

ਆਈ ਸੀ ਦ ਸਾਰ ਰਿਸਤਵਾਰ ਵੀ ਸਾਨੂ ਮਿਲਦ ਤੇ 'ਪਲ ਗੇ ਡਰਦਾ ਸਾਂ। ਕਸੀ ਸਾਰ ਰਿਸਤੇ ਦੇ ਹੈ। ਕੋਲ ਆਈ ਹਰਾ ਦੇ ਨਾਲ ਕਾਦ ਤੋਂ ਜਾਂਦ ਨੂੰ ਅਕਲ ਸਵਾਬ ਗ੍ਰਾਂਤ ਪਹਿੰਦੀ ਸੀ। ਮਿਨ ਹਾੜ ਸਹਾਬ ਨਾੜ ਰੀਜ਼ਨਾ ਰੀਹਜ਼ਾ ਸੀ। ਮਾਡੇ ਕੁਲ ਪੈਸ ਵੀ ਅਸੂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਰਿਕ ਦਿਨ ਸਭਾਬ ਸੀ ਕੇ ਅਕਲ ਦੀ ਸਿੱਤ ਹਾਂ ਗੁਲਾਂ ਕਿਹਾ ਅਸਾਂ ਉਕਨਾ ਨਾਲ ਜਾਂਦੂ ਕਰਾਂ। ਕਰਪਾ। ਅਕਲ ਦਾ ਸਮਕਾਰ ਕਰਾਇਆ, ਮੁਖ ਸੰਤ ਸਾਵਾ ਕੀਤਾ।

ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਇਕ ਸਾਵਾ ਹਰੀ ਪੁਕਾਰਾਣ ਲਈ ਹਮ ਵਲੀ। ਉਹ ਸਾੜਾ ਤੇ ਅਵੀਂ ਕੀ ਹੜਾ ਦਾ ਵਾਲਮ ਕਾਪਦਿੰਦੀ। ਉਹ ਪਜਾਬੀ ਸੀ ਚ ਬਹੁਤ ਇਮਾਨਦਾਤ ਸੀ। ਸਾਥ ਹੁ ਦੁਆ ਤਾਰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਵਾ ਵਾਰਾ ਖਿਆਤ ਤਾ ਜੋ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਂ ਸਵਾਰ ਪਰਣ ਬਣਾ ਕੇ ਜਿਦੀ ਸੀ ਤੇ ਆਪ ਦੀ ਸਾਡ 100 ਹੀ ਜਨਾ ਖ਼ਾਜੀ ਸੀ। ਉਹ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇਥਾ ਕਿਤਬਾਰ ਕਰਦੀ ਮੀ ਕਿ ਉਹ ਤਾਂ ਦੀ ਸੀ ਕਿ ਮੁਖਾਮਾ ਕੁਤੀਆਂ ਸਵਾਨ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ. ਭੂਸੀ ਕੋਈ ਲੜਕਾ ਹਵਾਤੇ ਗਿਜ਼ਾ ਕਾਵਾ ਵਿੱਚ। ਲੜਕਾ ਤੁਹਾਡੇ ਵਰਗਾ ਮੁਲੰਦ ਹੁਣ ਉਪਰਿਹਾ ਹੈ।

ਜ਼ਿਰ ਅਵੀਂ ਦਾ ਵੜ੍ਹੀ ਵੱਡਾ ਵੀ ਪਟਿਆਮਿਓ ਆ ਤੋਂ ਸਾਡ ਨਾਲ ਸਾਲ ਤਸਦਾ ਵਿਚ ਹਰਿੰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਵੀ ਜਾਂਡ ਨਾਲ ਸਹੁਤ ਦਿਆਰ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਆਈ ਹੋਈ ਜ਼ਿਲ੍ਹ ਚੌਵਾਰੀ ਸਨ ਤੇ ਸਾਫ਼ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਪਵਾਰੀ ਵੀ ਬਲਦੇ ਜਨ। ਉਸ ਨ ਅਪਣੀਆ ਅਤਕਾਆਂ ਦੀ ਸਾਦੀ ਕਰਨ ਲਈ ਹੀਤੇ ਕੀਤ ਨੂੰ ਭਿਤਾ : ਅਤਾ दर्भ सीन हार्र कर दियों को को हार्ची हती साहती।

ਤ ਆਈ ਜਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਆਪਣਿਆਂ ਲੜੀਕੁਆਂ ਨੂੰ ਕਿ ਹੀਤੇ ਨਾਲ ਤੁਹੜੀ ਕੈਣ ਵੀ ਸਾਈ ਕਰ ਦਈਏ ਦਾ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਮਾਰੀ ਗੁਲ ਹੁੰਜ਼ ਨਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਉਹ ਸਾਰਾ ਪਰਿਆਰ ਵੀ ਵੀਰ ਨਾਲ ਖ਼ਰੂਤ ਸਿਲਪਾਰ ਕਰਦ ਸੀ। ਫਿਊ ਕਿ ਦੀਰ ਦੀਰ ਜਾਰਾ ਦਿਨ ਘਰ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਤੋਂ ਕਾਰੂਦ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਪਰਾਈਵਟ ਪੇਪਰ ਦੋਏ ਹਨ, ਤੇ ਮਿੰਨ੍ਹੇ ਰਜ ਫ਼ੈਕਟਵਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾ ਘਰ ਜਾਣਾ ਪੈਵਾਂ ਮੀ ਜੋ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਖੰਗਲਾ ਸਾਹਿਬ ਗਰਦੁਆਰ ਲਗਰ ਦੀ ਸਵਾ ਕਰਕੀ ਜੋ ਇਸ ਦੀ ਲਗਰ ਛਰ ਕੇ ਜਿਨ ਗੁਜਾਰਦਾ ਸੀ ਤੇ ਵਸਟਾ ਦਾ ਹੁਣਾ ਲੋਵਾਂ ਸੀ।

ਿੰਦ ਅਸੀਂ ਸਕੂਟਰ ਐ ਬਿਆ। ਫਿਰ ਹੈ ਚੌਣ ਬਤਾਲਾ ਸਾਹਿਬ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਤ ਰਨ ਹੀ ਵੇਸਤੇ ਵਿਚ ਰੂਸਟ ਨੂੰ ਵਖਦਾ ਸੀ। ਅਸ ਤਵਾਂ 5-ਨ ਅਵੀਂਕੇ ਉਨ ਨੂੰ ਵੇਪਦ ਰਹ⊤ ਸੈ ਜੀਤਾ ਤ ਦਸਤ ਕੰਘਤੀ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। \$'ਕੀ ਇੱਕ ਤੇ ਦਿਨ ਲਈ ਆਉਂਦੇ ਤੇ ਚੁਝੇ ਜਾਂਦੇ ਸੀ।

ਗਿਸਤੇਵਾਣਾਂ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਦੀ ਤਈ ਵਾਰੀ ਅਸੀਂ ਆਈ ਹੁਣਾਂ ਦੇ ਸਾਸ਼ਤ ਹੀ ਇਸਤਾਨਾਂ ਦੇ ਨਾਰਰੇ ਆ ਜ਼ਿਵੇਂ ਸੀ, ਚ 'ਭਿੰਡਵਾਦਾਮਾ ਸਿਦਾਬਾਦ' ਕਹਿ ਸਨ। ਉਤ ਸਭ ਨਾਲ ਏਨਾ ਪ੍ਰਲ ਮਿਲ ਟਮੇਂ ਸਨ ਕਿ ਸਭ ਬਾਰ ਸੋਚ ਵੀ ਸਹੀ ਸਨ ਸਨਦ ਕਿ ਅਸੀ ਸੰਸੰਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਆਦਮੀ ਹਾਂ। ਜੇ ਉੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੜਾ 'ਭਰਕਰ' ਸੰਅ ਕੀਤਾ ਹੈਇਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਈ ਦੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜੀ ਕਿ ਜੇ ਦਿੰਦਾਸ਼ ਤਮਰ ਵਿਚ ਦੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਵਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਆਸ਼ਤ ਮੈਂਨੂ ਕਈ ਮਾਤਾ ਸਪਤਾ ਆ ਵਾਵੇ ਦਾ ਮੈਨੂੰ ਫਿਕਤ ਨੂੰ ਬਹਾ ਕਰ ਆਉਂਨ੍ਹਾਂ ਹੈ। ਅਤੇ ਮੈਨੇ ਕਈ ਵਾਰੀ ਜਾਇਆ ਸ਼ਾਮਤ ਕਹਿਸੀ- ''ਕੇ ਦਾ ਵਿਚੀ ਕਿੰਦਾ ਕਿ ਜ਼ਰੀ ਜਿਲ ਵੀ ਦਿਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਇਕਲਾ ਕਮਣੇ ਵਿਚ ਜੋ ਸਭਾ । '

ਅਸੀਂ ਹਾਸ ਮੁਸਾਤ ਨਾਕ ਬਈ ਵਾਰੀ ਆਈ ਹਰਾ ਕੋਲੀ ਦੀ ਵਾਜ਼ਤ ਸਗਦਾ ਲੜਾ ਫ਼ਿਕੌਰਸਨ ਕਿਰ ਆਈ ਜਾ ਹੋੜੀ ਕਾਰਗਰ ਦੇ ਉਮੀਟਵਾਰ ਦੀ ਹੁਆਇਰ ਕਰਜ਼ ਸੀ , ਅਸਾ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਸਾਨ ਵੀ ਭਾਰ ਤੋਂ ਤਾਉਣ ਲਈ ਕਾਰਗਰੀ ਝੰਡਾ ਦਿਓ।

ਰਿਕ ਵਾਰਾ ਅੰਘਣੇ ਰਿਹਾਰਾਰਾਂ ਦਾ ਬਿਨਾ ਬਾਡ਼ੀ ਵੇਂ ਨਵਾ ਟਰੰਕ ਆਈ ਦੇ ਘਰ ਲੋ ਫੋਏ ਤੇ ਸਤੂ ਦੀ ਖ਼ੁਰੂ ਤੇ ਅੱਟੀ ਜੀ ਨੂੰ ਆਖਿਆ- "ਅਸੀਂ ਨਵਾ ਟਰੰਕ ਪਾਇਐ, ਇਸ ਲਈ ਲੜ੍ਹ ਵੀ ਖ਼ਾਲ ਲਿਆਣ ਹਾਂ।" ਤੇ ਨਾਲ ਆਈ ਦੀ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਸਾਰ ਤੜ੍ਹ ਹੁਣ ਆਫ਼ੀਆ ਭਾਅਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵਰ ਵਿਚੋਂ। ਆਫ਼ੀਆ ਰੁਆਫ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਾ ਕਾਰਿਣਾ ਕਿ ਇਹ ਟਰੰਕ ਸਾਡੇ ਕਿਰਾਵਵਾਰਾਂ ਨੇ ਵਿਆਦਾ ਹੈ, ਆਫ਼ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਹਿਣਾ ਕਿ ਇਹ ਮੋਦੀ ਭੋਤ ਦ ਮੁੰਡ ਹਨ ਰ ਇਹਨਾ ਨ ਟਰੰਡ ਦੀ ਹਾਇਆ ਹੈ।

ਕਾਰਾ ਕੰਮ ਬੰਗਾ ਹੋਣ ਕਟਕ ਆਈ ਸਾਰਿਆ ਨੂੰ ਦਸਦੀ ਸੀ ਕਿ ਮੂਰੀ ਭੈਂਡ ਦੇ ਸੁੰਤੇ ਹਨ। ਕਿਸਾ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਮੁਸ਼ਤ ਵਾਲ ਸਾਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਕੇ ਰਿਸਤੇਵਾਰ ਹੀ ਸਮਝਦ ਸਨ। ਆਈ ਹਰੀ ਵੀ ਕਵੀ ਕਾਰੀ ਸਾਰ ਨਾਲ ਸਿੱਧ ਵਿਗੋਧੀ ਟਲਾ ਬਰਦੇ ਸੀ। ਇਕ ਵਾਰੀ ਆਈ ਜੀ ਦਾ ਸਾਮਾ ਕੀਪੋਟਾਂ ਵਿਚਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਨਟੀਆਂ ਕੁਤੀਆਂ ਫੋਜ ਨੇ ਕੁਤਾਈਆਂ ।'

ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਗਭਾ ਦਾ ਬੜਾ ਗੁੰਸਾ ਲਾੱਗਆ। ਮਰੇ ਤੇ ਦਿਹਾ ਨਾ 'ਜਆ ਤੋ , ਇਹਾ ਸਾਲ ਮੈਂ ਬਿਹਾ- ' ਬੜਾ, ਇਹ ਵਾਈਮੈਂ ਗਈ ਵਿਚ ਲੂ ਪੈਂ ਤੋਂ ਜੋ' ' ਗਿਹਾ ਸੀ ਜ ਇਤ ਆਮਮੀ ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜ਼ਰਕਾਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿੱਚ ਨਾ ਇਹੋ ਹਤੀਆਂ ਇਲੀਆਂ ਪਿੰਸ ਬਦੀ ਉਹ ਇਹ ਆਹਾਦ ਸਨ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਆਦਦੀ ਨੇ ਦਿਸ਼ਾ ਹਿੱਦੇ 'ਤੇਆਂ ਇਸ ਨਵਾਂਕਾ' ਰਹੇਆਂ ਫ਼ਰੀਆਂ ਗੁਰੀਆਂ ਉਸਨਾ ਵਿਚ ਤਰੀ ਸ਼ਾਮੀ ਵਿੱਚੀ ਦਾ ਕਾਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ' ਜਾ ਕੁਮੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਵਾਲੀ 'ਜਾਵੇਂ ਨੀ ਦਾ ਸ਼ਾਮ ਗੁਰਾ ਤੇ ਸ਼ਾਜ ਕਵਾਂ ਮੁਝਜ ਹਾਂ ਉਸ ਆਦਰੀ ਵਲਗਾਵੀ ਨੇ ਇਸ ਹੀ ਕਾਰੀ ਸਵੇਂ ਤੋਂ ''

ਕਰਕੇ ਬਾਰਾ ਦੀ ਇਹ ਜਿਹੀ ਭਾਵ ਕਵੀ ਹੋਈ ਕਰਦੀ ਵਾਲੀਆਂ ਕੀ ਮਾਤਾ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਕਾਂਜੀ 'ਅਤਵਾਦੀ ਜ਼ੈਕ ਵਿਵ, ਹਰ ਉਹ ਦਾ ਬਲਕਾ – ਵੇਸ਼

ਸੂਦਾ ਕਾਈਦਾ (ਮਿਰ ਗੁਸ ਦਾ ਜੀ ਨੀਆਈ) ਕਿਸੇ ਹੀਣ ਦਾ ਜਾਂ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਅਸਤਾਦੀ ਤਰ ਵਿਕਦੇਣ।

ਰਿਕਵਾਰ ਆਪਣ ਸਮਝਾਰ ਗੁਆਈਆਂ ਨੂੰ ਘ ਨਿਆ ਅੰਦਲ ਸਟੇ ਜਿਆ ਦਾ ਉੱਤਾ ਤੋਂ ਨਵਾਦਆਂ ਅਤੇ ਹੋ ਨਾਵੇਂ ਆਪ ਜ਼ਿਸ਼ੀ ਅਵਾਦੀ ਹੁੰਦੇ ਅਦਵਾਦੀ ਅਦਵਾਦੀ ਹੈ। ਹਵਾਲੇ

ਅਸ਼ੀ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਹੁਣ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਪਾਜਾ ਵਿਸ਼ਾ ਪਤਾ ਬਦੀ ਇਸ ਦੀ ਜੀ । ਕਾਕਟਰ ਤੋਂ ਸੂਜੀ ਵੀਤੇ ਦੀ ਜਕਟੀਬਨ ਜਾਣ ਵਿਚ ਇਕ ਵਾਰ ਮਿਸਾਰੇ ਸਨ ਤੋਂ ਜਦਦੇ ਨੇ ਸੰਸ਼ਤ ਦੀ ਤੋਂ ਜ਼ਰਬਦੀ ਬਾਰੇ ਵਿਦਾਰ ਬਰਦਾ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਤੇ ਕੇ ਕੁਕਤਾਂ ਆ ਇਹ ਭੋੜ ਸ਼ਹਿਰ ਗੰਜੇ ਤੇ ਉਹੋ ਦੇ ਕੁਕਰਜ਼ੀਆਂ ਕੀਜੀਆਂ ਵਕਤੇ ਸਹਿਤ ਤਾਂ ਜ਼ਿਲਾਵਾਂ ਸਾਡਾ ਬੁਕਲਾ ਗਿਆ ਵੀ ਪਤਾ ਕਿਤਾਰਾ ਸੀ। ਜਦ ਸਾਨ ਬਣੀ ਮਸ਼ਬਿਲ ਹੈ ਵੀ ਤੁਹਾਲਤੀ ਉਸ ਆ ਗਾਵਾਂ

ਵਡ ਸਹਿਰ ਵਿੱਖੀ ਵਿਚ ਵੱਡ ਭਮ ਹੋਣ ਯਾਤ ਸਥਦੀ ਹੋ ਜ਼ਾਈ, ਇਸ ਭਗਤ ਗੀਨਆ ਮੁੱਤਿਆ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਸੀਂ ਸ਼ਿੱਚ ਡੁਬੇਤੀਆਂ ਲੀਤੀਆਂ।

ਫਿਰ ਅਮੀਂ ਕਿਸੇ ਜਰ੍ਹਾ ਜਨ ਬੁਕਾਬ ਬਾਦ ਪਹਾ ਕੀਤਾ ਤੋਂ ਉਸ ਨੂਮਣ ਦੀ ਤਾਂ ਪਦਾ ਕੁਝਾ ਵਾਰ ਪਿਛਾ ਕੀਜਾ। ਉਹ ਮੰਤਰ ਵਿਚ ਵੈਣਾਵ ਸੀ। ਸੇ ਮੁਕਰਾ ਸਿੰਘ ਆਤ ਵਸਤ ਸਾਵਾ ਭਾਜ ਵਾਰ ਉਸ ਦਾ ਪਿਛਾ ਕਰੋਜੇ ਹਰ। ਪਰ ਉਹ ਸਾਡੇ ਹਰ ਨਾ ਭਗਾ। ਉਸ ਵਦ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਸਾਤੂ ਨਹਾਂ ਸ਼ਰੂਤਾ ਕਾਰ ਵੀ ਲਈ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਡੇ ਬੁਖ਼ਜ਼ ਹਾਤਨ ਕੁਵਨ ਦੇ ਬੁਖ਼ਕਤਤਾ ਵੀ ਸਾੜੂ ਹੁੜ੍ਹਾਂ ਨਾ ਆਇਆ

ਫ਼ਿੰਟ ਅਸੀਂ ਵੱਡ ਸਹਿਤ ਵਿਚ ਜ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਜਸਨਾ ਤੋਂ ਸਾਹਤ ਜਾਂਅਾ ਤਿਹੁੰਤਿਆਂ ਲਾਈਆ। ਰਾਜਵਿ-ਲੌ ਵਿਵਾਸ ਸਮਝੌਤੇ ਜ ਪਹਿਲਾ ਇਕ ਵਾਰ ਹੋਈ ਜਨਨਾਤ ਜਾਂਸ ਨਹਾਂ ਲੋਗਦਾਲ ਨੂੰ ਮੋਪਣ ਲਈ ਗਏ ਜਾਂ ਸਾਣੇ 'ਗਹੁਤ ਖ਼ਾਲਗਾ' ਦੇ ਹੀ ਤੇ ਪੰਜਰ ਇਸ ਦੇ ਕਰਸਤਾ ਪਿਆਂ ਕੁਝ ਆਦਮੀ ਸਪਾਜ ਜਿਘ ਟਾਲ ਹਜਾਬ ਵਿਲੰਗਮਨਾ ਤੋਂ ਪੰਜਰ ਜੁਸਨਾ ਨੇ ਸਾਹਤ ਲਈ ਵਜੇ ਸਿੱਕੇ ਗਏ ਤੋਂ ਕੁਝ ਅਸੀਂ ਵੱਡ ਸਹਿਰ ਇਕ ਵੱਡੇ ਦਸਤਾ ਤੋਂ ਮੋਪਣ ਸਟੇਸ ਤੁਆਂ ਦੇ ਫ਼ ਸਨ।

भाव आहे जाहीं को एसट के तेतू हेट, घट बाउमां हे काम सुमानकी हतीं हेन भाषां में जाती या मेंड पूंडच, शाबी जिसे के सेट सदानकी करते । समार्थि जिसे हेटा ਭੂਆਂ ਮੋਰੇ ਅਤੇ ਕਾਈ ਜ਼ਿੰਦੇ ਨਾਂ ਜ਼ਬਾਨੀ

ਨਵੰਬਰ 84 ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਦੇਮੀ ਨਾਲਿਤ ਮਾਰਨ ਦੇ ਕਰਨ ਦੀ ਕਹਾਦਾ । ਭਾਈ ਸਕੇ ਦੀ ਜਥਾਨੀ

ਾ। ਵਿੱਖ ਬੀਤਟ ਜ ਬਾਅਦ ਨਿੰਦਿਆਂ ਕਿ ਹੁਣ ਤਿਸੇ ਵੜੇ ਜਾਮਣ ਨੂੰ _{ਸਿੱਧਿਆਂ} ਜਾਵ। ਜਲਾਹ ਤਾਂ ਮੀਟਲਾਂ ਹੀ ਸੀ ਪਰ ਕਿਸੇ ਸਦੀ ਦੁਸਟ ਦਾ ਪਤਾ ਜਦੀ ਮੀ ਲਹਾ ਜਿਹਾ। भिन्न के द्विकार वेत्रभा सादिव ਗ्रेस्थाल स्थातिव सिका। देस देख द्वार := ਹੈ ਹਿਤਾਰ ਦੇਸ਼ੀ ਕੁੱਟ' ਖ਼ਹੀਦ ਕੇ ਲਿਆਇਆ। ਇਸ ਟ੍ਰੈਕਟ ਵਿਚ ਖ਼ਹੁਤ ਹੀ ਦਟ ਨੂੰ ਨੂੰ ਨਾਜ਼ਿਤ ਹੈ। ਇਹਦ ਦਾਣਾ ਨੇ ਸਿਖਾ ਉੱਤੇ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤਿਆਚਾਰ ਕੀਵ, ਮਾਰਾ ਵਤਰ ਿਤਾ ਹੁਇਆ ਸੀ। ਕਈ ਵਸਤਾ ਦੇ ਪਤ ਦੀ ਇਥੇ ਹੁੰਦੇ ਸੀ, ਪਰ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਹੁਸਤਾ ਜ ਕੇਂਡਰੈਨਾ ਮਹੀ ਸਨ ਰਿਖੇ।

ਇਹਨ ਹਸਟ ਨੇ 1984 ਵਿੱਚ ਸਿਖਾ 'ਤੇ ਜੋ ਅਜਿਆਦਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਹਜਾਰ ਤਿਹਤ ਕ ਪੁਰਿਆ ਕਿਉਂਦਿਆਂ ਨੂੰ ਅਗਾ ਆਦਾਂ ਆਂ ਗਈਆਂ, ਘਰ ਸਾੜੇ ਗਏ ਅਤੇ ^ਰਮੁਜ਼ਾਤਾ ਨੂੰ ਜਿ_{ਲ੍ਹਾ} ਕੁਲਿਆ। ਜਦ ਜ਼ਿੰਮੀ ਕਿਸਾਣ ਪਤੀ ਤਾਂ ਜਿਲ ਹੋਂਦਾ ਨੀ। ਦਿਲ ਕਰਿਵਾ ਸੀ ਜਦ ਤਕ ਸ਼ੁਸ਼ਾਨ ਵਤੀ ਲਵਾਰੀ ਫ਼ੌਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਪੈਨਾਂਗੇ। ਹੁਣ ਤੋਂ ਦਿਲ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ ਛੋੜੀ ਤੋਂ ਛੜੀ ਬਦਲਾ ਰਿਆ ਜਾਵ। ਜਿਆ ਜਾਵ।

ਆਰ ਜਿਕ ਸੇ ਜਰਬੰਤ ਕੱਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਗਲ ਕੀਤੀ। ਸੁਗਮੀਤ ਨੂੰ ਕਿ ਨੂੰ ਿ ਤੁਹਾਣ ਇਕ-ਇਕ ਰਾਸ਼ਟ ਦਾ ਐਂਡਰੇਸ਼ ਲਿਆ ਦਿਆਗਾ। ਵਾਰ ਪੰਜ ਇਨਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਸ਼ਵਜੀਆਂ ਨੇ ਕਈ ਦੂਸਤਾ ਦੇ ਔਰਗੇ ਸਾਲਿਆ ਵਿੱਚ।

ਸ ਐੱਟ ਕੇ ਐੱਲ ਕਗਤ । ਨੂੰ ਲੱਲਿਤ ਮਾਰਨ (3) ਜਗਦੀਸ਼ ਟਾਈਟ ਤਰ ਸਮਾਨਟ ਕਰ ਨੂੰ। ਬਰਮ ਵਾਸ ਸਾਲਤਕੀ (5) ਜਜ਼ਬੀਰ ਸਿਹੂੰ ਜਾਣ । ਮੁੱਢਾ ਕਾਗਰਸ ਪ੍ਰਧਾਨ । 17: कराज्य सहार अधी पंता

ਮੈਂ ਐਡ ਕਿਆ ਨ ਰੀਤਆੜੇ ਨੂੰ ਵਿਖਾਦਿਤ। वार्ति ईप एएडे नम्भ स भाग नपुरस ने एस वे स्थ ਅਤ, ਇਤਵਾਵਿਤ ਵਰਤ ਵਤਾ ਹੁਸਟ ਲਾਂਅਤ ਮਾਕਨ ਸੀ ਜੇ ਭਾਰਤ ਕਾਨ ਅਨ ਦਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਪਿਛੇ ਬਹੁਤ ਿਲਾਵਾਂ ਭੰਜਰ (ਮਸੂਚਰ, ਸਨ। ਇਸ ਨੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਲਾਵਾਂ पाल हे भारतीयलों भी। विस से भारत हालिकों हुं मन वर्षे जारी जैसे हिंग उध्याष्टिका अने आध फिरी ਮਾ ਵੱਧ ਅਤੇ ੈਟਰੀਲ ਸਵਾਮਾਈ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਕਰ ਪੈ ਵਿੱਚ ਹਰ ਕੜਾ ਮਾਲ ਸੀ। ਇਹ ਕੀਰਤੀ ਨਗਰ ਵਿਚ

ਬਹਿਜਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਤੇ ਸੰਗਿਆਣਾ ਕੀਰਤੀ ਨਗਰ

ਵੇਸ਼ ਦਿਨ ਰੁਪਦਾਰ ਸੀ। ਆਪ ਤਾਂ ਇਹ ਵਿਕਾਰ ਨਗਤ ਰਹਿੰਦਾਂ ਜੀ ਕੁਰਤੀ ਵਗਾ ਵਿਸ਼ ਦੇ ਸਭਾਮ੍ਹਿਤ ਸ਼ਿਕ੍ਰਿਸ਼ ਸੀ। ਇਹ ਹਰ ਡੋਕ੍ਰਿਸ਼ ਕੀਰਤੀ ਨਗ਼ਤ ਆਮੀਵਾ ਸੀ। ਇਕਵਾਵਤ ਤਰਤਾਤ ਤੋਂ ਵਿ ਜ਼ਕਤਰ ਬਣੇ ਹੁਆ ਸੀ। ਲਾਤਾ ਸਾਵਿਜੇ ਨਾ ਕਰਾਇਨ ਨਾਲ ਕਰਾ ਹੈ। ਬਹਿਤੀ ਨਗ਼ਣ ਹਨ ਜਾਵਕਤ ਦਾ ਅੰਤ) ਸ਼ੁੱਕਿਆਦਾ ਆ ਜਾਂ ਜਾਂ ਜਾਂ ਦ स्टूबर्स हा भी उर्दे स हिंधा (अक्षा) विश्वास का है, उन्हें क সম্ভিত্ত পাই এই নহা প্রসংগতির নহগতি হ'। সংগ্রাহার করা সংগ্রাহ

भावी सदस्य ग्रेगी नहुँ देव भए भार मण्डल १० १० हुँ अध्यक्ष र फिलारे हे हिल्ल ੍ਹਾਂ ਕੜ੍ਹ ਦੀ ਸਾੜਿਆ ਜਾਂ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹਨਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਧਿਆ ਨੇ ਦੁ ਜਿਸਾ ਨੇ ਕਰ ਅਨੇ ਸੀ। ਤੇ ਆਪਣੇ ਵੜ੍ਹੇ ਨੇ प्रमुख्य स्ट भागिका विभागी दिस वधार बहु करू निर्माण प्रमुख्य लागा गाउँ । भाषत मिण "एम हुं सेयह सी विभागी दिए हुठ। यान ना करने जिला है। उन्हें मा। पूर्व दीन दिल को नमहोद कार्ड कल का जिल्हा। मिन द हानिका जन इक इ ਗਿਆ। ਉਸ ਤੁਲਾ ਦੀ ਭਾਸ਼ ਵਿਚ ਟਕਕ ਸਾਰਥ ਸੀ। ਟਬਰ ਦੀ ਜਿਥੇ ਵਾਲੇ ਚਜਾਣ ਵ ਪੈਜਿਆ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਜ਼ਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਅੰਤ ਮੌਕ ਨਾਕ ਦਾਲਤ ਇੱਕ ਕਿਵਸਕ ਲਈ ਨਾਜ਼ਾ ਜਿਸ ਉਹਰ ਜਕਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕਹਾ ਬੈਣ। ਸੀ। ਕਰਕ ਤੇ ਲੀਆ ਵਿੱਚ ਨੇ ਤਸ਼ੀਵ ਲਗਾ ਤਾਂ ਟਰੰਡ ਕਾਰ ਵਿਚ ਮਹੀਂ ਵਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਵੱਲਿਆਂ ਵਰਤ ਵਾਲਾ ਜਿਸ ਪ੍ਰਤ ਵਾ ਕਰਿਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਕੋਰ ਗੁਰੂ ਸਾਰਮਿ ਪੰਤਰਾਰ 🐪 ਮੰਤਨ । ਇੱਕ ਕਵਾਈ ਤੁਸਤੇ ਕਲ ਆਮਕਦੇ ਹਨ। '

| ਵਲਾਈ ਦੇ ਕਰੀਬ ਲਹਿਆਣ ਵਾਲੇ ਕਿਹਾ ਸਤ ਰੂਪ ਆ ਸ਼ੜਾ ਸ਼ਹਾ ਤੁਸਤੀ ਨੂੰ िल्ला हो मेठा मी जिल्ला के आप हाका कर देखी निर्मानक वाहरण । सान्तर केला ਆਦਾ ਕਾਰੀ ਨਾਂ ਹੈ ਨੂੰ ਮੈਂ ਕਿਹਾ, 'ਆਪ ਫਿਰੋ ਆਦਾਰ'' ਤਾਂ ਉਸਤੇ ਹਨਾਂ ਤੋਂ ਲਹਿਆਣ ਦਾ ਆਇਆ ਹੈ। "

ਫਿਰ ਮੈਂ ਸਮਝ ਰਿਆ। ਮੈਂ ਪਹਿਆ ਵਿਜਾ ਖਾਅਪ ਨੇ ਕਿਸ ਰਜਾਪਤਾ 🔭

ਉਣ ਨੇ ਪਿਰਾ, 'ਜੁਆਰੀਰ ਨੇ ਵਾਸ਼ੂਆ ਸੀ।

ਰਕੀ ਕੀਵਰਾਂ "ਅਸੀਂ ਸਵੇਰੇ ਆਉਂ ਨੀ ਦਾ ਸੇ ਮੁਕਾਰ ਸਥਿਤ ਨੂੰ ਚੀਕਲਾ ਸੀ 17 ਸ਼ਗਰਾ ਮਿੱਖ ਹਾਂ ਜਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਫਿਰਾ ਕਿ ਇਹ ਹੀ ਗੁਰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਸਾਮ ਨ ਅਰਸੰਗਾ। "

ਫਿਰ ਕਬਜ਼ਤ ਤਹਿਜਾ ਸੇਰੇ ਨਾਲ ਸੰਤੀ ਜੇ ਜਿੱਕ ਵੀ ਆਈ ਗੁੜਾ ਬੜਾਬਜ਼ ਹਨ। ਗਿਜ਼ ਮੈਂ ਕਲ ਰਿਆ ਅਤੇ ਦੂਰ ਨੂੰ ਸਦ ਤਿਆਇਆ। ਫ਼ਿਤ ਮੈਂ ਬਕਾਰ ਸਿਆ, ਭਿੰਘਤ ਤੀਕਤਰ ਅਤੇ ਕਾਰੂ ਇਸਕੂਟ ਨੇ ਅਦਿਆ ਅਤੇ ਰਿਹਾ ਨੂੰ ਫ਼ੁਕਾਇਆ ਸਮੇਹ ਦਾ ਗੁਆਨ ਸਭ ਤੋਂ ਭਵ ਸੀ। ਇਹ ਨੇ ਸੋਗੀ ਚੜ੍ਹੀ ਵਾੜੀ ਰਖੀ ਸੀ।

ਤਿੰਨਾ-ਗੁਰਾ ਦਿਨਾ ਬਾਅਦ ਬਿਟ ਨੂੰ ਵੀ ਸੇਵ ਹੈ ਅਦਿਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਜਿਵ ਵਿੱਚ ਜੀਂ ਗਿਆੜਾ ਅਤੇ ਸਭਗ ਵੀ ਆ ਗਏ। "ਮਹੀ ਦਾ ਹਾਲ ਕਾਲ ,ਾਂ ੂਆ। ਵਿਚ ਸਿੰਘ ਗੀਵਦ 'ਅਸੀਂ ਚੇਲਦੇ ਹਾਂ।' ਅਸੀਂ ਕਿਹਾ ਹੁਣ ਕੁਸੀਂ ਤਿਥ ਜਾਉਵੇਂ ਨਿੰਘ ਰਹਿੰਦ ਦਰਿਭ ਦਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਸਾਡੇ ਫੋਲ ਹੈ ਤਲ੍ਹ ਸਦ੍ਤ ्र । १४८३ मा ्रीयम से द थने।

ਦੂਜ ਦਿਨ ਸਿੰਘ ਆ ਗਏ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਪੂਰਾ ਹੈ ਆਪਣ ਨੇ ਲੇ ਰੁਝ ਲਿਆ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੇਹਾਂ ਜਿਹਾ ਹੈ ਇਕ ਕਮਤਾ ਹਿਰਾ। 'ਤੇ ਲੈ ਇਕਾ। ਉਹ ਦਵੇਂ ਪਿਛ ਉਹੇ ਟਹਿਣ ਲਗ ਪਣ। ਸਾਫ਼ ਕਲ ਆਉਂ, ਜਾਂਦੇ ਗਹਿੰਦੇ ਸੀ।

ਇਕ ਦਿਨ ਮੁੱਧੀ ਆਇਆ ਅਤੇ ਕਹਿਦਾ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਰਾ ਨ ਸ਼ੁਰਾਤੋਂ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਾਤ ਉਹਨਾਂ ਵਾਲਤ ਤੇ ਨ ਮਰਾਬ ਪੀਤੀ ਹਨਾਂ ਸੀ ਅਤ ਮੇਰੇ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਆ ਗਿਆ। ਅਤੇ ਕਰਿੰਦਾ ਆਪਾ ਦੇਵੇਂ ਭੇਗ ਲਈਏ(ਹੋਰ ਵੀ ਕਈ ਗਲਤ ਗਲਾ ਕੀ ਨਿਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਰ ਭ

ਕੁਣ ਓਪੇ ਗਹਿਣਾ ਲੀਕ ਨਹੀਂ / ਉਸ ਦੀ ਗਣ ਲੀਕ ਸਾ।

ਦੂਜੋ ਦਿਨ ਮੈਂ ਤੇ ਮੁਖੀ ਸਾਵਾ ਸਮਾਨ ਸ਼ੁਕ ਲਿਆਏ। ਵਲਬੀਰ ਵੀ ਮਾਰ ਕੋਵ ਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਣਮਿੰਦਰ ਦੀ ਦਿਲੀ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਦਸਬੀਰ ਦੀ ਲਾਪਿਆਂਤ ਵਾਲੇ ਪੰਜਾ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ। ਦਲਬੀਰ ਨੂੰ ਆਈ ਦੂਮਟ ਮੈਂਪਣ ਵਾਲੀ ਮਾਦੀ ਰਾਸ ਦਸ ਦਿਹੀ। ਦਵਸਤ ਕੈਰਿੰਦਾ 'ਕਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰ ਅਵੇ, ਇਕ ਅਧਿਆਫ਼ ਵਾਲਾ ਮਿਘ ਨਾਲ ਦੇ ਸਵਾਗ ਹਤ ਵਸ਼ਟ ਨੂੰ ਸੰਧ ਦਿੰਦ ਹਾਂ। ਲੁਧਿਆਣੇ ਵਾਲਾ ਸਿਘ ਨਾਅ ਜ਼ਰੂਰ ਲੈਣਾ ਹੋਣਾ ਹੈ ਕਿਸਿੰਕ ਇਹ ਆਪਣੇ ਕੌਲ ਆਏ ਹਨ, ਕਿਤੇ ਮਹਿਸੂਜ ਨਾ ਕਰਨ ਵਿ ਮਾਨੂੰ ਤਾਂ ਪਛਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਤਿਸ਼ਕਰ ਕੇ ਇੱਕ ਸਿੰਘ ਇਹਨਾਂ ਵਿਚੇਂ' ਨਾਲ ਐਂਟਾ ਪੰਗ ਹੈ।'

ਮੈਂ ਇਹ ਮਹਿਮਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਸਾਰਾ ਕੁਝ ਵੇਖਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਜੋਨੂੰ ਸਾਈਤ 'ਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਕਰ ਕੇ ਮੈਂ ਬੁਲਜਿੰਦਰ ਅਤੇ ਸ਼ਰਮੇ ਵਾਲ ਮੁਲਾਵ ਕੀਤੀ ਕਿ ਆਪਾ ਹਿ

ਵਸਟ ਨੂੰ ਮੈਥੀਏ।

। ਨੇਟਾ, "ਅੱਥੇ ਉਪਾਰ ਤਕ ਸਾਰਾ ਹਾਲ ਭਾਈ ਮੂਜੇ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ । ਹਨਾਂ ਇਲ ਤਾ ਆਵ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਭਾਈ ਜਿੰਦੇ ਨ ਸਿਖੀ ਹੈ - ਸਮਾਦਤ ਮ

<u>ੂ ਕਾਈ ਜਿਦੇ</u> ਦੀ ਜੁਸ਼ਾਨੀ

ਮੈਂ ਵੀ ਮਬੂਰਾ ਸਿਘ ਨਾਲ ਮਾਕਣ ਦੇ ਐਕਸਨ ਦੀ ਸਾਰੀ ਸਥਾਰ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਕਰਿਆ ਆਪਾਂ ਇਹ ਐਕਦਨ ਕਾਰ 'ਤੇ ਸਾਵੇਂ ਜੁਣੇ ਕਵਾਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਕੂਟਰ 'ਤੂ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਸਾਰੂ ਜੁਣ ਐਕਸਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ ਤ ਆਪਾਂ ਨੂ ਲੁਧਿਆਣੇ ਵਾਲੇ ਮਿਆ ਵਿਚ ਵੀ ਇਹ ਜਿਘ ਖਤਨਾ ।ਲਿਜਾਣਾ। ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਰਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੌਤੂਣਤੇ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਐਕਸਨ ਵਿਚੋ ਬੜਿਆ ਨਹੀਂ ਤੋਂ ਆਪਾਂ ਵੀ ਸਾਏ ਕਾਰ ਵਿਚ ਐਕਸਨ 'ਤੇ ਜਭੇ ਸਾਈਗ। ਮੀ ਆਖਿਆ ਨੂੰ ਤੋਂ ਹੈ, ਕਾਰ 'ਤੇ ਹੀ ਐਕਮਨ ਕਰੀਗੇ ਤੇ ਨਾਲੇ ਮੈਂ ਮੁਬਰਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਮਾਤਨ ਦੇ ਦਵਤਰ ਦਿਆਏ ਤੋਂ ਸਾਰਾ ਪਤਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਿਹੁਤੇ ਵਾਰ ਤਿਹੜੇ ਵਫ਼ਬਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਹੀਰ ਵੀਤ ਤੋਂ

ਾਤ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਸਾਇਦ ਜੈਨੂੰ ਐਕਸਨ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਖਤਨਗੇ। ਉਸ ਨੇ ਗੜ੍ਹੇ ਤੇ ਸਦਮੇ ਨਾਲ ਮਲਾਹ ਕੀਤੀ ਕਿ ਆਪਾਂ ਜਮਣ ਨੂੰ ਸਕ ਦੁਸੀਏ। ਸਿਜ਼ ਤ

ਗੀਰ ਵੀਰ ਨੇ ਇਕ ਸਕੂਟਰ ਖਰ ਦਿਆਂ।

ਇਹਨਾਂ ਤੇ ਇਹ ਸਕੂਟਰ ਕਾਲਵਾ ਜੀ ਵਿਖ ਇਕ ਅਵੀਸ ਕਹਾਮ ਦੀ

हारि समित्र अस्तित स्वीत स्वात स्वात है। ਜੋ ਆਵਾਂਸ ਕਰਮ ਵਾਰ ਹੈ ਹਨ। ਜਿਸ ਨੇ ਕਰਮ ਜਨ। "នស្ពោះកស់នៅរបស់មាន រស់នាយាក់នាក់បាន 😘 ने प्रतास्त्र संस्था

हें न हता है किया हो पेता तो पर होता है। जा कर की हुए है किया है ਸ਼ੀ ^ਰਾਮ ਹੋਣਾ ਮੌਗਾਈਤ ਸਵੰਸ ਸਾਡੇ ਹੋਟਵ ਤੋਂ ਹੈ, ਆ *ਸੀ ਜਾ*ਵ ਵਾਵੇਂ ਹਾਂ ਦਾ ਤੋਂ ਹੈ, ਤ भाग भीर देवा है स्वीमाल्य किया न ५ देवा लीव ए नहीं। एका कारण है उस स्टाह मजरव बुध हिंदू प्रता वृत्तिक लगे। लगर दो मा दे हिंद माना ग्रह व रूप राजा श्राप्तर ही वर्ग की विकास दिश्य से देवर होता करता है । वर्ग के कार हो है । ही 😉 मुर्देष्टिंगाण्डलाच्याम्। स्थान् राज्यातः (तर करा (तर्मान) । ਵੀ ਸੂਨ ਉਹ ਗੰ. ਕੁ 'ਸਾਨ ਹੀ ਨਾਲ ਲੈ ਕਰਾਥ ('ਸਾਨਿਗ ਵਿੱਚ ਆਵਾਗਾ ਕਿ ਜਿਹ भीवा जिल्ला हत्वी राज जा प्रकृष है। देश कर ५७०० मधुक करने राज , ५

हिनुको स मारकादि स विभागित वास है लगे वे लगे गरे लो गाँउ विभाग कर राज ਰਿਸ਼ ਕਾਵੀ ਪੁਰਾਵਾਡ ਦੀ ਜੀ।

ਇਬਾਰ ਮੋਡ ਵੀ ਬੀਰ ਹੁਰਾ ਦੇ ਵੀਰ ਮੈਂ ਨੇ ਦੇ ਭਰ ਆਉਣ ਵੇਸ਼ ਨੂੰ ਜਿਵਤੇ ਹਨ। ਹੋਣ ਤੋਂ ਜਵੇਂ ਤੇ ਹਵਾਲਾ ਕਰਕਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਕਰ ਹੋ ਮੁਲਾਪ੍ਰਾਣਕ 'ਤੇ ਤੋਂ ਕੋਟੋ ਹੈ ਹੈ ' ਹੋਗਤ ਗੁਰਕਟ ਆਦਿਆ। ਉਹ ਨਟ ਕਿਟਾ ਹਵਾਂ ਨਾਵੀਂ ਆਈ ਨੂੰ ਹੈ, ਦਸ ਪੈਟੇ ਸ਼ਾਵਾ ਨੂੰ ਪੈ तह। ते हो तीमकात है ते समहा से सदा वा प्रकारीयका।

म वर्ष हैय र त्रिक हो भेड़ वर्षराभार दिन रोग र नाती हो। 🐫 🤟 ਦੁਸ਼ਤੂਦ ਸ਼ਾਮਣੇ ਕਾਰਟਰ ਲਾ ਕੇ ਆਮ ਪਹਾਂਕਰ ਕੀ ਪਰ ਹੀ ਕਰ ਸੀ। ਨੂੰ ਕੀ ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ ता सामाधिक । ज़िला

ਇਹਦਾਨ ਮੌਤੇ ਵਿਧਾਨਾ ਦੇ ਤੋਰਨ ਹਾਲ ਕਿ ਭਾਵਨ ਤਾਂ ਦਾ ਜ਼ਰਤ ਹਨ ਜਨ। ਆਧਿਆ ਜਿੰਦੇ ਜ਼ਰੂਰ ਦੁਸਟ ਨੇ ਸਾਣ ਵਿਚ ਵਾਲੇ ਸ਼ਹੂਲ ਵਵਾਸ਼ਾ, ਸ਼ਹੂਤ ਲਵਾ ਹਵਾ ਤਸੀ ਜਲ ਜਾਉਂ, "ਦੂਲ ਹਰਾ ਕਰ ਹੈ ਮੋ ਵੀ ਲਾਗ ਵਿੱਚ ਜਾਮਮੂਸ ਹੈ ਸੂਨਿਆ ਹੈ।

तींचा और दिया संस्कृत कर कर है कि हो। हो अध्याप के उन्हें के उन्हों के हैं महरू में हैं हैं है है है के पार पान में देन दिन असे दिन नाम है। उन है के ਸਕੂਟਰ ਸ਼ਤਾ ਹੁਣਵਾ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਜਾਹਿਦ ਵਾਲਾ ਪਾਲਿਕ ਕਾਸਕ ਯਾਤਿਕਾ ਹੈ ਆਨ ਹੈ। ਫਿਦ ਵੀਰ ਏਸਟ ਦੇ ਘਰੇ ਕਾਲੀ ਵੀ ਹੀ ਕਾ ਆਇਲਾ।

रेन किन हु फिद्र कहा राष्ट्रान में से द्राका जिल्ला हु राजार लगा र बहर क्षेत्र अरम्भ संदर्भा । अस अरम्ब १३ स स्ट. र र व । १००३ भाषानी का वासी क्षेत्र भारत ए ए । अन्य साम पूर्ण । ए । इ. १९७० धनिनै भिष्ठ सुराग्य स्वित के एतु छिड स्वात्या ।

हिन है। हो ताहे तह तथ कारण अन्योग अगली द्वार दे

ਅਬ ਦਣ ਕਾਰਣ ਲਗਾ ਪਿਆ। ਰੇਡ੍ਰਾਂ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਵੀ ਜ਼ਿੰਦ ਵੀਰ ਕਹਿੰਦਾ ਤੇਨੂੰ ਪਤਾ ਮਹਾਂ ਵਿਚ ਸਾਬੂ ਦਾ ਘਰ ਹੈ, ਅੰਗ ਚੰਗੇ ਚੰਗੇ ਦਰ ਤੋਂ ਅਗ ਤੇ ਵੀ ਕੋਟੀ ਅੰਬੂ ਲਿਆਇਆ ਵਰ।

ਫਿਲੂਨ ਉਸ ਜਨਨੀ ਨੂੰ ਅੰਘ ਲੈ ਕੇ ਦ ਦਿਤੇ।

ਇੰਨੂੰ ਚਿਹਾਇਕ ਸੰਹੋਰਾ ਜਿਹਾ ਮੁਭਾ ਕਾਰ ਕੋਲ ਕੁਝ ਸਮਾਨ ਲੈ ਕੇ ਅ ਗਿਆ ਤੇ ਮੁਸਾਨ ਕਾਰ ਵਿਚ ਵੱਖ ਦਿੱਤਾ। ਘਰ ਵਿਚ ਉਸ ਨੂੰ ਅਵਾਦ ਆਈ- 'ਰਾਜੂ ਪੂਰਰ ਉੱਪਰ ਆ ਜਾਹਾ।'

ਦੂਸਤਾ ਤੋਂ ਮਦਤਰ ਸੰਦ ਕਰ ਦਿਤਾ ਤੋਂ ਜਾਣੀ ਪੁਸ਼ਲਿਤ ਉੱਤੇ ਜਾਣ ਲਗ ਪਈ ਇਸ ਸ਼ਾਈ ਦੇਸ਼ ਮਾਤੇ ਇਕਲਿਆ ਦਾ ਖੜਾ ਖ਼ਹਿਲਾਂ ਨੀਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਕਰ ਕੇ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਜਾਂ ਕ ਐਕਸਟ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਦੀ, ਪਰ ਐਨ ਇਸੇ ਸੀ ਜਮੇਂ ਦੂਸਟ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਹਰਾਜ਼ੇ ਆਪਣੀ ਕਾਰ ਵੱਲ ਆ ਦਰ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਸੇਟੇਨਗਨਾ ਤੋਂ ਪਿਸ਼ਟਲਾਂ ਨਾਲ ਗਾਣੀਆਂ ਵਰ੍ਹਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ' ਉਸ ਦਾ ਪਤਨੀ ਉਸ ਉਚ ਲੋਟ ਹਾਈ, ਸਿੰਸ ਕਰ ਕੇ ਉਹ ਵੀ ਨਹ ਹਾਈ ਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਾਰਵਸੀ ਲੀਡਰ ਉਹ ਵੀ ਬਾਹਰ ਖੜ੍ਹਾਂ ਸੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦੂ ਵੀਰ ਨ ਕੈ ਨੀ ਦਵਾ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਥ ਦਿਤਾ। ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਚਾਰ, ਦੋਵਾਂ ਸਕ੍ਰਟਰੀ 'ਜੇ ਚੜ੍ਹ ਤੋਂ ਹੋਣ ਹੋਟ

ਪੈਂ ਫਿੰਦੂ ਵੀਰ ਨੂੰ ਸਕੂਟਰ 'ਤੇ ਜਾਦਿਆਂ ਸੀ ਆਪਿਆ- 'ਸਭੇ ਨਾਲ ਚਲੌ, ਵਾਹਿਤਰ ਨ ਨਿਹਰ ਕਰ ਜ਼ਿਮਸ਼ੇ ਹੈ, ਕੋਈ ਪਟਵਾਰ ਨਹੀਂ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੜਤਾ, ਭਿਲਫ਼ਤ ਸਕੂਤਰ

ਮਜ਼ ਨਾਲ ਸ਼ਲਾਉ।

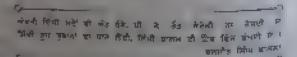
ਵਿਰ ਮੈਂ ਤੋਂ ਬੀਰੇ ਦੀਰ ਨ ਸਾਡੇ ਹਬਿਆਰ ਉਹਨਾ ਤੋਂ ਫ਼ੜ ਕੇ ਐ ਲਈ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਜਿਨ ਹੋਰ ਗੁਣੀ ਨੂੰ ਸੋਕ੍ਰਟਰ ਪਾ ਤਿਆ। ਅਸੀਂ ਬਬੂ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇਕ ਗੁਣੀ ਵਿਚ ਸਕ੍ਰਟਰ ਦਾ ਦਿਤਾ ਤੋਂ ਸਟਨਗੁਨ ਸਕਟਰ ਦੀ ਤਿੰਗੀ ਵਿਚ ਪਾ ਵਿਤੀ।

ਇੰਥ ਮੈਂ ਦਿਤ ਹੋਰ ਕੰਮ ਕੀਤਾ।

ਵਿਚ ਪਿਸਟਾਵ ਦੇ ਕੇ ਮੈਂ ਉਸ ਹਸਪਤਾਲ ਜ਼ੁਲਾ ਗਿਆ, ਜਿਹੇ ਉਸ ਦੁਸਟ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਗਏ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਜੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਰਾਜੀਵ ਗਾਧੀ ਤੇ ਟਿੰਦਰਾ ਗਾਧੀ ਦਾ ਵਾਸ਼ ਆਦਮੀ ਹੈ ਇਸ ਕੁਝਕਾ ਚਾਜੀਵ ਟਾਪੀ ਜ਼ਰੂਚ ਆਵੇਗਾ, ਜੋ ਸ਼ੁਰੂਰ ਆ ਗਿਆ ਦਾ ਸੁਧਾ ਵੇਵਾਗਾ

ਵੱਧਾ ਵੀਤ ਟੈਗਰ ਸ਼ਾਦਨਨ ਦਸਾ ਗਿਆ ਤੋਂ ਸੈ ਸਾਪਤਾਲ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਓਥੇ ਸ਼ਾਦੀਵ ਵਾਧੀ ਤੇ ਗਿਆਨੀ ਹੋਲ ਸਿੰਘ ਨਾਲੇ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਹਨਾ ਤਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਰੂਚ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਕਤ ਕੇ ਜੈ ਵਾਪਸ ਸਾਮ ਨੂੰ ਟੈਗਰ ਗਾਰਤਨ ਆਨਿਆ ਤੇ ਸਾਫ਼ੀ ਸਲ ਦਸੀ। ਜੋ ਮੈਂ ਰਾਜੀਵ ਦਾ ਵਿਆਹੇ ਤੁਝ ਪਰੰਚ ਜਾਂਦਾ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੇਧ ਵਿਦਾ ਤਾਂ ਆਪ ਵੀ ਮੇਕੇ 'ਤੇ ਹੀ ਸਦੀਵੀ ਤਿਲੀ ਕਿਤੀ ਸੀ।

ਿਊ ਵੀਰ ਤੋਂ ਕੁਕੀ ਵੀਚ ਦਸਟ ਨੂੰ ਮੱਖਣ ਤਾਂ ਬਾਅਦ ਪੰਜਾਬ ਚਲੇ ਗਏ ਸੀ।

ਅਰਜਨ ਵਾਸ਼ ਦੇ ਕਤਲ ਦੀ ਕਹਾਣੀ

ਭਾਈ ਜਿੰਦ ਦੀ ਜੁਝਾਨੀ

ਕਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਚਵਤਾ ਕਿਸ਼ ਵਰਿਆ ਜਾਂ ਬਾਹਤ ਨਹਮ ਨੂੰ ਘੱਟੋਆਂ ਸੀ ਕਿ ਸਕਤਾ ਤ ਪਾਸਪੋਰਟ ਫਾਰਮ ਤੇ ਸਾਈਨ ਕਰਵਾਉਣ ਹਨ। ਮੈਂ ਅੰਦਰ ਜਫਤਰ ਵਿਚੋਂ ਦੀਵਾਲਾ ਜਿਲਤਾ।

ਦੂਸਤ ਦੇ ਤੱਕ ਦੇ ਜਿੰਨ ਆਦੂਆਂ ਹੋਂਦ ਬੇਠ ਸਨ ਜ ਦਸਤ ਫ਼ੁਨ ਗੁਸ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਫਿਤ ਹੈ। ਫੁੱਲ ਕਰਕ ਉਹਨਾ ਨਾਲ ਗਲਾ ਵਿਚ ਲਗ ਜਿਆ। ਸੈੱਜ ਜਿਨ ਜਿਵ ਉਹਨਾ ਦ ਗਣ ਕੜ੍ਹਾ ਗਿਰਾ। ਫਿਰ ਜੋ ਚੁਸ਼ ਕਸਬੇ ਬਾਹਰ ਲਾ ਜਿਆ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਭਾਵ ਜਨਾ ਨਾ ਅਗਿਆ।

੍ਰਿਸ਼ ਨਸ਼ਣ ਨੇ 1984 ਵਿਚ ਬੰਤ੍ਰਤ ਸਾਰੇ ਇਸ ਨੂੰ ਜਟਰ ਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਸ਼-ਆਈ ਸਾਹਿਸਲ ਦੀ ਨੂੰ ਅਗ ਲਗਵਾਈ ਸੀ। ਸਿੰਘਾਂ ਉੱਤੇ ਬਾਤ ਵਿਆਦਾ ਸੀਰਿਆਦਾਰ ਕਾਂਤਾ ਲੀ। ਮੈਂ, ਇਕ ਸੋਟ ਸਾਫ਼ੀ ਤੇ ਗੰਦਾ ਦੀਤ ਅਸੀਂ ਦਸਟ ਨੂੰ ਸੰਦਨ ਅਤੇ ਸਿਲ੍ਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪਣੇ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਮੁਹਾਨ ਵਿਚੋਂ ਜੋ ਸਕੇ ਸਕ੍ਰਤਰ 'ਤੇ ਤੀਜਾ ਵੀਰ ਸ਼ੁਪੀਦਾਲਤ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਦਸਤ ਦੇ ਦੇਵਾਜ਼ ਜੋ ਸ਼ੁੰਗੀ ਹਰ ਜਾਂ ਹੈ ਲੜ੍ਹਾਰ ਦੇ ਵੇਬਰ 'ਤੇ ਸਟਿਕਤ ਆ ਹੋ ਤੋਂ ਜੋ ਸਟਾਰਗਨ ਨੂੰ ਕਿਸਾਨ ਆ ਕੇ ਤੀਜੇ ਵੀਰ ਨੇ ਇਕ ਦੇਸ਼ਕਤ ਦੇ ਵਿਚ ਕਾ ਲਈ। ਸਰੇ ਕੋਲ 35 ਬਰ ਦਾ ਵਿਵਾਲਤਰ ਸੀ। ਤੀ ਹੋ ਵੀਰ ਕਲ ਵਾਂ ਪਿੰਡ ਦੇ ਜਤਜਤ ਕਲੋਂ ਬੀਰ ਕਲ ਵਾਂ ਪਿੰਡ ਦੇ ਜਤਜਤ ਕਲੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਗੁਰੂ ਉਸ ਜਾਂ ਕੇ ਉਸਦੀ ਉਡੀਕ ਲਗਦੇ ਵੋਹੋ।

ਉਸ ਜਕਸੰਬਨ (ਸ ਦਸ ਆਇਆ) ਉਸ ਦੇ ਜਕਤਰ ਹਨ ਅਰੁਤ ਸਾਰੀ ਪਰਨਿਕ ਸੀ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਵੜੀ ਮਾਰਹਿਤ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਜਿੰਨ ਜਨ ਉਸ ਦੇ ਜਕਤਰ ਤਨ ਤਰ ਸਦੇ। ਨੇ ਹੈਂ ਜੀ ਹੈਲੀ ਸਹੁਤਰ 'ਤੇ ਤੁਹ ਸਿਆ। ਮੈਂ ਉਥ ਸਨ ਦਸਜਾਰ ਸਜਾਈ ਸੀ ਤੋਂ ਬਾਕੀ ਦਵੇਂ ਵੀਰ ਕਲੀਨ ਕਿਵੇਂ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਜਨ ਉਸ ਜੋ ਦਰਤਰ ਵੱਖ ਜਾਂਦਰ ਸੀਤਾ ਉਸ ਬਣਤੀ ਸਾਰੀ 'ਚ ਮੌਲਕ ਨਾਡੇ ਦਲ ਵੇਖ ਰਹੀ ਸੀ ਤੋਂ ਉਤਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਡੇ 'ਤੇ ਸਫ਼ ਹ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਵੀਜ਼ ਵੀਚ ਨੇ ਖਲ ਵਿੱਚ ਗਣ ਕੁਵ

FELL

ਇੰਨੇ ਸਮਾ ਵਿਚ ਸਭਿਵਾਰ ਨੂੰ ਗੁਰਤ ਦੇ ਕੁਨਾਂ ਤੇ ਰਿਵਾਸ਼ਵਰ ਨਾਲ ਤੋਂ ਕਾਰੀ ਸਿੰਘ ਨਾ ਨਾਰਣ ਜਾ ਮਹਿਲਾ ਹੀ ਸੁੱਧ ਕਰ ਪਿਆ ਚੂਜੇ ਕਾਰਤਾ ਨੇ ਵੀ ਬਣ ਪਿਸ਼ਕਲ ਜਵੇਂ ਅੰਦੇ। ਤੋਂ ਐਨ ਪਿਸ ਹੀ ਸਮਾ ਜਾਜੇ ਕਾਰ ਨਾ ਸਕਨਕਾਨ ਕੁਝ ਕੇ ਕੇ ਰੂਸ ਜਾਰਤਾਂ ਨੇ ਵਿਸ਼ਕਲ ਕੁਝ ਲਈ ਸਨ। ਉਹ ਸੀ ਤੇ ਵਾਇਦਿਆਂ ਕਰ ਕਾਰਤੀ ਤੋਂ ਇਸ ਕਰਤਾ ਸਾਡਾ ਦੀ ਬਹਾਅ ਦੇ ਗਿਆ। ਵਿਚ ਜੀਜ਼ ਕੀਜ਼ ਜੋ ਹੀਏ ਵੀਰ ਨੇ ਟਿਵਾਸ਼ਵਰ ਦੀਆਂ ਸਾਲੀਆਂ ਤੋਂ ਨੇਆਂ ਸ਼ਸ਼ਣ ਦੇ ਪੀਟੇ 'ਤੇ ਚੁਲਾਉਤ ਕੇਸ਼ਾਂ

ਮੈਂ ਵੀ ਲਗਣਾ ਦੇ ਨਾਲ ਉਲ ਜਾਣਕਰ ਕਿਹਾ ਸਿਲਾ । ਪੀ ਤੇ ਗੱਤੇ ਵੀਤ ਨੇ ਇੱਕ ਲਵਾ ਹੈ ਇੱਕ ਛੜੇ ਜਨ ਤੇ ਅਸੀਂ ਦੁਸ਼ਟ ਨੇ ਬਹਾ ਬਾਰੂ ਪੈਰ ਨਾਵ ਰਿਸਾ ਕੇ ਵੀਬਆਂ ਨਿ ਸਭ ਵਿਆ ਜਿਹ ਨੇ ਮੈਂ ! ਉਂਹ ਉਸ ਲਮ ਹੈ ਗਿਆ ਲੀ। ਹੋਰ ਕੀਤ ਦਾ ਜੁਣਾਵਕਰ ਬਾਲੀ ਹੈ ਗਿਆ ਲੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਰਿਕਾਲਤਰ ਦੇ ਦਿੱਕਾ ਤੇ ਨਾਰ ਮੈਂ ਸ਼ਾ ਗੁਰਤ ਸਾਰਿਆ ਪਿਆ ਲੀ ਉਸ ਦੇ ਹਮ। ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਪਿਸਟਵ ਕਰ ਤੇ ਆਪਣਾ ਰੁਕਾਰਤ ਦੇ ਆਪਣਾ ਹੋਏ ਜਾਂ ਪ੍ਰਿਟਾਂ ਦੇ ਜ਼ਿਲਾ ਤੋਂ ਰੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਪਿਸਟਵ ਕਰ ਤੇ ਆਪਣਾ ਰੁਕਾਰਤ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਆ।

27

ਕਿਹ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਕਰਵਕ ਬਾਹਰ ਨਿਵਲੇ ਤਾਂ ਇਹ ਨਾਜ ਵਾਲੀ ਵਾਹ ਦੀ ਕਰਾਬ ਤੋਂ ਇਕ ਬਵਾ ਬੰਜ ਵੀਰ ਦੇ ਕਰਬੀ ਮਾਰਨ ਸਦੀ ਵੱਧ ਜਾਂ , ਉਹ ਸਮੇਂ ਉਸ ਦੀ ਗੁਰੂ ਦਾ ਮੈਗਕੀਟ ਬਤੁਸ ਤਾਂ ਗਿਆ ਸਮੇਂ ਤੇ ਵੀ (ਕੁਜਾ ਮੈਕਸੀਬ ਦਾਸ਼ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਅਸੀਂ ਬੁਝ ਕਰਾਰ ਵਾਇਪੌਰ ਦਾ ਗੋਸਮ ਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਅਫ ਨੂੰ ਬਰ ਮਿਆ। ਬੀਟ ਵੀਤ ਵੀ ਗੱਤ ਦਾ ਮੈਗਜੀਤ ਬਾਲੀ ਹੁਣ ਕਰਕੇ

ਉਹ ਬਰ ਰਿਆ। ਅਕਾਂ ਵੀ ਰੜ੍ਹਾਂ ਦੂਤ ਸੀ।

ਮਾਹਰਵਿੱਟ ਵਿਚੇ ਪਾਈਲਕ ਸਾਰਾਂ ਦੂਰ ਭਗ ਭਗ ਜੀ ਤ ਨਰ ਸਾਰਾਂ ਐਰਸਨ ਦਾ ਨਜ਼ਰਾ ਵੇਖ ਹੁਤੀ ਸੀ। ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਉਜ ਪ੍ਰਤੇਆਸਤ ਦੇ ਮਾਤਰ ਤੇ ⁴ਕਰਗਵਾਲੇ ਸੰਤਾ ਦੇ ਨਾਹਰ ਲਾਏ ਕੇ ਲੰਗਾਂ ਨੂੰ ਜੱਪਿਆ ਹਿ ਅਜੀ ਇਸ

ਉੱਥੇ ਜੋ ਮਾਨ ਸਰਭਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾ ਤੇ ਜੀਵੀ ਜੁਕਤ ਰਗਕੇ ਤੋਂ ਲੱਗ ਵਿਕਤ ਹੋਣ ਕਮਰੇ ਨਾਰਾ ਕ ਸਨੂਟਰ ਸਕੂ ਕਰ ਦੇ ਲੋਕਾ ਨੇ ਸਾਹਾ ਅਕਸਨ ਵੇਖਿਆ। ਫਿਰ ਅਮਾ ਜ਼ਰੂਟਰ 'ਜ ਸ਼ਰੂ ਕੇ ਚਲ ਪਈ। ਇਕ ਦੂਪ ਵਾਲਾ ਸਤ੍²ਰਵ ਤੁਹਾ ਰਿਹਾ ਮੁਤੇ ਵਾਲ ਮੁਸ਼ ਹਿਆਨ ਹਨ ਦਵ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਵੈਸੇ ਦੀ ਹੀਰ ਵਾਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ- 'ਮਾਰ ਇਹਦੇ ਗਈ, ।'

ਮੰਚਾ ਨਾੰਟਿਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਜਾੜ ਮਤਟਰ ਭਾਰੇ ਤੇ ਸਾੜ ਜਾਰ ਵਗੇ ਜਾਣਕ ਜੀ ਪੁਲੀਮ ਨੂੰ ਨਾਂ ਦੇ ਵੇਦ, ਮੈਂ ਰੀਤੇ ਦੀਤ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਨੂੰ ਭਗਾਉਣ ਜਵੇਂ ਕਿਤਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਜਿ ਵੀਰ ਨੇ ਤਾਂ ਮੰਲੀ ਹੀ ਜਲਾ ਦਿੰਤੀ, ਮੰਗਰੀਸ ਵੇਂ ਲਗਾ ਨਿਹੀ। ਇਹ ਵੀ ਉਹ ਵਾਟਕਲ ਹ ਘੁਸ਼ਰ[,] ਕੇ ਹੇਠਾਂ ਤਿੰਗ ਪਿਆ।

ਮਾਨੂੰ ਕਰਦਿਆਂ ਵੇਖ ਕੇ ਕਾਰਾਂ, ਸਕਟਰਾਂ ਵਾਲੇ ਵੀ ਭੂਰ ਪਏ ਤਿਉਂ ਤਿ ਅਜੀ ਦੀ ਪ੍ਰਣ ਨੂ ਚੜ੍ਹੇ ਹਰੇ ਸੀ।

ਫਿਰ ਅਮੀ ਅੰਧਾ ਕਿਲਮੀਟਰ ਤੋਂ ਆਪਣ ਟਿਕਟੇ ਨ ਜਾਣ ਲਈ ਸਕਟਰ ਮੰਤਰ ਜਾਂ ਪਾ <mark>ਉਸ ਦੌਤਾਰੇ ਤੇ ਲਾਲ ਲਾਈਟ</mark> ਹੁਣ ਕਰਕੇ ਤੇ ਪ੍ਰਲੀਟ ਦੀ ਜੀਪ ਹੁਣ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਉਸ ਸਥਾਤ ਨੂੰ ਨਾ ਮੌਤ ਮੁਕੇ। ਸਾੜਾ ਉਸ ਬੌਕ ਵਿਚ ਹਵੀ ਸਾਈਟ ਜੇ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਵਿਚ ਬੁਖਾਰ ਕੀਰ ਜ਼ਜ਼ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਕਾਰਾ, ਸਭਟਰ ਵਾਲੇ ਪੂਲ ਤੋਂ ਸਾਡਾ ਐਕਸ਼ਨ ਵੱਖ ਜਹੂ ਸੀ, ਉਤਵੀ ਖੁਆਣ ਖੜ੍ਹੇ ਸੀ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਆਸੀ ਗਿਕਰ ਜਾਣਾ ਸੀ ਉਬਰ ਨਾ ਜਾ ਸਭ ਤੁਆਮੀ ਰੂਜੀ ਸਰਕਾਨ ਸਕੂਟਰ ਮੌਡ ਲਿਆ।

ਅਸੀਂ ਅਜੇ ਅੱਧਾ ਕਿੰਦਕੋਟਫ਼ ਦੀ ਗਏ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਅਸੇ ਹੋ ਜੀਵ ਸਾਰੀ ਦਾ ਬਰਾਕਾ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਤਾਂ ਰਾਕੀਵ ਦੇ ਘਰ ਤਲ ਆ ਗਏ ਨਾ ਵਾ ਫਿਰ ਸ਼ ਕਿੰਡ ਹੋਰ ਮਹਾਲ ਨੂੰ ਮਾਕੂਟਰ ਦਾ ਦਿਆ ਤੇ ਸੀਜੇ ਵੀਤਾਨੂੰ ਸਕੂਟਰ ਤੋਂ ਉਹਾਰ ਦਿਤਾ, ਉਹ ਬਸ ਤੋਂ ਦੂਡ ਗਿਆ।

ਮੈਨੇ ਦਿਲੀ ਦੀਆਂ ਸੜਕਾ ਬਾਰੇ ਕਾਫੀ ਪਤਾ ਹਨ ਕਰਕੇ ਅਸਾਂ ਬਰੂ ਗਟ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਖੁਰੀ ਓਬੇ ਹੀ ਘੁਮਦੇ ਰਹਿਣਾ ਸੀ। ਫਿੜ ਅਸੀਂ ਅਤੇ ਆ ਰਹੇ ਸਾਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਵਡਾ ਪਲੀਮ ਦਾ ਤਾਂ ਕਾ ਲੜਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਮਨਿਸਟਰਾ ਦੀਆਂ ਕੁੱਡੀਆ ਦੇ ਵਿਚ ਦੀ ਆ ਰਹ ਸੀ। ਉਹ^{ਾ ਜੀਆ}

ਕੁੱਠੀਆ ਅੰਗ ਦੀ ਗਾਰਡ ਖੜੇ ਸੀ। ਮੈਂ ਪਲੀਸ਼ ਦਾ ਨਾਕਾ ਵੱਖ ਕੇ ਹੀਰ ਵੀਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ- "ਤਕਤਾ ਹੈ ਜਾ ਸਾਇਤ ਗਈ ਦਾ

ਜਾਵੇ, । ਅਜਾ ਮੈਨ੍ਹੇ ਹੀਰੇ ਦੀਰ ਨੇ ਬੇਪਰਵਾਹੀ 'ਚ ਕਿਹਾ - "ਪਰਵਾਹ ਨਾ ਭਰ ਵੱਟ ਕਵੇਂ ਦਿਆੜ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰੀ ਹੌਮਲਾ ਦਿੱਦੇ ਸੀ, ਸਦ ਵੀ ਕਦੇ ਇਕ ਦੀ ਮੁਸੀਵਤ 8ਣ ਜਾਵੇ। ਪਰ ਵਾਹਿਰੂਰ ਮੈਂ ਰਖ ਕਿਆ ਪੂਲੀਜ਼ 2 ਸਾਨੂੰ ਰੂਖਣ ਲਈ ਹਰ ਹੈ ≖ਗੈ ਦਿਤਾ। ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਛੋਟੀਆ ਗਲੀਆਂ ਵਿਚ ਸਕੂਟਰ ਪਾ ਕੇ ਆਪਣ ਫ਼ਿਤਾਨ

ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ। ਕੋਈ ਮਕ੍ਰਟਰ ਦਾ ਨਸ਼ਹ ਤੋਂ ਰਗ ਵੀ ਨੌਟ ਨਹੀਂ ਤਰ ਸਥਿਆ।

ਗੁਰਹਾਤ ਪ੍ਰਲੀਸ਼ ਵੱਲੋਂ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਲੈਵਾਂ

ਭਾਵਾਂ ਜਿਸ ਦੀ ਜ਼ਬਾਨੀ

ਅਸੀਂ ਕਰ ਵੀ ਹੈ ਕ ਤਰੇ ਜੀ ਹਾਵੇਂ ਸੀ ਤਾਹਿਲ ਵਰਵਾਆਂ ਗਲ ਵਰਗਰਾ ਸਭਾਵ ਨੂੰ ਸੀ ਕਰਦੇ। ਜਾਦਿਆਂ ਕੀ ਉਹ ਪਾਣੇ ਹੋਏ ਖ਼ੜ ਤਰਵਾ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੁੰਦੇ ਕਿਹਾ ਜੀ ਕਿ अभी महाराज का ब्रह्मक अटक अहं से रूप तुर्व गांक गांक बारों उनकी ਨਹੀਂ ਨਾ ਲਮੀ ਤਹਾੜਾ ਰਈ ਪੈਸਾ ਘੜੀ ਆਦਿ ਅਤੇ ਨਾ ਅਸੀਂ ਭਾਰਤਾ ਦਾ ਦੀ ਤੁਸੀਂ ਹਨਾ ਲਵਾਤੀ ਆਪਣਾ ਜ਼ਬ੍ਹਾ 'ਤੇ ਮਾਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਜ਼ਬਿਕਾ ਤੇ ਆਪ ਕਰਿਸ਼ਾ, ਇਸ ਦਾ ਨਰਸ ਨੂੰ ਹੈ ਮੜਦੇ ਜਿਹ ਨੇ ਗਈ ਮਾਂ । ਇਅ ਹੈ

ਵਿਸ਼ਤਰ ਜਦੇ ਸਾਚ ਕਟਬੰਧ ਰ ਜਾਂਦਾ ਤੇ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤਸਦਾ ਸਿੰਘ ਕਰਿਕੇ ਪਿ "ਤਜਮ ਹੁੰਦੇਤ ਨਹੀਂ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਗੜਾਵਾਂ । 'ਗੁਜਾਗਾ ਤੁਆਰ ਈਏ ਰਥ ਵੀ ਸੂਲ ਕਰਵਾ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਉਤੰਬਾ ਨੂੰ ਅੰਗਰੇ ਜੀ ' ਜੂਜੀ ਬੰਗ ਕਾਉਤਾ। ' ਇਹ ਸਾਰੇ ਮਾਵਾਜ਼ਮਮਾਵੀ ਤੋਂ ਬੜੇ ਖ਼ੁਸ਼ ਕਵਾਂ ਤੋਂ ਸਾਡਾ ਬੈਹ ਟਹੀਗ਼ ਵਿਚ ਪਰ ਮਾਮ ਵਿਚੋਂ ਸਭ

ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਇਕੰਗਮਨਾ ਦੇ ਸਮੂੰ ਅਸੀਂ ਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਕੇ ਭਰੂਪੀ ਤੋਂ ਅਤਾਬਾ ਚੜ ਬਾ ਕਾ ਕਿਤ ਆਪਣੀ ਸੁਜੇਵਾਰ ਬਣ ਤੋਂ ਤੋਂ ਵਸਤ ਉਸ ਦੇ ਬਾਡੀਗਾਰਤ ਬਣ ਤੋਂ ਸਜਾਅਪ ਕਾਸਾ। ਤੋਂ ਵਿਰਦ ਜੀ ਪਰ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਗਤਬਰ ਭਗਕਾਜ਼ ਸੰਮ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਹਰ ਨਾ ਸਕੇ। ਅਸੀਂ ਸਾਥ ਵੀਰ ਜਜੋਂ ਇਕਨੇ ਹੁਦੇ ਸ਼ਾ ਤਾਂ ਆਪਮ ਵਿੱਚ ਇਕ ਦੂਮਤੇ ਨੂੰ ਬੁਤਾ ਹਾਮਾ-ਸਜਾਰ ਰਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਵੱਲੋਂ ਅਸੀਂ ਕਿਸ ਹੋਟਲ ਵਿਚ ਸਾਰੇ ਦੋਸਤ ਗਏ ਸੀ, ਉਸ ਮੈਂ ਕੰਗੀ।ਤਾਕ ਪਤਾ 💌 ਵਾਸ਼-ਮੁਸਾਰ ਵਿਚ ਸ਼ਹੂਤ ਹੈਗੇ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਤੁੜਾ ਵਿਚ ਆ ਕੇ ਮੁੱਤੂ ਪੁਲੂਤ ਪਾਤੂਤ ਅਤਾ ਕੇ ਮੀ ਸੀਵਾ ਚਿਹ ਸਭਾਕ ਗੁਜਾਣੂ ਲਗ ਪਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਹੁੜ੍ਹਾ ਵਧਾ ਖੁਣ ਵੀ ਮੈਂਦੂ ਐੱਟਾਆਂ ਪ੍ਰਤ ਮੈਂ ਰੂੰਸ਼ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪੜ੍ਹਿਆ ਕਿਹਿਆਂ ਤੋਂ ਪੁਸ਼ਤ ਪਿਆਰ ਤੋਂ ਹੁਸਤਾੜੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀ ਜਾਣੂ ਕੇ ਉੱਤ राज बटत होने के समितिया। काम के आध्या राजनी मेठ बला किसीच हाइ ਨਿਸ਼ਾਨ' ਹਰ ਸੀ। ਮੈਂ ਬਾਹਰੀ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਲ ਉੱਕ ਤੋਂ ਵਾਤ ਮੌਕੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਿਲਗੀ ਦੀ ਮਹੀ ਵਜੀ ਜਿਤ ਸਮਝਦ ਹੈ। ਜਾਰੇ ਦੀਰਾ ਨੇ ਮੌਤ ਵਿਹਾ ' ਤੋਂ ਉਸ ਅਗ ਚੋਹ ਰਹਿ ਕੇ ਬੜਾ ਹਨ। ਨੀਕਾ । '

ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਡਾਕਟਾਰ ਨੂੰ ਦੀ ਆਪਣੀ ਗੁਣਤੀ ਵਾਹਿਆ ਸ਼ਾਮ ਤੋਂ ਮਹਿਸੂਸ ਭੀਤੀ। ਉੱਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਵੀ ਵੱਸੇ ਵਿਚ ਵਧ ਬੀਲਆ ਗਿਆ, ਅਗੇ ਜੀ ਇਕ 339 ਨਹੀਂ ਜ਼ੋਕੇਜ਼ਾਂ : ਜਵ ਅਮੀਂ ਸਾਰ ਸਨ ਇਕਤ ਪੁੱਦ ਸੀ ਤਾਂ ਸਿੱਤੇ ਸਪਤਾ ਵਿਘ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਭਿਵਾ ਨਜਾਂ ਭਤਾ ਪ੍ਰੇਸਾਨ ਬਰਦੇ ਗਹਿੰਦੇ ਤੇ ਐਫ ਉਹਨਾ ਨ ਤੁਸਾ ਜ਼ੜ੍ਹਾਉਂ ਦੇ ਗਹਿਣਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਮ੍ਹੀ ਦਾਸ਼ ਕ ਨਾ ਮੌੜਾ ਤੇ ਨਾ ਸੱਤਾ ਜੇਣਾ, ਜਿਸ ਕਾਤ ਸਾਰੇ ਵੀਤ ਸਾਡ਼ ਚ ਸਭੇ ਮੂਤੀ ਹਾ ਜਾਂਦੇ ਸੰਗ ਵਿਚ

ਸਵਰੇ ਆਹੇ ਆਪਣ ਵਿਚ ਉਸੇ ਤਣਾ ਪਿਆਰ ਕਰਨਾ। ਸਾਫ਼ਾ ਕਾਰਿਆ

ਵੀਤਾ ਦਾ ਆਪੂਸ਼ ਵਿੱਚ ਬਗਤ ਦੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਿਆਤ ਸੀ

ਮ ਸ਼ੀਆ ਉਤੇਆਂ ਨੌਜਾਦਮਨ ਤੇ ਅਤਵਪਾ `ਤ ਆਉਣ ਕਰਕੇ ਸਾਰੇ हैं। साम के प्रेंट करतीया ना जैते हा नाड करते बिजा। है जिए,

.. = - ()- =

पति । यस सम्म विद्यालने भारती । ਅਸੀਂ *ਸਮੰਗਕਾ ਨ ਪਾਸਪੇਟਰ ਵੀ* ਬਣਾਏ ਸਨ, ਪਰ ਪਹਿਆ _{ਕਾ}ਰੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਮਾਵਾ ਵਾਰੂਦਾ ਸੀ। ਸਾਰ ਹੀ ਬਹਾਦੇ ਕਿ ਸੇ ਫਿਫ਼ ਅਵਾਰਤ ਧਾਰਤ ਜਾ ਕੇ ਵੀ ਅਸੀਂ ਹੁਦਾਂ ਵਾਸ਼ ਐਕਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਹਾਂ ਸਾਂ ਅਜੀ ਤੁਸ ਿਕਾਂਆਂ ਵਿਚ ਅੰਤਮਨ ਕਰ ਕੇ ਬਾਹਰ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚਾ। ਮਹੀਨ ਗੜ੍ਹ ਫ਼ ਿੰਦ ਨਾ ਜੀਵਾਅ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਜਾਣ ਬਾਕਟ ਭੇਜਣ ਦਾ ਜਾਰਾ ਪ੍ਰਯਹਾਮ ਵੀ ਹਾਉਆਂ ਜੀ, ਰਤ ਹੁੰਦਾ ਦੀ ਜਾਣ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਨਵੀਂ ਸੀ। ਵਟੇਆ ਆਸਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਕਰ ਕ ਆਹਿਲ। ਪ ਮੇਂ ਨੂੰ ਬੁਖ ਭਾਰਤ ਬਈ ਹੁਕਲ ਜਿਤਾ ਤੇ ਰਾੜੀ ਦੀਆਂ ਇਕਟੀ ਵੀ ਮੈਟੀਆਂ ਤੇ ਹੀਰੇ ਕੀ।

ਅਲੇ ਚਾਹੁਦ ਸੀ ਕਿ ਬਹਾਤ ਦਾ ਕਮ ਕਰ ਕੇ ਜਵਾਗੇ। ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਸੇਰ ਉਣ ਕਰਨ ਮਾਤੂ ਮੰਨਣਾ ਜ਼ਿਆ। ^ਦਰਕ ਵਿਨ ਮਹਿਲਾ ਮਾਡੀ ਕਿਸੇ ਬਾਹਰਨ ਮੂਸ ਦੀ ਬੋਕ ਤਕਿਤੇ ਵਾ ਨਤਾਜ਼ੀ ਮਿਲਣ ਕਰਤਾ ਮਹਾ ਗਿਸਤਦਾਰ। ਬੜ੍ਹਾ। ਪੁਲੀਜ਼ ਨੇ ਫੜ ਲਿਆ ਤੇ ਰਈਏ ਦੀਹ ਨ ਸਾਣੂ ਉਸ ਦੇ ਫੜੇ ਜਾਣ ਦੀ ਖ਼ਸ਼ਤ ਵਿਤੀ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਕਾਰ ਵਚ ਰਿਤੀ ਤ ਕੁਝ ਮੁੱਦ ਲਈ ਵੜਾ ਸ਼ਹਿਰ ਛੱਡ ਦੇਣ ਹੀ ਮੁਲਾਹ ਕੀਤੀ।

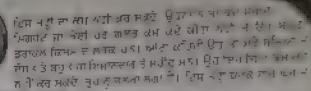
ਅਸੀਂ ਕਾਰ ਵੇਮਣ ਵਾਲੇ ਤੇ ਜਾੜੇ ਕੁਝ ਗੱਖਆਰ ਸੀ। ਵਿਚ ਉਹ ਗੱਤਿਆਰ ਤੇ ਕਾਰ ਗ ਪੈਸ਼ੇ ਟਰੀਟ ਵੀਰ ਨੂੰ ਫ਼ੜਾ ਦਿਤੇ। ਉਸ ਮੁਮੇ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਹੀਤ ਜਿੰਘੀ ਵਿਚ ਸੀ। ਮੌਤੂ ਸਭਰਾ ਤ ਡਾਕਟਰ ਨਿਕ ਫ਼ਜ਼ਾਰ ਵਿਚ ਮਾ ਰਹੇ ਸੀ, ਉਰ ਸਾਨੇ ਮਾਰਾ ਕੋਈ ਰੋਸਤ ਸਿ≖ ਰਿਆ ਵ ਨਾਮੀ ਉੱਚ ਹੁੜ ਰਾਏ। ਤੇ ਡਾਕਟਰ (ਕੁੰਕੀ) ਜੋ ਲਾੜ ਨਾਮ ਦੀ ਰਹਿਣ ਵਾਣਾ ਸੀ, ਅਤਾਨਤ ਕੇਈ ਕੌਮ ਮਾਦ ਆਉਣ 'ਤੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਤਲਾ ਗਿਆ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਹਨਾਂ ਨਾਲ ਉਸ ਹਾਹ ਪੀਣ ਭਗ ਪਣ। ਬਲੀਸ਼ ਨੂੰ ਉਸ ਮੇਰੇ ਚਿਹੜਵਾਰ ਖੁਕ ਨੂੰ ਸਤੂਤ 2 ਹਵਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਤੇ ਮੁਤ ਬਾਰੇ ਪੁਛਦੇ ਰਹੇ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾ ਹੀ ਕਿਹਾ ਹੁਇਆ ਸੀ ਕਿ ਜ ਕਰ ਹੁਤਿਆ ਵੀ ਗਿਆ ਤਾਂ ਮਾਟਾ ਨਾ ਨਾ ਲਵੇਂ, ਨਹੀਂ ਗਾਪਲੀਸ਼ ਕੈਨੂੰ ਜ਼ਿਦਗੀ ਭਰ ਫੜਗੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂ ਮਾਟ ਜਵਾਵੀਂ ਇਸ ਕਰਕ ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਡਾਲਤ ਨਾ ਹੀ ਜਮੇਂ ਸੀ, ਨੂੰ ਆਈ ਉਸ ਟੂਬ ਸਾਂ। ਉਸ ਨੂੰ ਮਤਾ ਸੀ ਕਿ ਆਸੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਾਜ਼ੇ ਜੇਕਰ ਪੁਲੀਸ ਨੂੰ ਉਹਨਾ ਬਾਰੇ ਹਸ ਦਿਤਾ ਤਾ ਪੁਲੀਸ F3 ਮਾਰ ਦੇਵੇਗੀ।

ਵੇਲੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹੇ ਐਕਸਨਾ ਬਾਰੇ ਕਤਾ ਸੀ ਤੇ ਉਹ ਸਾਡ ਹਵਿਆਰ ਦੀ ਸਾਦਾ ਸੀ। ਜ ਮੁਕਾਨ ਅਵੀਂ ਵਾਲਾ ਲਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਉਸ ਨੇ ਹੀ ਲੈ ਕੇ ਵਿਤਾ ਸੀ ਪਰ ਉਹ ਮੁਕਾਨ ਅਸੀਂ ਪੇੜ੍ਹ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾ ਕਰ ਦਿਨਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਨ ਪ੍ਰਸਾ ਸੀ ਕਿ ਜੋ ਗਰਸ਼ਤ ਹੋ ਗਈ। ਤਾਂ ਇਹ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਾਰ ਨਹੀਂ ਛਾ ਸ਼ਬਦਾ ਤੇ ਮੁਕਾਨ ਸਾਰ ਦੂਜ ਸ਼ਬਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਖ ਕਰਨੇ ਕੇਵਰ ਕਾਰੂ ਭਵ ਵਾਲਾ ਅਕਾਬ ਵੜ੍ਹਾਂ ਤੇ ਹੁਰ ਮੁਕਾਬ (ਸ਼ਹਿਲ ਵਿਹਾਰ, ਜਿਲੀ) ਥੋਂ ਿਆ। ਤੋਂ ਉਸ ਹੀ ਜਾਂਤ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਫ਼ਰਮ ਬਾਲ ਪੁਲੀਸ਼ ਨੂੰ ਟੋਗਰ ਗਾਰਤਨ ਰੋਡ ਕੀ-ਸ. ^{ਹਰ}

ਕੜ ਭਾਰ ਨਾ ਆਉਆ। ਆਈ ਹੋਰੀ ਬੜ ਹੈਵਾਨ ਹੋਏ ਕਿ ਕੀ ਗਲ ਪੁਲੰਧ ਕਿਊ ਅਵੀਂ। ਤਾਂ ਪ੍ਰਦੀਸ਼ ਨੇ ਦੁਣਿਆ।ਕੂ ਨੂੰ ਲੜੜ ਇਹ ਰਹਿਵੇਂ ਸੀ ਉਂ ਨੂੰ

र द्वार इंदेर्स औषा है।

ਆਵੀ ਹਰਾ ਵਿਚਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਜਾ ਬੜੇ ਅਮੀਤ ਆਵਰੀ ਹਨ, ਜ਼ਿੰਹ

ਮਾਡੀਆ ਸਿਵਤਾਂ ਕਰਦੇ ਹ*ੈ*।

ਫਿਰ ਮਾਡੇ ਜਿਸਤਦਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਅੰਧ ਨਾਬਰਾਤ ਆਂ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ। ਤੇ ਚੰਸ਼ ਸਾਥਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਹੈ, ਤੂੰ ਜ਼ ਉਹ ਲੜਤ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਫ਼ਰ ਦੇ, ਅਸੀਂ ਉੱਸ ਹੈਨ ਤੇਨ ਵਿੱਚ

ਦੇਵੀਗੇ, ਤੁੰਕਿਸੂ ਮਾੜੇ ਤੋਂ ਸਾਹ ਖਾਂਦਾ ਚਿਆ, ਜਾਂ ਕੇ ਵਿਆਹ ਭਗਵਾਂ।"

ਇਸ ਕਰ੍ਹਾਂ ਕਰਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਜਾਲਚ ਤੋਂ ਸਾਹਬਰ ਦਾ ਤਰ ਦੂ ਕ ਮਾਨ ਫ਼ੜਾਉਣ ਲਈ ਮਨਾ ਲਿਆ। ਮਾਡ ਉਸ ਿਜਤੋਹਾਰ ਦਾ 15 ਤ ਜਿਸਾ ਨੂੰ ਫ਼ਿਆਰ ਸੀ ਵ ਤਿਸਤਾ ਕੀ ਮੈਂ ਕਰਦਾਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਪੂਲੀਸ਼ ਨੂੰ ਫ਼ਿਆਰਿਕ ਆਪ ਜੇਠ ਕਾਰ ਕਿ ਦਿਠਾਂ ਕ ਫਰਤ ਪਾਂਗ ਬਹਾਰ ਵਿੱਚ ਘਮਾਉਂ, ਸਾਇਦ ਉਹ ਮਿਲ ਜਾਣਕ ਡਿਊਡਿ ਜਿਨ ਵਿਚ ਰਕਰੀਸ਼ਣ ਇਕ ਵਾਰ ਉਹ ਹੈਜੇ ਆਉਂ ਦੇ ਹਨ।

थिम जुट्टा हिंग बाट कि कार गर गर के हमने जिसे में विकास साथ है। ਗਈ। ਉਸ ਤੇ ਮੋਤਾ ਜਾਨਾ ਉਥੇ ਵਿਜੇ ਕਮਾਰ ਵੱਲਿਆ ਸੀ। ਪੂਲੀਮ ਨੂੰ ਦਸ ਕੋ ਕਿਸਾ ਕਿ ਉਹ

ਿੰਦਜ ਕਲੇਤਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਾਵੀਸ਼ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਾਮੂਲੀ ਡਾਕ ਸਮਝ ਕੇ ਗੁੱਚ ਜਾ ਨਿਆਂ ਤੁ ਅਬਰਾ ਸਿਘ ਨੂੰ ਦੀ ਹੁੜ ਪਾ ਕਿਆ। ਮਕਰਾ ਸਿੰਘ ਤੇ ਦੂਸਰਾ ਏਸਤ ਮਹਿੰਦਗ ਸਿੰਘ ਫੁੱਟ ਕੇ ਤਸ ਕੁਸ ਤੋਂ ਬੁਚ ਗੁਰੂ ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਗਈ ਪ੍ਰਲੀਸ਼ ਦਾਵਿਆਂ ਨੇ ਛੱਡ ਲਿਆ। ਕਾਲੂ ਘੁਲ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਰਥਿਆਂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪਲਾਂਸ਼ ਵਾਦਿਆ ਤੇ ਫੁੱਟਣ ਦਾ ਕੋਸ਼ਾਨ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਉੱਚਨਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂ ਪਿਸਟਾਲ ਨਾਲ ਡਰਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਾਨ ਕੀਤੀ।

ਮੈਂ ਫਰਤੀ ਨਾਲ ਇਕ ਵੇਤਿਤਾ ਵਗਤ ਤੋਂ ਫਿਲ ਅਫਮਰ ਦੇ ਵਜੋਂ ਪਿਸਟਾਂਸ਼ ਖਰ ਲਿਆ। ਪਲੀਸ਼ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਉਸੀਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਰ ਉਸ ਅਕਸਰ ਦਾ ਇਸ ਬਿੰਦੂ ਧੂਰਾ ਚ ਪਿਸਟਲ ਦਾ ਮੈਡਰੀਨ ਨਿਤਾਬ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਕਰ ਕੇ ਪਿਸਟਬ ਹਲ ਨਾ ਸੀਤਿਆ ਤੇ ਮੈਡੂੰ ਪੁਲਾਂਸ ਤੋਂ ਹੋਰ ਮਹਤੂਰੀ ਨਾਲ ਭਾਰ ਭਰ ਲਿਆ।

ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀਆਂ ਪਣੀ ਕੁੱਮਿਸ਼ ਨਾ ਹੁਤੀ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਉਸ ਕਾਲਕ ਖੜ੍ਹੇ ਹਾੜ ਵਧਾਦਾ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ- 1ਮਤੇ ਇਨ ਲਈ ਜ਼ਾਹੂਤ ਉ. ਯੂਹ ਗੂੜੇ ਲੋਟ ਸੂਤੇ ਉਣਾ ਲੜ ਕੋਈ ਬਨਾਹਨ

ਕੇ ਲੀਏ ਲਿਆ ਰਹੂ ਹੈ। ਮੁਝ ਦਿਆਰਤ ਹਾਂ ਫ਼ਤਾਰੰ । "

ਸਾਰ ਲਹਾ ਹਰ ਪਿੰਡ ਮਾਵੇ ਵੱਧ ਹਿਊ ਨਿ ਪ੍ਰਲੀਸ਼ ਵਾਲੇ ਜਿਵਲ ਹੁੰਪਰਿਆ ਵਿਚ ਸਨ। ਿਹਰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਅਤੇ ਨੀ ਕਾਰਡ ਲਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿਖਾਣ ਤਾਂ ਲੀਵਾਂ ਨੂੰ ਦੀ ਖਾਲੀਸ਼ ਦੀ ਸਕਦ ਡੀਤੀ।

ਉਸ 8ਾਰ ਵਿਕਾਜਿਸ ਵਿਚ ਸਭਾ ਰਿਆਕਵਾਰ ਡੜਾਉਣ ਵਾਲਾ ਦੇ ਆਈ, ਜੈ: ਉਸ ਨੂੰ ਗਾਲ ਕਰ ਕੇ ਕਿਹਾ- "ਮੇਰੀ ਮੁਦਦ ਕਰੂ ।" ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਦਿਵਾ ਜਿਸ ਸਮਕਰ ਕੇ ਵਿਹਾ "ਮੁਟੀਆਂ ਅਤਾ ਟੂਟੀਆ ਹਨ, ਮੈਂ ਕੁਝ ਨੂੰ ਜੈ ਜ਼ਜ਼

ਨਵ^{ਰੇ} ਸਮ ਤਤ*ੂ ਦ* ਬਾਅਕ ਮਨ ਕਾਰ ਦੇ ਵਿਚ ਸਦ ਕੇ ਲ ਹ ਕਰਾ ਸੁਲਾ। ਮਹਾਂ ਆ ਲਵਾ ਭਾਰ ਜੀਆਂ ਜਿਵਕੀਆਂ ਜਾ ਭਾਰਹ ਮਨ ਜ विकारीका महाकारण महा आसा धारका होएका सी। रहा में बहुत ਰ ਫਿਲਮ ਭਾਲੇ ਉਹਨਾ ਨੇ ਭਿਫ਼ਾ, 'ਮੇਰਾਗਲਾ ਵਿਚਾਪਰ '', ਪਰ ਉਹਨਾ ਬਾਨ ਬਾਨੂ ਕਰ ਕੇ ਰੇਖਿਆ ਜੇ ਜ਼ਾਣ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਐਸਟ। ਪਾਣ ਕਿਸ ਵਾਜਿਆ ਹੈ ਡਾਗਾ ਵਾਕੇ ਸਾਰ ਜਥੇ ਮੈਨੂੰ ਆਖਨ ਲਗ ਸਏ। ਐਨੂ ਕਰ 'ਤੇ ਵਿੱਤਰ ਤੰਗਾ ਨਾ ਜਾਂ

ਪੀ ਜਾਜਿਆ ਦੀ ਆਪਣਾ ਨੀਕ ਨਾਂ ਦਸ ਦਿਤਾ :

ਮੇਰ ਬਾਰੇ ਮਾਣ ਕੇ ਪ੍ਰਵਾਲ ਵਾਲੇ ਬਤਾਗ਼ੀ ਖੁਸ਼ ਹੋਏ ਤੇ ਬਹੁਤ ਮੂ ਹੀ ਫ਼ੌਰਮ ਉ*ਕੇ ਸਮਾਂ ਹ*ਰ੍ਹ ਮਜਵਾ ਲਈ। ਤੇ ਐਨੂੰ ਲਾਖ਼ਾ ਬੜ੍ਹ ਤੇ ਹੋਰ ਜਵਾ ਲੈ ਗਏ। ਫਿਰ ਇੰਕੇ ਜਾਂ ਕ ਸਰੀਆਂ ਲੜਾ 'ਚ ਰਾਕਰ ਫ਼ਵੀਵਾਮਾਂ

ਮੈਂ ਪਾਐਸ ਵਾਇਆ ਨੂੰ ਆਖਿਆ - "ਤੁਸੀਂ ਐਨ੍ਹ ਏ ਜਿੰਟ ਨਾ ਸਾਰ ਸੀ ਮਚ ਭੂਤ ਕੜ Farm or

ਉਹ ਫਿਰ ਦੀ ਮੈਤ ਮਾਰਕ ਰਹੇ। ਜੋ ਕੁਝ ਲਾਮ ਲਈ ਉਹਨਾ ਜਾਂ ਪਾ ਮੁਝਾ ਵਰਾਜ਼ਿਤ ਕਰਾਂ ਉੱਤਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ- "ਤੁਸੀਂ ਜੇਣ ਕਰਾਣ ਪਲਮ ਲੈ ਹਨ, ਸੈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣ ਜਾਵੇਂ ਸਾਈ ਹਨ। ਹੋਵ ਗਾ। ਉੱਤਵਾ ਮੈਨੂ ੧ ਵਧੀ ਹੋਨਾ ਵਿੱਚ ਮਿਲਣਾ ਹੈ, ।

ਵਿੱਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੁਲੰਗਰਮੀ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਲਲੀਬਆਂ ਚਿ ਕੁੱਟ ਜਾਂ ਤਰਦਾ ਮੰਨ ਜਿਆ। ਤੋਂ ਉਹ ਮੈਂਝ ਛੱਡ ਕੇ ਚੋਲਣ ਦੀ 'ਤੁਆਰੀ ਕਰਨ ਨੂੰਗ ਪ੍ਰਦੂ। ਕੇ ਸਮੂਹੀ ਤਿਆਰੀ ਕੁਤੀਦਕਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਾਂਚ ਪੰਜਾਵਜ ਨਈ ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਪ ਲੈ ਗਏ। ਮਾਰਾਂਆ ਲਾਹਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਹੁਕਾਰ ਹੈ। ਭ ਸਦਾ ਮਿੰਤਰੇਆ ਸਨ। ਇਸ ਕਰਦੇ ਉੱਟ ਮੈਨੂੰ ਓਥ ਚੁਆਂ ਵਿਚਦ ਰਹਾ। ਮੇਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਹਾਤਾਂ ਬਣਾਉਂਦ ਹੱਦ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬਚੇ ਚੋਟਲ ਵਿਚ ਨਿਲਣਾ ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬਣ ਹੋ ਕਰ ਤੋਂ ਅਤੇ ਕਰਤ ਮਤ ਨਾਲ ਆਵਾ ਵਿੱਚ ਭਰ ਗਿਆ ਕਰਤਾ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆ ਹੈ ਦੂਸ ਦਿਤਾ ਹੁਣ , boa ਕਰਤੇ ਉਹ ਜਵ ਗਏ ਹੋਣ। ਮੈਂ ਇਕ 3 ਨੂੰ ਝੂਠ ਬੋਲ ਕ ਪ੍ਰਾਲੀਮ ਨੂੰ ਕਾਵੀ ਘੁਸ਼ਾਇਆ।

ਫਿਰ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਮੁਕਾਣ ਵਿੱਚ ਵੇਂ ਰਿਆ, ਜ ਅਸਾਂ ਸਵਰ ਹੀ ਫੁਡ ਵਿੱਤਾ ਜਾਂਤ ਸਾਰਾ ਲਵਾਨ ਦਕ ਜਿਆ ਵੀ। ਪਲਾਮ ਨੂੰ ਮੈਂ ਅਪੀਪਆ, 'ਅਸੀਂ ਕਾਰ ਵੀ ਵਰ ਵਿਚੀ ਜੇ ਮਾਰ ਹੋਰ ਲੈ ਕੇ ਪੰਜਾਬ ਆਦਨੀ ਭੌਜ ਦਿੱਤੇ ਜੋ ਬਾਕੀ ਵਿਚਿੰਦ ਅਸੀਂ ਕਾਰੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਜਾਣ 271

भुष्योल है पंडिक्श- 'ईन्स्य बिडे सारा हो?'

ਮੀ ਆਦਿਆ- "ਪੰਜਾਬ ਝਾਰੇ ਮੌਨੂ ਕੁਝ ਪੂਜਾ ਨਹੀਂ, ਕਿੱਦੇ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਸਾਹਾ ਮਾਹਾ ੰਮੇਘ ਨ ਪੰਜਾਬ ਭਰਿਣ ਦਾ ਇਤਸ਼ਾਮ ਕੀਤਾ।"

ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਤ ਮਾਰ ਦੇਸ਼ਤ ਵੜੇ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਹੀ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਫਿੰਨ ਦਿਨ ਤੋਂ ਪ੍ਰੋ ਵਰ ਵੜੇ ਜਾਣ ਦਾ ਖਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਸਾਰਿਆ ਵਾਕੂ ਪੁਕਾਮੀ ਕਿ ਕਿਹ ਹਨ, ਪਰ ਵਾਲਿਗਰੂ ਨੇ ਮੇਰੀ ਇੰਗਤ ਹੁਕ ਲਈ ਤੋਂ ਤੁਨ ਸੰਭੂ ਕੇ ਆਪਣ ਕਾਰੇ ਵੀਤਾਂ ਦਾ ਖ਼ਜ਼ਾਅ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਜਿੱਨੇ ਵੀ ਵਤੇ ਸਹਿਰ ਵਿੱਚ ਸਾੜੀ ਮਹੁਦ ਕਰਜੇ ਸਨ, ਮੈਂ*ਇਸ਼ ਦਾ ਦੀ ਨਾ ਨਹੀਂ (×ਆ ਤੋਂ ਸਾਹਿਆਂ ਵੱ

अस्थल व विधान अस्थल अस्थल स्थान विभावताल स्थाप स्थाप ਾਜ ਉਸ ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਬਾਹ ਕੁਝ ਨਾ, ਜ਼ਿਕਾਸ਼ ਸ਼ਹਾਇਤ ਸ਼ਹਾਦ ਤਾਂ ਹੈ। विकासकार के किस तथा सामग्री गरा किया है के आहे हैं। ਵਿਸ਼ਤਵਾਰ ਨੂੰ ਮੌਨੂੰ ਇਸਾਜ਼ਾ ਕਰ ਕੇ ਦਸ਼ ਕਿਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾ ਤੱਲ ਨੂੰ 🔧 🦠 ਮ ਦੇ ਦੀ ਦੁਆਂ ਤੋਂ ਇਹ ਹਵੀਮ ਨੂੰ ਸਾਨੂੰ ਦੇਖ ਬਰਾਇ ਦਾ ਸਾਈਟ ਨੂੰ ਹਨ ਨਹਾਂ

ਕਿਣ ਆ ਦਰ ਜ਼ਸ਼ਾਉਣ ਹੀ ਬਧਿਆ ਲੱਜ ਕਈ ਪਤਾ ਗਿਆਕਲ ਮਿੰਟ ਗਏ ਨਿਆ। ਅਤੇ ਤ इसते होते, पात राज्य पुरार करहातिका न तथा भागाले होते राज्य पात 🖰 🤼 🗸 ਅਰ! 'ਤੇ ਬਿਜਵਾਂ ਦੇ ਰਜਣ ਬਾਉਦਾ ਤੁਸੀਆ ਸ਼ਾਹਨਾਈ, ਕਰੋਈ ਹਾਰਾ ਮਨ ਲੋਕਾਂ ਨਾ राजाओं दिक्का स्वाहीका स्वाह गाउँ र दसर गाएँक अवी-ल े दुः र र र करण देशीया कार होन्ये क्रमांक रूप वायोक्त प्रश्ने हे दिवन कर हो में स्वराप ਆਦਿ ਨਾਵਰਤ ਕੀਤੇ, ਪਰ ਵਾਲਿਆਂ ਸੂਦੀ ਫ਼ਿਰਪਾ ਨਾਲ ਸ਼ਹਾਤਾ ਕੁਝ ਨਾ ਸੰਕਾਨ ਨਾ ਨੂੰ ਇਸਨ ा के एक एक के हा के देन कि एक एक हैं। कि कि कि एक एक की कर कि हैं। अपन्य क्रिया सर भारत्यों का सम्पर्धार । सन्त्रीका धना भी दिस्तर जान करना राज्य क महिल्लाख्य देश न क्षेत्रक हो महिला राज्य र एक देश तीतक ना अपनी कर दा है। स्ट र प्रदास राजन में अद्भारती प्रदास की प्राप्तनी । 11 अपने विकास काहा की गुरु ना महीसाल एडिएम दिए ग्रेसम् जीर गा अस् राजिम्मा इस्केलाह वर्त १००० छ ह ਜਾਵਿਆ ਹੀ ਛੋਟੀਆਂ ਮੁਕੀਆ ਡੜੋਤੀਆਂ ਵਸ ਵਿਕੀਆ ਦਾ ਇਹ ਪ੍ਰਾਈਸ ਦੇ ਕੋ ਸਕਦਾ ਇਹ ਇਸ ਤੋਂ ਸਭ ਕੁਝ ਬੜ੍ਹੀ ਕੁਟ ਨਾਵ ਹੀ ਜਸ ਜਿਹਾ ਹੈ ਤੇ ਜੇ ਆਪਣ ਆਵਰ ਪੁਲ ਸ਼ਹਤਲ ग03 व्यक्तिल मेल स्टाउन हुन्दील हो पटानिल अन्य व समील कि में का रूपक् ਸਿਹਾਆਦਮੀ ਜਾਂ ਮੇਰੂ ਪਰਮ ਜਲਮਾਵਿਤ ਕਦੇ ਦਾਲ ਨਹਾਂ ਜੇ ਜਾਰਗ ਈਆ ਕਾਮ ਨ ਐਸ ਕਰ ਪੰਜਾਬ ਅਧਾਜੀ ਹਾਂ। ਭੂਤ ਹੀ ਕਦਾ ਕਹੀਆਂ ਜਾਣਾ ਏਸ਼ ਕੁ ਉਤਨਾ ਗੋਥ ਕਾਂਤ ਬਾਪੂ ਨੇ ਘਟੀਆਂ ਸ਼ਾਲ ਕੀ ਦੂ ਵਾਕਿ ਉਹ ਸਕਾਨਾ ਤਰ ਲੜਣ ਕਿ ਜਵਾਤ ਲਮ ੂਦ ਇਸ ਇਹਤੇ ਕਾਵੇ ਹਨ।

ਵਿਰਹੀ ਪੁਲੀਸ਼ ਦੇ ਜ਼ਾਮਣ ਆਪੜ੍ਹ ਅਕਾੜ੍ਹ ਪਾਹੜ ਮੌਲ ਹੁੰਦੇਵਾਂ। ਮੁੱਸਪਿਲਾ ਵਿਚੰਦ ਮਿਕਰਰ ਦੂਬੀ ਸੀ ਉਣ ਵਿੱਚ ਹਵਾਂਦੇ ਨੁਸਾਰ ਨੇ ਬਾਗੜ ਦਾ ਜਲ ਲਾਜਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਵੀ ਉਦ ਗਿਸਾਬ ਵਾਲ ਪਾਹਲ ਦਾ ਤਲ ਕਾਲਾ ਪ੍ਰਾ. ਨਾ ਮਾਤਾ। ਸਹਿਜਾ ਤਾਂ ਜੋ ਫਲਵਾ ਹੀ ਫ਼ਜ਼ਾ ਵਾਂ ^अस्था । माता स्थापन् स्थापन् । स्थापन् । माता स्थापन् । स्थापन् । स्थापन् । स्थापन् । स्थापन् । स्थापन् । स्थापन ਸ਼ਵਿਆ ਕਿ ਇਹ ਵਸ਼ਪਤ ਹਨ ਨਹੀਂ ਜਨਗਾ, ਫਿਊਪਿਤ ਜਿਵੇਂ ਲਈ ਹੁਕਾਉਣ ਵਾਲ ਜਾਂਤ िखल मदानी ता पत्र वत्र सामा अध्यापाएक कृष्णा अवा तास्य विकास । साह अ कराने केंद्रस्था

ਫਿਟ ਮੈਂ ਪਾਗ਼ਬ ਵਾਗ਼ ਸਾਤ ਮਹੁਝਾਰ ਲਾਕਤ ਵਿਕਾਤਾ ਕਿ ਸਭਾਹਾ ਦਾ ਮਜੂਤ ਵ इस वया प्रदाय के जिसे हिन्दू जिसे अपने अपने में उन्हें के उन्हें के पार्टी के अपने के अपने के अपने के अपने के ਨਰਤ ਵਾਲੂ ਦਾ ਮਹਾਰਾ ਹ ਰਾਵਾੜ ਨਹੀਂ ਭਰ ਨਹਿਲਾ। ਪਾਰਾਵਾ ਤਾਂ ਉਹਨਾ किए विकास के में जा रूप भारता एवं विकास का वास्तान E proper in what it by the man it is given a soul

ਉਸ ਤੇ ਪਾਜ਼ੀਨ ਵਰਸਿਆਂ ਨੂੰ ਇਗੋਇਸ ਵਿੱਚ ਪਾਛਆਂ ''ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਜਿਆਦਾ ਉਨੀਦਰਾ ਤੋਂ ਬਹੁੰ ਦਿਸਾ?'' ਇਕ ਪੁਐਸ ਸਫ਼ਸਤ ਨੂੰ ਆਬੂਆਂ- ''ਨਵਿਰਾ ਤਾਂ ਕਾਫ਼ੀ ਦਿਸਾ।'' ਡਾਕਟਰ ਤੋਂ ਆਪਣ ਜਿੰਦ ਹੈ ਤੋਂ ਇਸਾਵਾ ਕਰ ਕੇ ਗੁਲੂਆਂ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਦਿਸਾਗ ਵਿੱਚ ਵਰਨ ਹੈ ਦਿਆ। ਇਸ ਭਗੂ ਸੂਰੀ ਪਾਰਲ ਵਾਲੇ ਗੁਲ ਕਾਮਯਾਬ ਹੁਰਤ੍ਰਾਂ।

ਸਦਾ ਮੈਂ ਬਲਦਾ ਫ਼ਰਿਆਂ ਸੀ, ਉਸ ਸਮ ਮੈਨੂੰ ਜਦਾਂ ਕਾ ਤੀ ਅਫ਼ਮਾਰ ਸਿਆਰ ਜਾਣ ਸ਼ੁਕੂ ਰੋਫੇ ਸਨ ਜਾ ਹੈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸਾਰੇ ਨਾਵ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਪ ਮੈਨੂ ਕਾਗਰ ਪੈਨ ਦਿਉਂ। ਉਹਨ ਨ ਕਾਰ ਜਾਣੇ ਵਿਚਾ, ਜਾਂ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣੀ ਛੋਟੀ ਜਿਵਾਂ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ ਕੇ ਤਿਹਾ ਕਿ ਆਪਨ ਮਰੇ ਸਾ ਜਾਂ ਕਾਮ ਹ ਦੀਆਂ ਹੈ ਤੇ ਆਪ ਨੇ ਮੇਰ ਬੁਬੇ ਦੀ ਸਾਦ ਜੀਏ ਹੈ। 'ਤਾ ਅਫਸਦਾਨ ਕਿਹਾ ਕਿ ਫੋਟ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤੇਰੇ ਸਾਂ-ਬਾਪ ਤੇ ਸਬੇ ਜਾਂਦ ਦੀਏ ਹੈ। ਇਕ ਅਫਸਦਾਨ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਕ ਦਾ ਤਾਂ ਵਿਆਹ ਹੀ ਨੇਜ਼ੀ ਹੋਇਆ ਖ਼ਰ ਕਹਾਂ ਸੇ ਆ ਗਏ। ਸੂਸਦਾਨ ਮੈਨੂੰ ਪਾਰਕ ਬਾਕਿਆ। ਨੇ ਫਿਕ ਉਹਨਾ ਜਾਲ ਜਾਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਫ਼ਸਤਾ ਆਇਆ ਸੀ, ਜੇ ਕੁਕੇ ਸਨ ਪਾਰਕਾ ਨਹੀਂ ਅਿਤਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਵੱਲ ਇਸਾਰਾ ਕਰ ਕੇ ਤਿਹਾ- 'ਇਹ ਕਰਿੰਟੇ ਕਿ ਰਜ਼ਮਾ

ਜੇਵੀ ਇਹ ਰਾਮ ਸੁਝ ਤੇ ਜਾਰੇ ਉਸ ਅਕਸਤ ਵਲ ਹਾਗਦੇ ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਛਨ ਸਭ ਪਿਤ੍ਹ ਰਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਉਂ ਕਿਹਾ। ਉਹ ਅਫਸ ਸ਼ਾਪਣਰਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। 'ਜਨਾਰ ਮੈਂ ਤਾਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਹੀ ਤਹਾਡੇ ਸਾਮਣ ਆਇਆ, ਘੱਟਲਾਂ ਤਾਂ ਜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵੇਧਿਆ ਹੈ 'ਕੀ।'' ਜੈ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਤੂੰ ਸਵਰੇ ਆਲੂ ਵਾਲੇ ਪਰਲੇ ਜੇ ਚਾਹਾਲੇ ਤੇ ਆਦਿਆ ਸਾਂ, ਉਸ ਵਾਲੇ ਕਿਹਾ

ਉਹ ਅਫਮਰ ਡੇਰ ਬੇਜਾ ਜਿਹਾ ਹੈ ਗਿਆ, ਮੋਨੂੰ ਮਨ 'ਮ ਫਾਸਾ ਦੀ ਆਇਆ ਤੋਂ ਉਸ 'ਤ ਭਰਸ ਵੀ, ਪਰ ਅਹਮਰਾ ਨੇ ਹੋਰ ਸਿਪਾਈਆਂ ਨੂੰ ਜੋ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਫਿਊਟੀ 'ਤੇ ਸਨ, ਉਹਟਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਕੀ ਸਰੰਗੇ ਇਹ ਆਇਆ ਸੀ? ਉਸ ਤੇ ਰਿਹਾ ਕਿ ''ਨਾ ਕੋਈ ਇਥ ਆਇਆ, ਨਾਂ ਹੀ ਇਸ ਨੇ ਸਵਰ ਦਾ ਕੁਝ ਖਾਵਾ '' ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਕ ਮੈਂ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪਾਤਲਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟਿਫ਼ ਕਰਕੇ ਪਾਲੰਸ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਆਪ ਪਾਤਲ ਮੋਲ ਕੀਤਾ, ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਸਕ ਤੋਂ ਵੜਾ ਅਫ਼ਮੇਤ ਆਇਆ ਤਾਂ ਦੇ ਉੱਟ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਪੀਆਂ ਗਲ਼ਾਂ ਦੁਸ਼ਦਾ।

ਉਸ ਨੇ ਰਿਹਾ, ਦੱਸ । "ਤਾ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੰਮਹਾ ਗਾਈ ਜੋ ਮੰਗਦਾਲ ਨੂੰ ਦੀ ਜਿ ਮਾਤਿਆ ਜੀ ਅਤਸਦਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਸ ਨੂੰ ਤਾਂ ਬੋਅਤ ਜਿੰਘ ਤੇ ਸਤਦੇਤ ਜਿੰਘ ਨੇ ਸਾਤਿਆ।" ਜੋ ਆਖਿਆ ਕਿ ਉਤਨਾਂ ਦਾ ਜਾਂ ਝੂਠਾ ਹੀ ਨਾਂ ਲਗਾ ਉਸ ਨੂੰ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਾਹਿਆਂ ਤੇ ਇਸ ਭਾਸ਼ ਨੇ ਦੀ ਮਰਾ ਖਾਗਲਪੁਣਾ ਗਾਈ ਸੰਅ ਕੀਤਾ। ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਪਾਟਲ ਬਣ ਕੇ ਬਹਾਨਾ ਦੀ ਜਿੰਘ ਜ਼ਿਆਂ ਪਾਰਾਲ ਬਣਨ ਕਰ ਕੇ ਜਿਹੜਾ ਦੀ ਅਤਸਰ ਮੰਗੇ ਨਾਲ ਸ਼ਹਾ ਸਲੂਕ ਕਰਦੀ ਵੀ ਜੇ ਉਸ ਨੂੰ ਗਾਲਾ ਕੜਦਾ ਤੋਂ ਨਾਲੇ ਆਕਦਾਂ "ਤੁਹਾਡੇ ਬਰੇ ਮਾਰਾਰਾ, ਅਮੀਂ ਜੋਹੀ

ਬਾਹੀਆਂ ਕਿ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਟਾਰਚਰ ਕਰਗਾ, ਅਸੀਂ ਉਸ ਦਾ ਸਾਨਾ ਪਰਿਦਾਤ ਮਾਰ ਦਵਾਗਰ "

ਕਿਹਾ ਮੈਂ ਗਿਸਾਡ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਜ਼ਿਮਾਰ ਹ ਗਿਆ। ਜਾਣ ਵਿਚ ਸੀ ਵੀਆਨਵਟ ਦੇ ਨਾਮਤੇ ਪੇਟ ਕੀਤਾ। ਨੇ ਮਿੰਸਮਵਹਨ ਨੂੰ ਵਹਿੰਦਾ ਕਿ ^{ਸੋ}ਂ ਰਿੰਨ ਵਿਨ' ਤੋਂ ਫੁੱਤਿਆਂ ਹੈ ਅਜ ਮੇਤ ਵਲੀਮ ਨੇ ਬਣਾ ਜਿਆ। ਟਾਜਮਤ ਦੀ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਮੈਜਿਸਟਰਟ ਸਹੀ ਗੁਆਰਥ ਇਲਾਤਾ ਗਿਆ। ਨੂਜੀ ਵਿਤਾ ਤੋਂ ਜਿੰਨਾ ਤਿਜਾਰ ਸਹਿਆ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਕੀਤਾ ਨੂੰ ਜੋ ਵਾ ਗਿਆ

ਪ੍ਰਵਾਜ਼ ਵਾਲ ਲਹਿੰਤ- ^ਕਤਰਰ ਸਾਨੂੰ ਖਤਾ ਹਵਾ ਤ੍ਰਾਜਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਤੇਨ੍ਹ ਹ**ਾ** ਨੂੰ ਸੇ ਕਾਉਂਦ, ਬੱਧ ਹੀ ਗਲੀਆਂ ਨਾਲ ਤੂਨ ਦਿਨ, ਭੰਗੀ ਕਰਨ ਜ਼ੁਦੀ ਵੱਲੀ, ਤੂੰ ਵੀ ਸਦ ਭਿਲਾਤ ਲਮੀ ਵੀ ਖ਼ੁਜ਼ ਹਨੀ।"

ਕਾ^ਰ ਪ੍ਰਭੀਣ ਵਾਲ ਸੂਹੇ ਨਾਲ ਦੂੰਗ ਜਲਕ ਵੀ ਕੋਰਦੇ ਨਨ।

ਇਕ ਰੰਜ ਮਹਾ ਰਿਸਤਵਾਰ ਬਬੂ ਤੇ ਨੂੰ ਇਕ ਹੀ ਖਾਣ ਅਸਰ ਕਰਜ਼ ਕਰ ਸੀ। ਉਸ ਅਸੀਂ ਅਤਰਸ਼ਰ ਉੱਤੇ ਹਵਾਲਾਜ਼ ਵਿਚ ਨੀ, ਉੱਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰਾਤ ਬਰਜ਼ ਠਵੇਂ ਲਈ ਤਾਂ ਉਹ ਸੋਤ ਜੇਵ ਨਾਲ ਵੱਲਾ ਪਾ ਪਿਰਾ ਲੀਜ਼ ਨਰ ਕਾਰਾਬਾ ਵਿਤ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਸਗਕੇ ਰਜ਼ਾਈ ਦਾ ਸੈਨ੍ਹੇ ਵੀ ਟੇਵ ਲਗ ਰਹੀ ਸੀ, ਬਰ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਜ਼ਾਈ ਭਰ ਵਿਜੀ। ਉਨ ਜਾ ਬਾਅਦ ਉੱਹੇ ਸੈਨ੍ਹੇ ਨਹੀਂ ਨਿਲਿਆ। ਇਕ ਜੋੜ੍ਹ ਬਿਆਤ ਬਚਲ ਹਨ ਜਾਂ 2 ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੈਜਿਨਟਵੋਟ ਦੇ ਖ਼ਸ਼ ਕਰ ਜਿਜ਼ਾ ਜਗਲ ਵਜ਼ ਵਿਚ

ਜੇਤ੍ਰ ਵਿੱਚ ਭਾਰ ਕਿੰਦਾ ਬਣਾ ਚਹਾਈ ਕਾਰਾ ਦਾਲੇ ਸਪੂ ਨਾਰਟਾ ਸਾਹਿਬ ਜਿਵੇਤਾ, ਉਹਨਾ ਨੂੰ ਕਤੀਰ ਗਜ਼ਾਈ ਤਾਂ ਆਪਣ ਵਾਤ ਦਾਸ਼ਕਾ। ਉਹਨਾ ਨੇ ਮੇਰੇ ਜਿਸਤੇਜ਼ਾਰ ਜ਼ਾਬੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਵਿ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਗਈ।

ਮੈ ਇਹ ਸਭ ਨੇ ਹੈਰਾਨ ਯੋਗ ਜ਼ਿਆ ।

ਮੈੱ ਕਿਹਾ- ਨਹੀਂ ਉਹ ਦਾ ਨੀਕ ਲਾਬ ਹੈ। ਹੋ ਉਹ ਫੈਗਨ ਹੁੰ ਤੋਂ ਸ਼ਹਿੰਦਾ- ' ਤੇਨੂ ਪੁਲੀਸ਼ ਨੇ ਦੁਸ਼ਿਆ ਕਹੀ ਤਿਉਂਦੇ ਹੀ ਪ੍ਰਾਵੇਂਟ ਕਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਗੁਜ਼ਹਰ ਨਾਲ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ।

ਮੈਂ ਆਖਿਆ - 'ਜੰਨ੍ਹਾਂ (ਤਾਰਾ ਕੀ ਪਤਾ ਭਗਾ) ਜੋ ਇਹ ਖ਼ਬਰ ਸਭ ਕੇ ਸ਼ਤਾ ਜ਼ਬ ਮਨਾਇਆ ਤਾਰ ਵਾਹਿਸਤੂ ਦਾ ਕਾੜਾ ਸਮਝ ਕਾ ਜਿਆ ਜੋਇਆ । ਫਿਰ ਉੱਤੇ ਜਿਹਾ ਜੇਤ ਤਈ ਕੁਝ ਖ਼ਾਣ ਪੀਣ ਲਈ ਜ਼ਿਆ ਬਹਾਸਤ। ਜਾਵੀ ਨਾਰ ਕੀਤੀ ਤੇ ਜੇਲ੍ਹ ਵਧੀਜਆ ਦੀ ਨਾ ਲੈਣ

ਿਤਾ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਕਾਲ ਨੇ ਹਾਸ਼ਾ ਹੁਣੀ ਵਿਚ ਕੁੱਖਿਆ ਗਿਆ। ਜਿੱਥ ਤੁਕਤੀਖ਼ਣ ਬਦ ਹੀ ਰੁਪਏ ਸਨ। ਜੋ ਜਾਣ ਫਾਰੀ ਵਾਲ ਸਨ, ਉਹ ਬਣਾ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਫਿਰ ਵਿਚ ਸਤਤਲ ਆਹਮਕਾਬਾਦ ਸੂਬੇ ਵਾਲੀ ਮੁਲੀਸ਼ ਜਿਲ੍ਹਾ ਹੁਣ ਕੁ * ਨਾਲ ਗਾਣਨਾ ਜਵੇਂ ਪਿਲੇਗ੍ਰਾਪ੍ਰ

ਅ ਰਮਦਾਸ਼ਾਦ ਪਾਪੇਸ਼ ਨੂੰ ਮੇੜੇ ਨਾਲ ਖ਼ੁਰਾ ਵੱਡਾ ਸਯੂਤ ਕੌ ਕਾ। ਮੇਕ ਦੇਖ਼ ਬਕਾ ਕੇ ਇਕ ਦਿਨ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਰਖਿਆ ਤੇ ਆ।ਲ ਵਿਚ हिन्दरहर है एम बीडा। हैरिसरहर क्षेत्र धुरुति है (९ जि.स.) ਰਿਕਾਰ ਮੀਗਆ ਤੋਂ ਮੈਜਿਸਟਰੈਟ ਨੂੰ ਮੂਰੇ ਜੋ ਪ੍ਰਵਿਆ ਕਿ ਤੂੰ ਗਿਕਾਤ ਸ਼ੁਰੂ ਤੁਝ ਕਹਿਣਾ " ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਖਿਆ, 'ਜਿੰਨਾ ਵਲੀਸ਼ ਮੰਟ ਦੀ, ਉਨਾ ਹੀ ਕ

ੇ ਜਵੇਂ `ਤ' ਮੈੱਕਸਟ੍ਰੇਟ ਹੁਣਾ ਮਨ ਹੀ?ਆ ਦਾ ਆਖਣ ਲਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਪ_{ਿਆ} ਸਮਾਅਸੀ ਤੁਗੜੇ ਹੋ ਮਾਫੀ ਮੁਖੀ ਸੀ ਕਿ ਤੁਹਾਡੂ ਕਾਰਤ ਤਕਣੀਫ ਆਵੀ ਬਬਾਰ , ਅ ਦੂਸਤੇ ਵਧੰਬਆ ਜਿਸ ਨਾਇਮ ਤਰਾ ਕਿਹਾ, ਮਿਲਾ ਮੁਸ਼ਦੇ ਦਾ ਹਿਤਿ। ਫਿਰ ਕਿਸ ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਮਹਾਂ ਸ਼ਾਵਾਸਤ ਕਵਾਈ ਗਈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਦੂਸਤੇ ਮੀਕਿਕਰਰਟ ਨੂੰ ਭਿਵਾ ਕਿ ਕਾ ਪਿੰਚ ਆਪ ਤੇ ਮੋਟੀ ਮੁਤਾਖ਼ਤ ਭਿਉਂ ਕਾਈ " ਜਾਵੇ ਚੁਧ ਦੇ ਗਏ। ਮੈਂ ਕਿਹਾ- ਅਹੇ ਤ ਸਾ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਕਰਾਉਣਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਪੁਪੀਸ਼ ਨੇ ਸ਼ੋਗਿਆਂ ਭਸਰਗਾਂ ਅਤੇ ਅੰਗਰਾ ਅਦਿ _{ਵਰ} ਕੇਮ ਸਟਾਰਟ ਹੋਣ ਦੇ ਮੁੱਸ਼ੇ ਆਪ ਰਵਾਹੀ ਦੇਣ ਆਏ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਤਰਾਨੂ ਜਿਊਦ ਨਾ ਡਰੀ ਦੇ ਅਜ਼ਮੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੈ ਸਲਾਖਤ ਨਹੀਂ ਕਰਾਉਂਕੀ ਹੈ। ਫ਼ੈਡਾਡੇ।" ਮੈਂ ਏਲਾ ਹੀ ਕਹਿ ਗਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸਪੋਰਟਰ ਹਸਦੇ ਹੋਮਦੇ ਮੇਨੂ ਵਹਾਕਤਾਂ ਹੋਰ ਮੈਂ ਮਾਣਭੇਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਸਨਾਖ਼ਤ ਤਹਾਉਣੀ ਜ਼ਰੂਬੀ ਹੈ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹੈਣ ਵੇਖਿਆ ਹੈ, ਜ਼ੀ ਤੂ ਤ ਬਾਹਰ ਨੇ ਗਿਆ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੁਛਾਣ ਸਕਦਾ ਹੈ " ਤਾਂ ਮੈਂ ਨਾਰ ਕਰ ਦਿਤੀ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਮੂਰ' ਸਨਾਖ਼ਤ ਕਰਾਕੂੰ ਕਦੀ। ਮੇਰੇ ਨੌਡੇ ਸਲ ਲੰਗੜੇ ਖਤੇ ਭਰ ਦਿਤੇ ਗਏ ਤੇ ਸਨਾਖ਼ਤ ਕਰਾ ਵਿੱਚੀ ਗਈ। ਇਸ ਤਾਂ ਮ ਉੱਤਵਾਨ ਮੈੱਨ ਪੜ੍ਹਾਣ ਲਿਆ।

ਫਿਰ ਮੌਤ ਸੀ ਪੀ ਦੇ ਆਫਿਸ ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਰਿਖੇ ਕਿਸਾਇਆ ਗਿਆ। ਸੀ ਤੀ ਨੇ ਮੜੇ ਆਲ ਬੜਾ ਚੁਤਾ ਸਕੂਕ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਖਾਫ਼ੀ ਨਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਬਾਦਰ ਤਵ ਦਿਤਾ ਤੋਂ ਮੈਂ ਤੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਹੀ ਉਸ ਨਾਲ ਕਮਤੇ ਵਿਚ ਜੀ। ਉਸ ਨੇ ਮੇਨੂ ਪੁੱਛਿਆ । ਨੂ ਪੀਰੋਡ, **ਤੰਦਾ** ਜਾਂ ਗਰਮਾਂ ਮੈਂ ਕਿਹਾ "ਬਸ ਸ਼ਹਿਕ, ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮਿਹਰਸਾਨੀ "

ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ- "ਚਾਹ ਬੀ ਮੋਵੇਂ ਗਾਂ। ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਘੋਵੀ ਦੇ ਕੇ 3 ਤਕ ਚਾਹ ∞ਬਵਾਨੂੰ ਅਸੀਂ ਵਾਰ ਪੀਤੀ ਤੇ ਮੈਨ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਮਾਰਾ ਕੁਝ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤਿੰ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਤਾਂ ਕੀ-ਕੀ "ਅਆਏ ਹੋ ਤੋਂ ਕੀ ਟਰਨਿੰਗ ਲਈ ਹੈ।

ਮੈੱ ਕਿਹਾ - ``ਜਨਾਬ ਪਾਪਿਸਤਾਨ ਤੇ ਕਈ ਟਫਟਿੰਗ ਨਹਾਂ ਲਈ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹੁਸ਼ਿਆ। ਕਿਆਏ ਹਾ। ਦਿਵਾਂ ਪਲੀਸ਼ ਮੇਰੇ ਪਾਕਿਮਤਾਨ ਬਾਰੇ ਸਾਰਾ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਤੇ ਕਿਉ ਕਿ ਉੱਤ ਬਾਮੌਜ਼ ਤੋਂ ਜੋ ਪਹਿਲਾ ਆਦੂਮੀ ਫਰੋਂ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਤੋਂ ਸਾਧੀਆਂ ਬਾਰੇ ਸੀਸ਼ਆ

ਵਾਲਾਬਿ ਜਿੱਥ ਜ਼ਿੰਥੇ ਅਸੀਂ ਰਹਾ, ਉਹ ਵੀ ਪਤਾ ਜ ਫ਼ੇਟਆਂ ਮੈਟ ਵਿਚਾਈਆਂ ਰਾਈਆਂ। ਉਹ ਵੀ ਜੇ ਖੜਾਣਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਜੇ ਪੜਾਣੀਆਂ ਹੀ ਜਹੀ ।

ਉਹਨਾਂ ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਉਦਾਹਰਨਾਂ ਦੇ ਤੇ ਯੂਗੀਨ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਅਸਰ ਕੁਝ ਨੂੰ ਹੈ ਵਿਆਰਾ. ਮੈਂ ਕਿਹਾ- "ਜੇ ਅਸੀਂ ਪਾਕਿਕਰਾਨ ਤਾ ਕੁਝ ਲਿਆਏ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪ ਨੂੰ ਦਾ। ਹੈ ਜਿਵਾਂ ਵਾ ਮਤਾ ਕੀ ਨੁਕਸਾਨ ਸੀ, ਸੀ ਫ਼ੋੜ ਦਿੰਦਾ ਕਿ ਮਧੁਰਾ ਇਹ ਦੇ ਹੋਣ ਹੈ ਤੇ ਉਹੋਂ ਅਸੀਂ ਟਾਕੀਵਰ ਕਈ ਸੀ, ਪੂਰ ਬਣ ਬੇਕਾਗਾ ਤਾਂ ਆਪ ਸਭ ਮਨੂੰਗੇ, ਹੁਣ ਸ਼ੱਚ ਸ਼ੇਲਵਾ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ^{ਸੂਣ} ਅਨ ਰਹੇ ਹ ।

> ਉਹ ਜ*ੰ*ਦਮਰੇਕਟਰ ਸੀ। ਉਹ ਮਸਤਮਾਨ ਸੀ, ਉਹ ਮੇਰੇ ਵਾਲ ^{ਸ਼ਤ}ੀ ਤਿਆਮ ਕਰਦਾ ਸੀ ਤੋਂ ਜੋ ਉਹੋਂ ਅੰਜ ਪੀ ਸੀ, ਉਹ ਵੀ ਮਸਲਮਾਨ ਸੀ। ^{ਉਹ} ੇ ਵੀ ਮੁੰਡਾ ਵਿਧਾ ਸਾਂ ਤੋਂ ਉਹ ਵੀ ਮੇਰ ਵਾਲ ਭੂਡਾ ਪਿਆਰ ਪਹਦਾ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਭੈਰ ਵਿਚ ਮੌਕਾ ਵੇਖਣ ਸਮੀ ਲੋ ਤੇ ਸਭ ਤੁਸਤਾ ਬੋਗ ਦਾਵਿਆਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਸ਼ਾਮ ਅਸੀਂ ਬੋੜ ਛਤੇ ਦੇ ਕਾਵੇ ਸਾਂਵ ਤਰਵਿੰਦਸ ਤੇਈ ਮਾਤਾ ਸਥਤ ਕੀਤਾ? ਜੀ ਇਸ ਦੀ ਹਵਾਂ ਹਰੇ ਹਾਂ ਹੈ ਚੀਜ਼ ਕਈ ਲਈ 1 ਵਿੱਚ ਤਕੂ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਧ ਵੀ ਵੀਵ ਲਗਾਏ। 🧀 ਸ਼ਹਰਤਾ ਦੇ ਹਥ ਬਿਕਤੂਲ ਸਲ ਕਰਾ ਕੇ ਤਿਹਾ ਤੁਸੀਂ ਬੜਾਸਾ ਸਾਹਿ। ਸੀਵ

ਉਹ ਸਾਰ ਮੇਰੀ ਗਲ ਦਾ ਰੋਗਾਰਾ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਆਪ ਨੀਤ ਬੁੱਲ ਗਾਂਕਰ। ਪੈ ਕਿਸਾ-

ਮੈਨੂੰ ਜਦ ਵੀ ਖਾਣ ਸਵੇਰ ਲਿਆਉਂਦੇ ਤਾਂ ਮੈਨੂ ਉੱਥੇ ਜੋ ਮੌਕ ਬੜੇ ਮਿਸਣ ਆਉਂਦੇ ਤੇ ਬੜ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਮਿਲਦੇ। ਪਲੀਸ਼ ਦਾਤ ਵੀ ਉਹ ਪੂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦਿੰਦ ਸੀ। ਕਈ ਤਾਂ ਪੁਲੀਸ਼ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛ ਕੇ ਮੇਰੇ ਨਾਵ ਹੋਰ ਪਿਲਾ ਕੇ ਬੜੇ ਅੱਕ ਹੁੰਦੇ । ਮੈਥੇ ਰਿਮਾਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਉਲੋਂ ਦੇ ਜੱਤ ਹੀ ਰਹੀ ਪਿਲਾਉਂਦੇ ਰਹੇ। ਮੇਤ ਰੋਸ ਸਾਮ ਨੂੰ ਉਸ ਲਈ ਹਵਾਈ ਸੀ, ਉਸ ਲੈ ਜ ਦੇ ਸੀ। ਸਵੇਰੇ ਇੱਕੇ ਬਾਲੇ ਲੈ ਆਉਂਦ ਸੀ। ਕਵਾਂ ਮੈਨ ਹਵਲੀ ਤੋਂ ਕੈ ਕੇ ਦੁਕਰ ਸੀ ਤਾਂ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਕੀਸ਼ ਵਾਲੇ ਰਹਿਵੇਂ ਸਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਤੁ ਭੂਤ ਸਾਡੇ ਨੈਨੂੰ ਜਿਆਣ ਲਈ ਆ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਰ ਮੈਨੂ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗੋਦੀ ਚ ਵਕਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਮੈਂ ਉਹਨਾ ਦੇ ਬਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਖਿਡਾਉਂਦਾ ਸੀ ਜਾ ਉਹ ਬਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਹਿੰਦੇ- 'ਤੇ ਹੁਣ ਡਾਕ ਬਣਗਾ

ਪੁਲੀਜ ਅਫ਼ਸ਼ਗੀ ਦੇ ਘਰ ਦਾਲ ਤੇ ਉਹਨਾ ਮੀਆਂ ਪਤਨੀਆਂ ਤੇ ਜਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਉਹ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਬਾਕੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਬਹਿਆਂ ਬਾਲ ਮਿਲਣ ਆਈਆਂ ਤੇ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬੰਜਿਆਂ ਨੂੰ ਪਿਤਾਇਆ ਤੋਂ ਉਹਨਾ ਨੇ ਮੇਰੇ ਬਾਕ ਫ਼ੋਟਲਾ ਉਸਤਵਾਈਆਂ। ਇੱਕ ਅਮਾਰਜ ਅਤਰਾ ਜੋ ਭਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸਕਦਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਵੀ ਮੇਰ ਇੱਥੇ ਵਾਲੇ ਪੱਧਰ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਸੰਗਿਸ਼ਟਰੇਟ ਦੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਜ਼ਾ ਉਵੇਂ ਫੋਟੋ ਪੈਪਰ ਵਿਚ ਆਈ ਵੇਖ ਨੂੰ ਰੋਜ ਆਪਣੀ ਮਾਤਾ ਨ ਤਕ ਕਰਨਾ। ਉਸ ਦੀ ਮਾ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲਾਉਣ ਲਈ ਗਿਤਲੇ ਵਿਚ ਯਿਆਈ ਤੋਂ ਬਾਬ ਉਹ ਮੇਟੇ ਬਈ ਘਰ ਖਾਣਾ ਬੜਾ ਵੱ ਲਿਆਈ। ਮੈੱ ਚੋੜ ਬਹੇ ਨਾਲ ਸਨਾ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਤੇ ਫੋਟੋ ਉਤਰਵਾਈ। ਉਚੋਂ ਦੇ ਲੋੜ ਐੱਤ ਇਸ ਫਰਕੇ ਦੀ ਬਣਾ ਚਨਾ ਮੁਕਾਰੀ ਜਾਂਬ ਨਿ ਪੇਸਟ ਵਿਚ ਆਇਆ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਿਹਾਵਾਂ ਨੇ ਜੇੜ੍ਹ ਕੁਕੌਰੀ ਵਿਚ ਸਾਹਿਆਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਤੇ ਬਿਹਾ ਕਿ ਸਾਡੀ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਦਮਮਣੇ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਰਕਾਰੀ ਖ਼ਹਾਨਾ ਨਟਦ ਹਾਂ. ਪੁਸ਼ਾਲਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੁੱਤਦੇ 💢 ਨੂੰ ਨਾਲ ਪੱਧਰ ਵਿਚ ਆਇਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ 10 ਹੋਜ਼ ਹ ਹਪੁਏ ਲਗੰਬਾ ਵਈ ਸਫ਼ ਭਾਏ ਸਨ।

ਇਕੋ ਦੇ ਪਲੀਸ਼ ਵਾਲੇ ਦਾ ਆਪਣਾ ਤੋਂ ਹੋਣ ਬਣ ਉਣ ਲਈ ਮੈਂ ਤੇ ਬਹੁਤ ਗੁੜਾ ਆਦਮੀ ਦਸ਼। ਕੈ ਮੋਹੀ ਤਾਰੀਕ ਭਰਮੇ 27 ਕਿ ਇਹ ਗਰੀਆਂ ਦਾ ਬੜਾ ਹਮਾਇਤਾ ਹੈ . ਉਥੇ ਲੋੜ ਜਿਹੜੀ ਮੈਂ

ਫਵਲੀ ਵਿਚ ਬਾਹਦਾ ਸੀ, ਬਹੇ ਦੀ ਆਉਂਦੇ ਸਨ ਤੋਂ ਵਾਡ ਨੂੰ ਐਸ ਆਰੂ ਪ੍ਰੀ ਵਾਲ ਵੀ ਮੌਕੇ ਨਾਲ ਕਾਰ ਨੇ ਵਿਆਰ ਨਾਲ ਗਈ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਤੋਂ ਮੈਨੇ ਕੁਝ के भाषा कि अवस्थित है।

ਚੁੱਕ ਇੱਕ ਮਹੁਦਾਰ ਦਾ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ ਨੂੰ ਵਾਲਾ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨਾਲ ਪਲਾਮ ਦੀ ਵੀ ਕਾਫ਼ੀ ਤਲਾਤ ਪੀ। ਅਸੀਂ ਕਵੇਂ ਵੀ ਉਸ ਸਭਭ ਜੋ ਵੱਘਦੇ ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਨੂ ਸਪੁੰਚਆਂ ਨੂੰ _{ਦੀ} ਿਕਾਊਜ਼ਾ ਸੀ, ਉਦ ਵੀ ਸਾਫ਼ੀ ਮਾਫ਼ਗੋਟ ਵਾਕ ਮੇਰੇ ਨਾਕ ਗੁਆ _{ਕੋਉਂਦ} ertic Pau

ਿੱਤ ਵਾਰ ਸੰਭੂ ਬਾਣ ਵਿਚ ਰਖਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਉਥੇ ਇਤ ਦੇ ਆਦਮੀ ਕਾਰ 'ਤੇ ਅਤੇ। ਹੋਰ ਦੇ ਸਭਦਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਜਾਂਦਤ ਨਸੀ।" 'ਨਾਭ ਕੇ ਫੋਟੀ ਜਾੜੀ ਜ਼ਵੀ ਸੀ। ਮਦੇ ਉਹ ਉੱਤੇ ਹੁਝੇ ਹੁਏ ਵੀ ਮੈਂ ਕਿਹਾ- ''ਇਹ ਮਸ਼ਤਾ ਿਪ੍ ੁਕ ਜਿਹਾ ਤ ਲਵਿਦਾ ਕੀ ਉਹ ਮਸਦਾ ਲਿਘ ਜੀ ਪੂ ਮੈਂ ਕਿਹਾ- ' ਹਾ ਉਹ ਮਸਦਾ ਸਿਘ ਵਿਚ ਕੁਝ ਆਏ। ਲੀ। ਜੋ ਆਪ ਨੂ ਹਰ ਵੀ ਕੁਝ ਦਸਦਾ ਹਾਂ, ਆਪ ਤੋਂ ਮੈਨੇ ਘਲੀਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਵਾਕ ਬੜ੍ਹਾਂ ਨਵਤੇ । ਉਸ ਪਾਲੀਬ ਵਾਕ ਨੂੰ ਪਾੜੀ ਕਰ ਦਿਖੀ ਕਿ ਜੂਸੀ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਗੁਕਾਨਾਂ ਦੂ ਕੇ ਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕ ਰਹੇ। ਉਣ ਕਰਦਾ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਆਲ ਗੁਸ ਨਹੀਂ ਕਰਾਵਾ। ਸੈ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਰਦ ਕਿਸ਼ ਮੌਥ ਕਿਵੇਂ ਗੁਰੂ ਹਰ ਤੇ ਵੀ ਹੈ ਕਾਰੇ ਵਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਹਰਦੀ ਵਿਚ ਵੀ ਆਇਆ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਨੂੰ ਕਾਰੂ 'ਬਸਾਤੇ ਨੂੰ ਵਾਦਾਤਕ ਦਿਮਾਇਆ ਸੀ ਤੇ ਉਮ ਦਾ ਕਹਿਣ ਦਾ ਸਤਕਬ ਨੂੰ ਾਰ ਅਸ[ੇ] ਜੈਨੂ ਫ਼ੁਡਾ ਤੇ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹੀ, ਪੇਰ ਮੈਂ ਇਸ ਦੇ ਬਾਲ ਸਬੂਹਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਹਥ ਜਤ ਵ ਰਹਿਤ ਜਿਸ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਗੁਰੂਆ।

ਲਾਈ ਕੁ ਗੁਝ ਸੁਣ ਕੁ ਪ੍ਰਯੰਮ ਵਾਲਾ ਬੰਚੇਨ ਹੈ ਗਿਆ, ਕੁਬਰਾ ਜਿਹਾ ਗਿਆ। ਮੈ ੂ ਅੱਸ ਵਾਲ ਸਾਹਿਤਾ ਤਿ ਮੈਂ ਇਮ ਸਮੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਜਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿਸ਼ੀਤਿ ਮੈਨ ਕਾਰ ਲੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਆਦੂਜੀ ਜੇਤੂ ਹਵਾ ਚੈਣ ਆਉਣਦੇ ਤਾਂ ਰਈ ਸਦੀਫ਼ ਆਦੂਜੀ ਤੁਹਾਡੀ ਫਰਸ ਦੇ ਸਾਰ ਜੀ ਸਭਾਰ ਹਨ। ਨੂੰ ਕੇ ਮਰ ਤੋਂ ਵੇਈ ਖਾਸ ਕੇਸ਼ ਨੂੰ ਹੈ ਤਾਂ ਕੇਮ ਦਾ ਨਿਸਟਾਰ ਹਰ ਤ ਭੂਪਤ ਜਾਂਦ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਹਾਣਾ, ਡਿਊਟਿਡ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਾਜ਼ ਮੋਨ੍ਹ ਓਏ ਅਤਰਦੀ ਬਣਾ ਤੋਂ ੂੰਤਰੀ। ਰੁਪੱਸੀ ਸ਼ੂਰੀ ਮੁਕਾਰੀ ਖੂਨੇ ਕੇਸ਼ ਸਹੀ ਖੁਣਾਉਂਦੀ ਤੋਂ ਪਿਆਰ ਸਾਤ ਭਵਤੀ ਹੈ ਇਕ ਤਾਲਕ ਵੀ ਬਣ ਸਦੀਤ ਹਨ। ਇਮ ਲਈ ਮੈਂ ਇਥ ਹੀ ਜ਼ਿੰਦਾ

ਵਿਸ਼ ਗ੍ਰਿਫ਼ ਨੂੰ ਜੋ ਉਹ ਪਾਲਕ ਭਾਵੀ ਪ੍ਰਸ ਦਾ ਲਿਆ । ਉਨ ਪਾਈਨ ਵਾਲੇ ਨੇ ਜਿਵੇਂ ।। ਸੰਵਿਆ ਵੀ ਮਾਇਆ ਅਫ਼ਮਾ। ਤਰ ਭਾਵ ਪਹੁੰਦੀ ਜਿੰਗ੍ਰੀ ਰਿ ਮੁਬਰ੍ਹਾ ਸਿੰਘ ਤੇ ਇਸ ਤੇ ਮੁਕੀ ਸਾਵੀ ਦਾ ਵਿੱਚ ਦੀ ਹਨ ਤੇ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ । ਬਾਲ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਗਲ ਕਰਦ ਜੀ, ਪਟ ਵਿਸ਼ਾਕ ਜਗਭ ਹੁੰਦਿਤ। ਪਰ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ ਆਧਾਤਾ ਨੂੰ ਜੇਨ ਗਿਆੜਲ ਹੀ ਮਿੰਅ ਨਹੀਂ ਪਤ ਜ਼ਰਾ ਕਿ ਜਾਣ ਸਭਾ ਜਿਹ ਭਰ ਪਤਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਮੰਨੂ ਜਦਾ ਸ਼ਾਲੇ ਰਜ਼ਦ ਹਾਂ ਹਵਾਈ 'ਕੜਕੇ ਤਾਂ ਕਰੀ ਵੀ ਵੜਾ ਅਧਾਰਤ ਸੀ। ਬਾਲ ਨਾ ਜਾਂਦਾ ਹਿਟ ਸਮੂਦ ਸੀ, ਉਹ ਸੈਨੂੰ ਗਵੀਂ ਨਾਤਾ ਵਿਚ ਆਪਣ ਆਪ ਨੂੰ 33ਸ ਦੇ ਘਾਤਰ ਬਣਾ ਕੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ; ਕੋਈ ਕਹਿੰਗਾ

ਾਦੀਆਂ ਚਾਰ ਕੁੜੀਆਂ ਹਨ, ਜਾਂ ਮੈਨ ਕੁਝ ਹ ਗਿਆ ਤੂੰ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਜੀ ਸਾਵੇਂ ਤਵੜਾ (`ਸਾਰ ਹੀ ਬੁੱਤ ਹੁਰ ਹੁਣ ਸਨ। ਹਰ ਇਕ ਅਹੁਸ਼ਤ ਤੁਸੀਨੂੰ ਮਾਰੇ ਤਕ ਦੂਕ ਦਿਸ਼ੀ ਬਿੱਧਰ ਕਈ ਲਹਮਾ ਚਾਹੁਦਾ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਤਨ ਨੂੰ ਕਾਰ। ਵਿਭਾਵੀ। 'ਕਈ ਤੋਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਹੁਵੀਂ 'ਤੇ ਹੀ ਰੁਲ ਭਾਈ।

ਇਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਨੂੰ ਮੁਗਿਸਟਰੋਟ ਦੇ ਮੁਸ਼ ਕਾਵਾ ਗਿਆ ਤਾ ਪ=ੀਜ਼ ਨੇ ।> ਵਿਨ ਦਾ ਹਰ ਇਸਤ ਅੰਗਆ: ਸੰਜਸਟਰਾਂ ਨ ਕੋ: ਘੱਟਿਆ "ਤੇ ਜ਼ਿਮਾਤ ⊌ ਹੈ ਕੁਝ ਅ'ਖਣਾ ਹੈ ਂ"

ਸ਼ੈ ਕਿਹਾ, 'ਜਿੰਦਾ ਮਕਦੇ ਨੂੰ ਦੇ ਵਿੱਚ ।' ਮੈਂ ਜਿਸਦੂ 'ਦਾਣ ਨਿਰਜਾ । . ਤ ਕੇ ਦਿਆਂ ਦਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ. 14 ਦਿਆਂ ਦਾ ਦੇ ਦੂਕਾ ਹਾਂ। ਇਕ ਇਆ -

ਕਿਹ ਜੈਤੇ ਪ੍ਰਸੀਰ ਕਾਲੇ ਜੋਲ ਕਿਸ ਕੈ ਟੇਏ ਜਾਂਦ ਪ੍ਰਬੀਟ ਵਾਲ ਫਤ ⁹ਪੂਆਰ ਨੇ ਵ ਨਾ, ਇਸ ਬਣ ਕੇ ਵਾਰੇ ਪ੍ਰਾਪੰਜ ਵਾਲ ਵਾਲਤ ਗਏ। ਉਹਨਾ ਦਾ ਵਡਾ ਅਦਸਰ ਮੈਨੂੰ ਵਿ_ਰਿਸ਼ਕੋਰਟਰ ਦੀ ਸ਼ਖ਼ ਮਿਲਾ ਕ ਜਵੀ ਪਾਣ ਇਸ ਲਗਾ ਤੋਂ ਵੱਗ੍ਰਾਟ ਵਜੇਗਾ ਲੈ ਕੇ ਪਲ੍

ਜੇਪ੍ਰ ਵਿਚ ਮੌਕ ਵਿਚ ਹਥਿਆਂ ਗਿਆ, ਜਿਥੇ ਜੇਪ੍ਰ ਵਿਚ ਕਈ ਪਹਾਈ ਜਾਂ ਖ਼ਗ਼ੜਾ ਕੇ ਵਾ

ਉਸੇ ਮੇਰੇ ਨਾਕ ਕਿੰਨ ਭਾਰ ਆਦਮੀ ਸਨ। ਕਾਕ ਵਾਲੀ ਯਾਰਤ ਬੀਰਆ ਦੀ ਵਾਰਤ ਸੀ, ਉੱਤਰ ਡਰਿਆਂ ਨਾਲ ਦੀ ਮਾਡਾ ਕਾਢੀ ਹੁਸ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੋਖੀ ਦੂਜਾਂ ਜਤੂ ਹੈ ਲੈ ਜੈਨ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਭੁੱਲ ਵੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸ੍ਰੀ ਸਾਸ਼ਹੀ। ਮ੍ਰੀ ਬੋਡ ਜਾਂ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਲੀ ਬੜੀ ਜਿਹੀ ਭੁੱਕਕੀ ਤੋਂ ਲਿਖੜੀ ਜਿੱਥੀ। ਸਾਰਾ ਸੇਵ ਦਾ ਗਾਥ ਪੰਜਾ ਕੀਤਾ। ਫਿਰ ਜੋਤ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦੀ ਬੜ੍ਹੇ ਬਹੁਤ ਮੈਮਿਆ ਨਾਵ ਦਿਠੀਆਂ ਬਾਹਰ ਭੇਕਨੀਆਂ ਜੇ ਬਾਹਟ ਹਜ਼ਪੁਪਾਲ ਹਫ਼ਤ ਜਿਹਾ ਸਿੰਘ ਵਾਰ ਜਾਣਾ ਪੁੱਖ ਵਿੱਚ ਸਾਫੇ ਹਾਲਾਜ਼ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗ ਸਭ ਘਰਵਿਆ ਰਹਿੰਹ।

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵਰਤ ਨੂੰ ਮਲਾਕਾਰ 'ਤੇ ਸਦਿਆ ਤੋਂ ਉਤਨਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰਾ ਸਮਾਸੰਬਿਆ ਕਿ ਮੈਂ। ਇਸ਼ੇ ਸੰਘਾ ਹੀ ਭਰ ਸਕਦਾ ਹਨ ਆਪ ਮਹਾਂ ਮਾਂਪੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਹ ਆੜੇ ਵਸ ਦਿੱਤ . ਮੰਨੂ ਜਦੋਂ ਕੈ ਚੇਲ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਜੀ ਦਾ ਉਸ ਸਮੂੰ ਹੀ ਯੂਡੀਨ ਹ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੀ ਚੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਨਹੀਂ

ਹਰਾਗਾ।

ਮੈਨੇ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਰਾਕਰੀਅਨ ਬਦ ਹੀ ਰਥਦੇ ਸੀ। ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਸੇਲ੍ਹ ਦੀ ਬੋਟੀ ਫ਼ਰੀ ਹੁ ਸੀ ਸੀ। ਮੈਂ 6ਸ ਸੜੀਆਂ ਚੋਟੀਆਂ ਤੇ ਗਵਤ ਪਾਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਇਹ ਢੇੜੀਆਂ ਏਟੀਆਂ ਕਏ। ਨਹੀਂ ਸੀ ਬਾਧੀਆ, ਸਿੰਨੀਆ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਬਾਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਦੂਸ ਗਿਆਂ ਦੇ ਚੋਲ ਵੀ ਖਾ ਲੈਂਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਲਈਆਂ ਨੂੰ ਉੱਦ ਦਾ ਮਾਰਣ ਵੱਖ ਕੇ ਖਾਵੇਂ ਖੜੀ ਵਿਹ ਵਜ ਦੀ ਦਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਭੂਪ ਜਾਵਾਗਾ, ਜੋਣ ਵਿੱਚ ਜਰੰਗਿਆਰਾ।

ਮੈਂ ਰੂਸ ਏ ਸਪੂਰਤਰ ਅਕ ਭਾਵਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਨਾਗਾ ਦਿਨ ਸ਼ੁਦੂ ਗੁੱਖਿਆ ਜਾਦਾ ਨਾਲ ਜਿਥੇ ਮੇਨੂ ਨਹਿਆ ਹੈ। ਇਸੇ ਕੇ ਕੌਮੀ ਜੇਅ ਫਿੰਦ ਨਾਮ ਜ਼ਰੂਰ ਉਸ ਨੂੰ ਚੁੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਜਲੂ ਤੇ ਬਾਹਰ ਹਨ੍ਹਾਂ ਸੰਮਾ ਜਨ ਸਭਾ ਪੁੱਠ ਜੋਵ ਵਿਚ ਪੁਜਿਆ ਗਿਠਾ। ਜਦੋਂ ਜੋ ਜਲੂ ਵਿਚ ਕੁਸਰ ਕਾਰਗਾ, ਕੁਸ ਸਮ ਆ . ਐਨੂ ਇਸ ਰੁਖ ਸਕਦ ਹੈ ਕਹਿਣਾ ਜ਼ਿਉ ਗੁੱਖਿਆ ਹੈ /

ਮਿੰਕ ਨੇ ਕਿਹਾ 'ਅਸੀਂ ਤੇੜ੍ਹ ਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਚੌਕ ਸਹੁਦ ਦਾ ਨਾ ਨਿਕਾਲਗੀ ਤੋਂ ਹਿਊਨਿ । ਭਾਰਮਿਕ ਲਿਖਆ ਆਦਿਆਂ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਉਸ ਤਰਾ ਰਾਸ ' ਿਰ ਸੋ ਸਰਗੱਭ ਨੂੰ ਸ਼ੂਗ ਭੂਆ ਗਿਰ ਤੇ ਨਵੀਂ ਕ੍ਰਿਤ ਮਿੱ ਦੁਪਰਾ ਕਰ ਨਿਲਾਇਤ । ਮੀ ਜਲ੍ਹ ਵਿਚ ਤੱਕ ਸਕਦੇ ਹੈ। ਮੈਨ ਕਰ ਨਾਜੜੀ ਤਾ ਰਾਸ਼ੀ ਦੀ ਤੁਸ ਹਵੇਗਾ।"

ਮੇਂ ਇਸ ਕੁਸ਼ ਤਰਕੇ ਕਾਫੀ ਕੁਝ ਰਿਹਾ। ਫਿਰ ਲੋਹੀ ਵਬਾਬਾਰ ਮਾਸੀ ਦੇ ਅਰਵੇ ਕੇ ਲੀ ਮੀ ਤੇ ਮੀਨੂ ਵਸਿਆ ਕਿ ਤੂੰ ਜਿਆਤ _{ਸਿਸ}ੇ ਅਕੂਸ਼ੀ ਤੁਰੀਰ ਕੇ ਉਨ੍ਹ ਤੇਰੇ ਸ਼ਾਪੀ ਲੈ ਕਾਰਗੀ ਸਾਵਾ ਮਿਤਜ਼ਾਮ ਹੁੰਤ_{ੀ ਕਿ} ਹੈ। ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਪਾ ਕੋਵਿਸ਼ ਕਰਨਾਂ ਕਿ ਜਿੰਨਾ ਘਰ ਜੂ 👑 ਨੂਰਜਾਨਨ ਲਾਸਾਤਾ ਕਨ ਭੜੇ।

ਨ ਖਾਤੇ ਦਾ ਵਾਵਰ ਤ ਹੈਨਿਆ ਦਾ ਨਾਲਰ ਦੇ ਕ ਰੱਥ ਲੈ ਜਾਵਾਗਾ। ਹਿੱਥੇ ਕੁਸੀਂ ਮੈਂ ਨੂੰ ਪਲੀਜ ਆ ਹਟੇ ਮਨ ਪਰ . '। ਤ ਫ਼ੜਵਾ ਕਿਸ਼ੇ, ਰਿਉ।ਬ ਭਾਵਾਂ ਵਿਚ ਹੁਲੀਰ ਦਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨੁਰਖ਼ਾਨ ਹੋਵੇਗਾ, ਜ਼ਿਸ਼ਾ_ਰ ਉਸ ਕੁ ਅੰਘ ਸ਼ਹੂਰ ਜਿਲਾਵਾ ਗੁੰਦੀ ਹੈ।

ਮੀਨੂੰ ਜੋਵੇਂ ਵੀ ਗੁਰੂਟ ਜਾ ਜਰਪਤਾਲ ਲਿਜ਼ਾਂਦੇ ਸੀ, ਫੋਰਿਆ ਨਾਲ ਸਨ ਨੂੰ ਤੇ ਹੁਬਾਰ ਜ ਨਿੰਦ੍ਰ ਜਾ ਕੇ ਬੜਦੇ ਮੀ, ਵੇਸ਼ਜ਼ੀ ਗੜ੍ਹਾਂ (ਟਰੋਕ) ਵਿੱਚ ਬੜਦੇ ਸੀ। 20-27 ਆਗ੍ਰੀ ਸਾਈਰ ਵਾਲ ਭਰੂਟ ਨੂੰ ਕੇ ਜ਼ਿੰਦ ਸੀ।

ਮੈਂ ਜਦੋਂ ਫ਼ੱਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉੱਥੇ ਸਮੀ ਹੀ ਕੈਸ-ਵਾੜਾ ਹਨ ਵਿਆ ਸੀ। ਜਿਥ ਹੈ ਕਤ ਇਨ ਸਭਾਵ ਸਨ ਕਿ ਇਹ ਵਾਰ ਦੀ ਗੁਣ ਜਰ ਨਾਲ ਤੋਂ ਜਿਸਤ 'ਤੇ ਹਿਅਦਾਨ ਫ਼ਿਓਟਾਂ ਜਿਸ ਮੀ, ਉਹ ਨੇ ਇਹ ਬੜੀ ਹਰਭ ਗੱਲ ਸੁਣਾਈਂ । ਉਹ ਨੇ ਦੁਸਿਆ ਕਿ ਇਕ ਵਾਰ 20 ਮਾਣ ਦ ਕੈਦ ਵਾਲਾ ਕੈਦੀ ਤੋਂ ਡੀ ਮਰਵਨ ਵਿਚ ਦਿਆ ਗਿੜਾ ਸੀ। ਇਕ ਪ੍ਰਅੀਸ ਵਾਲਾ ਮਦੇ ਨਾਲ ਤਿ ਮੰਦ ਉਹ ਵਾਲੇ ਮੱਕੀ ਤੁਕੇਦਾ ਮਨ ਜਲੂਆਂ ਨੂੰ ਹੁਡੀ ਵਿਚ ਮੀਦ ਆ ਗਈ ਤੁਕੇਦੀ ਹੁਣ ਨਾਲ ਮਹੀ ਸੀਟ ਦੇ ਖ਼ਭ ਵੜ ਤਿਆ। ਜਦੋਂ ਮੰਨੂ ਜਾਣ ਆਈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਦਖਿਆ ਨਿ ਤੀਵੀ ਹੈ ਹ ਬਿਆ ਹਾਂ ਮੈਂ ਬਦਲ ਨੇ ਦੂਸਤੇ ਸਿਕਾਈ ਨੇ ਜੰਗ ਦਿਆ। ਹਾੜੀ ਪਤ੍ਹੀ ਸੀ। ਅਸੀ ਗੁਲੂੰ ਤ ਉਜ਼ਰ ਕੇ ਉਮ ਨੂੰ ਵੇਖ≥ ਕਰਾ ਪਰ ਉਹ ਨਾ ਮਕਾ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਕੈਂਦੀ ਦੀ ਕੀਦ ਖੁਲ੍ਹੀ ਕਾਂ ਉਸ ਨ ਵਾਇਆ ਕਿ ਰੰਸ਼ਦਾਰ ਤੋਂ ਸਥਾਹੀ। ਵਸੇ ਹਾਣ ਤਾਂ ਉਹ ਉੱਤੇ ਕੇ ਕਾਨੂੰ ਲਕਣ ਸੰਗਾ ਨੂੰ । ਉਤਨ੍ਹਾਂ ਨਾ ਸਭ , ਫਿਰ ਇਹ ਵੀ ਜ਼ਰੂਆ-ਜ਼ਰੂਦਾ ਹੋਲਵ ਪੁਆਂਸ਼ ਨੂੰ ਆਖ਼ਤ ਲਗਾ ਕਿ ਨ੍ਹਾਂ ਦੋਂ ਹੌਕਵਾਰ ਤੋਂ ਤੇ ਆ ਰਹ ਜਨ, ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿਸ਼ੇ ਚਵੇਂ ਗਏ। ਉਨ੍ਹੇਂ ਵਿਚ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਵੀ ਹੈ। ਤੋਂ ਪੁਲੀਮ ਨੂੰ ਦੁਸਤ ਆ ਰਹੇ ਜਾਂ ਤੇ ਆਪਸ ਵਿਚ ਜਿਲ ਤੋਂ ਮਾਨ ਵਿਚ ਜਾਨ ਆਈ।

ਉੱਤੇ ਕਈ ਸਭ ਬਹੁਨਾਤਾ ਜੋ ਦਿਨ। ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਖਾਣ ਤੋਂ ਬਹੁਸਾਜ਼ਾ ਤੋਂ ਬਜ਼ਾਉਂ ਜਨ੍ਹਾਂ ਜਵ ਵਿਚ ਦੇਣ ਜਾਵੇਂ ਹਨ। ਪ੍ਰਤਾਸ ਨੂੰ ਉਹ ਭਵਿਆਰਨ ਕਿ ਮਾਲੇ 'ਜੇ ਚਰੀ ਦਾ ਕੇਸ ਨਾ ਵਿੱਚੋਂ ਜੋ ਕੁਝਾਣ ਦੂਰੀ ਵਾਂ ਕੌਜ ਪਾ ਵਿੰਦੀ ਹੈ ਤੇ ਜਜ ਦੂ ਕੌਮ ਕਰਦੀ ਹੈ । ਦੌਰ ਕੁਸ ਕੁਬੂਲ ਬਹੁ ਐਂਟਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜਦ ਉਸ ਨੂੰ ਸਜਾ ਨਹੀਂ ਦਿਦਾ ਕਿ ਤੂੰ ਝੂਠ ਬਲ ਚਿਹਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਸੈਲ੍ਹ ਵਿਚ ਰੂਪੀ ਦਾਣ ਕਰਕ ਹੋ ਜਾ ਚਿਹਾ ਹੈ ਜਾ ਕਿਰ ਦੂਤੀ ਹੋਰ ਜਾਨ 1-2 ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਮੰਜਾ ਦੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਉਸ ਕੇਣ ਵਿੱਚ ਰੱਟੀ ਸਹੁਤ ਦੂਜੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।

हैंग नुब दिंच त देनीला समूर रात ਉत्तर नेमूर दिस ना सेरी ਮਿਨ ਵਿਚ ਬਜਾਹਾ ਵਿਚ ਜੀ ਫਿਸ਼ਦ ਗਹਿਵੇਂ ਹਨ ਤੇ ਸਾਮ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਸਮੇਂ ^{'ਤੇ} ਮਰ ਡੈਵੀ ਸਕੂ ਵਿਚ ਆ ਜਾਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂ ਤਿ ਜੇ ਨਾ ਆਉਣ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਪਾਲਦ ਵਿਚ ਕਾ ਟਾਵੀ ਜ਼ਿਆਦੇ ਤੋਂ ਟਾਲ ਸ਼ਾਕਕਤ ਹਨ ਜ਼ਿਕ देव क्या बोक, बिसे मुंदर र छैठ तय राम भूगरय दिन यो गळले।

हिल्ला की क्षेत्र किया का किया है के किया है ज ਪੈਸ਼ਕਟਰ ਪਰਨ ਅਤੇ ਤਾਜ਼ ਡਿਊਟ ਲੜਾਈ ਸੀ ਉਹਨਾਤ ਹਰਤ ਹਨ।

ਪੇਸ਼ ਹਟਨ ਬਚਨ ਕਰਨ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦਾ ਸਮੇਂ ਦਾਰ ਮੁੱਤਤ (ਪੰਜਾਬੀ ਸਰਵਾਜ਼ ਦੂ ਨਾ ਹਾਲਆਂ 'ਕ ਮੈਂ ਹੀ ਉਹ ਰਕਾਈ ਹਾਂ । ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਦ੍ਰੇ ਕਾਰ ਕੋਰਨਿਆਂ ਦੇ ਨੂੰ ਪ ਹੋਣ ਆਈ ਦੂ ਮੀ. ਉਥੇ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੈਰ ਵੇ ਹਵਾਰ ਗਾਈ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰ ਉਣ ਨੂੰ ਕਿਹਾ। ਕਿਹਿ ਹੈ। ਇਹ ਅਜ ਪਿੰਚ ਤੋਂ ਨਾ ਹੀ ਵਜਾ ਪੰਜਾਬ ਹੁੰਤਾ ਦੇ ਕਰਤ ਵਿਚ ਵੀ ਜਾਂ ਤੋਂ ਕਾ ਉਹ ਹੋਵਲ ਡੋਗਟ ਤੋਂ ਜਲਵਾਲੀ ਨਤਕ ਜ ਨੀ। ਮਦੀ ਸਲਾਚ ਸੀ ਕਿ ਨੇ ਪਲੀਸ਼ ਦਖਲਕਾਂ _{ਕਿਸ}ਾ ਭਜਣ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਹੋਇਨ ਅਵਾਈ ਤਗਕ ਜੋ ਮਤ ਸਾਈ ਨੂੰ ਤਾਂ ਕਿਆ ਹਨ।

> ਜੇਹਾਂ ਦੇ ਫ਼ਾਰਕ ਵਿੱਚ ਕਿੰਦਰੇ, ਬਾਮਾਂ ਦੇ ਸਦੀ ਵਾਰੀਆ िर्माएड विभी का बड़े जरे, डेटरं बर्महर्ग हुँ का ग्राप्टीओं ਭੂਪਰਾਂ ਦੀ ਵੱਡ ਹੋਣ ਲੋਹੀਂ ਜਦ, ਕਾਇਰਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਲੱਡ ਹਿੰਦੇ ਸੁਤਮਿਆ ਦੇ ਇਸੇ, ਕੈਦਾਂ ਫ਼ਾਂਮੀਆਂ ਆਈਆਂ ।

ਸ਼ੇਕਾਂ ਦੇ ਖ਼ੁੱਤ ਪਿੰਸਤੀ ਹੈ ਕੇ, ਰੋਟ ਨਹੀਂ ਲੰਗ ਮਾਵਿ ਅੰਦਾਂ ਜੇ ਸੀਆਂ ਦੇਣ ਤਾਂ ਵੀ, ਵਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਸਾਏ ਸੁਤਮਿਆਂ ਦੇ ਪਤਮਣ ਸਦੀ ਹੈ, ਪਿਪਤਾ ਦਿੱਕ ਕੜੀ ਜੋ ਭਾੜ ਬਣੇ ਤਾ ਭਰਜ ਅੜਦੇ, ਨਹੀਂ ਪੁੰਤ ਸੁਰਮਿਆ ਦੇ

ਅਮਰ ਜਿੰਘ ਮਨਸਤ

ਗੁਜਰਾਤ ਪ੍ਰਸੀਸ਼ ਦੀ ਹਿਰਪਸਤ 'ਤੇ ਫਰਾਰ ਹੋਣ ਦੀ ਕਹਾਦੀ ਭਾਈ ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਦੁਬਾਨੀ

ਕਦਾ ਮੈਂ ਵਿੱਕੀ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਚਵਿਆ ਗਿਆ 17 ਨਵੰਬਰ 1985 ਨੂੰ ਤੋਂ। ਉਸ _{ਇਸ} ਬਣ ਪਜਾਬ ਪਹੁੰਚ ਬਣਾ ਨੀ ਬਹਿਬਚਦਾਰ ਤਾਂ ਮੂਰੇ ਹਨ।

ਕਿਸ ਗ੍ਰਿਥ ਮੈਂ ਗੁਰੂਆ ਗੁਆ, ਉਸ ਦਿਨ ਬਾਮ ਦੀਆਂ ਸਭ ਲਈ ਟਰੋਨ ਦੀਆਂ ਟਿਕਟ ਾਤੀਆਂ ਬਰ ਮੀ, ਕਰ ਮੈਂ ਸਵੇਗ ਹੀ ਹੁੜਿਆ ਗਿਆ। ਕਿਲ-ਜ਼ਾਰ ਦਿਸ ਅੰਡਰ-ਜਰਾਉਂਡ 031

ਕੁਝ ਵਿਨ ਪੁਲੀਜ ਰਿਮਾੜ ਜੋ ਭਾਅਦ ਤਿਹਾੜ ਜੋਲ੍ਹਾ (ਦਿਲੀ। ਭੂਪ ਵਿਚਾ। ਹੋਰਗੀ ਵਾਰਾ ਜਿਆਂ ਬਾਅਦ ਗੁਸਰਾਤ ਪ੍ਰਸੀਸ਼ ਆਰਮਦਾਦਾਸ਼ ਲੋਗਾਈ। ਜਮ ਦੇ ਪੋਲ ਕੀਤਾ (ਗੁਸਟੂ ਤੋਂ ਕੁਸ ਉਪਐਆ)। ਮਰਗ ਦਿਨਾ ਦਾ ਫੀਮਾਡ ਵਲੀਸ਼ ਨੇ ਮਹਿਆ। ਜਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਵਿਕਾ, "ਪ੍ਰੈ ਕਿਸਾਂ ਤ ਕਾਰੇ ਹੁਣ

ਮੈਂ ਬਿਹਾ, "ਜਨਾ ਖਲੀਸ਼ ਮਰਦੀ ਹੈ ਦੇ ਦਿੱਚੋਂ

ਸਜ਼ ਹਮ ਤੋਂ ਕਹਿੰਦਾ- "ਤੂੰ ਪਹਿਲਾ ਆਦਮੀ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਇਲ ਤਰ੍ਹਾ ਕਿਹਾ।"

ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਮੇਰੂ ਪ੍ਰਸੰਧ ਰਹਿਮਨਰ ਦ ਪਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪ੍ਰਸੰਧ ਕਮਿਸਨਰ ਨੇ ਸਨੂੰ ਕਰਮੰਤ ਬਿਟਾ ਲਿਆ। ਜਾਂਗ ਦਰੀਆਂ ਦੀ ਮੰਗਦਾਈ ਜੋ ਬੜ੍ਹੀ ਬਗੁਤ ਪੜੀਗਰ ਦੀ बाह्य ।

ਪੜ੍ਹੇਕ ਤਿਸਾਕ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪਰ ਵੜ੍ਹੇ ਵੀਰ ਨਿਤਮੈਂਤ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਤਾਅ ਸੀ ਇਤਾਰਜੀਤ

ਜਿੰਘ 'ਜਾਂਕਾ ਜੀ। ਦਸ ਦੀ ਪ੍ਰਮੀਟਨ ਆਲ ਜਿਸ਼ਤ ਆਏ, ਮੇੜ੍ਹੇ ਗੁਰਗਾਰ ਪਲੀਸ਼ ਨੇ ਕਵਾਨੀ ਕਿਹਾ। ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਸਾਬਗਾਰੀ, कार्यसम्बद्धाः हाम् बेल हिन्दा सिका

ान से हे=काउ 'ड फ्राप्ट, किंदु चित्र विश्व विचार-पन विज्ञान किए हो। ही होते कि माल विधानको

लगाउँ राजना बाह हारच बने दि है बिहा

कार्यकारी के जन्मान केर्स कार्य किना देश ने सीएक

ਵੀ ਕਰ੍ਹਾਂ ਬਾਰ ਤੇ ਹਾਂਵ ਦੀ ਕੜ ਪਲੀਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਵਿਆ। ਕੁਝ ਜਗ੍ਹਾਂ ਵੀ थडतीम, स लिबी 'इन्ह भी, और सिमालय क्लिए हैं सिन्न क्रिमीस ने

ਮੁਹਿਆ ਕਿ ਕਵਾ ਨਹੀਂ ਨਿਵਨਾਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਭ ਕਾਥਾ ਨਿਕਤ ਕਿ ਨਾ। ਉਸ ਮੁਕਾਨ ਵਿਚ ਜਵਾ ਜਰਵਾਂ ਸੰ, ਹਿਉਂ ਹਾਂ ਹੈ । ਜ਼ਰੂ ਦ ਆਏ लिखान न स्थित भी ने देश साथ मार्च गरीमध्या अपार विकास ਆਂ। ਵਿਲੀ ਵਾਵ ਗਾਣ ਸਥਤੇ ਸੀ।

ਜੋੜ ਵਿੱਚ ਮਨੂੰ ਇਕ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਵੀਚ ਤੀਚ ਤੀਤ ।ਈਟ ਵਾੜ ਲਵਾਤ ਜ ਕਰਤ ਪਤਾਜ਼ ਵੀ ਜ਼ਿਵਾਂ ਪਲੰਭ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ। ਕੁਜਵਾਤ ਪੁਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਹੀ ਸਾਡੇ ਤਕ ਪ_{ਰਚੇਰ} ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋ ਕ ਜਾਏ ਸੀ। ਅਵਾਲ ਦੀ ਪ੍ਰਾਗੀ ਸਤ ਵਰ ਕੀਰ ਕਿ ਜਾਂਤੇ ਹਨ। ਦਾ ਸਕਾਰ ਮਿਵਾਆ ਸਾ। ਜਿਹੜ ਸਰਫਾਰੀ ਬਹਾਨਾ ਅਦੀ ਗੁਜਦਾਜ ਵਿੱਚ ਹਾਫ਼ ਕਾਤ 👸 ਤੁ ਭੂਲ ਜੀ ਬਾਹੂਰਗੀਤ ਇਘ ਵਿੱਚ ਕਿਨ ਸਿਲਣ ਆਏ। ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿੰਘਾਂ ਕਿ 🖖 ਉਕ ਵਿਕਾਰ ਬੜ੍ਹਾਣ ਬਣਾਤਆ ਸੀ, ਉਹ ਮੇਰੇ ਵਿਲਾ ਵਾਲੇ ਰਿਸਤੇਵਾਰ ਵਲਜੀਤ ਪਿ_{ਲਾ ਬਣ} ਪਲੀਜ਼ ਵਾਦਾਫ਼ਲਾ ਵਿਕਾਰ ਲਈ ਪਾਰਟ ਵਰਗੇ। ਸਮੂ ਪੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਮੁਸਤਾ ਕਿ ਟਾ.ਟੀ ਜੀ ਾ ਫ਼ਰਦੀ ਨਾ 'ਤੇ ਸ਼ਰੀਵਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਮਹੁਰਾਰ ਤੋਂ ਦੀ ਫ਼ਿਸ਼ ਨਾ ਕਿੰਨੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਤ ਗਿਲਤਾਗੂਰ ਨਿਕਲ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਜਾਵਿਤ ਮੈ ਤੁਸਰਵਾਲ ਵਿਕਾਸ ਸਕ ਜਾਵਾ ਜਾਂ ਇਹ ਸਵੇਸ਼ ਸਾਹਿਸ से भार, निर्देशिव निर्देशां हत्य व जी विश्वे । उज्रास्त्र का ।

स दिस उद्देश्च पान भुदर्ग छाउट गाणीला है हो देन जिल्ह

ਕਿਰਮਲ ਸਿਆ ਭੀਰ ਨੂੰ ਵੀ ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਕਬ ਦਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿ ਅਗਣ ਕਈ ਨਾ ਕਿ ਤਾਵਾਂ ਤ ਵੀਂ ਬੱਕਿਆ ਗਿਆ ਤੋਂ ਰੂਜ ਕੇ ਤਸਦਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਪਰ ਪ੍ਰਮਾਣਮਾ ਦੀ ਅਪਾਰ ਕਿਰਪਾ ਸਕਤਰ ਤੋਂ ਗੋਖਿਆਰ ਲੈ ਕੇ ਆ ਜਾਵੀ। ਮਹੇ ਸਾਈਆ ਸਥਾਦ ਜਿੱਥ ਕਪੂਰ ਕਿ ਹ रुक्ती इ क्रिया मामू, क्रियाल, मुम्बीवर्ग्ड क्रिया तेक्ष्यु, मण्डीनन्त्र क्रिया सुघा कार्यन तार्य भोद्धा हिस्कित को जान कीता ये लाने कम दार, रेट्र हा अने र सोना र स्थानीया भार

> ਮਿਸ਼ਰ ਮੈਂ ਵੀ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਸਾਗੀਆਂ ਮੁਕੀਆਂ ਜਦੇਣ ਲਹਾ। ਕੁਝਾਂ ਵਾਰ ਜਲ੍ਹ ਦੇ ਤੋਂ ਲਾ ਜ ਣੂ ਪੈਂਜ ਦੂ ਤਾਂ ਸਹਿਤ ਵਾਲੇ ਹਮਪਤਾਲ ਵਿਚ ਵੀ ਜ਼ਿਆ ਤੋਂ ਮਨ ਪਹੁੰਤ ਆਮ ਹ ਤਵੀਂ ਸੀ ਨੂੰ ਹਰਨ ਹੋ ਕਾਵਾਜ਼ਾ ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਦਕ ਕੋਈ ਸ਼ਾਰ ਮਿਲਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀ ਦੂ ਰਿਹਾ ਤੋਂ ਕਿਨ ਕਿਣ ਮੁਕਿੰਡਰਟੀ ਦਾ ਘਟਦੀ ਜਾਂ ਹਵੀ ਸੀ।

ਜੀ ਨਿਰਜਲ ਸਿਆ ਦੀ ਬੜੀ ਉ ਸ਼ੀਕ ਕਰ ਕਿਹਾ ਸੀ।

ਤਿਸ਼ ਇਕ ਦਿਨ ਮੈਨ ਅਮਾਲਤ ਵਿਚ ਮੇਸ਼ ਕਮਨ ਲਈ ਲੱ ਬ ਵਾਣ ਲਗ। ਉਸ ਜਿਸ ਮਿਰਫ਼ ਰਿਕ ਨਾਣਜਾਣ ਦਿਕ ਪਿਲਾਜ਼ ਕ ਆਮਿਕਾਰੀ ਹੀ ਮੈਨੂ ਅਸਾਲਤ ਵਿਚਾਣ ਲਈ। ਆਏ। ਮੇਨੂ ਦਕ ਕੋਉਂਆ ਵਾਲੀ ਆਮ ਸਮ ਵਿਚ 11 ਚਤਾ ਇਲਾ।

ਇਹ ਲੱਭ ਵਸ ਤਾਜ਼ ਬਾਰੇ ਹਨ। ਇਹ ਇਹ ਇਹ ਸ਼ਿਸ਼ਾ ਹੀ ਮਰ ਲਈ ਵਾਲੀ ਬਸ ਤੋਂ 25 जा भूमात राज्य विभाग एक न श्रा संग्रीत हरू होती पड़ा महिल्लानी हरहा है

भ्रम दिन यहाँ से हम देहरिका एक स्वाम अनुसा करण्यन दिन मनिकरण सामिको टो फेल कर संरक्ष का गाउँका किए सम प्रेस में जिल्हा र स्तुत उसीत ਭਿਆਡ ਦਿਤਾਸੀ ਨਾਜ਼ਨਾਵੀ ਜਜ਼ਦਾ ਕਰਗਾਈ ਤਾਹਰ ਸਾਹਿਬ ਨੌਜ਼ਾਰਾਅ ਦਾਖ पहले ने अपने प्रमान करिया । यह प्रिकार से बच स्तीन ही सकते सकता प्रा चिंहा ।

द्व र मुम् त्व व बर्ग (व धेम ब्रम क्रिय दिया द्वार मिला) ਲਝ ਵਿਚ ਜੇ 1 ਅਤੇ ਇਕ ਹਲਦਾਰ ਕੀਣ ਕਿ ਇਹ ਹੀ ਲੋਡ ਸਹੈ। ਦਾਸ਼ਰ ਦ ਹੁਣ ਹੈ ਅਤੇ ਵਾਲਿਆ ਨਾਲ ਬਜ਼ਦ ਹੋ ਹੋ ਗਏ। ਆਹੁ ਨੂੰ ਸਨ। ਕਿਹੁ ਸਟ रस वर र र दिया वे ले प्राप्त सम ना बई स्वार ग्रेस धम दिन ਇਸਕਰ ਕਾਲਾਬ- ਕੀਵੀ ਹਰ ਵਿੱਚ

43

ਹੈ : ਜੇਮ ਭੁਜਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ੁਕੂੰਮਾਂ ਵੀ ਦਸਦ ਤੰਮਾਂ ਸੀ। ਸਮਕਾਰ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਸਨਾਰ ਤੋਂ ਸਬਾਹ ਜ ਕਮ ਐਂਟਾ ਦਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤ ਵਿਹਾਬਾ ਕੁਸ਼ ਹੈ ਹੈ। ਭੇਜੀ ਨਾਲ ਸੋਚਏ ਹੁਣ ਕਿਹਾ। "ਮੈੱ ਕਿਲੀ ਜ ਹਾਂ।" ਤੇ ਮੈਂ ਜਿਵੇਂ ਇਸ ਦਸਤ ਗਾਕਾ ਕਰ ਜਿਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਨਿਕਰਨ ਜੇਕਨ ਜਗਦੇ ਤੇ ਮੇਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਜਾਣ ਇਸਨਾ ਜ਼ਲਮ ਦੇ ਇਕ , ਨੁਆਰਾਵਾਂ ਤੇ ਸਮਾਹਤ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਦ राउठ हो का का सार्गाला । ਹਵੇਤ ਭਰ ਜਮਾਨਤ ਹ ਜਾਣੀ ਹੈ। '

ਜੈ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਵੇਖ ਤੋਂ ਸਭਾ ਹੈਹਾਨ ਹਾਂ ਵਿਧਾ ਸੀ ਕੇ ਸਨ। ਰਿਵਾਸੀਕ ਇਸੀਵਜ਼ ਜ਼ਮੀ ਪਲੀਸ਼ ਦੀ ਜ਼ਾਵ ਨਾ ਹਵੇ। ਜੇ ਨਨ ਕਿ ਜ਼ਿ ਕਰ੍ਹੀ ਵੱਡਾ ਜਿਹੀ ਮਹਾਦ ਦੀਆਂ ਤਾਂ ਕੇ ਨਿਹਾਣ ਸਬਦਾ ਸੀ। ਵੇਲ ਜੁਣ ਹ ਮੇਨ ਵਸ਼ਹੂ ਵਿੱਚ ਵਗਰੇ ਹੱਟ ਸੀ ਕਿ ਇਥਾ ਹੈ ਪ੍ਰਤੀਜੇ ਬਹੁਤ ਲਾਲਤੂ

ਸੂਮ ਵਿਚ ਮੈਤਿਆਂ ਨੈਵਿਆ ਗਈ ਵਾਰ ਮੁਸ਼ਾ ਦਿਖ ਕੀਤਾ ਕਿ ਖੰਜ ਜੀਦਾ ਪ੍ਰਮੁਖਤ ਇਸ ਮੋਜ ਕੇ ਇਹ ਹੈ ਇਕ ਇੱਕ ਵਧੀ ਨਾਵ ਲਗਲਤਾ ਨੇ ਮਿਲੀ ਤਾਂ। ਸਾਅਦ ਵਿਚਾਰੀ ਨ_{ੀਟ} ਹੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗਿਆ ਸਮੀ ਕੁਝ ਆ ਜਾਂ ਹਾਂ ਗੁਆ ਹਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਸ਼ਾਂ ਸਾਅਦ ਵਿਚਾਰੀ ਨੂੰ ਹਨ ਹੈ।

ਕੇ ਇਹਵਾਲੇਗਾ 'ਚ ਹੀ ਲਾਂ ਕਿ ਅਚਾਟਕ ਚੇਨ' ਖਲੇਤ ਸਾਵੇਦਾਰ ਨੂੰ ਕੇਠ ਜ਼ੁਕਾ ਮਾੜੀ ਨੂੰ ਬਸ ਜੋ ਉੱਤਰ ਕੁਉਂ ਸ਼ਾਂ ਕੌਥ ਹਾਂ ਦੁਆ ਗਿਆ, ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਪਛਲੂ ਨਹੀਂ 😓

ਮੈ ਫੈਵਨ ਹੋਇਆ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਖੜਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕੋੜ ਹਾਂ। ਉਸ ਤੜਾਉਂ ਮੱਤ ਜਾਣਦ ਸੀ ਬਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪੜ੍ਹਾਂ ਕਿ ਨੂੰ ਉਹ ਡੀਕ ਫ਼ੁਲੀ ਹੈ ਦਾ ਝਾ ਹਾਂ। ਕ

ते आप्ट सद्याः । उप्रदेशियाम् यर्थाः श्रम्यामध्याः श्वास्त्राक्षणः। श्वास्त्राक्षणः । श्वास्त्राक्षणः । अर्थाः नायस्य नी वर्णाः अर्थाः ਮੈਂ ਆਪਿਆ- ਤੁਸੀਂ ਜਿਹਤਾ ਆਵਨੀ ਸਮਝਕ ਨੂੰ ਜੋ ਉਹ ਨੂੰ ਜੋ ਕਿਉਂਡ ਦੀ ਮਾਜ ਰ ਬੜਕਾ ਵਾਲੇ ਐੱ ਉਂਸ ਫ਼ਾਮਨਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਜੇਸ਼ ਵਿਚ ਫ਼ੀਡਲਾ ਹਾਂ ਮਾਜੀ ਤਾਂ ਬਸ ਅਗਤੇ ਜ਼ਾੜ੍ਹੀ ਮਾਵਾ ਜਜ਼ ਜਿਸਾ ਜੋ

ਜਾਂ ਖਗਾ ਸਾ। ਬਾਣਦਾਰ ਨੂੰ ਮੌਨ ਪ੍ਰੀਦਆਂ - ਇਕ ਤੋਂ ਹਾ ਕੁਨੀ ਨਾਕ ਡੀਅਤ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ '''

।हें इस सीए के अहं हो तारी

दालसी भा । इर्जसाक्षा मा है ।

ਉਹ ਤੌਰਕ ਸਲਮਾਜ ਦਾ ਜਾ। ਸਦ ਮੌਲੇ ਪ੍ਰਕੀਸ਼ ਸਿਥਾਂਤ ਵਿਚ ਕਪਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਪਵੰਦਾ ਨਿਕਕਲ ਲਾਪਣ ਹੈ। ਹਨ ਸਮਝਨਾ। ੱ ਹੀ ਉੱਤ ਆਸਤਵਾਹਾਨ ਨਾਲ ਵਾਰਤੀਆਂਡ ਲਗਵਾਨਾਂ ਸੀ। ਉਹ ਵੀ ਸਮੀ ਸਹੂਤ ਇਜ਼ਤ ਕਾਲ ਨੀ। ਭਾਅ ਕੀ ਕਿਵਦਾਰੀਜ਼ ਇਕ ਤੋਂ ਮਜ਼ਾ ਵੀਜ਼ ਵਿਸ਼ਵੇਲ ਜਿਵ ਜਦੋਂ ਨੌਥ ਜਿਲਣ ਆਉਂ ਦਾ ਜਿ ਤ ਜਿਸ ਹੁੰਦਲ ਵਿਚ ਲਾੰਗਾਰ ਸੀ। ਉਸ ਹੁੰਦਲ ਵਿਚ ਉਹ ਜੀ ਜਹਿਣ ਕਰ ਕ ਹਜਾਂਚ ਟੁਪਏ ਵੀ ਜ਼ੁਲਾ ਕਵੇਗਾ ਜੁਝ ਜਾਂ ਤਾਂ ਕਿ ਜਦ ਅਦਾਸਤ ਵਿਚ ਪੁਲੀਜ਼ ਵਾਥ ਲੈ ਲੇ ਆਉਣ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਨਨ ਵਿਚ ਖਾਲ ਬਣਾ ਸ਼ਕਾ ਕਿਉਂਕਿ ਹਟਨ ਵਿਚ ਖਾਣਾ ਖਾਣ ਦ ਕਮੇਂ ਦੀ ਜੇਵੇਂ एको हेट् बन्द गवर औ।

में पुराज स्थित का अब महाए ज़िका कि है। बंशी आमार्ग थेव व किस स्टॉब्स क्री बाहु मा इस्त्र सि गर।

नेषु मिए मार्गा र केला सानाचा । ते धसीम र जिल्ला (वर्ग

वन ने सूच र अस्ति है। विस्ति है। इस अस्ति व हिं≅ भूगकर तुर भूगवात् १ रहाई भूम । १ कार मिल व वर व

- 48-1- 1 " क्षित्रहर्ग वीवार वार्था अस्ति संस्थान के स्वति । इस्ति वार्था कर वार्था अस्ति । दाना अंतिक , अवस्था भागानिहार हिरुक ए उन्हें है है

ਸ ਬੋਟਲ ਦੇ ਹਰ ਹਵਾਦੇ ਨੂੰ ਮਿਲ੍ਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੁਸ ਤੋਂ ਹੁਣ ਹੈ । ਹੈ।

No 중심하 "F et * 11 * 1 12 * 1 * 11 1

বেশেয়া স্থানু বিজ্ঞানি কর কর্মান বিজ্ঞান '소설속 에너(나리 요요)'에 다꾸 살 요요 H 라스크 즉 1도 (*) ' J 마셔츠 씨, 토고

ो मनिका, जि. अस्टिविसी, वि.से.ड . अ व्यक्ति स्टिस्को र ए ए अस स्कृत्य (अ.स. ऐइस्स करण ।

ਇਹ ਲੜਾ ਬਾਹੁਕੀ ਜਾਂਦਾ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ ਦੇ ਬਿਆਂ ਨੇ ਨਾਨਲਾ ਤੇ ਜਿਵਾਰਿਤ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡ

में और मिल्यों किया हुन न स्था भूका है कार योध रूका कर्या । है। कर मान देवार में बिर अह एक जिल्लाक क्या में व कहा राज कर है कहा

हे कि हार अलो एक जा एक राजावन करते था। विकास विकास कर

ਸਿਸ ਸਮਾਕਤੀ ਭੂਪ ਅਤੇ ਸੂਬ ਦੇ ਪਹਿੜਾ ਨਤਾ ਜਨਮਾ। ਸਾਮਿ ਦੇ ਪ੍ਰਦਾ ਜਾਂ ਦੇ ਤੋਂ हिट मुंड व हिए दिया कर में बाहा भेव बाहद व द्वांत्रका हिए नांव दिवामें 'है (एस फिलवल पिकार का) जो पन गाण रामा किकार उनके पनी के रा उनके

तही अहा हतो । एकोन संबंध र सम्बद्ध प्राप्ति भाग र हा कर है जिया

ਹੈ ਉਹਨਾਕਲ ਗਲਮ ਹੈ ਜਿਲਾਨ ਕਿਹਾ ਤਰਨ ਦੇ ਗਲਦਾਰਟ ਤੋਂ ਸਥ

हिन्दी कर दिन्हार रहा। एक एक एक मान्य दुवन नेका दुवन मान के असाम इक बाला र शिक्षा सार असे हा ।

প্রীন হিছে ন্রাংশ হর্ম শর। বিশ্বনিক কাক্সির নাম রাক্সিন সাল ক वर्षित, तार्पिक

भित्र राज्य भीता । कर्ण गुल्ला है। में भी प्रशास दिस्ता 'न जनका वृक्षित र जन में हार पान गान अपना सर्प रका जा तथा । अका मुख्या र

ाहर न पाचाय व्यक्ति हाय ग्रह १३ चिका

(1) 10 · 10 · 10 · 10 · 10 · 24 · 24 年出土之 · * 2 · 2 धारतास र वर सा रु हिन्दार वर्गे ने र र ल पर र

ਭਾਰੂ ਕੁਤਾਨਾ ਦੂਲ ਵੀ ਬੜੀ ਹੋਰਾਨੀ ਨਾਲ ਵੇਖ ਦਤੇ ਸੀ। oneਰ 'ਅਤੇ ਸੋਚ ਰਹਾ ਫ਼ੋਟੋਟੀ 'ਗ ਅਸ ਗਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘੁੱਸ ਰਿਹੈ, ਪਹਿਲਾਂ _ਜ ਵੱਧਕਾਨਾਨ ਸ਼ਹਾਪੂਸਾ ਸੀ। ਘਰ ਮੈਂ ਕਿਸ ਵੱਲ ਸਿਆਦਾ ਧਿਆਣ , ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੂ ਜਾ ਤੇ ਹੋਈ ਤੋਂ ਰੋਲ ਸੰਤਰ ਇਸ ਤੁਤਾ ਖਰੀਦਣ ਲਗ ਪਿਲ੍ਹਾਂ ਨੂ ਹੈ। ਭਵਣ ਬਾਏ ਸੋ ਚਾਕਾ ਵੀ ਸਾ ਹਵੇ।

ਕੇ ਜੇਤਾ । ਤੇ ਸਮਾਸ ਖਰੰਦਦ ਪਰੰਦਦ ਕਲ ਖਰੇ ਪ੍ਰਾਂ-ਗ੍ਰੇਕਰ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਹੈ ਕਿ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਹੈ ਤਈ ਪਰ ਕਰੀਜ਼ ਹੈ ਦਿਸ਼ੀ ਤੇ ਸਾਸ ਦਾ ਸਾਹਕ ਕਾਰ । ਦਿਸ਼ਤ 1 क्रा कु**य** है । । ।

ਦਰ ਅਤੇ ਹਰ ਤੋਂ ਕਹਿੰਦਾ ਜੀਨ । '

¤ਵਾਜੇ ਵਿਕਾਨਈ ਤੋਂ ਉਹ ਦੂਆਂ ਗਿਆ।

ਵੇੜ੍ਹ ਭਾਹੜਾਂ ਕਾਰਮੀ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸਭ ਰਿਹਾ। ਵੇ ਅਪਕਲਾ (1 ਮਤਰੇ ਤਰਗਤ ਹੈ।

ਦੌਰਦੇ ਸੀ, ਪ੍ਰਬੀਨ ਵਾਦਿਆ ਦੀਆਂ ਆਰਾ ਤਾਂ ਉਹਤ।

ਵਿਸ਼ ਤੋਂ ਵੇ ਮਿਆ ਮੇਤਾ ਨਹੀਂ ਜੀ ਮਿਲਣਾ।

याम हात ^हु हुता।

ਹਰ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਆਉਂਦਾ । ਬੰਤ੍ਰਾ ਅਤੇ ਜਾ ਕੇ ਪੇਤੂ ਹੀ ਖੇਤੂ ਸਨ, ਜ਼ੂ ਮਾੜੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਭਾਲੀ ਹਵਾ ਦੀ ਕੀ ਹੈ ਸੀ। ਬਤਾ 'ਜੜਾ ਅਤੇ ਹੋ ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਹੁਰ ਨਜ਼ਰ ਆ ਜਤਦਾ ਸੀ।

टा ब जुन्दे शिक्षा, जुला क्रिक्टर,

ਿੱਤਾ ਦਾਖ਼ ਭਿਲਮੀਟੇਟ ਖ਼ਤਾ ਦੀਆਂ ਵਟਾ `ਤੇ ਕੁਜਦਾ-ਭੱਜਦਾ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਹੁਰੀ ਤ∉ ਾਰ ਰਿਆ ਕਈ ਵਾਰ ਵੋਟੀ ਤੁਸੰਤ ਪਰਨ ਵਿਗਾ। ਮੇਰੇ ਸਾਰ ਕਮਤੇ ਵੀ ਵਾਰ ਵਾਰ देउन बन्य बन्य वं ग्रह।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਮੈਂ ਅਹਿਰ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹ ਗਿਆ : ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਅਰੰਭ ਵਿਚ ਇਕ ਨਵੀ ਨਾਂ ਕਿੰਨ ਵਿਕੰਧਾਈ ਸ਼ਭ੍ਰਾ ਸੀ। ਨਵੀਂ ਦੇ ਗਏ ਖਰਬੂਜੇ ਬੀਜ਼ ਹੋਏ ਸਨ। ਇਹਨਾ ਖਰਬੂਸਿਆਂ । इत्र अप्रतिव हे जो कियाँ समार आसी।

ਦੇ ਬਾਹਦੀ ਨਾਲ ਉਸ ਝੰਬਤੀ ਵਿਚ ਚੜਾ ਗਿਆ। ਭੌਪਤੀ ਅਦਵੇਂ ियं केंद्रा में एक क्षेत्र केंद्र में ।

ਵਿਸ਼ਾਨ ਸਮੁੰਦਿਆਂ ਨੇ ਮਾਨੀ ਨਾਲ ਮਿਰ ਵਾਲ ਵਜਿਆ।

ਜ ਪਾਰਲੀ ਮਾਲ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿਚ ਇਕ ਕਰਾਣੀ ਤਿਆਦ ਹੋਵੇ

ਇੱਕ ਤੇ ਵਿਕਾਰ ਨੂੰ ਤਿਹਾ ਕ ਕਿਸ ਸਮਾਤ ਹੈ। वरतग्रह मी । ऐसारी बाह्य संस्थानन भारतिक दिस्सी हु । सिंग स्थान्यत व तेतु सहस्र तो भागिक्या है वर्ग स्थानक राखाः र ਲਗਾ ਸੀ, ਬੁਰਬ ਸਮਕੂਲ ਨਾਲ ਫੋੜ ਕੇ ਵੇਟਾਕਾ 🕥 ਕੜਾ , ਨੂੰ ਹ

ਮੈਨੇ ਇਹ ਸਭਾਵਿਚ ਉਮ ਸਾਵਾਦ ਨ ਘਰ ਐਣਾ ਹੈ ਤੋਂ ਹੈ ਪੁਸਾਰ ਗਏਆ ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ 1% ਕਰ ਪਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਵ 2ਹੋਂ? ਹੀ ਵੀਆਂ ਹਵਾਂ ਹੋਰ ਦੀ ਵੀੜੇ ਅਦ ਭਾਵਤੰਵਦੇ ਐੱਡੇ ਆਇਆ ਸੀ। ਭਾਰੰਬੀ ਹੀ ਉਹ ਰਸ ਪਿਆ ਸੀ। ਤਰ ਮੈਂ ਵਾ ਹਮੂਕੇ ਟਰਕੂ ਸਰ ਅਗ ਵੇਲ ਦਿਰਾ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਕਾਕੀ ਤੁਰਾਏ ਕਪੂਰ ਸਾਂ ਨਿਸਟੀ ਸਵੇਂ ਸਕਦੀ ਤੋਂ ਜਾ ਹਾਲ ਵਿਕੀ ਜੀ ਮੰਗਰ ਦੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵਾਂ। ਏਥੇ "ਜਟਨੂੰ ਪ੍ਰੀ-ਵੀਲਤ ਵਾਲਤ ਪਾਣੀ ਹੋਈ ਪੈਟ ਕਜੀਵ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਹ ਲੈ ਕਈ ਤੇ ਆਪਣਾ ਬਣਾ ਸੁਣ ਪੈਂਹਨਾਂ ਜੀ ਜਿਤਾ ਸਾਹਿਆ ਔਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਮਨ ਗੁੜੀ ਕਾਰਤੇ ਦੇਣ ਲਈ। ਸਭ ਉਹ ਆਦਸਾ ਤੇ ਸ਼ੀ ਹੀ ਜਾਂ ਇਆ ਮੇਂ ਵੱਜਣ ਦਾ ਕਈ ਮੌਕਾ ਭਰ ਵਿਹਾ ਸੀ। ਉੱਪਦੇ ਵਚੂਟ ਵਾਲਾ ਕਹਿੰਦਾ, 😙 ਜੁਆਂ ਵਿਚ ਆ ਗਿਆ ਜੇ ਉਸ ਨੇ ਅਚਰ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹਾਂ ਤਿਆ। ਮੈਂ ਇਹ ਇਸ ਤਾਂ ਤੋਂ ਤੋਂ ਉਰਨਾ ਕਾ ਸਨਦਾਦ ਕੀਤਾ ਤੋਂ ਉਹ ਤੁਤ ਕਿਆ।

ਇਸ ਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਕਟਾ ਹੋ ਛੇ ਪੰਚ ਮਾਰਦਾ ਜੈ ਸਭਦਾ ਸਰੂਪ ਗਿਆ।

ਬਤੋਹਾਂ ਅਹਿਸ਼ਾਬਜ਼ ਤੋਂ ਮੈਂ ਕਿਲੇਸ਼ਿਕ 'ਤੇ ਹੈ। ਸ਼ਚਕ ਸਭੇ ਦਹਤ ਹੀ ਜੂਤ ਜ ਐੱਕ ਉੱਥੇ ਵੱਲੋਂ ਮਹਤ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਟਰਡ ਆ ਕੇ ਰਕ ਗਿਆ। ਕੁਝ ਮੈਂ ਟਰਕ ਚਾਂਗਰਵਾਰ ਵੀ ਗਹਿੰਦੇ ਨੀ। ਮੈਂ ਮਚਿਆ, 'ਉਹਨਾ ਕੁਲੇ ਕਿਵਾਇਆ ਵੈ ਕੁੱਖ ਵਾ ਪਾਲ

–ਦੇ ਅਸੀਂ ਅਹਿਮਵਾਬਾ≃ ਵਾਲਾ ਸਰਕਾਰੀ ਖ਼ਜਾ ਖਾ ਹੈ ਕੇ। ਸਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਤਾਂ ਵ ਨੇ ਇਕਦਮ ਤਜ਼ਾ ਨਾਕ ਕਲਾਵਾ ਪੂਰ ਕੇ ਇਕ ਸਕਾਨ ਦੇ ਪਿਛੇ ਗਿਆ ਤੋਂ ਫਿਰ _{ਹੈ ।} ਅਸੀਂ ਬਹੁੰਦੇ ਵਾਲੇ ਇਹਨਾਂ ਗਿਸਤੇਵਾਰਾ ਕਲ ਸੋ ਟਹਿਰੇ ਨੀ। ਤਣ ਉਦੋਂ ਇਹਣਾ ਤੋਂ ਹੁਝ ਪਤਾ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮਰਕਾਰੀ ਪਹਾਨਾ ਸਾਤ ਕਰ ਕੇ ਆਦ ਹਾਂ ਤੋਂ ਇਸੇ ਅਤਾ ਇਹ ਦਾ ਤ

ਪਰ ਅੱਜ ਸਦੀ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਰਿਸ਼ਤੇਜ਼ਾਰਾ ਕਲ ਹੁੰਤੇਦ ਪਹੁੰਦਿਆਂ ਤਾਂ ਤਵਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਤੋਂ ੍ਰਵੰਸ਼ ਟਰਚਰ ਕਰ ਕੇ ਮਰ ਤੋਂ ਕੁੜਿਆ ਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾ ਰਿਹਾ, ਪਰ ਮੈਂ ਪੂਰਾ ਤਾਣ ਸਨ। ਇਕ ਦੋ ਚੌਕਰ ਘਰ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਕ ਲਾਈਤ ਚਹਨਾ ਦੀ ਲੜਤੀ ਜੋ ਦਰਵਾਸ਼ ਵਿਚ ਖਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਹਾਕਤੂ 'ਤੇ ਬਈ ਕਵਨੀ ਬਣਾ ਹੈ ਤੋਂ ਕਾਤਲੀ ਹੁਣ ਦਾ ਬਹੁਨਾ ਕੁਣਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਜੋ ਵਾ.ਏ ਦੇ ਵਿੱਛੇ ਨਿਤਾਏ ਲਈ।।"

ਉਣ ਕਹਿਣ ਲਈ 'ਭਵਾਵਾ ਜ਼ਖਾਜਾਰ, ਮਾਡੇ ਪ੍ਰਧਾਸ਼ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਆ।।'

ਪੈ। ਸਮਝ ਗਿਆ ਕਿ ਮਿੰਦੀ ਨੇ ਪਤ ਚਲ ਪਤਾ ਲਗ ਦੇ ਗਾੜੀ। ਜੋ ਵੀ ਪੀ ਤੋਂ ਵਿੱਚਾ ਕੁਝ ਜੇਰੂ ਹੈ ਜੋ ਫਿਰ ਵਾਪਸ ਆਮਿਆ। ਦੇ ਪੀ-ਰ ਤੋਂ ਉਸ ਦਾ ਮਾ ਵੀ ਆ ਜੁੜੀ ਸੀ, ਉਸ ਰੇਵੇ ਮੈਨੂੰ ਨੂੰਦ ਸ਼ਹੂਰ ਲਾਂਾ ਵਿੱਚ ਤੋਂ ਹੁਖਾਰ ਹਾ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ। ਸਦ੍ਹ ਨੇ ਬਾਰੇ ਆਇਆ ਤਾ ਉਹ ਰਵਾਂ ਮੇਰੂ ਕੁਝ ਵਚਣ ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸ਼ਕ ਪੁਲੀਆਂ, "ਜ਼ੁਆ ਸਾਹੂ ਪੁਲੀਸ਼ ਆਗੂਝ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਜਾਣ ਕਿਉਂ ਹਬਵਾਉਣ ਵੀ ਨ

> ਕਿ ਲਾਬਿਆ- 'ਜ ਰੂਸਾ ਨਾਂ ਰੁਪਰ ਬਾਂ ਰਣ ਤਾਂ ਕਈ ਪਾੜ ਪਰਤ ਵਿਚਰ ਹੀ ਗਾਇਰ ਨਿੰਨ੍ਹਿਤ ਵੜਤੀ ਸਾਂਗੀ ਲਾਹਾ।

ਕਾਮੀਵਾ ਭਰ ਕਰੇ ਦਿੰਤਾ। ਹਰ ਜੇਤ ਕੇ ਕਿ ਹੈ ਦੀਆਵਾਂ ਜਾਣ ਜ਼ਿ

ਮ ਸਮਝ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਤੋਂ ਕਿਆਦਾ ਗੁਰੂ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਬਾ_ਅਦ ਪ੍ਰਮ_ਾਕਾਰ ਨ ਪਤਾ ਕਰ ਗਿਆ ਗੁ ਪ੍ਰੇਸ਼ਨ ਕਰ ਸੀ।

ਹਿਤ ਜੋ ਹੋਵੇਂ ਸਮਾ ਬੁਸਲ ਜਾਂ ਕੀਤਾ ਤੋਂ ਜਗਤ ਉਥੇ ਤਰ ਪਿਆ ਜੀ ਤਾਂ ਤੜ੍ਹ 'ਤੇ ਵਿਕ ਵਾਲੂ 'ਤੇ ਵਗੜ ਬਲਤੇ ਵੇਖ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਿਸਮ ਦੇ ਤਾਂ ਤੁ

ਕੇ ਹੁਣੇ ਆਗੂ। ਇਸਕਾਸ ਆਲ ਇਕ ਕਹਾਣੀ ਬਣਾ ਕੇ ਇਕ ਟਰਕ ਵਾਲੇ ਆਈ ਗੁਣ ਕਾਂਡੀ ਜੋ ਕਿਤਾ ਜਿੰਮੇ ਦੂਵੀ ਜਦੋਂ ਪਰ ਸਭੇ ਭਵ ਕੋਈ ਸੰਸਾ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਦਿੱਤੀ ਦਾ ਸ਼ੁਕੂੰ ਵਜਾਵਕ ਲਈ ਜੇ ਸਮਝੇ ।।

ਸੀ। ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਕਈ ਤਲ ਸਰਦਾ ਉਹਾਂ ਤੋਂ ਮਹਾਂ ਜਿਹਰਾ ਪੜ੍ਹਦਾ ਗਿਹਾ। ਸਦ ਤਲ ਬਣਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਕਹਿਣ ਲਗਾ- ਅਸੀਂ ਜਾਂ ਇਥੇ ਦੇ ਹਾਂ ਬਹਿਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਤ ਸਾਂਕਾਰਤ ਜੀਹਤ ਜਾਂ ਬੱਟੇ ਹਾਂ।

ੇ ਇਹ ਦੀ ਮੈਂ ਆਪਣਾਆਂ ਨੂੰਆਂ ਸਮਲ ਜਮਤਾਨਾ ਮਾਜ਼ੇਜ਼ ਹੋਵਾ ਕਰ (ਲਾਆਂ ਜਿਹਤ ਜਾਣ ਭਾਰ ਹਨ ਹੋਈ ਵਿਆਉਜਨਾ ਕਲ ਮੈਂ ਆਈ ਲੂਨ-ਸਮ ਬੇਲ ਕਾਰ ਰਿਧਰ ਉਸ ਹਾਲ ਜਾਣ ਹੋ ਆਪਣਾ ਲਗ ਹੁੰਦਰਤੀ ਹੋਵਾ ਭਗਵਾਜੀ

ਜੋ ਆਬਿਆ ਜਮਾ ਆ ਜਿਸ ਅੰਗਰਸਤਾਬਾਦ ਕਰ ਤੋਂ ਜੁਦਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ੍ਹੇ ਕਿ । 'ਤਾਨ ਕਰਤ ਕਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਡੀ ਟਰੰਗਾ ਵਾਲਿਆ ਦੇ ਵੀ ਨਹਿਰ ਜਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦਿਸ਼ ਨੂੰ ਭਗ ਗ ਜੋ ਕੇ ਆਵਾ ਜ਼ਿਲ ਸੇ ਬੁਸੇਂਦੇ ਆ ਗਿਆ 'ਸਨ੍ਹੇ ਕਿ ਵਿਭ ਜਾਣ ਗਿਸਤਵਾਰ ਸੀ, ਪਰ ਵਰ ਗੋ ਜਿਆਂ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਕਰ ਬਦ ਹੈ।'

ਵੇਂ ਨਰਚ ਦਾ×ਾ ਮਾਰਦਾਨ ਸੀ। ਉਹ ਮਰਾਅਾ ਜਲਾ ਤ ਕਾਵਾਂ ਪ੍ਰਚਾਵਿਤ ਹ ਵਿਲਾ ਹੁੰਦ ਉੱਤੇ ਕੀ ਜਾਂ, ਵਿਭਾਗ ਨਾ ਕਰ, ਅਸੀਂ ਤੁਹਾ ਦਿਤੀ ਜਾਂਕ ਇਤਜ਼ਾਮ ਕਰ ਤੇਵਾਂ

ਉਸ ਕ ਲਿਖਤ-ਸਿਧਤ ਵਾਂਚਆ ਤਾਂ ਵਿਚ ਮਿਨੂੰ ਪਹੁਣ ਭਰਾਵ ' ਗਿਆ ਲਈ ਸਹੇਨ ਜ ਕਿਤਾਬਿਆ 'ਤੁਸਾ ਹੈ? '

ਜ ਕਾਰਿਆ - ਨੇਕਾਰਿ ਵਿੱਚਆਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ, ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਭਰਕ ਵਾਲ ਨੂੰ ਰਹਿ ਵਿੱਚ ਸ਼ਵਿਸ਼ਤ ਵਿੱਚ ਕਰਗੇ ਵਿਆ ਦੇ ਦਿਆਰਥ, "

ਾਨ ਉਹ ਕਰ ਭਾਲ ਜਾਣਤਾ ਵਾਜ ਵਿਹਾਰ ਕਰਨ ਲਹਾ ਪਿਆ। ਉਹ ਕਹਿਣ ਨਾ। ਤੋਂ ਇਸ ਤੁਖਾਣਾ ਦਾ ਤੋਂ ਲਮਾ ਹਿਸ ਨਵੜ ਵਾਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਫੁਜ਼ੇ ਹਾ ਦਿਆਂ ਕਰੀ। '

ਾ ਹੈ ਤੇ ਜਾ ਖਣਾ ਖਣਾਇਆ ਤੋਂ ਮੈਂ ਰੁਪਏ ਵੀ ਦਿੱਤੇ। ਮੈਂ ਉੱਤੇ ਉੱਤੇ ਨਾਲ ਖਟੌਜੀ ਜਿਸ ਅ ਹੋਣ ਤੋਂ ਨਾ ਸੇਵਣਾ ਮੈਂ ਕਿ ਵੇਂ ਲਵਾਂ, ਕਿਉਂ ਕ ਮੈਨੂੰ ਜਤਰਾ ਪੋ ਜਬਦੀ ਸੀ। ਪ੍ਰਤਾਸ਼ੀ

ਵਰ ਤਾਰ ਭਾਣਤ ਪਰ ਗਣ ਹਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਐਂ ਫ਼ਵੇਜ਼ ਵੀ ਨਟ ਕਰ ਲਿਆ ਤਾਂ ਲ*ੈ।* ਵਿਲਾਬ ਜਿਥ ਰਾਮਿਲਡਰ ਕਰ ਸਦਾ।

दित मा ज्यात र मेंद्र विश्व त्रान्त 'त स्ट्रा ट्रिंग में दिवापत स्व मा जिल्लामें। ते एक्कान्द्रमा स्व त्रान्त माध्य मोद्रान में दिवापत स्व भिन्न को द्वार रही जिला इसद पुरू बाद्ध तुरू न हानसुरू हो ग ਗੁਸਲੇ ਮਿਲ ਗਏ ਇਕ ਭਾਰ ਸਵਿਆ ਵੀ ਨਾਵੇਂ ਸੀ ਹੈ। ਸਭਵਾਜੇ

ਕਰਤ ਵਿਚ ਵੀ ਮੈਂ ਜਮਣਾ ਜ ਤੋਂ ਬੋਟਾ ਸੀ, ਮੈਂਡੀਆਂ ਸਜਨ ਪਾਸ ਦੀ ਸੈਂਡ ਪੁਲਾਲ ਰਿਹਾਨਜ ਵਿਚੋਂ ਲਗਾਈ ਦਾ ਗਾਰਨ ਨਿ ਜਨਨੇ, ਵੇਸ਼ਾਬ ਸਨੇ ਨੇ ਨੇ ਮੈਂਡ ਦਾ ਬਿਜ਼ਵ ਦਸਦਾ ਜਿਹਾ ਜੀ ਹਵਾ ਹੈ। ਫ਼ਵਾਲੀ ਸਰਗਾ ਤਕ ਜੀ ਸਕੀ ਗਨ। ਹੈ। ਜਲ ਤਜ਼ਲ ਪਿਛਾ ਬਾਲਾ ਗਗਾ, ਵਸਤੋਂ ਕਾਰੇ ਜਾਂ ਹੋਣ ਲਾਈ ਜਹਿਤ ਨੂੰ ਵੀ ਮੁਫਲਬਾਰ ਬਾਲ ਪੀਆ ਸਾਵੇਂ।

ਉਵੰਦਰ ਜਾ ਕੇ ਉਸ ਟਰਤ ਵਾਲ ਨੂੰ ਕਿ ਅੰਮਿਆ ਦਿਤ ਤੋਂ ਗੜੀ ਚੜ੍ਹਾ ਲਈ ਸਕਾਨਨ 'ਤੇ ਜਵਾਗਿਆ।

ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸ ਦੇ ਨਗਰ ਹਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦੇ ਨੂੰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈਇਆ ਵਵਤਾ ਸਟਾਨਾ ਤੋਂ ਬਣਾ ਅੱਤਿਆ ਤੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਪਰਚਾ ਤਾਂ ਜਿੱਠਾਉਣਾ ਸੀ ਹੋਣਾ ਸੀ।

ਸਾਵਕਾਨੀ ਅਲੇ ਹੁਣੀ ਦੀ ਤਿਕਤ ਲੈ ਕੇ ਸਾ ਸਟਾਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਹਤ ਆ ਗਿਆ, 'ਕਰੋਜਿਤ ਸੱਤਰਿਆ ਵਿਚ ਕਵੀ ਸੀ ਆਈ ਡੀ ਤਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਜਦ ਜੀਕੀ ਤੁਸ਼ਕ ਦਾ ਸਮਾ ਹਵਿਆਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਵਸ਼ਣ ਵਿਚ ਸਭ ਕੇ ਉਪਰਕਾ ਸਾਣ ਹੈ। ਉਸ ਮਿਆ ਜਾਂਸ਼ੀ ਵਲ ਪੁਰੂ ਸਿਕਤ ਦੇਵ ਸੰ ਅਤਾ ਪਿਆ ਗਿਜ਼ਾ, ਵਿਭਾਸ ਸਮਾ ਜਿੰਦ ਅਤੇ ਜਿਹਤ ਉਰਜ਼ਕ ਦੇਸ਼ਾ ਹਾਂ ਮੋਟ ਮਿਲਦਮ ਤਵਕਾ ਕੀਜ਼ਾ।

ਚਲਕੀ ਸੀਤਾ 'ਤੇ ਕੋਐ ਇੰਡ ਬੇਦਾ ਆਬਾਜ਼ ਪੜ੍ਹ (ਤੁਸਾ ਸੀ)। ਅਖਕਾਨ ਵਿਚ ਹੈਨੀ ਵਗਰਾ ਦੀ ਖਬਰ ਤੇ ਮਹੀ ਵਗ ਫੜੇ ਦੀ ਬਗ ਹੋਈ ਸੀ। ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਹੀ ਸੀਟ 'ਤ ਦੜ੍ਹ ਬਣ ਲਈ ਤੋਂ ਲਵਾ ਹੈ ਗਿਆ।

ਨ ਵੀ ਦਿਲੀ ਦੇ ਸੂਬ ਹੋਲਕੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਕ-ਦੇ ਕਟੇਕਨ ਸ਼ਹਿਲਾਂ ਦੀ ਉਤਦ ਤਾਲਾ ਫਿਊਸ਼ਿਕ ਸਰ ਲਈ ਜ਼ਿਲੀ ਸਟਸਨ। ਤੋਂ ਪ੍ਰਅੱਸ ਦਾ ਕਿ ਕਟਸ ਹੋ ਸ਼ਹਤਾਰ ਹੀ।

ਦਿਲੀ ਆ ਹਾਂ ਸੀ ਆਪਣੇ ਜਿਸਤਾਨ ਤਲ ਹਰਿਨ ਸ਼ਹੀ ਸਹੁਤ ਗਿਆ। ਇਨਾ ਨੇਲ ਅਸੀਂ ਬਰਤ ਸਮਾ ਤਹੇ ਸੀ ਤੋਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜੋ ਤਗੇ ਹੈ ਕਿਆ ਜਿਤ੍ਹਾਂ ਸੀ ਪਰ ਮੌਤ ਕਤੇ ਕਾਲ ਤ ਵੀ ਜਿੱਥੀ ਪਾਸੰਸ ਨੂੰ ਉੱਟ ਨਾਰਕ ਸਾਰ ਵੱਡਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਭਗਾ।

ਉੱਤੀ ਕਿਹੁੰਦਾ ਹੀ? ਮੇਰੇ ਮਾਅਤਾਤ ਸਦੀ ਅਗਿਸਤਾਵਾਦ ਜਲ੍ਹ ਜਾ ਗ੍ਰਾਜ਼ਿਆ ਪਤ ਉਸ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਕਲ ਪਤਾ ਲਾਜ਼ਿਸਤਾ ਕਿ ਮੁਤੰਜ ਗਿਆ ਹਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸ਼ਸਟ ਸਿੰਘ ਵੀ ਜ ਵੀ ਜੀਬਦਪੁਰ ਜਜਤ ਗਿਆ

ਅਸੀਂ ਜ਼ਿੰਦ 1980 (ਕਾਂ ਨਾਲ ਦਾਣ ਨੇ ਸਨੀ ਆਜ਼ਤਰ ਕਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਗਾਣ ਨੂੰ ਸਾਹ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਕਾਂ ਸਾਹਿ ਅਗਿਤਾਸ਼ ਹਨ, ਕਾਂ ਕਿ ਤੇ ਆਪਣ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਵੱਖ ਸਜ਼ਦਾ ਸਿਆ, ਸਿਹੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਨਿਵ

ਲਈ ਨਿਜ਼ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਸਤ ਵਿਸ਼ਾਬ ਬਾਸ਼ ਸ਼ਿਆ। ਇਸ ਸਮਾਵਾਰ ਜੀਆ ਲਈ ਵਿਚ ਹਿਆਰ ਕੁਸ਼ਤ ਕਾਰਤ ਸੀ। ਭਰਸਤਾ ਜੀ ਦਾ ਤਰਤਾ ਬਲਾਜ਼ਤਰ ਸਿਆਟਾਰ ਵੀ ਅੰਮ੍ਰਿਥਤ ਹਿਲਿਆਂ ਸ਼ੁਸ਼ੀ ਜਿਸਨਾ ਹੁਣਆ।

19

ਬੇਟੀ ਦੇ ਨੜਹੇ ਦਾ ਕਤਨ

ਬੁੜੇ ਕਿਨ ਕਿਤ ਹੀ ਇਤ ਹਲਦੇ ਰਿਸ਼ੀਕਟਰ ਹਾਂਦੇ ਕਸਤੇ ਅਤੇ ਦ ऑफ अंक मो अपने कराज दिन अग्रा मो अस्तिय है का बाउ हो ਜ਼ਸ਼ਦੂਜ ਕਰਦਾ ਸੀ ਤੋਂ ਬੂਠ ਸਭ ਬੁਲੇ ਬੁਝਾਉਂਦਾ ਸੀ. ਉਸ ਦਾ ਇਕਲੇਕਾ ਨੂੰ ਜਾਂ ਸਿੰਤ ਨੂੰ ਜ ਕਿਸਮ ਦਾ ਆਦਮੀ ਸਾ. ਉਹ ਨ ਲੁਪਿਆਣ ਵਾਤੇ ਜਿਨ ਚੀਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਹ ਹਨ। ਦੇ ਤੋਂ ਜੀ ਅਦੀ ਸਟਾਫ਼ ਤੋਂ ਕੁਲ ਇਕ ਦੁਕਾਨ ਵਿਚ ਜਿਸ ਉਹ ਆਪਣ ਸਾਈਨਾ ਵਾਲ ਸ਼ਹਾਦ ਪੀ ਭਿਹਾ ਸੀ, ਜਾ ਵਧੀਰਆ। ਕਾਵੀ ਵਿਲਾ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇੰਸਮੀਡਟਰ ਦੇ ਤੋਂ ਉਨ ਦੇ ਲਚਨਾ ਹੁ ਕਿ ਡੇ ਲਗ ਸੀ, ਪਰ ਕਾਬ ਨਹੀਂ ਸੀ ਆ ਹਨੇ । ਜਹਾ ਹੋਣ ਦੇ ਲਵੜੇ ਨੂੰ ਇਕ ਮੈਟਾਡ । ਵਿਚਾਰ 'ਕ ਹਮਪਤਾਬ ਲਈ ਲਿਗਾਣ ਸਾਰੂ ਸੀ, ਜਦ ਉਸ ਨੂੰ ਜੇਟਾਕਰ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਪਾਇਆ ਤਾਂ ਹੈ ਵੀ ਨਾਲ ਬਰਾਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਮੂੜੇ ਉਹ ਕਮੂਬਰ ਪਹੁੰਚ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਸਾੜ ਕਾ ਵੀਰ ਉਤੀ ਵਰ ਸਮਨਾਮ ਸਿੰਘ ਸ਼ਾਵਾ ਕੀ ਜਦ ਕਰ ਨਹਿਰ ਹਰਾਤ ਦੇ 8 ਹਮ ਦਾ ਸਮਾ ਸਨ। ਮੈਂ ਕੈਂਦਨ ਵੀਰਾ ਕ ਘਰ ਵਿਦਾ ਆਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਬਾਵਾ ਵੀਰ ਉਨ ਸਮਾਂ ਕਰ ਨਾਰੀ ਸੀ ਜ਼ਿਵਿਆ ਤੋਂ ਨਾ ਹੀ ਵੀਟੀ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਕੁਝ ਕੇ ਮਦੀ ਗੁਰੂ ਨੇ ਸੂਚੇ ਵੀਰ ਕੀਤ ਜਦ ਵੀਰ ਭੂਰ ਤਾਂ ਬਹੁੰਦਵਾਰੀਰ ਦੀ ਤਰ ਗਿਆ ਕਿਉਂ ਕਿ ਲਾਵਾਦੀ ਸਵੀ ਰਹੇਲ ਮੁਕਤਿਸ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਜੇਖਿਆ ਕਿ ਕਿਤ ਪ੍ਰਸੀਰ ਵਾਸ਼ ਨਾ ਹੁਣ, ਵਿਚ ਗੁਰਾ ਨ ਮਰ ਸਾਰ ਦੁਸ਼ਿਆ ਤੋਂ ਬਾਕੀ ਗਣ ਹੈ। ਵੱਕੀ। ਸੰਧੂ ਵੀਰ ਤੋਂ ਸਿੱ ਰਿਸੇ ਹੋਰ ਵਗ੍ਹਾ ਨੀਕਰੇ ਨਾਧਆਣੇ ਵਿਚ ਹੀ। ਵਿਸੇ ਨਿਸਮੇ ਨਾਟ ਨ ਮੈਨ੍ਤੀ ਆਰੂ ਭਰੀ ਐਸ ਐਸ ਪੀ ਦੇ ਹਰਲੇ ਕਿ-ਫਤਿਆ ਸੀ। ਫਰਤਮਾਨ ਨਸ਼ਾਨਿਤ ਇਸ ਨੂੰ ਭਰਤੀ ਦੇ ਕੇ ਅੰਘ ਅੰਸ ਹੀ। ਬਣਾ ਰਿਚਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤੂ ਆਂ ਪੁਆਡੇ ਹਾਲਾਂਸ ਦਾ ਸਥੀ। 寸.

ਇੰਸੰਪੈਤਰਰ ਸਦੀ ਦੇ ਲਰਕੇ ਨੇ ਜਿਹੜੇ ਜੋ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਸਨਰਲ ਵਿੱਚਆਂ ਨੂੰ ਜਪਣ ਲਈ ਪਲੇ ਆ ਗਏ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਾਸਕ ਸਿੰਘ ਬਾਰਿਤਵਾ ਵਿਚ ਇੱਕ ਸੀ ਜਿਸਤਾ ਹੈ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪਲੇ ਆ ਗਏ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਾਸਕ ਬਰ ਤਿਹਾ ਹੈ। ਸਮਾਸਕ ਇਸ ਜਾਂ ਦੂਰ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਿੰਘ ਕਰ ਸਿੰਘ ਗਾ ਜਾਂ ਉਸ ਸਭ ਜਗਾ ਸਿਧ ਤੁਰਾਸ਼ ਵਿਚ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਕੀਤੇ ਸਪਾਸਕ ਸਿੰਘ ਹੁੜਾ ਦੀ ਬਾਰਥ ਵਿਚ ਬਬਾਸ਼ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਹੋਰਾਨ ਦੀ ਬੱਚਿ ਪਏ ਕਿ ਰੁਕ ਗਏ ਹਨ। ਸਿੰਘ ਹੁੜਾ ਦੀ ਬਾਰਥ ਵਿਚ ਬਬਾਸ਼ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਹੋਰਾਨ ਦੀ ਬੱਚਿ ਪਏ ਕਿ ਰੁਕ ਗਏ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਵਿਚ ਜਿਲਦੀ ਸਾਸ਼ ਤਾਂ ਇਹ ਸਮਾਸ਼ ਬੰਧਰ ਸਾਸ਼ ਬੰਧਰ ਸਾਸ਼ ਬੰਧਰ ਲਈ ਲਈ ਕੋਈ ਜਾਂ ਸਮਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਸੀ। ਫਿਰ ਇਕ ਜਾਂਸ਼ ਤੀਤ ਨੇ ਦਾ ਗੋੜਤੀਆਂ ਜਾਂਚ ਚੀ ਸਾਸ਼ ਜੀਏ ਨੇ ਹੁਮਿਆਰਪਰ ਵਿਖੇ ਮਾਤ ਵਈ ਬਹਿਸ਼ ਸਿੰਘ ਤੇ ਨੇ ਰੁਮਿਆਰਪਰ ਵਿਖੇ ਮਾਤ ਵਈ ਬਹਿਸ਼ ਸਿੰਘ ਤੇ ਨੇ ਹੋਰਾ ਸਿੰਘ ਸਹਲ ਦਾ ਸੀ। ਮਾਤੇ ਮਾਤੇ ਜਾਂਦਿਆ ਕਿ ਹੁਣ ਉਹਵਾ ਦੀ ਇਸਲੀਤ ਵਿਚ ਮੰਤ ਤੋਂ ਗਈ ਸਿੰਘ ਸਹਲ ਦਾ ਸੀ। ਮਾਤੇ ਜਾਂਤ ਜੀ ਸਾਲਦਾ ਕਿ ਹੁਣ ਉਹਵਾ ਦੀ ਇਸਲੀਤ ਵਿਚ ਮੰਤ ਤੋਂ ਗਈ।

ਹੈ। ਇਹ ਦਿਲ ਦਾ ਹਾਦ ਸਨ। ਜਾਣ ਅਸੀਂ ਵੀਦਆ ਸਥਾਬ ਆਈ ਤੇ ਪੂੱਤ ਜੀ ਉਹਾਂ ਹੀ ਪਾਕਿਕਤਾਨ ਕਮਾਤੇ ਵੇਰਜ ਦਾ ਗਬੰਧ ਭਾਣੀ ਸਬਸ਼ੋਰ ਸਿੰਘ ਰਹੱਤ ਜਾਣ ਭਾਣ ਵਿੱਚ ਪਸ਼ਬ ਸੁਝੀ ਕਿ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੜ ਲਈ ਗਏ ਹਥਾ ਸੁਝ ਕੇ ਬੋਟਨ ਵੜੇ ਜੀਆ। ਸੀ। ਗ੍ਰਿਫਤਾਈ ਦੇ ਅਤਲੇ ਦਿਨ ਦੀ ਵੈਨਿਆ ਨੂ

ਰਾਜਹਾੜ ਤੋਂ ਫਰਾਰ ਹੋਣਾ ਪਿੱਛੇ' ਕੁਝ ਐਕਸਨ ਵਈ ਜਿੰਦੇ ਦੀ ਹੁਬਾਨੀ

ਸਰ ਦੁਤ ਜਾਣ ਦੁ ਤੇੜ੍ਹਾ ਸਮ ਬਾਅਦ ਗਿਣ ਵੱਗ ਅਮਰੀਕਾ ਦਲਾ ਗਿਆ ਮੀ। ਸਹੂ ਵਾਰ, ਧਾਵਿਦਤ ਜਿਸ ਸਿਧੂ ਵਾਰ ਰਾਮਰਣ ਸਿਘ ਰਾਮਾ, ਵੀਰ ਕਿੜ੍ਹਾ ਮੈਨੂ ਵਰੀਗੜ੍ਹਾ ਜਿਲ ਲੇਮ ਤੌਰਨ ਹੀ ਮੇਰੇ ਭਰਣ ਜੋ ਰਿਨ ਦਿਨ ਸਾਅਦ ਜਨਤਲ ਲਾਭ ਸਿਘ ਸਿਧਾਰ ਵਾਰਗਵਾਦ ਸਿਧਾ ਸਿਹੀਆਂ ਦੇ ਗੀ।ਦਦ ਨਿਘ ਨੌਕਾ ਸਨੀਦਾ ਨੂੰ ਜਲੰਬਰ ਨੀਆ ਫ਼ਵੀਰਰਾਆਂ ਵਿਚ ਜਨਰਕ ਸਮੇਟੀਰ ਸਿੰਘ ਸ਼ਹੀਦਾ, ਗਾਣਾ ਬਣਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੀਹਿ, ਜ਼ਰੂਵਣ ਸਿੰਘ ਗੁਲਵਾਵਾਂ ਲੱਗਵਾਲ ਚਾਤਾ ਜਨਰਕ ਕੰਦਰਜ਼ੀਸ਼ ਜਿੰਘ ਸਲਤਾਨੀਟਰ ਸ਼ਹੀਦਾ ਕੁਝੀ ਗੁਰਦੇਵ ਜਿੰਘ ਉਸਮ ਸਵਾਲਾ ਸਿਦੀਦਾ ਤੋਂ ਹਰ ਨਿਘਾ ਨੇ ਕਾਫੀ ਗੋੜੀ ਵਧ ਕੇ ਫੁਲਵਾਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਹੁਣ ਲੀਮ ਵਾਲ ਸਾਰ ਗਏ ਸੀ ਮੈਂ ਇਕ ਗਲੀ ਨਾਤਰਲ ਵਾਰਕਾਰ ਕੁਲ ਵਿਚ ਦੀ ਨਿਕਲ ਗਈ ਸੀ। ਜ਼ਰੂਰੀਆਂ ਵੀ ਵੀਰ ਨਾਲ ਤੋਂ ਆਏ ਸੀ।

ਜ਼ਬੰਦਰ ਜੋ ਬਰ ਬਰ ਕਾਰ 'ਜ ਜ਼ਬਦੀਤ ਸਿੰਘ ਇਟੂ ਦੀਗ ਨਿਜ਼ ਤੋਂ ਵਾਰੇ ਸਿੰਧੂ ਚੇਲ ਹੁਣ ਬਾ ਜੁਕੰਦਰ ਜੋ ਬਰ ਅਤੇ ਤੋਂ ਮੇਲ ਬੁੰਤਾਰ ਗਏ। ਕੀਗ ਦਾ ਉੱਟੇ _ਤਰ ਜਾਂ ਕੇ ਪੁਲੀਰ ਮੁਕਾਰਥਾ ਹੁ ਇਹਨਾਂ, ਇਸ ਬਾਟੇ ਸਟਨੇ । 'ਬੋਟ ਇਸਾਰ ਬਾਬ ਸਮੁਕਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇੱਕ ਇਹਾਂ ਹੈ 'ਵਿਚ ਜ਼ਬਦ ਰਾਹੀਂ ਸਹਿਯਾਨ ਪੜ੍ਹਦੇ ਕੇ ਜਨ। ਅਤੇ ਜੋ ਜਿਸ ਤੇ ਹੀਰ ਰਗਨਜੀਰ 'ਜੇ ਸ਼ਬਦੀ ਤੁਕਦੇਗੀ ਦੇ ਮਿਲਾਆ। ਜਨਰਕ ਕਾਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦਰਗਰ ਜਾਂ 'ਚ ਵਿਚ 1984 ਜਾਂ ਬਾਅਜ ਸੰਸੰਕੀ ਵਾਰ ਜ਼ਿਲਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਜਾਂ ਤੋਂ ਜੇ ਸਿਲ੍ਹ ਮੁਲਧੂਰ ਜਨਰਨ ਜਾਂਵੀਬ ਵਿਚ ਗਾਂਟ ਦੀ ਨਾਲ ਹੈ।ਲਾਉਆ।

ਵਾਲੇ ਪਲਵਾਰ (ਜਾਣ ਜੀ ਨੇ ਇਹ) ਿੰਹ ਪੈਸੇ ਜੀ ਬਹੁਤ ਜਾਹਰਤ ਹੈ। ਡਿਊਟਿਡ ਰੁਬਿਆਰ ਮੁਝਾਵਾਂ ਤੋਂ ਹਨ। ਮੁੱਕਿ ਦੇ ਤੁਸੀਂ ਪੇਸ਼ ਦੀ ਫਿਲਟ ਨਾ ਕਰੇ, ਅਸੀਂ ਹਰਤੀ ਤੇ ਅੰਦਰੋਂ ਲਿਤਜ਼ਮ ਕਰ ਜਿੰਦੇ ਹਾਂ ਜੀ ਉਸੇ ਵੇਵੇਂ ਜੀ ਨਸੀਂ ਲਾਭ ਜਿਘ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਜਲਦਰ ਸ਼ਹਿਰ ਜਾਂਕ ਬੋਡ ਕਰਾਂਕਾ ਜੋ, ਆਵਾਇਘ ਜੀ ਨੂੰ ਬਲ ਜੇ ਬਾਹਰ ਸਕੂਟਰ ਕੇਂਝ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਾਂਕੇ ਆ, ਬੈਡ ਔਰਤੇ ਜਾਂ ਕੇ ਵੱਖ ਆਉਂਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਦਿਨ ਜੀ ਦਿਕ ਕਾਫੀ ਵੜੀ ਨਸੀਂ ਜੋ ਹੋ ਜ਼ਿਐਕਾ ਤਰ ਲਈ ਦੇ ਇਨ ਵਕੀ ਤੋਂ ਸਾਬੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦਿਕਾਈ। ਹਿਰ ਸੇ, ਜਨਰਲ ਲਾਉਂ ਸਿੰਘ ਸਕੂ ਵੀਰ ਸ਼ਕਰਤਾਨ ਵਿੰਘ ਗੁਸਾ। ਭੁਆਵਾਨ ਸਿੰਘ, ਵੀਤ ਬਲਵੀਰ ਜਿੰਦੇ ਹੁਜ਼ਿਆਰਪੂਰ ਸੁਰਾਪ। ਵੀਰ ਤਰਕਟਨ ਜਿਘ ਗੁਸਾ। ਭੁਆਵਾਨ ਸਿੰਘ ਸਾਰੇ ਸਫ਼ੇਰੇ ਜੀ ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਪੋ ਵਿਕਾਰਕਾਰ ਸਕੂਟਰ ਤੋਂ ਬਲਾ ਰੁਥ ਗਏ। ਕੁਝ ਸੀ ਸਿੰਟਾ ਵਿਚ ਸਿੰਕ ਵੀ ਗਈ ਨੂੰ ਜਨਰ ਤਰਕਤ ਤੋਂ ਬਲਾ ਤੇ ਸਕੂਟਰ ਵਿਜ਼ਵ ਵਿਚੰਦੇ ਹੋਰ ਲੈ ਆਈ। ਮੈਂ ਤੁਗਰਮਜੂਨ ਜਿੰਦੇ ਗੁਸ਼ੀ ਜਿੰਦੇ

ਹੀ ਕਈ ਤੋਂ ਉਜਤ ਕੇ ਬੰਗਲਾਣ ਵਾਲੀ ਹਨ। ਤੋਂ ਜੜ੍ਹ ਕਾ ਲਹਿਆਣ ਪਰ੍ਹਾਂ ਕਾਰੇ।

कार्युत प्रवास किया भी। यहाँ भारता र मिणा तर उन्नाधान तरा १ देवत रण दृष्टल तरहरू हम्ब किया घटिया । ११५५ छ । ४५५ चन्छन रिम्न ४४७ एएँ मी।

ימאה ב' בּאַהן

ਜਦ ਅਮੀਂ ਰੁਸ਼ਿਆਰਗੁਰ ਰਹਿੰਦ ਸੀ, ਉਦੋਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਪੰਜਾਬ ਵਿਜਾ ਕਰ ਹਿਤ ਨੂੰ ਨਜ਼੍ਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਰਹਿਣ ਲਈ ਸੀ, ਕਿਹਾ ਤੇ ਗੁਰਸਤਨ ਸਿਘ ਲਗਾਹਾਰ ਅਤੇਨਾ ਜ਼ੁਰੂ ਭਿਆਰਪੁਰ ਰਹੇ। ਕਵ-ਕੁਝ ਦਟਨਵੀਰ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਮੁਸ਼ੂਰਾ ਵਿੱਘ ਵੀਰ ਵੀ ਸਾਰ ਕੇਲ ਅਜਦੋਂ ਸਨ। ਪ੍ਰਸਿਆਰਪੁਰ ਦੀ ਕਿਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਆਸੀਂ ਜਨਰਨ ਆਤੇ ਸਿੰਘ ਜਨਰਨ ਰਵਰਨ ਰਵਰਨ ਰਵਰਨੀਰ ਇੱਘ ਸਲਤ ਨੀਵਰਨ ਰਹਾ ਲਾਈਆਂ ਨੂੰ ਮਿਵਾਂ ਤੇ ਗੇ ਸੀ ਪੀ ਜੀ ਅੰਦ ਵਿਭਾਵ ਸੰਸਾਣ ਕਰੋ ਗਲਗਾਤ ਕਰੋ।

ਹਿਬੇਰ ਨੂੰ ਸ਼ਬਲ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਵਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਸਰ ਨਾਲ ਜਨਰਥ ਸਨਮਾਰ ਸਿੰਘ ਨਵਾਂ ਭਲ ਲੀਜੀ ਸੀ। ਰਿਪੈਂਟ ਨੂੰ ਸੇਪਣ ਲਈ ਬੀ ਏ ਬੀ ਸਰੂਲੀਸ਼ ਜਦੋਂ ਕੁਝ ਸਿੰਘ ਤਿਆਰ ਸਨ। ਹ ਲਾਡੇ ਜਾਣ-ਪਤਾਨ ਵਾਲੇ ਸੀ। ਰਿਬੈਂਦ ਹਫ਼ਤ ਵਿਚ ਇਹ ਜਾ ਦੇ ਦਿਨ ਸਲਬੁਤ ਬੀ ਈ ਹੈ ਲਾਈਨ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਬਾਕੀ ਦਿਨ ਚੜੀਦਰ ਮੀਰਿਬੇਰ ਦੇ ਅਮਰਨ ਵਿਚ ਸੀ ਏ ਬੀ ਦੇ ਬਾਬਾ ਅਸੀਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਅੱਸ ਆਈ। ਉਪਦੇ ਦਲਵਿੰਦਰ ਇਹ, ਤੇ ਇਹੜੇ ਦਾ ਦਾ ਸਿੰਘ ਸਤ ਤੇ ਐਦਾਨ ਨੇ ਦੂਰਾ ਵਾਲੇ ਵੀਰ ਚਟਨਜੀਜ਼ ਸਿੰਘ ਦਲੀ ਜਨਾਤਲ ਤਲ੍ਭਸ਼ਾਤ ਇ ਬੁਸਤਾਨਵਿਤ, ਵਿਜੈਪਾਲ ਸਿੰਘ ਲਾਵਾਪੰਤਾ ਸਿੰਘ (ਹੈਤਿ ਰਾਸਟੇਸ਼ਲ ਪ੍ਰਮਾਬ ਸੁਲੀਲ ਸ

ਸਾਰੇ ਸਿੰਘ ਇੱਕ ਜੀਪ ਵਿੱਚ ਪੁਲੀਸ਼ ਜਾਣਾ ਵਰਦੀਆਂ ਵਿਚ ਿਚੰਗ ਦੇ ਘਰ ਗਏ ਤੋਂ ਉਸ ਦੇ ਗਾਣਕਾ ਦੇ ਹਵਿਆਗ, ਸਭਿੱਤਰਵਾਂ ਹੋਣ ਰਚਨ ਦੇ ਬਰਾਨ ਆਪਣੇ ਕੁਸਜੇ ਵਿਚ ਨੂੰ ਵੱਖ ਜਮ ਹਿੰਬੰਧ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਲਾਨ ਵਿਚ ਮੰਗੂ ਭਰ ਰਿਹਾ ਜੀ ਸਿੰਘਾ ਨੇ ਕਾਲ ਜਾਂ ਤੇ ਗਲੀਆਂ ਹਵਾਈਆਂ ਦਾ ਹੋਰ ਲਨਾ ਪੈ ਸਿੰਘਾ। ਉਹ ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਨਾਲ ਖ਼ਬਮੀ ਗਗਣ ਜਦ ਰੋਹ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਲੰਗਾ ਪਿਆ ਸੀ ਦਾ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਲੇਗਿਆ ਕਿ ਮਦ ਜਿਆ ਹੈ ਤੇ ਜਿੰਘ ਵਾਪਣਾ ਆ ਗਏ. ਜਦ ਚਰਾਂਦਾ ਜੋ ਜਸ਼ਹੀ ਹੁਣ ਬਾਰੂ ਪਲਰ ਉਣੀ ਦਾ ਬਹਾਤ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਕਿੰਦੀ ਜਾਂਦੇ ਲਮਝਦੇ ਸੀ ਕਿ ਸੰਧਾ ਆਏ ਹਾਂ। ਤਰਮਾਂਸ਼ਨ ਇਸ ਅੰਕਰਨ ਜਿਹੇ ਸਿੰਘ ਨਦ ਹੋਣ ਕੋਰ ਕੇ ਐਕਸਨ ਫੇੜ੍ਹ ਹੋ ਗਿਆ। ਬਾਕੀ ਸਾਇਦ ਵਾਵਿਗਾਵੂ ਨੂੰ ਲਿੰਘ ਲਗੂ ਤੋਂ ਸਿੰਘ ਸਾਵੇਂ ਲਮਝਦੇ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨਾਲ ਅੰਕਰਨ ਬਾਰੂ ਦੇ ਲਿੰਘ ਸਿੰਘਾ ਹੈ ਜਾਂਦੇ ਲਿੰਘਾ ਜਿਵ ਜਾਂਦੇ ਕਰ ਤੋਂ ਲਿੰਘਾ ਸਿੰਘਾ ਹੋਂ ਗਏ ਹੋ ਗਿਆ ਸਿੰਘਾ ਦੇ ਜਾਂਦੇ ਲਿੰਘਾ ਜੋ ਤੇ ਲਿੰਘਾ ਨੇ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਨਵਾਂ ਜਿੰਘਾ ਨੂੰ 'ਹੋਏਰੋ ਦਾ ਸਿੰਘ ਦੇਵ ਕੇ ਲਿਆਉਣਾ ਦਾ ਹੋਏ ਪਰ ਸਵੇਂ ਆਈ ਲੋਕਾਨ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਵਾਈਆਂ ਨਾਲ ਨੂੰ ਕਰੀਤੀ ਸੀ ਕੁੰਦੀ ਦੀ ਹਹਿਣ ਹੈ। ਪਰ ਸਵੇਂ ਆਈ ਲੋਕਾਨ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਵਾਈਆਂ ਨਾਲ ਨੂੰ ਲਈ ਸਿੰਘ ਦੇਵ ਕੇ ਲਿਆਉਣਾ ਦਾ ਹੋਏ। ਪਰ ਸਵੇਂ ਆਈ ਲੋਕਾਨ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਵਾਈਆਂ ਨਾਲ ਨੂੰ ਗਈ ਸੀ ਸੀ ਕੁੰਦੀ ਦੀ ਹਹਿਣ ਹੈ। ਪਰ ਸਵੇਂ ਆਈ ਲੋਕਾਨ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਵਾਈਆਂ ਜਾਲ ਨੂੰ ਲਈ ਸੀ। ਸਿੰਘ ਕੁੰਦੀ ਦੀ ਹਹਿਣ ਹੈ। ਪਰ ਸਵੇਂ ਆਈ ਲੋਕਾਨ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਵਾਈਆਂ ਜਾਲ ਨੂੰ ਲਈ ਸੀ। ਸਿੰਧ ਕੁੰਦੀ ਦੀ ਹਹਿਣ ਹੈ। ਪਰ ਸਵੇਂ ਆਈ ਲੋਕਾਨ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਵਾਈਆਂ ਜਾਲ ਨੂੰ ਲਈ ਸੀ। ਸਿੰਘ ਕੁੰਦੀ ਦੀ ਹਰਿਣ ਹੈ। ਪਰ ਸਵੇਂ ਆਈ ਲੋਕਾਨ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਵਾਈਆਂ ਜਾਲ ਨੂੰ ਲਈ ਸੀ। ਸਿੰਧੂ ਸਿੰਘਾ ਸਿੰਧੂ ਵਿੱਚ ਸਿੰਧੂ ਜਾਂ ਸਿੰਧੂ ਸ

ਰਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੁਣ ਕੋਈ ਐਕਸਨ ਵਿਚ ਜਾਣਾ ਚਾਹਰਾ ਸਾਂ ਹੋਇਆ ਅਸੀਂ ਬੁਧੂ ਹਹਿਣਾ ਹੀ ਠੀਕ ਸਮਾਬਿਆ। ਸ਼ਾਅਦ ਵਿਚ ਜਨਨੂਲ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਕਿਹਾ ਵੀ ਸੀ ਕਿ ਆਪੀ ਰਾਜ਼ਤੀ ਕੋਹ ਬੈਨ ਲਗਾ ਲਾਗਾ ਨੂੰ ^{ਕੁਨੇ} ਅੰਦਰਨ ਵਿਚ ਸਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਾ ਜਿਹੂ ਗਿਆਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

ਸਰਹਾਰੀ ਖਰਾਨੇ ਤੇ ਤੁਪਟਾ

ਮੰਤ ਗਰਬਾਨ ਹੈ। ਮਹਾਰਾ ਦੀ ਅਤੇ ਜਾਵੇਂ ਹੈ। ਜਾਵੇਂ ਦੇ ਦਾ ਜਾਵੇਂ ਜਾਵੇਂ ਜਾਵੇਂ ਦੀ ਜਾਵੇਂ ਜਾਵੇਂ

53

निमाना को आप र कर्नन हो कि उसे पर राष्ट्र अन् उस अक्षान का राष्ट्र पुरस्का के का उस राष्ट्र है है, लास स्ट्राहर सिमार राजा परिचार

र वर्ष के अल्ला में विश्व के व्यवस्था कर कर है।

ਕਿਲਾਂ ਕਰ ਵਿਚ ਮੈਂ, ਦਰਨਕੀਤ ਜਿਘ, ਤ੍ਰਗਰਨ ਸਿਘ, ਦੁਕਤੰਤ ਨਿਘ ਕਿਨ੍ਹਾ, ਸਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਲੋਂ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਵਿਦੁਤ ਹੈ ਸਤਨਾਮ ਹੋਰ ਬਾਵਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਕ ਹੋਏ, ਬਚੇ ਪੈਸ ਵੇੜ੍ਹੇ ਹੀ ਮਿਲੇ। ਜਿਸ ਕਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨੇ ਫਿਰ ਹੁਕਲ ਹੋਇਆ ਕਿ ਪੈਸ ਦਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਵਿਤਸਾਨ ਕਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨੇ ਫਿਰ ਹੁਕਲ ਹੋਇਆ ਕਿ ਪੈਸ ਦਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਵਿਤਸਾਨ ਕਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨੇ ਫਿਰ ਹੁਕਲ ਹੋਇਆ ਕਿ ਪੈਸ ਦਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਵਿਤਸਾਨ ਕਰ ਸ਼ੁਰੂ ਜ਼ੁਰੂ ਫਿਰ ਸ਼ੁਰੂ ਸਭਨਾ ਸਿਘ, ਕਰਨਾਨ ਸਿਘ ਬਾਮਾ, ਸਤਨਾਮ ਗਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਸੁਣਗੇਤ ਸਿਘ ਸਭਨਾਮ ਹੋਏ। ਅਸੇ ਸਾਤੇ ਦੇਣ ਇੱਕ ਕੋਟਰ ਵਿਦ ਗਏ ਹੋ ਕੁਝੇ ਜੋ ਨਿਆ ਵਿਚ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਵਿਚ ਵੇਡ ਦੀ ਜ਼ਾਈਵਲ ਕੇ ਕੇ ਆ ਗਈ। ਬੋਕ ਮੋਨੇ ਹੈਕ ਤੋਂ ਸੀ ਤੇ ਕਰ ਵਾਲੇ ਜ਼ਿਕ ਕੇ ਬਾਮਸਤ ਦਹੇ, ਸ਼ਿਕ ਤੋਂ ਕਰੀ ਅੰਦਰੇ ਪਹਿਲਾ ਦੇਰੀ ਗੁਰੂ ਦੀ ਬਾਮਾ ਸ਼ੁਰੂ ਜ਼ੁਰੂ ਹੀ ਆਵਰਮ ਦਾਵਾ ਮੈਨ ਸਵਿਚ ਕੁਸ਼ ਕਰ ਦਿਤਾਂ ਸਾਂ ਤਾਂ ਕਿ ਬੁਕਾਰ ਨਾਲ ਤਾਂ ਵਿਚ ਹੋਏ ਦੀ ਕੋਟਰ ਵੀ ਤੁਸ਼ਾਵੇਂ ਤੋਂ ਸੀ ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਜ਼ੁਰੂ ਹੀ ਸਵਰਸ਼ ਦੀ ਵਿਚ ਫਿਵ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਸ਼ੁਰੂ ਸ਼ੁਰੂ ਜੋ ਤੁਸ਼ਾਵੇਂ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਜੋ ਤੁਸ਼ਾਵੇਂ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਤੁਸ਼ਾਵੇਂ ਕਰ ਵੀ ਤੁਸ਼ਾਵੇਂ ਤੋਂ ਸੀ ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਜੋ ਕਰਨੇ ਦਾ ਤੋਂ ਸੀ ਤੁਸ਼ਾਵੇਂ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਜੋ ਤੁਸ਼ਾਵੇਂ ਦੀ ਕਰੀ ਤੁਸ਼ਾਵੇਂ ਤੋਂ ਸੀ ਤੁਸ਼ਾਵੇਂ ਦੇ ਜ਼ੁਰੂ ਜੋ ਤੁਸ਼ਾਵੇਂ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਜੋ ਕਰਤਾ ਜੋ ਸ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੀ ਕਰੀ ਤੁਸ਼ਾਵੇਂ ਸ਼ਿਲ੍ਹੇ ਸ਼ੁਰੂ ਜੋ ਸ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਸ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੀ ਕਰੀ ਤੁਸ਼ਾਵੇਂ ਸੀ ਤੁਸ਼ਾਵੇਂ ਦੇ ਜ਼ੁਰੂ ਜੋ ਤੁਸ਼ਾਵੇਂ ਦੇ ਜ਼ੁਰੂ ਜੋ ਕਰਤਾ ਜੋ ਸ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੀ ਕਰਤਾ ਜੀ ਤੁਸ਼ਾਵੇਂ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਜੋ ਸ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਜ਼ੁਰੂ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਜ਼ੁਰੂ ਜੋ ਸ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਸ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੀ ਕਰਤਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਸ਼ੁਰੂ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੀ ਕਰਤਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਸ਼ੁਰੂ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੀ ਕਰਤਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਸ਼ਿਲ੍ਹੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਸ਼ਿਲ੍ਹੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਜ਼ਿ

ਸੈਸਨ ਵੱਕ 'ਤੇ ਹਮਲਾ

ਸੰਦਿਆਂ ਨੇ ਜਾਂ ਜੀਤ ਸੰਦੇਖ ਜਜ ਜਾਂ ਜਿ ਹਿੱਹਾ ਵਿਚਗਾਰ ਵਿਚ ਦੀ ਨਾਜਪੁਸਤ ਜਾਂ ਜਿ ਜਿਸ ਦੀ ਬਾਹੜ ਦੀ ਇਹ ਜ਼ਮਾਨਰ ਮਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਜੀ ਕਰਦਾ ਜਾਂ ਉਸ ਨਾ ਕਾਰੀ ਖਾਰਤ ਵੀਜਾਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਸਦਾਈ ਸਾਂ ਲਿੱਚਆਨ ਇਹ ਨੇ ਲੰਮ ਐਲ ਪੀ ਜਪਤ ਦੇ ਕਸ ਵਿਚ ਇਤ ਬਾਣਤ ਜਾਂ ਨੇ ਲੰਮ ਐਲ ਪੀ ਜਪਤ ਦੇ ਕਸ ਵਿਚ ਇਤ ਬਾਣਤ ਜਾਂ ਨੇ ਸਮਾਜ਼ ਦੀ ਸਮਾ ਸੁਣਾਈ। ਮੈਂ ਅਬਬਾਰ ਦਿਚ ਬਹੁ ਕੇ ਉਸ ਦਿਨ ਹੀ ਉਸ ਦੀ ਅਜ਼ਾਲਤ ਦਿਚ ਗਿਆ ਤੇ ਦਰਿਆਂ ਦੀ ਸਮਾਜ਼ ਉਹ ਘਰ ਜਾਣ ਲਗਾ ਜਾਂ ਮੈਂ ਕਾਰ ਦਾ ਖਿਤਾ ਕਰ ਕੇ ਜਿਸ ਦੇ ਘਰ ਦਾ ਪਤਾ ਕਰ ਲਿਆ। ਸੋਤੇ ਜਿਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਵਪਤਦੇ ਕਰੋ ਸਿਲ ਕਿ ਕੇ ਲੰਜਾ ਦੇ ਘਰ ਦਾ ਪਤਾ ਕਰ ਲਿਆ। ਸੋਤੇ ਜਿਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਵਪਤਦੇ ਕਰੋ ਸਿਲ ਪੰਤਾ ਕੇ ਲੰਸ ਦੇ ਅਦਾਵਤ ਬਾਲ ਗੁੜੇ ਹਨ। ਸਮਾਜ਼ ਦੇ ਜਾਂ ਕਰ ਸਾਈਕਲ ਤੋਂ ਮੀਂ ਉਹ ਬੰਦੇਜ਼ ਦੀ ਬਾਰਤ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਤੋਂ ਨਾਲ ਕਾਫ਼ੀ ਗਾਰਤ ਹੋਈ ਜੀ, ਕਰ ਉਸ ਜਿਨ ਉਹ ਜਕਤਰ ਤੋਂ ਮੀਂ ਜਾਂ ਗਾਰਤ ਹੀ ਦੇ ਹੀ ਸੀ। ਸੀ ਭਾਲਤਾਨ ਵੀਰ ਨੂੰ ਵਿਹਾਰਿਤ ਜੋ ਮੇਟਰ ਸਾਈਕਲ ਪਾਰਬਰ ਕਰੇਜ਼ਾ ਤੇ ਤੋਂ, ਜਾਂਦੇ ਸੀ। ਸੀ ਭਾਲਤਾਨ ਵੀਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਐਕਰਸਨ ਬਾਰ 'ਤੇ ਕਰਨਾ ਜ਼ਾਹੀਦਾ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਦੇ ਗਿਆਦਾ ਨਾਲ। ਆਈ ਉਸ ਵਿਕ ਕਰਨਾ ਹੀ ਗਏ ਜੀ ਐਕਰਸਨ ਬਾਰਤ ਦੀ ਜੀ ਸੀ ਸੀ ਦੀ ਨੂੰ ਨੂੰ ਆਪਿਆ ਕਿ ਸਿਹਾ ਮੋਤੀ ਗਰਤੀ ਹੈ, ਆਪੀ ਨੀਡ ਨੇਜ਼ ਨਿਕਲ ਜਾਵਾਂਗ। ਇਹ ਆਸੀ ਜੋਜ਼ (ਅਜਨਦ ਵਿੱਚ ਮੋਤਰ ਸਾਈਕਲ ਦਾ ਬਿਆ। ਉਸ ਦੇ ਕਾਰਤ ਵੀ ਹੋਰ ਸਕਤਰਰ ਤੇ ਸਟੋਨਗੰਨਾ ਨਾਨੇ ਜਿੰਦੇ ਜੋਵੇਟ ਸਾਈਕਲ ਦਾ ਬਿਆ। ਉਸ ਦੇ ਕਾਰਤ ਵੀ ਹੋਰ ਸਕਤਰਰ ਤੇ ਸਟੋਨਗੰਨਾ ਨਾਨੇ ਜਿੰਦੇ ਜੋਵੇਟ ਸਾਈਕਲ ਦਾ ਬਿਆ। ਉਸ ਦੇ ਕਾਰਤ ਵੀ ਹੋਰ ਸਕਤਰਰ ਤੇ ਸਟੋਨਗੰਨਾ ਨਾਨੇ ਜਿੰਦੇ ਜੋਵੇਟ ਸਾਈਕਲ ਦਾ ਬਿਆ। ਉਸ ਦੇ ਕਾਰਤ ਵੀ ਹੋਰ ਸਕਤਰਰ ਤੇ ਸਟੋਨਗੰਨਾ ਨਾਨੇ ਜਿਵੇਂ ਜੋਵੇਟ ਸਾਈਕਲ ਦਾ ਬਿਆ। ਉਸ ਦੇ ਕਾਰਤ ਵੀ ਹੋਰ ਸਕਤਰਰ ਤੇ ਸਟੋਨਗੰਨਾ ਨਾਨੇ ਜਿਵੇਂ ਜੋਵੇਟ ਸਾਈਕਲ ਦਾ ਬਿਆ। ਉਸ ਦੇ ਕਾਰਤ ਵੀ ਹੋਰ ਸਕਤਰਰ ਤੇ ਸਟੋਨਗੰਨਾ ਨਾਨੇ ਜਿਵੇਂ ਜੋਵੇਟ ਸਾਈਕਲ ਦਾ ਬਿਆ। ਉਸ ਦੇ ਕਾਰਤ ਵੀ ਹੋਰ ਸਕਤਰਰ ਤੇ ਸਟੋਨਗੰਨਾ ਨਾਨੇ ਜਿਵੇਂ ਜੋਵੇਟ ਸਾਈਕਲ ਦਾ ਬਿਆ। ਉਸ ਦੇ ਕਾਰਤ ਵੀ ਹੋਰ ਸਕਤਰਰ ਤੇ ਸਟੋਨਗੰਨਾ ਨਾਨੇ ਜਿਵੇਂ ਜੋਵੇਟ ਸਾਈਕਲ ਦਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਜੋਵੇਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਜੋਵੇਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਸੀ। ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ

ਐਸ ਉਸ ਦੇ ਨੇਲ-ਨਾਨ ਜਾ ਬਣੇ ਸੀ। ਜੇ ਸੰਟਰ ਨਾਈਕਲ ਜਜ ਦ ਸਕਟਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਵੀਰ ਨੇ ਫਿਸ ਾਲ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਜੰਨ ਅਤੇ ਇਹ 'ਤੇ ਤਿਨ ਬਾਰ ਗੜੀਆਂ ਵਾੜਾ ਚਿੜੀਆਂ ਤੇ ਜਜ ਮੂਪੇ ਸੂਚ ਸਕੂਟਰ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਪਿਆ। ਅਸੀਂ ਸਿੱਧ ਵਾਲ ਸਕਦਾਸ਼ ਮਾਕਾਵਾਂ ਕਾ ਮਾਵਾਤ ਹਨ। ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਵਿਆ। ਗਾਰਤ ਨੇ ਮਾਵਾਬਾ ਨਾਵੇ ਮਾਤੇ ਤੇ ਜਲਾਈਆਂ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ੀ ਉੱਕੇ ਜੋ ਉਕ ਜਨੇ ਬਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਸਾਹਿਤੀ ਹੈ। ਭਿਲਾਹਰਵਾਲੀ ਆੜ੍ਹੇ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਸੀ। ਇਸਨਾ ਨੂੰ ਅਤੇ ਜਨੇ ਵਿੱ ਰਸਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਪਰ ਅਲੀ ਕਲਾਉਂ ਹੋ ਵਿੱਚ ਨੀ ਵਿਤਵ ਹਨ। ਜਨੇ ਵੱ

ਰਮਆ ਉੱਜ ਦਾ ਅਗ ਦਾ ਕੇਲ ਹਨ ਕਵੇਂ ਕੇ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਭਾਵਾ ਪਰ ਸ਼ਾਹਕਾਂ? ਨਰਗਾਇਆ ਜ਼ਿਆਰ ਲੜਕਾਈਨ ਸਭ ਨੂੰ ਗੁਰਗਾ 'ਨਾਲ' ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਤਾ ਜਿਹਤ ਗੁਰਾ ਦੇ ਕ ਤ੍ਰਗਾ ਹੈ ਜ਼ਿਆਰ ਤੇ ਛੋੜੀ ਦੀ ਅੁਧਿਆਣਾ ਸਹਿਤ ਜੁੜ ਕੇ ਬਣੀਗਵ ਦੁਆ 'ਜਾਣਾ । ਏਜਾਹਾ ਸੰਭਾਵਨਲ ਝਾਵਕੂ ਵੀਜਾ ਨੂੰ ਮੁਜਾਵਾ ਸਿਦਾ ਸੀ ਉਸ ਦੇ ਮੁਦਾ ਆਉਂ ਦੇ ਵਾਲਿਆਂ ਜ਼ਿਆ

क्र बन्धी बन्ध से संस्थी

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਹਾਸਪਾਦ ਆਈ ਦੀ ਸਾ ਕਾਮੁਦਰ ਭਾਈਦਰ ਜਦਾ ਹੈ। ਹੈ। ਹੈ। ਨ ਮਰ ਹੀਤਾ, ਜ਼ ਕਿ ਮੰਜਾਬੀ ਸਬਾਵਲ ਦੀ ਬਾਤ ਵਿਸ਼ਧ ਕਾਤਾ ਜੀ ਤਾਂ ਸਾਂਤ ਵਿਤਾ ਜਤਾਇਆ। ਦੇ ਵੀ ਕਾਰੀ ਅਪਬਾਰਾ ਵਿੱਚ ਪਿਲਾਫ਼ ਬਤਦਾ ਸੀ। ਨਾਜੀ ਸਮਾਜ ਹਰ ਵਾਰਾ ਤੋਂ ਉਹ ਸੀਸਨ ਦੇ ਪਿਛੇ ਲਗ ਮੀ ਪਰ ਬਸਦਾ ਹੀ ਜਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੰਭ ਜਿੰਦਗਵਾਇਆ ਜਾਣਗ ਦੀ ਭਵਾਂ ਵਾਸ ਸਿਖ ਦਿਸ ਨੂੰ ਸੰਪਰ ਅਦੀ ਬਹੁ ਕਿਸ ਨਾ ਜਿਸ ਜਵਾ ਇਹ ਬੁਝ ਜਾਵਾ ਜਿਹਾ। ਲੀ ਸਕਾਲਾ ਸਮਿੰਦ ਵਿਚ ਇਸ ਦੀ ਭਾਕਟੂਰੀ ਦੀ ਬਹੁਤ ਵਾੜੇ ਦੁਕਾਨ ਸੀ ਤਾਂ ਸਾਮ ਨੂੰ ਕੁਸ਼ ਸਿੰਘ ਅਤਿਹਾਨ ਸੀ ਪਰ ਹਰਤ ਸਵਾਜਰ ਗ੍ਰੀਗੁਵਾ ਸੀ। ਜਿਸ ਕਰ ਕੁ ਮਾਣੇ ਹਾਦੀ ਜਿਣ ਇਹ ਜਾਂ ਹੈ ਹਰ ਭਰਤਾ ਪਿਆ। ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੇ ਪਰ ਦੇ ਸਾਮੜੇ ਹੀ ਸਮਝਾਦ ਆਗੂ। ਆਹਣ ਦਾ ਸਮਝਾਦਾ ਸਥਾ ਵਿਆ ਸਤਨਾ। ਇਹ ਬਾਵਾ ਤੋਂ ਮੁਕਾਨ ਨੂੰ ਹੈ ਪਿਛਾ ਕਰਨ ਨੇ ਜ਼ਿਲਾ ਭਾਰਤਜ਼ ਕਾਲੀਦਰਨ ਆਲ ਦ ਭਾਵਤ ਹਨੇ ਸੀ। ਗੁਰਤ ਸ਼ਰਮਾਤ ਸਿੰਸਤਾ ਸੀ। ਆਈ ਦਹਾੜ੍ਹ ਦੀ ਕ ਵਾਰਡੀ ਦਾ ਨਰਮ ਨੂੰ ਨਾ ਸਵਾ। ਇਸ ਕਰਦੇ ਵੀ ਸ਼ਾਂ ਕਈ ਵਾਲ ਕਿ । ਐਡਸਟ, ਰਚ ਕ ਪਿਆ। ਸੰਸਾਮ ਸਿ । ਬਾਵੇ ਵੀਰ ਨੇ ਵਾਨ ਆ ਨੂੰ ਦੇ ਜਿਹਾ ਹੈ ਇਸ ਦੂਸ ਜਿਵਦੇ ਤਿਆ ਸਭਤ ਹੈ ਅ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਿਲਵਾਨ ਸਨਕੀ ਹੈ ਜਿਹ ਸਮਾ ਲਾਜ ਾ ਨਰਾਹਾਵ 'ਰਾਜ਼ ਹੁ(ਦ ਇੱਕ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਮੋਨ ਪੇਸ਼ ਦੇ ਘੜ੍ਹ ਜੋ ਖ਼ਜਾ ਵੱਤ ਉਸ ਸੀ ਉਗ੍ਰੇਤ ਕਰ ਜਾਂ ਵੀ ਸ਼ਾਹਤ ਫੋ। ਕਰੂਰ ਕਾਲੀਵਰ ਮਹਾ ਸਹਾ ਨਾਮ ਜਾ ਗਈ ਸਮੇਸ਼ਗਮ ਜ ਰੂਜ ਸੀਰਲਾਜ਼ਾ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਸ ੇ ਗਲੀਆਂ ਦਾ ਮੰਦ ਦੀ ਵਾਲਿਆ ਤਕ ਲਹੇ । ਮੰਦ ਮੌਦ ਤਾਂ ਜੀ ਨਾਮ ਤੌਤ ਦਿਆਂ

> नकर जिल्हा की लगा भयु तथ है, क्षेत्र मेम संस्था घर उन्हें के देनों हा है हैंद पो प्रांत मेंद्र, हेंद्रों महन्द्र है के महन्द्रे हैं है

> > क्रमके । शिक्ष है।

ਆਈ ਜੀ ਕੁਟਰ ਦਾ ਕੜਨ कष्टो (संदूर्भी तथारी

ਪਾਤ ਵਾਰ ਜੇ ਅਕਕਾਰ ਕਿਘ ਪ੍ਰਧਾਨ ਦਿਸ਼ਿਤਸਰ। ਦੇ ਤੱਕ ਰਾਹਿਆਂਕ ਰੂਪੂ कारकार में होग के दिल्ला के से जारी जिसे किया है। जे से निवस के से ਼ ਅ. ਸਾਹਮ ਨਾ, ਨ ਨਾਸ ਲੈ ਤੇ ਇਕ ਬੈਂਕ ਵਿਚ ਡਾਕਾ ਮਾਰ ਕਿਤਾ। ਬੈਂਕ ਹੈ। ਵਾਰਕਤ ਸ਼ਹਿਤ ਕਰ ਕਈ ਦਲਾ ਜਿਹੀ ਸੋ ਕਾਰੀ ਸਮਾ ਲਗਾ ਕੋ ਲਈ ਦੇ ਜ਼ਿਕਤ । ਹਰ ਪਾਰਕਰ ਦੀ ਚਿਤ ਰਿਕੇ ਪੜ੍ਹੇ ਲੈ ਕੇ ਹੀ ਲਾਸ ।

"ਜੋ ਦ= '' ਕਰਦਾ – ਅਹਿਸਾ ਪਾਉਣ ਲਈ ਜਕਾਈ ਸੀ।"

ਹੈ ਉਹ ਤੇ ਤਿਹਾ ਕਿ ਅਹੁ ਤੋਂ ਇਸ ਤਵਾ ਬਦ ਵੀ ਭਾਲੀ ਨਹੀਂ ਚਲਾਉਈ ਕਰ ੂਤ ਜ਼ਾਸ਼ਕ ਨੂੰ ਕਿਉਂਕਿ ਅਤੇ ਗਏ ਚਲਣ ਕਰਕ ਇਤਨ ਗੁਰੂਨਾ ਸੀ। ਉਹ ਕਰਿਆਨ ਆ ਜਿਹਾ ਦੀ ਨਹੀਂ ਜ਼ਬਾਵਾਤ ।

पुष्टक र देव को बीक जी जी तो पुरुष्टि र धव र तो जिसा कायानी हो -ਉਸਦਾ ਦੀ ਬੁਤਾ ਜਿਹਾ ਸ਼ੁਰੂ ਸੀ । ਕਾਵਾ ਜਦਾਨ ਵੀ ਸ਼ਾਂ ਤੁਹਾਬਰ ਵਧੂਤ ਰੁਸ਼ਕ ਤੁਹਕਰ ਵ ਨ ਜੋ ਸੀ ਕਰ ਸਕਦਾ । ਜਗੂਰਿਤ ਇੱਕ ਸੂਨੀ ਜਤੂਰਤ ਜਿਸ ਦਾ ਸੀ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ 'ਬਨ-पानमा रिकासी उसेन जिस कर भार ने जिस्तीराक्षा मी । प्राय १ १ र ० - जो वर ਝਾ≄ਾ ਸੀ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਹਮੀ ਕਜ਼ ਦਿਸੇ, ਵੇਸ਼ ਵੀ ਬਹੁਤ ਦੁਲਾਡ ਤੋਂ ਜ਼ਸੂਤ ਲੀ ਭਵੀਬਾਨ ਸਮੇਤ ਨੇ ਮੁੱਦ ਕਤੀਬ ਸੀ ਤੋਂ ਆਪਣ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਕੇ ਗ੍ਰਾਪਤਾ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਸੀ। ਕਤੇ ਨੀ ਬਪੁਰ ਦੀ ਪੁਣਾਇਆ ਸੀ।

ਿਤ ਵਾਰ ਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਰੁਪਤਾ (ਟੂਨਾਂ) ਤੋਂ ਕਾਲੀ ਇਕ ਅਧਿਆਣ ਨੂੰ ਜੀ ਤੁਸੀ} ਜੀ ਜ ਜ਼ਣ ਵਾਲੇ ਵਾਰੇ ਦੀ ਨਾਲਾਵਲ ਅਹਨ ਲਈ ਗੁਦ ਕਿਵੇਤੀਡ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਹਵਾਰੇਲ ਹੁੰ ਖ਼ਿਕਾਏ बाभ गाउँ कि । जिल्ला पूर्णात करों सके सकेत सकार बालाउ केल नहीं है लाग ਸ਼ਹਨਾ ਜ ਪੜਾ ਹੜਾ । ਇਹ ਵਾਦਿਆਂ ਹੀ ਭੇਜੀ ਦੀ ਸਟਨਗਤ ਸ਼ਹਨ ਅਹਾਂ ਪ੍ਰਦੇ । ਉਸ ਵਗੇ ਨਗ਼ਮ ਨੂੰ ਕਵਾ ਕਾਰ ਵਿਆ ਤੋਂ ਦਸਤ ਵਿਕੀਆਂ ਨੇ ਮੀਟੀਆਂ ਸਾਹ ਕਿ ਸੋਖ ਸਮਾ 1ਨ ਹੁੰਦੇ ਜਾ ਹੁੰਦਾ ਨਾਲ ਸ਼ਹੂਵੀ ਨਾਲ ਬੁਧੀ ਸੀ ਤੇ ਇਹ ਮਿੱਤ ਕਾਰੀ ਤੁਤਪ ਜੋ ਦਾਕਰ ਵੱਡੀ ਮੁਸਤਾਕਰ ਜਾਂਚ ਦੇ ਆਪਦੀ ਜਾਨ ਸ਼ਹਾ ਹੈ ਉਸ ਨਿਰਕ ਤੇ ਸਟੇਨਗਤੀ ਵੱਡੋਂ twar again

ਗਰਮੰਤ ਵਿੱਚ ਕਰ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਹੈ ਵਿਆਹ ਕਰਦਾ ਸੀ ਤੂ ਉਹ ਮਿਨ ਨਹੀਂ जीवन ने प्राति विक्रियं सम्बन्धन का के लिए वर्ग भी समी प्राति भी राम ताम क्षण कर कुन्तरोड़ निष्य सुंबद अपन्य क्षेत्र ता स्व हें जिल्हें हिल्हा अम तल र मा हन् शहत बच्च रह बच्च पट असी है है , ਲਾਇਕ , ਸਭ ਸਭਾ ਤੋਂ ਕਿਆਨਾ ਲਗਦਾ। ਉਸ ਤ ਕੁਝਾ ਵੀ ਸਕ ਨੂੰ ब्राह्मक भी दास हो। ह ने पुणक है मुचलते पा क्राह्म का साहि

वस राजिका हो द जिल सक पता सन्दर्भ । सर्वे भ ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਹਾਤ ਦੀ ਬਹਿਤਕਰ ਸ਼ਪਲਤ ਪਾਰ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਈ। । ਗੁਪਤੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪੂਰੀ ਵਾਦਕਾਰੀ ਸਮਾਅਤ ਜਾਵਿਆ ਤਾਂ ਜਿਸਤੇ ਹਨ। भी क्षित्र करियों दिसार जनसे हैं दें दें के ने ग्रास्ट नंदरीयों करें ।

बिन भी न नारभीद्र राज्य चारावन न पात्र र विश्व मार है राज्य भाग करूपोरी उन्हें का स्थाप असमा असमा वर्ष के प्राचित कर कर है। ਜਦ ਸਿੰਮ ਨੇ ਭ੍ਰਿਪਰਮੀਆਂ ਵਿਧੇਆਂ ਸਾਂਕਾ ਨਿਸ਼ ਆਈ ਜਾਣ 'ਚ ਨੂੰ ਤੋਂ ਵਾਕਾਂ ।। ਬਾਰ ਹੀ ਜਮਦਦ ਜਰਵਾਇਆ ਹੈ। 'ਸਾਦ ਜਾਬਤ ਕੁਟਰ ਵਿੱਚ ਹੈ ਤੇ ਸਾਵਤ ਸਟ ਇਕ ਵਾਰੂ ਲਾਲਾ ਜਗਾ ਨਾਗਾਇਣ ਦੇ ਬਣਾ ਜਨਾ ਹੈ। ਸਾਲ ਦੀ ਸ਼ਾਹਾ ਵਿਭਾ ਗੁਰੂ ਜਲਾ ਜਵਾ ਕਿਤ ਇਸ ਗੁਣ ਦਾ ਹੁਤਾ ਲਗਾ ਤਿ ਜਾਂ ਮੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨੇ ਡਿਵਟਾਂ ਵਿੱਲਮੀ ਗੜ੍ਹਾਂ ਨਲਬਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਜਲ੍ਹਾਂ ਵਦ ਸਭਵਾਈਣ ਦੀ ਸੁਖਵਰ ਦੀ ਭੀਵਾਂ ਸਮੇਂ ਦਾ ਦਾ ਹਾਸਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿ ਜ਼ਤੀ । ਇਹ ਸਿਪ੍ਰਾ ਦੇ ਕਾੜੀ ਵਿਚਕ ਵੀ ਬੁਕਦਾ ਸ਼੍ਰੀ ਇਸ ਤਹਰ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਾਤ ਤਾਂ ਸਿੰਘ ਤੋਂ एक साथ है है कि प्राप्त के स्थाप

िता से के सुनक्षणीन विषय और तम सक्त है। है क्या गाँच सा पर इन ए अप ਵੀਬਾਆਂ । ਅਨੀ ਰਾਵਾਂ ਵਿਲਾਉਨ ਦੇ ਘਾਟ ਤੋਂ ਦਵਾਰਜ਼ ਦੀ ਮੋਡੀ ਭਗਵਾਰਮ ਤੋਂ ਆਈ ਜਾਂ ਨੂ ਵਾਵਤ ਰਹਾ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਵਵਕਰ ਵਿਜਾਗਏ ਪਰ ਹੈ ਹੋ ਇੱਕ ਏਕ ਜਾਫ਼ ਭਵ ਵਿਚਾਟ ਹੈ ਕੀ। ਇਸ ਨੇ ਰਾਣ ਲਈ ਹਨ ਜਾਰ ਨਾਲ ਲਿਆਇਆ। ਮਾਨ ਹੁਣ ਅਸੇਤ ਸਿੰਘ ਨਿਸ ਕਰੀ 'ਰਦਾਰੀ ਪਾਕਰਨੀ ਜੀਤਰਾ ਸੀ ਕਿਸਿਕਿ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਾਇਆ ਅਦਸ਼ਾਨ ਵਿਚ ਕਿਵਾਨ সলে প্রতিদ, দত রূপ করেক ক্রার প্রতি প্রতিক করেকে ন কর্পে ক্রার শিক্ষ ਹਰਨਜ਼ੀਤ ਸ਼ਿਸ਼ਟ ਨੂੰ ਵਿੱਚ ਹੈ ਬਹੁਤ ਸਮਾ ਹੈ। ਕੀ ਹੈ । ਕਾਲੂ ਜਾਂਦਰ ਪ੍ਰਭਾਸ਼ਤ ਹ Acces (रणाम । इ.सेंग्ज दिस तो अनु भी न भणीय से गुउए दकन हो न मार्ग उ दे तथल मसानु अहारी सो तन भी। पत्थम भी गण र पालास्य करनाय कर। जनस ਮੁਸ਼ਕਾਵ ਸੀ । ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਬਾਹੜਾ ਸ਼ਾਹਰਾਰ ਜਾਣੀ ਹਵਾਲੂ ਸੀ ਗਾਹੀਤ ਹਿਰ ਰਾਹੀ ਹਵਾਰਤ ਹਵਾਇਆ ਤੋਂ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਸੀ ਤੋਂ ਤੋਂ ਚੀਆਦਾ । ਅਮੀਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਾਰਤਾ ਦੀ ਵ वटे, मी, भिड़ डे बुनकार करके ५ मेप र खरी तार हरे।

वरन रे भारते तर रा मागर संखर देखाने व्यवधा होते। एवं उत्तर है र ਹਮਨਾ ਬਰੂਜਾ ਇਹਾ । ਇਸ , ਜੀਕਾ ਕਾ ਗੁਲਾਕਾ ਜਾਣਦੀ ਵਾਹੜ ਦੀ ਕਾਣ ਹੁਣ ਗੁਣ । दिस समस्याम अवस्था १ वस्य १ क्षेत्र अस्य सम्बद्धाः स्था कि स्यो होत् रूक हो अस्य हो एक ता पुर व उसाप्त क किया भी भारत हो आहा गुण्डा भारती है, भूगों की शिक्ष्टे क्या महिन्नवर नहीं की सम्म । है दूस है र विवाद के रुपार अस्तर है। असे साम रूपार हरों हम है उस मानी ना उन्हें 71 - 4

No DEATE THE

कर करते । पान विश्व प्रविद्यालय स्थापन स ਰ ਕਾਲਾਈ ਪਰ ਰਾਲ ਜਿਸ ਕਰ ਰਾਈ ਤੋਂ ਆਈ ਹੈ ਕਰਚ ਨੇ ਕਾਲਾ ਪਰ ਸਫਾ ਮਾਉਣ ਦੀ ਕਰਿਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਇਕਦਾਮ ਜ਼ਕੂਰ। ਕ ਸਵਿੰਤ ਬਕੀ ਕੁ ਆਪਣਾ ਪਿਸਟਾਬ ਹੋਵ ਕੇ ਉਸਦੇ ਕੱਲ ਗਿਆ। ਇਨੀ ਕਰ ਹ ਕਾਲਾਬ ਵਾਲਾ ਵਿਸ਼ੇਆ ਹਨ ਪਦੀਆਂ ਤੇ ਮੈਂ ਵੀ ਉਸਦੇ ਗੋਲਾਂਨਾ ਮਾਵੀ ਕਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਕੋਲਾ ਤੇ ਫ਼ਿੰਗ ਪਿਆਂ ਤੋਂ ਉਥੇ ਵੀ ਦੇਸ਼ ਤੱਕ ਗਿਆ।

ਸ਼ੁਰੂ ਅਤੇ ਹਨਾ ਭਾਵਗਾ ਤਕਾਰ ਤਕਾਰ ਸ਼ਿਲਾਸਤੀਆਂ ਹੁੰਮਾਂ ਤੋਂ ਜ਼ੋਗਮ ਹਨ ਅਸੰਦੇ ਪੋਰਦਮ ਦੀ ਸਭਵਰ ਤੋਂ ਜ਼ਤੂ ਤੋਂ ਇੱਥੇ ਖਾਇਸਤੀਆਂ ਹੁੰਮਾਂ ਤੋਂ ਜ਼ੋਗਮ ਹਨ ਅਧਿਆ ਜ਼ਪਤਕ ਸਾਵੇ ਸੰਘ ਦੇ ਨਾਂ ਇੱਕ ਦੁਸਟੇ ਨੂੰ ਲੈ ਡੇ ਲਈ ਮਿਲੇਵਾਰੀ ਤਕਾਤ ਸ਼ੀਆਰੇਤ ਕਰ ਵੱਲੋਂ, ਸਿਸ ਤੋਂ ਉਸਦੇ ਮੈਟਣ ਵੀ ਮੁੰਮੇਵਾਰੀ ਲਈ ਸੀ । ਵਿਚ ਗਿਰਦਮ

ਸ਼ਵਰਚ ਤੋਂ ਵੱਖ ਸਭਵਾਹ ਤਜ਼ਾ ਕਾਵਾਬੀਆਂ ਦੇ ਵਿਜੀ ਦੀ ਨਿਤਲ ਜਦੀ

ਇਹ ਅਤੇਸ਼ਤ ਸਭਰ ਮਹੀਡ ਤਾਵ ਕੀ ਸਾਗਿਆ। ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਇਤ ਨਹ ਸਾਲੀ ਮਾਰਕ ਸਭੈਂਡ ਕੁਅ ਬੁਝਾਰਿਆ ਸੀ, ਉਸਤੇ ਆਪਣੇ ਕੀਰਆਰ ਤੋਂ ਸਤਨਾਤ ਹੈ। ਉਸਤੇ ਸ਼੍ਰਾਵਿਕ ਲੋਕੇ ਮਾਰੂਐ ਵਾਲ ਕੋਫ ਨੂੰ ਹਵਾ ਗਿਆ ਤੇ ਤੇਅਰਾਤ ਸੁਧਿਆਨ ਨੂੰ ਗਾਹ ਸਭਕੇ ਦੁਆਰਾਆ। ਨੇ ਅੱਜੇ ਜਾਕੇ ਬ੍ਰੀਟ੍ਰਿਜਰ ਦੇ ਉਤਾ ਕੇ ਲੋਕਲਾ ਬਸ ਤੋਂ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਗਾਹ ਦੁਆਰਿਆ ਕੇ ਬੁਪੂਰ ਤੋਂ ਅਹੀਂ ਉਸ ਹੁਣ ਦੇ ਰਕਪੂਰਾ ਅਲਾ ਜ਼ਿਆ ਜੋ ਰਜਪੂਰ ਜਾਨ ਕਤਤੇ ਤੇ ਵਲੇ ਤੇ ਖੁਝੇ ਤੋਂ ਹਮ ਪਕਤ ਕੇ ਲਹਿਆਣੇ ਪਰਜ਼ ਗਿਆ। ਬਿਸਾ ਇਸ ਬਹੁਤ ਬਰਲਵਾ ਜਿਹਾ ਦੇ ਕਿ ਪੁੱਛ ਜਿਵ ਦੇ ਸਮੇਂ ਬੁਝਾਲ ਤੋਂ ਮਤੇ ਕਿ ਮੈਂ ਤਾਂ ਕੰਨ ਤੋਂ ਆਇਆ ਹੈ।

ਵਿੱਚ ਭਾਵਨ ਦੀ ਹਰਜ ਸਹਿਆ ਸੀ। ਜਿਸ ਰਾਜ਼ਜ਼ ਦੇ ਅਸੀਂ ਜੁਮਦਾਈ ਨਾ ਸੀ ਉਸ ਦੇ ਹੋਣ ਸਰਵਨ ਨਾਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਕਹੀ ਇਪਦਾਈ ਵਿਜ਼ਾਈ ਭਾਜ਼ਜ਼ ਸਿਹਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਵਿਚ ਸਨ ਆੱਥੜਾ ਦੇਆਂ ਨੂੰ ਵਾਦੀਆਂ ਜਿਜ਼ਾਈ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸਿਪੜੇ ਨੂੰ ਵਗੇ ਕਰਦਾ ਉਸ ਨਾਲ ਕਰਦੇ ਵਾਦਾ ਸਲੂਕ ਕੀਤਾ ਸਾਵੇਗਾ ਜਨਤ ਚੁਣਸਰੇ ਬਾਦੀਕ ਕਿਤੇ ਡੇਜੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਭਾ ਤੰਗ ਕਰਦਾ ਸੀ ਤੋਂ ਛੋਟਕਾ ਚੋਟਨ ਦੀਆਂ ਰੰਤੀਤ ਲਗਤਾਈਆਂ ਸਾਂ ਅੰਕਮਨ ਵਿੱਚ ਵਿੱਚ ਨੂੰ ਵਿਚਾ ਪਤਾਲਗਾ ਜਿਤ ਫ਼ੋਲੀ ਹਿਰਦੇ ਤੇ ਅੰਕਸਨ ਦੀਆਂ ਰੰਤੀਤ ਲਗਤਾਈਆਂ ਸਾਂ ਅੰਕਮਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸ ਨੇ ਦੀ ਬਹਾ ਸਤਾ ਲਗਾ ਕਿ ਕਿਸ ਦੀਆਂ ਤੇ ਅੰਕਸਨ ਦਰਿਆਂ ਹਾਲਦਿ ਦੂਸ ਜਾ ਗੁਰ ਨਾਰਕੀਟ ਹੈ ਤੇ ਮਾਰਕੀਟ ਦੇ ਬਿਲਕਲ ਸਲੂਕੇ ਦੀ ਐਕਸਨ ਕੀਤਾ । ਪਹਿਲੋਂ ਸੀ ਆਰ ਪੀ ਗੜੀਆਂ ਦੀ ਅਵਾਦ ਸਨ ਕੁ ਜਿਸ਼ੀ ਹੈ ਤਰਦੀ ਪ੍ਰਜੀਸਨ ਕਿਤੇ ਤੋਂ ਤੋਂ ਨੂੰ ਗਈ ਪਾ ਸਦਾ ਅਸੀਂ ਜਵੇਂ ਭਵਾਤਾ ਸਮੂਤ ਸਿੰਘੋ ਕਿ ਤਾਂ ਸਾਂ ਭਾਵੀਂ ,

ਇਸ ਅਤਸਨ ਤੋਂ ਸਾਰ ਮਿਲ ਬਹੁਤ ਸ਼ੁਣ ਹੋਏ ਤੋਂ ਦਰਨਾਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਫਿਰ ਗੁਜੈ ਕੀਤਾ ਜੋ ਰਾਸ ਨਾਲ ਲਹਿਵਾ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰ ਗਏ ਨਾ ਰੰਦਾਰੀ ਮੁੱਸੇ ਲਿਹਾ ਹੈ ਅਜਾਂ ਤਾਂ ਵਿਚ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ । ਕੁੱਝ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਸਾਂ ਤੇ ਫਿਰ ਆ !' ਉਸ ਤੋਂ ਉੱਥੇ ਅੰਤਰਨ ਵਿਜ ਨਾ ਲਿਸਾਣ ਦੀ ਮਾਫੀ ਮਗੀ ਤੋਂ ਹਾਂਸ਼ ਵਿਚ ਤਲ ਪਾ ਕੇ ਉਸ ਦੀ ਨਰਾਹਰੇ ਵੇਤਕੀ ਹੈ।

ਸ਼ੈਕ ਭੂਪੈਡੀਆਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ

ਗਈ (ਕਰ ਦੀ ਕਰਨੀ

ਜ਼ਿਕ ਸਾਨੂੰ ਦੇਸ਼ਿਆਂ ਬਾਰ ਜਿਹਾ ਗਿਆ ਪਰ ਬਿਵਾਸਮ ਵਰੁਕ ਆਈ ਬਾਰਤ ਨੇ ਸ ਭਾਗਵਾਈ। ਕਾਰੀ ਵਾਰ ਸ਼ੁੱਕ ਦੇ ਮਮਾਰ ਨਲ ਤੋਂ ਸ਼ਕਾਰ ਉਸ ਜਾ ਜਿਹਾ ਸ਼ਹਿਤ ਜਾਂਦੇ ਤਾਨੀ ਸਾਰਿਆ ਸਾਰੀਆਂ ਨੇ ਐਂਟਰ ਬੋਟ ਵੋਟੋ

ਹਿਰ ਅਸੀਂ ਤਕੇਸੀ ਲਈ ਜਿਲ ਲਾਭ ਦਾ ਸਭਵਾਰ ਦੇ ਕਾਸ਼ਾਗਾ । ਕੋਲ ਬਕਾਨ ਦੇ ਬਾਜਿਸ ਦੇ ਪਹਿਲਾ ਹਾਂ ਇਸ ਜਨ ਜਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਜਮਾ ਤਿੰਨੀ ਨੇ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਇਸ ਅਸੀਂ ਭਾਰਤ ਕੇ ਦੋ ਬੜ੍ਹਾ ਦਰ ਸ਼ਕਤ ਹਾਲੀ ਵਿਚ ਲਈ ਤੁਆਵੇਗੀ ਵਿਚ ਜਿਹੁ ਦੇ ਪਾਜ਼ ਅਨਰਨ ਰੂਪੀ। ਉਸ ਨਾਲ ਭਾਰਤ ਨੇ ਜੁਆ ਸੀ ਜਮਾਤ ਜਾਣ ਦੇ ਆ ਸਿਥ ਸਿਤ ਹੋਰ ਸਾ ਬਰ ਇਕ ਸਾਹਿਤ ਕਰ ਅਲ੍ਹਾਰ ਹਿਰ ਸੀ ਜਨਤ ਅਸੀਂ ਕਮ ਸਾਲੂ ਕਾਸ਼ਿਸ ਦਾ ਨੇ ਜਨਤ ਹਰਤਾ ਹੀ। ਇਸ ਹਾਰੇ ਅਸੀਂ ਵਿੱਸ ਦਾ ਅਕਾਸ਼ਿਸ ਸਾਹਿਤ ਸੁਖਾਉਆ।

ਮੈਂ ਸਾਦੇ ਨੂੰ ਇਹ ਦੇ ਨਾਲ ਜ਼ਹਿਆ ਜਾਮ ਤੋਂ ਲੋਵਾ ਹੀ ਜਾਮ ਤਰਨ ਅਤੇ ਸਿਆ ਜਿਤ ਹੁਣ ਸੁਫ਼ ਹਿਰ ਹੁੰਦਾ ਸ਼ਹੀਕ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਲਈ ਸ਼ਰਦ ਸਾ ਪਦਾ। ਫਿਰ ਉਹ ਅਦਾਤ ਜਨਾ ਸਨਾ। ਫਿਰ ਦਾ ਹਾਂ ਹਮੀ ਸੀ ਸਿਲ ਅਸਤੀ ਸ਼ਹਾ ਸਮਝ ਤੋਂ ਜਾਂ ਸਨਾ। ਫਿਰ ਦਾ ਹਾਂ ਹਮੀ ਸੀ ਸਿਲ ਅਸਤੀ ਸ਼ਹਾ ਸਮਝ ਤੋਂ ਜਾਂ ਸਨਾ ਸ਼ਹਾ ਨਾ ਗੁਰਦ ਅਸਤੀ ਸ਼ਹਾ ਸਾਹਮ ਨਾ ਹੁੰਦੇ ਕਲਦਾਨ ਤੋਂ ਗੁਰਦ ਨਾ ਗੁਰਦ ਅਸਤੀ ਸਿਲ ਸ਼ਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕਲਦਾਨ ਤੋਂ ਗੁਰਦ ਨਾ ਗੁਰਦ ਅਸਤੀ ਸਿਲਦੇ ਜਾਂ ਦੇ ਸੀ

ਭੁਲਵਾਨ ਨੇ ਆਉਂਦਿਆਂ ਦੇ ਇਕ ਫਰਕ ਨਾਲ ਦੀ ਗਾਹਰ ਦੇ ਗਈਹਨ ਪਰ ਜਗੋਂ ਤ ਰਾਚੇ ਨੇ ਪਿਸ਼ਤਾਰ ਕੰਨ 'ਤੇ ਨਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਅਸੀਂ ਸਦੀ ਆ ਜੋ ਕਰ ਕਰੇ ਕਰਤਾ ਆਪ ਸਾਫੇ ਨੇ ਸਾਈਟਨ ਵਾਲਾ ਜੇਨਨ ਵਿਚ ਜਤ ਰਿਚਾ ਜਾਣਿਤ ਸਾਲੇਗਨ ਨਾ ਚੁਜ ਸਾਫ਼ ਦੇ ਸਾਲੇ ਸਾਹਿਤਾ ਹੈ ਤਿਸੇ ਜਗੇ ਪ੍ਰਤਾ ਕਰੇਗਾ ਅਜਿਹ ਸਾਲਦੀ ਸੀ ਹੈ।

ਇਕ ਘੱਟਰਾ ਹੈਤ ਘਈ। ਜਦ ਸਲਵਾ ਨੇ ਹਾਈਵਣ ਹਨੀ ਦਾ ਉਸ ਸਮਾ ਬਾਹਤ ਹੈ। ਤਿੰਨ ਅਜਨੀਆਂ ਨੇ ਇਹ ਕਰਾਵ ਕਰ ਸਮਾ ਤੋਂ ਦੇਵੇਂ ਕੇ ਸਜ਼ਨ ਲਈ। ਜਾ ਲਾਹੁਤ ਹੈ। ਪਿਸ਼ਟਲ ਡਬ ਦਿਲ ਦੇ ਲਿਆ ਤੋਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਤਿਲੇ ਇਹ ਦਦਾ ਦਿਆਂ ਜਿਹਾ ਸ਼ਹਿਤ ਹਾਂ ਦਾਕਫ਼ੀਆਂ ਵਿਲਾਵਾਂ ਗਿਆ ਜਾ ਬੰਦ ਸ਼ਾਮੂਸ ਦੀ ਦੇ ਕਿ ਲਿਆ ਜਾਰਤ ਤੋਂ ਹਰਾਵ ਜਿਹਾ ਕਿਹਾ, 'ਇਹ ਵਾਸ਼ ਸਿਹਾ ਲਗ ਸ਼ਹੂਤ ਕਰਾਵਗਾਂ ਹੈ।

ਇਸ ਤਾਂ ਪਰ ਕਰ ਇਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹੈ ਹੈ। ਜਿਹੜੇ ਕੁਝ ਤਰੀ ਕਰੂਆਂ ਅਸੀਂ ਤੁਸੰਤੀ ਕਰਨੀ ਹੈ ਹੈ। ਜਿਹੜੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਹੈ। ਜਿਹੜੇ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹੈ ਜੋ ਜ਼ੁਲੂਨ ਨਹੀਂ ਕੋੜਨਾ।

ਇਸ ਤਰਾ ਇਕ ਹੋਰ ਲਜਦਸ਼ੀ ਵਿਭ ਰਾਹ ਗਾਈ ਮੁਕਤਾ ਨੂੰ ਭਰ ਜ਼ਿਆ ਤੇ ਸੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਹੁਣ ਤੇ ਰਥ ਹਮ ਕੇ ਤੁਸਤ ਵਾਰਾਂਆ ਦਿਤੀ ਵਿ ਹੈਕਸ ਨੂੰ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣ ਰਹਾਂ ਤੇ ਕਲਾ ਤਿ ਤੁਸ ਕਰਾਂ ਦੁਤਾਨ ਵਾਕਾ ਸੂਤਰੇ ਨੂੰ ਨਿਕ ਕਾਰਨ ਹੈ ਦਾ ਉਹ ਤਹਿੰਦਾ ਹੈਏ, ਹੁਣ ਨਹੀਂ

ਹਿਸ ਸ਼ਾਵਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸ਼ੁਰੂ ਸ਼ੁਰੂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਤੋਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਵ ਸ਼ੁਰੂ ਦਾ ਸ਼ੁਰੂ ਦਾ ਸ਼ੁਰੂ ਦਾ ਸ਼ੁਰੂ ਦਾ ਸ਼ੁਰੂ ਦਾ ਸ਼ੁਰੂ

1-1-0----

ੂਰ = ਉਹ ਬਾਰਤ ਵਾਲੀ ਪੁਆਂ। ਤੋਂ ਹਮਾਦਾ ਘਰ ਕੇ ਸਾਨੂੰ ਬਚਾ ਸਲਵਾਨੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਬਾਰੇ ਬੈਂਕ ਦੇ ਸਾਮ੍ਤ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹਾ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਿ ਬਾਰਰ ਬਦ ਨਰਣ ਲੀਚ ਸਮਝਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਂ ਸੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਿਲ੍ਹ ਬਾਰਰ ਬਦ ਨਰਣ ਲੀਚ ਸਮਝਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਂ ਸੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਿਲ੍ਹ ਬਿਕ ਮਾਣ ਸਾਹ ਨਾ ਦੇਵੇਂ। ਇਸ ਕਰ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਹੀ ਪਤਾ ਤੁਸ ਵਿਚ ਉਹਰ ਤੋਂ ਜੀਏ ਇਤ ਸਾਡੇ ਆਦਮੀ ਬੈਂਕ ਦੇ ਚਾਰ ਚੁਕੋਰੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਵਿ ਵਿਚੇ ਤੋਂ ਜਦੀ ਮਾਰ ਦੇਵਾਰ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਬਾਹਰ ਸਤ੍ਰੀ ਰਹੇ ਤੋਂ ਆਈ ਬੈਂਕ ਦੇ ਸ਼ਿਲ੍ਹਾਂ। ਉਕ ਤੇ ਲੋਕ ਕਰਦੇ ਹਰੇ

ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਕਾਰ ਸ਼ੜ੍ਹੀ ਪੇਤੇ ਲੈ ਆਈ। ਬੈਵੇ ਅਰ-ਭਰ ਕੇ ਬਜ਼ਾਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਸਿ ਕੜ੍ਹ ਜਾੜਾ। ਬੇਲ ਵੇਖਦੇ ਪਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਜਾੜ ਜਿ ਸਲ ਨਹੀਂ ਬਣਿਆ। ਇਸ ਕੜ੍ਹੀ ਕਰ ਕੇ ਨਾਜ਼ਾ ਛੋਜ ਕਾਰ ਵਿਚ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਸੁਣੇ। ਸਾਰੇ ਕਰ ਵਿਅਦੇ ਸਨ ਪਰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਜਲ ਨਾ ਲੇਰ ਉਹ ਜੋ ਬਾਹਰ ਬੜ੍ਹਾਂ ਕਨ ਉਹ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਸਾਡੀ ਗਰਵਾਈ ਵੱਧ ਗੁਰਤੇ ਖੂਸ ਹੁੰਦੇ ਤੁੜੇ ਕਰਦੇ 'ਚ ਬਹੁਤ ਦੇਸ਼ਾਅ ਕਰ ਰਹੁ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀਨ ਦੇ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਾਲੇ ਕੁਝ ਨਾ। ਅ ਵਾਲੇ। ਇਸ ਜੜ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਬੋਲ ਝੁਣ ਲੈ ਲੈ ਗਏ, ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਖੁਤਾ ਨਾ ਲਹਾ। ਸਭ ਜ ਪਹਿਲਾਂ ਅੰਦਰ ਦਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਆਖ਼ ਹਿਰਾਂ ''ਸਕਤ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ। ਇਹੋਂ ਹੀ ਸਮੇਂ ਜੀਹੜਾ '' ਬੱਲੀ 'ਤੇ ਜਿਹੜੇ ਬਹਿਲਾਂ ਗਿਆਨ' ਤਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਆ ਕੁ ਜ਼ਾਜੀਆਂ ਮਾਰ ਹਵਾਤਾ। '

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਰਾਕ ਵਿੱਖ ਨੂੰ ਦੀ ਕਾਡੀ ਗਰ ਦੇ ਰਗ ਦਾ ਵੱਧ ਕਰਾ ਨਹੀਂ ਜ਼ਿਲਿਆ ਤੇ ਅਸ । ਅੱਖ ਰੂਪਣ ਪੰਜਾਬ ਨੌਸਲਨ ਬੈਂਗ ਵਿਚੀ ਲੁੱਕ ਲਈ ਤੋਂ ਸੁਖਬੰਦੀ ਨੂੰ ਵਫਿਆ। ਅਸ ਸਾਫ਼ੀਆਂ ਜ਼ਾਗਦਾਆਂ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਆਲ ਗੱਗਦ ਸੀ ਤੋਂ ਆਿਜਦੇ ਸੱਹੈ। ਦੁਸਾਆਂ ਸਪੇਂਟ ਸੀਟ ਦ ਵਿਧਾ ਨੂੰ ਪੰਸਾਬਿਦ ਸੀ ਤੋਂ ਕਰਿਆਰ ਜੈਰ ਦੀ ਸੀ ਤੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸੇ ਵੀ ਸੀ।

ਵਿਚ ਕੜੇਵੀ ਕੇ ਬਾਅਦ ਤੋਂ ਅੰਨ੍ਰਿਸ਼ਗ ਡਿਜ਼ੂ ਹੋਲ ਜਲਾ ਗਿਆ। ਉਥੇ ਜੇਤੂ ਗਜ਼ੂ ਜਿਸ ਗਿਆ ਕੇ ਜੇਤੂ ਇਕ ਘਰ ਵਿਚ ਲੈ ਗਿਆ। ਉਸ ਭਰ ਵਾਦ ਗਜ਼ੂ ਨਾਲ ਬਹਾ ਪਿਆਰ ਕਰ-ਸਨ ਤੋਂ ਇਸ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਲੇਤਕੀ ਦੀ ਸਦੀ ਕਰਦਾ ਜਾਹਜ਼ੇ ਸੀ।

ਜੇ ਵਿਲ੍ਹਾ ਨਾ ਸਾਲ ਆਇਆ । ਫਿਰ ਸਾਨੂੰ ਬਲਵਿਦਰ ਸਿੰਘ ਫਿਲਾਂ ਜਿਸਲਿਆ। ਦੂਸ਼ ' ਅਸੀਂ ਪੈਸ਼ ਦਿਤ ਤੋਂ ਅੰਦ੍ਰਕਰਤ ਦੇ ਜਾ ਤਿਲ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਗੁਰੇ ਦਸਲਾ ਜੋ ਤਿਹਾ ਕਿ ਉਹਨਾ ਹੈ ਜੈਹੀ ਬਣਾ ਸੀ ਪਤਨ ਜਾਲਦ ਆਵਾਰਾ ਹੈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੋਟ ਜੇਵਾਗਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਗਿਹਾ ਕਿ ਪੈ ਦੱਸਿਆਏ ਮਨ ਜਿਸਤਰਾਂ ਜੂ ਗੋੜ ਗੁੜ੍ਹਾਂ ਜਲਦੀ ਉਸ ਨੇ ਰਹੀ ਖੁਮੀ ਨਾਲ ਗਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਜੂ ਜਿ ਸਾਲ ਕਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁਦਾ ਦਾ, ਤੁਸੀਂ ਜਲਦੀ ਆਉ, ਮੈਂ ਹਰ ਵੀ ਦੁਸ਼ਟ ਵੇਖ ਛੱਤਾਗਾਂ ਦੀ ਕਿਹੂ ਪੁਰ ਦਿਨ੍ਹਾਂ ਬੁਅਦ ਗੁਲਲਾ ਗਿਆ।

ਹਿਰ ਅਸੀਂ ਰਾਵਮੂਤ ਜੋਚ ਵੇਖੀ। ਸਾਨ ਪੂਤਾ ਸਭਾ ਕਿ ਇੱਕ ਸਾਨੂੰ 5-6 ਕਰਤ ਸਿ ਵਾਵਗਾ। ਬਾਕੂ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਉਹ ਬੈਂਚ ਕਰਨ ਨਈ ਕਿਹਾ ਤੋਂ ਮਾਨੂੰ ਗੁਬਿਆਰ ਚਾਸ਼ੀ

ਦਿਸੀ। ਅਸੀਂ ਸਮੇਂ ਰੋਕੀ ਗੀਤੀ। ਮੱਤ ਵਿਟ੍ਹ ਬੋਕ ਦੇ ਅਦਰ ਜਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਮੇਂ ਸੰਗ ਤੇ ਹੁੰਜਿਆਰਪਤ ਤੱਕ ਨਾਹਰਾ ਬਾਲਾਈਆਂ ਤੇ ਸਾਰਾ ਕੀਟ ਵੱਲਤ ਵਾਂ ਦੀਵਆਂ ਮੱਤ ਮਤਰਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਵਰਸੀਤ ਗਿਆ ਸੁਲਜਾਨੀ ਨੂੰ ਆਖਿਆਂ ਦਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਨਾ, ਆਪਾ ਅਗਲ ਹੁੰਦੀ ਇਹ ਪੀਤ ਨੇ ਕਵਾਗ - ਸਾਤ ਸਿਤਨੂ ਹਨਿ ਸਦੀ ਤਿ ਉਹ ਨਾਤ ਨਾਲ ਤਹਾ। ਬਹੁਤਿਹ ਸ਼ਕਤ, ਤਿਲਿੰਘ ਉਸਦਾ ਸ੍ਰੇਤ ਹਲ ਨਿਲਾਵ ਹਮਾਗਾ ਤਾਂ ਕਰਤਾ ਹ ਨਲਸਾਵ ਹੁਸਤਨੇ

ਲਮੀ ਵੱਧੋਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਜਾਰੇ ਉੱਤਾ ਸਾਡਾ ਕਿਹਾ ਵੀ ਜਾਤ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਨਾ ਹਵੇਂ ਕੰਮ ਸਿਲਮਾਨ। ਤੋਂ ਜਾਣ ਵਾਲ ਦੇ ਗੰਗ ਵਿਚ ਤੁਝਣ ਹੈ ਕਰਨਾ ਪੂਰੇ ਨਹੀਂ ਮੀ ਵਰਦੇ "ਕੰਦ ਸ਼ਹੀਦੇ ਸਿੰਘ ਨੇ ਉਸੇ ਜਗ੍ਹਾ ਜਾਤ ਪੱਠ, ਨੇ ਨੀ ਹੈ। ਜਾਤ ਜਿੱਤ ਨੂੰ ਹੋਵ ਸਿੰਘ ਤਿਆਰ ਬਜ਼ਾਬਾ ਕੇ ਕਰੋਜ਼ੀ ਬਦਦਾ ਜਿਤੀ। ਉਸ ਸਨ ਵਿਚ ਸਟਜਟ ਜਾਤਿਆ ਗਿਆ ਤੋਂ ਕੁਝ ਜਲਦੀ ਹੋਏ। ਇਕ ਸਿੰਘ ਫਾਵਆ ਗਿਆ। ਸੰਸ ਦੀ 22 ਲਗ ਹੈ ਕਿਹਾ ਦੇ ਕ ਕਰੋਜ਼ ਫੁਝ ਆਏ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਪੋੜ ਲਈ ਸੁਕੀਸ਼ ਦੀਆਂ ਵਜਦੀਆਂ ਵੀ ਸਟਾਈਆਂ ਜੀਵ ਸੀ, ਪੂਰਾ ਸਿੰਦਰਾਮ ਕੀਵਾ ਸੀ। ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਤੁਰਿਆਣ ਆਏ

-0

ਪੀਲ ਮਾਲਲਾ ਕਾਮਰ ਆਵੰਲ ਰਹਿਣਾ ਨਾਲ ਲਾਲਮਾਂ ਸਦਾ ਵਕਰਾਏਗਾ ਇਹ ਪੱਖ ਪੂਰੇਗਾ ਲਦਾ ਮਜ਼ਦੂਮ ਦਾ ਇਹ ਬੁਖਣੂ ਯਾਸਾ ਤੇ ਗੜ੍ਹੂ ਪਾਏਗਾ ਫਿਰ ਹੋਇਆ ਲਨਮ ਇਹਦਾ ਖੰਡੁਧਾਰ ਦਿੱਤੇ ਦੇਸ ਵਿਵੇਲ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਾਤੀ ਜ਼ਿਆਏਗਾ ਇਹ ਸਵਾ ਲੱਖ ਨਾਲ ਇੱਕ ਇੱਕ ਭਿੜ੍ਹ ਸਾਵੇ ਅੰਧਰ ਚਿੰਨ ਨਾ ਕਦੇ ਵਿਚਾਏਗਾ ਇਹ । ਪੰਧਰੀ ਨਨਮਾਣਵੀ

ਵੈਰਿਆ ਦੇ ਕਤਲ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਭਾਰੀ ਜੱਵੇ ਦੇ ਜ਼ਬਾਨੀ

ਕਵੇ ਅਸੀਂ ਦਿਲੀ ਗਾਂਤਰੇ ਸੰ, ਉਹਾਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਬੰਬਈ ਵਿਚ ਇਹ ਘੜ ਕਿਰਾਂਗ ; ਜਨਨਾ ਗਾਂਜ਼ਕ ਕੀ ਵੀਰ ਬਲੀਬੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦਲਜੀਤ ਸਿਆ, ਸਕੂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਚੰਡੀਗਾ ਹੁਣ ਨਾ ਆ ਸਭ ਪੂਲੇ ਤੁ ਸੀ ਅਤੇ ਬਲੀਬੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਣੇ ਦਲੇ ਜਨੇ। ਦਲਜੀਤ ਜਿੰਘ ਅਤੇ ਸੂਹ ਵੀਕ ਪੂਲ ਗੁਰੂ ਗਏ। ਇਹ ਕੇ ਇਸ ਘਟ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਘਿਆ ਅਤੇ ਜਨੋਗਲ ਅਫਨ ਕੁਸ਼ਾ; ਵੀਕ ਪੂਲ ਗੁਰੂ ਗਏ। ਇਹ ਕੇ ਇਸ ਘਟ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਘਿਆ ਅਤੇ ਜਨੋਗਲ ਅਫਨ ਕੁਸ਼ਾ; ਵਿਧਾਰਾ ਦਾ ਪੁਲ ਵੇਰਪਆ। ਇਸ ਤੁ ਬਾਅਸ ਨਿਹਾਂ ਵੀਰ ਵੀ ਮਾਡੇ ਕੁਲ ਖੁਬੇ ਆ ਗਏ। ਇਹ ਅਤੇ ਵੇਰਧ ਅਸੀਂ ਮਾਰੂਰ ' ਪੂਲਾਂ ਵਿਚ ਸਬ ਪੰਗਰਿਆਵਾਂ ਆ ਗਏ

ੂਲ ਅਜ਼ਾ ਅਦਿਸ਼ਦਾਰ ਜਾਂਦ ਕੇ ਵੀਤ ਗੁਗੀ-ਸਾਰ ਜਿੰਘ ਨੂੰ ਫੁਲਾਉਣ ਦੇ ਸ਼ਤੂੰ ਮੇਜਲ ਦੂਰ ਤਾਂ ਮਿਤਾ। ਭਾਰ ਅਤੇ ਪੁੱਤਾ ਸੰਗ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਰ ਰਹੇ ਜਿਆ। ਅਸੀਂ ਅਸੇ ਸੰਸ ਦੇ ਜੋ ਤਾਂ ਦਸਜ਼ਦਤ ਜੀਹ ਬਾਰੇ ਅਤੇ ਪੁੱਤਾ ਸੰਗ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਰ ਰਹੇ ਜਿਆ। ਅਸੀਂ ਅਸੇ ਸੰਸ ਦੇ ਜੋ ਤਾਂ ਦਸਜ਼ਦਤ ਜੀਹ ਬਾਰੇ ਹੋਏ ਗਰ ਅਪ੍ਰੈਜ ਦਾ ਅਦ ਦੀਤ ਜਿੰਦ ਸੰਗ ਜਿੰਦ ਸੰਗ ਜਿੰਦ ਜੋ ਜਾਂਦੀ ਤੋਂ ਜੋ ਜਾਂਦੀ ਤੋਂ ਜੋ ਜਾਂਦੀ ਹੋ ਜੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਜਾਂਦੀ ਦਾ ਜੋ ਜੋ ਜਾਂਦੀ ਜਾਂਦੀ ਜੋ ਜਾਂਦੀ ਜੋ ਜਾਂਦੀ ਜਾਂਦ

ਸਬੰਧਿਕਰ ਕਿੰਘ ਤੇ ਕੁਸਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂਦਾ ਜਾਂ ਦੀਰ ਲਹਿੰਦਾ ਕਿ ਤੂਰੀ ਹੋਬਿਆਰ ਲਭ ਅਤੇ ਕੇਂਦੂ ਮਾਰ ਹੈ ਆਸ ਵਿਕਲ ਗਾਰੇ। ਅਨਰ ਹਰਿਆਰ ਲਈ ਜਿਲਦੇ ਹੈ ਕਿਨੇ ਵੇਟ ਤੋਂ ਕਿ ਨਾਜ਼ ਮਾਰ ਵਿਚੋਂ ਮੈਂ ਜ਼ਿਊਦੇ ਬੀਆ ਹੁਸ਼ਨਣ ਦੇ ਹੋਏ ਨਹੀਂ ਆਉਂਏ ਗਰਗਾ। ਕਾ ਵੀਰਾਂ ਹੈ ਕਿਤਾ ਅਗਰ ਆਸੇ ਮਹਾਂਗ ਤਾਂ ਗਿਲਤੇ ਹੀ ਮੁਲਗੇ। ਨਾ ਹੀ ਅਸੀਂ ਵੇਰੁੰ ਕਾਰ ਸ਼ਬਦ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਸੀਂ ਤੋਂ ਹੋਇਦ ਛੜ ਤੇ ਜਾਂਦਾਰੀ। ਇਹਨਾਂ ਵੀਰਾਂ ਹੈ ਸੁਖੀਵੇਜਾਂ ਕਿੰਘ ਨਾ ਹੁਣ ਲਿਆ ਅਤੇ ਸਰਕੇ ਤੇ ਹੁਰ ਖੜਾ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਏ। ਇਸ ਤਾਂ ਪਾਲਦੇ ਰਿਹ ਸਾਰੇ ਵੀਰ ਵਿਚ ਜਰਕੇ ਜਿਆ ਗਏ ਅਤੇ ਇੱਕ ਟਰਕ ਹੁਕਵਾਇਆ। ਟਰਕੋ ਦੇ ਆਈਜ਼ਾਰ ਜਿਥ ਸੀ। ਇਹ ਮਾਰੇ ਟਰਕੇ ਉੱਚ ਬੜ੍ਹੇ ਗਏ ਅਤੇ ਖੋੜਾ ਜਿਹਾ ਟਰਕੋ ਵੀ ਵਿਜ਼ਾ ਤਾਂ ਹੈ ਵਲੋਂ ਸਵੇਂ ਜਜ਼ਾਜ਼ਿਕਾ ਗਿਲਤਾਂ ਪਾਈਸ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਜ਼ਬਦੀਸ਼ ਹੈ ਗਿਆ ਸੀ। ਲਾਗਿਆ ਨੇ ਕੁਪਰੇ ਲਈ

ਲੱਗ ਸੁਖਾਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਉੱ ਹਜ਼ਾਲੀ ਮੀਟ 'ਜੋ ਲਮਾ ਪਾ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਹੋਵੇਂ ਜਾਂ ਮਸਤਕ ਬਣਾ ਇਤਾ ਇੱਕ ਵੀਰ ਕੰਡਕਟਰ ਸ਼ਣ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇੱ ਸਕਾਰੀ ਕੁਝ ਗਿਆ। ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਆਂ 'ਤੇ ਮੁਲੀਮ ਨੇ ਬਾਕੇ ਨਾਂ ^{ਦੀ} ਸੁਖਾ ਬਣਾ ਜ਼ਰੂਆਂ ਤੇ ਮੁੱਤਰਿਤ ਵੀ ਤਿਵੇਂ ਅਤੇ ਇਹ ਦੁ ਵਾਰੀ ਤਾਂ ਪ੍ਰਮੁੱਤੇ ਵਾਕਿਆ ਨੇ ਇਹ ਦੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿ ਮੀਟਰ ਉਹ ਜਾਣ ਹੈ ' ਤੋਂ ਪ੍ਰਦਾਤਮਾ ਤੋਂ ਇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਹੁਲੰਗ ਵਾਕਿਆ ਦੀਆਂ ਕਾਰ ਜੋ ਹੈ। ਕਰ ਦਿਵੀਆਂ ਸਨ।

गिलामा । औस स्थालं स्टब्स्स सामा दर्गाणिक कर्य कर्य के र ਬਹਿਦਾ ਮੇਰ ਟਰਕਾਰ ਉੱਤਰ ਸਾਵਿਤ ਸਾਵੇ ਤਾਵਾਂ ਤਾਂ ਹ ਉਤਰ ਗੁਕੂ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਸਾਰੂ ਪੈਸ ਵੀ ਉਤ । ਜਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਤਾਂ ਨਿਕ । ਕਿ ਵਾ ਕ ਚੜ੍ਹ ਮਿਸਆਂ ਅਤੇ ਦੂਜ਼ ਵਦੀ ਵੀਗ ਟਰੇਨ ਤੁ ਚੜ੍ਹ ਕਟਾ। ਦਿਸ਼ ਇਹ ਇਹ ਸਾਟ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਆਪਣ ਕਿਰਪਾ ਸ਼ਹਕਾ ਪੰਡ | ਚ ਤੋਂ ਹੈ। ਸਪੀਕਿਕ ਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਗੁਸ਼ਾਪਤਾਲ ਵਿਚ ਭਰੂਬੀ ਕਰਵਾ ਦਿਆਂ। ਡਦ ਕ ਮਹੁੰਦਾ ਸ਼ੁੰਬ ਾਸ (ਤਾਲ 1, ਗੁਆਸ ਸ਼ੁੰਕਾ ਹਿਰ ਹਵਾਬ ਕੇ ਗਏ। ਓਸ ਇਕ ਮਾਕਿਨ : ਮਾਵਿਕ ਵਿੱਚ ਰਿਹਨ, ਦੁਸਤੀਤ ਜਿਸ ਨੂੰ ਨ मन अनु में क्षेत्र तो को नगब मध्ये १०९८ कामार १०३३ देन से नुकान क्रांसिक के ਜਾੜੇ ਘਟ ਦਾ ਦਰਣਤਕ ਆ ਅਤਵਾਇਆ। ਅਸੀਂ ਦੂਸ ਰਕਰ ਨਿਰ ਗਿਆਮ-ਝਵ-"- ਅਤਿ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਸਾੜ੍ਹ ਨੂੰ ਰਿਹਾ ਕਿ ਕਰਵਾਜ਼ਾ ਪਲ੍ਹ ਹੋ ਜਾਂਦ ਕਰ। ਸ਼ਹ੍ਰੇ ਕਾਰਵਾਜ਼ਾ ਰੰਘ ਕਾਰਜ ਪਲੀਕ ਦੁਸੰਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅੰਦਾਰ ਬਲਾ ਲਿਆ। ਉੱਦੇ ਕਦੂਜ ਆ ਕਿ ਸੰਤੂ ਰਵਾ। ਉਹ ਸਾਰ ਦੀ ਵੀ ਪੁੱਛ-ਵਿਛ ਡੀਡੀ, ਰੂਹਨ ਨੇ ਸ਼ਬ ਨੂੰ ਤਿਹਾ ਕਿ ਆਹ ਦੀ 5 ਸਭ ਨਾਲ ਕਈ ਸਥਾਵ ਜਾਣਾ ਪੁਲਗਾ। ਸੰਸ਼ਾਨਿ ਜਾਣ ਤੋਂ ਫਿਲਕਾਰ ਕਵੇਂ ਦਿੱਤਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂ ਕਿ ਐੱਡ ਕੁਝਸ ਤੋਂ ਕੋ कारन दसा ए दिला क्या स्तार तता हुनीन हैं र चटा विकास कार कार कारण ਮਾਰੀ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਨਾਲ ਦੂਸੀ। ਜੋ ਬਾਹਰ ਖ਼ਰ ਹਲੀਲ ਫ਼ਾਲ ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆ ਜਾਣੀ ਕਰਨ। ਆ ਹੋ ਫ਼ੋਨ ਜਾਂਦੇ ਤਗਨੂ ਚਾਹ ਹਿਆਉਂਦੇ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਹੋ ਉਹ ਨਹੁੰਚ ਵੀੜਾਆਂ ਤਾਂ ਹੈ। ਰਗਟਜਾ ਸਦ ਕਰ ਵਿਤਾ। ਅਸੀਂ ਹਾਜ਼ਆਤ ਤਕ ਤਰ ਤੋਂ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹੋਈ ਜਨ ਸਾਡੇ ਤਾਉਂ ਪ੍ਰਸੀਸ਼ ਸਹੁਦੀ ਤਾਂ ਕਿਲ ਤਰਮਾ ਹੁਣੀ ਕਰੀ ਤਾਂ ਲਈ ਵੱਲ੍ਹ ਹਵੀਂ ਸਤੋਂ ਵਿਆਗ। ਉੱਕ ਤੀਕੁਵਾ ਕਿ ਮਹਾਹਟ ਹਨ ਨਰ ਤਕਾਂ ਮਿਕ ਮਾਰ ਨਾਂ। ਮਿਕ ਤਰੀ ਪਤਾ ਕੜ੍ਹ ਕਿ ਪ੍ਰਯੋਸ਼ ਨਿਖੇ ਕਿਵੇਂ ਪਰੂਜ਼ੀ ਹੈ। ਇਹ ਰਾਜਸਰ ਨੂੰ ਜੀਤਾਜ਼ਾ ਹਾਲੇਦਾ । ਹੈ ਇਸ ਸੰਭ

ਫਿਰ ਅਦੀ ਉਸ ਦੇ ਤੇ ਜਿਹੜ ਕਾ ਤੇ ਭਾਬਤਾਮ ਵਿਚ ਬਹਾ ਭਰ ਜਿੰਦਾ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਤੋਂ ਅੱਖ ਵਧਣ ਅਤੇ ਹੀਆਰ ਤੋਂ ਨੇ ਪ੍ਰੋਜ਼ੀ ਮਿਰਕ ਵਲੇ ਜੀ ਇੱਕ ਨੂੰ ਆ ਜਿੰਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਤੇ ਅਸੀਂ, ਸਾਫੇ ਦਾਰ ਬਰਦੇ ਤੇ ਪਰ ਜਾਰ ਜਿੰਦਾ ਜੋ ਅਤੇ ਹਾਅਜ਼ਤ ਸਿਘ ਇਹ ਪੂਰੇ ਹਾਂ ਦੇ ਹਰ ਸੰਦੇ। ਇਹ ਅਸੀਂ ਜਬਦਕ ਦੇਵਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਸਥ ਵਾਸਤ ਵਿਸ਼ਾਗਤੀ ਮੁਕਰ ਜਾਲੇਵਕ ਵਰਦ ਲਿਆ। ਅਸੀਂ ਕਈ ਇਸ ਜਿੰਦੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਦੋਂ ਸਹੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਹੋ ਤੇ ਹੋ ਤੇ ਭਾਰਤ ਹੀ ਪੜ੍ਹੇ ਨਜ਼ਰ ਬਾਊਦੇ। ਉੱਤੇ ਹਵੀ ਤਗਤ ਨਾ ਕਰੇਬਆ। ਉਸ ਅੱਤੇ ਅਤੇ ਆਈ ਵੀ 123 ਮਿਊਟੀ ਕਾਰ ਸੀ। ਇਹ ਜ਼ਿਲ ਹੋਵ-19 ਵਿਚ ਅਤੇ ਹਮਾਤਾਸ਼ ਵਿਚ ਸੁਖਾਵਦਾ ਜਿਵ ਦਾ

ੂਲੀ। ਸਟਰਣ ਤੇ ਨਾਕ ਲੋਕੋ ਅਹਿਆ ਹੈ।

ਪਤਾ ਸੱਤ ਗਾਪਤਾ ਹੈ। ਪੁੱਕੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹੁਤ ਸਾਈਡਕ ਤੇ ਬਦਾਸਤੇ ਹਰ ਦੀ ਜਾਵਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਹੋਇਆ ਦੀ ਕਰ ਨਾਜ ਆਈ ਸ਼ਾਹਰਾ ਜਾ ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕਰ ਵਿੱਚ ਵਿੱਖਣ ਸੋਈ ਜੋ ਹੋ ਜਾਅਕਲ ਵਿਸ਼ਕਾਰ ਬੜ੍ਹਾਰਨ ਜਿਵਾ: ਕਿਸ਼ੀ ਨੂੰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਸੇ ਹੀ ਕੀ ਅਤੇ ਭਾਸਤ ਨਾਲ ਸਭ ਜਿਸ੍ਹਾ ਹਵ ਗੁਬਅਰ ਕਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੀ ਉਸੇ ਵਕਸ ਹੀ ਘਰ ਹਰਿਆ ਹੁ ਕੇਵ ਗਿਆ ਗਾਂ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦਿਆਂ ਨੂੰ ਉਹ ਜਾਂ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਜੂਜੇ ਦਿਨ ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਵੀ ਆ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਉਸ ਬਰ ਗਏ ਗਾਂ ਉਹ ਕਾਰ ਨੇ ਕੇ ਕਿਤੇ ਸੈਰ-ਜਪਾਟੇ 'ਤੇ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ ਨ ਬਈ ਰਿਨ ਆਇਆ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਪੰਜਾਬ ਜਾਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਨ ਲਈ। ਜਦੋਂ ਦਾ ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵੀਰ ਅਹਿਮਦਾਬਾਵ ਤੋਂ ਤਰਾਰ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਮੈਂ ਵਾ ਦ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਵੀਰ ਨੂੰ ਜਾ ਕੇ ਮਿਲਾਏ ਹਾਂ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵਾਪਣ ਦ ਆਵਾਰੇ। ਅਸੀਂ ਪੰਜਾਬ ਚੁਝੇ ਗਏ। ਬੱਚੇ ਜਾ ਕੇ ਵੀਰ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਪੂਨੇ ਆਉ। ਦੀ ਰਿਆਰੀ ਕਰ ਲਈ।

3 ਅਗਲਤ ਨੂੰ ਮੈਂ, ਹਰਜਿੰਦਰ ਲਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵੀਰ - ਭ ਤੇ ਮੁਤਰ ਸਧ ਪ੍ਰਚਨ ਅ . ਹੈ ਫਿਰ ਨੇ ਅਮੇਂ ਨਰਜਿੰਦਰ ਜ਼ਿੰਘ ਪੂਨੇ ਆ ਗਏ। 17 ਅਗਲਤ, 1986 ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਪੂਨੇ ਪਹੁੰਚ ਭਏ। ਵੇਦਿਆ ਓਕੋ ਘਰ ਬਦਨ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਓਥੇ ਹੋਰ ਬੋਈ ਮੋਜਰ ਜਨਰਨ ਆ ਚੁੱਕਾ ਜੀ। ਅਸੀਂ ਸੰਚਿਆ ਕਿ ਹੁਣ ਇਸ ਦੇ ਘਰ ਜਾ ਕੇ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵੇਦਿਆ ਕਿੱਥੇ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਰਣਾ ਬਿਆ ਅਤੇ ਵੀਰ ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਘਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਬਿਆਰ-ਬਰ-ਬਿਆਰ ਖੜਾ ਫਿਰਾ। ਉਹ ਮੇਜਰ ਜਨਰਲ ਤਾਂ ਘਰ ਮਿਲਿਆ

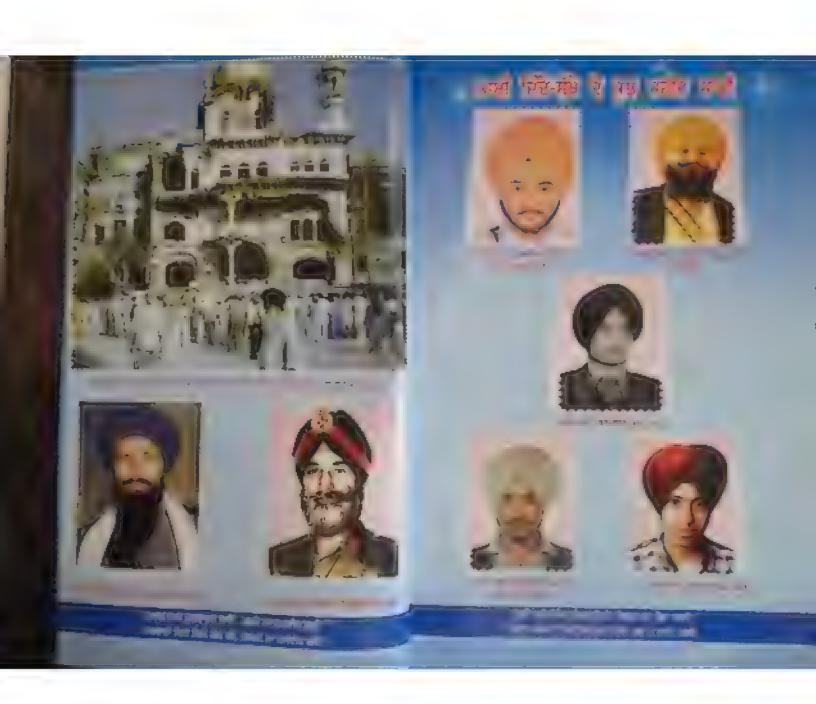
ਨਹੀਂ, ਪਰ ਉਸ ਦਾ ਇਕ ਨੌਕਰ ਮਿਲਿਆ। ਮੈਂ ਉਸ ਨੌਕਰ ਨੂੰ ਵੈਦਿਆ ਬਾਰੇ ਪੁਛਿਆ। ਉਸ ਨੂੰ ਚੇਗੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਬੋਲੀ ਦੀ ਚੇਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸੀ ਆਉਂਦੀ ਉਸ ਨੇ ਬੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਪੁਲ ਆਏਗਾ ਅਤੇ ਪੁਲ ਦੇ ਪਰਲੇ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਕਲੋਨੀ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਉਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਕੀਤਾ।

ਉਹ ਕਲੋਨੀ ਵੀ ਬਾਫੀ ਵੱਡੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਦੂਰ-ਦੂਰ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਨਾਂ ਕੋਠੀਆਂ ਬਣੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਜਨ। ਅਸੀਂ ਮੇਟਰ ਸਾਈਕਲ ਨੂੰ ਕੇ ਜਾਰੀ ਕਲੋਨੀ ਵਿਚ ਪੁਲ ਰਹੇ। ਆਖਰ ਕਾਫੀ ਘੁੰਜਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਘਰ ਵਿੱਚ ਮਰੂਤੀ ਕਾਰ ਖੜ੍ਹੀ ਨ-1 ਆਈ, ਪਰ ਉਹ ਟੇਵੀ ਖੜ੍ਹੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਨੰਬਰ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਲਗਦਾ। ਵੈਦਿਆ ਨਵਾਂ ਨਾ ਆਇਆ।

ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਕਈ ਤਾਂ ਕਾਰਡ ਨਜ਼ੌਰ ਆਈ। ਮੈੱ ਕਿਹਾ, ਗਾਰਡ ਤਾਂ ਉਹੀ ਹਨ। ਜੀ ਇਨ 10 ਅਗਸਤ, 1986 ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਸਵੇਰੇ ਤਕਰੀਬਨ 9-30 ਵਜੇ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਅੱਚ ਸਮੇਂ ਅਕਸਤ, 1986 ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਸਵੇਰੇ ਤਕਰੀਬਨ 9-30 ਵਜੇ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਅੱਗੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਚੰਗਰ ਨਾਏ ਪਰ ਉਹ ਨਜ਼ੌਰ ਨਾ ਆਇਆ। ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਤਕਰੀਬਨ 11 ਵੀ ਜਿਹੜੇ ਕਈ ਪੜ੍ਹੋਵੇ। ਵਜੋਂ ਪਹੁੰਚੇ ਜਾਉਸ ਦੀ ਪੜ੍ਹੀ ਦੇ ਸਮ ਵਿੱਚ ਵਤਰੀ ਕਤੀ ਜੋਏ

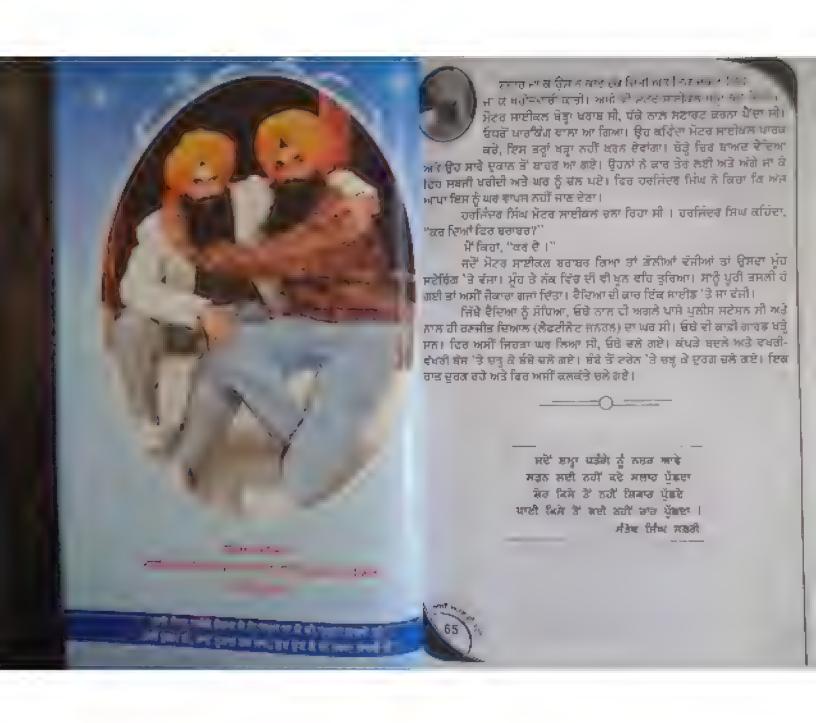
ਪੂ ਨਾਲ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਫ਼ਤਰੀ ਵੇਖ ਦੇ ਸਮਝ ਗਏ ਕਿ ਹੁਣ ਜਿ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਨਿਖਲਣਗੇ। ਚੇੜ੍ਹੇ ਚਿਰ ਬਾਅਦ ਵੈਦਿਆ ਵੀ ਅੰਦਰੀ ਬਾਜ਼ੀ ਜਿਹੜਿਆ: ਸਾ। ਭਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਗਏ। ਕਾਰ ਵੈਦਿਆ ਖੁਦ ਚਲਾ ਹਿੰਦ ਜਿਹੜਿਆ ਸਾਈਕਲ ਤੋਰ ਲਿਆ।

ਵਕੀਆਂ ਭਰ ਵਿੱਚ ਹੁਈਆਂ ਵੈ ਕ ਭਰੈਤੀਆਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ गप्त हे देही 5 बरोह 10 रूप री में व हवेंगी

इस्से तिसे सी तमाठी

- ਕਰਵਾਂ ਨੂੰ ਸੁੱਖਾਕ ਦਾ ਵਲੀ ਭੂਰਤ ਖੇਸ਼ਾ ਦਾਕੀਦਾ ਸੀ, ਜ ਫ਼ੁਲਾਇਕ ਨੂੰ ਬ_{ਆ ਸ} ਭੂਰਤੀਆਂ ਨਾਵ ਪ੍ਰਧਾਨਗ ਸੀ ਤੋਂ ਮੰਗਦਾ। ਮਾਲ ਇਹ ਵੱਡ ਅੰਗਾਨ ਜਿਹੀ ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਤੋਂ ਇਹ ਬਲਵੀ ਸੀਰਹ ਹੋਜ਼ ਕਰਵਾਈ। ਕੁਝ ਹੋ ਵਿੱ ਕਰਤੀਆਂ ਨਾਵ ਪ੍ਰਧਾਨਗ ਸੀ ਤੋਂ ਮੰਗਦਾ। ਮਾਲ ਇਹ ਵੱਡ ਅੰਗਾਨ ਜਿਹੀ ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਤੋਂ ਇਹ ਬਲਵੀ ਸੀਰਹ ਹੋਜ਼ ਕਰਵਾਈ। ਕੁਝ ਹੋ ਹੋ ਵ ਭਰਤਕਾਰ ਕਰਾਵਾਂ ਤਾਂ ਹੈ ਹੋਈ ਈ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਸਭਾਰ ਕੀ ਹੀ। ਤਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਣ ਕਲਾ ਤਾਂ ਸਾਹਿ ਹਨ। ਸਟਜ ਦਾ ਸਟਾ ਹਮ ਕਿਤਾ ਸ਼ਾ ਗੁਰੂ ਵੱਕ ਕਰੋ ਕਾਲਦਾ ਵੀ ਤਾਂ ਹੈ ਹੋਈ ਈ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਸਭਾਰ ਕੀ ਹੀ। ਤਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਣ ਕਲਾ ਤਾਂ ਦੀ ਸਿਆ ਨਾਲ ਹਿਨ ਹੈ। ਸਟਜ ਦਾ ਸਟਾ ਹ ਵਜੀ ਵੱਚ ਭਾਵਤੀ ਹੀ ਮੋ ਜਾਵ। ਆਪਣ ਨਾਲ ਰਾਹੜੇ ਲੀ ਤੋਂ ਨਾਤ ਬਿੰਘ ਹੋਟ ਤੋਂ ਜਾ 👵

'ਸ਼ੁਪੂ ਹੁ ਗੁਰੁਆਤਾ ਨੀ। ਇਸ ਤੁਸਾਮ ਦੇ ਮਿਕਾਂ ਗੁਆ ਡਿਊਟੀਆ ਦਾ ਹਿ ਜੇਸਾ।

খাম হ'ব বু বিভাবেল। নাৰ্থা বু ওল মত্ত খাৰ স্বাটি লাৱা চিনি হ'ল। । , বুলা বাহাইমা এবলা দে ਤੇ ਭਾਵਨ ਕਾਇਆ। ਉਸ ਜੇਤ ਵਿਚਾਰਗ ਜ਼ਰੂਵ ਪ੍ਰਬਾਨ ਵਾਸ਼ ਤੋਂ ਪ੍ਰਬਾਰ ਟਾਸ਼ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਬੈਕ ਹਾਂ 2 ਕਿਲਮੈਂਟਰ ਦੂਰ ਅਮੀਂ ਹਰਿਵੇਂ ਨੀ। ਅਸੀਂ ਰਜ਼ਾਂ ਟਰਕ ਸਨ ਤਾਂ ਲੋਕ ਨਾਲ ਸੀ, ਉਹ ਅੰਸਾੰਦਮਰ ਨਿਕ ਸੂਸੀ ਨਵਾਤ ਖ਼ਈਬਾਨ ਤਾਂ ਪੜਾਕਤ ਵਿੱਚ । ਗਵਾ, ਜੇਵ ਤੇ ਭਾਰ ਸਿਕ ਨਵੇਰ ਕਵੇ- ਜੇਵਨ ਕੀਤਾਗ। ਦੇ ਖ਼ਹਾਨ ਸ਼ਾਤਰ ਜਾਮ ਵਜਮਾਤ ^र चित्रिक अत्याद श्रम २ असा दक्ष इधरोगी। शिल असुगम्हारण झल्ला सहस्र सहस्

ਮੁੱਝ ਵੱਕ ਦੁਬਾਟ ਸੁਰੂ ਜਾਣਕ ਗੰਲਾਂਕਿ ਉਹ 'ਤੇ ਦਾ ਬਹੁਤ ਰੂਪੀਟਾਂਗਾ ਹੁਦਾ ਹੈ ਤੋਂ कर्रा एक निम्म संस्थातक स्वतंत्रा ध्रम्पक सी विनेदाई निन्दी। संक्रिनीत्री ਵੀੜ ਨੇ ਨੂੰ ਸਾਪਕਾਰ ਵਵਾ ਨਰਭ ਤੋਂ ਮਹੁਤਾਂ ਦੇਨ ਵਵ ਕੇ ਲਿਆ ਵਿਤੀ। ਤਾਂ ਕਿ ਨੂੰ ਪੈ राज्य र गोण तह कर्ना रुक्त, विक्षित रूपयाना विकास साम सन्तर भा कर्ण व दिस ने हेच महत्त है भग के बहुबह वह समयो बताई तथी मतुनी देह दर्जी है ੱਕਵੇਂ ਭਾਵਿਕਤ ਪੈਸ ਤ ਵੇਬ ਐਲ ਗੋਟ। ਉਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਜ਼ਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮਸੀਖ਼ਤ ਫੇ^ਤੇ ਹਾਰ ਦੇ ਬਾਗ਼ਾਰ ਨਿਚਾਈ, ਅਸੀਂ ਕਰਾਤ ਰਹਾਨ ਨਾਲ ਖਰ ਲਵਾਗਾ।

ित म सार निया, जिल्लानकारित क्षारिक होता न केंद्रा सहती हता हो है। रिम्बंबर के 31 अभी व र अस्म हिंद सिम्ब सिस्वर अवह सी हरि कोई हिन अव भग ता भग कार दिने देव हरेती वाही है आयो गाँउको रिम रे लिए ह एवं उच्च । बन्ध और क्रिकी किल्ल अन्य क्षा किला ने स्थार किला अवस्था है हा की है

FREEL

वैस्त्रवार न स्वि निर्मारिक मा हाइ लह (a) a may from don same or his follow स्थानक विद्यार अभिनाम समान्य विविधान । १००० निवासित भी भी देखक विभागान स्थानित है है। इस का का

दर् देख्य हे जीवाद में र एक्सेस होत्य दर एका में में एक है। इस्तार व क्य प्रदेश अभी "राजानी वीउ । अब वार उ भाउन हरूर कि कार वाय है ਇਸ ਬਾਰਮੀਟਿਕ ਤੀ। ਮੀਟਿਕਤ ਬਾਅਦ ਬੈਕਵਬਟ ਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਨਾਨ _{ਕਾਰਵਾ}ਰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਜ਼ਿ ਵਹਿਆ ਗਿਆ। ਸਨਾ ਇਕ ਉਸਮਾਰਸ ਕਿਸ਼ ਤਿਸ਼ਾਰ ਨ ਿਊਨੀ ਮਹੀ ਆਈ, ਚਟਨਜਾਤ ਸਿੰਘ 'ਤਲਕਤੀ। ਜੀ ਟਰਕਾ ਤੋਂ ਕਾਣਾ ਦੀ, ਪਸ, ਜਵਤ ਉਤਜ਼ਾਵਨਜ਼ ਦੀ ਕਰਦੀ ਬਾਈ ਬਾਸ਼ ਮਲਕੀਆਂ ਨਿਆ ਭਾਵਤ ਸਭਦਵ ਜਿਥ ਸੀ ਹਨ। इ.सं. र्म्स्स्य ही इत्रमी ध्यम स्थलिन हो। ५ एवं र विक्र हो है उत्तर उपन ਕਿਹਾ ਜੀ ਇੱਕ ਡੀਡਾ ਆਪਿਆਣਾ ਇਕਸਟਰੀਗਲ ਦਵੀਦ ਵਿਚ ਪਸੰਦੇ ਕਰ 19% ਕੁਸ਼ਵਾਨ ਨੂੰ ਸੁਰੂਨ ਨੇ ਕਰੀ ਸੀ। ਰਾਸ਼ ਤੋਂ ਗੁਰੂਰਾਰ ਵਿਚ ਵੀਜ਼ਾਨ ਵਾਲੀ ਨੇ ਸਦੀ ਨੇ ਸੂਪੀ

हिराव**ं में ब**लगों हे प्रशासका, वि^{क्षि}त तर राजा मिणा किए, या जा स ਮਨ ਸਰਕ ਤੋਂ ਗੁਕੂ ਸੀ ਜਾਣਤੀ ਦੂਰ ਬਾਇਕ ਹਾਰੀ ਸੀ। ਇਕ ਭਾਰਤ ਸੀ ਜਾਂਸੂ ਨੂੰ ਸਕਾ, _{ਬਣਾਵਾਂ} ਸੀ, ਦੁੰਗੀ, ਤੋਂ ਇਕਤੂ ਹੁਣਾ ਸੀ। ਸਮਾਕਿਆ ਤਿੱਚ ਵਿਚਾ ਜੀ ਹੋਣਾ ਹੈ ਇ. ਪ ਨਾਵਾ ਬਣਾ ਕਾਰਗਾਈ ਸੀ। ਮੌਤੀ ਸਾੜ ਦੁਵਦਾ ਸੀ। ਤਬਹਾਬਣ ਭਾਸ਼ਾ ਨਾਲਮ ਨਾ ਵੀਆਂ ਲਾ ਜਿਵੀਆਂ ਸਨ ਕਿ ਗਿਆਤਿ ਸਾਰੂ ਤਿਹੁਤੀ ਜਾਣ ਹੈ। ਹਵਾਸ਼ ਕਾਰ ਭਾਸ਼ਾ ਸਨ। ਿਕਰਾਰ ਭੇਗਦਾ ਮੈਕਟਾ⊲ਮਿਟਾਟਰੇਸ਼ ਵੇਖ ਕਥਾਦ ਅਹੁਦ≃ ਕਿਲਾ। ਜਾਂਵ

ਤੇ ਸਲੀਸ਼ ਦੀ ਵਰਦੀ ਵਾਲ ਸਿੰਘ ਤਾਂ ਮਿਲ ਪ੍ਰਣਾ ਸੈ ਤੁਹਾਬ ਸੰਗ੍ਰਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਹੈ ਹੈ ਦ ਨਤ ਬਾਤ ਸਿੰਘ, ਸੰਘਰਿਦਤ ਵਿਚ ਇਹ ਤੋਂ ਕਿਸਮੀ ਦਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸਤ ਹੈ ਵਿ ੰਗਤ ਅਮਰੇ ਸਵਿਕਾ ਕਿ ਸ਼ਾਨ ਗਾਜ਼ਕ ਭਾਜ਼ ਕਰਨ ਸਭ ਜਾਮਕਲ ਹਨ। ਅਹੁਤ ਸਮਨੇਤ ਲੋ ਕੇ ਕਰ ਗਾਈਫਲ ਜਾਂ ਜੀ ਵਜੀ ਵਸ਼ੀਆ ਗਾਈਫਲ ਨੇ ਲੋ ਐਂਟ ਸਾਨ ਕਰ ਜਿਸ ਅਜੀ ਲਾਈਆਂ। ਕਿਸ਼ਾ ਅਸਤ ਰਿਆਰਿ ਦਿਸ਼ ਕਮ ਤੁਸੀਰ ਹੀਆਂ ਵਟੇਜੀਆਂ ਵਿਚ ਕੰਮ ਤੁਸੀਰੀ ਭਰਮੀ ਜਾਂ ਉਹ 10% ਸਾਹਤਾ ਹਨ ਲਹਿਵ ਨੂੰ ਆਤੂ ਹੀ ਤੇ ਬਰਾਉਣ ਸੋਤ ਹੈ ਕਤ ইশ সৰ নাছিলসা গ্ৰান্ত কিন্তু লোক সভাৰ সিজ্ঞালয়। কান্ত্ৰত বিল্ড ্ৰাম্ব সুস্থাৰ ਸਿੰਘ ਨੇਨੀ ਸੁਲਾਹਿਆਣ ਦਾ ਨਵਕਰ ਨਿਲਾ ਭਾਜ਼ਾਨ ਮੋਤ ਦੇ ਬਾਹਰਾ ਹੈ ਮਕਟਤ ਤੋਂ ਸਵਾ मिलीबर दि सुरुविका भी। विक्त तभी क्षांत्रका भी, विर्ध में विवाद अधिका ਕਰਾਜ਼ਾ ਰਿਹਾ ਕ੍ਰਿੰਦੀ ਕੁ ਜ਼ਿਲਮ ਨਿਹੜਾ ਹੈ। ਵਾਰ ਅਤੇ ਜਿਹ ਵਾਸ਼ ਦੀ ਹੋਵ ਕਰਕ ਅਤੇ ਹੁਣ लाईक नी डिर्मार "सर "स"।

बीज संस्थान । राज्याचा अध्याति हो नामि साहर मा गाया 7 आ न पाल का नह उक्त में न रहन ए मफर रहा का ग्रेस प्रकृत ही ਬਾਹਰ ਵਾਲੀ ਹਨੀਨ `ਤ ਸ਼ੁਰੂਰੀਆਂ ਹਰ ਕੇ ਸ਼ਰੂ ਮਲ ਸਮਾਸਤਰ ਆਰਿਦਿਆਂ ਹੀ ਜਾਹ

ਸੀਜ਼, ਵਿਚ ਪੁਲੀ ਅਬਣ ਨੇ ਹਵੜਾ ਸਨ। ਇਸ ਹਰ ਕੇ ਭਾਫ਼ੀ ਹੋਟ ਸਾਫ਼ करण र को तो को संदर्भ को कर्ण हो से से ए से छ

THE REPORT OF LANGE ATT FROM LANGE AND A PROPERTY.

ਵਰ ਦਾ ਜਿਸ ਵੇਕ ਤਕੇ ਸੇ ਲਈ ਆ ਰਹਾਂ। ਪੈਸਸ ਸੁ ਟਜੂ ਨੂੰ ਜਿਲ੍ਹਾ ਨੂੰ ਆਦ। ਟਰੀਫਿਸ ਜਿਆਦਾ ਹੋਣ ਕਰ ਕੇ ਸਭੀ ਵਰ ਹੁਆਨ ਵਰ ਨੂੰ ਤਸ ਕੇ ਬਹੁਤ ਜਲਾਸ ਆ ਲੂਕੇ ਮਨ। ਪਿਛਲਾ ਦਰਵਾਰ ਦੀ ਪੂ ਦੁਆ ਜੀ। ਇਸ ਕਟਕੇ ਨੇ ਛੇਦੀ ਉਥੇ ਉਨ ਕੇ ਜਾ ਕੇ ਮਹੁਦਾ ਵਿੱਚ ਸੋ ਨੇ ਕਿ ਵਿ ਅਕ ਬੋਕ ਕਰਨਾ ਨੀਤ ਨਹੀਂ, ਕਲ੍ਹ ਕੋਰਾਸੀ। ਬੁ ਕੀ ਵੀ ਸਿੰਘ ਜਾ ਜਿਸ਼ ਨੂੰ ਜ਼ੁਲੂ ਨੇ ਆਮੇ ਦਿਨ ਕਟੋ ਸਾਫ਼ੇ ਅਨੇ ਵਜੇ ਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ।

ਿਤ ਅਸੀਂ ਅਸਲ ਮਿੰਟ ਲਹਿਆਤੇ ਦੂਟੀ 'ਤੇ ਦਿਲੀ ਰੜ 'ਤੇ ਇਕਨ ਹਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤ ਅਸੀਂ ਅਸਲ ਮਿੰਟ ਲਹਿਆਤੇ ਦੂਟੀ 'ਤੇ ਦਿਲੀ ਰੜ 'ਤੇ ਇਕਨ ਹਨ ਨੂੰ ਕਰ ਕਰਵਾਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤੇ ਇਕ ਲੁਧਿਆਣ ਦੇ ਠਾਦਰ ਵਾਲੇ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਲੜਾਹ ਸ਼੍ਰਤ

ਆ ਕੇ ਵਰਤਾ ਦਾ ਮਾ ਗਿਆ।

ੀ ਜਵਿਸ਼ ਵਿਨਾਵੀ ਕਰ੍ਹਾਂ ਫ਼ੌਟਾ ਟਰਕ ਲੈ ਕੇ 8 ਵਜੇ ਬੈਂਕ ਕਲਾ ਆ ਕੇ ਸਾਰੇ ਜਿਹਾ, ਜਾਰ ਅਹਰੀ 'ਭਰ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪੜ੍ਹਾਂ ਕੀਜ਼ਾ। ਆਪਣੇ ਵਾਕਤ ਲਬਿਆਣੇ ਦੇ ਸਿੰਘ ਨੇ ਮਨ ਮੁਦਾਰਲ ਮਹੇਰਾਰੀਆਂ ਭਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਉਸ ਬਾਰੇ ਜੈਨੇ ਤੇ ਬਿਟੂ ਨੂੰ ਦੀ ਪਤਾ ਸੰਸੇ ਸ਼ਹੂ ਹੁਣ ਕੇ 3 ਵਿੱਚ ਤੋਂ ਕਰਾਂ 'ਤੇ ਬੈਂਕੇ ਗਿਆ ਤੋਂ ਪੂਰੇ ਕੇ ਵਜੇ ਬੈਂਕ ਦੇ ਸਾਮਣ ਸਾਤੇ ਹੁਣ ਵਾਲੇ ਭਰੇ ਕਿਹਾ ਵਾਲੀ ਕਾਰ ਆ ਕੇ ਬੜ੍ਹੀ ਹੋਈ। ਉਸ ਵਿਚ ਬਾਬਾ ਪਨਾ ਸਿੰਘ ਇਹ ਸੰਗਰ ਕਾਰਨਾ ਜੇ ਬੜ੍ਹ ਗਿਆਰਾ ਦੀ ਵਰਗੀ ਵਿਚੋਂ, ਰਾਜੀ ਜੋ ਸੀਜ਼ਆਵਾਲੀ ਸਿਧਾਰਾ ਦੀ ਵਰਗੀ ਵਿਚੋਂ, ਰਾਜੀ ਜੋ ਸੀਜ਼ਆਵਾਲੀ ਸਿਧਾਰਾ ਦੀ ਵਰਗੀਵਰ ਸਾਂ। ਹਰ ਵਿਚ ਰਾਗੀਵਰਾ ਸਨ। ਭਲਵਾਨ ਨੇ ਸਫੇਨਰੀਨ ਫੜੀ ਜੀ ਫਰ ਇਹ ਫਾਰੀਵਰਾ ਸਨ। ਭਲਵਾਨ ਨੇ ਸਫੇਨਰੀਨ ਫੜੀ ਜੀ ਫਰ ਇਹ ਵਿਚੋਂ ਭਰੋਹ ਦਾ ਮੁਕਬੀ ਬਣਿਆ ਸੀ ਹਰ ਵਿਚ ਫਾਇਰੀ ਵੜੀ ਸੀ। ਉਹ ਸਿਰਕ ਕਰਵਿਕ ਵਿਚ ਲੀ। ਇਹ ਬਾਰੇ ਕਰ ਵਿਚ ਉਤਰ

ਚੌਥੇ ਜਿਹੜ੍ਹੇ ਗਾਸਜੀਤ ਜਿੰਘ ਚੌਥੀ ਵੀ ਮੋਚੇ ਕੋਲ ਆ ਗਿਆ। ਸਿੰਘ ਕਾਰ ਵਿਜੇ ਪ੍ਰੋਥ ਕ ਬੈਕ ਦੇ ਪਿਛਲ ਦੇਣ ਵੱਲ ਫਿਲਬੁਲ ਅਮਲੀ ਪੁਲੀਜ਼ ਵਾਗ਼ ਹੀ ਆ ਹਨ੍ਹੇ ਸਨ। ਹਨਾ ਇਹ ਏ. ਜਿਸ ਤਰ੍ਹੇ ਜੁਨਾਮ ਵਾਜੇ ਸਵਰੇ-ਸਵੇਰੇ ਗਾੜ੍ਹੀ ਉੱਪਰ ਨੁਪੜ੍ਹੀ ਬਨੂਟੇ ਹਨ। ਉਸ ਤਰ੍ਹੀ ਭਾ ਜਾ। ਮੈਂ ਇਹ ਸਾਰਾ ਖੁਡ ਕੋਟੀਬ ਦੇ ਬੈਠਾ ਵਾਖ ਪਿਤਾ ਸੀ। ਬੜ੍ਹੀ ਜ਼ੁਰੂ ਗੁਰਮੀਤ ਸਿਧਾ। ਕੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਮੋਦੀ ਤਰ ਵਿਚ, ਗੁਰਮੀਤ ਸਿੰਘ ਟੇਮੀ ਦੀ ਡਰ ਵਿਚ ਤੇ ਚਰਨਾਸ਼ਾਂਕ ਸਿੰਘ, ਸਭ ਮੈਂ ਪਿਸਟਬ ਕਾਮ ਕੋਰ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਹਾਸ ਲਾਪਿਆਣੇ ਵਾਲ਼ੇ ਵਾਜੂ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਲਾਈ ਸੀ। ਉਸ ਭਾਵ ਦੀ ਪਿਸਟਬ ਸੀ। ਬੋਕ ਦੇ ਸਮਝੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਉਸ ਕੋਲ ਹਰਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਉਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਮਾਣ-ਭੁੱਡ ਦੇ ਹਰਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਦਿਤਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਮੂਥੀ ਜਿੰ ਕੁਝਤਰ ਸਮੇਂ ਹੀ ਦਵਾ ਸਕਵਾ ਸੀ, ਜਿਹ ਨਾਲ ਸਾਂਦੀ ਜੈ ਕੁ ਡਰੇਤੀ ਅਸਕੂਲ ਹੋ ਸੁਆਈ ਸੀ।

ਮੈਂ ਪਹਿਲਾ ਸਵਦ ਦੇ ਵਾਚ ਗਾਣਰੂਮ ਦੇ ਸ਼ਹਾਣ ਜਾ ਕੇ ਅੰਦਰ ਫੈਂਕ ਵੇਖ ਆਇਆ ^{ਹੈ} ਪਾਣੇ ਅੰਦਰੀ ਹੈ ਕੈਡ ਵਿਚ ਸਨ। ਪੁਲੀਸ਼ ਗਾਰਡ ਅਤਰਗੁਹਾਉਣ ਜੇਡ ਵਿਚ ਕੇ ਕਰਵੇਂ ^{ਹੁਣ} ਬੇਰ ਸਨ

ਵਾਕਿ ਸੀ ਵਰਦੀ ਵਾਲੇ ਸਿੰਘ ਪੂਰ 9 ਵਜੇ ਪਿਛਲੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਰਾਹੀਂ ਭੇਕ ਵਿੱਚ ਦਾਸ਼ਾ^ਤ ਵਰ। ਮੈਂ ਵਾਲੇ ਬੋਲ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਜਾਰ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ । ਸੀ ਕੇ ਆਮੇ ਦਾ ਅਫਗਰ ਦਾ ਰੋ ਜੇ ਪੁਲੀਸ਼ ਬੈਕ ਅੰਦਰ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ^{ਸੀ} ਕੋਲ ਆਈ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਬੈਕ ਵਿਚ ਕੁਝ ਹਰਾ-ਵੇਰੀ, ਵਰਾਡ ਕ ਟਲਤ ^{ਲਹ}ੇ ਪਰ ਭ ਵਰਤ ਸਮਾਹਿਆ ਹੈ, ਤੂੰ ਕੋਈ ਗੁਕਰਰ ਕੀਤੀ ਤੋਂ ਇੱ^{ਰ ਵੀ}) ki

ਲਾ. ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕੁਝ ਵਾਲਾ ਪਿਲਟਲ ਇਹਾਤ = ' ਹਨ ' : ਵਿਧਾਇਆ ਉੱਤੇ ਬੋਤ ਤਿਆ

ਜੋ ਦੀਸ਼ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਿਸ ਸ਼ੈਕ ਹੋੜ ਵਿਚ ਜਾਵਾਨ ਦਾ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹ ਅਸਲਆ ਤਾਅਸੀ ਗਲੀ ਵੀ ਮਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਵਿੱਚ ਦੀ ਹੁਕ ਹੈ ਜੋ

ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣ ਸਾਂ ਮੈਂ ਟਲੀ ਤੇ ਜਾਂਦੂ ਵੀ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਖ ਵਿਚਣ ਤਿਹਾ ਹੈ।

ਲੰਜ ਨੂੰ ਉਸ ਕਲ ਤਾਂ ਹੈ। ਸੂਰੇ ਬ੍ਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਉਹ ਜਾ ਹੁਨਾਨ ਤੁਕਾ, ਜਿਹੜੇ ਸ਼ੁਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਉਹ ਜਾ ਹੁਨਾਨ ਤੁਕਾ, ਜਿਹੜੇ ਹਜ਼ਾ ਹਰ ਸ਼ੁਕਾਰੀ ਨਿਹਾ ਤਿਆ ਜਾਨ ਵਾਲੇ ਆ ਗਏ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਰਾਹ ਦੇ ਅਰਦਨ ਵਿੱਚ ਆਈ ਜਿਹੜੇ ਅੰਦਾ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਰਾਹ ਦੇ ਅਰਦਨ ਵਿੱਚ ਆ ਇਸ ਕਾਰ ਅੰਦਾ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹੋਰ ਦਾ ਅਦਰਰ ਲੈਣ ਸ਼ੁਕਾ ਵਿਆ ਸੰਗ੍ਰੇਤ ਸੀ ਕਿ ਸਾਡੀ ਸਕੂਨ ਅਦਰਰ ਜੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹਰ ਦਾ ਅਦਰਰ ਲੈਣ ਸ਼ੁਕਾ ਵਿਆ ਸੰਗ੍ਰੇਤ ਸੀ ਕਿ ਸਾਡੀ ਸਕੂਨ ਅਦਰਰ ਜੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹਰ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਤੋਂ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸ਼ੁਕਾਰੀ ਜਾਨ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਮੋਟੇ ਕਰੀ ਸ਼ੁਕਾਰੀ ਸ਼ੁਕਾਰੀ ਜਾਨ ਹੈ। ਜਿਹੜੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਮੋਟੇ ਕਰੀ ਸ਼ੁਕਾਰੀ ਸ਼ੁਕਾਰੀ ਜਾਨ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾ ਹੈ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਤੋਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਤੋਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਤੋਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਤੋਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸ਼ੁਕਾਰੀ ਜਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸ਼ੁਕਾਰੀ ਜਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸ਼ੁਕਾਰੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸ਼ੁਕਾਰੀ ਜਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸ਼ੁਕਾਰੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸ਼ੁਕਾਰੀ ਜਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸ਼ੁਕਾਰੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸ਼ੁਕਾਰੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸ਼ੁਕਾਰੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸ਼ੁਕਾਰੀ ਜਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸ਼ੁਕਾਰੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸ਼ੁਕਾਰੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸ਼ੁਕਾਰੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸ਼ੁਕਾਰੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸ਼ੁਕਾਰੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸ਼ੁਕਾਰੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸ਼ੁਕਾਰੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸ਼ਿਲ

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਵੀ ਅਕਟ ਕਰ ਜਿਸਾ ਤੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦੀ ਅਕਟਕ ਸਿੰਘਾ ਨੂੰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਵਿਚ ਇਤ ਸਦੀਤਾ ਜੇ ਬਿਣਾ ਵਿਆਦ ਵਿਚ ਸਿੰਘਟੀਨ ਵਾਲ ਨੂੰ ਅਧਿਆਦ ਸਾੜ ਵਾਲੇ ਜੋ ਡੈਡਿੰਟੋ ਨੂੰ ਵੀ ਦਾਰ ਬਣਾ ਲੋਂ ਜੀ ਹੋਈ ਜੋ ਤੇਵੀ ਸੁਫ਼ ਜੋ ਆਵਿਤਾ ਵੱਧ ਨੂੰ ਅਕਿਟਸ ਸ

ਉਸ ਨੇ ਦੱਧ ਹਨਾ ਲੂਕਾ ਲਿਆ। ਫਿਰ ਉਸ ਅਮਾਰ ਆਈ। ਉਸ ਅਮਰਾਰ ਸੰਸ਼ਤ ਤੋਂ ਹਰਾਸ਼ਤੀਰ ਜਿੰਘ ਨੂੰ ਫੁੜਾ ਜਿਵੀਂ ਜੀ ਕਿ ਅਮਰਾਬ ਪੜ੍ਹਾ ਕਰ ਕੇ ਬਣੀਆਂ ਤੋਂ ਕਈ ਬੜ੍ਹਾ ਸਾ ਹੋਵੇਂ ਤੇ ਸਿਧਾ ਲੋਕ ਦੇ ਅਜ਼ਬ ਹੀ ਜਾਵ।

ਵਿਕਰ ਜਦਾ ਪੁਲੀਬ ਦੀ ਕਰਦੀ ਵਾਲੇ ਜਿਵ ਬਲਾ ਜਿਆ ਹੋਈ ਲੋਕ ਜੋ ਹੋਈ ਨਾਮਰ ਵਿਸ਼ਲ ਅਮਲੀ ਪੁਲੀਨ ਵਾਧਿਆ ਹੈ ਲਾਜ਼ ਲੈ ਤਾਂ ਭਾਵਾ ਜਦਾ ਸੰਦੇਗ ਨੂੰ ਉਹਾਂ ਜੋ ਸਦਾਈ ਇੰਸਪੈਂਕਟਰ ਸਮੂਚ ਤੋਂ ਬੜ੍ਹੇ ਜਾਣੇ ਸਕੂਟ ਨਾਜ਼ਿਆ। ਦੂਰ ਪਾਸੀਰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਲਾ ਜਾ ਫਰ ਹੋਏ, ਬਿਊਤਿ ਉਸਦਾ ਵਿੱਚ ਜਾ ਜਿਸਦਾਲ ਹੋਰ ਦਜਾਤ ਸਨ, ਜਿੱਤੇ ਹੁਣੇ ਹੋਰ ਜਾਂਦੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸਲੀ ਹੋਲਦਾਰ ਦਾ ਹੁਣਾ ਜ਼ਿਲਾ ਦੇ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਜਿਸਦਾ ਦੀ ਜਾਣਕ ਨੇ ਵਿੱਚ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਤਰ ਜ਼ਿਲਾ। ਹੁਣ ਆ ਜ਼ਿਲਾ ਦੇ ਕੁਸ਼ ਅੰਦਰੀ ਦੇ ਹੋਵਾ ਜਿਲਾ ਨੇ ਹੋਇਆ ਦੇ ਗੰਭਆਦ ਲੈ ਲਗਾ ਜਦਾ ਹਾਮਆਰ ਗਿਆ ਦੇ ਕੁੜ੍ਹ ਆ ਹੋਏ ਨੇ ਪੰਜਾਬੀਤ ਦੇ ਦੁਸ਼ਾਂ ਜਿਲਾ ਨੇ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆਨੀ ਨਵਲੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੁਸ਼ਤ ਹਾਰ ਤੋਂ ਨੂੰ ਲਹਾਤ ਆਏ ਹਾਂ ਸਭ ਦਸ਼ਤੀ ਦੁਸ਼ਸ਼

ਕ ਯੋਗ ਨਰਕ ਪ੍ਰਕੇਸ਼ ਦਾ ਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਜਿਲ੍ਹਾ ਦੇ ਸਦਾ ਨੇ ਸਦਾ ਹੈ। ਵਾਦਿਆ ਨੇ ਦੁਸ਼ ਗੁਣ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਦਿਆ ਦੇ ਸਦਾ ਸਦੇ ਕਾਂ ਭਾਜ ਕੇ ਵਿਚ ਦੁਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਸਮਝ ਅਲੀ। ਵਿਚ ਦੇ 1 ਦੂਜੇ 'ਗਾਰਕ ਤੇ ਪ੍ਰੋਲਨਜ ਕੇ ਵਿਚ ਦੁਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਸਮਝ ਅਲੀ। ਵਿਚ ਦੇ 1 ਦੂਜੇ 'ਗਾਰਕ ਤੇ ਪ੍ਰੋਲਨਜ ਨੇ ਗਿਆ ਸ਼ਾਣ ਦੇ ਸ਼ੁਲਜ਼ਾਈ ਮੁਲੰਗ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਬਿਆ ਦਿਤ

69

ਜ਼ਰੂ ਤੋਂ ਉਸਨੂੰ ਲਾਮ ਸਕਾ ਵਾਲੇ ਬਲਾਈ ਦਾ ਹੈ ਹੋ ਜ਼ਰੂ ਦੇ ਸਿਲਾਜ਼ ਹੁਣ ਵਰ ਲਾਜ ਅਸੀਂ ਸਾਵਿਆਂ ਨੂੰ ਗਲੀ ਹਲ ਉਸ ਤੇ ਮਨ੍ਹਾਂ ਕੀਆਂ ਸੰਹ ਪ੍ਰ ਤ੍ਰਿਜ਼ੀ ਦੀ ਗੁਣਫੁਰ ਹੋ ਜਾਵੇਂ। ਕਿਹਾ ਸੀ- 'ਜਿਲਾ ਹਿਰ ਭਲਵਾਮ ਸਿਰਤ ਤੁਨੂ ਦਾ ਜਾਂਸ਼ੀ ਉਨਾ ਜ਼ਿਰੂ ਗਈ ਨਹੀਂ ਹਲ ਉਟੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਭ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਾਂਸ਼ਿਤ ਸਾਮ ਸੇ ਹੈਤ ਅਦਰ ਆਉਂਦਾ-ਜਾਦਾ ਵਹਿੰਦਾ ਸੀ ਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਹੋਜ਼ਿਤ ਸ਼ਹੂਰ ਵਾਲ ਭਲਵਾ ਤਰ ਦਿਦਾ। ਜਨ ਆਫ ਸਿੰਘ ਸੰਚਾਂ ਦੀ ਮਰੂਜੀ ਵੈਨ ਸਾਫ਼ੀ ਦਿਨਦੀ ਹੀ। ਉਸਦਾ ਜੀ ਤਿੰਨੂੰ ਵਜ਼ੀ ਤਿ ਗਾਹਰੀ ਹਾਂ ਲੈ ਜੋ ਅਦਰ ਵਾਲਿਆਂ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਬਹਾਉਣਾ ਹੈ।

ਜ਼ਿਲ੍ਹ ਤੁਸ਼ੰ ਬ੍ਰਾਕਤਮ ਤੱਕ-ਭਾਰ ਸਾਹਾ ਕੰਮ ਦਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਿਕਸਕਿਨ ਨੂੰ ਜ਼ੁਰੂ ਜੋੜ ਦੇ ਭਾਤੂ ਹੀ ਮੁਸ਼ਸ਼ਮ ਲਗਭਰ ਆਈ ਨੂੰ ਦੇ ਜੋ ਸ਼ਾਰੂ ਆ ਕੇ ਚਾਹ ਵਾਲ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਗਾ ਬੇਝ ਲਈ ਗੁੜ੍ਹਾਂ ਜ਼ਾਹੂ ਰਾਲਾ ਰਹੇ ਨਾ ਹਰ ਦਾ ਮਹਾਨਾ ਕਰ ਕੇ ਵਾਪਸ ਕਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾਂ ਮੇਤ ਰੈਕ ਅਰਹ ਸ਼ੁਲ੍ਹ ਜਦੇ ਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਊ ਆ ਜਾਂਦਾ। ਫਿਰ ਕਈ ਅਮਰਾਰ ਸਾਹੇ ਜ਼ੁਰੂ ਗੁੜ੍ਹਾਂ ਕੀ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾਂ 'ਕ ਅੰਚ ਅਮਬਾਰ ਆਇਆ ਨਹਾਂ। ਉਹ ਮੁਆਰਥ ਅਤੇ 'ਰੂਸ ਕ ਕੀਤੂ-ਕਿਆ ਜੋ ਜਿਨ ਹੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਹਿਹਾ ਹੈ। ਕਰ ਸਦੇ ਹਰਨਮੀਤ ਦੀ ਬੋਕ ਅੰਸਰ ਹਰਤਾ ਕਿ ਆ ਜਦਾ ਜੀ ਇਹ ਮੈਂ ਰੁਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਜੇ ਪੁਲੀਮ ਵਰਦੀ ਵਿਸ਼ ਸੀ, ਬੋਕਿ ਦੇ ਮੁਲ ਦਰਦਾਜ਼ ਪ੍ਰੇਸ਼ ਅਕ ਜੋੜ ਲੀ ਇਹਰ-ਇਹਰ ਮਰਬ ਲਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਉਹ ਸੁਕਾਰਿਆ ਹੁਸ਼ ਕੇ ਰੂਸ ਜੋੜ ਕੋਰ ਬਿਲਕਲ ਅਮੁਲੀ ਪੁਆਦ ਵਜ਼ਾ ਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਸਲੀ 'ਮੁਸਾਰੀ ਅਜ਼ਿਲ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਉਹ ਲੇ ਮੈਨੇ ਪੁੜਿਆਾ 'ਮੈਂ ਡੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫਿਊਈ ਕਰ ਤਿਹਾਂ ਹਾਂ '' ਜ਼ਿਲੀ ਆਪਿਤਾ ਜ਼ੁਰੂ ਜੋੜ ਕਰੂਰ ਹੀ ਸਕਤੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫਿਊਈ ਭਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ''

ਕਰੀਨ ਦੇ ਨਾਲ ਦੀ ਸਕਟ੍ਰੇਰ ਤੋਂ ਮਾਈਕਲ ਸਟੈੱਡ ਸੀ। ਇਨ੍ਹੇ ਜਿਹ ਨੂੰ 4-5 ਕਰੀਆ ਨਾ ਦੇ ਸਾਮਣੇ ਆਈਆ। ਇਕ ਲੜਕੀ ਰਾਜੀ ਵੀਰ ਕੋਲ ਆਈ, ਸਾਕੀ ਖੁਤ੍ਹੀ ਪੂਰ ਪਾਜਿਸ ਭਰੋਆ। ਲੜਕੀ ਵਾਜੀ ਵੀਰ ਨੂੰ ਭੁਝ ਪੜ੍ਹ ਹੋਈ ਸੀ। ਗਾਜੀ ਵੀਰ ਨੇ ਉਸ ਲੜਕੀ ਨੂੰ ਮਾਜਿਦ ਭਰੋਗਾ। ਦੇ ਵੀ ਅਤੇ ਹਾਕ ਉਨ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਤੇ ਸੋ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾ ਸਭ ਗੀ। ਕਿਵੇਂ ਵੇ ਤੱਕ ਸ਼ੁਆਰਮ ਹੀ ਹੀ। ਲੜਕੀ ਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਹਰੀਮ ਨੂੰ ਮਿਲਾਵਾਂ ਸੀ।"

ਜੀ ਉਸ) ਵਾਪਸ ਵੇਸਟ ਲਾਗ ਜਾਣ ਕੁੰਝ ਕਾ ਹੀ ਅਹਿ ਜ਼ਿਲਾ- ' ਹੁਕੀਸ ਤਾਂ ' ਮੰਜ ਸ!। ਪੰਜਾਬਿਆ ਹੈ 13-1 (ਸ਼ਾ ਵਸ ਆਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾ ਕਰਨਾ ਕਿ 2 ਵੱਸ ਆ ਜਾਂ ਪੰਜਾਬਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿ

ਭੂਰ ਕਵੀ ਨੇਵੇਂ ਇਹ ਪਹਿ ਕੇ ਭੂਲੀ ਗਈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਅਨੀਤਾ ਸਾਣੀ ਸੀ ਭੋਵ ਜੋਣ ਵਿਚਾ

ने कविता । द्वांच है हुए हा मुनंता संस्थान ।

ਦੇਹ ਖੇਡ ਯੂ' ਰਹਿ ਕ ਚਲੀ ਗਈ। ਸੇ ਇਹਨਾ ਲੜਕੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਦੂ ਜਿਆ ਜਾਂ ਰਿਉਂਕਿ ਇਕ ਲੜਕੀ ਖੇਂਡ ਅੰਦਰ ਜਾਂਦੀ ਤਾਂ ਅੰਦਰ ਹੀ ਗੀਹ ਸਾਂਦੀ ਤੋਂ ਮੋਦੋਂ ਬੜੀਆਂ ਲੜਕੀਆਂ ਤੋਂ ਦੁਸਕਤ ਹੈ ਦੁਕਦੀ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਬੋਟਾ ਪੰਜਾਬ ਜਾਵੜਾ, ਪੀਅਨਾਂ ਤੋਂ ਰੋਸ਼ੀਅਤਾ ਗੁਣ ਦੇਵਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਪਹਿੰ ਹੈ ਕਿਵਾਂ ਹੋ ਰੀਵੇਂ ਵਲੀ ਸੀ।

ਕੁਣ । ਵੱਚ ਵਧੇ ਸਨ। ਇਸ ਕਰ ਕੇ ਮੁਕਨਾਲ ਤੋਂ ਗਾਹੁਕ ਸ਼ਹ^{ਤ ਹੈ}

ਰਹ ਸਨ। ਹਮਾਨਾ ਦਾ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰ ਨਾਲਾਜ਼ਾ ਸ਼ਵਿਦ ਸਨ। ਹਿੜਾਲਾ ਜੋਣ ਸੰਦ ਕਰ ਜਿਹਾ ਹੈ। ਹਨ ਰਹਾਣਾ ਹਨਾਵਾਂ ਮਾਂ, ਉਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਭਾਵਨਾਣ ਵੀਜ਼ਾਨ ਹਨ ਜਿਹਾ ਵਲਨ ਨੂੰ ਇਹ ਹਨ ਤਨ ਨੂੰ ਮੁਤ ਦਾ ਵਾਲਾ ਜੇਵਾਣ ਲਗਾ ਹਨਵਾਲ ਵਾਲੀ ਹੈ ਨਾ ਬੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਮਾਂ ਸਨ। ਭਵਿੰਦਲੀ ਹੀ ਵਾਲੀਆਂ ਨਹੀਂ ਕੇ ਲਗਾ ਗੁਰਿਕਾਰ ਵਿਗਵਾਰ ਹਨ ਤੋਂ ਨਾਲ

ਆਵਾ ਭਾਰਤ ਹੈ ਕਿ ਦੇ ਵਾਵਾ (ਦੁਸਾਰ) ਦਿਸ਼ੀ ਕਾ ਹੈ ਹਿ ਕਰ ਕਰ ਹੈ। ਜਾਂ ਜਿਹਾ ਕਾ ਹੈ ਕਰ ਸਾਹਿਤ ਕਿ ਕਾ ਹਵਾ ਹਾਂ ਬੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਇਸਾਫ਼ ਨਾਲ ਮੁਲਾਵਸ ਜਾਬ ਅੰਦਰ ਹੈ। ਜਾਂ ਕਿ ਕਿ ਕਾਂ ਵਿਭ ਗਵਾਈ ਉੱਤਾ ਨੂੰ ਕਈ। ਭਾਵਤੀ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਹੈ ਜਾਂ ਹੈ।

ਜ਼ਵੇਜ਼ ਕਾਫ਼ੀ ਹਿਰ ਜਾਈਆਂ ਨਾ ਲੱਗ ਆ ਤੋਂ ਸੋ ਉਸਤਾ ਨੂੰ ਜ਼ਵਾ ਹੈ ਹੈ। ਜ਼ਵੇਜ਼ ਹੈ ਜ਼ਵੇਜ਼ ਹੋ ਜ਼ਵੇਜ਼ ਹੈ ਜ਼ਵੇਜ਼ ਹੋ ਜ਼ਵੇ

ਹਰ ਜਦ ਪਿਛਲ ਹਰ ਰਾਹੀਂ ਸਾਲਾਨ ਤੋਂ ॥ ਜਦ ਹਿਤ ਅਜਾਤ ਜਾ ਜਦ ਸ਼ਲ ਨਾ ਜਦ। ਜਿੰਘ ਤੋਂ ਕਲਵਾਨ ਰਾਈਆਂ ਨਾਲ ਹਲ ਮਿਲਾ ਹੈ 'ਜਨ ਜਿਵੇਂ ਜ਼ਹਿਰਕਾ ਜੋ ਜਦਜ਼ ਤਨ। ਗਾਰਤ ਦੀ ਬੜਾ ਬਲ ਨਜ਼ਰ ਆ ਜ਼ਿਹਰਾ ਸੀ ਕਿਉਂਤਾ ਲੈ 'ਤੇ ਸਦਸਾ ਜਦੇ ਨੇ ਪਸ ਦੇ 'ਨੇ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਭਾਨਾ ਹੈ ਕੇ ਇੱਕ ਬਚਾ ਸਿਤ ਤੋਂ ਸਿਰਕਾ ਕੀ ਨੇ ਲੋਕ ਲੋਹਰ ਹੋ ਜੀ ਕਿ ਜਾਂ ਨੇ ਕੇ ਛੋਟ ਲੋਹਰ ਹੁਤ ਗਏ। ਨਾਹੜ ਸਿਆ ਨੇ ਕੋਟਾ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਸਤੇ ਨੂੰ ਸੀ ਜਿੰਦੀ ਹੈ 'ਨੇ ਅ ਜ਼ਿਲਾ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਸ਼ਹਿਰਕਾ ਸਕੇ ਸੰਸਾ ਤੋਂ ਰਾਹੜ ਨੇ ਕਿਹਾ 'ਨੇ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਗੰਜ਼ ਹੈ ' ਲਾਬਾਗੇ ਹੋ, ਜੋ ਗੁਰਬਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਤੇ ਸਾਫ਼ ਕਾਰਤ ਨੇ ਬਿੰਦ ਸਿਥੀ ਨੇ ਕੇ ਅਤੇ ਨਾਲ ਲੋਗ ਕੇ ਜੇਤੇ ਜਾਵਾਰ । ਜੁਵਾੜ ਬਾਲ ਵਾਲੇ ਕੋਟਾ ਸਫ਼ਤ ਨੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਤੋਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਜੋ ਹੈ ਕੇ ਵੇਦਰ ਦੇ ਜਿ

ਕਿਰ ਮੈਂ ਬਕਾਦੇ ਬਾਹਰ ਅਤੇ ਜਿਲ੍ਹਾ ਹੈ ਹੈ। ਕਿ ਜੇਝ ਕੁ ਭਾਵਾਦ ਜਾਂਦਿਆਂ ਤੋਂ ਕੇਸ਼ਨ ਲਗਾ। ਕੁਝ ਜਰ ਲਾਲਵਾਇਕ ਜਾਂਦੇ ਸਾਲ ਦਾ ਆਈ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਨੇ ਨੇ ਹਵਾ ਜਿਥਾਦ ਦੀਰਆਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿਚਲ ਕਰੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਸ਼ਿਲ੍ਹੇ ਤੋਂ ਪ੍ਰਿਚਕ ਜਿਸਦੇ ਜਿਸਦੇ ਜਿਸਦੇ ਜਿਸਦੇ ਮਿੰਡਆ ਕਿਵਾਂ ਗਿਲ ਕਰਾ ਕੀ ਨਾਵਰ ਜਿਵਦੇ ਤੋਂ ਪ੍ਰਿਚਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਨੇ ਜਿਲ੍ਹੇ

ਜਿਆ ਕਿ ਨਿਲ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੋ ਵੀ ਇਸ ਦੀ ਕਰ ਜਾਣ ਸ਼ਹਾਦ ਜ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਸਮਾ ਨਵਾਰ ਲਈ, ਇਕ ਉਸ ਨੇ ਕੁਝ ਹਨ ਕਰੋਂ ਜਾਂ ਜ਼ਿਰ ਨੇ ਸਾਰੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜ਼ਰੂਬਰੀਤ ਵੀ ਖ਼ਰ ਤੋਂ ਲਈ ਸ਼ਹਾਦ ਵੱਲੋਂ ਕਿਹਾ ਹਨ ਵਲੇ ਜਾਣ ਦਿੱਤੇ ਲਗਮੀ ਸਾਰੇ ਹਨ ਬਹਾ ਜਿਸ ਸਿਹੇ ਵੀ ਰੋਜ

ਹ ਨੂੰ ਜੇ ਜ਼ਰੂ ਨਾਲ ਗੁਝਾ ਲਿਆ। ਮੈਂ ਉੱਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਖ਼ਲ੍ਹਾਰ ਤੇ ਪਿਹਾ ਵਿੱਚ ਅਦਤ ਹੁਣ ਮਾੜੇ ਪੈਟ ਦੀਆਂ ਭੂਡਾਂ ਵਿਚ ਹੁਣਿਆਰ ਨੂੰ ਅਤੇ ਰੂਪਵੇਧ ਵਾਲ ਆ, ਬੈਂਡ ਰੇਂਡ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਕਰ ਕੇ ਤੂੰ ਸਾਡ ਨਾਲ ਹੁਣ ਪਹਾਰ ਹੁਣ ਪੁੱਲ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਗੋਲਾ ਜਾਰ ਦਿਆਗ, '' ਪਰ ਹਿਜ਼ ਹੁਣ ਪਤਿਆ ਨਿੰਮ ਨੇ ਰੇਲਾ ਪਾ ਦਿਤਾ ਕਿ ਜੇਨੂ ਕਲੀ ਨਾ ਮਾਰਿਓ।

ਅਸੀਂ ਵਾਹਿਲਾਂ ਨੇ ਉਣ ਨੂੰ ਵਰ ਕੇ ਬੈਂਡ ਅਦਰ ਲਿਜਾਣ ਦਾ ਕੋਟਿਸ ਕੀਵੀ, ਉ_{ਹ ਤਰ}ੀਨ ਤੋਂ ਲੋੜ ਵਿਆ। ਲੋੜ ਬਾਫ਼ੀ ਇਕਣ ਹੋ ਗਏ। ਸਬਰਾ ਇਘ ਵੀ ਵੜ ਕੇ ਖੁਲ ਗਿਆ _{ਕਿਸ} ਬਯਾਕ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਰ ਮਰ ਮਨ ਵਿਚ ਇਕਵਨ ਇਕ ਵਿਚਾਰ ਆਇਆ ਤੋਂ ਸੇ । _{ਵਿਚ}

का किंद्रान करहा अप के श्रूष के।"

ਸਤਰ ਵਧਾਰਤ ਭਾਪੂ ਨੂੰ ਅਜ਼ਰੇ ਐ ਆਇਆ। 9 ਪੂ ਸਲਤੀਤ ਜਿੰਘ ਨੇ ਹੋਵਤਾਜ਼ ਅ ਵੱਚ ਮੈਂ ਹਾਈ ਜੀ ਤ ਵਾਈਫਲ ਵੜ੍ਹੀ ਸੀ। ਬਾਪੂ ਨੇ ਆ ਕੇ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਦਬੜਾ ਸਾਹਿਲ ਕ ਅਵਾਰ ਐ 'ਹਾਂਸਾ। ਬਾਪੂ ਦੀ ਹੋਸਰ ਜਿਆਦਾ ਹੋਣ ਕਰ ਕੇ ਤੋਂ ਹੁਈਆਂ ਦੀ ਵਰਦਾਂ ਪਾਣੀ ਵਖ਼ਤ 'ਕਾ ਨ ਜਿਲਕੁਲ ਸਕਾਨ ਹੋਇਆ। ਉਹ ਆਦਮੀ ਦੀ ਪੁਲੀਸ਼ ਦੀ ਵਰਦਾਂ ਹਨ ਕੁੜਤੇ ਅਤੇ ਵਿਧਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਹਿਆਂ ਨੇ ਨਰ ਗਿਆ ਕਿ ਪੁਲੀਸ਼ ਜਾ ਸਾਹਾਲਾਂ ਹੈ। ਉਸ ਸਮਾਹਿਕ ਉਹ ਹੀ ਬੈਂਕ ਦੁਲਾਜ਼ਸ਼ ਨੇ ਜਰ ਜੇ ਪਾੜਿਆ। 'ਕਾਂ ਹਲ ਹੈ ਗਈ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਹੁੜ ਹੈ ਹੈ ; ਅਦਰ ਜੈ ਗਏਆਂ

ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ਪਤਾ ਕੀ ਬੀਗਲ ਆ, ਮੈਨੂ ਪੁਲੀਸ ਵਾਲ ਨੂੰ ਹੋਏ ਹੁਆਉਂਦ ਲਈ ਿਜ਼ ਮੈਂ ਵਿੱਚ ਵਾਅ ਦਿਵਾ ਦੇ ਉਹ ਬੈਂਕ ਮਲਾਬਾਮ ਸੀ ਇਸ ਤਰ ਕਾ ਮੈਂ ਪੁਲੀਬ ਦੀ ਗੁਰੂ ਉਹ ਦ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਬਿਗ੍ਰਾ ਰਖਦਾ ਰਿਹਾ, ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਕਬਾ ਸਭ ਨਹੀਂ ਜ਼ਿਆ ਤੇ ਉਸ ਦ ਬੋੜ ਅੰਦਰ ਫਲਾ ਗਿਆ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਬੋਪਰ ਹੋਇਆ ਜੀ ਲਭ ਬੈਂਕ ਦੇ ਅਹਾਤ ਸੇ ਬਾਹਰ ਇਹ ਅਪਣਾ ਵੱਖ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਹੋਏ ਨਨ। ਉਹਨਾ ਵਲ ਮੈਂ ਜਾਣ ਸੂਝ ਕੇ ਗਿਆ ਵੀ ਉਹਨਾ ਸਭ ਵ ਪਛਿਆ- "ਕਾ ਨੇਣ ਹੁਣਈ ਸੀ?"

ਜੈ ਆਇਆ, 'ਸਾਵਾ ਮੋਟਲ ਬੁੜਾ ਪਲੀਸ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਗਾਲਾ ਘੱਢ ਵਿਤਾ ਸਾਂ, ਭਾਲਾਂ ਪੰਤਰਾਂ ਤਾਂ ਪਲੀਸ ਵਾਲੇ ਵਤਨਤੇ ਤੋਂ ਜਿਸਾ।"

ਉਹ ਮੁਣ ਕਾਦੂਐਂ ਗਈ। ਬਾਕੀਆਂ ਵੱਲ ਜੋ ਮੁਕਕ 'ਤੇ ਰੂਜ ਪਾਸੇ ਖੜ੍ਹ ਮੰ' ਰਾਜੂ ਤੂੰ ਕਾ ਕੇ ਦਿਹੀ ਗਆ ਅਪਤਾ ਦਿਹੀ ਜੇ ਉਹ ਦੀ ਹਲ ਹੋਣੇ। ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਸ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਨਾ ਹਰਿਆ ਤੋਂ ਮੈਂ ਚਾਹੁ ਵਾਲੇ ਕੁਨਾਨ 'ਤੇ ਚੁਆ ਗਿਆ।

ਵਿਚ ਇਕ ਨੌਜਵਾਨ ਮੁੱਤਾ ਅਦਿਆ, ਉਹ ਵੀ ਗੋਟ ਤੇ ਕੁਢੇ ਵਾਗ ਹਨ ਮੁੜ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੂੰ ਵਾ ਸਕ ਹੈ ਗਿਆ ਜੀਆਂ ਉਸ ਨੂੰ ਵੀ ਕੁਫ਼ ਵਾਗ ਗਲ ਬਦਨ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਨਾਲ ਬਲ੍ਹਾਂ ਜ਼ਿਆ। ਟੱਬੀ ਦੀ ਮੁੱਤੇ ਕਲ ਉਸੇ ਬਣੇ ਆ ਫਿਆ। ਬਚਨਜੀਤ ਬੈਂਕ ਗੋਟ 'ਤੇ ਪਰ੍ਹਾ ਸੀ, ਦੂਪੇ ਤਿਆਰੀ ਵਿਚ ਸੀ। ਉਸ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰਡ ਨੂੰ ਮੈ ਆਫਿਆ ਹਿ ਅਸੀਂ ਸਾਹੀ ਬੋਕ ਘੋਰੀ ਹੋਈ ਹੈ.

ਇਸ ਕਰ ਕੇ ਦੇਖ ਕਰ ਕੇ ਜਾਣ ਨਾਲ ਬੈਂਕ ਅੰਦਰ ਦਾਵਾ। ਉਸ ਨੇ ਬਿਲਪੱਸੰ ਜਿਵ ਨਾ ਕੀਤੀ ਕਵਿੰਦਾ, ਜਵਾਂ। ਤੇ ਸਰ ਨਾਲ ਬੈਂਕ ਦ ਦਰਵਾਜੇ ਨੂੰ ਤੋਂ ਪਿਆ। ਪਰ ਮੰਨ ਸਰ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਕੂਵ ਭੁਸਣ ਦੀ ਕੁਸਿਸ ਕਰੇਗਾ। ਸਤੇ ਦੇ ਪਿਛਲ ਵਾਸੇ ਬੋਂਕ ਦਾ ਵੇਦੇਨਿੰਗ ਮੈਂ ਵਰ ਸੀ, ਕਾਫ਼ਾਂ ਵਡਾ ਸੀ। ਉਸ ਸਾਈਤੇ ਤ 10 ਤੱਟ ਉੱਚਾ ਲੱਗ ਦਾ ਜਨਨਾ ਜੋ ਤੋਂ ਤਰਕਾਰ ਜਦੋਂ ਜ਼ਿੰਕ ਦੇ ਦਗਵਾਜ ਕਲ ਤਿਆ ਕੇ ਕਿਸਮਾ ਤੋਂ ਮੁਤਾਰ ਕਰ ਜੇਸਲੇਵਲ ਭਾਰ ਉੱਠਿਆ ਜੀ ਜੇ ਦਗਤ-ਵਿਲੇਨ ਨਿਲੇਤ ਤੋਂ ਤਕ ਉਹੁਸ਼ਤਾਬਕਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਡਰੋਮਿਆ ਜਿੱਤ ਕਿ ਵਿਲੇ ਤੋਂ ਜਨ੍ਹੇ ਸ਼ਾਹੀ ਉੱਕ ਨੇ ਕਿਸ ਕੈ ਕਿਸ ਨੂੰ ਲੋਗਿਤ ਹਨ ਦੇ ਜਨ੍ਹੇ ਤੋਂ ਤਕਤ

ਾਲਮੀਅਆ ਤ੍ਰੇਤੇ ਅਸੀਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਸਾਹਨਾ

ਊਫ਼ ਛੀ ਹੁੰਦਾ- "ਮੈਨੇ ਕਿਸੇ ਹੀ ਬਿਹਾ ਹੈ। ਲੱਗ ਕਰ ਦਾ ਨਾ ਨੀ ਬੰਗ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਹੈ। ਹਰ ਗਾ. ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ ਪਾਵਾਗਾ।"

ਸੇ ਆਖਿਆ - 'ਨਾਕ ਦਿਖ ਦੀ ਬੋਟਾ ਦੀ ਸਾਂ ਪੋਰ ਸਮਾ ਬਾਕਦ ਨੇ ਅਤੇ ਹੁਆ। ਕਰਤ ਰੂਜ ਜਿਹਾ ਸੀ ਤੋਂ ਉਹ ਬਾਰਾ ਪਈ ਜਾਦਾਸ਼ੀ ਵਾਲਾ ਗਈ ਲਈ ਕੇ ਸਕ੍ਰਾ ਕੇ, ਲਗ ਸ਼ਾਂਤ ਜਿਹੇ ਗੰਲੀ ਹੁਣ ਵੱਲੋਂ ਸੀ ਤੋਂ ਜੀ ਵੇਰ੍ਹ ਸਾ ਨਾ ਹਵਾਲਾ (ਭਾਲਸਾ ਜਾਦਨ) ਸਮਾ ਸਭ ਹੈ ਨਸ਼੍ਰ ਸ਼ਾਸ਼ੀ ਤੇਰ੍ਹ ਸਾਹਨਾਂ ਕਿਉਂ ਹੋਏ ਅਤੇ ਕਈ ਜਦਾਸ਼ ਤੇਰੁਕਤ ਨੂੰ ਜਾਣਾਸ਼ ਉਸ ਵਰ ਰੂਜੀਨ ਵਾਲਾ ਦੂਸ ਨੂੰ ਸਾੜਾ ਜੂਝ ਜਾਮਾ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਬੋਧ ਜਰ ਕੇ ਸਕ੍ਰਾ ਸੀ ਹੈ ਜਿਸ ਤ੍ਰਿਕਤ

ਜਾਵਨਗੇ ਵੀ ਹੋਰ। ਇਸ ਕਰ ਕੇ ਤੂੰ ਵੀ ਹਕ ਅਕਰ ਚੁਣ।

ਜ਼ਿੰਦ ਮਦੀ ਬਿਆਰ ਨਾਲ ਗੱਲ ਜਨ ਹੈ ਵੱਚ ਅਦਾ ਹੁੰ ਹਵਾ ਗਿਆ। ਜ਼ਿੰਦ ਦਾ ਹੁੰ ਜੇਤ ਦੇ ਜ਼ੁਰੂਰਿਆ ਵਿੱਚ 8.61 ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿੰਦਾ ਨੇ ਉਹ ਨੇ ਦਹੀਜ਼ਿੰਦ ਹੀ ਰਹਾ ਮਾਂ ਹੈ ਹਨ। ਜ਼ੁਰੂਰਿਆ ਵਿੱਚ 8.61 ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿੰਦਾ ਨੇ ਉਹ ਨੇ ਦਹੀਜ਼ਿੰਦ ਹੀ ਰਹਾ ਮਾਂ ਹੈ ਹਨ। ਉਹ ਜ਼ਾਲ ਲੈ ਦੇ ਉਸ ਹਾਂ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੈ ਹੋ ਹਰ ਹਨ। ਇਹ ਕਾਰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੈ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੈ ਹੋ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੈ ਹਨ। ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੈ ਜ਼ਿੰਦਾ

ਵਿਚ ਅਲਵਾਨ ਹਨ। ਨੇ ਜ਼ਿੰਦੇ ਦੇ ਜਨੂ ਸਨ ਬਣਾ ਵ੍ਰਾਜ਼ੂਆਂ ਬਲਾ ਸਤੀ। ਹਵਾ ਸਭਾਸ਼ਾ ਸਰ ਕਰ ਦਿਵਾ। ਜੀ ਵੀ ਬੰਦ ਅਜਰ ਹੁਣ ਜਿਆ। ਬੰਦ ਅਵਾਰ ਬਣਾਵਟ ਵੀ ਜਵਾ ਨਾਲ ਸਰਦ ਵੁੱਝ ਮੁਝਾਗਲ ਇਹ ਪ੍ਰਧਾ ਗਿਹਾ ਕਰ ਸਨ। ਉਗਾ ਅਹਿਣਾ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾ ਤੇ ਬੰਦ ਹੈ ਅਕੇ, ਬਲੀਆਂ ਜੋਲਦਾ ਹੈ ਹੈ ਵਿਚ ਅਲੰਭ ਜਾ ਰਿਹੜਾ ਬਰ ਸੰਭਾਗ ਹੋਏ। ਇਹ ਹੋਏ ਬੁੱਦੇ ਵੀ ਕਈ ਕੋਲੀਅਰ ਆਉਣਾ ਜਾ ਬੁਲ ਸੂਵਾਰ, ਬੁਟ ਸਭਾਸ਼ ਦੇ ਜ਼ਿੰਦ ਅਤੇ ਅਹੀਂ ਸੋਚੋ ਕੈਲੀਅਰ ਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਨਰਹ ਬਾਹੁ ਵੀ ਉਵਾਵ ਸਟਾ ਦੇਸ਼ ਕਿਤੇ ਅਤੇ ਅਹੀਂ ਸੋਚੋ ਕੈਲੀਅਰ ਇਲ ਜ਼ਿਵ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗਿਆ ਲਾਮ।

ਹੈ ਕੇ ਵਿਚ ਸਭ ਗੁਣ ਤੋਂ ਪੋਸ਼ ਅਤੇ ਇਕ ਸਭਾ ਸਾਂ। ਉੱਤੇ ਸਮਾ ਤਾਂ। ਸੀ। ਉਸ ਵਿਚ ਸਰੂਗਾ ਸਗ ਸਾਗਾ ਸਾਤ ਕਮਾਨ ਸਹੇ ਸਮ ਜਾਵਾ ਹੋਲਵਾਰ ਜੀ ਵਰਨਾ 'ਤਜ਼ਾਈ ਸਮਦਾਗਤ ਹੁੰਸਾਈ ਸਹਾ' । ਇੱਕ ਮਿਆਰ ਸੀ। ਗੁਲੀ ਜਗਵੀ ਹੋਈ ਅਦਸ ਲਾਉਂਦਾ ਕਾਰਟੀ ਨੇ ਤਾਂ

72

ਹਵਾ ਹਨ। ਦੂ ਦੁਸ਼ਤਿਆ ਵਿੱਚ ਬਿਕਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਪੁੱ ਉਜ ਨ ਮਕਦ ਅ ਛੱਦਾਂ ਬਾਕੀ ਕੇ ਇਲਕਿਹਾਂ ਦੇ ਦੇ ਸਲਾ-ਸਮ ਸਨ, ਉਹ ਹੀ ਵੱਲ ਦੇ ਮਾਲ ਕੀ ਉਪਰ ਜਤਦ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੀ ਉਪਰ ਸਾਂ ਦੁਸ਼ਤ ਹੈ, ਨ ਰਜ਼ ਹੈ ਦੇ ਕੇ ਇਕ ਇਹਾ ਛੁਕਿਆ। ਵਿੱਚ ਮੰ, ਬਾਵਾ ਤੇ ਜਿੜ੍ਹਾ ਬੋਟ ਕਾ ਜ਼ ਕਲ ਕੈਂਦੀ ਅਤਾ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਗਏ। ਸਦ ਅੰਤਰ ਕਰਾਉਂਤ ਅਸਾਂ ਦੀ ਵਿੱਚ ਸਾਂ ਕੈਂਡ ਕਰਾ ਦੇ ਹੋ ਦੇ ਸਾਂ ਦਾਵਾ ਸਨ। ਮੱ ਜੇ ਸੰਜੂ ਨੇ ਬੇਰ ਦੇ ਕੰਸ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਿਰੂ ਕਰਾਕ ਕਰਾਤ ਪਹਿੰਦ ਵਾਲੀਆਂ ਬੋਰਦੀਆਂ ਸਨ ਜੋ ਉਹ ਛੱਟ ਵਚਕਾ ਵਿਚ ਗੁਸ਼ੀਆਂ ਸ਼ਿਰੂ ਨਾਲ ਬੋਲ ਜੋ ਪੂ ਦੇ ਵਾਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜੋ ਰਹਿਕ ਜਿਆ ਕੇ ਬੋਲ ਦੇ ਆਸੂਆਂ ਜ਼ੁਰੂ ਕਰਾਕ ਜੋ ਲਈਆਂ ਅਜਸ਼ਤ ਜਿਲ੍ਹਾਂ ਸਮੇਂ ਦਿੱਤਾ ਹਨ। ਨੂੰ ਦੁਕਾ ਕਾ ਬੋਲ ਅੰਦਰ ਕਾਂ ਗਿਆ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾਂ ਕਰਾਕਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੂਰਾਂ ਤੇ ਪੂਰੀ ਤੋਂ ਦੂ ਵਿਉਦੀ ਜੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜ਼ੁਕਤਾਰ ਜਸ਼ਤ ਸਿਜ਼ ਜੋ ਦੇ ਸਹੁਤੀ ਆਫ਼ਾਦਾ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਵਿਆਦ ਜਾਲ ਅਦੇ । ਬਿਲਾਈ ਛਾਦਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਿਰ ਦੇ ਅਤੇ ਜਿਵਤੇ ਕਿਰਦੇ ਕਿ ਕਰਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੈ ਕਰਿਨ ਦਾਲ ਕਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਸ਼ੁਰੂ ਜਾਣ ਜਾ। ਕਿਰਦੇ ਅਤੇ ਜਿਵਤੇ ਕਰਾ ਸੀ ਕਿ ਚੰਦੀਨ ਦਾਲਾ ਜਿਸ ਸਾਲ ਸ਼ੁਲੂ ਸਨਾ ਰਹੇ। ਬੋਲ ਨਵਰੇ ਮੈਟੀ ਕਿਆਸ ਟਰਵਾ ਸੀ ਕਿ ਚੰਦੀਨ ਦਾਲਾ ਜਿਸ ਸਾਲ ਸ਼ੁਲੂ ਸਨਾ ਹੋਏ ਕਰਾ ਵਿਚ ਮੈਟੀ ਕਿਆਸ ਟਰਵਾ ਸੀ ਕਿ ਚੰਦੀਨ ਦਾਲਾ ਜਿਸ ਸਾਲ ਸ਼ੁਲੂ ਸਨਾ ਜ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹਰ ਨਵਰੇ

ਅਸੀ ਸਮੇਂ ਨਸੀ ਸਮਾਸ ਅਉਂਦਾ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲੜਾਈਆਂ ਤਾਂ ਇਨਾਈ ਸ਼ਾਜ ਇੰਜਤ-ਸ਼ਾਜਸਾ ਜਿਸ, ਸਾਰ ਸੇਥ ਵਿਚਲ ਬੰਦ ਤੇ ਅਗਤਾ ਗਿਲਕੁਕ ਨਹੀਂ ਜਨ ਕਰ ਹੈ। ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਦਾ ਬੀਨਿੰਗ ਦੇ ਰਹੇ ਜਨ। ਜ ਸੇਥਾ ਬਸ ਕਰਕੀਆਂ ਬਕਦਾ ਕਰਕੀਆਂ ਸਨ, ਸਨ ਅਗਦ ਸਾਰ ਕੇ ਵਿੱਚ ਜਮੇਂ ਕਰ ਕਰਦੀਆਂ ਗਿਆ ਸੀ ਤੁਸੀਂ ਮਾਤ ਅਫ਼ਜ਼ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੜ੍ਹਾ ਜਿਸਾ ਦਰਕਾ ਮਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਉਂਕਿ ਸ਼ਾਡੇ ਅਦਸਰ ਸ਼ਾਨੂੰ ਗੁਰੂ ਦੀ ਵਾਸ਼ਦ ਰੁਸ਼ਾ ਕਿ ਜਮੀ ਕਰ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹੈ।

ਇਸ ਜਦਾ ਹੋਰ ਕਈ ਆਪਣੀਆਂ ਜਿੜਪੰਤਰਾ ਸਾਨੂੰ ਜਮਦੇ ਤੋਂ ਨਾਰੀ ਜਦਾ ਕਾਫੀ ਖੂਸ ਸਦ। ਇੱਕ ਸਾਂ। ਅੰਦਰਾ ਬਾਹਰ ਆਈਆਂ। ਉਹਨਾਂ ਵਿਜੇ ਕੁਝ ਐਰੜਾਂ ਜਿਹੇ ਸਦੀ ਕਾਦਰਾ ਫੇਖ ਕੇ 2 ਪੰਜਰੀਆਂ, ਪਤ ਇਕ ਔਰਤ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਂ ਨਾਂ ਸਾਇ ਆਪਣੇ ਹੈ। ਰਹੁਤ

ਬਿਹਾਲੇ ਤੋਂ ਬਾਹੀਆਂ ਨੇ ਕਾ ਬਹੁਤ ਪਾਟਟਜ਼ਰ ਆ ਹਵੀ ਸੀ, ਉਹ ਅਰਤਾ ਜ ਗਰਦੁਆਰੇ ਵਾਰਵ ਬਿਆਵਾਆਂ ਨਰ, ਮਾਨ ਛਕਾਇਆ ਤੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਅਸੀਂ ਕਰਜੀਆਂ ਤਿ ਗਿਆਵਿਆਂ ਤੋਂ ਵਿਚਤ ਦਿਸੀ।

ਵਿੱਚ ਸੋਤ ਵਿਚਾਈ ਸਕ ਸੇਵ (ਜੇਸਟ) ਗਾਰਣਾ ਹ ਭਗਰਿਆ ਕੁਲ ਸੀ, ਇੱਥ ਮੇਂ, ਬਾਈ ਬਣਾ ਸਿੰਘ ਗਲਾ ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਚੁਣ ਗਲ। ਇਹ ਲਾ ਮੇਂ, ਦੇ ਅੰਜੀਅਰ ਨਾ ਮਿਲਿਆ। ਅਸੀਂ ਪੇਟੀ ਵਿਚ ਚੁੱਡ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਲਿਆ। ਪੜ੍ਹਾ ਗਏ। ਕੇਸ਼ੀਅਰ ਟੁਟਵਾ ਦੀ ਨਾਂ ਖੜ੍ਹਾ ਨਿਆ, ਕਿਲਿੰਡ ਹੈ। ਬਣੀ ਦੀਗਾਣ ਕੁਲ ਤੋਂ ਭਾਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਆਉਣਾ ਚਾਹੁਦਾ। ਮੈਂ

ਸਾਂ ਕਿ ਆਦਾਇਆ ਵਿਚ ਇਕ ਆਦਰੀ ਨੂੰ ਘੜ੍ਹਾਂ ਹੈ। ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵੇਸ਼ਕ ਦੂ ਹੋਵੀਅਰ ਵਾਰ ਨੂੰ ਦੀ ਗਿਣਾਈ ਕਰੋਨ ਤੁਲੇ ਦਸ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਵੀ ਗਈ ਮਾਰ ਵਿਕਾਰਨ

ਨੇ ਇਕਟਾਵ ਉਸ ਦੇ ਕਥਾ ਤੇ ਆਵਿਤਾ। ਉਹ ਸ਼ਹੁਤ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅ^ਦੇ

अविन्य, 18% भगन्य रा, १४ भिष्य स्थार स्थार । उत्तर । बद्दारीय स्थापिका वाप

ਜੀ ਸਭਿਆ ਇਹ ਫਾਰਸਲ ਫਲ ਹਨ ਦਾ ਇਹ ਹਨ ਨਾਲ ਹੈ। ਅਕਾਰ ਵਿੱਚੀ ਕਿ ਜੀ 'ਨ ਆਸਾਰ ਸਾਰਗਾ, ਇਹ ਹਨ ਨਾਲ ਲਗਭਾਅ ਦਾ ਉੱਛ ਨੇ ਸੁਧਾਰਕ ਨੂੰ ਜਾਵੇਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਹਿਕਤਾ ਹਨ।

ने दिख भारती बता भारतीय न को क्या व को व देखा व अवस्था है। विश्व प्राप्त मार्थ भारती भी।

ਇੱਕ ਤਰਮਿਕ ਸ਼ਹ੍ਰ ਸ਼ਹਿਆ ਹੋਈਆ ਹੈ। ਮੁਲੀਸ਼ ਹਾਲ । ਮੁਲਾ ਦਲ ਅਸੀਂ ਵੈੱਤ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਮੀ ਤੋਂ ਇਲਾ ਦਲ ਦੀਨਿੰਦ ਸ਼ਹਿਲ ਜਾਣ ਦਾ ਤਰਾ ਲ ਤੇ ਜ਼ਲ੍ਹ ਜਵਾਦੇ। ਕੈਟੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁੱਤ ਹੋਈਆਂ ਵਿਚ ਵਿਚ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਨਨਾ । ਨ ਹਰਮੀਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਂ ਦੀਆਂ ਗੜੀਆਂ ਜ਼ਲੀਆਂ ਵਿਚ ਵਰਤੇ ਮੁਕਤਾ ਹਨ। ਜਨਨਾ ਜਨਨਾ ਜੰਗੂ ਵੀਤੇ ਜ਼ੈਸਟ ਵਿਚੋਂ ਨਹਾਂ ਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਦੇ ਸ਼ਹੀ ਹਨ ਤੋਂ ਬੁੱਕ ਹੋਈਆਂ ਹੈ। ਜਨਨਾ ਦਿਹਾਰਤੀ ਜਨ। ਕਲਾਫ਼ੀ ਵੀਟ ਪੰਵਾਇਆ ਕਰਦੇ ਪ੍ਰਿਕਾਰਟ ਸ਼ਹੂਤ ਹਨ। ਜਨਨਾ ਬੁੱਕ ਵਲੀਆਂ ਨੇ ਮਿਲਾਵ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਤੁਕਵਾਲ ਹਿਨ ਇਸ ਸ਼ਹੀ ਤੇ ਨਾਤ ਨੂੰ ਹਨ।

ਮੇ ਰਿਹਨਾ ਨੂੰ ਲਾਇਆ, 'ਤਸਸੇ ਜਿਣਾ ਕੀ ਵਜੋਂ ਜ਼ਾਮਦਾ 'ਲਾਨੂ ਜਾਜ ਸਾਂ। ਫਿਊਡਿਕ ਵਲੀਸ਼ ਆ ਗਈ ਜਾ ਸਕਾਹਨ ਹਾਜਾ ਹਨ, ਉਸ 'ਹਰ ਭਵਤਾ ਗਲਮਾ ਜਾਂ ਸ ਸਲਭਾਰੀ।'

भागों त्या कि प्रणाका राष्ट्र विकेश के वार्ष के का एक विकेश के कि एक कि

ਦੇ ਸਮੇਂ [100] ਵਾਲੀ ਸੀ। ਜਾਲ ਸਿੰਗ ਵਿਚੋਨ ਸਭਾਵਤ ਸ਼ਹਾਰ ਬਾਤੇ ਕਾਰੀ ਵਰਗਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਤ ਕਾਵਲ ਸ਼ਹਾਰਿਕ ਸਮੇਜ਼ ਜਾਣਾ ਸ ਵਿਜ਼ਵਕਾਰ ਵਾਲ੍ਹ ਸੀ। ਅਤਜੀਤ ਜਿਲਦੀ ਦਾ ਜੰਭ ਤੋਂ ਗੱਲ ਬਾਜ਼ ਜਿਲਤ ਵਾਲੂ ਵਾਲੂ ਵਾਲੂ ਸ਼ਹਾਰ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿੱਚ ਸਿੰਗ ਸਿੰਗ ਵਿੱਚ ਵ

਼ਾਬ ਗੁਵਾ ਹਰ (ਗੁਸ ਸੀ। ਬਚੀਆ ਸੈਨਵਰ ਵੀ ਵਭਾਵਰਵਾਂ ਦਾ ਤੇ ਜਾਲ ਗਿਰ ਸੀ। ਡਰਾਈਵਰ ਨੌਜਵਾਨ ਜਸਤਾ। ਵੇਸ਼ ਆਹੁ ਗਾਲ੍ਹੀਤ ਨੂੰ ਦੀ ਦਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਮਹੀਆਮ ਬੰਗੀਆ ਵਿਜ_{਼ਨ} ਪੰਜਾਬ ਹੋਏ।

ਹਰਨ ਕਿ ਸਕਿਆ ਹਰ ਬਾਦਰ ਨੂੰ ਮਕ ਦੇ ਜਿਆ। ਦਰਨਜੀਤ ਨੂੰ ਕਾਰ ਮੰਤਰ ਨੇ ਦਾਵਾਰ ਹੈ ਜਿਹਾ ਸੀ ਇਹ ਤੋਂ ਨਜ਼ਰ ਹਨ, ਜੋ ਪਾਰਾਬੀ ਅਰੋਗੀ ਤੋਂ ਕਾਰ ਵਿਚ ਹ ਕਾਰ ਨਾਲ ਅਤੇ ਜਿਸ ਜੀ ਹੈ ਇਹ ਤੋਂ ਨਜ਼ਰ ਹਨ, ਜੋ ਪਾਰਾਬੀ ਅਰੋਗੀ ਤੋਂ ਕਾਰ ਵਿਚ ਹ ਸ਼ਹਾ ਕਾਰ ਸਫ਼ਤਾ ਹੋਰ ਕਾਰ ਜੋ ਜ਼ਰੂ ਤੋਂ ਹਰਨ ਜੀ ਤੋਂ ਸ਼ਰਾਈਵਰ ਕਿਲ ਬਚ ਜ੍ਹਾ ਕਾਰ ਕਾਰ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਰੋਂ

ੇ ਰਵਾਵ ਕਰਦੇ ਅਰਥ ਦੀ ਵੇਖ ਦੇਸ਼ ਜ਼ਿਆ ਦਾ ਉਹਦਾ ਮੈਤ ਵੇਖੀ ਤਾਨਾ ਦਾ ਇਹ ਸ ਼ੁਕਾਰਗਾਂਡ ਫੋਰ ਵਿਚ ਸਾਲ ਨੁਆਏ ਦਾ ਉਸਫ ਸਮਾ ਹੋ ਜ਼ਿਆ ਸੀ। ਲਾਅ ਮਿੰਦ ਕਰ ਜਲਾਵ ਅਰਗਵਾਲੀ ਦੇ ਨਾਲੇ ਮੇਰੇ ਵਾਲਵਪ ਕਰਮੇ ਰਹੇ ਨਾਂ।

ਜਦਾ ਕਵੇ ਹਰਤ ਇੱਕ ਭਰੀਆ ਸਰ 'ਤੇ ਸੀ ਜਾ ਮਹਰਾ ਸਿੰਘ ਹਰ ਵਾਈ ਲੈਵਸਿੰਨ ਨੂੰ ਜਾਂ, ਜਾਂ ਸਹਿਰ ਸ਼ਾਂ ਤਿੰਦਾ ਕਾਂ 8 'ਜੋ ਹੈ ਤਦੇ ਹਨ। ਸੈਕ ਵਿੱਚ ਹੈ ਪ-(ਅਸ ਦੇ ਸਕਦੇ ਨੇ ਭਾਵਰ ਜਾਂ 'ਤੇ ਕਈ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹੈ। ਦੇ ਨਰ ਹੀ ਲਗ ਸਾਰੇ (ਅਸ ਦੂਆਂ) ਵਾਲੇ ਹਨ ਜਾਂ ਜਾਂਤ ਸੀ ਸਿੰਘ (ਹੋ ਵੀ ਜਿਸ ਦਿ ਸੀ) ਸਦੇ ਨਿਆ ਮਾਲ ਉੱਚ ਹੁਣ ਭਰ ਗਈਆਂ ਸਾਂ '''ਕ' ਜਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੂ ਵਰ ਤੇ ਲਈ ਜਲੀਜ਼ ਗਾਲਆਂ ਦੀਆਂ ਗਾਈਆਂ ਦੇ ਜਾਂਗ ਤੋਂ ਰਾਜ ਵਰ ਹੈਜ਼ਵਾਰ ਹੈ। ਪਿੰਚ ਵਲ

ਅਪਤਾ ਦੇ ਭਾਰਤ ਦਰਤਬਾਰ ਮਹਾ ਹੁੰਧਾਨ ਟੇਸ਼ਟਾ ਟਰਕ ਸਿਸ `ਚ ਮੌਟਾ ਹਾਂ। ਜਿਹਾ ਸੀ ਕਿਲ ਅਤੇ ਵਵੇਂ ਖ਼ਈ। ਬਾਡੀ ਜਿਹਾ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਰਾਈ ਸ਼ਬੀਨ ਆਜ਼ਾਰ ਅਤੇ ਨੇ ਬਾਅਤ ਬੈਂਡ ਵਿੱਚ ਜਾਰਰ ਆਉਣ ਸੀ, ਭਾਂ ਕਿ ਖ਼ਿਜ਼ ਤਕੇ ਅਤੀ ਹੈਜੇ ਆਪਣੇ ਜਾਰਨਤ ਜਿਹੜ ਤੋਂ ਪ੍ਰਦਾ ਖਕੰਪੇ। ਅਸੀਂ ਜਿਹ ਦੀ ਹੈਸ਼ ਖ਼ਤਨੇ ਸੀ ਉਸ ਖ਼ਤਨੇ ਤੋਂ ਜਾਰਨਤ ਜਿਹੜੇ ਤੋਂ ਪ੍ਰਦਾ ਖਕੰਪੇ। ਅਸੀਂ ਜਿਹ ਦੀ ਹੈਸ਼ ਖ਼ਤਨੇ ਸੀ ਉਸ ਖ਼ਤਨੇ ਤੋਂ ਜਾਰਨਤ ਜਿਹੜੇ ਦੇ ਸਾਲਕ ਅਤੇ ਬੈਂਡ ਸੀ। ਇਸ ਸਿਘ ਟਰਕ ਦੇ ਪਿੰਦ ਖ਼ਰੀਆ ਕੋਲ ਕੜੇ ਜੀ ਜਿਹੜੇ ਜਿਹੜੇ ਅਤਰਨ ਜੁਪਰਸ ਮੁੱਖ ਵਜੀ ਉਰਾਰ ਦੇ ਖ਼ਿਜ਼ਲ ਤੁਹੜੇ ਪਾਏ

ਬੇਚ ਹੈ। ਜਾਰ ਕਿਸਾਈ 'ਤੇ ਜ਼ਾਵਾਂ ਨਾ ਕਿਤਾ ਤਾ ਕਰਸਾਵਿਦਰ ਸਿੰਘ ਮੈਨ੍ਹੀ ਵਤਾ ਹੋਵਨੇ ਸੋ ਤੋਂ ਵਹਾ ਸੀ। ਮਿਸਾ ਕੇਸ ਪਾਹਿ ਜੋ ਸਪਤ ਤਾਂ ਸੰਤ੍ਰਾਂ ਜੂਰ ਹੈ ਜਿਆ ਵਾਪਸਾ ਰਹਿਤ ਜੋ ਗਈ। ਜੋਸਕਸ਼ਾ ਜਾਣ ਬਣਾ ਚਣੇ ਕਾ ਨਵਜ਼ੀ ਦਚ ਫ਼ਰੀ ਫ਼ਰੀ ਹੋਈ ਰੰਘੇ। ਕੁਲਿਆ ਕਰਤਾ ਹੁਣ ਜੋ ਜੀ ਤੋਂ ਕਿਸਾ ਤਾਂ ਕਿ ਜਾਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਸੇ ਕਾਰਤ ਦੂ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਜੁਸ਼ਰ ਪਾਸੇ ਕੁਤ ਆਈ। ਜਿਸੇ ਜਿਸੇ ਸਾਹਿਤ ਸੀ। ਇਸ ਜਾਰਤ ਸਾਹਿਤ ਜੇਸ਼ਰ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂ ਕਿ ਪੁਸੰਸ ਸੀ। ਜਾਰਤ ਵਲਾ ਹੈ ਲਈ ਗਤ ਤੋਂ ਵਡਾ ਕਰਤ ਜਿਸ ਵਿਚ ਹੁਣ ਪੈਸੇ ਹੁਕੇ ਸਨ, ਉਸਨੇ ਜੇ ਜਾਨਗਤ, ਜਲਹਾਰ ਤਾਂ ਸੀ ਸੀ ਚਲਾ ਪੰਜਾ ਉਸ ਸਾਰੇ ਨੰਗ੍ਰੀ ਜੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਹੁੰਦਾ ਪੱਤਾ ਹਨ। ਸੀ ਗਿਆਨੀ (ਹਰਤ ਜਾਰਗੇ ਹਨ)

ਬਾਰੀ ਜੋ ਜਿਜ ਬੇਰ ਵਿਸ਼ ਮਹਾ, ਉਹਨਾ ਨੇ ਸਾਡੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਆਰੇ ਘਹੈ ਬਾਅਮ ਬੈਕ ਜੋ ਨਾਰੋ ਮੁਝਾਜ਼ਸ਼ਾ ਤੇ ਭਾਜ਼ਟ ਨੂੰ ਮੋਕ ਜਿ ਲਦ ਕਦ ਜਿਤਾ ਤੋਂ ਅਪਣੀ ਕਰ ਸਕੂਟਰ ਸਰਕਰ ਸਲੀਕਲ ਤੁੰਦੇ ਸਾਹਤ, ਅਕਸ਼ਿਕੀ ਵੀਰ ਦੂਰੀ ਵੀ ਸ਼ਗਤੀ ਹੈ ਤੋਂ ਇਹਨਾਜ਼ ਨੇ ਕੁਸਤ ਕੁਸ਼ਿਕੀ ਹੋਰ ਦੂਰ ਵਿਚ ਸ਼ਾਵਿਸ਼ ਕੁਸਤ ਹੋਵੇਂ ਨੂੰ ਵਿਚੋਂ

ਕਾਲੀਆਂ ਸਵਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਰ ਦੀ ਵਾਰਦੀ ਵਾਰਤੀਸ਼ ਤਾਂ ਹਨ। ਤੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਦੀਰ ਵਧਾ ਵਾਲੀ ਸਾੜੀ ਵੇਧ ਵਿਚ ਤਹਾ ਸਾਂ। ਜਿਸ ਤੋਂ ਕਾਰੂ ਸਿੰਘ ਖੁੜ੍ਹੀ ਪ੍ਰਤੀ ਅਤੇ ਕਿ ਬਸ ਤੋਂ ਜਿਹ ਤੇ ਸਾਂ, ਤੇ ਜਿਹਲ ਗੁਰਾ ਸਾਵਿਤ ਸਿੰਘ ਜ਼ਿਕ ਤੋਂ ਹੀ ਲਾਗਕੇ ਸਮੀਰ ਜਾ ਬੁਸ਼ਾ ਤੇ ਜਗੋਂ ਕੇ ਅਮ੍ਰਿਤਸਰ ਗੁਰਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਾਰਾਂ ਤੋਂ ਜ਼ਿਕ ਤੋਂ ਹੀ ਲਾਗਕੇ ਸਮੀਰ ਜਾ ਬੁਸ਼ਾ ਤੇ ਜਗੋਂ ਕੇ ਅਮ੍ਰਿਤਸਰ ਗੁਰਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਾਰਾਂ ਤੋਂ

ਜ਼ਿਕ ਤੋਂ ਹੀ ਲਾਗਕੇ ਸਮੇਜ਼ ਖਾਸ਼ਸ ਦਾ ਜਗੇ ਕੇ ਅੰਗ੍ਰਿਸ਼ਕ ਹੁਣਾ ਗਿਆ ਹੀ। ਬਾਤਾ ਤੋਂ ਜ਼ਿਕ ਤੋਂ ਹੀ ਲਾਗਕੇ ਸਮੇਜ਼ ਖਾਸ਼ਸ ਦਾ ਜਗੇ ਕਿ ਜਾਣਿਆ ਹੈ। ਦੂਲੀ ਦੇ ਸਿੰਘਾ ਨੂੰ ਸਭਾਅਾ ਵਾਲੀ ਕਿ ਜਾਣਿਆ ਸਾਂ ਪੈਨ ਦ ਵਿਚ ਜ਼ਿਆ ਨੂੰ ਜ਼ਿਕਾਰਾ ਕਾ ਤਰ੍ਹਨ ਕੇ ਜ਼ਿਵਲ ਬਹੁੜੇ ਹਹਿਸ ਕਈ ਮਨਾ ਜ਼ਿਕਾਰਿਕ ਕਾਰ ਭੇ ਸ਼ਹੀ ਪ੍ਰਾਫ਼ ਚ ਸ਼ਹਿਤ ਤਾਂ ਤਾਂ ਤੁ

ਰਈ। ਜ਼ਾਵੇ ਨ ਮਬੂਰੀ ਹੈਨ ਫੀਲਡ ਚੰਗ ਵਾਲੇ ਪੁਲ ਦੇ ਹੋਣਾ ਵਾਲੇ ਹੋਈ ਤੋਂ ਉੱਤੇ ਤਰਤਾਜ਼ ਪਾ ਜ਼ਿਸੀ। ਫੈਨ ਵਿਚ ਗਾਫੀ ਕੀਤਿਆਰ ਸਨ, ਕਰ ਤਰਪਾਜ਼ ਦੋ ਹਰ ਤਸਨੇ ਕਰ ਤੋਂ ਵਿਕਦ ਅਤੇ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਪੈਜਿਆ ਜਾ ਟਰਕ ਲੈ ਕੇ ਈਵਨਾਣ ਆਪਣੇ ਇਹ ਫੈਲਟਈ ਵਾਲਤ ਕਤੇ ਕੋਲ ਜ਼ਲੇ ਗਏ। ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਹੀ ਦਾਸ਼ਆਂ ਕਿ ਅਸਤ ਕੁਝ ਟਾਜ਼ਕ ਸਮਾਂਕ ਤਰਤ ਵਿਚ ਫ਼ਲਿਆ ਹੈ ਕੁਝ ਕੋਕਟਰੀ ਦਾ ਸਮਾਨ ਦਿਸ਼ ਉ। ਤਰਕ ਕਰਿਕ ਸਮਾਂਕ ਹੁੰਦਾ ਕਰਾਉਣਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ 'ਤਰ੍ਹਾ,' ਤਸਵੇਂ ਹੈ, ਮੈਂ ਵਿਖਾ ਵਿਦਾ ਕੀ।"

ਅਜੀ ਕਿਹਾ। 'ਅਸੀਂ ਆਪ ਹੀ ਸਮਾਨ ਤਰ ਨਵਾਂ।'

ਵੱਲੋਂ ਜ਼ਿਰ ਨੂੰ ਅੰਦਾਨਕ ਰਿਹਾ ਸੀ ਆਰ ਹੈ ਜਾ ਗੋਂਪ੍ਰ ਆ ਹਾਂ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜਾਣਾ ਤੋਂ ਭਾਵੇਂ ਫੇਸ਼ ਸਮਾਅਦ ਪੀ ਵਾਲ ਉਸ ਵਿਚੋਂ ਪ੍ਰਾਰਕਨ ਅੱਸ ਅਸੀਂ ਦੁਆਦਰ ਟਹੁਤ ਵਿਚੋਂ ਕਾਰ ਹੈ ਗੁਰਤ ਕਰਾ ਵਿਆ। ਅਸੀਂ ਮੋਜ ਵਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਾਲਦਾ ਹੈ ਨੇ ਪਤਾ ਲਗਾਂਗਿਆ ਹੈ ਤੋਂ ਸ਼ਹੂਰਾ ਮਸ਼ਕਲ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਮਝਦ ਸੀ ਕਿ ਸਾਲਦ ਵਾੱਟਰਕਿਸ ਤੋਂ ਫ਼ਲਮ ਹੁੰਦ ਹਨੀਂ ਫੇਵੇਸ਼ ਅਸੀਂ ਗੁਰੂਬ ਦੇ ਵਿਚ ਹਥਿਆਰਾ ਨੂੰ ਗੋਵਨ ਸਰ ਕਲਾ ਕਲਾ ਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹੁੰਦ ਹਨੀਂ ਜਾਣ ਕਰਨ ਲਗਾਂਗਈ ਕਿ ਵਾਦਿਦਰ ਸਮੇਂ ਬਹੁਤ ਦੇ, ਨਿਊਡਿ ਜਿਹਾ ਕੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦੇ ਸ਼ਹੂਰ ਕਸੇ ਲਾਂ ਭੇਅਰਸ ਨਾ ਜਦਾ। ਅਸੀਂ ਉੱਲੇ ਗੁਰਗਰੀ ਜੋ ਸਾਈਕਰਾਂ ਦੇ ਸਿਆ ਹੈ ਜਾਣਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਰਕ ਕੈ ਹੈਏ ਢੁਕਾ ਕੇ ਜਿਨ੍ਹਾ ਸਵਾਲ ਜਿ ਗੁਰੂਕ ਦੇ ਗੁਰਿਹ ਪ੍ਰਿਤਾ ਕੇ ਸਮੇਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜਾਣਾ। ਕਾਰ ਕੈਂਡ ਸਨ।

ਫ਼ਿਲਮੀ ਹਾਰ ਸਭੀ ਸਰਭ ਤੋਂ । ਕਰਬਾਸ਼ਗ ਜਨਾਬੜ੍ਹੇਤ ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਹੈ ਵਾਲਾਬ ਸੀ। ਉਹ ਹਰ ਹਨਾਂ ਬਰਕਾਰ ਜੀ। ਸ਼ਾਹਰ ਵਿਕਾਸ ਤਿਆਰੀ ਦਾ ਜਿਸਦੀ ਨੇ ਸ ਮੁੱਧ ਸਭਦੇ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਦਾਸ਼ਅਰ ਹਰਾ ਜਿਹ ਹੁਤ ਬਣ ਤਿਜ਼ਕਾ ਸੀ ਆਪ ਵੀ ਨਾ ਜੀਆਂ ਬਾਲਵੇ ਦਲ ਭਾਵਿਤਵਾਰ ਜੀ ਜਿਸ ਹਰਾਤ ਪਰ ਹੋਵਾਂ ਬਸ ਮੁੱਗਰਿਆ ਦੀ ਨਾਲੇ

ਹਿੰਗ ਅਸੀਂ ਸਾਹਿੰਦਾਰ ਫਾਲ ੱਤਾਂ ਜ਼ਿਲਤਾਰ। ਅਸੀਂ ਸੈਵਿਆ 'ਕੇ ਜਿਸ ਜਿਸਾ ਜੋ ਹਾਲ ਜਾਣ ਪੰਜਾਬ ਜ਼ਿਲਤਾ। ਇਹ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿੰਦ ਹੋ ਸਾਲੂ 'ਤੇ ਲਈ ਇਕ ਜਨਾ ਗਿਲਦਾ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਸਕੂਨ ਬਣਾ ਵਲੋਂ ਜੁਣ ਅਸੀਂ ਇਹ ਜਾਣਤ ਤੋਂ ਵਧਾ ਅਮੀਲਗ ਸਮਝੇ ਆਪ ਹੀ ਫਰਕ ਤੋਂ ਇਹਾ ਕੁਝਣ ਵੱਡੇ ਜਦ ਵਲਤ ਨੂੰ ਜਵਾਰ ਦੇ ਦਾ ਇਹ ਫੁਟ ਕੋਂ ਨੂੰ ਰਗਵੀਜ਼ ਜਿਵ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੋਈ ਅ

एक क्षेम 'सम्बद प्रशास । अने दल्लिको सम्बद्ध धर्म हात्र ਜਨ। ਭਲਵਾਨ, ਕੰਜ ਤੇ ਦਰਨ-ਖੇਤ ਨਾ 'ਕੇ 'ਤੇ ਇਹਾ ਰਖਣ ਅਜ ਹੁਣ ਹਰਨਗਤ ਦੀ। ਹੋਰਾ ਦੇ ਰਵੜੇ ਜਾਂਸੇ ਹੋਣ ਕਰ ਕ ਤੇ ਪਾੜ੍ਹ ਜਿਵ_{ਰ ਨੂੰ} ਰਗ ਕੇ ਜਿਕ ਹਰ ਟਰਕ ਵਾਲਾ ਜਿਲ ਦੇ ਟਰਕ ਵਿਚ ਵੀ ਮਿੰਦਾ ਹਮੀਆਂ ਕਾ ਜ਼ਿਆ ਸਨ, ਉਸ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਅਵਾਜ਼ ਮਾਰੀ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਢਿਆ, ਤੁਪਾ_{ਤਾ ਨੂੰ ਨ}

ਵਿਸ਼ਵ੍ਹ ਵਿੱਲ ਤੋਂ ਵਿਚ ਹੈ ਨੇ

ਭੁਕਿਆਰਪੁਰ ਦੀ ਇਕ ਟਰਡ ਲੂਮੀਗਨ ਦਾ ਨਾ ਵੈ ਜ਼ਿਤਾ।

ਉਸ ਨੁਸਾਰ ਤੇ ਸੰਭ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਹ ਟਟਕ ਵਾਲਾ ਬਹਾਨੇ ਆਲ ਆਪਣ ਸਾਹੜ ਨੇ ਉਥੇ। ਦੂਸ ਤੱਕਤੂ ਵਿਆ ਤੋਂ ਇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੇ ਮਾਡੇ ਟਰਕ ਵਿਚ ਇਆ ਦੇ ਸਲ ਜਨਤ ਸਰਦਾਰਿਆ ਜਾੜੇ ਵੱਖ ਵਿਆ। ਇਹ ਰੇਖ਼ਸ ਪਿਛ ਉਹ ਜੇਗੇ ਵਲੋਂ ਵੇਖ ਕੇ ਹਨ ਹੈ। ਚਿਆ। ਮੈਂ ਵੀ ਲੰਗਾ ਜਿਹਾ ਹੁਸ ਵਿਆ । ਚਰਨਜੀਰ ਸਿੰਘ ਵੀਗ ਵੀ ਇਹ ਨਵੇਂ ਕੁਝ ਹੈ। 🚈 ਸਾਡ ਕੋਲ ਆ ਗਿਆ।

ਟੂਜੰਡ ਵਾਵਾ ਮੈਨੂੰ ਭੂਰਿਦਾ "ਤੁਸੀਂ ਆਫ਼ ਕਿਉਂ ਟਰਕ 'ਥੇ ਇਸਾ ਲਚ ਰਹਾ ਹੈ "।

ਜੋਂ ਅਵਿਕਾ "ਅਸੀ ਤਾਂ ਹੁਮਿਆਣਾ ਜੋ ਤੋਂ ਇਹ ਵੈਣ ਕੋਲ ਗਣ ਸੀ। ਕਮੀ ∞ਿਚਆ ਕਿ ਭੇੜ ਦੇ ਘਰ ਫਿਟਾ ਹੀ ਸੁਤ ਜਾਈਏ, ਕਿਹੁਕਿ ਉਹ ਆਪਣ ਘਰ ਜੋ ਗੜ੍ਹੀ ਤੋਂ ਹੈ ਇੱਕ ਉਹ ਰਹੇ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਸੇਰਿਆ ਕਿ ਆਪ ਹੀ ਟਰਕ 'ਤੇ ਇਟਾ ਰਹ ਲੈਂਦ ਹਾਂ, ਭੈਣ ਦਾ ਖ਼ਰਹਾਂ

ਉਸ ਨੇ ਹਕਦਾ ਹਜਦੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਮੈਨੂ ਸਭ ਸਤੋਂ, ਜੋ ਸੂਜਾਂ ਲੋਗਾਂ ਨੇ ਨਾਲਕ ਵਿਚ ਸੰਖਿਆ

ਮੈਂ ਤੋਂ ਵਰਾਵੀਕ ਨੂੰ ਅਦਾਵਾ ਭਾਇਆ ਤਿ ਸਾਇਦ ਇਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲਗੂ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਕਰ ਕੇ ਹੁਣ ਇਸ ਨੂੰ ਨਾਲ ਹੋਏ ਹੋਇਆ ਹੈ ਲਾ ਕੇ ਹਖਤਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਸ ਦੀ ਦੀ ਮੌਤੂ ਆਈ ਹੈ। ਮੀ ਰਾਸ ਵਿਚਾਗਲ ਪਾ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ, "ਭਵਾ ਵੱਧ ਕੀ ਹੁੰਪਿਆ ਹੈ? "

ਉੱਚੇ ਭਰਿੰਦਾ, "ਫ਼ੜ ਨੇ ।"।

ਸੜ ਬਈ ਉਸ ਦਾ ਇਹ ਸਵਾਲ "ਪੁਰਿਆ ਪਹਾੜ ਤੋਂ ਨਿਕਲਿਆ ਦੂਹਾ" ਰਾਸੀ ਗੱਜ 711

ਿਰ ਮੈਂ ਵੱਤ੍ਰਾ ਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕੇ ਕਿਹਾ, "ਤੇਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਹੈ ਸ਼ਾਹ ਕਿ ਟਹੁਕ ਦੇ ਤਾਰੋਡਾਵ ਵਿੱਚ ਮਾਂ ਕੁਝ ਬਰਦਾ ਨੂੰ , ਇਸ ਲਈ ਜ਼ੱਤ੍ਹਾਂ ਬਹੁਜਾ ਵਿਚ ਜਿਹਾ ਕੁਮ ਕਰਨਾ ਦੀ ਹੈ ਦੇ ਹੋ

ਤੱਲ ਖ਼ਤਮ ਕਰ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਵਰਕ ਵਾਲੇ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੂਮੀ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਤਾਂ ਲਿਆ ਕਿ ਟਰਕ ਵਾਲਾ ਲੇਡੇ ਹੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਫ਼ੇਜ਼ੀ ਛਾਈ ਉਸ਼ੇ ਟਰਕ 'ਜੇ ਇਟਾ ਰਖ ਹੈ ਪੈਜੇ ਲੁਕਾਂ ਕੇ ਚੰਡੀਕੁਤ ਰੋੜ ਨੂੰ ਹਲ ਵਲੋਂ। ਮਰਾ ਇੱਕ ਵਾਕਟੀਅਤ (ਨਾਵਰ) ਵਾਲੇ ਦੀ ਰਡੀਕਟੈਂ

ਟੰਡ 'ਤੇ ਸੈਕਰ, ਬਹੁਤ ਵਡੀ ਕੌਣੀ ਤੋਂ ਟੂਦਾਮ ਮੁਖ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਕੋਰੀ ਵਿੱਚੋਂ ਚਲੇ ਗਏ ਤ ਟਰਕ ਗੁਦਾਮਾ ਦੇ ਪਿਛੇ ਨਾ ਦਿਤਾ ਤੇ ਆਪਣੇ ਵਾਕਰੀਅਰ ਵਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਾ ਹਾਲ ਵਜਿਆ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੀ ਕੰਨੀ ਵਿਚ ਇਸਲਾਨ ਕਰੋਂ ^{ਹੋ} ਭੁਤਤੇ ਪਜਾਮੇ ਪਾਣ, ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇਕ ਲਨ। ਪ੍ਰਸਾਵੇ ਛਕੇ। ਉ^{ਸ ਨੇ}

ही मा आन् असी सम्बद्ध

ਫਿਰ ਅਨੀ ਸਵਾਰ ਕਰਾਕ ਸਮਾਨ੍ਤ ਕਾਰਨ ਹਨ। ਗਰ ਵਿਹਲ ਗਿਆਣ ਚੁਹਿਆ ਤਾਂ ਕਿ ਸਾਧੂ , ਅਤੇ ਅਤੇ 💡 👚 BREGgmilog fand og gemelijet be i torre हे पुरुष दिन भिटा व बार है दिए ने ये प्रत्ये हैं है है । 👚

शिक्षकिक उपाय वा विशिक्षण भवति । प्राया ए या १००० । ਇਸ ਸਵਾਦ ਦਾ ਸਾਮ੍ਹਣਾ ਅਚਾਨਤ ਹੀ ਕਰਨਾ ਵਿਆ। ਪਰ ਵਿਚ ਦੀ ਸੈ ਉਸ ਵ_{ਿੱਚ} ਕਰ ਨੇ ਆ ਗਈ ਸਮ੍ਹੀ ਨੇ ਸੰਸਿਆ ਕਿ ਕਰ ਵਧਾਨਤ ਨੂੰ ਸਮਾਵਤ ਨਵਾਂ ਤਾਵਾਂ ਤਵਾਂ है पर मेर देंगले प्रश्लिक हो। कि मेंगल के वर्ग वर्ग वर्ग वर्ग वर्ग

> ਰੰਗੇ ਤਾਹਰ 'ਤੇ ਹੀ ਅਸੀਂ ਟੀ ਵੀ ਤੁਸਤੜਾ ਵਿਚ ਲੋਖਮਵਾਂ ਵਚ ਸ਼ੁਰੂ ' ਨੂੰ ਦ क्षक्त हो इंगी है 'ए काइ हैंड कि विकास किया है किये हुए लाजूर क ताकोला क्रक दिवाभामी दिवस १४५० वास सुर्व कर १००० वास वास ह नेम हिला इसे महामें संस्था सीम्बर नाम पूर्व वा छ वर छ। हतीला हरू, संजावीर संख्या १ असर १ न से रही के तीर पार अहर रहें जा न ਮਰਦੀ ਹੈਨ ਹੈ। ਫ਼ਿਲਮਸਦੀ ਸ਼ਾਹ ਪੰਜਾਬਰ ਹਨ ਨਾਲ ਹੁਣ ਨੂੰ ਨਾਲਤ ਕਰਦੇ ਹੈ। तम्बद्धि मो क्रि. देवे कार संभित्तक र १ उन्. घा त वि , तत १९ ०९ वन्त । किस उब व अधिक सिका अभवाद मुमिकार का अभवाद प्रकार का बका १००० विकार्ग व

ਕਿਸ਼ਵਾਰਾ ਨੇ ਬੋਕ ਤਕੇਤੀ ਕੀਤੀ ਉੱਤਰ ਦੇ ਨ

(ਸ਼ਹਿਰ) ਭੂਪਾਰੇ ਹਾਲੀ੍ਰ ਸਿੱਖ ਵਿੱਚ ਮਸਤ ਹੈ। ਉੱਤੇ ਚਾਰ ਨੂੰ ਨਿਲਾਂ भिक्र वामा बन्दराह । एकोसा काल एकर है । हाझ र १००० हा छे । पार व ।ਮਹੀਦਾ ਭਾਈ ਹ ਕਾਵਕਰ ਵਿਘ ਰਾਜਾਂ । ਰਾਜਸਥਾਨ । ਕਰਨ ਹਨ ਨਿਆਰ 😑 ुषाठ 'व्योभुद्रमस्य, यार्थित् । यो क्राती सोग्य पूर्ण । सम्प्रात् । साम्य वस्मेंड सिंध महिला जानी हिन्ह तो। सम्बन्धि सर्व अस्तिहरू केन्द्र र मुम्हेंह मिण मृत्याकाभूकारक । १९१० व १००१ व १००५ । १००५ ਦੇਵਜੀਤ ਜਿਲ ਕਿਹਾ ਗਿੱਤ ਸਤੀਕ ਗੁੱਧਕ ਨੇ ਪਰ, ਤਿ. ਤਾਨਾ ਸੁਪਾਰਤ ਨੇ ਪਰ ~~ऐस्ट महत्य । कोत् हात्। पर्या उपक्षत्र हिन्द मित्र का पर्याप्त प्रदेश~~ भे<mark>म् ।अश्विद्यप्रवा,</mark> स्मतीसा राज्य एक्टाम (१) हा ४ एक्टिंग्या । राष्ट्र मिया राम् (विद्यालाकाः असी ।) जोतराक्षेत्रप्रकार विद्याला निवास हो। (मिलिस क्षी क्षाक्ष) काही परिवर्तिक अपनिवर्तिक राज्य है के वास्तानक व पर्णमी। स्तालाक, इत्रुष्टकारकोच्या हिंगुडवारा, कार्या प्राप्तिक रेण-प्रा ਸਲੰਬਰੀ ਸਮਾਹਿਤ ਦਰਵਾਲਾ, ਇਸ ਮਿਤਾਰ ਵਿਸਾਰੀ ਤਾਂ ਰੱਖ ਤਾਂ ਦੀਆਂ ਹੈ

(: - -

ਲਖਿਆਣੇ ਖੈ ਰ-ਝਕੈਤੀ ਤੋਂ ਖਾਅਦ

ਕਾਈ 'ਕੜੇ ਦੀ ਜ਼ਬਾਨੀ

ਾ ਹਨ ਜਨਮ ਵਾਂ ਅਤੇ ਕਿਤਾਏ ਤੇ ਚਹਿ ਰਹੇ ਸੀ, ਇਸ ਜਨਮ ਤ ..... अर्थः , भागमा प्रकारित व धाउषा अर्थः हानुस् ं मा करणा करना कर को के इसको दिवाई है , विवासे भी, के 2 साम कुछ का कार समान समान समान - --

ਾ ਹਨ। ਹੈ। ਇਆ 'ਤੇ ਇਹ ਨੂੰ ਆਮ ਰਵਾਈਆਂ ਦਰਾਨ ਦੀ ਲਗ ਦੇ ਜ਼ਰਤਾ ਹੈ। * - - WY 'E-

राष्ट्र है अब के ने के ने किए हैं जिल्ला |

अर्थ के अपना समाप्त की ते १३ मिन प्रश्लेष के आधार प्राते ने समाप्त ना है। ्ने इस्त एएका वस्त विस्तास धारा खाउ मही पूर्वी हुठ हो देवाई।

ਾ । ਭਾਵਾਵ ਹ ਖਾਸ ਖਾਸ ਸਮਾਤ ਹੋਰ ਵੱਡਾ ਲਿਆ। ਲਹਿਆਣ ਜੇ ਪੂ ਹੀ ਸਹਾ-ਵੂਟ ਦਿਦਾ ਰਿਹਾ। च ११, अर्थाला चे १५ शारी एक्म गामग्रक्त नथ छ समें स्थाला ४ गामग्र . . . चार, अध्यक्त अक्षात्र भा

ਹਵਾ ਹਨ ਹਨ। ਮਾਦ ਸਭ ਤੋਂ ਮਾਦ ਹਿਲਾ ਠੱਕ ਹੈ। ਧਾਰ ਜਾਣ ਮਿਆ न र - हा ए । इस सेम् अर एक्टे स्ति।

. १६२ मा दिस राजन रोमनो । "सँग र खबत दिस मही अधिक । ਾ ਪਤਾ ਤਵਾਲੀ ਨੂੰ ਸਿੰਸੀਵਿਤ ਅੰਸ਼ਾਨ ਨਾਡ ਮੁਕਾਨ ਵਿਚ ਇਕ ਸਮਝੀ ਕਾਰ ਸ਼ਾਂ ਵਿੱ<mark>ਧੀ ਦਾ ਨੌਬਰ ਮੇਲ ਖ਼ਾ</mark> ਤਿਤਾ ਸੀ। ੇ ਜਾਣ "ਜਾਣ" ਜਵਾਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਪਰ ੧੬ਜ਼ ਵੀ ਹੁਦਾ ਜੋ ਉਹ ਚਾਲੀ ਸਾਜੇ ੨੧ - ਕਰ ਨੂੰ ਆਵਾਵ ਦੇ ਸੀ। ਮੁੱਟਰੀ ਜੀ ਪਤਾ ਕਿ ਉਸ ਜਾਂਦੀ ਦਾ ਨੌਵਰ ਪ੍ਰਦੀ हा । विकास का अपने के किस स्वास्था है।

हात . . .) हात ही की जो । अर हात में हेन्स लिख दीवें सिंह एर संवे जिन ्र १ तम्मीक सामाजी समाजती हो। भावतास्य साह के सामी मी की सी - कार विकासिक्षा क्षेत्र

াৰ ১৯ জন ৰাজন লৈ জন জন লৈ বা বাৰ সুখ্যসভাৰ সাহিত্য বিদ্যালয় कर हो महें के साहित्य हो का होता हो लेख हो उगाया शक्त सं वाल अनाउ । की والمنظم المنظم المنظمة المنظمة

र जन्म अस्य व्यवता दिका वासिना ह ्राच्या । विश्व के अन्य अन्य का असी । स्थापन

ेंग एक इंड रेडल वस दिन के प्रतिकारित महिल किया ^{कर्ण} . र प : १९४१ में १ वर्ष कर सम्बद्ध मा स्वतान के विवास है जिल्हें र रोजर इस छ । यात्र - जारा इस दीर आहा हो साजी उहा है कि

हित हम्बों ने विकास राम वन गरर कर राज्य त ~~्र~~्न हो दूसने भारत के समा

दिन नामो देव तम भगन्य र पहलात हा करान अहा व मध्यों ता हरत तेम बंध वस्तान में तेषु अने दिखाय (१९४० ०००)

क्रे अवेद मिला अस्य जिल अभ्या जिल्ला अध्यापका उपार का उपार का

ਉਸਤ ਭਗਮੀਕਟ ਲਾਦਿਸੰਸ਼ ਸ਼ਹਿਆ ਜ਼ ਮੈਂ ਮ ਕਿਤਾ

ਅੰਕਰ ਹਹਿਰ ਹਾਂ, ਨੂੰ ਬਾਲੇਵਾਰ ਨੇ ਮੁੱਤੇ ਪਹਿਲਾ।

ा द्वारी पर' सम सिक्स स काहियंत्र देश र भी।

੍_ਕਾ ਕੀ ਕਰਦੇ ਹ_ੈ ''

ਅ_{ਪਿਲ}ਿੰਗ ਮੁਨੀਗੀਅਲ ਦਾ । "

ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁੱਤ ਦੀ ਕਈ ਨਵਾਲ ਪੂੰਡੇ, ਇਨਾ ਦਾ ਸਵਾਬ ਸ਼ਾ ਪੂਰ ਆਤੂ-ਪੰਜਾਵਾਜ਼ ਨਾਵ

ਸੂਰੇ **ਆਤਮ ਵਿਸ਼ਵਾਬ ਤੋਂ ਸਾਇ**ਦ ਸਾਲਣਾਵ ਮਾਪਕ ਭਰ ਘਣ ਗੁਪੜ ਹ*ੈ* ਤਿਹਾਸ ਹੈ। ਕੋਲੋਂ ਮੌਤੂਰ ਕਾਲੀਕੁਝ ਵੱਝ ਤਰ ਪਿਆ ਤੋਂ ਮੈਨ ਹੀ ਕਿੜੇ ਆਉਣ ਦਾ ਮਿਸ਼ਾਰ ਤੱਜਾ।

ਸੰਦਰ ਸਾਣਾਕਿਲ ਗਲ ਸਾ ਕੇ ਉਸ ਨੇ ਇਕ ਗੀਜਸਟਜ਼ ਕਾਵਾਗ ਤਾਂ ਮੋਤੀ ਜਾਂਗ ਉਸ ਵਿਰ**ਾਲ**ਤ ਨਜ਼ਰੂ ਨਾਲ ਮਿਲਾਉਣ ਵਗ ਵਿਆ_ਦ

ਮੀਂ ਵੀ ਵੇਰ ਅਸ ਨਾਲ ਵੇਖਿਆ ਤਾਂ ਰਹਿਸਤਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸਫਰ ਨਾਲ ਮਰੀ ਕਾਰ ਹੈ।

ਮੈਂ ਇਕਵਨ ਸਾਵਾ ਮਾਜਰਾ ਸਨਤ ਹਿਆ ਨਿ ਸੈ ਜਿਲਮ ਪਤਾ।

ਪੰ**ਤਰ ਮਿਲਾਉਂ ਦਿਆਂ ਦੀ ਸਾਲਦਾਰ ਨ** ਨੀ ਬਾਰ ਪੀ ਵਧੀਤਆਂ ਨੂੰ ਇਆਦਾ ਕੀਤਾ ਤੋਂ ਹੈ। ਕਾਨੇ ਆਪਣ ਹਾਂ ਸ਼ੁਆਰ ਮੇਰ ਵੱਲ ਇਹ ਖ਼ਰ ਵਟ ।

~~ਮੈਂ ਭਾਵੇਂ ਨਾਗੇ ਗਾ~~ਤ ਸਨਾਡ ਗਿਆ ਸੀ ਫਿਰ ਕੀ ਜੋ ਆਪਣ ਹਿਵਰ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਾਨ_ੀ ਿੰਗ੍ਰੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁਣ ਦਿੰਤਾ ਤੇ ਉਸ ਤਾਂ ਮੁਕਿਸਤ ਕੁਸ਼ਸ਼ 'ਕੁ ਨੇਵ ਮੈਂਪੂ ਹੋਏ ਪੋਣ ਹਾਂ ਤੋਂ

मार्केसात के वासीका समान का एउन एक एकतु अर्थ विका "साप्तृ व स्थानी इ.स. प्री.गाः

ਮੈਂ ਬੰਚੇਟ ਜਿਹਾ ਦੇ ਤੋਂ ਨਵੀ ਨਿਕਾਨ ਤੋਂ ਕਿਹਾ ਦੀ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਰਤਾਨੀ ਦਵ PARTY OF THE

भने अंग्रेज भी ताम् । एका कि जो काश अधीर आ ता ने अप्याद में साम अधी भेगा र पर लागा अधिका ना में साहनार स नाम धार शर ਮਹਿਆ ਪਤ ਵਿਚ ਸ਼ਹਿਸ ਕਿ ਭਾਰ ਗੁਜੀ ਜਾਣਾ ਮਨੀ ਵਧਣੇ

भी उच्च । वर्ष राज्य हो अहर बे हहारा हम हो महार हो हो हो है है ਵੇਰ੍ਹੇ ਹੀ ਕਵਰ ਨਾਨ ਸੀ ਜ਼ਾਬ ਹੈ ਦਾਲ ਤਵਾਈ ^ਦਾਹਰਾ ਕਰੋ ਪਿੱਥ

ता कर अपने भी विश्व है अपने विश्व के स्थापन विश्व है के लिए प्रकृत्य में मुच्यून यो सुख्य कर्ना दें कि ताल है। संस्थित के सु

्र आ हार देखन एक अस्त किएक के स्वीत प्रकार अवस्थान महत्र । अस्त । अस्त ।

र का कार्य केलावी त्रमान असे कर अंकर र्यंकर अधिकार किलावार त ਨ ਦੇ ਹਿਲ ਨਿਕ ਨਿਊ ਸਾਂ ਉਣ ਰਾਹੀ ਸੋ ਕਿਵ ਸੰਬਾਸਤਕ 'ਤੇ ਗਾ ਨੂੰ ਹਵਾ, ে। ১৮ - ১৮ বিভাগ বিশ্বর পীত্র বিশেষ ।

ੇ ਹਨ। ਭਾਰੇਵਾ, ਵੀ ਕਰੀ ਲੜ ਜਾਣਗੇ ਨੀ ਘਟ ਸੀ ਸ਼ਹਿਕਾ ਕਿ ਕਿਤੇ ਸਲੀਹ ਨ त ने धेड तथा दो भाई िद्धार महरू। कु° का श्र

ਦੇ ਕੁੱਤ ਕੇ ਅਸ ਕਾਤ ਗਿਲਮੇ ਦ ਅਨੁਕਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ ਉਸ ਕਰਿਆ।

ਜਿਵ ਮਹੀ ਕਾਰ ਹਵੀ ਜ਼ੜੀ ਨੀ ਜਿਹੜੇ ਹਨ। ਇਸ ਹਟਦਾ ਹੈ । ਮਹਾਨ ਸੀ, ਜਿੰਜ ਅਧੀਰ ਜਾਂਦ ਦਿਨ । ਕਹਿ ਕਰ ਸੀ। ਜੋ ਦੁਸ਼ਰੀ ਸਤਕ ਦਾਰੀ ਉਸ ਸੂਚਾਨ ਦਿਸ ਪਹੁੰਚਿਆ ਿ,ਉਵੰਤ ਉੱਥੇ ਮੇਟ ਸਾਰਾਂ ਵੀਰ ਸਤਨਾਮ ਤਿੰਘ ਆਵਾ, ਵੀਰ ਵੀ ਸਿਆਣੀ ਤੋਂ ਸ਼ਚ ਤੋਂ ਝੀਰ মাজা হৈ যে এই সত্ত সূত্ৰ।

ਨੇ ਜਵੰਸਰਾ ਹੋ ਕਾਰੂਲੀ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, 'ਇਸ ਨਿਕਲ ਹਨ, ਹਨ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ ਨੇ म ए जियान दाता है है।

ਅਪਣ ਵਾਲ ਜ਼ ਹੀਵੀ ਜਾਂ ਉਹ ਸੇ ਭਾਵਨੀ ਕਾਰਨਾ ਨਾ ਤੇ ਕਸ਼ । ਵੀ।

ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਫਰਤੀ ਬਾਲ ਉਕ ਤੋਂ ਭਵ ਗਏ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਆਰ ਜਿਹੇ ਤੋਂ ਜ਼ਰ੍ਹਾ ਅਤਗ

ਮਰੇ ਮੁਲਾਂਤਕ ਇ≐ ਸ਼ੀ ਕਿ ਬਾਣਲਯ ਨ ਮਰਾ ਰਚਾਈਵ ਸ਼ ਲੀਵਾਜ਼ਨ ਵੀ ਦਾ ਜਿਆ ਜੀ ਵਿਸ਼ ਵਿਹਰ ਹੈ। ਹੋਣ ਸੰਖ ਬਰਲ ਦਿਨ ਕਥਦਾਤਾ ਵਿਚ ਦੀ ਮਹਾ ਬਾਰ ਆ ਜ਼ਿਆ ਸੀ कि प्रणीत के के कर मान्या ने न प्रकल्कात मन्द्री हुन कि उप किए पिकार

ਵਾਧਿਆ ਨੇ ਵਿਚ ਸ਼ਾ-ਦਾ ਹੋਣ ਫ਼ਰਨ ਵਲੋਂ ਨਾਲ ਲਾ ਕਿ 1 ਹਨਾ ਪ੍ਰਮੁੱਸ ਅਟੇ ਲ ਇੱਕ ਸੈ ਕਿਤ ਸਾਲਾਕਾ ਰੱਖ: ਜੁਵ ਕੇ ਬੰਧਾਕਟ ਤੋਂ ਕਿਹਾ ਦੇ ਵਿਚ ਕੀ ਜ਼ੁਕਾ ਜੁਲਿਆ ਫ਼ਿਲੋ पवन जिल्ला

ਟਿਸ਼ ਤੋਂ ਅਤੇ ਸ਼ਾਪ ਦਾ ਜੋ ਕੇ ਆਪਣ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੁਝਲਾ ਸ਼ਿੰਘ ਭਾਵਾਨ ਗੁੜਾ ਨੂੰ ਬਦਾ ਸਹਿਰ ਘਰਿ ਗਲਾ

ਮੇਤ ਵਰ ਤੋਂ ਮਾਰ ਹੁਣ ਹੋਏ। ਵੀਰ ਸਪੂਰਾ ਪਿੰਗ ਰਜ਼ਾਹ ਨਾਂ * ਸ਼ਹਿਰ੍ਹਾ, ' ਅਸ' ' स्विका भी दिका दिका समृत्या पन गान (एक) सम्बन्ध (१)

स्पितादः सी भेग भी हैत व दस्ती कि

apt part of a part

Let set the date date to the set to and the state of t Market States of the processor of the second states ENDING THE PROPERTY OF THE PRO an rapidal straightfloor for a property of the formal and the straightfloor of the straightfl physical physical and the control of the control of

A sept of the content of a new stance of a con-हार्याम्परीम्ब्रीम्थ्यस्य वर्षान्यस्य वर्षान्यस्य प्राप्तान्यः । एत्रा CALINDALE CALLED A CA grade of the measure of the following from the first of the following section of the first of the following section of the first of the हा भाषा क्षा कर्म कर हो है आप वस्ता वर्ष कर साथ से वर्ष करते है। ALCHERTS WITH A CAPTACLUS TORREST OF BUT OF THE Ballis a dilla flaviari il tacon confidenzario il cali il cali gravition and secretarillar at the first and sections. premitted private and sometical distinct of the second इडा मा भिष्टाम कर्मका प्रशासन कर किल्लाहर है। अस्त कर्मका Height Mad With the Country of the Armithal State of the Head of t १ - ५ मा हार अस्पराधार वीचन १४६६ र में मेल सामार १९५५ के प्राथमा mark or tradelities

Istarius con contrata de la martitati A Michiga Harakila Harakila Santa pada 1911 ya 1920 ya 사용에 보다소간씩 가는 고든 마만 그 그리고는 하는 돈 다른 근거 고속 근건 State Capage Contraction of the Land of the Land of the Contraction of the Capage Contraction of Magery, John Milator to the annual marchine

> len i de la compania de la factar expels he also combined and according the time of the state of the st company on engage program in the first

 $-C_{f}$

The second of the American

प्रत्ये भवन भिष्य सी मजीस

कर रेजर के बर्गन्त इन्स इसर दिया मणा स्री सम्बंध हाता है। ं कुल कर का का का का कि स्थापित अगल कि अगल का क हर इक्टर, हाज ले कि जा हेट्टा हो। में आधिकार भएता विश्व हार्तक, ... २ एक एक पूर्व कर असूती केंद्र अधनी विभाव के भी असे किए ानिकारि के कि कि कि कि मार्थिक के विकास के

नात (तर सा 'ता, को कार ना भाग सर्थिका कि चारत मां जो कील रूप हुए हिंदा ह 🛥 🐪 ੀ, ਕਰਮ ਨੇ ਮਾਂ ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਨੇ ਅਲ ਨਾਲੀ ਦਿਆਰ ਸੀ। ਮੈਂ ਤਾਫ਼ੀ ਅਲੂ ਪ੍ਰਸ਼ਾ ਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਧਾਵੀ ਸਮਾਕਾ ਹੈ ਕਰਨਾ ਤੋਂ ਉਲਦਾ ਨੂੰ, ਇਸ ਦਿਨ ਵਾ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਜੀ । ਤੋਂ, * * * । ਤੇ ਭਾਵੂ ਭਾਵਾਂ ਦਾ ਇਸ ਦੇ ਪਾਠ ਬਰਨ ਲਗੇ ਪਿਆ। ਸਮਾ ਹੀ ਪਸ਼ ा पा पर पर ने रास्त्र कि का इस हो क्रिक्स हारोबा के मेंद्रे कि समाधान ार राजा विस्तर कारण सान १००० साची किया। लाहा राजा भाग को भी का गण ेश्चार । इस्ती एक किशामी श्रेचन हो असरव क्राधिक रेकारी अस ्रिका चार्य प्रतिकारी ते राज्या वे ते बिकाओं जा राव शेंडा अपार अप ে ১০ বিশাসাত্তি জিলা বাহন ৰা ৮০৬^৩ সুচালৰ স্কুল লা ই ਨਾ ਆਵਾਵ । ਜੇ ਨਾਸਤ ਜ਼ਬੂਤ ਵਾਲੀ ਵਲ ਹੈ। ਜਾ ਬਾਵੇ ਵੀਜ਼ ਦਾ ਦੀ ਇਸ ਵਲੋਂ ਤੋਂ - कर ने विवर्तन के का एक (विवास की विवास में कि अली कर मारिसे जे व ्रुप्पर कर तम्म प्रश्नी स कीर खोगुरुग कि तुप बाटा हाती हमा भी। तम ਨਾਵਕ ਨਾਵਾ ਤੋਂ ਕਾਰਤ ਦੂਰਨ ਨਾ ਭਾਈ। ਮੁੱਖਾ ਵਿਲਾਬਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਆਪਣੇ ਜੂਤੋ द । राज्या वर्षि । इत्राहमण्डल

ਲਾਲਤੂ ਵਾਂਭ

त राजार व तरण किया जीता र विषय न देणान् सका निष्णा। मेतु प्रतीवाण् वि ਹਨ ਤੋਂ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਸਾਵਾ ਸਾਹਨ ਜ਼ਿਆ ਤੋਂ ਜ਼ਰੂ ਮਿਲ। ਜ਼ਰੂਰ ਵੀਤ ਵੇ े . र र प्राप्तका चीना स्टब्स कथा जिल्हा एक महा। सनुस्थानि होता का प्रोदे ता र 1 ;) नेक रूप पिक्रा राजेंगी दिन किंत्र निमा हु दी कि ਕ ਹਨ ਜੀ ਵੱਖ ਦਾ ਕਿਹੜ ਉੱਕਮਦ ਨੂਰ' ਸੀ ਜਾ ਹਿਤ । ਜਿ"। र कर कर के. विकास र अभिज्ञाति कार्य स्थानक स्टब्स

33 हिर अवह कि 15 अने वा स्ववाद से विकास व । ह क्ष का के सीता है जाए अर्थना ने दिन्हें रूप का रहत है। किए। एक अब दिन महरूत ^ममण राष्ट्र मान्सीर है के गरी है जि १, करण्य क्रियं के क्षेत्रकेत्रा व्यापनि वस्तु वर्षा अपूर्व वर्षा क्षेत्रक वर्षा क ਸਵੀਲਾਵਾਂ ਸੰਗ੍ਰੀਨ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਵੱਲੋਂ 160 ਹੈ। ਹੁਸਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦਾ भग अंदेजी एको भुजगातः, श्रास्त कल्लांग क्रिके । ए क्षांग श्राप्त । एवं भारतीयक, एवं। han कोड जिल्ला सम्भी के अच्चा करीत भाषा कर भार क्रमीवर अन्य करीवर है पत्त किह बंद 'न को मचीर कु मिल्या भैत भोकला न खेलुए हु सुध्यक्ताले स्टेनला ¹न्त ਅਵਾ≰ ਕਰ ਤਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਕਿ ਬਜ ਜਾਣ ਪਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਰਾਉਦਾ ਚੁਹਾਉਦਾ ਸੂਦਾ ਹੈ ज्वानुष्टा विश्वान

ਜਾਹਨੀ 'ਤੇ ਹਮਲਾ

ਲਾਅ ਕਰ ਤੇ ਪੀਤਨਾ ਅਸੀਂ ਅਕ ਅੰਦੇਸ਼ ਲੈਵੇਵਾਲ ਵਡੰਗਤ ਕੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਕਿ ਉਸ ਜੀ ਦਮ੍ਤਾਨ ਵਿਚ ਹਮਲਾ ਤੀ ਸਾ। ਜਾਣਾਨੀ ਦੇ ਇਸ ਹਮਲ ਵਿਚ ਸੀ, ਸਮਾਤਜੀਤ ਵਿਆਤਾਵਾਟ ਹੈ ਤ ਸਨੂੰ ਹੋਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ੜ੍ਹ ਮੁਕਤਰ 'ਤੇ ਬਣਾ ਤ੍ਰਕਤ ਦੇ ਬਹੁਤ ਉਸ ਦਾ ਗਾਂਡਰ ਪੜ੍ਹਾ ਸੀ ਤ ਕ ਦਿਆ ਹੀ ਵੀਰ ਹਟਨਜੀ ਤੋਂ ਜਾਂ ਨੇ ਪਿਸਟਲ ਦੀ ਸ਼ਾਕੀ ਟਾਰਡ ਦੂ ਕਨ ਕਿ ਸੂਰੀ, ਜਿਹਾ ਹ कुट केंद्र जिल्हा कहा कि उस कार्य स्वाद ने अगत क्षण करें। इस द दावी नहीं ਮੈੱ ਤੇ ਕਾਫੀ ਗੁੱਸ ਵਾਲੀ ਸਦਾ 'ਤ ਮੀਂ। ਉਪ ਸ਼ਾਹਰੀ। ਦੁਬਾਨ ਤੋਂ ਵਿਚ ਹੀ ਚਿਤੇ ਕਰ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾ ਫਿਲਕ ਵਕਵਾਜ ਹਾਂ ਹੈ 72- ਵਿਸ਼ਕ ਤਰਾ। ਅਸੀਂ ਹੁਕਲ ਵਿੱਚ ਹਾਣੀ ਲਵਦ ਰਹੀ ਪਰ ਨਹੀਂ ਲੀਬਲਾ। ਦਹਾਨ ਵਧਾ ਤਾਲੀ ਵਿਸ਼ਾਹ ਸਥੀਆਂ ਅਦਾ ਹਿਤਾਵ ਦਲ ਵਾਲੀ ਜੀ द्वित में सहस्य र प्राप्त - एक्किन्यान्या । इत्र दिसे पित्र किन्ने मिक्किन उप चतन्त्र सात्र विकासी भे १ काल असी तासुन राम कि ए माराजी से ओखमाल जिल्हें शिक्ष्य चित्रिकि मेर्ड अविकार अप कार भी जानू विभ जातम पाँचक राग्नी सामा। क्तां अपर स्थित र किया कि काम कुलिय प्रकृति ग्रीप कि में का दिए केंद्रकर दिस संख्या भूत कर संघा संगी पान सी जान जा हात्र भिन्न सी यु कोदस्य रिस साथ द सतुः व्याप्त भी र रेप्ट विचार । उत्तरभक्षा न तर राज्य भव निका भी रेव त्विनिकास्य वी जिल्ला । हारा चा । हा। साई राजाको वाक्षेत्रक क्षेत्रक प्राप्त साह ਦਾਰ ਨਹਾਂ ਸੀ ਕਾਰ ਅਤੇ ਕੈਨਾਟ ਸਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਸ਼ੀ 'ਕੁ ਭਾਰੀ ਕਰ ਗਿਆਗੁਸ ਤ र भाग कर । एवं सिर्ग्यमा बर्ग्स्स भिया मध्याप्तरस्य । हात

पूर्ण के बाक्त के अमे किया हो। भिन्न र भाषार के भार स्थेत अस

THE COLUMN

13.

ਕਿਤੇ ਜਰਨੈਲੀਆਂ ਪੰਧਰ ਕਾਰਜ ਵਿੱਚ ਰਕਾਵਟ ਨਾ ਬਣ ਪਲੇਟ

हाही जिल सी तसाठी

े योक्ट -, बोस्प र व्हास कृष्टि देवा में कारे गुणि से कारे ्रतातु , प्रहार विकास (अभिन्यात रो) सार भाष विवास के साहर है। । किन्नुत्र । इत्तरकाष हमा किनोत् अवस्ति स कार्य THE PARTY OF THE P र १९४५ में इस अवस्थापन वहा विकेश पर सामग्री शाहरणा

ਇਸ ਭਗਰ ਜਨ। ਹਨ ਖ਼ਾਮੀ ਗੁਮ ਹੋਰ, ਪਹਿਲਾ ਵੀ ਆਈ ਮਿਸਟ ਨੂੰ च्या विकास के किस हो अने इस मीइस स्थापन, मुक्तिका हा स्वरूप कर कर है। चिच्छा अस्ति । स्टाइटिट विकास स्टाइट विकास के प्राप्त के प्राप्त के प्राप्त के प्राप्त के प्राप्त के प्राप्त क रण नपार कराज्याते विकास दिखाल अवीत्या राजनाता साह নৱ' অবলীৰ সম্প্ৰান্ধ পৰা। নিমাৰ প্ৰকালেলত । এবাহিত ভ 1 - 1 - 12 ·

নহ সংনিধ নল হাত গুৰ বিভিশ্ব লংকারী। এখন হৈছিল। का अपने किया जावलीम लिया कायहाल राज्य किस से क्षेत्रण र लेकार । 🚉 🕒 हार इक्तीत है। न बाद सी अनु गुरू भरीका गुरु। नव साही या ल के क संवर्ष राहित्य में केस में के के के किए हैं के के के किए त करिका करार से संसे सहर भणना में, व्याहर से क्यार से क्यार स '⊤ੂ ਸੂਵਣਾ ਹੁਤ ^ਰਤ ਨਿਆਫਿਵਨਾ ਅਤਿ ਨਾਟ ਵੱਤ 'ਜਟ ਦ ਉਤਨ ਸਮਝਦ ਸੀ' ਤ राह है पर तर लहनाई। स्वास प्राप्त और उन्न वह राजी अध्यापालाय व 1 व

तर, अपनीमधार तमन्त्री महाराभव ही महाभाउन तार। दिस र उपनी वि रोजाको केरोते सामन्तर बागुर २८, जिसोब मती जा तक ऐरा भरणा है इ.स.च. राष्ट्री राज्य चन भन्न चिम् कृष्य नरात करते भी विद्यार दिन एक स्थान राय ने रिमान्य र द्राप्ता अरमासी स्टारण सी काउनमा स्वीत कार्या सी ।

ਜਾਣ ਜਿਹ ਜੁਰੂ ਨਾਲ ਹੀ ਸਦਾ ਦੀ ਹਨ। ਜਾਹਾਂ। ਮੀ, ਪੂਰੂ ਪਾੜੀ ਮਿਘਾ ਵਲ ਤਾਨ ही। मुद्रो कर निर्माह बड़ा शर्क संग्रिक समित कर एता वी किवल मुखीम न तम हो ਕਾਂਨ । ਜਹੁੰਦੀ ਹਨਾਂ ਬਾਰ ਲਾਵਾਂ ਮਿਕਾਨ ਅਮੀ ਹੁਕੀ ਤਾਂ ਜਿਹ ਨੂੰ ਆਲਾਵਾ। ਕੁਕੀਤਲ रवर्गमहर महावर्गनामा मानुभगत शिवद वीट्र च राल महा खीरा में कर्त का का जिस्सार करते कियह ही जीवर हो। भीड़ साच शिक्ष है (स्थाहरी)

, जाते हेन मात्र चिन्हें, ते मन्त्र विज्ञाति हमान्त्री तमा अस रहे हैं र राज्य रिवृष्टे हराजुन । अन्य सार्ताम् इ अद्यान सर्वामा नी ? व कि हो। तहे अल्ब नी अन्य किंद्र वर्ष .ता. भारति विक्री भएतम हैं र्दे का देशी भारत के अभी बना उने अने जिलाहा हुए प्राची है

11 4 25 ( ) 5 ( ) 5 ( ) 5 ( ) 5 ( ) 5 ( ) क्षतम् ५० ल । पात्र र वे संभागतः स्वतः । १००० त्र स्था व राष्ट्र ^{प्रति}त्त । यो १०० रूप र र तरा ते आसंबिक्ष किल्ली हरू है । अस्तर कर किल्ला के

Mary Law 1821 Bus, constant to the second PHENKAL BUT HERE THE स्वर ने त्र वर्षात्र अग्र कर्ण त CR ST FRE IN HISTORY WITH THE -5 . 4 - M . - 1 M 1 1 4 1 = 12 20 0 0 7 0 00 72 1 1 1 1 1 1 ge ('ता का क्या (हर, लाइड 한 40 10m H 및 그룹 1214 시 what her is in the Contract to the second second second and the same and the 11 1. Th. T

grad willing high team one of the fi

िम्म देशकार हे क्ष्यांच असी र किरोब को देश कर राज्य कर का पितं । सेक्ष्येव करायती हो भारता करा विदेश है। विद्याल करे वा प्याप्ता भिरुष्य = भारित के मित्र का देश (करा | 1 जा | 1 की किन मित्र का करें , है । 1 के के

NHIVELEMY WISH OF SECTION, SECTION OF SECTION 東原語な 「中国 1987年では、全体に 40mm につい、 10mm でしょう。 20mm करते हिन करण हो यह दिला है है के से हैं है के से साम है कर है कर है कर है है के जिस क्षाप्त को एकिया है। सार कर अब क्षित्र है के बाहर पर के बाहर है Unda British billing . I . . . .

> इक्को कांग्रेस अभी अधीय है व अहरी क्षा दिश मा है हह सना अभी भा समाज र में मीटर देता, बाई बेटर नहरू बट आहा । उन्हें अवस्थान

ਇੱਕੀ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ

ਭਾਈ ਫਿਏ ਦੀ ਜਬਾਨੀ

ਅਨੂੰ ਭਾਵਾ ਹਾਟ ਤੇ ਨਿਸੇ ਦੀਹ ਨੂੰ ਛਡ ਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਗਦਾਮ ਚਨ ਦਿਆਂ ਤੇ ਰ ਨਿ ਕਵਾਲ ਵਾਰ੍ਹ ਕੇ ਮੇਂਨ ਦਸਿਆ ਤਿ ਕਈ ਬਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਐਕਸਨ ਤਰਾਉਂ ਕ ਲਵਾ ਲਵਾ _{ਲਵਾ}ਂ ਵਰਕ ਵਲ ਲਈ ਗਿਆਰ ਹੈ। ਉਸ ਨਾਲ ਕਲ੍ਹ ਨੂੰ ਬਗਵਾ ਸਥੀ ਬ ਗੁਜਦਾਸ ਹ ਰਾਸ਼ਟ A 12. 48 25.

ਮੈਂ ਜਿਸ ਵਦ ਬਾਟ ਕੀਟ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਤਾਂ ਵੀਰ ਨੇ ਤਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਬਾਪਾ ਲਲਵਿੱਕ _{ਵਿੱਚਰ} ਕ ਜਨ। ਬਣਦੁਸ਼ੀਤ ਵਿੱਘ ਅੰਸਤਾਸ਼ੀਏਡ ਗੁਆਦਾ ਵਾਹਿਤ ਹੈ ਤੋਂ ਭਾਵੀਂ ਹੜ੍ਹਦੀ ਲਾਵਾ ਵਾਲ

ਨੇ ਤੋਂ ਵਾਵਾਂ ਕੀਤ ਉਸ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਜਨਦੁਆਰਾ ਬੰਟਲਾ ਸਾਹਿਬ ਮਿਲਣ ਗਏ। ਇਸ 'ਤਰ ਬਹੁਤ ਜੀਵ ਹੈ ਕਿਹਾ ਸੀ ਤੇ ਅਸੀਂ ਬਹੁ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੀਹ ਨਾਲ ਫਿਜ ਸੀ। ਮਹੱਤਰ ਸ਼ਾਣਤ ਕੁਸ਼ੀਰਿਆ ਹੁੰਦ ਸਾਨੂੰ ਬਾਬਾ ਬਲਵਿਸਤੇ ⁹ਮੇਂਘ ਤੇ ਉਹ ਆਦਮੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਉਸਤ ਕਰ ਹ*ਾ* माम नी इंदर्श, निलिखा।

ਵੇਧ ਸਦੇ ਦਾ ਖੜਾ ਦਿਵਾ ਵਾਤਾ ਜੀ ਤੇ ਉਹ ਕਾਵੀ 'ਸਰਤਸੰਦ ਸੀ।

ਫਤੀਨ ਬੁਆਰੰਬ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਸਾਨ੍ਹ ਇਕ ਕਮਰ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਗੁਰ ਦੂ ਪ੍ਰਤ ਦਹਾਂ ਪਿਆਦਿਆਂ ਕਰਨਾ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿਚ ਸੇਵਾਂ ਵਾਲੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸੀ ਤੇ ਉਦ ਅਦਮੀ ਹੈ ਸਤ दर्भंबाड मुखा।

ਰੂਮੀ ਗੁਰਫ਼ਾਰ ਵਿੱਛੇ ਉੱਕ ਆਦਮੀ ਨੇ ਅੰਤਰਨ ਵਸੰਖ ਸ਼ਾਨੂ ਵਿੱਚ ਨਿੰਦੀ ਨਾ ਹੁੰਤਾ ਐਕਸਟੋਕ ਦਾ ਦਿਤਾ ਕ ਇਕ ਕੁੜੀ ਦਾ ਨਾ ਏਸਿਆ। ਸਾਇਦ ਔਲੀਤਾ ਨਾਂ ਨੀ। ਉਸ ਵ ਿਤਾਂ ਪਿੰਡ ਤੁਸ਼ਾਂ ਪਿਸ ਬੰਦਾ ਮੈਟੇ ਖ਼ਾਨ ਬਦੇ ਦੀ ਸੁੱਕ ਸਬਦੇ ਹੋ ਕਨ ਕਰ ਕੇ।

ਕਾਫ਼ੀ ਲਈ ਤਲਵਾਤ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਜਾਂਦ ਅਗਵਾਦਿਨ ਦਾ ਫਿਰ ਭੂਰਟੁਆਰ ਮਾਜਿਬ ਨਾਨ∡ ਪਿਆਰੇ ਜੰਮਨਾ ਦੇ ਜੋਵੇਂ ਦਾ ਵਾਲਮ ਏਕ ਵਿਆ, ਜਿਥ ਉਸ ਨੇ ਐਕਸਨ ਹ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਮਾਣਕਾਰ: ਵੱਡ ਲਈ ਨਾਲ ਵੱ ਤੇ ਜਾਣਾ ਸੀ।।

ਆਪਲ ਜਿਨ ਮੈਂ ਤਾ ਸਿਹੜ ਨੀਫ਼ ਨਾ ਹੋੜ ਹਰ ਚ ਨਾ ਜਾ ਸਕਿਆਂ ਪ੍ਰਤ ਜਾਵਾਂ ਵੀਰ ਲਾਪਲਾ ਹਾਂ ਚਵਾ ਜ਼ਿਆ। ਉਹ ਸਕ੍ਰਰ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਹਮ ਅਤੇ ਤੋਂ ਲਾ ਗਿਆ।

ਨਾ ਭ ਪਿਆਓ ਕਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ 'ਚ ਉਸੇ ਦਿਨ ਦਾ ਹੀ ਵੀਰ ਦਰਨਜੀਚ ਮਿਘ ਭਾਵਤੀ ਤ ਵੀਟ । ਜਨ । ਪਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਪਸਤਰ ਦਾ ਵੀ ਮਿਲਣ ਦਾ ਪ੍ਰੋਰਗਾਮ ਮੀ। ਮਿਹਣਾ ਨੇ ਜਾਣੂ ਜੋਣ ਲਈ ਸਹਕ ਤਾਂ ਲਵਿਆਰ (ਅਮਣ੍ਹਾਂ) ਕੇ ਕੇ ਆਉਣਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਉਕ ^{ਬਾਣ} ਆਏ ਹ[ਿ]ਣਗੇ । ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾ ਹੀ ਰਲ ਕੀਤੀ ਮੀ ਕਿ ਦ-ਜਿਨ ਹਿਨ ਲਗਾਤਾਰ ਵਧਰ ^ਦਾਰੇ, ਇਸ ਭਰ ਕੇ ਅਤਾਲੇ ਦਿਨ ਦਾ ਹਿਰ ਪ੍ਰਗਰਾਮ ਰਾਖ ਲਿਆਂ।

ਵਾਵੇ ਚਰਾਨਮੀਰ ਸਿੰਘ ਹਵਾਂ ਦਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਦੇ ਦਿਨ ਲੋਟ ਵੀ ^{ਹੋ}

ਅਮੀਂ ਅਮਰਨ ਮਾਕਿ ਜਿਹੜਾ ਸੰਦਾ ਸਵਾ। ਭਾਸ਼ਾ ਬਅਵਿੰਦਰ ਮਿੰਦ

ਹੁਹਾ ਵਕਰ ਸਾਬ ਕੇ ਸਾਨੂੰ ਮਿਲਾਇਆ ਸੀ ਉਹ ਭਰਤਾ 🎮 शिरेकीत मिल्ले । भाष्य शी , ८ थानी प्रकार १८०० हो।

ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਪੂਜਾ ਲਗਾ ਤਿਆਹਲ ਜਿਸਾ ਵੀ ਸਾਲ ਲਾਵਾ ਜਿਹਾ ਹੈ প্ৰিয় বিচাপ বিচ বিধায় ব নিজ্ঞ পিছে ও বিশ্ব বিচাপ ব ਵਿੱਚ ਬਾਈਸ ਦਾ ਬਹੁਤ ਇਕਕਾਮ ਦੀ ਸਹਾਈ ਸਾਵਾਦਾ ਹਨ ਕਿ ਕਿ ਵਿੱਚ

ह अपने तुम्र थारिका द्वीय साम्मादिका स्वर्ण मान्य प्राप्त साम मान्य क्षत्र अम्बद्धाः का सार्यः प्रमुख्यिक स्थापन राज्यः विद्यालयाः विद्यालयाः विद्यालयाः विद्यालयाः विद्यालयाः विद्यालयाः 1-32ਰ ਅਦਾਸਕ ਬੰਧ ਹੋ ਗਿਆ। ਸੂਨ ਜਿਹੜਾ ਹੀ। ਉਹਨਾ ਨੀਆਂ ਆਪਾਂ ਕਾਵਾਵਾਂ ਕਿਸ਼ਨਾ ਕੁਊਰੂਨਾ ਨੂੰ ਜਾੜ ਇਕਾਰ ਆਏ ਪਤਾ ਨਾ ਜਾਣ ਘਰਿਆ

हिंधत होत होई से भए में रेखक न राज्यत्व हो ; खद को ∫ दिया, हमसंग्रीत हे र ਬਾਪੂ ਮੁਲਕੀਆਮ ਸਿੰਘ ਭਾਜ਼ਬਾਵਾਦੀ ਦੀ ਨੀ ਤੋਂ ਹਨਾਂ ਸੀ। ਪਾ ਪ੍ਰਕੀਸ ਵਾਲ ਹਵਾ ਨ ਸ਼੍ਰਿਫ਼ਕਰ ਕਰ ਕੇ ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਭਗਾਵ ਨਹੀਂ ਸੀ ਗਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ। ਉੱਤੇ ਪੱਤਲ ਹਨ ਹੀ ਭਾਵੇਂ ਰਗਨਾ ਜਾਂਹੂਦੇ ਸੀ ਜਾਵਿਚ ਬਾਕੋਆਂ ਨੂੰ। ਨਾਲ ਨੰਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਲਕ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾ ਗੁਸ਼ਾਵਰ ਸਿੱਧ ਗੰ उस्रोम र लिका के अमेराका भी कि प्रीराण करें। (शम है (सक्ष) ३३ वर्ष भेटन के ਵਾਜੇ ਕੁਜ਼ਾ ਵੀ ਵੜਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਉਹਨਾ ਦਾ ਤੁਸੀਂ ਕ੍ਰਿਤਜ਼ ਪਾਨਜ਼ੇ। ਵਾਸ਼ਅਸਥ ਇਸ ਵ ਭੂਮੀਨ ਵਸੰਲਆਂ ਗੋਲ ਇਹ ਸੋਵੀ ਵਰਤੀ ਸੀ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਵੜੀ ਸਫ਼ੀ ਭਾਵੂ ਕਰ ਜਟੀਆ । মৌলা স্পান বিভাগত পিট্রি।

ਉਹਰੂ ਕਵਿਤਾ ਵਲੋਟ ਵਿਚ ਸਿ ਇਕਵਾ ਸੀ ਤੇ ਸੂਚਾ ਉਤਲ ਦਾ ਇਕ ਅਤੇ ਸੀ ਸੀ ਕਰ।

four!

ਐਨ ਉਨੇ ਵਲ ਬਹੇ ਤੋਂ ਜਿਵ੍ਹ ਵਾਟ ਅ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀਰ ਨੂੰ ਹੀਬਆਂ ਤਾਂ ਜਿਤ ਜ਼ਾਮ ਹੜ੍ਹ ਗਿਆ, ਪਰ ਉਹ ਸਮ ਅਤੇ ਤਾਂ ਆਉਂਦਾ ਗੋਵਾਆਂ ਕੀਐਜਨ ਬੰਮ ਦਾ ਜਟੀ ਤਤ ਜਾਂ ਰਿਕਟ ਦੀ ਆਪਣੇ ਲਈ ਸੂਚ ਕਰਵਾ ਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦ ਮਿਨੂੰ ਜਿਦ੍ਹ ਵਾਰ ਬਾਕਕ ਤੇ ਬੜ ਬਾਰੇ ਮੁੱਤਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਅਖੰਤਆਂ। ਜੋ ਵਿਕਾਰ ਸ਼ਾਹਿਰ ਹੋਣ ਹਨ ਕੁਝ ਕਰ ਹੋ ਜਵੇਂ।"

ਪਰ ਦੀਹ ਨੇ ਮੈਨ੍ਹਾਇਸ ਜਹੂਤ ਤੁਸਨਾ ਕਿਆ ਕਿ ਮੀ ਤੋਂ ਆਈ ਤਕ ਵਰ ਜਾਲਤ ਹ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਵ ਗਾਂ ਕੀਤੇ ਜੋ ਕਿਵ ਨੇ ਸਿਲਣੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹਵਤਾ ਸੀ, ਵਿਚ ਕਵੇ ਹੈ ਜੋ ਵੇ ਦਿਨਾ ਦੀ ਵੀਟ ਨੂੰ ਗੁਜੀ ਤੇ ਸਾੜੀ । ਇਸ ਮੁਸ ਕਾ ਸਕੀ ਇਹ ਜੋ ਕੁ ਵਾਪਸ ਆਖਾਜ ਵਾ ਵਾਅਦਾ ਲੈ ਲਿਆ।

में भारत्य धार्त केंद्र वेश रहा अपने कार्य के मान्य वेश हैं की कर ਗਿਆ। ਵੀਰੂ ਨਮਸਿਕਾ ਜਿਆਰਥਿਕ ਹੈ, ਹੁਆ ਨਹੀਂ ਆਵਾਜ ਅਕਸਨਵਿਕ ਪ੍ਰਤਾ ਵੀ ਕਾਲ ਹੀ ਜਾਵ ਹੈ।

ਬਾਵਾ ਦੀਰ ਕਤ ਦਾ ਸਮਾਵ ਕਾਟਿਆ ਨੀ ਉਸ ਭੂਵ ਨਾਤੇ ਸ਼ਾਵਾ ਬੁਆਵਿਦਾਟ ਜਿੰਹ

यांत है।

ਨ ਜੁਵੇਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹ ਦੇ ਸ਼ਾੜੇ ਜਿਹੜ ਨੂੰ ਤਾਰਜ ਦੀ ਸਮਾਰ ਭਾਰੀ ਵੀਕਾਰ ाने, तारिकार के भाव के राम्म समामिका ।

ਆਈ ਜਵ ਸਵ੍ਹਾ । ਵੇਘਰ ਜੀ, ਸਹੀ। ਨਾਲ ਨਾ ਕਿ ਕਰ ਵਿੱਖ

ਵਾਤ ਕੁੜ ਵਧਾ ਦੀ ਬਹਾ ਸੀ, ਨਿਰਣ ਕਾਲਜੀ ਹੀ ਘਰੀ ਤਰ ਪੂੜੇ। ਰਤ ਕਰਦੇ ਜਨਨ ਕਦੇ ਗੁਕਤਾਆਂ ਨਾ ਸਾਹਿਬ ਪਰਦਾ ਤਾਂ (ਤੁਸ ਸਤ੍ਰ ਜਨ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਜਨਨਾ ਕਦੇ ਗੁਕਤਾਆਂ ਨਾ ਸਾਹਿਬ ਪਰਦਾ ਤਾਂ (ਤੁਸ ਸਤ੍ਰ ਵਲੇ ਵੀ ਪਾ ਮਿਲਿਆ। ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਅਮੀਂ ਉਹੇ ਖੜ੍ਹ ਰਹੇ। ਮਿੰਨੋਟ, कार्यकर्व देशका हो ।

ਵੀ ਉਹਦਾ ਨੂੰ ਉੱਤੇ ਵਿਆਦੇ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜੇਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਸ੍ਵਿਹਤ ਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਕਿ _ਸ਼ ਪਛਾਨ ਕਰ ਸਕਨ, ਪਰ ਅੰਤਕਾ ਲਾਮਾਆਂ ਹੋਣ ਕਰ ਤੋਂ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਾ ਸਕਤ

ਰਿਸ਼ ਹੈਨ ਬਾਅਦ 'ਚ ਜਾਂਦਾ ਲਗਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਵਾਪਦਾ ਹੁਣ ਹੁੰਦੇ ਕਾ ਸਕ੍ਰਿਤ 💥 ਪੜਾਨ ਵਿੱਚਾ ਤੋਂ ਕਿਤ ਗੁਰਤਆਂ ਨੂੰ ਇਲਾਦਾ ਕਰ 'ਜਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਜੋ ਹੈ। ਜਿਸਨ ਪਿਤ – ਅਕੀ *ਸਕੂਰ*ਤ ਸ਼ਾਪਤ ਕਰ ਕਰ ਤਦ ਪਤਾ ਸਾ

क्षमा नह रोजनवार्त ने सार्वे तीर वारण कीर सब्दार सकर विचा तो ने सहत ੀਆ ਸੀ। ਸਾਸ ਸੂਚੀ ਵਾਲਾ ਹੱਕ ਆਇਆ ਤਾਂ ਲਾਜ ਬਾਸੇ ਹੋਣ ਕਰ ਕੇ ਵੀਰ ੧ ਸਭਾਜਜ਼ਾ

ਜਿਹ ਸਭਾ ਕਮਨਾ ਕਢੇ ਵਾਕ ਰੂਹਜ਼ਾਕਾਰਾ ਸਾਹਿਤ ਕਿ ਸਹੁਤ ਨੇਤਾ ਸੀ। ਵਿੱਕੇ ਗੁੰਅਸ਼ੀ ਲਾਵ ਬਰੀ 'ਤੇ ਸ਼ਬੂਟਰ ਹੈ ਕਿਆਂ ਤੋਂ ਪੁਸੀਸ ਜ਼ ਹਵੀ ਕੁਤਾ ਹਨ। ਪੈਤ ਇਕਰੂਮ ਦੇ ਕਿਹਾ ਮਾਰ ਜਿਆ। ਉਹਨਾ ਨ ਮੇਰੀਆ ਬਾਹਾ ਦੀ ਵਾਲ ਅਸੰਘਾ।

ਮੈਂ ਸਮਝ ਮਿਆ ਕਿ ਸਾਡਾ ਪਿਛਾ ਕਾਫ਼ੀ ਜਿਵ ਚ ਹੈ 'ਜ ਵ ਸੀ।

ਛਾਵੇਂ ਵੀਰ ਨੂੰ ਵੀ ਸੰਗ ਮਾਰ ਲਿਆ ਜ਼ਿਆ।

ਕਰੀ ਡੋਡ ਵਿਚ ਪਿਸਟਲ ਸੀ। ਮੈਂ ਬੜੀ ਕਮਿਸ਼ ਕੀ⊲ੇ ਕਿ ਨਿਮਾਹਸ ਨੂੰ ਰਥ ਪੰਜਾਵ ਕਰ ਅਤਾਨਰ ਪਿਛ ਜਵਾਪੀਣ ਰਹਾਤ ਉਹਨਾਂ ਸੀ। ਦੇ ਵਾਧ ਜਿਣਨ' ਹੋਣ ਕਰ ਕੇ ਮੌਂ ਦਾ। विभवत है जैन भारिक दिस बायातात का से मिलिका।

ਵਿਰੰਦੀ ਮੈਂ ਬਾਲੀ ਹਿਦ ਉਹਣਾ ਬਾਵ ਗੁਧਮ-ਗੁੜਾ ਹੁੰਦਾ ਪਿਛਾ। ਇਸ ਜਦੋ-ਜੀਤਾ ਵਿਚ ਲੋਕ ਵਾਰ ਮੇਰਾ ਹਾਰ ਵਿਸ਼ਾਟਲ ਨੂੰ ਪੈ ਵੀ ਗਿਆ ਪਰ ਵਿਸ਼ਾਟਲ ਤਾਰ ਵਿਚ ਕਰ ਜਿ ਤ वर मी, के लिंग हेन्स में कार्रस दिए संस्था किन्ते औम भी, ने मते 'न संस्थेत ਦੀ ਵਾਪੜ ਕਰ ਦਿੰਤਰ,

ਮੁਤੀਆਂ ਤੋਵੇਂ ਅਤਾ ਟੂਟ ਗਈਆਂ ਤੇ ਮੈਂ ਹੇੜਾ ਫ਼ਿਲ ਪਿਆ। ਮੁੜਾ ਪਿਸਟਲ ਉਹਨਾਂ ਨ ਕੁੱਝ ਘਿਆ। ਉਹਨਾਂ ਤੇ ਮੈਨੂ ਸੂੰਕ ਤੋਂ ਇੱਕ ਭਾਰ ਵਿਚ ਸੁਣ ਲਿਆ। ਉਸੇ ਕਾਰ ਵਿਚ ੱ । ਲਈ ਮੀਟ 'ਤੇ ਬਾਵੇ ਵੀਵਾਨ ਦੀ ਮੋਦੇ ਕੋਲ ਹੀ ਸੁਣ ਲਿਆ ਗਿਆ।

ਮਨਾ ਦਿਮਾਗ ਤੇਜੀ ਬਾਲੇ ਕੰਮ ਤਰ ਫ਼ਿਕਾ ਮੇ।

ਮੈਂ ਭਾਰ ਵਿਚ ਬਹਿੰਦਿਆਂ ਹੀ ਭਾਵੇਂ ਵੀਰ ਨੂੰ ਸ਼ਹਿਜੇ ਜਿਹੇ ਆਖਿਆ, ''ਆਪਾ ਦਿਵੇਂ ਪੋ ਮਿਲ ਹਾਂ, ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਪਤਿਆਂ ~~ਰਹੀ~~, ਾਂ

ਮੈਂ ਇਹ ਗੱਕ ਰੌਕੀ ਜਿੜੀ ਜੀ ਆਖ਼ੀ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ੌ ਵਾਲਿਆਂ ਹੈ ਕੰਨ ਬੜ੍ਹੇ ਹੋ ਗਏ। ਫਿਰ ਗਤੀ ਨੇਸ਼ੀ ਗਈ ਰ ਬਾਵ ਵੀਰ ਹੈ ਉੱ

ਮੈਂ ਵੀਰ ਨੂੰ ਇਸ ਕਵਾਕ ਅਧਿਆ ਸੀ ਕਿ ਆਪ ਵਿਚ ਤੋਂ ਮਿਲ ਹਾੜਾਕਿ ਉਹ ਪਾਸੇਲ ਨੇ ਇਹ ਹੈ। ਵੀ ਬਾਲਾ ਤੋਂ ਜਿਸ ਤ ਹੈ, ਪਤਾਨਹੀਂ ਕਿਕ ਅਮਿਆ।

धारण क्षति भाषत क्षेत्री क्षति प्रस्ति भागतिक स्थापनिक स्थापनिकास कर्णान्य न भार की भराव्यो तमार । याचा विने कर्ना वीए स्वार है है

भेड़े भिर्दे की राष्ट्रिकत भी विद्वादिक को पिम रूप विद्या प्रताविक हो। हाई वर्लम किटो हाल वीतिका हो तब मावनी को दे किए होए कराए का लाए मा

ਹੋਰ ਵੀ ਕਰ ਵਿਚ ਨਿੱਛ ਆ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜਾਵੇਂ ਮੇਂ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਅਵੀਂ ਵਾ ਰਹਾਸ਼ੀ ਨੂੰ ਮੈਂ ਸਹੁ ਸਿਖਾ ਸੀ 🖼 ਮੈਂ ਪਾਰ ਵ अरोक्षां, भड़े में हैं केन अपूर्ण तथी में किएने अने केंद्र में नव कि त रिभावाटी हारिय भूजामारिय ने बाराय हिन्स मा अध्यक्त स्वत है। या या ਰੂਮ ਦਾ ਭਿਆ ਤੇ ਸੀਹਰ ਸ਼ਹਿਜੇ, ਵਰਵ ਹੁਜੀ ਹੈ, ਸਰਦ ਵਚੀ ਨੂੰ ਕਿਸ਼ਤ ਸਾਹਿ ਲਗ

यह प्रजीत क्षाप्त है है होता है कि प्रभीत स्व दिस्त वर्ष तत्राज्य । सर्वे उ ਇਤਜ਼ਮ ਮੇਕਾ ਗਾ ਹਰ ਦਿਆ ਤੇ ਜੋਹ ਵਿਚ ਸਾਮਿਆ ਮਾਦੂਤ ਤਦ ਅਸੀ। ਇਕ ਕਰ੍ਹਾ ਮ ≈ਾਂ≎ਅ≪ਪਾਈਡ ਦੀਆ ਸਮਕਾਮ

ਵਿਚ ਮੈਨੂੰ ਇਕ ਤਾਣ ਵਿਚ ਵਿਜਾਇਕ ਇਆ। ਕਰੋ ਮੈਨ ਜਾਵ ਵਿਜੇ ਦਾਤ ਕਰਤ ਿਸ ਰਹੀ ਸੀ ਤ ਮੌਨੂ ਬਣਾ ਸਤਿਆ ਨੇ ਹਹਿਲਾ ਸਾਂ ਤੇ ਸਾਹਾ ਹੀ ਬਤੇ ਖ਼ਸ ਸੰਘਤ ਹੈ। ਜਾਵ ਬੀਹ ਰਹ ਸੀ।

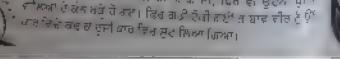
'ਸਟਾ ਤੇ ਜਾਓ, ਹਰਾ ਹਾਜ਼ ਲਿ, ਜਿਵਾ ਕਤਾ ਅਆ ਜਿਹਾ ਕਤਾ ਕਿਆ। । ਫਿਰ ਮੈਨ ਸਿੰਘ ਕੁਲ੍ਹੇ ਜਿਹ ਕਾਮਾ ਵਿੱਚ ਬਲੇ ਕਰਨ ਤੇ ਮੁਣ ਬਿਤਾ ਜਿਆ। ਸੈ ਪੜ੍ਹਤ ਬਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੂਨ ਬਾਲ ਲੁਬੰ-ਪੁਰ ਸੀ। ਹੁਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਹੋਣ ਕਰ ਕੇ ਤੋਂ ਨੇਸ਼ ,ਬਰਹੂ ਜਿਜ ਨਾਲੀ ਲਗੀ ਹਰ ਕਰ ਕੈਂਟ ਚੀਆਂ ਵਜਾ ਵਿਚੇ ਬਹੁਤ ਬਚਦ ਨਿਕਲ ਰਹੀ ਸਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਮੁਤਾਰ ਪੀਜ਼ ਕੇ ਕਾਬੂ ਕਰਨ ਦੀ ਹਰਿਸ਼ ਕਰ ਦਿਹਾ ਸੀ। ਸਮ ਤਾ ਬੂ 'ਦਰ ਨਾਈ ਸੀ ਆ ਹਨ। ਨੇ ਤਾਜ਼ੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕੇ ਪਾੜਾ ਵਾਲਿਆਂ 5 ਕਾਰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਏਜੀਆਂ ਅਤਾ ਇੰਗ ਇਸੇ ਕੁਸਤ ਲਾ ਕੇ ਮੁਤਾ ਗਿਊ ਤਾਂ ਕਿ ਸਰੂਟ ਸ਼ੁਤੂ ਬਾਲਾ ਸਰ ਮੇਤੀ ਤੋਈ ਬੜ੍ਹੀ ਸੀ ਸਭਾਇਦਾ। ਉਸ ਤਾਂ ਸਾਰੂ ਹਮ ਰਹੇ ਜਾਂ ਤੋਂ ਪਾਊਲਾ ਵਿਚ ਵੂਬ ਗੁੜ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਹਾਰ ਲਗਤ ਵਾਲੇ मां पाली कि नवडोक असभ राष्ट्रीका मी व

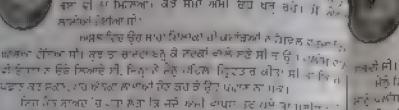
ਦਰਕਾਰਤ ਕੇ ਮਰਾ ਸ਼ਾਹ ਸਤੀ ਹਰਾ ਸੀ। ਜਵੀਂ ਜਾਂ ਮਹੀਂ ਮੰਗਿਆ ਤਾਂ ਕਿਤ ਸਤੀਸ ਅਦੂਸਰ ਕਹਿੰਦਾ, "ਸਾਚਿਆ, ਪਾਣੀ ਸਭਵੇਂ ' ਪਾਣਾਂ ਵਾਵ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਨੀਂ 🔧 "

ਉਸ ਦਾ ਇਹ ਜਵਾਬ ਹੈ । ਨੇਲੀ ਵਾਸ਼ ਲਗਾ।

ਫਿਰ ਮੁੱਦੀ ਉਸ ਵਾਲ ਘਟ 5ਹੀਂ ਗੁਰਾਈ 'ਤੇ ਵੀ ਮੈੜੇ ਸਰ ਵਿਜ क्षापका अञ्चलका किल्ला किल्ला हो हुने वेदेली।

ਉਹ ਵੀ 15-ਮਰ ਗਿਆ। ਉਹ ਉੀਨੁਆ ਤੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮੌਕੇ ਪ੍ਰਦ 'ਚ ਬਹ सहर्वे ।

ਾਰ ਕਰ ਤੇ ਰੂਚ ਵਿਚਾਵੀ ਖੂਨ ਨਿਕਾਬਣ ਲਗ ਪਿਆ। ਮੇ ਸਿਹਤ ਜਰਨ ਦੀ ਵਚਤੇ ਹੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਤੇ ਮੈਂ ਵਾਰ ਕ ਕੀਨੀ। ਇਹ ਬਾਦ ਮੇਂ ਵਜਦ ਨਾਲ ਜੁਹੜਦਾ ਵਿਚੋਂ', ਘਰ ਕਿਸ ਨੇ ਪਾਈ ਨਾਈ _{ਕੀਤਾ ਨ}ੇ ਬਾਪਿਆ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਤਾਕਟਰ ਨੇ ਬਲਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਨਾ ਹੀ ਕਿ_{ਲੇ ਨੇ ਨ}ੇ ਪਾਈ ਵਿਚ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਵੇਟਿਨ ਘਟ ਰਈ ਜ਼ਾਰਟਾਰ ਆਇਆ।

ਪੰਜਾਬਤ ਤੋਂ ਨਾ ਚਾਵਾਤਸਾਘਰ ਹੋਣ ਜਾ ਹਨ ਹਨਾ ਸਨਾ। ਮੈਂ ਸਮੁੱਖ ਬਿਆ ਕਿ ਪਲੀਸ਼ ਵਾਲ ਮੈਨੂੰ ਅੰਗਰ ਗੁਸਾਉਂਤ ਰੰਖਣਾ ਦਾਹਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਮੁਸਾ ਸਾਂ ਰਰਾਧ ਜਾਵਦੀ ਪਰ ਤਾਰਟਰਾਂ ਨੂੰ ਮੈਨੀ ਹਾਲਤ ਵਾਸ਼ ਕੀ ਪਲੀਸ਼ ਨੂੰ (_{ਪਸ} "ਅੰਸਵਜ਼ਮੀ ਕੁਸ਼ੂ ਹੈ ਫ਼ਿੰਮੀ ਲਿਲਾਜ਼ ਨਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਇਸ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਵਿਕਾਡੀਆਂ ਦੀ ਮੈਂ ਬੋਰੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਗਲਗ ਵਿਕਾ ਜ਼ਿਲਾ ਫ਼ਿਆ।

ਸਦੇ ਮੈਨੂ ਹੋਮ ਆਇਆ ਉਹ ਮੈਨੂ ਇਕ ਰਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਗੇਤੀ ਤਾਂ ਪਾ ਕੇ ਅਲੇ ਨਾ ਾਵੇਂ ਸੀ। ਨੇ ਅਸ-ਘਾਨ ਦੇ ਸਾਣੇ ਹਾਲਾਤ ਦਾ ਜਾਇਸਾ ਵਿਆਹ ਉਥੇ ਕਾਵੀ ਲੰਗ ਸਨ ਤੋਂ ਇਮਯੂ ਕਰਵਾ ਗਰ ਜਨ।

ਜੋਂ ਸਹਿਆ ਆਪਣੀ ਗ੍ਰਿਫਤ ਹੀ ਦੀ ਖ਼ਬ ਾ ਹੈਲਾਉਣ ਦਾ ਵਧੀਆ ਮੋਕਾ ਹੈ।

ਨੇ ਇਕਦਮ ਜੇਤ ਸੋਰ ਦੀ ਬੰਕਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿਤਾ, ' ਜੇ ਜਿਦਾ ਹਾਂ, ਜੇ ਉਹਨੂੰ ਮਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉੱਚੀ ਉੱਚੀ ਨਿਲ੍ਹਾਂ ਕੁਝ ਭੇਵਿਆ।

ਮੈਂ ਮਾਹੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਪਭਾ ਾ ਇਸ ਸਰੇ ਛੜੇ ਜਾਣ ਬਾਰ ਖ਼ਬਰ ਆ ਜਾਂਦ ਤੋਂ ਮੋਹ ਦੀ ਤੋਂ ਜਾਂਤਾ ਕਰ ਸ਼ਬਰ ਆ ਜਾਂਦ ਤੋਂ ਮੋਹ ਦੀ ਤੋਂ ਜਾਂਤਾ ਕਰ ਸ਼ਬਰ ਲੋ ਜਾਂਦੇ ਤੋਂ ਉਹ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਰਖਣ ਕਿਉਂਤਿ ਮੰਨ ਕਰ ਸੀ ਕਿ ਜਾਂ ਜਾਂਦੇ ਕਾਰਤ ਦੀਆਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾ ਬਹੀ ਅਟਣਾ ਤੋਂ ਉਹ ਸੀਅਤਾ ਜਿਵਲੀ। ਉਸ ਸਗ੍ਹਾਂ ਜੋ ਆ ਬਕਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਦੀ ਕਾਰਤ ਸੀ। ਨਾਲ ਜਿੰਦੇ ਸੀਨ ਦੇ ਫਿਲ ਬਾਅਦ ਆਪਣੇ ਦਾ ਸਮਾ ਵੀ ਦਾ ਕੇ ਗਿਆ ਸੀ। ਨੇਨੂੰ ਆਪਣੇ ਫਰ ਜਾਣ ਦਾ ਦੁਲਾ ਗੁਜ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਸ ਗੁਲੇ ਹੀ ਬਹੁਤ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕੇਵੇ ਸੀਰ ਕਾਰ ਸਾਵੇਂ ਦੀ ਕਾਰਤ ਸੀ। ਕਾਰਤ ਸੀਰ ਕਾਰਤ ਸੀ। ਕਾਰ

ਜਿਹੜੇ ਵਿਖਾਰਾਕ ਮੇਟੇ ਲੈ ਕੇ ਗਏ ਸੀ, ਉਤਨਾ ਨ ਕੇਟ ਸੀਨੀਅਜ ਦੱਸ ਕੇ ਜਾ ਹੋਰਨ। ਭਾਵਨਾ ਕਰ ਕੇ ਮੇਟ੍ਰੇ ਨਿਲਮਾਰੀ ਫੋਜਪੜਾਕ ਵਧ ਦਿਤਾ।

ਜਿਲਟਰ' ਹਜ਼ਮਤਾਕ ਦੇ ਇਸ ਕਮਣ ਵਿਚ ਮੈਨੂੰ ਰੁਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ. ਉਸ ਕਮਹੇ ਅਸਤ ਗਾਰੂ ਗਾਰੂਤ ਮਿਲਵਰੀ ਦੇ ਖੜ੍ਹੇ ਕਰ ਇਸ ਫਲੇ। ਉਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਆ ਕ੍ਰਿਸ਼ਗ੍ਰ

ਮਿਸਟਰੀ ਦ ਲੇਹਟੀਵੇਟ ਕਰਨਲ ਡਾਕਟਰ 'ਦਰੇ' ਤੇ ਮੋਰੀਆ ਲਗਾ 'ਤੇ ਪਲਸਟਰ ਆਪ ਨਾਇਆ। ਜਦੇ ਦੀ ਉਹ ਮਹੇ ਕੌਤ ਆਉਂਦਾ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਕਿਆਰ ਨਾਲ ਏਲਦਾ।

ਜਿਲਤਰੀ ਵਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਰਾਖਣ ਤੁਸਿਆ ਹੀ ਮੈਨੇ ਭੂਤ ਵਿਸਥਾ। ਹਵਿਲਾ ਕਿ ਮੌਕੇ ਬਾਫੇ ਹੋਪਰ ਵਿੱਚ ਖ਼ਸ਼ਾ ਆ ਰਾਈ ਹਵਾਈ ਤੋਂ ਮੈਤੇ ਖ਼ਾਰਤ ਵੀਰਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਲਗ ਗਿਆ ਹਨਗਾ ਸੀਵਨ ਨਾ ਸਿ ਪੰਜਾਬਨ ਨੂੰ | ਲਈ ਇੰਕ ਤਾਪਕਾਰ ਰਾਹੀ ਪ੍ਰਤਾ ਕੀ ਲਾਇ ਕਰ ਨਾਰ ਸ਼ੁਕਤਨ |ਆਈ ਕਿ ਨਹੀਂ /

ਉਸ ਨੇ ਬਹੁਤ ਜਿਹੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਬੁਰਗ ਵਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਤੋਂ ਤੋਂ ਫੁਟ ਸੀ।

ੀਵ ਵਾਂ ਗਿਆ ਖੜੀਆਂ ਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਰਿਹਾ।

ਜਦੋਂ ਏਜੰਗੀਆ ਵਾਲੇ ਜਿਸਾਵਿਤ ਸੀ 21 ਆਈ , ਹਾਲਾ ਆਈ ਸੀ ਜਿਸੀ । 14 ਤੋਂ ਹੋਰਨਾ ਮੁਬਿਆਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਸ ਪਾਰਟੀਆਂ ਤੋਂ ਜਿਸਾਵਾ । ਜ਼ਰ ਮੁਲੰਗ ਦੀ ਸੀ ਕਿ ਸੀ ਹੈ ਕਰੋਂ ਲਈ ਆਏ ਰਾਹੀ ਬੇਸ਼ਰਗਦੀ ਅਤੇ ਸਮੇਸ਼ ਵਿਚ ਸਾਹਿਆ ਨੇ ਇਹੀ ਕਿਹਾ । 12 ਸੀ ਸੀ ਸੀ ਕਰਵਾਰ ਨਹੀਂ, ਮੇਰੇ ਵੀਰ ਸਦ ਗਏ ਨੇ ਮੇਲੇ ਹਾਂ ਉਸਦੇ ਦਾ ਹਾਂ ਤਰ ਵਾਲੀ ਜਾਂ ਹਰਾ ਸਿੱਤ ਕਿਤੇ ਛੜੇ ਨਾਜਣ ।"

ਪੁਲੀਸ਼ ਵਾਲਿਆ ਨੇ ਵੀ ਘੀ ਆ ਝੂਲ ਮੂਨ ਵੀ ਮੇਟ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਦਸਨਗਤ 'ਨੂੰ ਪੁਲਵੜਾ ਦੀ ਰਚਕ ਅਤੇ ਹੀਲਆਗਾ ਸਮੂਤ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਇਆ ਹੈ। ਮੀਲਤਾ ਿ 'ਨੂੰ ਨੂੰ ਸਤਾ ਵੀ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ 'ਰ ਹੁ ਸਤਾਮ ਤੋਂ ਤੁਆ ਤਿਆ ਹੈ। ਕਿਉਂ 'ਚ ਚਰਜ਼ਮੀ'ਤ ਵੀਟ ਨੇ ਵਿਖਣ ਤੁਲੀ ਹੀ ਤੇ ਆਉਂ ਵਿੱਚੋਂ ਗਏ ਸੀ।

ਸਿਸਟਰੀ ਵਾਲੇ ਫੋਸਪਤਾਲ ਕਿੰਦ ਗੇਣ ਕਰ ਚ ਪਸੀਸ ਵਾਲੇ 'ਫ਼ਰਹਾਜ ਸਮੇਂ ਕੁਝ ਕੀਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸਕਦੇ, ਸਿਰਫ ਜਬਾਈ ਪ੍ਰਫ਼ੀਗਫ ਹੀ ਕੁਸ ਸਕਦੇ ਸੀ ਤੋਂ ਬਾਲ ਇਹਫ਼ ਵੀ ਕਾਰ ਪੀ ਰੈਕ ਤੋਂ ਉਪਰੁਲੇ ਅਫ਼ਸਤ ਹੀ ਮੇਰੇ ਬਲ ਆ ਮੁਕਦੇ ਸੀ।

ਹੈਨੂੰ ਖ਼ਵੀਮ ਵਾਇਆ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾ ਸਦਾਕ ਮੇਹ ਪੁੱਛਿਆ । ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਿਲੀ ਕਿਸ਼ ਗਹਿੰਦ ਹੈ ''

ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਵਿੱਤਾ, "ਮੇਨੂ ਵਿਲੀ ਦੇ ਫਿਟ ਨਿਕਾਣ ਬਾਰ ਕਈ ਚ ਟੋਕ ਗੋ ਨਹੀਂ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸਿਧਾ ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਹੀ ਆ ਰਿਹਾ ਈ।"

ਰਹਿੰਦੇ, ਪੰਜਾਬ ਦ ਕਿਹਾ ਹੈ

ਜੇ ਆਇਆ, 'ਪਜਾਬ ਦੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਗੁਸ਼ਤਾ ਨਰਕ' 'ਤੇ ਹੀ ਗਹਿਦਾ ਸੀ

ਕਹਿੰਦੇ, 'ਟਰਕਾ ਨੇ ਬਬਸਤਾ ਵੀ ਨਾਂ

ਮੈਂ ਆਖਿਆ । ਭਰਤਾ ਦ ਬੰਬਰ ਅਤੇ ਆਰ ਦਾ ਵਿਖਦ ਨੀ ਜੋ ਦਿਆ। ਹਰ ਆਫ ਤੇ ਮੈਂਤਰਾ ਵਾਲੀਆਂ ਨਾਤਲੀ ਕਾਰੀਆਂ ਵੀ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾ 'ਤੇ ਉਹ ਬੰਬਰ ਵੜ੍ਹਾ ਤੋਂ ਦੇ ਸੀ

ਵਿਚ ਇਕ ਅਤੁਸਰ ਕੌਵਾ ਬਿਹਾ ਹੁ ਕੇ ਬਹਿਤਾ 'ਸੰਸਕਾ ਦੀ ਤੁਸ ਸਤੀ ਸਤੀ। ਬਵਾਬ ਦੇਰ, ਤੁਕੁ ਨਾ ਮਾਈ ਜਾੜਾ ਹੈ

ਮੀਆਬਾਅ - 'ਜਾਰ ਜੇ ਕੁਝਣਗੀ ਜਮਣਾ ਹੁਲੇ ਜਲੇ ਮਰੇ ਹਰਣ ਹੈ ^{ਦਿ}ਂ ਦੇ ਉਹ ਕੋਰ-ਕੋਰਟ ਕੇ ਮਾਵਲ ਵਧਣ ਅਗ

ਹੀ ਗੁਸ ਵਿਚ ਕਿਹਾ, 'ਇਕ ਮੁਸ਼ਰਗ ਦੇ ਵਿਚ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂ ਪੁਡੀਜ਼ਤ ਕਰਨ ਦੇ ਰਿਹਾ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਨੀ ਪੁਲਾ ਵਿਤਾ ਬਲਦੇ ਹੈ। ।

(ਗ) ਉਸ ਮਰੀ ਕਿੰਨ ਹੀ ਤਰਕੇ ਬਚਰੇ ਹਰੇ 12 ਹਨ ਅਧੀ ਤੋਂ। ਇਕਵਾਰ ਨਾਵ ਹੀ ਪ੍ਰਭਾਗੇ, ਪਰ ਮੀ ਕਵਾ ਹੀ ਸਵਾਵ ਹੈ ਇੱਤੇ 12 ਹਨ ਮਿ

93

वुड ना देशका ।

ਉੱਤੇ ਜਾ ਕੇ ਡਾਕਟਰ ਪਰੋ ਨੂੰ ਲੈ ਆਈ। ਡਾਕਟਰ ਸਾਹਿਰ ਨੂੰ ਪੈਨ੍ ਵਿਆਹ ਬਲ ਕਿਹਾ, 'ਬੜ੍ਹਾ ਸਮਾ ਗਿਰਨਾ ਨਾਲ ਸ਼ਹਿਏਗ ਕਰ ।' ਡ ਡਵਰ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਸੈਂ ਐਡ ਨਹੀਂ ਸੀ ਮਰਦਾ, ਕਿੰਦਿਤ ਉਤ੍ਹ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਾਣ ਨੇਰ ਕਰਦਾ ਸੀ ਤੇ ਬਚੇ ਸਨੇ ਮੇਰਾ ਇਲਾਜ਼ ਹਰਦਾ ਸੀ। ਜੋਵਰ ਨ ਪੈ ਲਿਭ ਸਕਤ ਰੂਪਾ ਕਿ ਮੈਂ ਦਾ ਹੀ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ॥ਆਂ ਦਾ ਜਵਾਲ ਦਵਾਂਦਾ ।,ਦਿਲਾਂ ਇਤ੍ਹਾ ਬਾਵਰ ਕਰ, ਕਰਕ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਾ ਜਲਿਆ ਸੀ

ਸਵੀ ਗਤ ਸਭ ਕੇ ਉੱਤੇ ਅਫ਼ਸ਼ਰ ਆਪੋ ਹੀ ਸ਼ਾਹਰ ਫਲਾ ਗਿਆ।

ਮੇਨ੍ਹ ਹੁਲੀਸ ਵਾਲੇ ਆਪੇ ਆਖਣ ਲੱਗ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਕੁਤਾ ਲਗ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸ਼} ਸੀਵਕੂ ਇਕ ਕਰਨਾ ਦੇ ਵਲੇਟ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਕੇ ਤੁ ਰਹਿੰਦੇ ਸੀ।

ਮੀਆ ਹੋਰਣ ਲਗ ਪਿਆ ਤੋਂ ਤਿਆ, ' ਜਾਵੇਂ ਵੀਰ ਨ ਦਸ ਵਿਤੇ । ' ਗਿ। ਦਾਂ , ਅਧਿਆ, ਹੁਣ ਅਨੂੰ ਕਈ ਪਰਵਾਰ ਨਹੀਂ, ਸਾਣੇ ਤਾਂ ਬਰ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮਾਨ ਅਮਤ ਰੋਸ਼ਾਊਤ ਰੂਪ ਕ ਸਾਡੇ ਵੀ ਆਨੂੰ ਸੀਰਗ ਵਾਕੇ ਮੁਤਾਨ ਵਿਚ ਨਾ ਕਿਤੇ ਹੁਤ ਘੜੇ। ਦੁਸ਼ ਕਿਹੜਾ ਕਿਲੇਨੇ ਉਸੇ ਆਉਣਾਂ '''

ਹਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿੰਨ ਦਿਨ ਪੁੜਗਿਫ਼ ਲਈ ਰੇਸ ਢਾਣੀਆਂ ਦੀਆਂ ਵਾਣੀਆਂ ਖ਼ਸ਼ੀਜ਼ : ਏਜ਼ਮੀਆਂ ਦੀਆਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਵਧੀਆਂ। ਮੈਰੀਆਂ ਅਤਾ ਵਿੱਚ ਕਟਮ ਮਹੁਤ ਜ਼ਿਲਹਾ ਨਿਕਲਦਾ ਮੀ, ਜੁਣੀ ਸਹਾਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸ਼ਹਮਾ ਤੇ ਤਾਕਟਰ ਨੇੜੇ ਇੰਪੀਕਸ਼ਨ ਆਫ਼ੇ ਸਹਾਤ ਕਰ ਜਿਵੇਂ ਸੀ। ਮੈਰਾ ਵਿਲਾਕਰਦਾ ਹਵਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਬੇਹੇਸ਼ ਹੀ ਰਹਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸਦਾਂ ਵੀ ਨਿਜ਼ਹਤਨ ਦਾ ਅਸਰ ਬਤਨ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਰੇਸੇ ਇਕ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਜਤੂਦਾ ਨਿਕਾਬਣ ਲਗ ਹੈ ਦੀਆਂ ਸਾਂ ਤੇ ਦੂਕ ਬੜੀਗੜ ਵਾਲੇ ਦੀ ਮੇਰੇ ਬੜ ਦੇ ਦੁਆਂ ਐ ਨੇਰੇ ਜਗਣ ਦੀ ਉਤੀਕ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹੋਣ ਉਣ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੁਮਿੰਨੂ ਖੜਾ ਰਾਸ਼ ਆਉਂਦਾ ਪਰ ।

ੈਂਡਰ ਮੈਂ ਅਕ ਤੇ ਜਵਾਬ ਦੇ ਜਿਦਾ ਕਿ ਜੇ ਬੁਝ ਨਹੀਂ ਦਮ ਸਕਦਾ, 'ਕਊ ਕਿ ਮੋਫੇ ਦਾ ਦ

ਨਿਕਲ ਹਵ^ਰਆ ਹਨ, ਹੁਮੀ ਭਲ੍ਹ ਨ ਆ ਮਾਣਾ।

ਕੁਝ ਹਿਤ ਤਾਂ ਉਹਨਾ ਮੁੰਮਾਜ਼ੇ ਦੇ ਗੱਦਣਾ ਪਰ ਸਿੰ ਮੁਮਣਾ ਨਾ। ਇਹ ਗੁਰੂ ਕੇ ਉਹਨ ਡਾਕਟਰਾ ਦੀ ਮੁਦਦ ਲੱਗੇ, ਫਿਰ ਡਾਕਟਰਾ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਮੈਂ ਬੜ੍ਹਾ ਸਮਾ ਦੇ ਦੂਤਾ, ਪਰ ਨਸ਼ ਜੈਣ ਵਾਲੇ ਬੜ੍ਹੇ ਜਲ੍ਹੇ ਹੋਣ ਕਰ ਜ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਹੀ ਇਹ ਮਿਲਾਜ਼ਿਲਾ ਚਲਦਾ ਹਹਿਣਾ, ਇਹ ਕਾਰਟੀ ਨੂੰ ਤੰਰਨਾ ਤਾਂ ਜੂਮਰੀ ਪਾਰਟੀ ਆ ਸਾਣੀ। ਉਹਨਾ ਨੇ ਵੀ ਫਿਰ ਜਰੂਆ ਕਰਨਾ ਪਿ ਅਸੀਂ ਝੜਾ ਸ੍ਰੇਜੇ ਆਏ ਦੀ ਤੋਂ ਸਵੇਚ ਦੇ ਵਾਕੀ ਦੀ ਉਡੀਕ ਵਿਚ ਸੈਠ ਦੀ, ਪਲੀਜ਼ ਕੜ੍ਹੀਆਂ ਕਿਹੇਆ ਗੁਝਾ ਹੀ ਪੁਛਰੀਆਂ, ਫਿਰ ਤੁ ਅਸਾਮ ਕਰ ਲਈ ।

ਵੱਟ ਮਰ ਅੰਘ ਕੁਣੀ ^fuwing ਨਾਲ ਹਾਲ ਕਰ ਤਾਂ ਉਣ ਹੀ ਗਲ ਮੇਹੇ ਕੁਲ ਮੁੜੀ ਨਹੀਂ

ਸੌ ਹਾਦੀ। ਪਰ ਉਹਨਾ 'ਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਪਲ ਮੈਂ ਇੱਕ ਰਾਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਾਮੀ।

ਹੁਣ ਸਾਰੇ ਪਿਆਰ ਵਾਲਾ ਤੁਰੀਕਾ ਹੀ ਅਪਣਾਉਣ ਲਗ ਪਏ। 5ਹੋਂ ਚਿੰਦਾ ਸਮਾ ਕਹਿ ਕੇ ਕਿਆ ਸਮਾਂ ਮੁਫ਼ਗਿਵ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦਾ ਸਿੰ ਅਤੇ ਕੇ ਕਹਿਣਾ, ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹਾ ਸਮਾਂ ਮੁਗਿਆ ਦੀ ਤੁਰੂਣ ਕਿਨਾ ਦੂਮਾ ਹੋ ਗਿਆ ਵੱਟ ਬਰੀ ਸੇ ਕੁਫ਼ ਦੁਣਣਾ । ' ਜ਼ਿਕਾ ਅਗ ਕਰਿਣ 'ਜਿਸਤ ਵੱਲ ਲੀ ਕਾਂਟ ਵ ਸਾਈਆਂ '

ਪਜ਼ ਫ਼ਿਰ ਵੀ ਉਹ ਆਪਣਗੀ ਸੀ।

ਇਕ ਵਿਸ਼ਵਿਤ ਅਤੇ ਹੀ ਸਤਾਲ ਹਰਾ ਸ਼ਾਮ ਹੈ ਜ਼ਿਆ ਹੈ। ```` ਗੁਆ ਤਵ ਜਿਸੀਆ, ਤਿਉਹਿ ਉਹ ਮਤਾਦਸਤ ਸ਼ਾਮ ਤਾਜ਼ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ

ਹਾਇਤ ਅਵਾਅ ਉਸ ਐਲਵੀ ਨੂੰ ਹੈ ' ਅਜ਼ਿਕ ਤੁਸੀਂ ਸਿਤੀ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਤ ਨੇ ਸ਼ਕਤੀ ਹੁਸ਼ ਅਤੇ ਲਾ ਮਕਦ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਾਡੀ ਕਸਤੀ ਕਿਜ਼ਤੀ ਇਸ ਨੇ ਹੋਏ। ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ

ਅਤੇ ਜਿਸਵਾਰ ਹਾਂ ਤਰੀ ਨਹੀ।

ਅਤਾ ਜਗਭਾਰ ਹੈ ਹਨ। ਇਹ ਜਿਸ ਹੈ ਜਿਨ ਅਧੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਮੈਨ ਸਿਆਵੀ ਹੁਪਸਤ ਵੱੱ ਹੈ ਕੀ ਨਾਂ ਸ ਅਤਵਕੀ ਸਾਂ 'ਚ ਲੈ ਜਾਣਿਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਵਾ ਹਰਿਆਣ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਸ ਕਵੇਂ ਹਾਂ 'ਤਰ ਭੇਧ ਸੀ। ਮੇਰ ਤੋਂ ਟਾਰਚਰ ਕਵੇਟ ਸਮੁੱਦਗੀਸ਼ਟ ਦਾ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਵਾਲਾ ਸੀ ਹੈ। ਵਧਾਵਰ ਸਮੁੱਧ ਜੀਆਂ ਵਰ ਉਤੀਵਰ ਵੀ ਹੁਝ ਨਾਲ ਸਰੇ।

__ ()... =

ਖੇਪਰ ਸਿਹਾਂ ਦੇ ਲਾਇਆ ਵੀ ਲੱਬਦੀ ਨਹੀਂ ਮਜਤੀ ਬੜ੍ਹੀ ਕੇ ਹੋਵੇ ਮਸਤਾਨਿਆਂ ਨੂੰ ਸਦੇ ਹੋਵੇ ਕੁਰਦਾਨੀ ਦੀ ਸਮ੍ਹਾ ਖ਼ਸ਼ਦੀ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਾ ਸਕੇ ਪਰਵਾਨਿਆਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਾਰਵਿੱਤ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰੋਵਨ

25

ਇੱਲੀ ਪੁਲੀਸ ਦੇ ਵਹਿਸੀ ਭਸੰਦਦ ਦੀ ਕਹਾਣੀ

ਬਾਈ ਜਿੱਦੇ ਦੀ ਜ਼ਬਾਨੀ

ਸਾਂ ਦੀ ਦਾ ਹਾਈਨ ਕਮਿਲਬ ਤੋਂ ਕਹਾਈਸ ਬਾਸਰ ਦਾ ਹੀ ਸੀ ਗ ' ਮਾਣ ਨਾਲ ਹੈ? ਜਾਂਦੀ ਵਿਚ ਕਰਦਾਰ ਨੇ ਪੁਛਆਂ - ਤਿਸੀਂ ਜਾਂਦੂੰਦੇ ਨੀ ਗੁਲ ਦੇ ਨਾਵਿਆਂ - ਅਮਾ ਬੁਕਿਸਤਾ ਜਾਹਦੇ ਗ

ਨਹਤਵੀ ਜ਼ਹੀ ਸਥਾ ਰੀਆਂ, ਬਹੁਕਰਿਆਂ- ਹੁਣ ਆ ਜਾਂਦਾ ਕੀ ਪ੍ਰਤਾਵਾਮ ਹੈ। ਜੁਣਾਇਆ - ਫਿਲ੍ਹਾਂਵਿਤਾ ਜ਼ਾਵਕਰਵੈ ਫਾਂ ਜ਼ਹੀ

ਤਾ ਦੀ ਹੈ। ਤਿਖਿਆਣ ਆਫ਼ ਪ੍ਰਬੀਜ਼ ਲਿਗਿਆ- "ਹ ਸਕਦੇ ਕਰਦ ਤੈਨੂੰ ਬਰਾ ਜ਼ਰੂ - ਹੈ ਜਿਸ ਮੀਨਿਆ ਬਾਜ਼ਦੂ ਅਤਿਹੀ

ਨੇ ਭਾਵਿਆਂ ਪ੍ਰਤੇ ਅੰਗਾਦ ਦਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨ੍ਹ ਪੰਜਾਬ ਲਿਚਾ ਕੇ ਮੇਰਾ ਮੁਤਾਬਾਨ ਰਾਸ ਜਿਹਾ ਸਾਹਰ ਅਤਰ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਪਰਿਆ ਤਾਂ ਪੂਨ ਜਾਂ ਕੇ ਜੋ ਜਨਰਲ ਦੇ ਦਿਆ ਹਾਂ। ਜ੍ਹਿੰਘ ਭਾਵਰਾ ਤੋਂ ਹਨ ਤੋਂ ਹੋਈ ਦੁਕਾਰਨ।

ਕਰ ਅੰਗ ਚਾਹਿਆਂ। ਉਣ ਇਹ ਤਾਂ ਪੰਜਾਰੀ ਕਿ ਸੁਖੀ ਫੰਸ ਕੇ ਫਾਰੀ ਚੜ੍ਹ ਮਹਿਰ ਹੈ। ਪਰ ਕਿਹਾਰ ਸਮਾਂ ਵਿਚ ਕੀਕੇ ਫਾਰਿਆ ਨਹੀਂ, ਸਮਝਾਤ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਆਉਣਾ ਸ਼ਾਹੀ। ਹੈ ਵਿੱ

ਤੇ ਆੜਿਆ- 'ਸੂਝ ਤਾਂ ਜਿਰਤ ਮਾਲਿਮਤਾਨ 'ਤੇ ਹੀ ਸਮਝੌਜਾ ਹ ਸਕਦੇ । ' ਬਾਕੇ ਜੋ ਜਿਸਦਾਰ ਜਾਮ ਦੁਸ਼ੇਆ ਤਿ ਸਾਡੇ 'ਤੇ, ਇੱਤਾ ਤਾਣੀ ਲੀ ਜਲਮ ਦਲ ਤੇ ਜਨੂ ਮੁਕਤੂ ਜੋ ਤੋਂ ਬਾਵਮਜਨ ਵਾਲੇ ਤਰਤਾ ਗਿਆ। ਦਿੱਲੀ ਮੁਲੀਸ਼ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿਆਰਤੀਆਂ ਤਾਰੇ ਵੀ ਜ਼ਿੰਮਰੀਆਂ ਜਿਲ੍ਹਾ ਦਾ ਨੀ ਹੀ। ਬਣਾ ਜਵਾਬ ਨਾਂ ਦੇ ਮੁਤਿਆ। ਜੀ ਪੀ ਨੂੰ ਮੈਂ ਕਰੀ ਬਣਾਬ ਗਏ। ਜਿਵ ਜਾ ਜਿਹੜਾ ਜਾਮਨ ਦੁਕਤਵਾਅਨ ਵਿਚ ਬਿਲੇ ਨੂੰ ਵੀ ਜਜਾ ਹੋਈ ਇਨ ਜੋ ਤੋਂ ਬਣਾਬਾਵਿਆਂ ਦੀ

ਤੇ ਆਖਿਆ: 'ਸਾਣ ਮਸਤੂ (ਨ ਰੁਪਿਆਰ ਸ਼ਤੂਰ ਪੰਜਾਬ ਕਵਲੇਆਮ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆ ਨੂੰ ਮਸਤੋ ਪੂਲੇ 'ਕੁਊ'ਕ ਸਾਡੀ ਲਗਦੀ ਜਨਮ ਦੇ ਪਿਲਾਫ਼ ਹੈ ਜੋ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਜਾਨੂੰ ਇਨਸਾਟ ਨੂੰ ਨੇ ਸਭੂਤ ਤਾਂ ਆਈ ਭੁੱਦ ਇਨਸਾਫ਼ ਲਿਆ।'

ਸੀ ਜੋ ਮੁਸ਼ੀਆ ਕਾਫ਼ੀ ਭਾਵਾ ਬਾਲ ਸਹਿਮਤ ਸੀ ਤੋਂ ਮੰਨਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕਾਫ਼ੀ ਗੱਲਾ ਨੀਕ ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕੀ ਮੀ ਪੀ ਅਮਵੇਂ ਕੇਠ ਕਹਿੰਦਾ। "ਸਾਰ ਸੰਤੂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਨ ਕਿ ਤੂ ਸਪ ਨੂੰ ਦੂਤੇ ਸਾਵਿਆ ਸਾਂ "

- ਅਤੇ ਤੁਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਨਹੀਂ ਤੁਜੀ ਹੋ? ਕਹਿਣਾ ਜ਼ਾਹੂਰ ਹੈ...?"

ਉਹ ਹੋਇਆ "ਸਦੇ ਅਸੀਂ ਸ਼ਹਿਲੀ ਵਾਰ ਤੈਨ੍ਹੇ ਫੜਿਆ ਜੀ ਜੋ ਮੈਂ ਤੋਂ * • ਬੁਲਿਆ ਸੀ

ਨੇ ਆਰਿਆ ਸਿਤਵ ਸੋਧਾ ਨੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਿਲਾਇਆ, ਅਸੇ ਤੱਕ ਜੀਆ ਪਣਾ ਵਿਚ ਸੂਕਰ ਦੇ ਭੂਘੋ ਨਿਜ਼ਾਨ ਹਨ। ਜਦੀਂ ਤਾਂ ਹੋਈ ਤਸ਼ਰ ਨੀ ਸੀ ਕੜੀ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੇਰੇ 'ਤ ਜਮੰਦਦ ਵਾਈਤਆਂ ਜ ਜਾਂਦ ਕਈ ਗਲ ਨਾ ਸਦੀ ਤੇ ਫਿਰ ਹੀ ਬਿਆਜ 'ਤੇ ਆਏ ਸੀ ਦੇ ਦਾਟ ਵਿਲਾ ਜਿਆ ਜ ਨਿ ਸਾਹਿਬ ਇਸ ਕਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਮੈਂ ਕੁਝ ਤੁਹਾਤ ਬਲ ਪਾ ਚੰਦਾ, ਜਾਂ ਤੁਹਾਂ ਜਨੀ ਟੀ ਮੇਰੇ ਕੁਲ ਕੁਝ ਕੁਝਣਾਂ "

ਫਿਰ ਉਹ ਕਰਿਦਾ- ''ਆਪਣ ਮਾਂਗੀਆ ਬਾਰ ਹੀ ਦਲ ਫਿਰ ਨਾ' ਜੋ ਕਿਹਾ- ਇਹ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਜੋ ਆਪਣ ਸਾਹੀਆ ਬਾਰ ਰਜਾ ''

ਉਹ ਇਕਟਿਕੀ ਘ ਕੇ ਵੇਂਦਦਾ ** 11

ਹੈ। ਆਪਿਆ- "ਜਹਾਂ ਮੈਂ ਮਹਾਤਸ ਲਈ ਦਾ 2" ਅਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਮਹੀ ਮਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਜਾਂ ਕਿ ਹਕਰ ਅਗਰ ਇਸ ਰਹਾਰੇ ਤਰਨ ਲਗਾ ਤਾਂ ਕਦੇ ਪਾਰ ਨੂੰ ਪਿਤ ਨਾ ਜਿਖਾਈ। ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੇ ਦੁਰਾਨੂੰ ਦਾਗ਼ ਨਾ ਲਾਈ । ਮੋਵੀ ਮਾਂ ਨੇ ਜਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮਾਂ ਦੇ ਸਾਰੂ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਈਆਂ ਨੂੰ ਹੋਏ ਜੋ ਵੇਚਗਾ, ਇਸ ਕੋਰਡੇ ਗੁਣ ਹੀ ਸਵ ਕੀ। ਜਿਹ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜਾਂ ਨਾਲ ਦਾਅਦਾ ਕਰਡੇ ਤੁੰਦਿਆ ਸੀ ਕਿ 'ਸ਼ੁਬ ਨਾਲ ਕਦੇ ਦੀ ਦੇਵਾ ਕੀ। ਜਿਹਾ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜਾਂ ਨਾਲ ਦਾਅਦਾ ਕਰਡੇ ਤੁੰਦਿਆ ਸੀ ਕਿ 'ਸ਼ੁਬ ਨਾਲ ਕਦੇ ਦੀ ਦੇਵਾ ਕੀ ਰਹਾਗਾ ਦਾਰੇ ਕੁਝ ਦੀ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੁਸ਼ਗਾ ਸਲਾਂਸ਼ ਨੂੰ ` ਦੂਤਾਡੇ ਜੋ ਮੁੱਤਿਆ ਕੇ ਜਦੇ ਰਿਹਾਰ 'ਜੋ ਜਿਹਾਤ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਮਹੀ ਮਾਂ ਮਿਲਣ ਅਕਿਆ ਗਾਂ ਜੋ ਜਾਂਸਿਆ ਕਿ 'ਚੁਗਰ ਹੱਤਾ ਨੇ ਵਾਅਦਾ ਸੂਗਾ ਕੁਝ ਦਿਦਾ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਤੁੰਦਰੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਕੀ ਸੁਲੀਸ਼ ਮੋਰੇ ਕੋਲੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛ ਸਕੀ, ਇੱਕ ਤੁਰਾਕਿ ਜੋ ਜਾਹਰੀਆਂ ਦਾਣਾ ਦੀ ਨਹੀਂ। ਰਹੁ ਦੀ ਮੈਂ ਝੂਨੇ ਦੀ ਰੋਗ ਦਿਵੇਂ ਜੀ ਕੇ ਨਾਂ ਵੀ ਜੋ 'ਦੇਲ' ਮੁਲੀਸ਼ ਨੂੰ ਜਿਵਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਮਾਂਦਿਆਂ ਉਹਨਾਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆਂ। 'ਦੀ ਉਸ ਸਮਾਂ ਇਹ ਸਭ ਜਦੇ ਤੋਂ ਮੁਤੀਸ਼ਾ ਦੀਆਂ ਖ਼ੜੀਆਂ ਆਉ ਤੋਂ ਬਾਰੇਗਰ ਗਈਆਂ।"

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁਝ ਜਿਹ ਬੈਨ ਕੇ ਉਹ ਚਲੇ ਗਏ।

ਦਰ ਮੌਤੂ ਬੀ ਅੱਸ ਐਫ ਕੌਪ ਭਾਵਆਂ ਵਿੱਚ ਬੜਿਆ ਗਿਆ ਕਾ ਵਿਚ ਨੌਜ਼ਾਨਸ ਮਕਿਓ(ਹਟੀ ਟਾਰਡ ਦਾਲੇ ਲਈ ਗਏ ਸੀ ਤ ਪੁਲੀਸ ਵਧੀਲਆਂ ਨੂੰ ਮੌਤੇ ਕਰ ਪ੍ਰਮੁੱਟ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਅਤੇਟਰੇ ਨਾਰਫ਼ ਤੋਂ ਬਗ਼ੋਤ ਚਾਰੇ ਉਹ ਐਸ ਹੀ। ਹੁੰਦੇ ਤੇ ਰੰਗ ਵੀ ਆਉਂਦਾ ਹੋਵੇਂ ਉਸ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਆਉਣ ਵਿੱਚ। ਬਹੁਤ ਸੀ ਐਫ ਐਫ ਦਾ ਜੇ ਤਾਕਟਰ ਸੀ ਉਹ ਸੀ ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲ ਦਿਨ ਵੇਖਣ ਆਉਆਂ। ਬਹੁਤ ਦਾ ਸਿਹਾ ਜਿਹਾ ਤਾਕਟਰ ਸੀ ਤ ਬੰਗਾਈ ਸੀ। ਉਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਕਾਫ਼ੀ ਪਿਆਰ ਪਾ ਲਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲ ਦੇ ਇੰਨ ਜ਼ਿਲ ਤੋਂ। ਆਉਣ ਦਿੱਤਾ, ਵਿਚ ਫਿਲੇ ਦਿਨ ਨਹੀਂ ਵਸੋਂਟੇ ਵਿਚਾਹ

ਮੈਬ 'ਤੇ ਤਜ਼ਵਿਦ ਜਾ ਦਰ ਵੀ ਸਤੂ ਹੋ ਗਿਆ। ਦੇ ਟੀਸ਼ਾ ਤਸਵਦ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆ ਨਵੀਆ ਗਈਆ। ਇਕ ਟੁਕਾ ਗਾਸ਼ਨੂੰ ਕਾ ਦਰ ਵਰਗੇ ਸੀ ਤੋਂ ਨਿੱਕ ਦਿਨ। ਇਕ ਟੀਸ ਫਿਰ ਵਸਾਂ ਸੁਣਿਆ ਦਾ ਗ੍ਰਾਮ ਸੀ। ਵਿੱਚ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਤੁਸੰਦਦ ਤਾਂ ਇਹੋ ਹੀ ਸੀ ਜੋ ਕੀਤੇ ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਬਹਾਲਿਆ ਰਿਖੇ ਕਿ ਸੇਨ੍ਹ ਡਾਕਟਟ ਦੀ ਸ਼ਬੂਤ ਸਬੂਗਾ ਸੀ। ਜੇ ਤਾਵ ਦੀ

ਦੇਰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਗਾਰ ਸੰਕਰਾ, ਉਸਰਾ ਹੋਰ ਤਸੰਕਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ। ਮਿਛੀਆ ਦੇਰਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਤ ਗੋ ਬੀਆ ਲੱਗੀਆਂ ਸਨ। ਇਕ ਵਿਚ ਵਾਰ ਤੋਂ ਇਕ ਵਿੱਚ ਇਸ। ਜਿਸ ਵਿਚ ਦਾਰ ਗਲੀਆਂ ਅਗੀਆਂ ਸੀ ਉਸ ਵਿਚ ਰਹੁਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੁਵੀ, ਹਰ ਬਸਤੀ ਅਤੇ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਦੇਰਦ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ

धन हा वन दिन् के ही **मह असी** भी.

਼ਹਿਤਾ ਤੋਂ ਛਾਤਵਰਾ ਤੇ ਕਵਾਬ ਦੇ ਦਿਤਾ ਸੀ ਕਿ ਤੇਜ਼ੀ ਲੱਖ ਬ_{ਿੱਟ} ਼ਵਾਰੇ ਕਿਵਾਂਜ਼ ਬਰਾਨਾ ਵੋਟਟ ਕਰਵੇ ਲਭ ਵਿਚ ਜ਼ਹਿਰ ਹੋਲ ਸ਼ਹ_{ਾਂ ਤ} ਨੇਕ ਤਾਰ ਕਵੇਂ ਸਾਹਿਤ ਦੀਆਂ ਉਗਲਾ ਵਿਚਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਹੁਸ ਉਹ ਹ ਾਲਮੀਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਪੈਰ ਦੀਆ ਰਿਲਦੀਆਂ ਸੀ। ਵਿਭ ਹ*ਰਾ ਜ*ਾਂ

प्रत्य प्रियोक्ट इन्डर अमीतिह ये जिल्ला देवी गुझे से राम्य विभाग र एक ਾਰ ਤੋਂ ਹੁਣ *ਗੋਰਾਮ ਤੇ* ਕਿਹਾ, ''ਤੇਲੇ ਲੜ ਆ' ਕਟਣੀ ਪਹਰੀ (ਕਊ ਕਿ ਤਰਾ ਬਲਾਹਾ) _{ਅਤੇ} ਵੀ ਪ੍ਰਸਾਸ ਕਰ ਨਹੀਂ ਹਰ ਸਦੀ ਤੇ ਜਿਸ ਜਿਥੇ ਸਦਾ ਹੋ ਹਨ। ਕਰੋਵੀ ਪ੍ਰਸਾਸ ਕਰ ਨਹੀਂ ਹਰ ਸਦੀ ਜਿਸ ਜਿਸ ਦੇ ਜਿਸ ਦੇ ਜਿਸ ਦੇ ਜਿਸ ਦੇ ਜਿਸ ਦੇ ਹਿਜੀ ਪਹਾਂ ਹੋਣਾ ਤੇ ਜ਼ਬ ਰਹੀ ਹੈ ਂ`

ਮੀ ਤਿਹਾਨ ਦੁਤਾਰੀ

ਵਿੱਚ ਗਿਣ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਬੜੇ ਹੈਗਨ ਜਿਹੇ ਹੈ ਕੇ ਤਿਹਾ, ਨਿਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਅਲਮਲ ਜਾਣਦੀ ਹੁਨਾਆਂ ਹਨ ਉਸ ਤਰ ਵਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਸਾ ਵੀ ਜਾਣੀ ਹੀਂ ਭਾਵੀਆਂ ਕਿਹਾ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਤੇਰੀ ਅਤੇ ਕਰਤਾ ਪੈਣੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੇਰੇ ਵਿਚਰੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਗੁਸੀ ਨਾਤ ਸਾਤ ਭੂ 'ਬਦਾ ਸਾਂ ਕਿ ਤਕਿ ਹੈ ਬਰ ਦਿਓ। `ਹੁਣ ਮੈਂ ਜਦੋਂ ਤੈਂ ਨੂੰ ਦਹਿਆ 'ਕ ਤਰ ਲੜ ਇਕਦਾ ਗੰਗਾਰਥ 🔭 🖰

ਮੈਂ ਆਵਿਆਂ "ਡਾਂਡ."। ਜਾਵਿਚ, ਜੋ ਮੇਰੀ ਪਿਜਨਰ ਵਿਚ ਇਸੱਕਆਂ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਤੇ ਹੀ ਡਹਿਣੇ, ਵਿਚ ਰੂਮ ਕੀਤਆਂ ਕੀ ਹੋਏ ^ਦ ਇਕ ਕੀ ਜੋ ਮਰੀਆਂ ਜੋਵੇਂ ਲਗਾ ਵੀ ਕੜੀਆਂ ਸਦੀਆਂ ਤਾਂ ਮੰਕ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੀ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਜਤ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਦਾਹ ਆਕ ਵਾੜ ਦਿੱਤੇ ਸੀ ਪੇਂਡ ਕਰੀ ਕੇ ਸਿੰਦ ਕਵਾ ਨਹੀਂ । ?" ਫਿਰ ਡਾਕਟਰ ਮਾਹਿਬ ਹਤਾ ਸ਼ੁਲ ਹੁਣਿਆ। ৰাজ নিৰ্বাদ্যৰ প্ৰিল্ল ভাত বাদ্য হৈছিছিল লাভ কৈ লাভ কৰা বিলা, ਹੁਣ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ ਸ਼ਰੂਪਤ ਨਹੀਂ।"

ਡ ਭਰਤ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਕਰੇ-ਕਰ ਮੈਨ੍ਹ ਕਨਿੰਗ ` ਹੈ ਅਤੇ ਮਰਜੀ ਤੂ ਕਰਦਾ, ਪਾਣ ਤੈਨੂੰ ਸਾਰਥ ਵਿੱਚਆਂ ਹੁ ਨਹੀਂ ਸੀ ਮਾਰਣਾ ਦਾ ਗੋਂਦਾ। "

ਨੂੰ ਆਖਿਆ - 'ਕਾਪਟਰ ਸਾਥੇ ਤਾਂ, ਮੇਰੀ ਕੋਈ ਉਸ ਨਾਲ ਦੂਸਮਣੀ ਨਹਾਂ ਸੀ, ਮੈਂ ਤੀ अस्तर देवस मेडा गुट्टे ।,

ਤ ਨਾਵ ਨੂੰ ਤਾਕਟਰ ਜਾਹਿਬ ਨੂੰ ਪੁਰ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਦੀਸ਼ਿਆ ਕਿ ਵੇਵਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰਨਾ 'ਕੁਣਾ ਕਾਵਿਸ਼ ਸ' ਲੈ ਆਖ਼ਿਆ- 'ਪਰ ਕਿਲੇ ਜਨਰ≠ ਤੁਰੇ ਕਿਹਰੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ। ਅਤੇ ਮਹਿਆ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਫ਼ੀ ਕੁਝ ਕਹਿ ਕੇ ਮੈਂ ਡਾਕਟੋਫ਼ ਕਾਹਿਬ ਦੀ ਤਜ਼ਮੀ ਕਰਾਈ। ਜਿਲਟੋਗੋਂ ਨਾ ਫ਼ਿਕਰਰ ਆਪ ਫ਼ੇਰਮਆਂ ਦ ਨਾਲ ਇਹਾਂ ਸੀ ਤੇ ਨਾਲ ਦੂੜ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਡ ਕਟਤ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ र्थेनका समाय ना तुद्ध भी।

ਵਿਚ ਰਾਤ ਦਿਨ ਪ੍ਰਯਾਸ ਵਾਲੇ ਮੇਡ 'ਤੇ ਤੁਸਦਮ ਕਰਦ ਰਹੇ। ਨਾ^{ਾਂ।} ਭਾਰ ਨੂੰ ਤੇ ਨਾ ਜੀ ਇਨ ਸੌਣ ਵਿੱਦ ਸੀ। ਸਰਦੀਆਂ ਦੇ ਜ਼ਿਲ ਸੀ। ਧੰਨੀ ਤੋਂ ेता नव मार्गको सेटा हरता है प्रकानतत सता हासका भी वे से दें ਿਆ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੋ ਸਕਦਾ - ਹੁਹਾ ਨੂੰ ਵਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾ ਕੇ ਜੇਕੇ ਨਾਲ ਸਥੇ

मी। मर्जेत जे केली लाउटा रुजी मी। १००० ਰਦੀ ਸੀ ਤੇ ਮੁਚ ਮਹਾ ਪਾਣੀ ਜਿਵ ਗਿਆ ਜਿਸ ਦਿ ਜਵਾਦੇ ਹਾਂ ਹ अज्ञा विक्रिक्ति सावने से त्र ६० महन् १४ के ८० प्राप्त अरुद्ध हिसे ही। इद ४७ हा है का है। र उ सर्वाष्ट्रभा भी याच भागीतिका दह संवता (१७,६) १

ਵਾਵਾਂ ਭੂਤ, ਪ੍ਰੇਵੇਂ ਜ਼ੁਰੂ ਉਸਲਾ ਵਿਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਸੜ੍ਹੀਆਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹੀਆਂ ਪ੍ਰੇਵ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਸਾਹਿਆਂ ਦੇ ਕਈ ਦਿਤ ਵਿਆਹੇ ਬਾਬ ਆਪਣੇ ਆਈ ਸਹੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹੀ ਤੋਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹੀ ਦੇ ਬਾਬ ਆਪਣੇ ਆਈ ਸਹੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹੀ ਤੋਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹੀ ਦੇ ਸ਼ਿਲ੍ਹੀ ਜ਼ੁਲ੍ਹੀ ਦੇ ਸ਼ਿਲ੍ਹੀ ਦੇ ਸ਼ਿਲ੍ਹੀ ਤੋਂ ਸ਼ਿਲ੍ਹੀ ਤੇ ਸ਼ਿਲ੍ਹੀ ਤੋਂ ਸ਼ਿਲ੍ਹੀ ਤੇ ਸ਼ਿਲ੍ਹੀ बिज्यम-विशेष्ट अस् विशेषित किए किए तम ने मीता के ले ो उन्हरूनो समिला। इन्हें नाव वर्त । विभावे अपने अपने विभाव

ਬਾਉ ਵੀਰੂ ਨੂੰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਪੰਜਾਬਦਾ ਕੁਸੀਂ ਹੁੰਦਿਤ। ਕੁਕੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਛੁਕਾ ਵਾਲੇ ਕਾ

ਜਦ ਸਾਤੇ ਫੜਿਆ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਨ ਹੈ ਆਈ ਜਾਂ ਨਿਗ ਜਾਂ ਤੇ ਨੂੰ 272 ਅੰਗਸ਼ਨ ਵਿਚ ਪਾਲੀਮ ਤੋਂ ਤਮਕਰ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਜਿਣਦਾ ਕਮੇਂ ਵਿੱਖ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਵੜ੍ਹੇ ਕਰਤੀ ਪੈਰੀ ਤਾਂ ਤੱਕ ਵਿਚਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਲਈ ਖੁਸੀ ਨਹੀਂ ਜੇ ਤੁ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤੁੰਕਰੀ। ਅਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਸ ਜਿਸ ਅਸੀਂ ਹੁਣਾ ਮੀ ਉਹ ਸਾਹਾਸ ਹਾੜ੍ਹ ਤੋਂ ਹੁਪੀਸ ਦਾ ਜਿਸਦੀਆਂ ਉਸ ਬੂਡੇ ਨੂੰ ਦੀ ਮੈਂ ਇਕ ਵਾਰ ਫਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾੜਿਆਂ ਅੰਤੀਆਸਤ ਨੂੰ ਹਵਾਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਕੌਲ ਬਹਾ ਜਿਵ ਰਾਪ ਮਲਕੀਅਤ ਇੱਕ ਰਾਵਜ਼ਲ੍ਹਾ ਤੋਂ ਕਰੂਨੀਕ ਜਨੂ गण्यसमित हे अध्य हर्मादेश्य मित्र हो और भी पत निम दिन कही उह कर ਉਸੇ ਵਿਲ ਮਹੇਰੇ ਹੀ ਉੱਤ ਪਸਾਬ ਨੂੰ ਹਨੀਂ ਤੇ ਜੰਤੂ ਕੇ ਗੁਵ ਗੁਤ ਸਨ। ਸ਼ਹਾਂ ਪਵਾਸ ਮਾਤ ਇਸਜ਼ਾਮ ਤ ਲੰਗੀ ਸੀ। ਨਾਲ ਅਜੇ ਉਹਨਾ ਗੱਤਨਾਂ ਸਿੰਘਜਾਨਕ ਚੁਕ ਮਾਨੂ ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਮ

ਮਾਣੇ ਗਿ੍ਦਾਸਤ ਵਿਚ ਲੈ ਕੇ ਤਵਾ ਖ਼ਬੀਬ ਗੋਗਾ ਵਲ ਆਈ ਜਾ ਹਵਾ ਲਗਾ ਕਿ ਸੰਤੇ ਵਲ ਗਰ ਹਨ। ਫਿਰ ਸਾਲਾ ਹੋਈ ਸਮਾਕਤ ਵੀਟਾ ਦੀ ਭਾਵ ਵਿਚ ਫਰੇਲ ਮੁਕਿਸਤ, ਪਰ ਇਸ ਨੂ ਮੌਰ ਹੋ ਹੁਕੀ ਸੀ ਤੇ ਵੀਰ ਰੇਗੀ "ਸਵਾਧ ਜਤੋਂ ਸੀ। ਅਸਤੇ ਕਰਗਵਾਨ ਸਟਵੇਂ ਸਾਣ ਿਕਤਾ ਵਜ ਫੜ ਗਏ ਹਵਾਗੇ।

माने दत्त ताह में ग्राप्तर हो इह हो गोध्य हैया किया आणा १०, साह ६ मान वे ਫੜ ਲਿਆ ਦੀ ਤੋਂ ਦੇ ਸਹੀਂ ਪਰਾਨਕਾ ਵਿਚ ਗੋਪਿਆ। ਦੇਰ ਸਾਵਾ ਦੀ ਕ ਸਾਕੇ ਸਕਾਰ ਦਿਲੀ ਲੈ ਆਈ ਸ਼ੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਕਾ ਹਿਰ ਸ਼ਹਾਵਿਤ ਗੋਬਾਆ। ਪੁਕਲ ਵਵੱਲਆਂ ਮੌਤ ਵਗ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।ਕ ਤੇਗੇ ਮਾਤਾ ਜਾਣ ਹੀ ਅਸੀਂ 'ਵਾਈ ਲੇ ਆਵਗੇ। ਸ਼ੁਪੂ ਤਾਂ ਐਕ. ਨੇ ਕਹਿੰਦਾ -ਰਿੰਗੀ ਮਾਰਾ ਹਵੀ ਹੈ। ਕੁਪਤਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਦੇ ਡਗੀਤਸ ਤਰ੍ਹੇ ਜਨਮ ਲੈ ਨਿਆ।

म र प्रमाप व के मन कर ना शोक भिज्ञात तको श्री कर भाग महे र घर्जन ਵਾਲਿਆਂ ਦਮ ਦਿਸ਼ਾ ਸੀ ਕਿ ਤੌਰੇ ਸਭ ਦੀ ਜਿਤ ਲਗਕਟ ਦਿਤੀ ਹੈ। ਐਂਗੂ ਇਸ ਨਿਸ਼ਤ ਕਾਰਦਾ 'ਜ਼ਰੀ ਮਾਂ ਨਲਭਾ ਜਾ ਅੰਦੀ ਹੈ

में भागित्स कि स्टब्स् नामुस् इत दर महरू किए। स्तित विवयसम्बद्धाः ।

ਕਲ ਅਹਿਆ। ਇਸ ਸਾਰ ਤਵੀਂ ਸਦੀ ਮਾਣ ਦੀ ਪੜ ਤੋਂ ਹੈ।

ੂ ਆਪਣਾ ਜੀਆੜਾ ਨਥ ਬਦਾ ਸੀ ਲਈ ਵਿੱਚ ਦੂਮ ਗ੍ਰ ਬਦਨ ਹਾਂ। ਵੱਕਰ ਸਦਾ ਸੀ ਉਹ ਲਈ ਵੀਫ ਨ ਕੁੰਟਾਰ ਸ਼ਸ਼ ਜਾਂ ਸ਼੍ਰ

ਮਨ ਸਮਾਹਿਕਾਰ ਰਹਿਜਾ- ਇਹ ਸਾਂ ਦਲੇ ਗਈ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੈ । ਵਾਰਤ ਗਈ ਹੈ

दे करें इस के के इस कर भी हता ने का सी आर्थी किया Area Store

ਕਾਰ ਜੀ ਨੂੰ ਕਾ ਕਾਫ਼ੀ ਤਰ ਹੁੰਤੂ ਵੀ ਉਸਦਾ ਜੀਤੀ ਸੀ ਘੁਛੇ ਗਿਫ ਤਰ੍ਹਣ ਲਈ। ਕ ਗਾ ਜਿਸਦੀ ਗਾਲਾ ਲਗਤੇ ਤੁਸੀਰਾ ਬਿਹਾ ਤਿੱਤੂ ਆਪਣੇ ਪਰ ਸਾਰੇ ਦੀ ਜਹੁਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਦੇ ਜਾਣਕਾਰ ਜੀ ਜਾਣ ਕਾ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭਾਰ ਹੈ ਜਸਦੀ ਹੈ, ਉਹੀ ਹੀ ਮੈਂ ਅ_{ਤੇ ਵਿ}ਚਾ ਜਾਣ ਜਵਾਵੇਂ ਵਾਲੇ ਗਿਲ੍ਹੇ ਤੋਂ ਅਤੇ ਕੋਈ ਸਾਜੀ ਜੈਨ੍ਹੇ ਕੁਹੁਤ ਹੋਈ ਅਤੀ ਜਾਂ।

ਸਾਮਕ ਦਾ ਕਿਸ ਵਾਂ ਵੇਸ਼ ਪੰਤਾ ਲਗਾ ਕਿ ਜਦਾ ਸਿੰਗੜ ਦੁਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਹਾ ਤਾਂ ਭਰ ਵਾਕ ਜੀ ਪੰਪਰਬੰਗ ਸਿੰਘ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰੇਡਦ ਸੀ ਭਿਲਿੰਗ ਦੀ ਨੌਵੀਂ ਕਮਸੰਗੀ ਜਨ੍ਹਾਂ ਜਿਤ ਵੀਰ ਜੀ ਸਪਣ ਨੇ ਕਹਿ ਕਿਸਾ ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਕੁਝੀ ਕਮਮੰਤੀ ਬਹੀ ਜੇ ਬਾਲੇ ਮੋਹੀ ਇਕ ਗਲ ਸੁਣ ਜਿਹੀ ਕਿ ਜਿਹਾ ਸਿੰਘ ਬਹੁੰਦ ਹਾਇਆ ਸਾ ਤਿਸ਼ਾਜਿਦ ਕਹਿੰਦਾ ਸੰਸ਼ਿਕ ਜਾਣ ਸਾਲਾ ਕੀ ਵਿਸ਼ਾਜ ਸਵੇਂ ਹੁਣ ਜਿਸ ਦਵਾ ਖਤ ਜੇਵਾ ਸਬੰਗ ਵੀਰ ਆਸ਼ਹਾਦ ਹੁੰਦਾ।

ਿਆਰ ਦੇ ਦੇਵਾਕ ਅਦਾ ਅਨਾ ਸਦਾ ਆਬਾ ਸੀ ਕਿ ਜੋ ਗੱਬ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਦਿੱਲੀ ਅਤਦਾਈ ਬੋਟਜਾ ਬਾਕਿ ਦਾਕਾ ਜਦੋਂ ਜਾਣ ਕਵੇਂ ਲੈ ਮੇਂ ਜੇ ਸੰਭਵਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਹਸ ਬਲੰਡ ਦੀ ਆ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਜੇ ਅਕਿਐ ਸਾੜ ਬਾਬਾਂ ਕਦ ਲਵਾ ਕਰ ਜੇੜ੍ਹ ਇੱਕ ਬਲੰਡ ਦੀ ਨਾ ਜਿਣ ਸਹਿੰਕੁਆ। ਪੁਲੀਸ ਵਾਲੇ ਸੇਤੇ ਕਥਾ ਵਾਲੇ ਤਾਮਜ਼ਸ਼ ਤੋਂ ਤੋਂ ਮੇਰੇ ਗੋਲੀਆਂ ਦਾਲੇ ਜਸਮਾ ਨੇ ਤੇ ਨਮ ਨੂੰ ਹਵੇਂ ਕੋ

ਦੀਆਂ ਫਾਣ ਨੂੰ ਦੇਦ ਸਾਂ ਤੇ ਕਥਾ ਤਤਰਾਉਂਦ ਸੀ। ਪਹਿਲਾ ਪਹਿਆਂ ਤੋਂ ਨੇ ਭਾਵਾ ਕਵਾਦਰ ਸੀ। ਪਰ ਫਿਤ ਜਪ ਤਰ ਦਾਦਾ ਸਾਂ ਕਿਉਂ ਕਿ ਉਹ ਗੱਸੇ ਫਿਆ ਗੁਵਾਰ ਅਤਰ ਦੱਤ ਸ਼ਾ

ाचीय त् अत्र अङ्ग्रस र असामम भार सपूर तामहरूको दो ता वे

ਸੀ। ਲਾਈ ਕਿਆਰ ਦੀਆਂ ਤੋਂ ਇਸਰ-ਉਧਤ ਜੀਆਂ ਹਨਾ ਮਾਜ ਕ ਫਲੀਆਂ ਨਾਲ ਤੋਂ ਸੀ ਗੁੜਾ ਕਿਆਰ ਪਾ ਬਿਆ ਸਾਂ ਜਿਸ ਦੇ ਮੰਨ ਤੋਂ ਵਾਉਦਾ ਮਿਲ ਸਾਦਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਬਵਾ ਗੁਰੂ ਜੋ ਕੁਐਸ ਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਗਾਫੀ ਮੈਤੇ ਮਾਰੀ ਜਾਣਕ ਹੈ ਕਿਸ ਜਾਂਦੀ ਮੀ ਤੋਂ ਐਂ ਵੀ ਪੈਸ ਰਿਸਤ ਦੇ ਤੋਂ ਕੇਤੜਾ ਸਦਾਸ਼ ਲੰਦਾ ਸੀ। ਨਾਲੇ ਕਈ ਵਾਰ ਮੈਨੂੰ ਮਿਰਪਾਰ ਜੋ ਆਉਂ ਦੂ ਜਿ

ਲਾਉਦਾ ਦੀ ਮਿਥਿਆ, ਕਿ ਇਹ ਆਪਣੀ ਤਿਊਨੀ ਵਿਚ ਮੈਨੂ ਕਿ ਸਮੇਂ ਤੇ ਇਨਾਨਾ ਹੈ। ਭੂਗੋ ਬਦਾ ਐਂਦ ਸੀ। ਜੋ ਰਿਮਾਤ ਦੇ ਇਸ ਅਧਿਨ ਪਰਿਵਾਤ ਨੂੰ ਗਈ ਖ਼ਮੀ ਤੇ ਜਹਾਜ਼ੀ ਭਾਸ਼ਾ ਭਾਰੇ ਦੱਸਿਆ।

ਮੈਂ ਇਹ ਵੇਸ਼ਣ ਭੂਲ ਦੀ ਗਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਕਮੇਂ ਹੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸਾਂ ਲੈ । ਅਸਾਸਤ ਅਨਾ ਨੂੰ ਰਹਿਆ ਗਿਆ ਦੀ ਤੇ ਕਲਗੋਬਨ ਪੰਜ ਮਹੀਨ ਸਭਾ ਦਿਆਂ ਦੁਆਸਿ ਤੇ ਦੀ ਕੀ ਆਈ ਨੇ ਜ਼ਿਆਫ਼ ਲਿਆ ਸਾਂ

ਦਿਸ਼ੀ ਜ਼ਿਸ਼ਾਫ਼ ਵਿੱਚ ਇਕ ਅਕਸਰ ਮੈਨੂ ਸਾਹਿਆਂ ਅਕਸਰ ਦੇ ਘਰਾ ਜ ਐਫਰੈਂਸਾ ਨਾ ਰੂਐਆ ਤੇ ਹੱਟ ਵੀ ਕਾਫਾ ਕੁਝ ਜਮ ਦਿਦਾ ਸੀ। ਸਦੀ ਕਿਸ਼ ਹੀ ਅਸੀਂ ਦੀ ਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵੱਡ ਅਫ਼ਸਕਾਨ ਅਉਣਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਮਾਨ ਉਸ ਦਾ ਨਾ 3 ਘਰ ਵਾਇਆ ਦਾ ਲੈਰਜੈਂਕ ਦਾ ਵਾਇਗ ਵਾੱਕਿਆ ਵਸਟੀਆ ਤਾਂ ਉਹ ਬੁੱਤੇ ਹੋਰਾਨ ਹੁੰਦੇ ਮੀ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਮਾਡਾ ਸ਼ਾਜਾ ਪ੍ਰਤਾ ਸੀ।

ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਸਣਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਕੇਰ ਦੂਜੇ ਸਾਧੀਆਂ ਲਾਈ ਕਿਘ, ਜਿੰਦ, ਕਾਰਤੀ ਆਦਿ ਸਭ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਖ਼ਜਾ ਹੈ। ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਜਾਂ ਜੋ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਕਹਿ ਜਲਾ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਂ ਬਲਾਈ ਪਲੇਸ ਜੀਦਦੀ। ਵਰਿਆ ਸਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਕੈਨ੍ਹੇਂ ਪੜ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਂ ਬਲਾਈ ਪਲੇਸ ਜੀਦਦੀ। ਵਰਿਆ ਸਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਕੈਨ੍ਹੇਂ ਪੜ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੇ ਤੁਹਾਨਿਕ ਬਲਾਈ ਪਲੇਸ਼ੀ ਤਾਂ ਹਰ ਗਲਮ ਸਾਏ ਹਨ।

ਜਦੇ ਸੇ ਦਿਲੀ ਇਸ ਤੋਂ ਪਾਸਲਾ ਵੀਤੇਆਂ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਇਤ ਐਸ ਪੀ ਜ ਜੇਵ ਇਸਤ ਦੇ ਦੌਵਾਨ ਸੁੱਛ ਕਿ ਤਾਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਹਾਂ ਆਧਿਆਂ ਕੁਝ ਮਹੀਂ ਸਮੇਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਜ਼ਿਹਤਾ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਨਾਵ ਸਵੇਸ਼ ਵੀਪਾਨਾ ਸੀ ਸਿੱਤੇ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜ਼ਿਸ਼ ਸੇ ਤੋਂ ਕੇਲ ਗੰਪਲ ਦਾ ਸਿੰਘ ਅੰਗ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਹ ਦੀ ਸਕਦ ਸੀ ਸਰਕਦ ਕਿਤਾਂ ਸਾਹਮਾਂ ਤੁਸਾਂ ਤਿਹਾਤਾ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਸੀਆਂ ਹਾਂ ਨਜ਼ਰ ਜ਼ਿਸ਼ਾਡ ਦੇ ਦਵਾਲ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਹਦਾ ਦਾ ਜਗੂਟ ਸੰਧਾਦਿਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਜ਼ਿਲਾਕਿ ਮੈਂਗੀਆਂ ਸਲਾ ਮੂਣ ਕੇ ਕਾਰਗਰ ਸ਼ੁਤ ਹੈ ਹਨ ਹਦਾ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਿਲਾਕਿ ਮੈਂਗੀਆਂ ਸਲਾ ਮੂਣ ਕੇ ਕਾਰਗਰ ਸ਼ੁਤ ਹੈ ਹਨ ਹਦਾ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਵੀ ਨਹੀਂ

ਇਸ ਤੋਂ ਸਿਆਵਾ ਕਿਸੂਤ ਸੀਤ । ਸਾਨੇ ਬਾਲ ਤੋਂ ਹਨ ਸਭੇ ਸ਼ਘਰਸ ਤੋਂ ਉਲਤੇ ਹਨ ਬੈਹਨਾ ਦੇ ਘਰਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੈ। ਜੀਸ ਨਾਸ਼ਤ ਹਰਕਾਈ ਤਹੁਤ ਤਹਿ ਕਾਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸਨਾ ਕੋਲ ਬੀਪਰਦ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਮਿੱਖ ਸਾਲੀਆਂ ਨਾਨ ਲਵਾ ਸਿੰਘ ਵੀ ਸ਼ਿੰਬਆ ਹਵਾ ਜਿਵੇਂ ਅੱਜ ਐੱਸ ਵੀ ਸਵਰਕ ਸਿਵੇਂ ਬਹੁਤ ਤੋਂ ਪੂਰ ਦੀ ਵੀਆਆ ਜੋਤ ਵਿੱਚ ਦਾਈ ਸਾਪੂ ਸਲਬੰਤ ਸਭ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਦੇ ਪਰ ਸਿੰਘ ਵੱਡੇ ਗਏ ਤਾਂ ਆਈ ਦੇ ਹਾਵਕ ਸ਼ਪੂਟ ਦੇ ਕੋਸਿਆ ਛੁਤਵਾਵੇਂ ਸੀ। ਇਹ ਸਿਕੀਆ

iom ਜੋ ਮੈਂ ਜਾਂ ਦੀ ਆਈ ਨਾ ਜਾਂਆਂਸਾ ਹਾਦਾਨ ਵੱਸਤ ਤੋਂ ਇਸ ਈਏ ਕਾਰੀ ਪੜ ਇਕ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਕ ਮੈਂ ਆਗਾਆਂ ਮੰਤਰੀ ਵਲੀਚ ਜਿਥੇ ਕਾਰੀ ੂ ਬੋਜ਼ੇ ਦੀਸ਼ਕਾ ਕਿ ਉਸ ਵਲ ਵੀਤ ਗੋਲੀ ਨੇ ਵਸ ਲਾਖ ਹੁਪਏ ਦੇਜੇ ਸਨ ਤੋਂ ਉੱਤ ' ਵਲ ਵੀਰ ਦੇਜ਼ ਜ਼ਿਜ਼ਰੇ ਵੀ ਹੁੰਦ ਸੀ। ਇਸ ਦੀ ਵੀ ਨੀ ਈ ਆਈ ਵਾਲ

101

चील एक हैं, तस दिल्ला का तुमा अवार कारण होहें, आही महार्गी दी ्र विश्वच कांच्यों (क्यून का भूकर खा) ही बन सामान हो। ।

्राध्यक दिन देव च विकास सम्बद्ध है। विकास ਮਵਾਬ ਨਿੰਦੇ ਉੱਤ ਸਾਹਿਕ ਜੇਲ੍ਹ 'ਚ ਸੀ। ਅਸਾ ਸਦਾ, ਕੁਝੀ ਬਲਾਵਕਰ ਸਾਹਦ ਹੀ ਤੇਵਾ ਨੂੰ ਵੱ 🕨 ਵੱਡ ਦੁਆਰਾ। ਵਿਭ ਗਾਇਰਨੂੰ ਪਤ ਦੌਰ ਰਿਆ ਜ ਮੌਦ ਕਰ ਕੇ ਰਥਿਆ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਕਿਉਂ ਜਾਂਦ ਸਾਹ ਪਿਰ ਮੁਸਾਰਾਤ ਲਈ ਜਿੱਤ । ਪੁਰਜੀ ਹਾਲਤ ਥਾਦੇ ਸ਼ਹੂਦ ਖ਼ਜਾਂਦ ਸੀ ਉਸੇ ਪਰ ਜਿਤੀ ਵੜੀ ਜਾਵ ਸੰਬਿਹਾ ਜੁੜ ਤੋਂ ਲੀ ਗੋਲ ਵੀ ਬਰ" ਚੀ। ਜਾਂਗਿਲ ਤਾਇ ਨੂੰ 'ਚ ਵੀ ਹੈ ਜਾਂਹੈ के बार्ग बहती बक्त व प्राप्ति " देश बार्ग पुरू वेषु 'स का ज़िला पा दिस डा हर् है कान हो निहार का हा, निहार ने का हा हता, निरुक्त की है की शाम हो है की रोज होना भणवान स्त्रु अलेक र जित निमनस्ता भीक भी हि सात पारी वर्षे े में करन के प्रवाद हो तह एक स्थाने माध्य राज्य है है । विकास माध्य के प्रवाद की तह एक स्थाने माध्य की स्थाप के स्थाप की स्थाप की स्थाप की स्थाप की स्थाप की स्थाप की

नवाच दित आधे हो नाने हैं, भाइ जातीय भागति का अध्यक्षणान्य । जि.स.ची. ५ ४ इंडर्क को कोने अवस्था होती कि वृत्र मेन्स भी दिया और नामे छण छ। । १ कार के होती । करिनम्बर अपने तुम हो भा वटा कहा, प्रमानगण कार महिद्दार जन दि अभ दिस्स प्रदानने भी प्रवास का मूल्ला क्षेत्र साम के किया अधारी ਰੌਕਾਮਨ ਵਿਚਲੇ ਲਵਾਜ਼ ਆਈ ਨੇ ਬਰੂਨ ਹੋ ਜੋ 3 ਹਸ ਬਕਾਕੇ ਹੀ ਉਹ ਇਸ ਅਤੀਆਂ किले।

ਤਰੀਆਂ ਜਾਂ ਬਣੇ ਪੱਟਰੇ ਹੈ ਬਕਸ ਬਜ਼ਬ ਕੇ ਮਨੀਆਂ ਅਟਾਈਆਂ ਰਹੀਆਂ ਸੀ ਜਿਵਾਂ _{ਦਾ ਰ}ਵਾਂ ਵਿੱਚਵਾਰਥ ਘਟ ਕਰਿੰਗ ਤਾਇਹ ਲੱਗ ਲੋ ਉਹ ਦਹਾਜੀ ਕਰਾ ਦੀ ਨੀ ਗੁੱਖ ਸ਼ਾਮ ্লক ইউৰ প্ৰতিকালিই প

U रहे च (श्वास वेडा संबुध चीवल र ਕਰ ਸ਼ ਕੰਬਕਾਰਾ ਕੁਣ ਨੂੰ ਇਹ ਲਮਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਵਦੇ ਪਰ ਉਦ ਪੁਲ क्राच क्रम्यम्म निधावरं में ध्या हार्ये कु सिक्ष्या भी। द्विप्रसारी है एक संच कि ੂਰਕਾ ਨੂੰ ਕਰ ਉਸਨੂੰ ਤੁਕਤੇ ਲੀ। ਗਾਜ਼ ਹਮਾੜਆਂ ਦਾ ਪੰਤਰਾ ਹੁਦਾ ਨੂੰ ਤੇ ਅਤੇ 1 ਮੁਤੂ 25 ਕਨੀਆ ਕੀ ਗੜ੍ਹਾ ਜੀ। ਇਕ ਦਾ ਮੁਕਰੀ ਕੀ ਹੋਬ ਲਾਉਂ ਦੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਕ ਵਾਲੀ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤ ਗ੍ਰਾ ਨ ਮੁੱਖਿਉਂਦੇ ਕੀ। ਤਵੀਂ ਵੱਡੀ ਉਮਰ ਹੋਵਾਂ ਉੱਚ ਅਤੇ ਕਹਿਣੀ 'ਨਹੀਂ ਸਾਲਾ ਪਾਣ।

्या हर राज कर देशे ही में पूर्ण शिक्षा है वे । हैं कर ने भी कर्म कि । में स्थाप क = ९ क्षा तेहे १ क्षांचक्षा महोता है के भवा जी अगणा महाता है। ੂਬਰ ਕੇ ਮਲੀਆਂ ਜ਼ਰੀ ਉੱਚ ਵੱਡਲੇ ਉਸਤੇ ਇੰ ਹੁਵੇਂ, ਮੈਵ੍ਹੇ ਸੀ ਪਰਦ ਜਾਂ।

> ममाहिट, हो। बालाओं ने दिए हार्ग ९३०, एउने अभीन हांगी 'हें नहाना।' अन ਖਕਵਿਸ਼ਰ ਕਹਿਣਾ। ਇਸਨਾ (ਜਨ ਵਾਲਿਆ) ਹੈ ਜਨ ਤੁਹੁਤ ਮਨਕਤ ਤੋਂ ਨਹੀਂ मनदा मिन भागन पीवने होते महारहा, स्वत्य हुई है किया है है जिसे का कि मानवान ਜਾਣ ਘਰੀਕਾਨਾ ਤੋਂ ਭਾਵਦੀਆਂ ਜਾਵੇਂ ਤੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਲਿਖ ਕੇ ਵਿੱਚ ਕਿ माधान है। वर स्थाना लोग माद्र की निनो र लिएका गाउँ हैं नाम ਵੇਵਾਸਲ ਨੇ ਪ੍ਰਿਸ਼ ਹਨਾ ਹੈ। ਜੋ ਖਿਤੇ ਨੀ ਮਾਨੀ ਬਾਹ ਵੀ ਕਿਤ ਕੇ ਦੂ ਜਦਾ ਹੈ।

ে। গত্ৰ সম্প্ৰতাপ্তৰ কিন্দু ক্ৰমত প্ৰতিক্ৰ চৌত ਕਵਲ ਹੀ ਕੀ ਹੋਈ ਤੋਂ ਅਧ੍ਰਤ ਲੋਕੇ ਅਧੀਂ ਭੂਤੇ। ਨਾਂ} ਜਾਮ, ਪ੍ਰਧਾਰ ਕਿ ਲੋਕੇ ਜੋ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਕਾਵੈਅ ਹਵਾਇਹ ਅਵਾਰੀ ਬਹਾਰ ਪ੍ਰਦਾਅ , ਇਹ ਪੰਤੇ ਸਮਝੀ ਮੁਆਰਾਤ ਹ ਹੈ ਹਾਂ (ਲੀ)। विक्रमण शकुतार अधार्य बंद बनकार आगा उठी उस्ती हाल्यामा धना पूर्व गाल्या ही है है अहे। दिल्लों ने महाभा कुँच व असे पृत्र हैं बीतका साहंगी है है आपतारों, का व ਮਰ ਮਾਨਿਆ ਦਾ ਜਾਂਦੂ ਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਮੁੱਧੇ ਹਲਕੇ ਤੇ ਮਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸਨ ਆਪਤਾਉਣਗ । ਜਾਂਦੇ ਹਾਵ ਜਾਵਗ ॥ ਅਹੁ ਦੂ ਜਿਵੇਂ ਨੇ ਅਤੇ ਭਾਤ ਵਧੇ ਸ਼ਾਮ ਹੈ। ਜਿ. ਸੀਲਾਆਂ ਤੋਂ ਵਾਲਤਾ ਕਿਹੇ ਮਹਿੰਦ ਤਾਕਿਆ चिक्क का उत्तवहरू है से बाक । अन्य कि अक्ष्मुसर प्राप्त के सम्मान का कुछ का क्ष ਹੋਈਆਂ ਤੇ ਚਾੜੀ ਅਨੇ ਵਜੇ ਤਕ ੍ਰੀਆਂ ਕਰੀਆਂ ਪੜ੍ਹ ਸਹਾੜੇ ਕੜੇ ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂ ਨਾਲ ਆਮਣ ਕੁਣ ਦੀ ਵੇਖ ਇੱਕ ਤਵਾਨ ਇਨ ਤਵਾ ਨੂੰ ਜੰਕ ਤੋਂ ਸ਼ਾਣਾਹੀ ਸਾਡੇ । ਅਸੀਂ ਦਾ ਆਉਣ ਆ ਪੂਸੀ ਮਾੜ੍ਹੇ ਮਾਜ਼ੀ ਦੂਨੀਆਂ ਦੇ ਸ਼ਾਹ੍ਰ ਵੇੜਾਈ ਇਉਂ ਤੁਹੀਕ ਤੁਹਿਰੀਆਂ ਤੁਹਿਰ ਲਈ ਕਿ ਕਿਸ਼ ਕਿਤਾ। ਨੇ। ਹਮਾਕ ਵਾਲੀਆਂ ਜੋ ਚਹੁਦ ਆ। ਉਸ ਕਹਿਣਾ ਇਹ ਵਾਲੀ ਨਹੀਂ, ਸਾੜਾ ਫ਼ਿਆਰ ਵਾ ਤ तुनी दिलाग साहं में ते । १६ अद्देश भा । पती भी सुद्राही आगा "क्षी उसे को केंद्र अमिदियन वैतः हे पृष्ठिका कर्ण भन्द विमायनो राज्यो व द्वारा र खाउन् । प्राप्त বিষয়ে এত ঠা সিন্ত ও ৮ম একে ২০খা। এই লাস । যাত্ৰ অংশ চাইত নাও ও কলা ক্ৰ

ਉਣਾ ਸਿੰਧਾ ਸਕਾਰ ਦੇ ਕਾਲੇਬ ਸਫ਼ਤਾ ਲਗਿਆ ਜੀ ਖ਼ ਨਿੰਨ ਵਿਤੇ ਇਤ ਵਿਚੀ ਨੂੰ ਤੋਂ ਤੋਂ ਤੋਂ ਤੋਂ ਵਿਚੀ ਸਫ਼ਤ ਵਿਚੀ ਨੂੰ ਵਿਚੀ ਸਿੰਧਾ ਹੈ। ਫਿਲਾਫ ਸੰਗਿਆ ਦਾ ਪ੍ਰੈ ਵਿਚ 'ਚ ੍ਰ ਦਿਸ਼ਹਿਆ ਜੀ ਖ਼ ਨਿੰਨ ਵਿਤੀ ਸਾਡ ਵਿਚੀ ਨੂੰ ਵਿਚੀ ਸਿੰਧਾ ਵਿਚੀ ਸਿੰਧਾ ਵਿਚੀ ਸਿੰਧਾ ਵਿਚੀ ਸਿੰਧ ਮੁਸ਼ਕਾਂ ਵਿਚ ਕਰਾਕੀ ਆਂ ਇਕ ਵਾਰੀ ਦੀ ਖ਼ਾਮ ਗੋਵ ਸੁਖੇ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਾਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੋਂ ਤ रबो सिक्त होता मिर्ग्या महत्र स्थाप प्रणोजन्त भारत करते स्थाप स्थाप स्थाप स्थाप । कर करमा नाम कर ,त म, कर्स गण भए कार करारंग थ तो। सार अंदरती है कर , क दीवर भाष्ट्रेही अल्बाबाड करा उज्ले पिकार वे भी व वाष प्रदे के राज्य रहा र अवाक दूष प्रोत्ताल दिव अविकास का किया है। जिल्हें हैं। हैं एवं सिव के हुए हैं को एतो हैन प्रवादन जाकर विस्तादन का कारण । 15ई तुन हुन क्लोकर्क र हिन कारण a तेजाल काधिक प्रतीकत के व्यवसामान्य किलाग्रियमण्यत स्थान्य स्थान्य कथानी तथ ਵੇੜੀ ਉਸ ਹੁੰਗਾਬਰ ਬਹੁਕ ਸਾੜ ਕਿਸੇ ਜੀਆ ਜੀ ਪਸ ਲਾਜ ਤੋਂ ਵਵਾਸੀ ਹੈ। ਲਈ

, ਮੋਨ ਹਨ 'ਦਸ਼ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਬਾਝ ਲਈ ਇਆ ਸੀ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਣ ਪਿਤਾਬ ਨਾ ਮੁੰਤਿਆ ਦਾ ਮਾਇਆਨਾਈ ਦਾ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ੂਲ ਨਾ ਹੈ ਅ_{ਸਤ} ਪਿਆਕਨਾ ਤੋਂ ਸਦਾ ਵਾਈ ਵਿਰਚ ਗਿਆ। ਸਾਰੂ ਬਾਦ ਦੀਸ਼ ਨੂੰ ਤਰਨ ਸੂਬੰਦ ਦਾ ਦਸ਼ਤਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਵਾਰ ਅਫਸਰ ਨੇ ਨਾਨ ਸ਼ਰੂਰ ਸ਼ਹੂਰ ਦਾਣਾ ਨੂੰ ਨਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਨਿੱਦੇ ਨੂੰ ਮਿਲੇਗ ਕੋਈ ਵਗ ਜਵਾਦ ਵੀਰ ਸਿਸ ਸਮੇਂ ਦੜ੍ਹਦੀਆਂ ਕਵਾ ਵਿੱਚ ਦੀ ਤੇ ਖ਼ਹਾ ਸੰਗ੍ਰੇ ਨੇਟ _ਕਰੋਜ਼ ਵਾਰਤ ਵੀਰ ਸਿਸ ਸਮੇਂ ਦੜ੍ਹਦੀਆਂ ਕਵਾ ਵਿੱਚ ਦੀ ਤੇ ਖ਼ਹਾ ਸੰਗ੍ਰੇ ਨੇਟ _ਕਰੋਜ਼

ਵਿਭਾਵ ਦੇ ਜੇਵਾ ਕਾਡੀ ਪੁਐਕ ਦਾਕੇ ਮਰੇ ਨਾਲ ਸਾਹਮਤ ਵੀ ਹੈ ਹਨ ਸੀ। ਨੂੰ, ਗੋ ਅਤੇ ਜੀ ਦਾ ਮਾਂ ਜਾਲਮੈਂਜ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਲਗ ਪਿਆ। ਕਿ ਕਮਦੇ ਵਿਚਾ ਪੁਲ-ਗਿਵਰ ਗੁਜਾਂ ਬੋਲੀਆਂ ਨੂੰ ਡਾਰਟ ਕਰ ਕੇ ਉਸ ਨੇ ਮੋਹਾ ਸਥਾ ਵਮਣਾ ਤੇ ਆਈ ਕਰ ਕੇ ਗੋਲਾ ਜਾਣਦੇ ਹੁੰਦਾ ਸੀ "ਮੇਂ ਬੁੜਾਦਰ ਭਾਰਾ ਦੀ ਇਸਤ ਕਰਦਾ ਹੈ" ਇਹ ਸਭ ਕਰ ਤੋਂ ਕਿਸ਼ਾ ਅੰਤਰ ਕਸ ਸਟਾ ਕੀਤਾ ਜੂੰ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਪੁਥ ਲਈ, ਆਪਣੀ ਕੰਮ ਲਈ ਸਭ ਕਰ ਲ ਜਵੇਗਾ ਕਰੋ ਜਿਹੀਆਂ ਕਈ ਮੁਆਉਸ ਤੇ ਜ਼ਰੇ ਨਾਲ ਕਰਦ ਟਹਿਤਾ। ਉਸ ਜਾਰਦ ਲ ਜਵੇਗਾ ਕਰ ਪ੍ਰਦਿਆ ਸਟੀ ਮੀ ਸਗ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਦਸ ਕੇ ਹੀ ਜਾਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਿ ਭਗ ਹਰਿਦਾ ਜਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਇਮਜੇਤਰਰ ਦਾ ਜੇਹੇ ਨਾਲ ਬੁੜਾ ਪਿਆਰ ਕਰਤਾ ਦੀ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਸਾਂ ਜੀ ਵੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਗਈ ਹੈ ਨੂੰ ਗੁਜਾ ਸਲਾ। "ਜਿਸ ਦਿਨ ਉਸ ਦੀ ਗਾਂਤ ਕਿਰਨੀ ਦੀ ਅਤਾ ਕਰ ਫੁੰਸ ਨੇ ਮਰੇ ਹੁਬਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੁਤ ਨਾਲ ਬੁੜਾਪਿਆਂ ਤੋਂ ਨੂੰ ਕਿਆ ਗੋ ਜੇਤੀਆਂ ਅਤੇ ਵਚੋਂ ਦੀ ਇਆਰ ਦੇ ਉਸ ਨਿਜ਼ਨ ਲਗ ਪੁਲ

ਸਿਧ ਵਾਰ ਮੌਨੂ ਵਰਨ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾ ਜਿਨ੍ਹਾ ਗਿੱਸਾ ਅਨਾ ਸੀ ਉਹਨਾ ਵਿਚ ਛੇ ਕਾਰਤ ਨਿਸ਼ਹਿਕਨਾ ਚ ਇਸਟੈਕਨਟ ਸਨਾ ਕਿਤ ਬਾਕੀ ਹਨਾ ਨੂੰ ਦੀ ਤਗਤੀਆਂ ਮਿਲੀਆ ਚੋ ਕਵਾ ਜਿਹਾਬ ਵਰਤ ਪਨਾਬ ਦਾਏ ਸਰ ਨਾਲ ਰਸਦੇ ਸੀ ਕਿ ਚੂੰ ਵਿਦੀ ਪਲੀਸ਼ ਲਈ ਹਨ ਵਿਚਮਤ ਦੇ ਲਾ ਛੋਂ ਦਿਨੀਆ ਚਟਕੀਆ ਤਾਂ ਕਾਮਨਨਰ ਪੁਲੀਸ਼ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਾਹ-ਵਿਚੀਆ ਹੋ ਦਿਨੀਆਂ ਚਟਕੀਆਂ ਤਾਂ ਕਾਮਨਨਰ ਪੁਲੀਸ਼ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਾਹ-

ਵਿਸ਼ਾ ਮੌਕੂ ਪੁਝ ਭਰਤ ਲਾਗੇ ਇਸਾਡ ਦਲ ਵਸਾਰ ਮਿਲੀ ਦਾ ਜਸ ਅਇਆ : ਜਸ ਨੇ ਮੌਕੂ ਮਿਲੀ 'ਅਕਿ ਤੋਂ ਦੀ ਕਾਂ ਆਈ ਦੇ 'ਚਾਪ ਕਰ ਇਸਾਤ ਮਿੰਨ ਦਿਨ ਦਾ ਰਿਸ਼ ਡ ਦਿਖਾ ਪੁੱਝ ਕਰਤ ਵਈ। ਉਹ ਸਮੇਂ ਸੀ ਈ ਆਈ ਜਾ ਡੀ ਆਈ ਸੀ ਤੇ ਜਿਲੀ ਪੁਲੀਸ਼ ਦੇ ਲਗਾ। ਵੀ ਮੌਕੂਮ ਸਨ । ਸਮ ਨੇ ਮੌਨੂ ਪੁਡਿਆ - 'ਚੁਲੰਸ ਵਾਲਿਆਂ ਤੇੜ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸ਼ਾਨੀ ਤੋਂ ਤੁਹੀਂ ਵਿਸ਼ੇ ਨੇ

ਦੇ ਅਜਿਆ: ' ਹੁਣ ਸੁਫਤ ਦਾ ਕੀ ਵਾਇਆ ਜਦੋਂ 'ਸੁਹਨਾ ਦਾ ਹਿਮਾਜ਼ ਦੀ ਸਮਸ ਸਿ ਮਿਆ। ਵੱਖ ਇਸਦਾ ਕਈ ਕਰਦ ਨਹੀਂ ਢੜੀ, ਜੋ ਇਹ ਕਰ ਸਭਕ ਸੀ ਇਹਨਾਂ ਕਾਂਤਾ। ਨਿਸ਼ਾਂ ਜੋ ਕੇ ਜਾਣਦ ਕੁਸਤੇ ਵੱਖ ਦਿਆਂ ਪਾ। ਪੰਜਾ ਮਾਰੀਨਿਆ ਵਿਚ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ

ਵੇਂ ਸੂਹ ਜ਼ਿਵਾਦੂ ਭਾਲਾ ਤੇ, ਜੋ ਮਦਨੂਰੀ ਵਿਚ ਹੁਣੀਆ ਹੈ ਦੀਆਂ ਸੀ ਕਿਉਂ ਤੋਂ ਪੁਆਸ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਗਾਲਾ ਕੁਵਣ ਦਾ ਆਪਤ ਦੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਕੁਤਕ ਹੈਨ ਵੀ ਅਤੇ ਜ਼ਮੇਬਰ ਵਜ ਦ ਕੇ ਵੇਈਆਂ ਹੋ ਦੀਆਂ ਸੀ । "

तत त्यीक एमा भार ये हें ए हे मू राम के हा सी एत अवीर्त

ਵਾਲੇ ਸਰਮਿੰਦਿਆਂ ਵਾਰੇ ਕੜ੍ਹੇ ਸੀ। ਨੇ ਆਮਿਆ- "ਸਥਾ ਮ ਰਿਸ਼ ਕਿਹੜਾ ਹੈ ਪ੍ਰਵਾਰਾ ਸਹੀ, ਕਵਾਰਾਂ ਸਵੇ

੍ਰਿਹ-ਖਾਰ ਕਰ ਜੁੜੇ ਹਨ, ਕੁਝ ਲੈ ਵੀ ਸਕ ਕਿ ਨਹੀਂ ?' ਜ਼ੁਜ਼ ਜ਼ੋਰ ਵੀ ਹਸਨ ਲਗਾ ਕਿਆਂ।

ਜ਼ਜ਼ ਜ਼ਰ ਦਾ ਹਮਣ ਲਹਾ। ਦਨਾ। ਭਿੰਡਦ ਨੇ ਵਿੱਚ ਛੀ ਐਮ ਬੀ ਨੂੰ ਇਸਾਚ ਨਾਲ ਆਪਣ ਚਾਣ ਨਾਵਿਣ

ਕੁਲਾਂਗਿਰ । ਸਭ ਬੋਕ ਬੋੜ੍ਹਾ ਦੁ ਹੋ ਰਿਹਾ ਤੇ ਕੀਵਰਾ 'ਕਲ ।

ਮੈਂ ਆਖਿਆ, 'ਲਾਗ ਜਾਂਚ ਗਾਣ ਸਹਾ ਕਣ ਵਿਚ ਕਰਨ ਆਲੇ ਹੈ। ਜੇ ਉਸ ਦੇ ਮੰਗ 'ਤੇ ਬਾਪਤ ਮਾਰ ਤੇ ਸਾਤਿਆ ਦੇ ਰਾਮਣ ਹੋਰ ਅਤੇ ਬੰਦਰ ਸੋਤ ਕਾਰਟ ਗਾੜਵਾ ਸੀ ਪਰ ਉੱਤੇ ਸਮਝ ਗਿਆ ਜੋ ਵਿਡੇ ਨਾ ਆਇਆ, ਕਿਹਾਰਿਕ ਜੇ ਬਦ ਤਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾ ਮੂਰੇ ਰਿਹਰੇ ਦਾ ਤੁਝ ਹੀ ਬਦੀਲਆਂ ਸੀ ਗੂਸ ਕਰਕੇ। ਵਿਜੇ ਤਾਂ ਮੈਂ 'ਭਾਸ਼ਕ ਦੇ ਦਵਾਨ ਵੱਲੋਂ ਇਤ ਇਸ ਫਿਸਟੈਕਟਰ ਦੇ ਘਮੂਲ ਫੁਕਿਆ ਬੀ 'ਚ ਹਵਤ ਤੀਆ। ਭਾਗਾਤ ਲੀਕ ਤੜ੍ਹੇ ਵਜਾ ਲਾ। ਪਰ ਵਿਚ ਉਹਨਾ ਸਦੀ ਵੀ 'ਚਹਿਜ' ਕਰਦਾ ਵਿਜੀ ਨੀ। ਪਰ ਹੁਣ ਸੀਤ ਕੁਝ ਲਈ ਮੀ ਕਹਿ ਸਕਦੇ। ਇਸੰਗਿਕ ਹਨ ਜੋ ਸੀ ਬੀ ਆਈ ਦੀ ਕਰਨਤੀ ਵਿਚ ਸੀ ਤਾਂ ਦੁਸਤ ਵਜਾ ਸਾਮੂਤੇ ਸੀ। ਜਿਹਵਾਰਨ ਹੀ ਸਵਾਸਤ ਦੇ ਸੀ। ਨਾਲੇ ਹਨ ਵਿਚਾਣ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿਆਦੀਆਂ

ਕਿਹ ਮਹੀਆਂ ਅੱਖ ਬਨ ਕਾ. ਹੋਂ। ਪਿਛੇ ਕਰਕੇ ਹਸਤਹੀਆਂ ਲਾ ਹੈ, ਟੁਲੀਆਂ ਕਾਰ ਨੂੰ ਬੁਰੀਆਂ ਕਾਰ ਮੁਟਰੋਰ ਜਵਨੇ। ਜਿਸ 'ਕੇ ਇਹ ਮੋਟਾਡਰ 'ਤੇ ਬੁਰੂ ਵਿਆ ਗਿਆ। 'ਦਸ਼ ਮੋਟਾਡੇਰ ਦੇ ਅਗੇ ਪਿਟ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਕਾ ਜਨੀਆਂ ਨੈਸਨਕ ਸਰਿਬੰਦਟਰੀ ਟਾਟਡ ਸਿਮਾਡੇਆ। ਦੀਆਂ ਚਲ ਰਹੀਆਂ ਸਮ। ਇਹ ਸਡੀ ਫਾਰਟਗਾ ਦੀ 'ਲੇ ਬੁਕੇਸ਼ ਦੀ ਮੈਮੇ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਮੋਹੀਆਂ ਆਪ ਜਮੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਵੇਂ ਕਪਤੇ ਨਾਲ ਹਨ੍ਹੀਆਂ ਸੀ ਤੋਂ ਉੱਤੇ ਜਿਤ ਕਾਲਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਬੁਕੇਸ਼ ਸੀ। ਵਿਚ ਵੀ ਪੈੜਾ ਸੰਤ੍ਰਾਂ ਕਾਵੇਂ ਦੀ ਦਿਸ਼ਆਂ ਸੀ। ਹੈਰਿ ਵੀ ਪੈੜਾ ਸੰਤ੍ਰਾਂ ਕਵੇਂ ਦੀ ਦਿਸ਼ਆਂ ਸੀ। ਹੈਰਿ ਵੀ ਪੈੜਾ ਸੰਤ੍ਰਾਂ ਕਵੇਂ ਦੀ ਦਿਸ਼ਆਂ ਸੀ। ਹੈਰਿ ਵੀ ਪੈੜਾ ਸੰਤ੍ਰਾਂ ਕਵੇਂ ਦੀ ਦਿਸ਼ਆਂ ਸੀ। ਹੈਰਿ ਵੀ ਦੇਸ਼ ਕੇ ਚੁੜਾਇਆਂ ਨੇ ਦੁਸ਼ਿਆਂ ਦੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਵਿੱਚ ਦੀ ਅਖਾ ਕੈਨੀਆਂ ਨੇ ਹਮਾਰਤੀਆਂ ਤੇ ਬੁਜ਼ੀਆਂ ਖੋੜ੍ਹੀ ਜਹਾਰ ਵਿੱਚ ਦੀ ਸੀ। ਨਾਲ ਇਹ ਸੀ। ਕੁੜਾ ਇਨ ਸੀ। ਕੁੜਾ ਵਿੱਚ ਦੀ ਅਖਾ ਕੈਨੀਆਂ ਨੇ ਹਮਾਰਤੀਆਂ ਤੇ ਬੁਜ਼ੀਆਂ ਖੋੜ੍ਹੀ ਜਹਾਰ ਵਿੱਚ ਦੀ ਸੀ। ਨਾਲ ਇਹ ਸੀ। ਕੁੜਾ ਵਿੱਚ ਦੀ ਅਖਾ ਕੈਨੀਆਂ ਨੇ ਹਮਾਰਤੀਆਂ ਤੇ ਬੁਜ਼ੀਆਂ ਖੜ੍ਹੀ ਜਹਾਰ ਵਿੱਚ ਦੀ ਸੀ। ਨਾਲ ਇਹ ਸੀ। ਕੁੜਾ ਵਿੱਚ ਦੀ ਸੀ।

ਚਾਰ ਘੱਟਿਆ ਕਿਹਾ ਹਿਵੀ ਤੇ 5% ਕਰਮਾ ਪ ਜ਼ਿਆ। ਪਿਛੇ ਹੁਸ਼ਾਹਰੀਆਂ ਤੇਈਆਂ ਹੈਣ ਭਰਗ ਬਹੁਤ ਸੁਵਾ ਹਾਲ ਜ਼ਿਆ। ਪ੍ਰਾਵੇਅਤ ਮੌਤਟ ਤਿੰਕਮਾਤ ਮੈਨ੍ਹੇ ਆ ਪ੍ਰਾਜ਼ੀਜ਼ ਨ ਸੰਪਾੜੇ ਵਾਪਲ ਹਵਾਂ ਗਏ

ਪ੍ਰਤਾਦੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ ਨੇ ਹਨ ਜਜ ਤੁਸੀਕਤ ਦੇ ਸਮ੍ਹਤ ਪੜ ਕੀਸਾ: ਜਸ ਨੇ ਜੇਤ੍ਰ ਪੁੱਛਾਕਾ-ਕਈ ਮਸਕਤ ਤੋਂ ਜਹੀਂ ਅਹਾਂ

भे अधिक अर्

ਕਿਉਂਕਿ ਦੁਸਣ ਦਾ ਤੁਸੰ; ਹ|ਬਦਾ ਬਹੁੰ ਸੀ। ਮੈਂ ਜਸ ਨੂੰ ਆਜਿਆ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਦੋਣ ਵਿਚ ਸ਼ੁਰੂ ਤੁਸਵੀਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਖ਼ਿਆਂ ਹੈ, ਉਸ ਬੇਰਕ ਕਿਵੇਂ ਕਰਤ ਦੇ ਵੇਖ ਦੁਸ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਅਸਤਰ ਤੁਹੁੰਦਿੰਦੇ। ਪਰ ਜਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਵਿਚ ਜੇਮ ਵਾਇਆ ਦਾ ਮਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾ ਗਿਰ ਰੁਪਏ।

रिरम महासामार है ही फील थी उल्लेख है व्यक्ति जि

਼ ਹੁਣ ਵੱਖਦਾ ਨੂੰ ਕਹਿ ਹ ਜਾ ਜੇਸ਼ ਨ ਹੀਰ ਕ ਨਿਵ ् कंट विकास राक्ष पद्भ विकेता कि ना कि नामी नाम सन्स बन्दर प्रा रूप राज्यात जिलाइन लेगान सीम मी भी भूतत है जीताहरू -रर का । इस क्षत्रप उन्नास है गन हिंग र आग वि । में कि _{स्वर्} 🗝 ਗੁਲਾ ਅਤਵ ਬਾਹਰਾ ਹੈ।

द्र क्रिक्त लिंद क्रम उन्हें गुक्कार विष्य तार क्रांचा भगता करते भी ग्राम्बर क्र ਕਰ ਹੁਣ ਅਕਤਣ ਵਾ ਕਿ ਹਾਂਗਾ ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਮਹੇ ਨਾਲ ਸਤ੍ਹਾਂ ਕਰ ਹਾਂ। ਹਰੰਗਾਕ ਤਕ ਹ ਰਾਕ ਹੈ। ਵੱਸ ਜਾਵੇਜਾ u । ਸਾਫ਼ ਕਲ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਮੀ ਵੀਰ ਨੂੰ ਸਨਹਾਂ ਕਰਨ _{ਸਾ}

लंड' करने इल्डिक र विक्षा जिस्ताने कामम करणा कि नेट १००४ तम ੂਰ ਪੇਸ਼ ਦੀ ਹੜ੍ਹ ਬਾਲ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਸਾਕਿ ਸਾਕਿਦ ਸਹਾਦਾ ਨਾਟ ਸਟੂਕਾਰ ਵਿਸ਼ਕੀਨ _ਸਕਾਰੂ ਕਰ ਕਰੀ ਦਸਤਾ। াহ্যল লাগ

दर अर कर विकास रामें भा गए उसेना ग्राफ साम यह कर है। ਲੇ, ਜਾਂ ਹੁਣ ਨੇ ਨਰਜਵ ਜਿੰਘ ਵੀਏ ਹਰਾ ਦਾ ਹਾਲ ਜਾਂਝ ਪਹਿਆ। ਫਿਰ ਵਰ ਭਾ ਪਾ, ਜ ा भार्त उस राज्यका सत्र महारा सनाहे गा।

में क्षांत्रका भर्मी हा रीमका बेम बन्नस बन्नरा है हिम बन्दर राज्य है। ਜ਼ਵਾਬ ਹੈ। ਵਰਾਕ ਰਹਿਮ ਕਿ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਾਂ ਕੁੰਮੀ ਗਵਾਡ ਸੀ। ਵਿਸ਼ਾਨਸ ਨਹਾਂ ਸੰਦਿਸ਼ ਕੇਂਗ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਦੁ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਤੂੰ ਵਿੱਚਿਆ ਕਸ ਵਿਚ ਬਦੀ ਹੋਵੇਜ਼ਾ । ਜਨ ਤੋਂ ਬੇ ਸ਼ਜ਼ਾ ਦ ਨਾਲ ਸਭਵਾ ਕਿਉਂ ਭ ਵਾਰਦਾਰ ਦੇ ਸੰਗੇ ਕੁਝ 'ਤੇ ਕਈ ਗਵਾਰ ਜੀ ਨਹੀਂ ਮਨੀਆ ਜਾ हा प्रात्ति प्रार्थितका को पहलाना अनुस्ति। हाथी भेते हे अल्पान को नुकेतका ह्या तेर सर शार जित द्वा संश्वास्त्र ।

ਕੇ ਫ਼ਿਲਾਨ ਵੱਸਿਆ ਕਿ ਸਵਾਲ ਸਮਾਂ ਦਾ ਨਹੀਂ , ਸਵਾਲ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਜਾਂ ਹੈ। रक्षेत्र गरे व पुरुष अध्यक्ष विशेष प्रदारा स्थाना हो है।

ਕੇ ਕਾਇਆ ਵਿੱਚ ਭੂਜੀ ਨੂੰ ਸਮੂਤ ਸਕਦਾ ਵਿਚ ਸਾਤ ਸ਼ਰੂਮ ਦਾ ਮੁਖਾਲਾ 'राजनक पुले तुरु दिल श्राह राजा । '

ਾਤੇ ਵੱਗ ਖ਼ਾਰਤੀ ਜਲ ਨੂੰ ਸਮਝ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਗ੍ਰਿਸ਼ਆਪਣਾ ਹੀ ਲੱਕ ਹਵਾ। ਭਾਵੀ ਹਨ ਵੱ ं दर्भण द शीनका सूच केंद्र दिस अग्न द्वारोकन मी, दन कक्षारण रे.सी वे क्षणाहरू दिन क्षणात के बनाने हा जिसे छ है तुराना। भेरे छतो => ८४ ा ४ मी गरा है मारत चाइ स्टीम्स कर अगलाको भी।

्राच्याच प्रत्यंत्रका विभिष्टि साम ने जी अविकार जा सार्विह राजी र क्षा नाम (इ नक्षा) यु क्षेत्र व्यक्त व्यक्त क्षा वर्ष क्षा वर्ष व्यक्त व्यक्त वर्ष

बन्धा है। व श्रीय १८ वरत भूताधन उच्या ही मंत्रा है। - ३ वर्ष र ए वड़ भवना सम्भव देव अन्तर प्रभाग वास्त्र मा व्यक्ति व वीह - - स्व कर र तह है। व स्था के सर्व के सर्व है। व स्था के कर में कि कि किर्देश रहारको अवस्था अवस्था समिति ।

है। नगरी महत्वाच रण पंच तो यही हमते ५००० हमा वर्ष म्युः लोक्सं धुभीभरण ही औं च वन यथी है। हिए । एकका मिलाका सी पुमानस रहाक बनता । वेधन पुरीवार साथ हा राजा इत् भ त नहीं सर ॥ ॥

भ्री इस्टीसा कुल्याम स्वीचात्र करते समाचनमा है। ११४ भाग हर

ਰੂਮ ਜਲਾਉਣ ਦੀ ਹੀ ਜ਼ਸੂਰਤ ਹੈ ?

क्कांस्ट हे एतिएक कि को बाग अध्य छ। इन स्टिंग निवादी अस्त उत्तर ਗਿਣ ਸ਼ਜ਼ਾ ਹਵਾਰ ਲਵਾੜਤ ਹੈ। ਇਹ ਦੀ ਭਗਤਾ ਹ ਦੁਸ਼ਿਆ

भ अनेवान वर्षात्र वर्षात्र वर्षात्र स्थान है। कार्य है।

ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮਾਸ਼ ਦਾਲ ਮੌਕ ਜਲ ਜਿਹੂ ਲੁਆਆ। ਜਿਸ ਦਾਤ ਮਨ੍ਹ ਸਤ੍ਰ ਕਿਤਾ (ਆਣਾ ਸਿਨ कु लात भी अ लिम रोन्स विकासन वाधका जिला देश किया उन वरती अभी आहा भिन्नद् शक्त संभिष्म की उभाग्नता सन्तर्भभ न प्रविक्रणकर न । इस् गर्भ।

ਮੈਂ ਰਹੁਰਾਇ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਪਾਨੂ ਕਨਾਰ ਅਖਨੇ ਹਾਥਾਆਂ ਹਾਂ। ਨਹੇ ਹਾਂ ਗਿਜਾ ਸਾਂ ਨ ਮਨ ਜੋਕਾਂ ਹੁਆ ਹੀ ਅਤਾਜ਼ ਨੂਡੀ ਪਰੰਘ ਹੈ ਨਿਹਾਲ ਮੀਂ ਸ਼੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਹੈ ਜੋ ਸਮਝ ਗਿਆ दि मेर्न जीर भव रहे वह दी दक्षा संदर्भिका से छल्या स्वाधिक पान राजनिक ਵਾਈ ਛੋਹਕ ਵਿਚੀ ਆ ਰਹੀ ਸੀ।

ਇਕ ਵਿਕਾਰਾ ਜ਼ੋਰ ਦਾ ਸ਼ਿੰਦੀ ਫ਼ਰ ਜਿਹਾ।

ਵਿਚ ਸਿ ਕੀਰ ਸਥਦੇਵ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਅਵਾਦ ਜਾਵਕ ਵਾਸ਼ਿਕ ਹਿ ਕੇ ਆ ਨਿਆ ਹੈ ਤੋਂ ਰਕਮਰ ਵੀਤ ਬੜਾ ਪਿਲ ਤੋਂ ਬੁਸ਼ ਹੁੰਦਿਆਂ ਵੀਰ ਕਾਤਨ ਜ਼ਿਪੋਟੀ ਨਵਾਂ ਬੜੀ ਬੁਕਾਵ ें अहर भी हाड़ी तपनी। में ६ सी सान को अहरन होंचे ताह सी वारी।

ਸਤ ਕਮਜ਼ ਵਿਚ ਫ਼ਿਲ ਕਿਲ ਹਰਮਨ ਸੀ ਨਹਾਂ ਹਾਹੀਂ ਸਭ ਨਾਲ ਨਵਾ-ਸਾਰਿਆ ਬੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਸਤਦੀ ਸੀ। ਜਾਵਾਤ ਨਾਲ ਹੀ ਵੀ ਮੁਸਤਾ ਵੀ ਸਫ਼ਿਆ। ਜੀਜ ਦਾ ਪਲ वी भरवान मित्र सबस की उक्का पर र किंग मर्दे मार्शक करू^ल कराव दिन रिष्टुल्ल सिंध के बार्ग्डर है है है , जे तर शहर हो है जा सन्।

तर अभी होत्यका का तर का तथा। यह तिक तिक प्राप्तिका किया हेस चेंच पन एक नद्भी । हम्मेरण विश्व राष्ट्रण वेळ राज विश्व एक स्वर् ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਅਦ ਨਿਹ ਅਵਾਤਰ ਇਕ ਕਲ ਦਾ ਗੁਆਏ ਜਿੰਘ ਵਾ ਕਿ ਦੇਣ ਮਾਣ ਮਿੱਚਲ ਸਨੂੰਬੀਤ ਜਿਹਾ ਗੁਰਤ ਨੂੰ ਕਿ ਪੜ੍ਹੀ ਵਰਤ ਤੋਂ ਪਨ ਵੀਵਾਆਂ ਨੂੰ ਮਾਤਿ ਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਵੈੱਦਆਂ ਨੂੰ ਸਬੂ ਤੋਂ ਵਿਚ ਦਾ ਸ਼ਾਹਵਾ ਸ਼ਾਹਰ ਦੂ ਨਗਰਤ ਨਿਆਂ ਤੋਂ ਤ੍ਰਿਸ਼ਵਾਵ ਸਭ ਪਤਾ ਤੋਂ

्राष्ट्रक त्र अवस्थ करेन क्षणा न श्रामीतन्त्र सिक्त रही धर मली। इस च भूड लें कर है है अल्ड्र किन कहाड़न कि में किन्द्र दिक्य मुख्यालम् स्थाप् । इत्यामुद्रा तरे संद्रामा स्वरूपक् स्वाप्तास के साज्य मा (सार्वा चार विकास कारी नाल गांध कारी मार्ग कारी का ਅਗਾ ਵਿੱਚਆਂ ਨੇ ਸਥਣ ਚੱ^{ਚੇ} ਹਾਂ

੍ਰਾਅਦੇਵ ਸਿਹਾ ਜੋ ਨਿਰਮਲ ਇਸ ਸਾਡੇ ਵੈਦਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਸਥ ਜਾ ਸਮੀਨ ਕ ਬਾਅਦ ਪੂਰੇ ਕਤੇ ਗਏ ਸੀ। ਸਮਾਵੇ ਹਿੰਸਾ ਵੀਰ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਇਜ਼ਮਕ ਬਿਸ਼ ਨਾਲ ਦੇ ਕਾ ਪ੍ਰੀਪਿਆਰ ਦੇ ਮੋਟਰ ਸਾਈਕਲ ਪੂਨ ਜਾਂ ਲੋਡ ਆਫ਼ਿਆ ਸੀ ਿੰਡ ਕਾਲ ਵੈਰਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਦਿਆਂ ਸੀ। ਇਹ ਸਮਾਨ ਵੈਟਿਆਂ ਨੂੰ ਆਫ਼ਨ

ਜਾਂ ਜਿਸ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ

ਕੇ ਰੁਪਰਦ ਜਿੰਘ ਵੀਰ ਸੂਚਾ ਹੈ। ਸਮਝੌਤ ਬਾਅਦ ਕਰਿਆ ਗਿਆ। ਪਰ ਪੈ ਜਿਨਾ ਜਿਸ ਕੀ ਚੀਜ਼ ਤਾਂ ਵਿਗਤਆਂ ਜਿਹਾ ਕਈ ਘੜੀ ਇਹ ਜਿਹੀ ਨਹੀਂ ਹਵੇਗੀ, ਜਦੋਂ ਮੌਨ ਸੁਕਸਤ ਕੀਤੇ ਦਾ ਵਿਰੁੱਤਾ ਸਰਕਰਾ ਨਾ ਹੋਏ ਜ਼ਿਊਜ਼ਿਸ਼ ਮੈਂ ਕੇ ਮੁਖਦੇਵ ਵਾਲੇ ਜਿੰਨਾ ਜਿਸ ਹੈ। ਸੁਖਦਾ ਵਿਚ ਹਨ, ਇਕਕੇ ਬਹੁੰ ਬਾਰੂ ਦਿਨ । ਇਹ ਰੋਕ ਕਿ ਹਨ ਐਕਸਤਾ ਵਿੱਚ ਦੀ ਇਕਟ ਸਥਾ ਕਿਸ ਦਾ ਸਾਣ ਹੋਣਾ ਤਾਂ ਇਹਨੇ ਕੇ ਜਾਂਦੇ। ਸਾਡੀ ਆਪਸ ਵਿਚ ਕੁਝ ਗਿਆਦਾ ਹੈ ਬਾਜ਼ੀ ਜੀ ਵਿੱਚ ਗੁਮੀਰੀ ਆਰਿਆ ਵੀਰਾ ਸਾਤ ਹੀ ਬੜੀ ਬਣਦੀ ਸੀ।

ਜੋ ਜਦਵਾਦ ਦੀ ਹੈ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਦਾ ਜੋ ਦਾਹਾ ਬਾਰੇ ਵੀ ਹੋਸਿਆ ਤਾਂ ਇਹ ਦੀ ਰਹਿਆ ਤਿ ਜਾ ਵਜ਼ ਲੱਭ ਬਾਅਜ ਅਨੀ ਰਿਹਰੇ-ਕਿਹਾਬ ਜਸ਼ਦ ਸੰਘੇ, ਵੀਰ ਜੋ ਜੋ ਪੁੱਛਆ ਤਿ ਜਾਰੇ ਜਿਸ ਤੋੜ੍ਹਾਂ ਖਤ ਗਏ ਸੀ ਹੈ ਕਿਵ ਰਹਾ ਜੋ ਕਿਹਾ ਕਾ ਫਿਸਾਣ ਦਰਦਾ ਸ਼ਣ-ਕਰਾ ਹ ਪਾਰਟਰ ਪਿੰਦਆ । ਆਪਣੇ ਪਿਲਾਂਡ ਬਾਰ ਦੀ ਮੈਂ ਜਾਰਾਆਂ ਗਲਾਂ ਵੀਰ ਨੂੰ ਦੁਸਾਂਦਾ। ਜੋ ਵੀਰ ਨੇ ਦੁੱਖਿਆ ਕਿ ਸਹੁਤ ਸਾਗ ਪੀਸ਼ਾ ਅਧਿਆਣ ਵਾਲੀ ਬੈਕ (5 70 ਕਰੜ) ਦਾ ਕਿਤੇ ਪਿਆ ਜੋੜ੍ਹੇ ਪਤਾ ਸੀ ਪੜ੍ਹੇ ਜੇਗਤੀ ਦੁਸੀਸ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸਨੀ। ਉਸ ਪੈਂਨੇ ਬਾਰੇ ਤਾਂਗਤੀ ਜਿੰਤੇ ਹੁੰਦਾ ਵੀਰਾ ਸਵੇਜ਼ੇ ਪਤਾਰੇ।

ਆ। ਵਾਲੇ ਮਾਨ ਅਦਾਅਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਗੋਮਾ ਗਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਵਸਤੀ ਗਤੀ ਵਿੱਚ ਅਸਾਬਿਆ ਗਿਆ ਤੋਂ ਬਾਕੀ ਵੀਰਾ ਨੂੰ ਵਧਰੀ ਵਿੱਚ। ਅਸੀਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਜਾਂ ਕੇ ਇਸ ਵਿਕਵੇਂ ਹੈ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਵਾਜਿਆ, ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਵੇੜੀ ਦੂਰ ਵੀਰ ਹੁਕੀ ਬੋਨੇ ਸੀ ਕਿਰੋਇਕ ਹੈ [

ਜਨਦਰ () ਹਨ। 'ਤੇ ਪਾਣਿਆ ਸੀ। ਜੈ ਇਵਕਲ ਤੁਰਤ ਹੀ ਸੀ ਮਕਦਾ। ਨੇ ਸ਼ਬਦਰ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਰ ਆਉਣ ਲਈ ਸਿਮਾਤਾ ਕੀਤਾ।

ਵੀਤ ਨਾਜ ਨੂੰ ਹਵਿਆ ਪਰ ਜਾਂਦ ਸ਼ਹੀਰਆ ਨਾਜ਼ ਕਰ ਦਿਵੀ ਹੈ ^{ਦੂਜ਼} । ਫਿਆਪਸ ਸਿਟ ਆਪਸ ਵਿਚ ਗੋਲਾ ਬਹੁਨ ਨਾ ਜਿਹਾ ਦਿਹਾ। ਵਾਵੇਂ ^{ਸੁਆ}ਂ ਕੋਈ ਵਾਸ ਰਾਲ ਨਾ ਕਰ ਸਕ ਪਰ ਵੀਕਾਣ ਜਿਹਾ ਜਾਂ। ਪਰ ਤਾਂ । ਰਿੱਧ ਦੇ ਐਂਡਰੀਸ ਮੇਰੇ ਕਲਾ ਪੁਛ ਕਰ ਨਿਊ ਕਿ ਸੀ ਸੀ ਕਰਾਤੀ ਕਰਾ ਕਰ ਰਹਿੰਦੇ ਸੀ ਕਿ ਕੋਊ ਪੰਜਾਬ ਪਲੀਬ ਵੀ ਵਿਸ਼ਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤੋਂ ਹੈ । ਇਹ ਦ ਰਹਿੰਦੇ ਸੀ ਕਿ ਕੋਊ ਪੰਜਾਬ ਪਲੀਬ ਵੀ ਵਿਸ਼ਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤੋਂ ਹੈ । ਇਹ ਦ ਵਿੱਚ ਦੀ ਭਵਲ ਮਕਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਸਕ ਵੱਧ ਵਾਰ ਨਵਲੀਆਂ ਵਿਚ ਦਾ ਨਾਂ ਵ

ਅਸਤ। ਫਿਕ ਜਾਂ ਕੇ ਜਿਨਾ ਬਾਅਕ ਮਕਤੇ ਨੂੰ ਵਜੇ ਜਨਾ ਜਾਂ ਸੀਨੀਆਰ ਹਨ੍ਹਾਂ ਨਾ ਕਿਸਤਾ ਹੈ। ਫਿਰਸਤ ਸਮਾਹੀ ਸਟਰੇਦਰ ਐੱਡ ਆ ਜਦੋਂ ਜੀ ਰਜ਼ਲ ਵਾਲਮ ਫਿਰਸਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ ਫਰਸੀਸ ਬਜਾਕਿਸੇ ਹੋਰ ''ਨੇਨ ਕੀ ਦੇ 'ਵਿਸ਼ਗ ਹੁਸੀਂ ਤੇੜ੍ਹ ਹੈ ਜਿਸ ਕੈ ਜਾਂ । ਜੀ ਜਿਆਵੀ ਕਰ ਲਈ ਤੁਨਾਲ ਵੀ ਜਰ ਨਾਲ ਅਤੇ ਜ਼ੁਰੂ ਕੁਸ਼ਸਤ ਵੀ ਹੈ ਹੈ। '' ਜੀ ਜਿਆਵੀ ਕਰ ਲਈ ਤੁਨਾਲ ਵੀ ਜਰ ਨਾਲ ਅਤੇ ਜ਼ੁਰੂ ਕੁਸ਼ਸਤ ਵੀ ਹੈ। '

ਜੀ ਜਿਲਦੀ ਕਹੀ ਲਈ ਤੋਂ ਸਾਲ ਦੀ ਸਹਾਤ ਜੋ ਗਏ ਹੈ ਹੈ। ਫਸਲਾ ਕਿ ਜਾਂ ਦਾ ਮੋਹੀ ਸੰਬਾ ਬਕਲ ਰਹੇ ਹਨ ਦਾ ਕਿਹਾ ਸਿਧਕ ਤੋਂ ਤੋਂ ਜਾਂ ਤੇਹਾ ਹੈ। ਰੂਸੀ ਫਿਲਤੇ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਤੂਕੀਆਂ ਕਲਾ ਜਾ ਵਿਚ ਰਹਿਆ

ਤਸ। ਫਲਤ ਸਦਾ ਕਰਨਾ ਰਤਸ਼ਾਸ਼ ਦਲ ਸਾਹਿਬ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦਾ ਨੁਕਾਸ਼ ਦਾ ਜਾਂਦੇ ਨੇ ਸਾਹਿਬ ਵਾਈ ਲਗਿਆ ਕਿ ਸਾਹਿਬ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦਾ ਜਾਂਦੇ ਤੋਂ ਜਾਂਦੇ ਤੋਂ ਜਾਂਦੇ ਸਾਹਿਬ ਕੀਤਾ ਸ਼ਰਤ ਸਮ ਕਰਿਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਜਾਂਦੇ ਤਰਤੀ ਮੰਤਿਆ ਕੀਤਾ ਸ਼ਰਤ ਸਮ ਕਰਿਲ ਹੈ। ਬਣਾ ਸ਼ਰਤ ਸਾਹਿਬ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਦਲਾ ਜ਼ਿਕ ਕਰਤ ਨੂੰ ਵੀ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵੀ ਹੈ ਗਈ ਸੀ ਤੋਂ ਜਾਂਦਾਆਂ ਹੀ ਬਣਾ ਸ਼ਰਤ ਸਾਹਿਬ ਸਾਹਿਬ ਜਿਵਦਾ ਹੈ।

ਦਿਤ ਸੀ। ਕਿਹ ਮੈਂ ਤਰਨ ਲੱਗਆਂ। ਪੁਲਿਸ ਵਧੀ ਦੇ ਬਾਹਰ ਆਗੂ ਜੋੜਾਰ ਵਤੋਂ ਤੋਂ ਕੀਤਾ ਜੋ ਵਾਂ ਤੇਬਾਰੇ ਵਤਣ ਬਈ ਕਿੱਤਾ। ਵਿਚ ਮੁਸੀਆਂ ਆਪ ਤੋਂ ਪੁੱਸੀ ਬੁਧੂ ਕਿ ਬੁਦੂ ਗਤੀ ਵਿਚ ਪਾ ਕ ਕਾਰੂ ਪੰਜਾਬੰਟ ਦੇ ਸਤਰ ਬੁਅਦ ਮੈਂਧੂ ਨਾਇਤ ਜ਼ਬਾਵਿਰ ਪ੍ਰਸੰਜਾਵਿਕਾ ਵਿਸ਼ਸ਼

ਹਰਤ ਤੋਂ ਬੀਅਰ ਮੇਤੀ ਮਲਾਹਾਂ ਤੇ ਤੋਂ ਸਾਵਾਜ਼ੀ ਵਿਲਾਜੀ ਅਜ਼ਾਈ ਮਿੱਤੇ ਤਿਹਾ ਜਾਣੇ ਕ ਵਿਚੋਂ ਦੀ ਮਿਲਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਿਵਤੇ ਪੰਜਾ ਸ਼ਾਹਾ ਕ ਜਿਣਾ ਲਈ ਕਿੰਦੇ ਕਿ ਰੋਕ ਜਾਣ ਸੁਕਤੇਟ ਤਾਕ ਮੇਰੀਆ ਆਈ ਬਰਪਾ ਹਵਾਲਾ ਸਨ ਇਸ ਕਰਕੇ ਹੀ ਕਿੰਦੇ ਸਾਵਾਜ਼ੀ ਤੋਂ ਬਹਾ ਸਮਾਦਿਤਾ। ਮੈਂ ਪ੍ਰਸੰਤਾਮ ਦੇ ਸ਼ਾਹੂਣ ਹੋਏ ਉਸ ਦੀ ਸਾਵਜ਼ੀ ਨਾਂਤੀ ਤੋਂ ਵਾਲਿਸਤਾਨ ਦੇ ਸਮਾਦਤਾਰ

ਸੁਪਰਡੇਟ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਇਸ ਕਰਤ ਅਤਵੀਂ ਹੁਰੀ ਸੀ 'ਚਉੱਤਿ ਉਹ ਸੇਲ ਆ 'ਨਾਲਾ ਜ ਵਿਚ ਸ਼ੂਟਕੇ ਸਾਹਿਬ ਨਹਾਂ ਸੀ ਕੋਲਣ ਦਿਸ਼ਾ ਕੁੜ ਵਿਚ ਨਿਨ ਜਿਹਾ ਸਵੀ ਕੇ ਵਾਸੀ ਜੁਆਬਰ ਨੈਂਦ ਸੀ ਤੇ ਹੁਸੰਸਾ ਬੰਦ ਰੁਖਦੇ ਸੀ? 'ਤੇ ਹੁਸ ਵੀ ਸੁਪਰਤੇਟ ਮੇਰੇ ਸਾਹਤ ਆਉਂਦਾ ਨੀ ਨ ਉਸ ਦਾ ਗਾਣਾ ਨੇ ਬਾਦਾਗਤ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਵਿਚ ਇਸ ਬਾਦਾਂਆ ਸਾਧਤੀਨ ਵਟੀਕਾ ਤੁਸਰ ਨੇਵ ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਮੇਸ਼ ਕਾਇਣ ਲਗਾਂਕਿਆ।

ਨਾਮਿਕ ਜੰਗ੍ਰ ਵਿਚ ਮੈਂ ਸਟੋਰ ਇਸ ਵੱਧ ਇਸਦਾਨ ਬਸਤ ਸਾਣ ਕਾਨ ਹੈਏ ਜਦਾ ਸਾਂਤ। ਜਾਤ ਦੇ ਪ੍ਰਵਰ ਸਕ ਲਗਾ ਜੀ ਜਾ ਸੀ। ਵਰਤਾ ਗੁਰ ਸਮਸਦੀ ਸਮੇਸ਼ ਸੀ ਹਾਂ ਸਨ ਤੋਂ ਬਾਕੀ ਸਦ ਕਾਫ਼ੀ ਬੁਟੀਆਂ ਦਾ ਸਾਣ ਕਾਂ ਦਾ ਗਾਸ ਸੀ। ਜਾਂ ਦਾ ਜੀ ਸੀ ਅਸ ਸੀ ਦਾ ਤਵੀਂ ਵੀ

ਾਸਕਾਰੀ ਸਨ ਦਾ ਅਤਲ ਨਹੀਂ ਸਾਂ ਸਤੰਦ । ਉੱਥਾ ਦੇ ਹੁਣਾ ਹੈ ਸਥਤ ਸਵਾਹੀ ਸੀ, ਮਿਹਤ ਹਵਾ ਹੀ। ਭਾਲਜ ਸਰਵਾਈ। ਮੋਹੜੀ ਕਦੇ ਕੋਈ ਆਈ ਗਾਮੀ ਵੱਡੇ ਵੱਧ ਕੇ ਹਨ। ਸਹਾ ਸਵੇਂ ਸਮਝੰਤੇਤ ਸਹੁਤ ਸਫਤ ਸੀ ਇਸ ਭਾਰਤ ਕਈ ਵਾ ਬੰਨਨ ਜੀ ਇਸਤ ਜਿਸ ਦੀ ਕਸਤਾ। ਇਹ ਸਕੋਂ ਕਿ ਸਵੇਤੇ ਗਿਸ ਜ

103

ਂ ਈਮ ਕੁਫ਼≥ ਤੇ ਟਾਈਮ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਦਾ ਦਾ ਵਿੱਚ ਜਲੂਚ ਨੂੰ ਵਲਾਉਣ ਤੋਂ ਲਈਵ ਪੂਛਣਾ। ਫਿਰ ਟਾਈਸ ਜਾਂ ਵੱਜਣ ਲੱਗ ਪ੍ਰਦੂ ਸ ਉਤਾਉਰ ਕਰੀ ਸੀ। ਬਣ ਵ*ਿੰਗ੍*ਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਆਪੇ ਹੀ ਜਾਰ _ਪ ਜ਼ਾਵਾਂ ਸ਼ੜ੍ਹ ਮੈਂ ਫ਼ਿਲਵਥ ਗੱਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਆਦਾ। ਚਿੜ੍ਹ ਕਰੀ ਇਕ ਹ ਪਾਸ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਵਿਸ਼ਕਾਨ ਵਟੈਟਾ ਕਰਨ ਲਈ। ਫਿਰ ਬਾਅਦ ਨੂੰ

ਨਾ ਕਰ੍ਹੀਤ ਮੇਨ ਕਾਫ਼ੀ ਮਹਿਸ਼ਗ ਦੇਣ ਲਗ ਪਿਆ। ਜਵਾਕੀ ਵਿਚ ਦੀ ਦੇ ਵਾਜ਼ੀ ਹੀ ਲੈਂਦ ਜ ਤ ਤੰਗ ਡਰਕਾ ਨਕਰੋਵਰ ਜ ਪਾ ਹੈ ਬਤਾਅਦੇ ਸੀ।

ਜਵ ਵਾਸ਼ ਸਾਹਵੇਂ ਸੀ ਹਿਤ੍ਰੇ ਪਹਿਲਾ ਅਦਾਪੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨ ਗੁਮਲਡੋਟ ਦੀ ਸ਼ਹਿਸਤ ਬੀਕੀ, ਅੱਜ ਤਕ ਇਕ ਨੇ ਕੁੱਤੇ ਬਹਿਜਦੀ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਈ, ਬਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੁਬਦੀ ਨਾਂ ਜਿਹੜੇ ਕੈਵੀ ਤੇ ਸਮਾਫ ਵਾਲੇ। ਭਿਸ਼ੇਕਿ ਇਹ ਭਸ਼ਤੇ ਉਤਰ ਕੇ ਆਪ ਹੀ ਕੈਦੀ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਹਾਜ਼ ਦੂ

ਪਰ ਮੋਟਾ ਤਾਂ ਇਹ ਹਾਲ ਜੀ ਕਿ ਭਰਾ ਵੀ ਮੋਹੋ ਜਾਮਣ ਸੁਧਰਡੀਟ ਆਉਂਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਹੁ ਮੈਂ ਡਵਿਦਾ ਹਵਾ ਮੀ-। ਸਾਲਿਆ। ਕਰ ਜੈ ਤਗ ਜਿੰਨਾ ਬਰਨਾ। ਤਰ ਬਚੇ ਜਾਰਨੇ ਵਾਂ । 🕆 द ∄ा दर्शला।

ਨਵੇਂ ਅਤਕੀ। " ਇਸਦ ਖੁਨ ਦੀ ਬਹਿਨਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਵੀਂ। ਜਾਂ ਉਸ ਨੇ ਕਹਿਤਾਂ "ਅਸੀਂ ਨਾ ਉੱਪਤ ਦੇ ਹੁੜਮ ਜੀ ਬਾਖਣਾ ਕਰ ਵਰ ਗੁ "

ਵਰਵਾਜ਼ ਦੇ ਬਾਹਰ ਸੀ ਆਰੂ ਹੈ। ਦਾ ਇਕ ਜ਼ਿਆਰ ਵਸੰਸਾ ਸਟੇਨਤੰਨ ਸ਼ੜ੍ਹੇ ਹੁਣ ਨਿੰਘ ਭਰਭ ਹਵਜਾ ਸੀ। ਜਿਵਾਂ ਗਲੀ ਚਲਵਿੱਤ ਹੀ ਲਗਾ ਜ਼ੁਦਾ ਹੈ।

ਉਸੇ ਨੂੰ ਤਕਲੇਫਨ ਛੇ ਮਹੀੜ ਹਿਹਾ ਹਨ ਤੇ ਫ਼ਿਰ ਆਹਿਸਤਾ ਆਹਿਸਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਵ ਕਬ ਨੂੰ ਵਰ ਕੇ ਖ਼ਤਤਾ ਸਿਖਿਆ, ਜਿਵਾਂ ਸਦੇ ਮੁਜੇ ਨੂੰ ਵਰ ਤੇ ਬੜ੍ਹਨਾ ਸਿਖਦੇ ਹਨ।

ਫਿਰ ਮਹਿਜਾਂ ਸਹਿਜੇ ਮੈਂ ਕੰਚ ਨੂੰ ਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਹਜ਼ ਕੇ ਤੁਹਾਬ ਲੱਗ ਜਿਆ, ਕਮਾਵਿ ਆਵਰ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਹਰ ਤਾਂ ਕਵਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਮਦੇ ਦੇ ਬਾਹਰ ਸਰਪਤਾ ਸੀ ਤਾ ਉਨ ਤੇ ਬਾਹਰ ਗੁਲਣੀ ਲਾਲੂਹੇ ਸੀ ਤਾਂ ਕਿ ਲਾਹਰ ਕੁਝ ਨਾ ਜਿਪ। ਅਸਮਾਨ ਵੀ ਲਹੀ ਸੀ ਦਿਸਦਾ।

ਪਰ । ਮਹੰਤ ਰਾਅਦ ਮੈਂ ਜੇਤ੍ਹਾ-ਪੌੜ੍ਹਾ ਤੁਰਨ ਲਗ ਪਿਆ ਪਰ ਛੋਤੀ ਬੜ ਕੇ ਸ਼੍ਰੇਨ ਕਾਵਾ ਕੀ ਤ ਲਾੜੀ ਝੜਾ ਚਰਦ ਕਰਨ ਲਗ ਪੈਂਦੀਆਂ ਸੀ।

ਵਿੱਚ ਮਾੜਾ ਜੀ ਤੋਂ ਐਣ ਸੀ ਖ਼ਵਾਂਉਂਦਰ ਵਿੱਚ ਖ਼ਾਲਸਾ ਮੋਟੀ ਮੁਲਾਕਾਤ `ਤੋਂ ਆਏਨ ਜੋਰੋ ਮਾਣਾ ਜੀ ਤੇ ਭੇਣ ਜੀ ਨੇ ਕੁਸ ਕੁਝਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ , ਮਾਤਾ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ- 'ਪ੍ਰਤਰ ਅਸੀਂ ਚਾਹਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਰੁਸੀਂ ਅਤਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਰੋ ਲਈ ਵੈਦਿਆਂ ਨੂੰ ਨਥਿਆਂ।"

ੱਟ ਜੀ ਨੇ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਵਿਚਾਹ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂ ਕੋਸ਼ ਕੁਸੂਖ ਕਰ ਲੈਂਟ ਗਵਾਂਦਾ ਹੈ।

> ਆਕਤੀ ਮਾਤਾ ਜੀ ਤੋਂ ਆਕ ਦੀ ਵੇਣ ਜੀ ਦੇ ਇਹ ਮਹਾਨ ਵਿਚਾਰ ॥5 ਬੋ ਮਰੀਆ ਪੁਜੀਆਂ ਆਏ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਜ਼ਾਰੀਆਂ . ਸੀ ਤਾਂ ਕੋਸ ਤਸ਼੍ਹਲ ਕਰੋ^ਜ ਕਰੀ ਕਮਿਲਾ ਹੈ। ਤਿਆਰ ਮੰਦੇ ਪਰ ਮੇਰੀ ਮਾਣਾ ਜੀ ਕੋ ਕੈ≯ ਨੇ ਮੁਕੂੰ ਇਹਾਫ਼ੀ ਨੂੰ ਹੈਰ ਪਾਰਆਂ ਕੁਤ ਦਿਤਾ,

हर में क्षित्र संयु दिया में पूर माम संयद का माई ਵੀਰ ਸ਼ਾਹੀਵੰਦਰ ਜਿੰਘ ਮਿੰਦੂ ਜਿਵਕਾ ਹਮਾ ਦੇ ਸ਼ਾਹੀਦਾ ਹਨ ਸਭਾ ਹਥਾ ਹਨ। ताली। विसंधित्व क्रिये प्रश्नी मता धाँ कर उत्तर क ਲਾ ਭਲ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ।

वर्ममां को मेषु है से निमार देशन अनुस्थान सम्मार है है है है है है है हो हे होती भागत भी में जिल्लामी नियम हो। असर अन्य के पिरुपार है। असर _{6 ਕੋ} ਡੇ ਮਰਾਹੌਕਾਨਿਕਲ ਗਿਆ। ਬਦਬਦੀ ਅਤਾ ਵਿਚ ਸਥੂਆ ਨਾਵਸੀ ਕੜੇ ਤਾਵਿਸ਼ਤ हरें जिसे तसक लेस विकास मा अन्यों भाषा 'में साह का एक किसीब ला। सद का ਛੀ। ਫਿਰੂ ਮੈਂ ਦਾਦਰ ਲੈ ਕੁਲਮਾ ਤੋਂ ਗਿਆ ਜੋ ਵੀਡ ਜੀ ਜਾਮ ਵਿੱਚ ਹੁਸ ਕਿ ਜੂਵ ਹਨ। 'ਇਹ ਮੂਤੀ ਸੂਡੀ ਵੜੀ ਕਮਕੌਰੀ ਹੈ, ਜੋ ਮਾਂ ਆਪਣ ਆਪ ਤੋਂ ਕਾਰ ਨਹੀਂ ਤੁਆਜ਼ਤਵਾਂ। ਕਾਈ ਵੀ ਵੇਂ ਮਹੀਬ ਹੁੰਦਾ ਸਮਝਾ ਮੇਵਾ ਬਕਬਦੀ ਹੀ ਹਨ ਖਿਤਕ ਜੰਦਾ ਖੁਕਮ ਸੀ। ਕੁਝ ਅੰਤ ਨ ਕੰਡੀਭਰ ਵਿਚ ਕੈਟਾ ਨੇ ਸਹੀਦ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਿਚ ਹੋਣ ਵਲਤੀਤ ਰਿਆ ਟਰਭ ਸਾ ਨ ਵੀਰ ਸਿੰਦੂ ਦਾ ਪਰ ਣਾ ਹੀ ਜਾਣ ਕੜਾਣ ਹਾਲਾ ਸੀ।

ਮਿੰਦੂ ਵੀਰ ਦੇ ਨੇ ਕਾਰੀ ਵਰਾਵਾਰ ਸਿੰਘ ਬਣੀ ਵਧੂਪਿਆਣਾ। ਵੀਰ ਤੇ ਸ਼^{ਿੰ}ਘ ਕਰ ਉਸ ਨੇ ਅਤੇ ਵੱਖਣ - ਜੂ ਸਿਤਨੀ ਪੂਰਾ ਕਰਤਾ ਹੈ। ਅੰਮੀ ਬਾਜ ਜਗ ਮੂਹ ਸੇ ਅਤੇ ਵਿਜਾ ਸੀ। ਇਹ ਵੀਰ ਵੈ ਮੇਰੇ ਕਰੋ ਵਾਲ ਜੋ ਫਾਲਦ ਦੇ ਨਾਮ ਅੱਸ ਬੀ ਘੀਟਾਨ ਕਾ ਵਿਚ ਸੋਟ ਨਾਲੀ ਵੀ ਸ਼ਾਹਰ ਵਿੱਚ ਵਿਚਲੀ ਪੂਰਾ ਕਰਤਾ ਹੈ। ਅੰਮੀ ਬਾਜ ਜਗ ਮੂਹ ਸੇ ਅਤੇ ਵਿਚਲੀ। ਇਹ ਵੀਰ ਵੈ ਮੇਰੇ ਕਰੋ ਵਾਲ ਜੋ ਫਾਲਦ ਦੇ ਨਾਮ ਅੱਸ ਬੀ मी के लाई को रोज असरे ए अभिना हो जिसे आधार कीए असर और असा हो है। ਕੁਆ, ਜਾਵੇ ਮੇਲ ਸੂਝ ਵੀ ਕਰਨਾ ਪਟ। ਵੀਰ ਨੂੰ ਨਾਡੇ ਲਈ ਗੰਜਮ ਦੀ ਕੀਦੀ ਪਤ ਵਾਈ

ਸਤੀਵ ਹਟ ਕਰਕੇ ਸਭੇ ਵਿਚ ਹੀ ਗੱਜ ਗਿਆ। ਨਾਮਿਕ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਹੀ ਇਕ 'ਚਣ ਸੁਖਦਵ ਸਿਘ ਕੀਤ ਤੋਂ 'ਲਾਮਲ ਵੀ। ਨੇ ਪਾਣ ਦੀ ਸਪੈਸ਼ਵ ਅਦਾਲਤ ਵਲੇ ਨੂੰ ਸਾਣ ਤੋਂ । ਸਾਣ ਦੀ ਸ਼ਾਮ ਦਾ ਸ਼ਬਰ ਨਿਕ^ਰੇ ਪੰਜ ਸਾਲੇ ਦਿ ਹਵਲ ਸਿਘ ਨੂੰ ਤੇ 7 ਜਾਲ ਮੁਖਦਵ ਵੀਤੇ ਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੇ ਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਵਾ ਹਿਵੀਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿਹਤ ਤਸਿਆਰ ਵੱਦਿਆਂ ਕੋਸ ਵਿੱਚ ਵਰਤ ਸਨ ਤ ਜਿਸ ਤੋਂ ਮੋਟਾਤ ਮਾਲੂੰਤਲ ਦੇ ਕੈਟਿਆਂ ਨੂੰ ਸਕਤ ਬਦੀ ਵਰਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਨ ਮਨਾਲਿਆ ਕਿ ਸ਼ੁਸ਼ਹਾਵ ਸਮੂਹ ਤੇ ਕਰਮਲ ਕੰਨ। ਚੋਵੇ ਜਿਵਲਾ ਹੈ। ਬਾਹਾ ਵੀ ਸੰਧ ਆਵਾ ਅਵਾਸਤ ਪ

ਰਹਿੰਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤਕ ਸਦਾ ਜਮਿਤ ਨਹਿੰਦ ਤਾਲ ਮੇਂ। ਦੇ ਮੀਆ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲੇ मेर दिसां सी भारते मुना जीवन क्ष्मिय मूसेका उ लीउ ताविट हाहे। ਰਾਹੀਂ ਦੇ ਹੈ ਕਿ ਕਰਮ

ਜਦੋਂ ਵੈਇਆ ਦੇ ਕਰਨ ਦਾ ਇਕ**ਪਾ**ਨ ਕੀਤਾ। ਭਾਈ ਜਿੰਦ ਦੀ ਜਸ਼ਾਨੀ

ਵਾਸ਼ ਵਾਰੂ ਹੁੰਦਾ ਅਸੀਂ ਕੇਟਟ ਗਏ। ਬਹੁਤ ਗਿਆਦਾ ਨੂੰ ਇਸ ਸੀ। ਵੱਧ ਸਨੂੰ ਨੂ ਰਮਾਜ਼ ਜੀ ਜਾਰ 'ਤ ਬਜ਼ਾ ਆਦੂਜੀ ਐਸ ਅਤੇ ਪੀ. ਵਾ. ਬਾਲੀ ਪੂਨਾ ਪੜਾਲ ਅਜੀ ਹੈ। ਜ ਸਾਇਦ ਫੈਟਰ ਨੂੰ ਹਰ ਸੰਦੇ ਆਰੂ ਹੈ। ਕਿਹਾ ਵਿਸ਼ੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦਿਨ ਬਹੁਤ 🔒 ਮੀ ਆਰ ਬੀ ਵੀ ਬੜੀ ਆਈ ਸੀ।

ਹਰਕ ਵਿਚ ਮੈਂ ਚ ਸਪਦਾਵ ਜਿੰਦ ਹੀਰ ਨ ਜਜ ਨ ਫਿਰਦ

ਮਿਸ ਮਤ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਤਰਦੇ। ਇਹੋ ਵਿਹਾਲਾ ਬਈ ਕਿਵਾ ਅਸੀਂ ਵਾਰ ਸ਼ਾਨੀਕਰ ਸਾਹਰ ਵੀ ਸਾਨ ਜਜ ਸਾਹਿ ਪੈ ਅਤਾਈ ਕਾਰਤ ਹੀ ਵਾਲਮ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਤੇ ਇਸ ਸਗਾਈ ਆਉਂ ਹਨ ਹੈ। ਸੁਵਾਈ ਸ਼ਾਜ ਵਾਂਦੀ, ਸਾਡੀ ਤੜਾਈ ਜਾਣੀ ਰਹੇਗੀ। ਅਸੀਂ ਵੇਤਿਆਂ ਵਰਗ ਹਮਦਾਂ ਨੂੰ ਨਾਲਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾਪਤ ਵੱਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਧੂ ਕੇ ਅਸੀਂ ਹੁਈ ਗੁਣਾਰ ਨਹਾਂ ਕੇ ਹੈ। ਹਿੰਦੀਕੇ ਸਪਤ ਵਗਰ 🖙 ਕਿਸੇ ਗੁਆਰਵਾਰ ਨੂੰ ਨੇਸਟਾ ਕਈ ਨੁਆਹ ਨਹੀਂ। ਉਸ ਨੇ ਸਾਂਝੇ ਕਿਸ ਆਸ਼। ਆਰ ਬੇਅਦਬੀ ਕੀਤਾ, ਵੱਜੇ ਤਾਂ ਮਨਾਮ ਕੁੰਦਰਥਾ ਜਿਆ ਨਿਘਾਵਾਲਾ ਨੂੰ ਮਹੀਦਾ ਹੀ ਹੈ। ਸੀ, ਜੋ ਜ ਬਈ ਅਸੀਂ ਇਸ ਹਕਾਰ ਨੂੰ ਸੰਧਿਆ।"

क्ष्मीन हिंच कभी 'प्राण्डन इस्से निरूपना'र भ सकत् हार् ਜਮਾ ਮੁੱਕ ਕਰਿਆ- "ਹਰ ਵੇਰ ਨਾਲ 'ਦਾ ਅਮਰਾਨ ਮਿਲ ਹ ਨਾ ਸਨ।।

ती राज ते के भगवास एक दिख्याहरू । इसिका । अस्तु वर्षकृत्य । या गार्व कर्ष ਜਿਲਤ ਜ ਜਾਅਦ ਸਾਨ ਹਨ ਜਤਾਰ ਸਪੰਜਤ ਤੌਰ ਜੋ ਜਿਲਿਆ ਤੇ ਲੀ ਤਿਹਾ

है। 'इरोसक्तर मिलक्स' ना बांच कही मसला अब कही हैन सरी है 15

ਅਸੀਂ ਮੁਕਿਤਾਰ ਨੂੰ ਅਰਸ ਵਾ ਹਨਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ।

ਵਿੱਚ ਜਜ਼ਾਣ ਪਾਣੀਮ ਨੂੰ ਕਿ ਨਾਂ "ਦੇਪਨਾ ਵਲ ਹੋਣ ਕੁਝਾ ਸਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਜਾਂ" ਵਾਹੀਦੀ ਇਹਨਾ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆਂ ਵਰੀਗ ਭਰਨਾ।

ਅਜੀ ਦੇ ਦੀ ਅਪਤਾਕਮਨ 'ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਨਿਸ਼ੀਆਂ ਸਨ। ਜਜਨ ਮਨਮੂਟ ਕਰ ਵਲਾਜ਼ । ਬਾਲ ਮੈਂ 12 ਸਵਿਆ ਦੀ ਕਪੂਵੀ ਸਟਵਾਇ ਜਕ ਨੂੰ ਦਿਤੀ।

ग्रामाल्ड क्रिया निवे UN 64 25 5 55

गेराहरूक मा गाउँ

and his and other title die bei ber bei ber beite be Harry they dow my to the to the tree special of

-0

unda bia no

ਭਾਈ ਜ਼ਿੰਦੇ ਦਾ ਅਦਾਲਤੀ ਖਿਆਨ ਸਾੜੀ ਮੌਤ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾੜ੍ਹਾ ਸਫਰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹ ਜਾਵਾ

क्षेत्र भागात्रक्त । स्थान 1800 = AUT 1 ला मधीनायों ते सह भी पूर्वा भूक्त प्रमुख होत्र को अस्तर है ने हैं भूत

के अब नेक्ष्री भाषात्र प्रोप्त व ता

भिन्नो । ३ ४ ४४

म अभिन्दिक्ष किल प्रशास व्यवस्थाति एक्ट को एक । हा ्च अप्रदा ॥ प्रकृति न भणावित्य प्रणाद ए । अस्तु १८. ९ क्षित्र के लेट छोड़ चवशाव चर्णनविष्य । य सराव्य व्यवस्थ प्रतार । उन्ह र त्यवुक्त की। त्र प्रित्रक । जन्म वर वर्ष है ३ क्या तथात समार्थ कर उप १००० हा मुख्य होत्रवास प्रविद्व हेरल भी । मुबल्य विभाव विभिन्न हो । श्रीका जा १००० मा कर्त है। एक किया पूर्व पर केंद्र केंद्र केंद्र केंद्र केंद्र के क्षेत्र के का का का क रहा साह दूर गाना जनक स्टिंग्स राहित है। इस उन्हों उनका करिया और विधाः क्षांत्र ज्ञाम समाय दिव्या स्थार । इति साम्य देश स्था । विधाः साम्य न करणे करणे रिर्भ हे अब स्मान्य काले ना ५००५० अध्य ह्राक्टर होसल्ट ४०००० । ਕਿਕਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਸ ਦਹਾਂ ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਕਾਰ ਦਾ ਪਿਛਾ ਕਰ ਹੈ। ਜਿਹੜ ਤੋਂ ਸੀ।

ਵੇਦਆਂ ਅਕਤ ਦੀ ਅਕਤੀ ਦਾ ਵੀਟ ਸੰਗ ਵਿੱਲਗ ਨਹੀਂ ਦਾ ਸ਼ਾਹਰ ਹੈ। " ਤਾਲ पट का बहुत्वान स्तित्वाक है । हुना है । का । े कुनुवा कर बहुता कर र ीवा काउं तीम के अध्यातिका गर्ने। स्त्री पत्न सम्बद्धान के विकास किया करणाहरू विक्रियाँ, अत्मन्द्रम कार्च अवत्। १ मार्गाल व्यक्तिम महिल्लाम करिन आजान वर्ष एक १ ਆਸੀ ਡੈਵਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰੂ ਕੁ ਜ਼ਿਆ

क्षण दिन भागिक भागा ता । तत्र ना भाग विना होताल का दिल्ला हा कड़ हिल्ला है उस स्थापन के अध्येश निकृत महिलाओं से अधी सकता के सुक अध्येश भवाकत शक्रात्रित ता था विकास को को है। भी प्राप्त के स्वार्त कि की को कि उन्हार ਵੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕਿਸਾ ਕੇ ਮੁਤਾ ਸਭਾਰਤਾ ਵੜ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਸੂਤਾ ਸਵਾਸ਼ਤਾ ਸਥਾ ਗਾਉਣ ਕਾਂਟ

भेटल कि हमाम जिल्लाम हिन्द कर हो। एउट र र १८०० विश्वतिक है प्राप्त है । दिल्ल में रहे दे हैं है । इसका मेर रहे हैं है किसान स्था । व व व्यापन व्यापन महत्व महत्त्व महत्त्व । 林春 海市 大江 人生 的复数自己人生国 的现在分词

ਵਦਾ ਅਤੂਤਾ ਨਾਂ ਪੁਰਾਸ਼ਜ਼ ਦਾਅਮ ਰਿਥੇਸ਼ ਦ ਖਿਡਾਫ ਦਿਤਾ इन इन्न 📲 १५५ ग्रह किला बहुत होला लालाम प्रतीका होहा। ন্তাল, সংক্ষা है और भूतान মহতা से न जनभावता ह ਆ ਗ੍ਰਾਹਿਕ ਜ਼ਬੂਦ ਪ੍ਰਾਂਤ ਅਤੇ ਕਾਰਗਾਰ ਦੀ ਕਰਮ ਭਾਵੀਂ ਸ਼ਹੂਦੇ ਜਾ ਚੋਰ ਜਾਨ। ਵਕਾਰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਉਰ ਅਵਿਅਦਾਰ ਕਾਈ ਹੈ। ਇਸਦ ਪੰਵਾ ਪਾਈ .- (ਅਨੂ- ਪੰਜਾਬ ਨੇ ਵੀ ਬੇਜ਼ ਵਿਚ ਸਨ। ਸਰਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਗੁਕੂਤ

ভত্যৰ সমীন মানিলা হৈছে যা যেও ইমাজ কুমু ই জানাল বিভাগ নামে লাখ স ਾ ਦੇ ਹੁਕਤ ਅੰਕੜ ਸਕਤੇ ਤੋਂ ਇਕਤੇ ਗੁਰਦ ਦਿਹਾ ਅਤੇ ਨਾਕੜ ਲੀਆਂ ਬਾਅਦ ਨਾਵਨ ਦੀ ਵਿੱਚ ਸਾਮਤ ਪਰਤਾਫ਼ਾਸ਼ ਕਰ ਵਿੱਚ । ਇਸ ਤੋਂ ਜਾਹਤ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਨਿਯ ਬਰਕਾਰ ਜਿਵਾ ਹੈ ਕਾਲ ਅਵਾਰ ਨਰ ਕਹੀ ਹੈ, ਪੰਜਾਬੇ ਹੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸ਼ਾਤ ਵਿੱਚ ਗੁੜ ਰਗ ਅਤੇ ਦੂ-ਵਾਸ਼ਾਵ ਦੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ। ਇਕ ਵਿਕਤ ਵੱਖ ਬੜ੍ਹੀ ਦੁਸਟ ਲਈ ਐਜ ਜ਼ਿਕ ा च प्रसार है हो को भी के हिन्न लाही है औम को उन की शितन अलहा को हो_कर ਭਾਜ਼ਾ ਹਕ ਤੋਂ ਚੜ੍ਹ ਪਜ਼ਦਾ ਅਕੁਸ਼ਾ) ਦਾ ਇਹ ਜਾਣ ਹੈ ਖਾਈਲ ਜਾਇਲ ਦਾਸ਼ ਗਾਂਮ ਤ ਕ ਜਾਂ ਗੁਰਾ ਪੰਜਾਬ ਭਦ ਅੰਤਰਾਂ ਅੰ ਇੰਕਰ ਲਗ ਗਰਾਂ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਪੁਰਾਬ ਦੀ ਮਿਲ ਜੀਆਂ ਜੀਵਰੂ ਲਿੰਘ ਦੇ ਕਿਆਂਕੂ ਦੇ ਲੋਖਾਂ। ਤੁਰੂ ਜਾਂ ਜਿਹਾਂ ਨੂੰ ਖੁਰਾ ਹੈ (ਕਾਰੂ ਤਾਂ ਦੇ ਕਿਤਾਰਕ कोशा जब सा बहुई। विवास वहन-इना मनदान रोका संकोब आकृता व ਜੀਰਜ਼ੀ ਹੈ ਹਨ ਵਿੱਚ ਰਹੁੰਦੀ ਇਸ ਰਾਜ਼ਮ ਸਜਰਾਜ਼ ਦੇ ਜਾਲ ਵਿਚਾਨ । ਕੁਸ਼ ਜਰਾਮ - ने की भराज सहिए जा हिंह , अ असी ते जाएक हुएँ कि सिनी हिंग के अपने बात ਹ ਹਨ ਦਾ ਕਿਸਾ ਕਰ ਦੂਸੇ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਲਗਸਮ ਕਰ ਹਾਂ ਕੈ।

सरकार गाँउ है र्लंडलाजान जरून विकार समान्त गर्भ गन्नदी। दिस्तर -केहीं - अकर कारण सहार प्रामीका कुद्दारी हमें हमारी का सी। दिल कहा देव-ਜੇ ਕਿਆਂ ਹਨ ਸ਼ਾਲ ਨਜ਼ ਇਜ਼ਹੂਨ ਜੋ ਤਹੁ ਤੋਂ ਮੁਤਰ ਤਰ ਹਵਾ ਪਿੰਜ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਵੀ इस इक्ट की पाने कि श्रीकित राजी है उदसे से इस ही विसार सोहकार के इन रा दिश भित्र बहुन। इन बारों भित्र मेर माल गाँग बंदरहरू अर्थ मा बानवहरू में तालु भी गामण असनव हिएक सिलनह संदर्भ शामभा ने विवास सर्वाते भारत समुद्राः, ।

च्⊏ा घट संध्यात र वाण बहात्री सा उन्साहाम बन्द साधन ले. ਂ ਗੁਰੂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦਾ ਕਰ ਹੈ ਜਿਹੜ ਹੈ। ਤਿਸ਼ੇਰ ਦੇ ਬਿਆਟ ਤੋਂ ਵੀ ਜੀਵੇਂ हर र भे ज हरकाच अस्ट स्ट्राइट के हैं।

अस्त्र व नावरंतन् हेंग्र र हरू र लेवर अस्टिक भी विकास वार वर्ष र ाव करने दिस्स तहा ने अप हैंस अपन्त्र की रहकान र पीर् र परवर्षे कुपल ने इ हेडबर राज्य धन इ सेस्टर, सङ्गीपना है। हिन्नी ने हे बर ्मन अपूर कर भी है। हिंद अगून की नह से दूमर अही , इंग्लेक क्रीक इस्ते हैं।

まみない 2 2000 La S. 上が、七二十二日 2 112 1 I want to the said to a late the of . भरतम विकास मी रहा में तह पूर्णत करता है। ए में अने जिसे केली हैं देश से अपने में किस प्रमाण कर ক টেছ হজু ই প্ৰিয় প্ৰাণ্ড প্ৰত । ১৯৯২ খন । হল ১০০ ১০ একে না পাট 'কিছে কা পাল নিজ কিছে আড়াক কৰে কৰা কৰা

ਅਤਿਆਮਰ ਦੇ ਕਰਨ ਇਥ ਹੈ ਹਵਨ ਸਮੇਂ ਸੂਜੀ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ कृत है का उक्तान स्टेंग अर्थ कार्य की मार्ग एक र्राप्त नी अर्थ है । १००० क्य कि एक कार्य रियम्प कि ४ वृज्योः भाराय राष्ट्रीरण आसू उन्हरीय है। जान प्रकार के 1 अनु विद्याम (निया के उप दिन दारी माल नहीं के..'का ਕਵਾਂਆਂ ਤੁਲੀਆਂ ਅਤੇ ਪੰਜਮਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹ ਦੇਵੀ ਹੁਣ ਹੁੰਚ ਨਿਵੇਂ ਸਲ ਤੋਂ ਵਾਲ ਤੋਂ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ইং ৰাজেশ জিলা বুলি শিল্পত খেল কৰি কৰি কলেক গুলি বি কোলোৱা ਲਿੰਡਿਬ ਸਹਿਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਵਾਵਿਤਰ ਸਮਝ ਦਾ ਦੀ ਇਹ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਹੈ ਹਨ ਹੈ। ਜਿ ਵਿਧਾਨ (ਫਿਜ ਵੀ ਵਿਚਾ ਉੱਤਾ ਪਿਲ੍ਹਾਂਜਾ ਗਾਲ ਅਤਿਆਪਾਂ ਸੁੱਕੀਆਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 194 ਜਜ ल्या ुम्लर अने पुन र माने ४७०० तु धर्म भारतम न होग जोड़ा (हरका च ਸਮਾਹੀ ਦੂ ਸ਼ਰੀਬ ਦਾ ਇੱਕ ਇੱਕ ਲੱਸ ਕਟੋ ਕਿ ਕਿਆਂ ਦੇ ਇਹ ਜੀ ਤੋਂ ਇਆਦਿਆਂ किल प्रात्त ने पिता है पर ही हाल ने ने ने हुआ है किल है हा अल है के दिन क न्य बने दिए सक्ता।

ਰਸਤਾ ਗਿਛ ਨੂੰ ਵਾ ਬਰਹਿਸੀ ਨਾਲ ਸ਼ਹਾਵਿ ਤੀ-11 ਵਕਾ। ਪਤਰਸ ਸੰਸ ਤੇ ਵਿਸ਼ਾਵ ा ४० ४ ती पुर महा । महीन तथ ने कालन धना स्मीनका जिल्ही है ए ए स्मानी है । हो। हरुह कि हरन तरनर मार भिन्न मुक्तार पाध महर के हुए हैं हरा िण महिलादकी अदि वहां पाना हु अर्जा की तथ महिला कर देखना , 'वर्णा क महोर अवस्थ प्रकाश राम बाहिया शिका अने हैं। से में एवं एक के में एवं प्रकार हिला। सिन्धा पाट के बच्च और बच्च विकास के समान सम्पर्ध मान कराने रत हर में अक्षा भिन्न को नेका गए नगण में है मही निवाद ब्रायानका है नीमान्त पुरु पुरे पूरे हे एएक जिल्ला अपने हिंद महारहे हा मान जाना है। जा ਇੱਕ ਲੜੀ ਸ਼ੁਤੂ ਨਹੀਂ ਇਨ ਪੜ੍ਹੜ੍ਹਾਂ 🗁 ਇੱਕ ਹੁਦ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਨ ਨੂੰ ਕਰਤ ਨੂੰ ਦ বিবাহিত কলা সাহিত্য কৰিছে কৰিছে আৰু কিয়োস স্কালে মাট্ िरासी। क्रिस साम क्ष्य साम् १.००० व्या सम्बद्धाः व गोलाका स्थान सम्बद्धाः सम्बद्धाः सम्बद्धाः सम्बद्धाः सम्बद्धाः स परिकारमञ्जून स्टार्ट कर कर के सम्बद्ध के क्षेत्र के स्टार्ट कर के दिल्ला है के स्टार्ट कर कर के दिल्ला के स्टार बराभवत्तं होता। विवास एकान्य एकान्य होते कर्णा

^{ने किन्}त स्टिक्किन्। १८०० हम् वैष्या यस तस तस तम आप स्ट्रांस सह ह क्षात्र सर्वराष्ट्र राम स्वयं प्रकृतिको है , वृत्तनी वे लिए والمراجع والمراجع المراجع المر ংকলা [†]দ্বাংশালাল পুরিষ্টেশ বিলা

मार देले हरू के श्राप्त को क्या ग्राप्त के ਾਰ ਦੂ ਪਰਗ ਅਦੇ ਖ਼ਾਲੀ ਨੇ। ੂ ਪੁਕਰ ਨੂੰ ਲੜਾ ਵਿਦ ਗਾਵ ਆਈ, ੂ ੂਵਾ ਕਾਲ ਕਈ ਖਾਸਥੇ ਨੇ। ्र क्षाप्तान व विषय भागार उनी ुल्क द्वारी इसर क्षण्यहरे हैं। ਰਵਾਅਤ ਵਿਗ੍ਰ ਪ੍ਰਿਚ ਹਵਾਸ਼ ਪੰਜਾਬੀ ਦੀ ਉ ੰਜ਼ਰਕੀ ਮੰਤ ਦਾ ਤਕਕ ਤੇ ਵਸ਼ਦੀ ਹੈ। ोहर का एकाइक के छैम असते. ਆ, ਸਾਪਲ ਮਰਵਾ ਕੇ ਹਸਦੀ ਈ।

ਕਮ ਜ 'ਸਾ ਕੇ ਖ਼ਾਮਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਧੀ ਇਆ ਜਾਂ ਜਿਹਾ ਹੈ, ਇਹ ਖ਼ਿਲ੍ਹ ਦਾ ਾਕੂ ਹਨ। ਜਿਵਾਦ ਪੁੱਤਾ ਰੂਪ ਹਰਨ ਡਰੰਗਾ ਇਸ ਜਾਂਦਮ ਸਰਕੀਤਾ ਦਾ अव भए , यो को पर पर हमने प्रायम । जा में जिल माला धिना है

ਜਿਹਾ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਹੈ ਜਿਹਾ ਦੇ ਮੁਝ ਪੈਥ ਅਤ ਵਧਾਂ ਵਿੱਚ ਦ ਜ਼ਰੂਰਆ ਦਿਆਗਾ । भव काम में का राभ कारों, . माजना हत्य है भिया प्रकार भा

নালা টুম্বার কলী ভাগত হিতা নাকার স্পান্ত নিয়া সার্ভ্য ਜਾਂਸ਼ ਦੀਵਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਕਰਤਾ ਦੇ ਕਾਵੀ (ਹ ਹੈ) ਬਣਨ ਲਈ ਅਲੀ ਨਿਹਾ ਜਿਹੜਿਆ ਬ 'ਤੇ ਜਾਵਿਸ਼ ਕਰਨ ਕਰਨ ਕਰਦੇ ਹੋਰ ਨੇ ਖ਼ਬਦ ਸ਼ਰਮ ਕਰਦੇ ਨਹੀਂ ਹਾਜ਼ਾਦਾ, ਜੀਕੀ ਮੁਤਾ ਦਾ ਇਕ ਹਾਂਗ ਹੀ ਪਤਰਦਾ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਸਫਰ ਕਾਸਮ ਜਾਮਸ ਜਾਮਸ 不知道 人名西西伊姆斯伊里奇

ਕੇ ਫ਼ਾ ਅਤਾ ਜਿੱਤਸ ਹਰਮ ਜਾ ਚਾੜ੍ਹੀ ਦੇ ਖ਼ਿਆਫ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਫੀ ਲੜਾਈ ਨਜ਼ੋਂ ਦੋ ੈ ਅਤੇ ਜੋਵਜ਼ ਦੇ ਖਿਆਫ਼ ਨੇ। ਮਸਤ ਵਿਚ ਜੇ ਦੀ ਤੇਲ ਤੁਕਮ ਹਾਰ ਵਾਲਾ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਸ਼ ਤੋਂ ਹਮਾ ਭਰਗ ਅਤੇ ਜਿੱਥ ਬਦੂਚ ਮਿੜੀ ਨੂੰ ਮਾਜ਼ ਜਵਾ ਅਜਿਹ ਜਾਂਚ 3 ਫ਼ੌਮੋ ਤੂੰ ਸਾਕ ਦੇ ਇਸਟੇ ਖੜ੍ਹ ਹੈ। ਇਹ ਇਸਨ ਟੋ ਦੀ ਜ਼ਿਆਪੂ ਗਿਆ ਨੂੰ ਬਨਾਵਾ। ਲਹਨ ਦੀ । ਹਾਵਕਾਰੀ ਦੇ ਅ ਹੈ। ਜ਼ੁਰੂ ਵਾਰਾ ਘੁ ਅਜਿਹੇ ਹਵਮ ਰਾਮ ਸਹੀ ਕਰਦੇ, ਗੁਰੂ ਜੋ ਸਿੰਘ ਾਂ 11/ਵੀਰ ਜੋ ਅਤੇ ਮੂਤ ਹੀ ਜਵਦ ਹਨ ਅਤੇ ਜਨਨਾ ਜ਼ ਮਿਜਾਵ ਲਤਦੇ ਹਨ। ਜਰਦਾਉ ਾ ਅਕਤਾਰਾ ਅਤੇ ਦੀ ਬਾਤਬਾਦੀ ਕਹਿ ਹੋ ਸ਼ਮਬਾਮ ਬਰਦੀ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕ ਸਰਕਾਰ

ਸ ਨੂੰ ਆਪਣ ਵਿੱਚਿਟਨ ਚੋੜਿੰਡ ਭਵਰ ਹੈ। ਨਾਡੇ ਭਾਰੂਆ, ਜਸ਼ਹਾਵਾਂ, ਸਭੀ-ਨ 'ਬੜ 'ਬਾਂਤੜ' ਅਤੇ ਮਿਉਂਦਿਆਂ ਫ਼ਸ਼ਤ ਲੜਾ ਬਿਸਦੀਆਂ ਮੁਨਿਆਦਾ। ਪੈਹਾਂਟੇ ਿਤ ਪ੍ਰਾਣ ਡੇਵਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਅਸਾ ਸਿਖਾ ਉੱਤੇ ਜ ਹਵਾਮ ਹੁਣ ਜੋ ਹੋ ਭਰੇ ਹੋਇੰ ਭਾਰਨ ਹੁਜੀਰ ਆ ਹਾਣਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਨਵਾਜ਼ ਇਸ ਕਿਵੀਆਂ ਹੈ ि , भारतिक सेना । 9° आगाष्ट्र 🖰 क तुल हारका हा स्टासा है है हैं 🤄 FORT TRONT

ਸ਼ਰਕਾਰ ਕੇ ਇਕ' ਦਾ ਬਰਾ-ਖੰਜ 'ਸਟਾਉਣ ਲਈ ਬਜਾਵ ਨਤਨਕੀਤੇ ਪਰ ਉਹ ਜਿਥੇ ਸ਼ਣ ਲਾਗੀ, ਸਕੇ ਹਨ। ਨਾਗੀ " ਨਾ ਤਾਂ ਨਾਲਾ ਲਾਗਾਵ ਅਗੇ ਦੇ ਵੀ ਵਧ ਕੀ।-ਬਰਮ ਨਾਲ ਮੇਤ ਨੂੰ ਚੜੀਆਂ ਬ^{ਕੋ}ਟੈਨ ਆਵ

ਪ੍ਰਤ ਦਾ ਸਾਫ਼ਾ ਮੁਖ ਮਾਕਰਰ ਇਹੀ ਹੈ ਕਿ 'ਦਾਟ ਬੰਮੀ ਲੜਾਈ ਜਾ ਜਿੜਾ।'

ਫਿਰ ਕਵੀ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਕਿਵਾ ਮੇਰ ਦਾ ਆਖ਼ਮ ਜ੍ਰਿਸ਼ ਜਿਤਰਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਣਘ

का दल विद्यान व्यक्ति हा है

ਵਾਰ ਮਿਓ ਗਿਆਮੀ ਦੇ ਕਰਾਬ ਦੂਸ ਹੈ ਗਾਮੀ ਦੇ ਫਲਾਂ। ਹਿਊਕਿ ਤਰ੍ਹ ਦੀ ਲਾਜਾਨੀ ਤਵਾਹੀਬ ਦਾ ਬੰਨਾ ਗਵਾਹ ਹੈ, ਜਾਂਅ ਬਿਤਾ ਨੇ ਅ ਪਣੀ ਭਕਰੀ ਹਾਂ। ਜਾਂ ਕੇ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਖ਼ਬਾਵੀਆਂ ਤੇ ਸਕਾਨ ਕਰਤੇ ਬਾਖ਼ਮੇ। ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਤੁਰ੍ਹਾਂ ਸੀ ਜ उद्यापन का जाएंग्री क्यों क्रमा है देला

ਇਸ ਗਰੀਰ ਜਿਪਨ ਕੇ ਦੀਉਂ ਪਾਲਿਸਾਵਾਂ ਵਾਦ ਕਰਹਿ ਹਮਦੀ ਮੁਹਿਅ ਈ। ਪ੍ਰਾਵਮਾ ਮੋਹੂ ਹੁੱਧ ਹੈ ਜਾਂਦ. ਸਾਅਸੇ ਮਹਿ ਹੋਏ ਕਰਉਂ ਵਿਵਾਸ।

ਇਕੇ ਹੀ ਖੰਸ ਤਗੇ, ਜਦੋਂ ਚੌਥੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਨੂੰ ਮਾੜਾ ਜੀਤੂ ਦੀ ਨੂੰ ਵਰ ਜੀਵਾਨ ਵਿਚ ਾਵਿਆਂ ਮੋਟੇ ਲਾਕ ਕਿਸੇ ਨੇ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂ ਤੋਂ "ਉਸ ਵਲੋਂ ਸ਼ਹਿਗਰਾ ਪਤਾ ਹੈ ਸਾਡੇ 🗓] ਕਿਵਾ ਸਭ ਕੀਤਾ ਮੀਂ " ਮਾਤਾ ਜੀਤ ਜੀ ਨੂੰ ਗੁਆਬ ਵਿਚ ਆਖਿਆ ਸੀ .

ਇਨ ਪ੍ਰਚਰਨ ਕੇ ਸੀਸ ਪਰ, ਵਾਰ ਚੀਏ ਸੂਤ ਚਾਹ. ਜ਼ਾਰ ਸਮੇਂ ਤੇ ਕਿਆ ਹੁਆ, ਜੀਵਰ ਕਈ ਹਵਾਰ ।

ਸਾਡਾ ਤਾਂ ਇਤਿਭਾਸ਼ ਦੀ ਕਰਬਾਨੀਆਂ ਦਾ ਕਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ । ਦਸਤ ਪਿਤਾ ਸੀ ਨੇ ਇਸ ਸਿੱਖੀ ਦੇ ਸਹਿਸ ਨੂੰ ਉਲਾਵਨ ਅਗਿਆ, ਇਸ ਹੀਆਂ ਬੀੜਾ ਵਿਚ ਦ ਛਣੀਆਂ ਗੱਮਾਲ ਜਿਸਾ ਨੂੰ ਲਾ ਕੇ ਇਸ ਮਹਿਲ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਕੀਤੀ। ਜੁਲਨ ਜੋ ਜਬਰ ਦੀਆਂ ਤਵਾਨੀ ਹਨਰੀਆਂ। ਵਾਸ਼ ਜਿਸੀ ਦੇ ਮਹਿਬ ਦਾ ਕੁਝ ਨਾ ਵਿਚ ਹ ਅਕੀਆ। ਅਸਾਂਸ ਈਸਵੀ ਜਾਂ ਦੇ ਲਾਅਜ ਤਕ ਇਸ ਮਹਿਲ ਨੂੰ ਨੇਸਤੇ ਨਾਕੁੰਦ ਕਾਣਾ ਦੀਆਂ ਕਈ ਸਮੁੱਤਮਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹੁਣੀਆਂ। ਸਾਂ ਾਂ ਕੋਰਿੰਦ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਪਾਲੰਦ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਮੁੱਤਦ ਜ਼ਸ਼ਦ 1-ਕ ਰਾਪਗਤਨਆਂ ਖ਼ਾਣਾ ਦੀਪ ਿੰਡ ਜੋ, ਕਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਜਾ ਅਤੇ ਹਵਾ ਅਨੁਕਾ ਸਿਆ ਨਾ ਆਪਣੀ ਹੁਤ, ਜਿਲ ਦੇ ਕੁ ਆਵੇ ਾਲੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਾਮਕੇ ਇਸ ਮਹਿਲ ਕਾਂਡਿ ॥ ਗੁਰਾ ਵਿਕਾਰ

ਫਿਰ ਮਸ਼ ਰੁਪਤ ਨੇ ਇਸ ਮਾਨ ਸਮੇਂ ਮਹਿਲ ਨੂੰ ਕਲੀਵਜ ਕਰਨ ਦੀ ਕਸਿਸ਼ ਭਗ। ਤੁਸਨੂੰ ਸਭਾ ਤੇ ਕਿ ਉਸ ਵਲ ਸਦਾ ਜੰਗਤ ਦੇ ਫ਼ਸ਼ ਵਿਜੇ ਦਾ ਸਿੰਘਾ ਨੇ ਨਵਾਸ਼ ਕਪੂਰ ਇਸ ਦੇ ਰੂਕੰਨ ਨੇ ਮੰਨ ਕੇ ਅਤਵਾਮ ਸਥਾ ਦਸਤਾ ਨੂੰ ਸੇਧਾਂਤ ਅਈ ਕਮ-ਨਾਤਸ ਕਰ ਲਏ ਤ ਮਿਹਾਨ ਸਮ ਸ਼ਹਾਬ ਆਉਂ ਭਾਸ਼ਤ ਨਾਲੇ ਵਚ ਤੀਤਾ ਤੋਂ ਮਿਆ ਉੱਕੇ ਜਿਰ ਵਾ ਕੇ ਪੁੱਕਾਬ ਦਾ ਵਾਨ, ਵਸਮਾ ਦ ਮਵੁਤ ਆਗਾਨ ਦੇ ਨਾਹਰ ਲਾਉਂਦੇ ਨ ਅਲੇਖ ਹੋ ਨਾਨ ਵਿਚ ਇਹ ਜਿਨ੍ਹੀ ਦਾ ਮਹਿਲ ਉਸਫ਼ਦਾ। ਵਧਕਾ ਹੁਣ ਦਾ ਆਪਣੀਆਂ ਜਿਪੂਆਂ ਬਾਹੁਤਾਨ ਅਤਿਆ। ਮਹਾਰਾਜਾ ਨਰੂਸੀਤ ਜਿਹਾ ਦੇ ਤਾਵ

, कुल्ला हुए। इन्हरू समामितिक समानिताला

. पटलेशास्त्रकात्राहरू

੍ਰਹਾਨ ਹਨ। ਕਸ਼ ਸਾਵੀ ਤੋਂ ਗੁਪਾਰਾਂ ਸਹਤ ਸਤੇ ਸਹ^ਤਨ ਹ_{ਰ ਦ} तः क्षण्यतः विवद्धारम् । भारति हत्वसम्य विश्व सम्मापनीः, तिहा ਸ਼ਾਰ ਕੀ ਮਹੁਣੀ ਜਾਣਤ ਵਿਸ਼ਹਿਤ ਨੇ ਹੋਈ ਹਨ। ਅਤੇ ਆਸਣ ਤਿਹੜਾ ਹ ा कर कर दाविता । हिने स्टाव ने प्रतिभाग संभाव के प्र ਿਰ ਹਨ ਨਵਰ ਕਰਤ ਨੇ ਅਤੇ ਹੁੱਤਰਗਰਤ ਸਾਹਿਰ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾ ਹੀਏਆਂ। ਨਿਰਤ ਨੂੰ ਾ ਹੈ। ਹਨ ਮਾਲ ਮੁਸਾਰਿਸ ਦੇਵ ਨੇ ਪਿੰਡ ਸਮਾਰ ਬੰਗਤ ਸਿੰਘ ਹੋ ਹੈਆਂ ਸਮੀ ਲੋਖ रर 'च र रही करें। प्रधार संपत्त 'रहह' राजा मा सीज किट तह , Fa] a = 1 = 5 1

क कुछा क्षत अन्योद्ध कुला हैई से खातात तराज देवाला हो है। ਆ। 🐃 ਕਿਹਾ ਸ਼ਹਤ ਬਣੀ ਸਭ ਗਲ ਪੰਜ ਕਰਤਾ। ਅਸੰਚ ਬਰਣ ਮੀਟੀ ਸਤਰਾ ਹਮਾ। हरूल हो हुन्या का तालक एक का रहीका । ता**ल** होना प्रकार कि एक है। 7 ਜੀਵਾਂ ਦੂਜ ਵਾਰਾ ਛੀ ਜੀ 1.4 ਵਿਚ ਸਾਨਾ ਨੂੰ ਜੁਣਾ ਦੀ ਨਾਦ ਸੂਟ੍ਰਾ ਵਿਚਾ। ਜਾਂਦੀ ਸ਼ਹਿੰਤਾ ਕਵਾਂ ਮਾਤ ਕਰਤਾ ਹੈ। ਕਰ ਵਿਕਾਰਤ ਕਿਤਾ ਉਹੀ ਹੈ, ਜੇ ਸ਼ਾਡ ਵਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਕੜਾ ਸ਼੍ਰਾਹ

ਵਾਰਕਰਥ ਸਾਹਰ ਦੀ ਮਜ਼ਾਹਕ ਜਾਸਟਾ ਹੁਣ ਹੈ। ਮਜ਼ਾਨ ਜਿਸੇ ਹੈ, ਜਾਸਨ ਜਾਵ। ਅਤੇ ਹਰ੍ਹਾਂ ਹਰਤ ਨੇ ਵਿਭਾਗੇ ਗਈ ਵਰ ਇਕਾਰਾ ਕਾਰਾ ਤੋਂ

ਵੱਲ੍ਹਾ ਸਟਣ ਰੂਪਾਣ ਜੀਵਕ ਤਾਂ ਚਾਤ ਆਸ ॥ ਨਰ ਸਭਾ ਕੀ ਜਨ੍ਹਾਂ ਭਰਿਆਉਂ ਹਮ ਤੋਂ ਪਾੜਿ ।

"ਸਾਸ ਤਕਤ ਕਰੋ F) ਰਾਜ ਪਾਤਰਗੀ ਸਾਥਾ ਹੈ। - अं अभे पर भवत से जाते । भित्र भी वक्षी सक्षी गरी भारति । ਕਿ ਮਾਸ਼ ਕਿ ਮੈਜ ਸੁਕੀਨ । ਮਿਸ਼ ਕੀਜੇ ਕੁਸ਼ੀਕ ਨੂੰ ਗੋਜੇ ।

ਿਕ ਜਾਂ ਕਮਾਲਾ । ਰਹਨ ਹਰ ਕੇ ਰਸੂਬ ਦੀ ਨਾ ਉਹਰ ਸਕਾਮ ਦੀ ਨੀ

JE ATT H BELT

ਡਕਨਾ ਤੋਂ ਬਿਲਕਤਾ ਸਿਹਾ ਭਕਾਲ ਦੂ ਲਾਪਤ ਨੂੰ ਹੈ। ਜਿਸ ਦੇ ਰਲ ਉੱਤ हाराजाम इंस्पी केला संभित्त, तहरूमां भई मही सद क्षाप्त की देवन करी or fill of

> ਿਸ਼ ਦਾ ਵਾਹਿਸ ਫ਼ਾਵਾ ਦੀਏ ॥ ਿਸ਼ ਨੂੰ ਮਾਜ਼ਿ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਛੀਏ ॥ ਦਾਤ ਮਹੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਤਾਂ ਖਿਆ ਮੁਹਨਾਨ । ਜਪ ਸਭ ਫ਼ਿੜ ਜੇ। ਸਵਿੰਤਆ ਜਾ ਜਾ ਬਦਾ ਸ · HE TH A

भैता हर © इस नहीं कि एक त्या ल**ें** किय के लेड़ें अपी । दार्थ रह स्थित सहस्र हो अब जिल्हा का हिए। 'ह महि किएसि' . प्रतिकार सम्बद्धार के अनुस्ति। अज्ञान का स्वीति ਮਰਵ ਮੁਆ। ਗ੍ਰਤਿਆ ਹੁਤ ਤੋਂ ਜ ਹੁਣਿ ਮੁਚਾਤ ਪ੍ਰਤੀਨ मुद्रभं ने विश्वन्त्वा रो किन्द्रामी अपरे शॉक्टर उनी है। पुत्र अवस्थ ਜੀਵਨ ਰਿਹਾਰ ਦਾ ਹੀ ਹੈ, ਜ ਅਤੁਝ ਤ ਸਰਮ ਨੂੰ ਕਮਾ ਸਮਾਦਾ ਨੂੰ ਅ के कुट्टिस स्थान वा हो ने किस है आर्थिका है

स्कर्भ भन्ने इसार भन्न हो त्युर हो हो। । ਲਗੀ ਤ ਜਨਨੀ ਬਾਲ ਜਹਾ ਕਵਾਂ ਗਵਾਈ ਨਾਸ ।

कताध्य अभूष वै भार जिसला वस्था भारत है। लगा व अध्यान अध्यान से ਜਿਲ੍ਹਾ ਲਈ ਹਨ ਪੰਦ ਇਹ ਜਾਂ ਕਿਸ ਵਰਜਗ ਨੂੰ ਜੀ ਇਲਈ ਹੈ। ਗੁਰਤਿਸ਼ ਜਿਲ੍ਹ हत्त्वरी भवती है एवं तक सहस्र विवाद है हो । प्रवृक्षको मार्च भिन्न तही अपन है अच्छाद प्राप्त है तिस हाथ 'देश श्रुप प्राप्त खेलां की कदलना प्राप्त ਵਾਈ ਹੈ। ਕਿਤ ਸਨੂਬ ਦੀ ਇਹ ਤੀ ਦਾਮ ਵਾਬ ਵਿੱਚ ਨਾਜ਼ਾ ਵਤਕ ਲਹਿਦੀ ਹੈ।

ਜ਼ਮ ਹੋਰ ਮਹਾਂ ਕੀਤੇ ਸਾਲੀਅਰਿ ਸ਼ਖ਼ੀਆਂ ਤੀਤੇ ਸ਼ੁਸ਼ ਹੀਤਾ। ਮੁਸ਼ ਸੁਝ ਹੋਏ ਜੀਏ ਬਾਹਤ ਪੀਰਤੀਜ਼ ਜਥੇਤ ਮਨਤ । ਅਤੇ 'ਜੋ ਭਾਰ ਦੀ । ਤੋ ਲਵਾ ਬਰਾਈ ॥ ਜੋ ਤੀਰ ਸਗਾਵੀਕ ਵੀਕਲਾ ਘੀ ਦਵਾਈ ॥' ਵਾਣੀ ਅਵਸਲ ਸਹੂਮ ਰੱਗ ਾ ਕੁਉਬਤ ਨਾਮ ਤੋਂ ਅਸ ਦਿਵ ਉਹ ਕਵਾਰ ਪ੍ਰਿਫ਼ ਤੋਂ ਪ੍ਰਕਾਰਰ ਵੀ ਰਾਜ ਇਨ ਜਿਸ ਨਾ ਕੇ ਸਤਦ गुण दे मन्द्रस्य अल्लामित् अन्त मामेल्य रूप लक्ष्य स्था भागः । साम्य साम्य ਸਬੰਸ਼ਮਾਂ ਦਾ ਜਵਿਨ ਹੈ, ਕੌਜ਼ਨ ਹੈ। ਜਿਸ ਸਫ਼ੀ ਸਕੀਤਕ ਕਸ ਅਮਨ ਤਾਂ ਬੁਸ਼ੀਤ ਨੂੰ ਜਿਸ਼ਦੀ ਿੰਦੇ ਕ੍ਰਾ ਕ ਸੰਸਕ ਸੀਵੀ ਦੀ ਭਗਬਾਨੀ ਹੈ ਰਹੀੜ ਨਸੀ ਜਿਲਦੀ। ਨਸ਼ ਸਾਪਣ ਨਾਲ ਸ਼ਲਮ ਜੀਵਨ ਦਾ ਵਰ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤੜ੍ਹਾਂ ਤਵੀਂਸ਼ਖ ਮੌਕ ਧਤਮੀ ਤੋਂ ਭਲਾਈ ਦੇ ਰਮ ਰਵਕੇ ਸਬਾਹ ਤੇ ਵਿਚਾ ਸੁੱਦੇ ਹਨ।

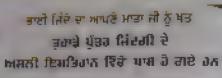
ਸਨ ਵੀ ਕਾਲਵ ਸਟਕਾਰ ਨੇ ਸਾਨੂ ਜੁਲਾਮੀ ਦੇ ਪਿਜ਼ਾਂ ਤਾਨਾ ਵਿੱਚ ਸੁੱਕਿਆ ਹੈ। ਕਾਲੀ ਭਾਸ਼ ਲਹੀ, ਇਕ ਇਹ ਇਹਣਾ ਸਿਹਾਇਆ ਦੀਆਂ ਜੀਤਾ ਬਾਹ-ਮਾਰ ਕਰਕ ਟਟਾ ਜਾਣਗੀਆ। ਵਿਚ ਅਜਾਦੀ ਜੀ ਰੁਝਾਵਨ ਸਾੜ ਵਿ ,ਤੇ ਵਾ ਗਿਸਾਰ ਸਭ ਸੀ। ਫਿਰ ਜਿਹੜੀ ਦੇ ਜ਼ੁਸ਼ ਲਗ ਕਰਦੇ ਜਵਾਨ ਦਿਸਮਾ ਵਿਚ - ਦਾਮ ਪਰਚਾਰ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਗੁਚਕੁੜਾਆਂ ਅਤੇ ਬਹੁੰਕਾ। ठवी समञ्जोधक

ਅਕੀਰ "ਕਿਰੂਪ ਅਰਾਲ ਕਿਹੇ, ਕਈ ਗੋੜ ਸੋਹਿੰਕਾ ਵਾਰਤ ਵਿੱਚ ਵਕਤਾ ਵਾਪਰਮਾ। ਕੰਮ ਦ ਸਾਬ, ਭੀਬ ਵਾਲੇ, ਵਾਨੀ }ੇ ਸਾਮ ਦਵ ਸਹਿਤੂਮਾ ਮਜ਼∣ਨ ਅਵੜਾਵਾ। 'ਅਵਿੱਚ ਅਨਰਮੇ ਜਾਣ ਸੁਸਾਨਾਂ ਹਰ ਦੀ ਉਹਦੀ ਨਵਕ ਕਾ ਚਲਾ । ' ਸੁਤਜਾਣੀ ਦਾ ਿਆਨ ਹੈ। ਵਸਤਾ ਅਬਾ ਹੋ, ਪਤ ਵਾਡੀਹ ਕਾਤਰ ਕਲ ਦੀ ਹੀ ਹਨ੍ਹੀਂ ਹੈ, ਹੜ੍ਹੀ ਟਾਲ ਨਹੀਂ। ਪਾਵਾ। ਜ਼ਮੂਪੀਨ ਕਮਤ ਅਤੇ ਤਰਨ ਨੂੰ ਜਨਨਾਲ ਦਲਬਾ ਹੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਵਿਲਟੇ ਨੇ ਤੁਪਾਤ 🤇 🕏 बत्ता 📆 हो उत्तर कार करते होते. होते कार बहे 🖟 भेत कार 'हाफ इत्ताना ਭਾਵਾਨ ਆਈ ਰਹੇ ਨਹੀਂਦਾ। ਵਾਲਾਮ ਤਾਂ ਸਫੜਮ ਕਰੂਤ ਪੂਰਾ ਹੁਣਗਾ।

गान्ता है अस्तात ,

1.11

. - प्रमा क्षिण 'वर हा नगर पुरुष प्राप्तकारी तम् पूका (114 महर्गः) - [ ] - -

਼। ਜਾਣ ਦਾ ਇਕ ਪਾਲਸਕਾਨ ਭਈ ਬਹੁਤ ਹਾਂ ਗਾ। ਦਾ ਦਿਨ ਸੀ। ਉਸ ਜਿਨ੍ਹ ਜਾਣ ਦੇ ਜ਼ਰ੍ਹ ਕਰ ਅਸਲਰ ਕਰ ਬਣ ਹਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿਹਾ ਰੁਆ ਗਿਆ। ਅਤੇ ਲਹੂ ਜ਼ਰ੍ਹ ਤੋਂ ਜ਼ਰ੍ਹ ਅਸਲਰ ਕਰੇ ਗਿਆ ਸ਼ਰੂ ਹੋ ਹੈ। ਜਿਹੜੀਆਂ ਉਸਦਾਨ ਨੇ ਜ਼ਰੂ ਜ਼ਰੂ ਜ਼ਰੂ ਜ਼ਰ੍ਹ ਕ ਅਦਾਅਤ ਵਿਚ ਜ਼ਰ੍ਹ ਹੀ ਐਂ ਕਲੀ ਜ਼ਰ੍ਹੀਆਂ ਉਸਦਾਨ ਨੇ ਇਲਦਾਰ ਕਰ ਜ਼ਿਰ੍ਹ ਕਰ ਸ਼ਰੂਦ ਸੀ ਕਿ ਜਿਹੇ ਅਸੀਂ ਜ਼ਰ੍ਹ ਤੋਂ ਉਤਰ ਕੋਲਾ ਮਾਨ ਚੁਰੂਕਿ ਹਵਾ ਜ਼ਰ੍ਹ ਦਾ ਲੱਗਆਂ 'ਚ ਨਸੀਂ ਰਿਹੇ ਜ਼ਿਹੀ ਕਲੀਗੇ ਹਰਕਤ ਨਹੀਂ ਕਰਗਾ। ਅਗਰ ਵਿਚ ਜ਼ਰ੍ਹ ਦਾ ਲੱਗਆਂ 'ਚ ਨਸੀਂ ਜ਼ਰੂ ਹਰਕਰੀਆਂ ਆ ਸਰਦ ਹੋ, ਸਰ ਆਸ ਦੇ ਜ਼ਿਰ੍ਹ ਵਿਚ ਉਸਸਤ ਸ਼ਰ੍ਹੇ ਦਾ ਤੁਲੀ ਗੁਰੂ ਵਿਚ ਕਰੀਆਂ ਹੁਰਕਰੀਆਂ ਵੀ ਨਾ ਲਗਾਜ਼ਾਗ।

ਸ਼ਾਤੂ ਕੇਤਰ ਵਿਚ ਪਲ ਬੀਤਾ ਗਿਆ। ਸਮ ਕਰਟ ਵਿਚ ਆ ਜੁ ਸਾਤੇ ਸਹੇਸ਼ਾਨ ਸ਼ਤੂ ਗਈ ਅਅਗ ਹੁਝ ਜੁੜ ਤੋਂ ਮਿਲਿਆ। ਜ਼ਰਮ ਬੇਟਾਰਿਆਂ ਹੀ ਨਿਹਮਲ ਸਿੰਘ ਵੀਰ ਨੂੰ 1,75% ਹਰ ਜਾਂ ਫੈਸਲ ਮੁਲਾਇਆ। ਵਿਚ ਸ਼ੋਜ਼ ਨੇ ਕਾਰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੁਸ਼ਾਨੂ ਜਨਤਲ ਫ਼ੀ-ਨਗਾ। ਜ਼ ਵਿਚ ਜਦੋਂ ਹਵਿਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਵਲੀਦਾ ਨੂੰ ਜੇਜ਼ ਨੇ ਜ਼ਰਾ ਘਟ ਕਰ ਉਣ ਜ਼ਰਮ ਪੰਤਰਕ ਪਰ ਅਸੀਂ ਪਹਿੰਦਾ ਹੈ! ਵਕੀਦਾ ਨੂੰ ਸ਼ਣ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਸਾਹਿਰ ਤੁਰੀ ਸ਼ਰਦ ਹੁਣ ਕਰਾਉਣ ਲਾਉ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਕਹਿਣਾ। ਹਿਰ ਵਕੀਦ ਸਾਡ ਵਿਲੇ ਪ੍ਰਪਤ ਆਏ ਕਿ ਸ਼ਰੀ! (ਦੁਕੀਲ) ਜਾਂਦੇ ਸੁਰੂ ਸ਼ਰਾ ਹੁਣ ਉਣ ਵਲੇ ਅਮੀਂਕ ਕਰ ਵਲੀਆਂ ਅਸੀਂ ਕਿਹਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹੀ। ਸ਼ਰਾਂ ਖ਼ੁਸ਼ ਗੁਰੂ ਲੜ੍ਹਾਂ ਹੈ ਵਿਚ ਸ਼ਰਦਵ ਸਿੰਘ ਵਾਰ ਨੂੰ ਜੰਦ ਨ ਕਰਨਿਰ ਸ਼ਰਦੀਆਂ

ਿੱਟ ਜਥੇ ਨੇ ਮੈਨ ਬੁਕਾਇਆ। ਸਤਦਦ ਇਘ ਵੀਰ ਦਾਪਸ ਆਪਣੀ ਸਮਾਂ ਵੀਤੇ ਆ ਹ ਮੈਨ ਕਿਲਾ, ਵਿਚ ਸਦੇ ਨੇ ਮੈਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਜਿਵਦਲ ਵੇਖਿਆਂ ਕੋਟ ਵਿਚ ਸਮੇਂ

ਕਵਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਮਾਂ ਕਾਰ ਕੁਝ ਕਹਿਆ ਹੈ ? ਮੈਂ ਕਰ ਨੂੰ ਨਿੰਦੀ ¹² ਇਸ ਵਿਕਾਸ ਸਮਾਜ ਸਮਾਕ, ਉੱਤੇ ਤੁਰਿਆ ਸੀ ਉਸ ਦਿਕ ਸੀ ¹² ਵਿਭਗੋਂ ਤੇਰ ਦੂ ਜਾ ਕਿਬ ਜਿਸੇ ਸੀ। ਸਦੇ ਤੁੜ ਨੀਕਾਰਾ ਦੁਸਤਾ ਵੇਸ਼ੋਫ਼ ਫੈਰਿਆ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਗਿਆ ਜੋ ਦੇ ਸਮਾਵ ਨੂੰ ਸਰਦਾ ਕੁਝ ਜਾਂ ¹² ਸ਼ਾਦਿਸਮਾਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤਰ ਅਤਾਗਾ। ਜਦ ਇਸ ਸਦ ਜ਼ਿਲ੍ਹ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਪਸ ਦੀ ਹੈ, ਫਿਲ ਸਦਾ ਰਾਲੀ ਤਰਨਾਂ ' ਸਦਾ ਆਪ ' ਉਹ ਸਾਲਵਾਂ ਹੈ। ਇਹ ਜਜ ਬਾਸ਼ਾਨ ਹੁੰਦੁਆ, ' ਬਹੁ ਦਿਆ, ਸਦਾ ' ਕਾਲਾਈ ਜ਼ੁਲੂ ਵਲੀ ਤਿਆਰ ਹੈ ' ਅਸੀਂ ਇਹ ਦਾ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਪਾ ਜਾਣ ਲਈ ਗੁਸ਼ਾਨੀ ਹਨ ਲਈ ਜ਼ਿਆਰ । ਉਹ ਸਮਾ ਆਪ ਦੇ ਵੀ ਅਤੇ ਹੈ। ਸਦਾ ਤਿਰੇ ਜੰਜ ਨੇ ਉਹ ਸਮਾ ਹਿਲਦਾ ਨਾ ਸੁਤਾਇਆ। ਵਰਦ ਜਾਣਦਾ ਦੇ ਗੁਸ਼ਾਨ ਨੂੰ

ਸੁਣ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਸਾਹਿਤ ਜਾਣ ਜਾਣ ਨੂੰ ਸ਼ਹੂਰ ਹੈ। ਇਹ ਜਾਣ ਸੀ ਜਾਣ ਸੀ ਲੋਵੇਂ ਦੂਜਾਂ ਫਿਰ ਸੰਗ ਜਾਣ ਜੀ ਜਾਣ ਨੂੰ ਲੋਵੇਂ ਜਾਣ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਸਿੰਘ ਸੀ ਜਾਣ ਸੀ ਲਵੇਂ ਸਾਹਿਤ ਜੋ ਜਿਸ ਨੇ ਜਾਣ ਸੀ ਲਵੇਂ ਸਾਹਿਤ ਜੋ ਜਿਸ ਜਾਣ ਜੀ ਲਵੇਂ ਸਾਹਿਤ ਜੋ ਜਿਸ ਜਾਣ ਜੀ ਲਵੇਂ ਸਾਹਿਤ ਜੋ ਜਾਣ ਜੀ ਜੀ ਜਾਣ ਜੀ

ਤਿਹਾ ਸਮਾ ਦੇ ਸਮਾ ਪਸ ਪਿੰਡ ਉੱਤੇ ਤੁਹਨਾ ਵਿੱਚ ਅਹਿਆਂ ਅਤੇ ਹੈਸਾਂਦਾ ਪਤ '' ਸ਼ੁਰੂ ਹੀਤਾ। ਜਾਵਜ ਕੇ 17 ਮਿੰਦ ਉੱਤੇ ਵਾਟ ਸਤੁਸਤ ਸ਼ਿਆ ਨੂੰ ਕਾ ਪਿੰਡ ਜਿਹੇ ਬਣਾ ਦਿਆਂ ਅਤੇ ਫਾਸ਼ੀ ਦਾ ਇਪਾਸ ਦਿੜਾ। ਵੀਚ ਨੇ ਮਿਨਾਨ ਨੂੰ ਜੋੜਨਾ ਫਲ ਕੇ ਕਬਲੇ ਕੀਏ ਅਤੇ ਬਣਿਸਤਾਨ ਦੇ ਨੇ ਹੋਣ ਲਾਏ। ਫਿੰਡ ਨਿਗਾਲ ਸਿੰਘ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪਲਾਂ ਕੇ ਵਿੱਚ ਪੁਲ ਤੋਂ ਵੜੀ ਕਸ਼ਨ ਦਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਵਿੱਚ ਕਲੇ ਸ਼ੁਰੂ ਫ਼ੈਸਲਾ ਸ਼ੁਰੂ ਜਿਹਾ ਨੇ ਉਸ ਸ਼ੁਸ਼ਾ ਸਮਾ ਸਮਾ ਕਰ ਦੀ ਅਵਾਜ ਕੁਝ ਹੋਈ ਸੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੰਡ ਗੀ ਸਨ ਉਸ ਬੜੀ ਚੁਣਿਆ ਵੜੀ ਸੀਵਾ ਸਿਹਾ।

ਵਿਚ ਜਦ ਨੇ ਮੇਰੂ ਕੌੜੀਬਰ ਵਿਚ ਬੁਦਾਰਿਆ ਜ ਮੇਰੂ ਵੀ ਵਾਸ਼ੀ ਦਾ ਸਿਟਾਮ ਵਿਤੇ। ਮੇਂ ਵੀ ਵੀਰੇ ਬੀ ਰਹੂ ਮੌਕਾਦਾ ਤੇ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਦਾ ਇਸਕਾਰ ਕਾਜ਼ਾ ਜੁ ਪਾਲਿਸਤਾਨ ਦ ਤੇ ਸੰਜ ਸਰਕੰਲ ਸਿੰਘ ਦੀ ਖ਼ੁਸਮ ਜਿੜਦਾਵਾਲ ਦੇ ਵਾਸ਼ੀ ਲਾਵੇ ਅਜੇ ਕਾਲ ਅਸਾਂ ਹੋਈ। ਸਵੀ ਉਸਦਾ ਗੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ।

ਵਿਰ ਅਸੀਂ ਜਾਂਦ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸ ਖ਼ਾਇਆਰਾਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਹਾਂ ਵਧਾ ਦਾ ਇਸ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਪ ਸੂਤ ਨੇ ਇਸ ਤੁਸਰ ਹੈ ਕਿ ਹੈ ਹੈ ਸਾਮ ਦੇ ਜਾਂਦਰ ਹਾਂ।

ਜਿਸਤੇ ਸਾਤੀ ਕਿ ਅਤੇ ਸਾਤਾ ਹਨ। ਜਿਸਤੇ ਸਾਤਾ ਹਨ। ਜਿਸਤੇ ਸਾਤਾ ਹਨ। ਕੋੜੀ ਕਿਸ਼ ਨਿਕਾਰ ਅਸਤੀ ਅਤੇ ਸਾਤਾ ਤੋਂ ਸਤਾ ਕਿਸਤੇ ਸਤਾ ਅਤੇ ਸਮਝ ਨੂੰ ਕਿਸ਼ ਕਿਲਮੀ ਪ੍ਰੇਤ (ਅਬਬਤਾ ਵਾਦਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸਤਾ ਜਾਦੇ ਗ੍ਰਾਂ ਸ਼ਾਮਮ ਤੇ ਸਾਤਾ ਕਿਸ਼ਤਾ ਹ ਅਖੀਬਤ ਦੀ ਹੈ ਅਸਤ ਜਿਸਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਭਾਸ਼ਿਕਤ ਵਿਚਾ ਆਈ ਜਿਸਤੇ ਤੋਂ ਗ

ਫਿਰ ਸਾਨੂੰ ਜਲ ਇਹ ਜਨਦਾਦਾ। ਦਿਨਾ। ਕਦੀ ਨਾਲ ਫਿਜ ਆ ਕਾਰ ਜੀ ਫੈ ਟਾਈ ਪੇਸ਼ ਸਦਾ ਜਲ੍ਹ ਵਾਲਿਆ ਨੂੰ ਹੁਣਾ ਅਤਿ ਜਾਨ ਫਾਸ਼ੀ ਹੁਤ ਸੀ ਸੇ ਦਾ ਨਿੰਘੋ ੧ ਵਾ ਚਾਹੁਤ। ਵਿੱਚ ਆਸ ਨਾਮ ਜੀਆ ਸਦਾ

> हिन्द भिन्द भाष्य १००५ १०० व्याप्त हो १०० मान्सभाके ॥ यान् भेलारा बेटा १६ वि.स. १०० व्याप्त हो १०० हे वित्र भाषा प्राप्त वि.स. १०० व्याप्त स्थापत १०० व्याप्त स्थापत १०० व्याप्त स्थापत स्यापत स्थापत स्यापत स्थापत स्थापत

ਜ਼ਾਵੀ ਕਰ ਵਾਲੀਆਂ ਤੋਂ ਜੀ ਹੈਆਉਂਦ ਕਾਰਦਾ ਰਿਹਾ ਤੋਂ ਕਾਰਦਾ

ਾਰਨ ਤੋਂ ਜੀਵਾਲ ਦੀ ਸਿੰਘ ਾਲਕ ਕਾਰ ਵਿਚ ਨ ਕਈ ਇਹੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਭਾਸ਼ੀ ਨੂੰ ਜਾਂਦੇਵਾ ਦਾ ਸ਼ਾਮ ਹਰ ਤੋਂ भवता हो। ते हैं। अ बिर महे। वे

ਿਕ ਕਿਆਣ ਰਾਜਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਅਤੇ ਤਕ ਵਿੱਚ-ਜਿਹੈ आकार करोड़ सार्थित शहर का कारली बरा में ਉਂ ਅ ਦੀਆਂ ਤੁੰਟੀਆਂ ਹੋੜ ਵਿਚ ਸਾਵਾਗਾ। ਪਰ ਮਾਹਾ ਜੀ। ਅਸਤ ਜੀ ਦੇ ਪੂਰਕ ਦਾ ਉਸਲ ਫਾਲੇ ਵਿਖ ਮਹਿਤ ਹੀ। ਕਵਾਰਾਂ ਕੀਤਾਸਤ। ਉਥੇ ਤੁਹਾਰੀ ਪਿੰਡ ਦੂਰ ਗਿਰਾਨ। कर हो इध्यान महायस मधार की मिर्नी

ਕਿਸ ਉਸ ਜ਼ਿਲ ਹਨ ਨਾ ਸਾਗੂਆਂ ਦੇ ਸਾਮੜ੍ਹੀ िटलक स्थित द्वारा भाग ब्रम्मीसमा किया द्वीत है जिस्से वर्ण जन्म

ि येथे विहास देश में सीका क्षम भए गोला है एका सिन्हें, में काय है यह अपने हो_{ला} ਰਾਹਰਾ ਵਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਉਹਨਾ ਵਾਲ ਜ਼ਿਲਾ ਗਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਕ ਤਕ ਅੰਤੇਜ਼ਾ ਹਾਂ ਜਾਰ ਤੱਕ ਬੜਾ ਪਿਆਂ *ਵੱਡੀਆਂ ਨ* ਕਿਹਮਕ ਜਿਸ, ਕੀੜ ਤੋੜਾਂ ਨ**ਿ**ਲ੍ਹਾ ਤ ੁੰਤ੍ਰਿਆਂ ਕੁਝ ਨੂੰ ਵਿੱਚਆਂ ਰੂਜ਼ ਵਿਚ 20 ਮਾਂ ਬਾਈ ਜਵਾ ਦਾ ਹੈਜ਼ਵਾ (ਬ"ਖ਼ਕਰ ਜੀ ਜੋ ਪ੍ਰਿਸ਼ ਜਵ ਰੈਕਰ ਸੁਣ ਉਣ ਭਵੀ ਅਤਿਆਂ ਸੀ, ਪਰ ਸਦ ਤਰਜਿੰਦਰ ਜਿੰਘ ਤੇ ਸੁਖਦਵ ਸਿਧਾਂ ਕਵਿਸ਼ਕ ਦੇ ਨੇ ਹਵੇਂ ਕਈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਲਈ ਕਰਮ ਨੂੰ ਹੋਣ ਘਟੇ ੱਤਨ ਤੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਵੱਖ ਵਾਂ ਜਮੇਂ ਨੇ ਆਬਲ ਕਵਾਰੀ ਵਾਸ਼ੀ ਜਾ ਹਿਲਦਾ ਲਿਖਿਆ। ਉਸ ਕਾਰ ਭੋਗ ਬੁਲਿਆਂ ਵਾਲਾਅਦ ਵੈਕਲਾ ਸਕਾਰਤ ਦਾ ਸਮਾ ਕਿਵਾ ਸੀ। ਜ਼ਿਤਿੰਕ ਪੁਸ਼ ਨ ਮਸਾਵਾ ਬਾਲ ਹਾੜਾਂ ਸ਼ਣ ਉੱਤੀ ਹੈ ਜੂੰ ਸੀ। ਅਤੇ ਆਹੇ ਜੁਸ ਕਈ ਇਸਾਲੀ ਦਾ ਚਾਰਤ ਮਗ਼ਨਾਇਤ ैस श्रम क्या म नभाजा।

ਭਾਵਾਂ ਜੀ ਇਹ ਦੀ ਅਤੇ ਦੀਰ ਦੀ, ਆਪ ਸਭ ਨੇ ਇਸ ਅਸੀਂ ਹੈ ਮੌਕੇ ਉੱਤੇ ਸੀ। ਨਾਲ ਬੜਾਅ। ਮਾਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਤੜ੍ਹਾਂ ਹੀ ਬੜ੍ਹਾਂ ਤੁਆਂ ਵਿਚ ਗੱਠਣਾ ਸਿਸ਼ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਸੀ। ਨੀ ਚਰਕੋਰਕਾ ਵਿਰ ਗਾਂ ਇੱਕ ਮਾਲਈ ਕਿਸ਼ ਤੋਂ ਰੂਪ ਖੁਮੀ ਦੀ ਗਲ ਕੱ ਹੋ ਸਕਦੀ ਤੇ ਅੰ ਵਿੱਚ ਤੋਂ ਪ੍ਰਵਾਟ ਵਿਭਾ ਲਈ ਵਾਲੀ ਜ਼ੁਬ ਰਹ ਹਨ। ਇਲ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਇਸ਼ਹੂਰ ਲੜ ਅਤੇ ਜ਼ਿ ਕੁਸਨਾ ਦੁਕਤਾ ਹੈ। ਮਾਜਾ ਸੀ। ਜ ਤੁਸੀਂ ਪੂਰ ਵਿਚ ਅਖਵਾਰਾ ਦੁਸਿਆਂ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਂ ਕੁਸ਼ਾ ਹੈ ਬਿਆਸ ਵਿੱਤ ਉਹਨ" ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਬ ਹਰ ਕੋਈ ਵੇਗਸ ਦੇ ਦਿਆ ਸਾ। ਮਾਤਾ ਜੀ, ਸਾਵੀ ਇੱ ਸ ਨਵਾਂ ਹੈ ਕਿ ਨਵੀਂ ਲਾਂਘ ਜੀ ਦੂ ਫਿਲਾਨ ਪੜ੍ਹ ਕ ਕਿ ਪੀ ਮੁਸ਼ੀ ਮਹਿਮੂਨ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਆਪ ਨਭ ੧ ਮੋਜਲੇ ∉ੂਰਜੇ ਜ਼ਵਾ ਵਿਚ ਗੁੰਗਣਾ।

ਇਸ ਜਰਭਿ ਤਾਂ ਇੱਕ ਤੁਸਾਬਾ ਹੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਮਹਾਰੀ ਨੇ ^ਗਿ ਤਰ ਜਾ ਸਥਾਇਆ ਹਵਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਭ ਉਸ ਸਮਾਸ਼ੋ ਨੇ ਵੱਖ ਕੈ ਦਾਸ਼ ਹੋਵੇਂ 🖑 ਭ ਵਾਲੇਆ ਕਰਨਾ ਵਿਛੇ ਉਤ ਤਮਾਸਾ ਪਤਮ ਤ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿੱ ਲਗਤ ਵਿਚ ਤਵਾਲਾ ਹਾ ਹੈ। ਵਤੀ-ਪੜ੍ਹ ਇਹ ਤੁਸ਼ਾਮਾ ਵਧੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵ स्माक्तिक दिवास मिलाना स्वतीर साथ में किन्ना में " ंहर सहर से हिंद्र अवस्थाली सङ्ग्र हो। सिम्म पन्य खुन रही कि ४०० ਸ਼ਯਮਦ ਰਾਜ ਆਉਣੀ ਗ੍ਰੇਬੀ ਹੈ। ਇਕ ਤਹਾ ਹੀ ਜ ਚਾਇਆ ਹੈ ਇਹ ਤ ਮਗ਼ਤਾ ਮਰਗ ਹੈ। ਰਾਸ਼ ਦੇ ਜੋ ਵਿਧੇ ਭਾਰ ਵੱਡ ਸਕੀਦਾ ਹੈ । ਆਪਣਾ ਉਦਾਵਾਂ ਅਨੀਰਣ ਵਿਚਾਵ

ਆ ਕੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਰ੍ਹਾਂ ਜਿਵਕਾਂ ਦੇ ਗਿਆਨਿ ਦੇ ਸ਼ਾਮਾਮ ਆਮਰ ਸਭ ਨੇ ਬਾਕੇ ਨਾਨ ਹ ਗਰ ਵਿਚ ਜੇ ਕੁਝ ਵੀ ਦਿਸ਼ ਗਿੜਾ ਹੈ। ਪਵਲਾਤਜਾਂ ਤੋਂ ਗਿਆ ਸਭ ਭਣ ਨਾਲਵਾ ਨੇ। ਸਾਂ महिरू के त्या अने अन्योग ने ने प्रस्त के प्रस्त अने मान वर्गा है। या ਜ਼ਿਰ ਹੋਵਾਂ ਉਹਨਾ ਮਨਹਾਂ ਦੇ ਮੂਹ ਵਿਚ ਹੋ ਵਾੜ੍ਹ ਦੇ ਮਨਾ ਤਾਂ ਜ਼ਿੰਦ ਹਨ। ਜਿਨਾ ਸਾਵਿਤਾ ਵ ਰੂਬੂ ਦੀ ਬੜੀ ਨਾਲ ਚਿਤ ਸ਼ਹਿਮਾ ਹੈ, ਉਹ ਸੰਸੂਬ ਪਹਿਲਾਂ ਜੀਵਨ ਵਾਟੇ ਹਾਂ 'ਦੇ ਤਾਂ। ਬਰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਹਜ਼ਰਾ ਵਿਚ ਕਾਬਲ ਹਵੇਂ ਹਨ।

ਬਾਰਮਿਸਤਾ ਦੀ ਅਸੀਂ ਸਪਰਾਮ ਭਰਟ ਵਿੱਚ ਅਵਾਂਝ ਨਹੀਂ ਕਾਂ ਪੀ ਵਿਚ ਸਾਣ ਭਕਕ ਪਤਾ ਹੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡ ਦਿਆਰਾਂ ਪੂ ਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹਵਾਂ ਮੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੁਕਤੀਤ ਭੇਗਰ ਵਿਚ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਬਰਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਹੀ ਲਈ ਨਿਖ ਕਰ ਦੀ ਵੀ ਬੀਮਤੀ ਹੈ। ਕਰਪੈ ਕੋਈ ਇਸ ਬਹੁਤੀ ਦੀ ਜਾਂਦੀ ਤੁਸਾਂ ਆਇਨ ਕਰੀ ਕਰਪੀ ਹਵ ਭੂਪਤ ਉਸਤੇ ਜਾਣ ਹੈ। ਤੁਹਾਤੂ ਕਰਾਲਿਆਂ ਨਾਲ ਹੀ ਮੁੜੇ ਉਸਤੇ ਹੁੰਸਤ ਹਨ। ਮਾਤਾ ਸੀ। ਭੂਗੜ ਪਤਰ ਜਿਲਮੀ ਦੇ ਅਮਾਕ ਇਸਥਿਕਾਨ ਵਿਚੋਂ ਪਾਸ ਹੋ ਗਏ ਹਨ।

ਅਰ ਧਾਮ ਨੂੰ ਨਰਮਲ ਜਿੰਘ ਵੀਰ ਨਾਵ ਮੁਲਾਭਾਤ ਹੋਈ ਸਾ। ਸੀ। ਬਹੁਤ ਹੀ ਜ਼ਤੂਦੀ ਭੂਆ ਦਿਹ ਸੀ। ਵੀਜ਼ ਦਾ ਬੈੱਤ ਕੈਮ ਭੂਕ 1 ਨਾਮਨ ਗੁਸ਼ਕੀਤਾ ਸਭ ਜ਼ਰੂ ਦੇਵਾਂਸ । ਬੁਤ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਾਂ ਹੈ, ਉਹ ਦੀ ਕਿਲਮਾਜ਼ ਹੈ ਜ ਜੋਗਾਂ ਲਖਕਉਂ ਜਿੰਦ ਭਾਸ਼ ਹੈ। ਉਸ ਵਿਚਾਂ ਵੀ ਵਰ ਦੀ ਸਮਾਨਤ ਹੋ ਵਾਵਜੀ। ਭਰਨਊ ਸਾਡੇ, ਵਾਕਦੀਆਂਡ ਹੈਗੀ ਹੈ। ਵੀਰ ਦੀ ਕਰਤੇ ਬੜੀ ਕਿਹੀ। ਰੂਜਿਸ ਕਰਗ ਜਾਂ ਪਿਰਜਲ ਸਿੰਘ ਵੀਰ ਆਪ ਜਗੀਗਿਆ ਦੇ ਵਿਚ ਬਾਹੁਰ ਆ ਸਕਤਾ। ਹੈ। ਸਾਕੀ ਨਿਰਸਲ ਸਿਘ ਵੀਰ ਕਈ ਸਰਦੀਸ਼ ਕਰਤਾ ਵਾਲਤੇ ਵਾਸ਼ੀਆ ਵਕੀਲ ਵੀ ਜਾਦੀਦਾ। ਹੈ। ਮੇਰੇ ਬਿਆਲ ਵਿਚ ਵੀਆਆ ਨੇੜ ਬਾਰ ਤਰਤਾ ਹੈ ਸਪੂਰੀਨ ਤੁਹਾਣ ਵਿਚ ਚਿਤੂ ਤੁਤ ਵਿੱਚੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਮਾਮ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਾ ਹਨੀ ਰਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪੁਰ ਹੋਵਗਰ ਬਹੁਤੇ ।

ਬਾਲੀ ਵੀਟ ਜੀ, ਜਹਾ ਕਈ ਦੀ ਗਾਮਰ ਸਾਹੀ ਮੁਟਿਆ । ਜਿਹਾਤੀ ਐ ਨਾਰਾਵਤ ਵਿਚ ਾਕਮਾਂਟ ਦਿਜੀ ਸੀ, ਉਸ ਉਰ ਤਾਂ ਹਾਮੂੰ ਜਾਂ ਸ਼ਜ਼ ਜਿਸੀ ਕਾਈ। ਇਹ ਵਾਂ ਬਹੁਤ ਕਰੀ ਜੀ ਕਲ ਹੈ। ਮੁਰਜ਼ਤ ਜਿਵ ਵੀਤ ਦਾ ਇਕ ਭਾਵਰ ਪਾਲਕਾਂ ਹੈ, ਜਨਮਕ ਹੀ ਦੁਆਂ ਵ ^ਝ ਡੀਗਾਰਡ । ਬਾਕੁੰ । 70 ਹਵਾਰ ਝਨੁ ਸ਼ਾਬਤ ਹਨੂੰ ।

~~रंडे रनमार्थ नी, ताउमा मे∥ हाल राजना लाइड क्रांट र, हिमाह् मुद्र ७०० र~~ा ी दब च मा छोती उसी उसर जाना हो को विस्तृतिक विस्तृतिक के होया सही ਕਰਨ। ਪਿਤਰ ਕਰੰਜ ਨ ਦੀ ਅਪਣਾ ਸਿੱਧ ਦਿਨਾਂ ਵਿਧਾ। ਜਦੀ

ਸਿਦਤਜੰਤ (ਮਾ. ਜਾਂ ਸਾਲ ^ਮਲੀਜ਼ਰਾਮ ਕਵਾਂ ਹਨ ਹਨ ਕਿ ਨਹੀਂ। ਆਮਵਰ ਜੀ ਤੇ ਨੂੰ ਜਾਂ ਦੇ ਸ਼ਬਲ ਆਲੇ ਵੀਰ ਬਾਫੇ ਮਣ ਕਾਬਣੀ ਜਾਵੇਂ ਹਨੀ ति पाणीन तं इति । स्थापित ए हास्त भाषीका अस्य प्रीकारण के

11, 777 ,

"mਸੀ" ਅੰਡਵਾਦੀ ਨਹੀਂ ," ਅੱਤ ਦਾ ਨਾਸ਼ ਰਹਨ ਵਾਲੇ ਹ।

ਭਾਸੀ ਜਿਵੇਂ ਅਤੇ ਭਾਸ਼ੀ ਸੂਖ ਦੀ ਸੂਬਾਨੀ

नेट महिलक्षा भारत में एतर ती द्वारात (सन्दर्भ पास धारत) । यह बांक्ख जेवण, रवतार थि १०११, १०१ हतात हिल्लाहे रूप रूप एवर हैं 🤲 🚐 ਆਰਥ ਵਲੇ ਬੁਖਮੀ ਹਨੀ ਹੁੜ੍ਹ ਫੁਤੂਰਿ ਗੁਸਾਰਿ

ਵਾਗਿਸ਼ੁਤ ਜੀ ਕਾਬਾਦਮਾ । ਵਾਹਿਤਤ ਜੀ ਨਾਂ ਵਤੀਰ ।

ਉਪਰੰਤ ਸਮਾਹਾਰ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਹੀ ਵਿੱਚ ਜਾਨ ਵੀਬ ਨਿ ਜ਼ਿੰਦਾ ਗਿਆ ਜੀ ਸੀ 2 ਵਤਾ ਹੈ ਨਤ ਹਨ ਵਿਚੇ ਤੋਂ ਆਪ ਅਤੇ ਵਿਚਾਨਤ ਮਾਰਿਆ ਵਲੋਂ ਅਤੇ ਜਗੂਆਰੇ ਹਨ ਜਿਸ ਤਕਾਰਾਵਾ ਜਿੰਨੀ ਮਿਲੀ। ਵੀਟ ਵੀਆ ਅਤੇ ਮਾੜਾ ਨੀ ਤੁਜਾ ਜੀਆ। ਗੁਣੂ ਜੀ ਕਲਾ ਕਾਰੂ ਅਤੇ ਜਨਮ ਦਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਬਰਕੀ ਕਿਵੀ ਗਲ ਤੋਂ ਚ ਗਈ ਹੋਏ। ਜੀਆ ਵਾਲੀਆ ਪ੍ਰਦੂ ਗਾਹਿਲਾ ਵਡਾ ਹੰਸਾਆ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੋਂ ਮਾਲ ਨਾਲ ਇਸ ਉੱਜਾ ਜ ਜਨਾ ੀਡ ਮਹਾਮਤਾ ਜੀ ਜਹਾ ਦਾ ਫਿਲਾਵ ਦਾ ਦਿਲ ਹੈ, ਦਾ ਆਪਣ ਸ਼ਵਿਆਂ ਨੂੰ ਵਧਾ। ਦੇ ਹੁਣੀ ਰੂਲ ਵਿੱਚ ਹਾਊਂ ਨੂੰ ਜਦੀ ਪ੍ਰਟ ਰਹੇ ਹਨ।

ਸਤੋਂ ਸੀਤਰਾਹਯਗ ਸਹਾ ਹੈ। ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਤਤ ਹੋੜਾਂ ਦਾ ਹਮਾ ਤੁਸਤੋਂ ਸਦੀ ਹਾਲੀ ਦੇ ੁਹਤੇ ਹਲ ਭਿਜਾਈ ਜਾਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਵਿਹਾ ਉਜਾਵਲ ਹਨ। ਇਸ ਵਾਲਾ ॥ ਹਾਂ ਅਸੀਂ, ਜਿਹਾ ਹਰਮਿਤਰ ਸਿੰਘ ਕਿ ਆਪਣ ਪਹਿਤਰ ਗੁਰਸ਼ਾਨ ਸਮੇਂ ਦਾਸ਼ਬਾਰ ਮਾਹਿਬ ਦੀ ਰੋਖਿਆ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣ ਮਹਿਤਰ ੇ ਹੁਸ ਦੀ ਅਹਾਇਤੀ ਦੂਜ਼ ਇਸ ਜਾਣਾ ਜਿਆ ਤਿਹਾ ਹੈ। ਬੈਰਮਨ ਕਾਂਬਟਸ ਨੂੰ ਮੂਤੀ ਕਿ ਤਾ । ਅੱਤ ਜੀਵਨ ਵਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੜਾ ਘਾਟਾ ਨਹੀਂ, ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਚਾ ਘਾਟਾ ਤਾਂ ਉਹ ਵੱਚਾ ਹੈ, ਜਦ ਕੜਾ-ਇੰਦ ਜੀਆਮ ਹੋ ਅੰਦਰ ਕੁਝ ਨਰ ਜਹਾ ਹੈ। ।"

ਅ– ਸੰਸਾਹ ਦੀਆਂ ਲੋਕਾ ਅ-ਸਦੀ ਦਾ ਪਿਸ਼ ਸਾਣ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਸ਼ਰੂ ਸਿਖ ਨੌਸ ਹਾਨ ਵੀਆਂ ਸੀ ਗਈ ਭਾਲਾਮੀ ਲਾਹਣ ਲਈ ਜਘਰਸ਼ ਕਤੇ ਤੁਹੀ ਹੈ। ਜਵਾਰ ਦੇ ਮਜ਼ੂਰੀ ਇਤਿਹਾਨ ਿਰ ਮਿਖ ਸੰਗਰ ਦਾ ਕੋਈ ਸਾਨੀ ਨਵੀਂ . ਇੱਕ ਵਿਰੂਸ ਨੂੰ ਹਵਾਲੇ ਤੋਂ ਕਟਨ ਅਤੇ ਗਿਈ ਉਸੂਬਾਤਾ ੂੱ ਵੇਂ ਇਸ ਵਗਤ ਲਈ ਅਸੀਂ ਗੜ੍ਹ ਸਾਜ਼ਬਾਨ ਰਾਲ ਕਰਮਾਨ ਗੜ੍ਹ ਜਨਗ। (ਤੇ ਤੁ ਚੁਵਾਤ ਦਾ ਖਿਸਲਾ ਉਹ ਅਤੇ ਬਣ ਕਰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਵੀ ਜ਼ਿਲਤੀ ਜ਼ਿੰਦਾ ਵਾਜ਼ਾ ਚੜਸ ਸ਼ਜ਼ ਭਾਜ਼ੀ ਕਰ ਜਾਰੀ ਰਖਣ ਦਾ ਪੜ ਕਰੀਆਂ ਕਿਸ ਵਾਸ ਤੋਂ ਮਾਤੇ ਆਰਥਾ ਵੀਜ਼ ਸ਼ਹੂਰਨ ਹੈ। ਜੇ ਨਾ ਤੁਰ

ਮਿਜਾਦਾ ਉਵੇਸ਼ ਮੁੱਤ ਗੁਰੂ ਕਰਤ ਘਾਂ ਦਾ ਭਾਰ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਦੇ ਦੀਵੜ ਇਸੇ ਜ਼ਵਾਰ भी भारता था जी दरम्ताय दिश दिन गए है, जिल हूं भगाण करानक जनगर ਾਰਬਤੁਆ ਦਾ ਨਾਂ ਜ਼ਿੰਤਾ ਗੁਆ। ਸਭ ਨੂੰ ਜਿਹੂ ਸ਼ਾਮਸਤ ਦੂੰ ਜਾਵੇਂ ਕਿ ਖ਼ਾਲਿਸਤਾਨ ਦਾ पास्य मिला है उसी अस्तार भी अवस्थाता हाएँ वे किए समादन आहर ਅੰਭਿਆ ਦੇ ਰੇਅ ਵਿਚ ਦੀ। ਜੜ੍ਹ ਕੁਝ ਦੇ ਵਾਣਾ ਦਾ ਮਹਿਰ ਇਕ ਤੋਵੀਂ 5 ਸਪੂਲਾਂ ਵੀ

ਬਰ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਵ ਗਾਇਦ ਹੈ ਕਰੋ ਮੋਡੀ ਭਰ ਮਾਜ਼ਸ਼ ਲਹਾ ਵਲੋਂ रादम ने क्या ने अलगा भारे आहेंगा दिवस दिल भारता है। लिद बि तर तेत कुराण व्यक्त तारण है। अधिवार १० रण पहिनान शेवस्य कत्त म सता ता के रोडर ते एक स्वित्य चान उत्तरा प्राप्ता कर

the secondary of the first the secondary , पर १९४४ प्रष्ट हा अलग तामध्य दर्गामध्य सं, नात् -क्रम राज प्राप्त स्थापन क्रमानी अर्थन संस्कृति ्र रहते होत्र होतेऽ अतिकासित सहय स्थापना कार्या हो_। ॰ . करुर १,४० ह्यं त्यक्षिताच प्राचा लिख्या। माल्यकेशं क्ष्य तार्वा व र के राह्म र र करते बर केंग के इस्त विशालने भागु का का र लारे हुन है , रहर हर एक है स्वार्थ स्वर्थ महास्ता स्टाब ਵ ੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤੀ ਨੂੰ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਾਰਾ ਸ਼ਹਿਰਾ ਦੀ ਜੁਲਾਕ । ਹੁੰ। 75 ' 1 ' A B 3 - M J 3 TO

ਾੜ ਦੇ ਨਾ ਪੰਦਸ਼ । ਵਾਹਿਬਹੁ ਦੀ ਭੀ ਵਜੀਂਸ ।

13-10-89

ਕਰਟ ਕੁਸ਼ਮ ਦੇ ਜਾਲਮ ਬੇਦੋਸ਼ਿਆ ਤੇ ਅਤਮ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਮੇ ਨਿਖ਼ਾਨ ਹੋਏ ਅਰਵੇ ਨਹੀਂ ਉਹ ਸਦਾ ਲਈ ਹੈਨ ਜ਼ਿਉਂਟਿ ਜੇ ਨੇ ਧਰਮ ਦੇ ਲਈ ਕੁਰਜ਼ਾਨ ਹੋਏ । इसर्ड धीम डेटा

ਬਾਧਰਾ ਕੀ ਤੇ ਬੁਕੇ ਸਾਣੇ ਦੇ ਇਜਿਹਾਬਰ ਸਬਦਾ ਵਿਚ ਅਤਿਵ ਨੇ ਲੇਵਿਕਲਵੰਗਜ਼ ਅਤੇ ਸਮੂਹਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਾਲਗਾ ਦੀ ਦੀ ਕਰਨ। ਨਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਹੈ

ਅਸੀਂ ਵਿਖੇ ਹਨਮ ਵਿਰੇਸ਼ੀ ਨਹੀਂ, ਬਲਾਕਿ ਸਟਮ ਜਦ ਜਾ ਸਨ। ਆਰਾਕ ਹੈ। ਅਸੀ ਸਾਮਰਾਜਵਾਈ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਜਮਮਹੀਆਤ ਦਿ ਸਹੀ ਨ ਸ਼ਾਰ ਵਲੀਰ ਵਿਸ਼ਸ ਕਰੇ ਨਾਮ ਜਹਾ, ਵੇਰ ਕਰਾ ਤਾਂ ਸਾਡੀ ਕੈਂਦਰੀ ਨੁਲਾਜ਼ਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਸਾਵਾਈ ਗਈ ਜਾ ਰਿਸ਼ਤ ਦੇ ਵਿਕਟੀ ਨਹੀਂ ਬਲਾਕਿ ਸਮਝਤੇ ਦਾ ਤਲਾ ਸਾਡੀ ਨਿਜ਼ਤ ਅਸਨ ਬੇ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਅਤਵਾਈ ਅਹਿਸਤਕਾਦੀ ਮਹੀਂ ਬਲਾਕਿ ਅਸੀਂ ਤੋਂ ਅਤੇ ਸਮਝਾਜ਼ ਸੁਕਾਰ ਦੀ ਅਤੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਅਤਵਾਈ ਅਹਿਸਤਕਾਦੀ ਮਹੀਂ ਬਲਾਕਿ ਅਸੀਂ ਤੋਂ ਅਤੇ ਸਮਝਾਜ਼ ਸ਼ਾਹ

ਾਨ ਖੁਣ ਵਿਭਾਤਬਾਦਾ, ਸ਼ਖਮ ਪ੍ਰਬਧ, ਹਾਂਦੇ ਅਤੇ ਨਿਯਾਮ ਬਾਵਾ ਦਾਮਮਣ ਹੈ, ਜੇ ਸਹੁ ਤਾ. ਹੁੰਦੇ ਅਤੇ ਰਸ਼ ਦੇ ਰਾਹ ਦੇ ਜੁਣ ਐੱਸ ਦਾ ਹੈ

ਹਰ ਹੋਰ ਕਸਮ ਕਾਲਾ ਮਿਕਰ-ਸ਼ਬਾਬੀ ਹੈ, ਜੋ ਬਚਾਸ ਦਾ ਪਾਸੀ ੈ ਅਤੇ ਕਿ) ਕਿਲ੍ਹ ਕਬ ਦੇ ਬੰਡ ਵਿਸ਼ਦਕਾਰੀ, ਜਾਰ ਉਨਾਰਿਕੂ ਸੁਧੀਆ, ਈਸਾਈ ਸਦੀ, ਜੋਨੀ ਅਤੇ ਕਿ ਜਵੀ ਹਵ

ਸਿੰਝ ਸਰਕ ਦਾ ਜਾਸ ਦਾ ਵੈ ਫਾਂ ਅਤਾ ਤਕ ਜਿੰਦੂ ਹਰਦਾ ਦਾ ਇਹਰ ਸਮਾਹਾ ਸਾ। ਪਵਾਅ ਹਿੱਤੇ ਦੂਤ ਵਾਂ ਅਤੇਤ ਤੌਰ ਤੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਵਾਰੂ ਸਾਂਪੁੱਟਾ ਆਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮਾਹਾ ਇਸ ਦੇ ਬਾਬੰਧ ਹੋਈ ਵਿਚੰਤਾ ਬੋਣਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਨ ਸਮੇਂ ਇਸ ਇਪਸ ਸਾਹਾ ਤੋਂ ਨਿਤ ਅਤੇ ਆਮਣ ਵਿਚ ਪ੍ਰੋਸ਼ਿਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਸਾਤੂ ਸਾਤੂ ਗੁਰ ਤੋਂ ਵਿਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਰਹੇ।

ਤੋਰ ਇਤਿਹਾਨ ਅਤੇ ਜਿਵ ਇਤਿਹਾਸ ਵਾਹੁਣ ਹੈ ਸਤੇ ਇੰਗਰਾ ਦੀ ਲੈਗੇ ਨੀਆ, ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਅਤਰ ਜਾਣਾ ਅਤੇ ਕੁਬਿਤ ਅਜਾਦੀ ਤੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਜਿੱਤਾ ਨਾਲਾ ਹੈ? ਵਾਅਤਿਆ ਪੁਸਾਰੀ ਤੂਰ ਬਣਾ ਸਭੇ ਤੁਝ ਅਜਾਦਾ ਪੰਜਾਬੀ ਦਲਾ ਇਆਉਆਂ ਪੁਸਤੇ ਜੋ ਜਿਵੇਂ 9 ਹੁਣ ਰਹਣ ਦੀ ਸਦੀ ਸਮਾਨੇ ਸਾਗਿਜ਼ ਦਾਰਿਆਈ ਪੁਸਤੀਆਂ ਦੀ ਕਰੋ, ਜਿੱਥੇ ਪਿੰਜਰਾਨ ਅੱਗ ਇਹ ਰਹਿਤ ਸਰਯਾਦਾ ਵਿਚ ਸਪਾਲ ਅਦਾਜ਼ੀ ਅਤੇ ਹਰ ਅਨੁਕਾ ਫਿਲਰ ਦੇ ਹੈੜੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾਰ ਵਿਚ ਅਸੇ ਅਤੇ ਜਿਲ੍ਹਾ ਚਾਰਜਾ। ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਹਿਰ ਦੀ ਗਏ ਘਟੋਵੇਂ ਹਾਂ ਜੋ ਵੱਲ ਪਿੰਚ। ਵਿਚ ਕਾਰੇ ਉੱਤੇ ਚਲਾ ਅਤੇ ਵਿਦਾਆਰਥ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਕੋਈ ਹੈ ਨੇਗੇ ਜਾਂਗਰ ਅਤੇ ਜੋ ਵੇਂ ਗੁਸ਼ਰੂ ਪਵਿਤਰ ਹਰਿਆਂਗਰ ਜੋ ਵਿਚ ਉੱਦਰ ਸ਼ਾਵਾ ਬੁਲੀਆਂ ਤੋਂ

ਮਿਟੜ ਵਿਚ ਘਟਨਾ ਨੇ ਹੋਏ ਸਾਨ੍ਹੇ ਜਿਹੜ ਦੀਆਂ ਧਰ ਗਹਿਰਦੁਲਿਆਂ ਜੁਕ ਦੂੰਦੇਤ ਹੈ ਜਿਹੜ । ਜਈ ਦਰ ਰਿਆ ਨੇ ਮਾੜੇ ਮਨ ਉਥੇ ਗਿੜ੍ਹਾ-ਦਿਸ਼ਆ। ਜਦੀ ਬਾਰੇ ਨਾਈ ਹਈ ਪਏ ਸਾਫ ਹੋ ਹਨਾਂ ਜਿਹੜੇ ਨਾ ਨੇ ਸਾੜੇ ਮਨ ਉਥੇ ਗਿੜ੍ਹਾ-ਦਿਸ਼ਆ। ਜੂਰ ਜਿਹੜੇ ਨਾਈ ਹਈ ਪਏ ਸਾਫ ਹੋ ਹਨਾਂ ਜਿਹੜੇ ਨਾ ਨਾ ਨਾ ਹੋ ਲਈ ਅਜਿਆਦ ਏਜ਼ਮਾਈ ਸਾਂ ਜਿਸ ਜਾਣ ਇਹ ਹੈ ਸਿਆਨਾ, ਵਿਆ ਕਿ ਅਹੀਂ ਵਟਰ ਹਨ ਹੈ । ਸਾਣਿਦ ਇਹ ਵਿਜਿਸ ਵਾਲ ਸੀ ਜਦੀ ਪੀ ਹੈ ਜਿਸ ਜੁਕਤ ਹਨ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾਲ ਸੀ ਜਦੀ ਪੀ ਹੈ ਜਿਸ ਜਿਸ ਜਿਹੜੇ ਜਿਹੜੇ ਹਨ। ਜ਼ਰੂਰ ਦੀ ਜੁਕਤ ਹਨ ਹੈ ਜਿਸ ਜਿਹੜੇ ਜਿਹੜੇ ਗਿੜ੍ਹਾ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ ਜਿਸ ਜਿਹੜੇ ਜਿਹੜੇ ਗਿੜ੍ਹਾ ਜ਼ਰੂਰ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰ ਜ਼ਰੂਰ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰ ਜ਼ਰੂਰ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰ ਜ਼ਰੂਰ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰ ਜ਼ਰੂਰ ਜ਼ਰੂਰ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰ ਜ਼ਰੂਰ ਜ਼ਰੂਰ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰ ਜ਼ਰੂਰ ਜ਼ਰੂਰ ਜ਼ਰੂਰ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰ ਜ਼ਰੂਰ ਜ਼ਰੂਰ ਜ਼ਰੂਰ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰ ਜ਼ਰ

ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਮਲ ਆਏ ਹਿਤ ਜਿੰਘ ਭਾਗਰ ਵਿਚ ਗਲਾਮ ਹਨ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਹ ਤੁਨਾਮੀ ਗਲ ਵਾਹਣੀ ਹੈ। "ਸਿਖ ਵਿਚਾਰੀ ਗੁਲਗਾਮ ਅਤੇ ਨਿਲੁੰ^{ਦ ਹੈ} ਜੇ ਭੂਨ ਕੇਵਾਬਕਿਆ ਨੇ ਹੋਵੇਂ ਇਕ ਮਿਸ਼ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਹਿਮਾਜ਼ ਕਰਦਾ ਵਿੱਚੋਂ ' ਹੈ ਜਿਥ ਉਸ ਕੀਵੀ ਬਾਂ ਨੂੰ ਸ ਨੂੰ ਜਿਲਦਾਰ ਬੜ੍ਹਾ ਨਿਕਾਸੀ ਕੋ (ਸਾ) ਸਾਲਾ ਆਂ ਕਿ ਜਿਥ ਵਾ ਜਾਂ ਅਕਾਰ ਹਵਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਤੇ ਸਾਲਾ ਸਾਲਾ ਨਾਲ ਜਿਵੀਂ ਕਵੀ ਸੰਬਰੀ ਨਹੀਂ ਸਮਾ ਵਿਚ ਬਾਕਰਾ ਹੋਣ ਸਾਲਾ ਹੈ। ਗੁਣੂ ਉਹ ਨਵਲ ਅਕਾਲ ਬਾਬ ਦੀ ਆਈ ਸਾਲੇ ਨੂੰ ਵਿੱਚ ਤੁਸਾਵਾਂ ਹੈ।

ਕਰਨ ਉਸ ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਰਾ ਹੈ।

| Property of the pro

ਕਲ ਬਣ ਭਰ ਸਮਾਨ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਹੋਏ ਦਾ ਇੱਕ ਕਲਾਬਰ ਸਿਖਾਰੀ ਹੈ। ਉਹ ਕਾਲਾਜ਼ ਤੋਂ ਦਰ ਛਾਲਮਾ ਅੰਗਵਾਰ ਰੁਝ ਦੀ ਉਹ ਦਾ ਇੱਕ ਕਲਾਬਰ ਸਿਖਾਰੀ ਹੈ। ਉਹ ਕਾਲਾਜ਼ ਤੋਂ ਦਰ ਰੂਮ ਯਿਕ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀ ਦਰਤਰ ਨਾਲ ਨਰਤੇ ਲੋਕੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਅਤਾਬ ਤੋਂ ਤੋਂ ਦੇ ਸ਼ਫ਼ਵੀ ਪ੍ਰਧਾਮਸਨ ਕਰੀ ਹੁੰਦੀ। ਨਿੰਦਰ ਹੁਲਾੜ ਕਿ ਜਿਧਾ ਸੁੱਚ ਲੋਲ ਕਿਸਾ ਦਾ ਵਾਲੇ ਜ਼ਫ਼ਬੀਨ ਅਤੇ ਬਹੁਦਿਨਤਾਂ ਦੀ ਵਿਚ੍ਹਾ ਲੀ ਭਰਕਿਸ਼ ਵਿਰੁਧਾ ਆਪ ਪ੍ਰਿੰਗ ਨਾ ਤਾਂ ਦੇ ਜ਼ਿਕਸ਼ਨ ਅਤੇ ਬਹੁਦਿਨਤਾਂ ਦੀ ਵਿਚ੍ਹਾ ਲੀ ਭਰਕਿਸ਼ ਵਿਰੁਧਾ ਆਪ ਪ੍ਰਿੰਗ ਨਾ ਤਾਂ ਦੇ

ਕੇ ਹਰਮ ਇਵਿਕਾਸਤ ਮਹ ਪ੍ਰਵਾਰ ਜਾਂ ਗ ਪ੍ਰਸਤਾ ਵਾ ਹੈ।

ੇ ਤੁਝ ਹੰਜ ਸਾਮ ਨਾ ਦੇ ਤਜ਼ਬਾਈਨ ਜਿੰਘਾ ਨਾਲਮਿਤਾਜ਼ ਕਸਾ ਜਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਈ ਸਾ ਗੋਰਨ ਬਣੀ ਅਤੇ ਬਾਰੀਬਰ ਸਿਧਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਫਲਾਉਣ ਕਈ ਮਾਨ ਧਰਤੀ ਕੋਵੀ ਨਾ ਲੀ ਹੈ। ਜਨੇ ਦੀ ਜ਼ਬ੍ਬਰ ਹੈ, ਜਿੰਕੇ ਮਾਰੀਆਂ ਬਣਾ ਫੈਲ ਮੁਕਣ ਅਤੇ ਜ਼ਵੀਬੇਤ ਕਿਸਾ ਦਾ ਦੇ ਪ੍ਰਸਾਸ ਦ ਭਵਰ ਰਗਸਕੇ।

ਸ਼ਹਿਆ ਨੂੰ ਵਾਲਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਬਾਲਦਾ ਅਤੇ ਬਾਲਦਾ ਵਿਚ ਸਮਾਜ ਪੂਸ ਮੈਤੋਰ ਤਾਰ ਅਸੀਂ ਭਾਰਜਦੀ ਸੰਘਰਮ ਦੀਆਂ ਉਤ ਸਥਾਰਾ ਤੁਹਾਂਕਾ ਹਨ। ਜੋ ਸਮਾਜ਼ ਮਾਪਰਤਾ ਜੀਆਂ ਭਾਰਮਕੀਸਤਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਇਕ ਸ਼ਾਹਿ ਹੈ ਅਗ ਹਨ। ਸਹਾਜ਼ਦਾ ਕਵੀ ਜਾਣਜ ਲਵਾ ਵੇਲਾਸੇਵਿਚ ਅਨ੍ਹਾਰ ਬਲਾ ਹੋ ਜਾਵਾ ਹੈ ਇਹ ਵਾਰਗ ਦੇਖ਼ਸ਼ਾ ਜ਼ਰੂਚਾ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਤ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਹੈ। ਬਾਲਮਾ ਸੰਘਰਸ਼ ਉਹ ਵੀ ਬਰਗਾ ਹੈ। ਜਾਵੇ ਹਰ ਵੀਤ ਇੰਗਵਾਰ ਗੁਜ਼ਾਰ ਹੁਣ। ਜਿਹੜਾ ਬਾਲਮਾ ਸੰਘਰਸ਼ ਹੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤਾਸ਼ਨ।

कृष्यम् क्या ६८९ वीचार स्त्र हास्त्रायः राज्यान असार सर्वाराज्य-७ मामकी हास्त्रायाः

ਵਿੱਚ ਪਾਵਰਚ ਮਾਸਾਬਾ ਹੈ। ਜਾਂਦੇ ਗੱਲ ਨੇ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲੈ ਜਾਂ ਤੇ ਦਾਲਮਤਾ ਵਿੱਚ ਜਮਝਦ ਚਰਮਾ ਹੈ, ਇਲ ਜਿਹ ਹੈ ਵਿਦਾਰ ਦਾ ਸ਼ੂਗਰ ਦਲਦਾ ਹੈ। ਅਜੇ ਦੇ ਵਲਾ ਪੰਧ ਦੇ ਮਾਸ਼ਤ ਦਿਵ ਜਾਂਦਾ ਦੁਕਤਾ ਇਹ ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ, ਤੁਸਾਹਕਤ ਅਤਿਆ ਜਾਵਦ ਸਾਂ ਮਾਣੀ, ਫਿਊਸ਼ਕ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਰੂ ਗੁਰਿਦ ਇਸ ਜਾਂ ਮਹਾਰਾਵ ਜਾਹਕਤਾ ਸਾਵਤ ਕਰਦੇ ਹੁੰਦੇ

म् ता चीन् पार्विताम भागपुर वे व्याप्त है एक ।

ਪਨਾ ਜੇਲ੍ਹ ਤੇ ਭਾਈ ਜਿੰਦੇ ਦਾ ਖ਼ਤ ਆਪਣੀ ਸਾਭਾ ਦੇ ਨਾਂ

ांको पन य करी तिर करी तिर ए भा अ बद्धारोग्य कई क्लेक्स दो साल ल्यान सं प्राप्ते क तीयन इंप्यूपन इसे विकास प्रोप्त के व्यापन .

ਜਦ ਆਗਾ। ਸਾਹਤ ਨਵਾਸ਼ਣ ਦੂਆਂ ਝੜਝਨਾਂ ਵਿਚ ਹਾਇਆਂ ਹੈ, ਨਿਸ਼ਾ ਹੈ ਕਤ ਵਿਗਾ⊐ ਨਾ ਸਕੀਆਂ, ਵਾ ਕਿਰ ਮੁਸ਼ਕਿਨ ਹਾਤਮਾ ਤੋਂ ਪਾਈਆਂ ਜਾਵਾ ਜਾਣਾਂ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਰਤ ਉਕ ਰੂਕਰੂਬ ਨੂੰ ਹੀ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਆਪਣਾ ਜੀਵਨ ਇਖਲਾਕ ਉਸ ਦਾਸਟਾ ਤੂੰ ਬਾਰ ਜ਼ਿਸ਼ਆ। ਇਹ ਕਰਕੀਬਨ ਸਮਾਤ (8.0) ਦਾ (ਕਰੀ ਭਾਵ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਜ਼ਾਮ ਕਵਾ ਕ ਰੂਰ ਖ਼ਾਲ-ਖ਼ਵਿਆਂ ਨੂੰ ਕੜਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਪੰਜਾਤਾ।

ਮੁਸਲਾਨ ਹੈਜ ਜਿਆ ਦੇ ਘੜ ਲੋਟ ਝੋਣ, ਸ਼ਾਲ ਬਾਜਲਾ ਨੇ ਤੁਤ ਐਂਟ ਕਾ ਹਵਾ ਨੇ ਵ ਹੋਣ। ਇਸ ਭਾਰ ਵਲਮ ਵਾਲ ਹਨ ਵਿਚ ਵਾਹਾਕਾ ਸਮਦੇ ਭਾਈ। ਕਾਂ ਨਿਸਮਣੀਆਂ ਤਾਂ ਹਵਾਂ ਵਾ ਸਲ ਸ਼ਯਾਗਲਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਮਤੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸ਼ਹਿਮ ਤੋਂ ਜਾਣੀਆਂ ਤੋਂ ਕਈ ਵਿਕਾਰੀਆਂ ਹੁਣ ਆ ਬਹੁੰਦ ਵਾਟ ਅਹੀਆਂ।

स्राप्त, विश्वे असे हर किश्वोधन के शिव निर्माण किये हैं। ਰਘ ਉਂਦਾਨ ਕਰ ਦਿਤਾ ਗਿਆ। ਜਦੀ ਇਕ ਸਾਣ ਕਰੀ ਕਥ ਦੀ ਨਾਜਿਤਾ ਗਿਆ। ਇੱਕ ੀ ਕੇ ਕਰੇ ਹਰ ਪੰਤ ਵਾਲੇ ਹਮਰ ਸੀਵੀ ਤੋਂ ਦੁਬਰਨ, ਪਾਸਸਾਵਾ ਸੀ ਤੂਤ ਸਾਂਝ ਤਾਂ ਸੀ ਜਿਹਾ ਸ਼ ਹੈ। ਭੂਵਾਰਕਨ ਬਿਸ਼ ਦਾ ਸੁਕਾਸ਼ ਹੈ ਇਹ ਵੀ ਹੁਤਮ ਸਮਝ ਕ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕੁਵਿੰਦਸ਼ ਕਪੂ ਆਵੇ। ਸਹਿਕਾ ਵਿਦਾਸਿਆਂ ਨੂੰ ਉਹ ਵਧ ਜਿਥੇ ਪਿਆਇੰਦ '।। ਇਸ ਸਥਾਨ ਮਿੰਘੜੀਆਂ ਫਿਰ ਦੀ ਸਬਰੂ ਸ਼ਕੂਰ ਦੂ ਘਰ ਵਿਚ ਬਾਹਰ ਨੂੰ ਜਿਹਾ ਆਈ ਸ਼ਾਂਤ ਵਿਦਿਆਂ *'* ਰ ਬੱਧੇ ਹਾਣ ਨਾਲ ਲੱਗੀਆਂ ਦੇ ਕੇ ਹੁਥ ਭਰਜਾਉਂਦੀਆਂ ਸਨ। ਦੂਸੀ ਪੀਰਵਾ ਲਈ ਨਿਆਰ[ਾ]ਂ ਤਾ ਸਦਾ ਜਦਾ ਸਭੇ ਦਾ ਭਾੜੀ ਹਨ ਦਾ ਹੁਕਸ ਜ਼ਿਲਦਾ ਹੈ। ਹੋਈ ਕਈ ਇਹ ਪੜ੍ਹੋੜੇ ਨਾਵਾਂ ਆਪ हेंसी है पार्टी का पिकास मन के पीठ बर्ग निरंबरण आनि पन क्लात र एक हो कहा ग ਭਗ ਬਹਾਵਰ ਸੀ ਦਿਆ ਕਰਮੰਤਾ ਨੂੰ ਜ਼ਾਦ ਕਰ ਕੁਝ ਕੁ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਹਤ ਦੇ ਹੁਣ ਤਿਸ਼ਤਨ ਸਾਹਤ भायदे राधा भाउँ नजसीता व भनात गायत स्थान राजाता १५५ स्वत जन्म रागा छ 👀

> ਜਦ ਕਈ ਰਹੀਤ ਇਸ ਦਾ ਜੀ ਚਾਅ ਜਿਹਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਛੇਖ ਹਵਾਂ ਪਰ !ਰਜ ਜਾਂਦ ਮੁਲਿਆ ਤਾਇਕ ਦਿਨ ਮੀਟ ਸਨੂਨ ਪਰ ਸਾਕ ਜਿਲੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗਿਆਂ ਹੈ ਵਿੱਚ ਕਿ ਪਿਛੇ ਭੂਜੀ ਆਪਣੀ ਸਵਾਨੀ ਨੂੰ ਸਹਾਵਾਨ ਹਨ। ਨੂੰ ਮਿਲਾਹਿ, ਉਹ ਨੂੰ ਨਹਾਣ ਨੂੰ ਸਿਸੂ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਉ। ਤਾਂ ਸ਼ਾਹ ਪਹੁਣਾ ਜਿਹ ਦੁਲਵਾਂ |ਹਰੂਨ ਵ

किस्होता हार्वता । एतिका १४ १४ १ ई छही । एक पूर्व क्ली का का का उद्दर्भित्र किला के भी का माँ अवारिया की ने कान्य भी वर्णा किला किए मधान अनु हु। का ਜ਼ਮੂਰਟ ਸਾਡੇ ^{ਹੈ}ਂ ਤੇ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੁਵੇਖ ਤੇ ਜ਼ਰਮਾਨ ਕਰੋਰ ਨਾ ਹੁਰ ਜਾਨ ਜੁਲ ਵੜ ਕਾਲ ਹਨ ਕਾਲ ਨੂੰ ਹੈ, ਇਹ ਜਾਲਾਤ ਬਣੇ ਨੇ ਹੀਕਾਨਾ ਕਰੋ ਹੀ। ਹਨ। ਜਿਸ਼ੀ ਦੀ ਤਾਂ ਪ੍ਰਵੇਜ਼ਸ਼ਾ ਹੀ ਮੁਤੂ ਹਿਤ

F Grand was a few to the waste of the terms बाद द्वारा के वा किल का एक किलाहर करता प्राप्त के का का क चीक्षा ही हिन कर दूरण है। उस दूर ही कुछ हुन केंद्र के दूर ह In Sicil with and Co sill I the to their sent in भीना स्वार्थ र स्वार्थ । स्वर्

ਮਾਦ ਸਾੜੀ ਵਿਚਾਰ ਸਭ ਹੈ ਜਿਸ ਨਰਜੇ ਉੱਤੇ ਕੋ ਦਰਿ ਹੈ हरू स्वामी है कि अध्य में उत्तर एवं आहू को आहे सिकायों जीमा ਅਸ਼ੀਨ ਹੀ ਅਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਤਲਵਾਰ ਸੂਬ ਦੇਣ ਕਈ ਨਹੀਂ, ਸ਼ਰੂ ਸੂ ਵਿਅਕਤ ਅਤੇ ਉਮਾਰੋਵੀ ਚਾਹਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਦੂਕ ਦੀ ਨਾਲੀ ਸਦਾ ਹੀ ਵਕ_{ੀਤ} ਤ ਅਸਤ ਜਾਂਦੀਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਉਲਣ। ਇਸ ਸਫ਼ਟ ਦੇ ਪਾਧੀਆਂ ਲਹੀ ਨੂੰ ਹੈ

ਰਹੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਵਿਅਕਤੀਜ਼ਵ ਸਹਤ ਉੱਦਾ ਹਵੇ । ਫਿਸ ਦੁਸਟਾ ਜੂਰੀ ਨੂੰ ਸਥੂਵ ਨੂੰ ਉਂਦਾ ਹੋਵੇ। ਇਹਨਾ ਸਾਂਗ ਕਿ ਤਰਿਆ ਹੈ ਸਾੜੇ ਕੇ ਸਤਿਗਰਾਂ ਨੇ ਮੋਹਣ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਸਾੜ ਆਪਣਾ ਤਲੀ ਤਾਣ ਨਹੀਂ। ਜਾਨੂੰ ਤਾੜ ਅਤੇ ਮਰਾਗ਼ੀ ਅਕਾਲ ਪੂਰਪਾਨ ਵਿਚਾ ਹਾਂ ਬਤਾਗਣੀ ਹੈ ਤੇ ਆਸ਼ੀ ਰਬੀ ਅਸਲਾ ਵਿਚ ਵਹਾੜੇ। ਭਗ ਅਤੇ ਮਸਰਦ ਦਾ ਨਿੱਖੀ ਨਾਲ ਫ਼ੁੱਘਾ ਜਿਸਤਾ ਹੈ। ਪਤ ਅਤੇ ਸਮਤਰ ਤੋਂ ਮਨਰਦ ਹੁਣ ਵਾਲਾ ਹਿਰ। ਬਟਕ ਬੁੱਕਿਆ ਹੈ।

ਬਾਹਨੇ ਆਆਮਾ ਵੀਰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬਾਧਾ ਨਾਕਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਹੁਦਮ ਬਾਰੇ ਸਿਧਿਆ ਜੋ ਵੇਰਕ ਦਾ ਹਰਮ ਤਾਂ ਹੁਣ ਆਪਣੀ ਸੁਆਮਾ ਕਰ ਨਿਵਗਾ । ਸਾਨੂੰ ਤਾਂ ਖਮੀ ਹੈ ਸਿਵ ਸਾਣਾ ਦੇ ਤੁਸ ਸਾਨ ਪਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਹਜ਼ਮ ਕਰਿਆ ਨਾਮ ਜਮਣੇ ਮਾਡਾ ਈਹਲਾ ਕਦਮ ਹੈ। ਆਪਸ਼ਪ ਕ ਹਵਲਾਂ ਨੂੰ ਜਪਾਉਣਾ ਇਹ ਭੂਰੂ ਦਾ ਹੁਜਮ ਹੈ। ਹਕਮ ਸਮਝ ਕੇ ਕਾਰ ਕੜਮੀ ਮਕਰ ਰੂਪ ਆਉਣ ਇਹ ਵੀ ਹਰਮ ਸਮਝਣ ਹਨ।

ਆ।ਗੋਕਾ ਤ ਨਪਾਰਾਈ ਭੈਣ ਜੀ, ਬੇਨਤਾ ਤਾਂ ਖ਼ਾਲਸਾ ਭੈਣ ਜਾਂ ਤ ਇਸਲਾਂਤ ਤੋਂ ਕੀਗੇ, ।ਨਰੀਤ ਸਿਘ ਤੋਂ ਗੋਕਦਰ ਨਾਘ ਵੀਰਾ ਵੀਆਂ ਚਿਠੀਆਂ ਆਈਆਂ ਹਨ। ਜੀਤਾ ਦੀ ਜੇਤ੍ ਬਦਲਾਂ ਕਰ ਵਿਭਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂ ਵੀਰਾ ਦਾ ਐਡੀ ਜ ਅਹਾਗੂ । ਜਾਰੂ ਜਹਦੀਆਂ ਕਾਲੂ ਕਿ ਕਨ। ਆਪ ਸਭਾਵ ਬਹੁਤ (ਮਾਦ ਕਰਮਾ ਹਨ ਜੁ ਵਤੀਤ ਵੀ ਸਕਾਊ ਦੇ ਹਨ।

ਿਤਾ ਸੀ ਹਵੀ ਦਾ ਕੀ ਗਾਸ ਹੈ / ਕੜੂੰ ਨੁਆਰਾਤ 'ਤੇ ਆਉਣਾ ਹੁੜੇ, । ਹਿਲਾ ਤਾਰ ਵੱਥੋਂ

ਕਮਿਨ ਕਿਖਣ ਵਿਚ ਕੇਰੀ ਗਲਮੀ ਹ ਰੂਗੀ ਹੋਵੇਂ ਤਾਂ ਆਪ੍ਰਤ ਨਾਵ ਲੈ 102 ਰੋਸ਼ਵਿੰ ਅਕੀ। ਵਿਚ ਵਿਚ ਵਾਰ ਵਰਹਿ ਗਜਾਉ।

ਵਾਰਿਗਰ ਮੀ ਭਾ ਉਥਮਾ ॥ ਵਾਹਿਮੂਰ ਜੀ ਕੀ ਕਤੀਰ ।

ਗੁਰੂ ਪੁੱਖ ਦੇ ਵਾਲੇ

अन्तरी मुक्त है किले रेक्टी हैं, फिल्टे पड़े हैं अंबरी अन्त की किहें से रेंगड है और बनता, मोरचे देश है दिन प्रमण्ड है? असम विधेष भाग

ਾਤਰ ਸਭ ਤੋਂ ਜਾਣਮ ਮੀਰ ਮਨੂ ਨੇ ਸਿਖਾ ਹੀਆਂ ਨੂੰ ਹੁਤਾਮ ਵਿਤਾ 'ਤੇ ਇਹਨਾ ਸਵਾਦ ਦੇ ਬਚੇ ਸੋਹ ਲਉ ਤੇ ਇਹਨਾ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਤ ਹੀ ਭਾਰਤ ਮਤਤ ਤਰ ਵਿੱਚ। ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਮੋਹਾ ਇਹ ੂਰਮ ਪਤਾ ਵਾਲੇਆਂ ਪ

ਰੁਕ ਰਿਭਾਰੀ ਸੀ ਜਾਲਮਾਂ ਤੇ ਕਰੇ ਖੇਗਲਏ। ਕੋਈ ਜ਼ਿਆਰ ਪਹੁੰਤ੍ਰਿਤ, ਕਾਅ ਆਉਆਂ ਕੋਰ-ਬੋਰ ਕੇ ਮਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਕਈ ਨੇਜਿਆ 'ਚ ਰੰਭ ਕ

के पुरुष देखकाता प्राप्त

ਕਰ ਤੱਕ ਜੀ ਜਨ੍ਹ ਤੋਂ ਕੀ ਸਨ ਇਹ ਜੁਲਮ, ਜ ਪਦਾ ਪਿਆਰਿਆਂ ਜੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਨ, ਜੀਕਰੂਤ ਦੇ ਉਹਰਸ ਨੂੰ ਮੌਨਤ ਵਾਲੀਆਂ ਭਾਰ ਚਿਤ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹੈ ਭਾਰਤ ਦੇ ਉਹ ਹੋਏ ਨੂੰ ਮੌਨਤ ਵਾਲੀਆਂ ਭਾਰ ਚਿਤ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹੈ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲ੍ਹਾ ਹੈ ਤੁਸਾਂ ਕਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿਚਦ 'ਜਿਸੇ ਭੀ ਬਾਰਤ ਤਿਹਾ ਆਹੇ ਹਮੀ॥ ਪ੍ਰਤ ਦਾ ਅੰਗਿਆ ਸਾਡੇ ਸਾਡੇ ਨੇ ਕਰ ਦੇਵੇਂ ਇਸ ਵਿਚਦ 'ਜਿਸੇ ਭੀ ਬਾਰਤ ਤਿਹਾ ਆਹੇ ਹਮੀ॥ ਪ੍ਰਤ ਦਾ ਅੰਗਿਆ ਸਾਡੇ ਸਾਡੇ ਨੇ ਸਾਬੇ ਕਰਿਆ ਦੂ ਮੁਸੰਦਿਆ ਵੇਖ, ਪਾਣ ਸਤਿਗੜ੍ਹਾ ' ਬੰਤ ਵਹਿਤ੍ਰਤ੍ਰ 'ਦੇ ਆਖ਼ ਕਹੀਆਂ ਸਨ ਤੋਂ ਇਸ ਬੰਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਲਈ ਜਾਂਦੇ ਸਾਡੇ ਸਾਡੇ ਤੁਸਾਂ ਸੀਕਰੂਤ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹੈ ਕਰ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦੇ ਸਾਡੇ ਤੁਸਾਂ ਸੀਕਰੂਤ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਤੋਂ ਕਰ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਹੋ ਕਿਆਂ ਤੋਂ ਸਾਡੇ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂਦੇ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣਾ ਤੋਂ ਸਾਡੇ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂਦੇ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣਾ ਤੋਂ ਸਾਡੇ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂਦੇ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣਾ ਤੋਂ ਸੀਕਰੂਤ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦੇ ਜਾਂਦੇ। ਅਤੇ ਕਰਨ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦੇ ਜਾਂਦੇ। ਅਤੇ ਸੀਕਰੇ ਨੂੰ ਦੇ ਜਾਂਦੇ ਦੇ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦੇ ਸਾਡੇ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਜਾਂਦੇ ਦੇ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਿਲ੍ਹਾ ਤੋਂ ਸਾਡੇ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਜਾਂਦੇ ਦੇ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਿਲ੍ਹਾ ਤੋਂ ਸੀਕਰੇ ਨੂੰ ਦੇ ਜਾਂਦੇ ਦੇ ਸ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦੇ ਜਾਂਦੇ। ਅਤੇ ਕਰਨ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦੇ ਜਾਂਦੇ। ਅਤੇ ਸ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦੇ ਜਾਂਦੇ ਸੀਕਰੇ ਦੇ ਸ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦੇ ਜਾਂਦੇ ਸਿੰਸ਼ੀ ਸ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦੇ ਜਾਂਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦੇ ਜਾਂਦੇ ਦੇ ਜਾਂਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦੇ ਜਾਂਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹ ਦੇ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦੇ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦੇ ਜਾਂਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦੇ ਜਾਂਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦੇ ਜਾਂਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦੇ ਜਾਂਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦੇ ਜਾਂਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦੇ ਜਾਂਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦੇ ਜਾਂਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦ

ਜ਼ਾਮਤ ਵਿੱਚ ਸਥਾਮ ਕਰ ਕੇ ਵੀ ਦਾ ਪਸ਼ੀਜ਼ਿਆਂ । Eਜਿਆ ਦੇ ਹੋਏ ਪੂੜਾ ਕੇ ਜ਼ਾਜ਼ ਜ਼ਰੀ । ਡ ਜਿਪਾਈਆਂ ਜ ਜ਼ਾਦਾ ਕਿੰਦ ਕਾ ਡੇ ਕਹਿਣ 8 ਸ਼ਾਮ "ਅਜੇ ਵੀ ਗੋਆ ਹੈ ਕਿ ਮਾਜ਼ਾ ਕਿਹਾ ਸਥਾ ਜ਼ਿਸ਼ਾਜ਼ ਕੁਦਸ਼ ਕੁਸ਼ ਸਮੇਂ । "

ਉਸ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾਆਂ ਨੂੰ ਸਦੀ ਦੇ ਲਾਵਰ ਦੀ ਚਿੱਤੇ, ਪਰ ਸਿੰਘਣੀਆਂ ਨੂੰ ਤਿਹਾ ਨੂੰ ਨਾਵਮਾਂ ਜਗਤਾ ਵੀ ਆ ਰਹਾੜੇ ਖਦਰ ਹਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ਨ ਲਈ ਦੀ ਜੁੱ ਲਗ-ਲਹ ਲਾ ਗਈ ਹੈ। ਜੁਹੰਤ ਦੀ ਜਾਜਲਮ ਕਰਨਾ ਹੈ ਸੋਸੋਕ ਗਰ ਕੇ ਕਰ ਕੇ, ਪਰ ਇਹ ਆਮ ਫ਼ੜ ਦੇ ਇਹ ਆਮ ਸ਼ੜ ਦੇ ਤਿਆਨੇ ਮਜ਼ਾਦਰਾ ਸੀਆਂ ਕੁਝ ਜਾਵਾਗ਼ਆਂ। ਭਾਦ ਜੁਝ ਵੀ ਹੋਏ ਤੇ ਮਾਡੇ ਨਰ ਨਰ ਕਿੱ ਗੁਰੂ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਬਜੂਬ ਨਹੀਂ ਕੁੱਝਗਾਆਂ। ਜੀ

ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਮਨ੍ਹ ਨੇ ਸਿੰਘਣੀਆਂ ਨੂੰ ਤਰਫ਼ ਮਹਿਦਾ ਮਰਦਾ ਕੇ ਨਿਜ਼ਾਣ ਕਰ ਜਿਹਾ, ਪ ਜਿਸ ਵਿਘਾਈ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਜਨ ਨਾ ਮਨੀ। ਭਾਵੇਂ ਮਨ੍ਹੇ ਨੇ ਸਾਂਚਾ ਸੇਰ ਆਇਆ ਕਿ ਪੁੱਤਰਾ ਹੈ ਜਨ੍ਹੇ ਵਿਸ਼ਵਿ ਕਲੋਗਾਂ ਪਾਸ ਗਏ ਜਾਣਦਾਆਂ ਸ਼ਰ

ਅੰਦਰਤ ਜਿਸ ਕੀ ਮਰ ਤੁਆ ਜ਼ਿਸ ਹਾ ਸਗਤ ਸਦੀ ਸਵਾਗਿਆ ॥ ਅੰਦਰੀਆਂ ਮੁਕਾਰ ਕਾਰਕਾ ਨੂੰ ਮੌਤ ਫਵਾ ਮਕਦਾ ਹੈ ' ਮਹੁ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰ੍ਹਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਹੈ ਜਿਲ੍ਹੇ ਤੇ ਬਚਦੀਆਂ ਨੇ ਜਿਲ੍ਹੇ ਕੇ ਜ਼ਰੂ ਕਿਆ ਹੈ ਜ਼ਿ

ਨਾਰ ਕੁਲੰਗ ਤੂੰ ਜਿ ਦੇਖ-ਨਾ ਹੁਲੈ ਨਾਤੀ ਮਹੈ ਨਾਵੇਂ ॥ ਸਾਵਿਕ ਕੋਰੇ ਕਰੇ ਨਾਰੀ ਹਿਸ ਨਾਲਿ ਤਿਉਂ ਵੇਖਤੂ ਲਾਈਐ । ਦੋ : ਸਾਵਿਕਾਰ ਦੀ ਲੇਖਾਣ ਵਿੱਚ ਨਦਾ ਪ੍ਰਸੰਧ ਦੀਜ਼ੰਦੇ ਹਨ, ਹਸ-ਹੁਣੇ ਦ ਜਾਵੇਂ ਕਿਹਾ ਕੇ ਸਾਈ ਕਨ ਤੋਂ ਸਭਭਵ੍ਹ ਹੈ ਕੇ ਸ਼ਹੁਦਤ ਕੁਲੰਗਦ ਹਨ। ਦੀਆਂ ਜਵਾਦ ਸ਼ਹੀਤ ਦਾ ਜਾਣ ਦਾ ਸ਼ਹੂਤਕ ਦੇ ਜਮਦ੍ਦਤਾ ਦੀਆਂ ਜਵਾਦ ਨਸ਼ੀ ਉੱਤੇ।

भ्या हेवडा हुए। कार्नाही

ਸਾਡੀ ਜਿੰਦਗੀ ਤਾਂ ਸਾਣਿਕ ਹੈ ਜਾਣ ਸਾਥਿਆ ਹੈ ਜਾ ਇਹ ਕਾਲੀ ਬਾਟ ਸਟਾ ਨਾ ਜਾਣੀ ਅਖਗੇ ਤਮਨਾ ਪੰਤ ਵਿਚ ਬਕਸਾ ਭਗਵਾਉਆ ਹੈ। ਸਾਵੇ ਗ੍ਰਤ (ਵਲਕਾਮ ਹੈ ਤਿਆਹ ਸਭ

ਸਾਡੇ ਆਖ ਦਿਸ਼ਮ ਸ਼ਹੂਰ ਪੂਰੀ ਕਰਦੇ। ਫ਼ੀਜ਼ ਬਿਸ ਦਾ ਦਾ ਇਸਿਦਾਸ਼ ਦਾ ਗਿਆ ਸ਼ਹੂਰ ਸਾਲਾ ਹੁੰਦਿਆ ਹੈ। ਲਾਲਸਾਮਕੀ ਜੀਵਨ ਗੁਰਮਿਖਾ ਦਾ ਸੁਤਾਅ ਬਹੀ। ਪੰਥ ਦਾ ਬਣਾਈ ਅਸੀ ਇਹ ਬੀਟਰੀਆ ਜਾ ਕੀ, ਆਖਾ ਖੁਣ ਦਾ ਇਕ ਇਕ ਬਣਾ ਦਾ ਸਕਦੇ ਜਾ। ਅਮਾਈ ਸਪਤਾ ਦੇਸ਼ ਟਾਰੀ ਫੂਰ ਜਾਂ ਆਪੀ ਦਾ ਇੱਕ ਦੂਜ ਸ। ਪਰ ਦਾਸ਼ ਇਹ ਸੂਚੀਆ ਪ੍ਰਾਵਿਆ ਦੀ ਕਿਤਾਰ ਆਫ ਲਾਹ ਮਾਪ ਸਭ ਵੀਤਾ ਦੇ ਮਾਹਰਗਾ ਨਾਲ ਬਣਾਮ ਕਰਨਾ ਦਾ ਮੁਕਾਰੀ

ਗਾਰ ਸਭ ਵੱਲ ਜਾਣਕਾ ਹੀ ਹੈ ਤੋਂ ਹੈ ਨਾਲ ਬੜੇ ਸਕਦਾ। 'ਸ਼ਹਾ ਐਥਾ ਹੈ । ਕਾਰੂ ਪੰਤ ਲੰਸਰੀ ਨੇ ਤਾਂ ਬਲਣਾ ਹੀ ਹੈ ਤੋਂ ਹੈ ਨਾਲ ਬੜੇ ਸਕਦਾ। 'ਸ਼ਹਾ ਐਥਾ ਹੈ । ਕਾਰੂ ਪੰਤ ਆਖਤ ਸਕਦੀ ਹੀ ਹੋਈ ਹੈ । ਹਰ ਵਿਸ਼ਲਣੀ ਆਪਾਂ ਸੂਤਨ ਜਨ ਅਤੇ ਸ਼ਕ ਸਟ ਪੰਤ ਕਰਾ ਅਰਪਣ ਕਰਨਾ ਹਾੜੀਦਾ ਹੈ।

ਦੀਰਿਓ। ਆਪਾ ਇੱਕ ਹਾਂ, ਆਪਣੀ ਮਹਿਲ ਇਕ ਹੈ। ਆਪਾ ਨੂੰ ਮਾੜ ਨਿਕ-'ਸ਼ਚਣ ਚਾਰ ਵੇਣੇ ਚਾਹੁੰਦ ਹਨ, ਤਾਂ ਹੀ ਆਪਾ ਨੂੰ ਵਕੀਂ ਨਾਲੀ ਮਿਲਤੀ। ਆਪਾ ਨੇ ਵਰ ਹੀ ਹੈ ਹਿ ਇਸ ਵੇਲੇ ਮਿਖ ਕੰਮ 'ਜੇ ਸੁਲਮ ਅਜੇ ਤਸ਼ਦਦ ਦੀ ਹਦ ਨਹੀਂ ਰਹੀ। ਅਜ਼ਣੇ ਗੁਰੂ ਹੁੰਦ ਗੁਸ਼ੀਆ, ਨੇਕਟਾਨ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਜੁੜ ਵਿ ਬਜ਼ਤਦ ਦੀ ਸਹਿਲ੍ਹ ਨਹੀਂ। ਆਪਾ ਸਾਰੇ ਵਿੱਚ ਹ ਕੋ ਹੀ ਪਸ਼ ਦੀ ਜਾਨ ਬਹੁਾਲ ਵਫ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਮੌਜੂਦਾ ਸੰਘਰਨ ਦੇ ਵਕਤ ਦੀ ਆਪਾਂ ਇਕਣ ਨਾ ਹੈ ਮਕੇ ਰਾ ਫਿਸ ਇਸਤਹਾਸ ਦੀ ਜਾਣ ਤ ਕਦੇ ਵੀ ਬੁਚ ਨਹੀਂ ਮਕਦੇ। ਕਰ ਸਹੀਆਂ ਦੇ ਖੂਨ ਨਾਲ ਜਿਵੇਂ ਮਹਿਤ ਦੀ ਉਜਾਤੀ ਆਪਾ ਪੂਰਨ ਬੁਕਤਾ ਨਾਲ ਹੀ ਪ੍ਰਹੀ ਬੁਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਕਾਰ ਪਈ ਮਾ ਮਾਸ ਕਰਮਿਕਿਸ਼ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘਾ ਪੂਰਾ ਜਾਲ 24-4-ਅ ;"ਸਮ ਜਹੇਹਿਨਾਂਅ ਦੇ ਨਾ ²ਵਿਤੇ ਅਤੇ ਖਤ ਚੰਤ

मिन्द्र अस्त हर जास की तह हैता, दोनों किस हरों सुन्दीका बहिलीका है इतर इसीका सेर्पका सुन्दीका है, कह मेर्स सहस्ताका मैनीका है बहुतका हैसीका सुन्दीका

ਛਾਸੀ ਦੇ ਤਬਤੇ ਤੇ ਭਾਈ ਹਰਸਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜਿੰਦਾ टे लाखरी सबर 'सीर संधिका' हाँडेर राज'

ਬਾਈ ਵਿਹਾ ਤੋਂ ਭਾਈ ਸਥਾ । ਅਕਤਰਰ ਨੂੰ ਹੁਣਾ ਦੀ ਯੋਗਵਾਰਾ ਵੀ ਮਾਲ੍ਹ ਹੋਵਾਂ ਹਨ। ्व भारते वा तक्षा अवस्थित सवस्था से एक । तांक्षणाला गाउँ र माने स्व ਰਵਾਕਤਰ ਸਿੰਘ ਨਿਜ਼ਸ ਦੇ ਜ਼ਰੀ ਪਿੰਡ ਗੁਕਾਰੀ ਦੇ ਵਕਾਰਿਤ ਸਾਡੇ ਕਾਈ ਕਿਹਾ ਦੇ ਵੱਡੇ ਨੂ ਕਰਵਿੰਡ ਕਿਹਾ ਨੇ ਉਹ ਤੋਂ ਗਈ ਸਮਾਂ ਦਾ ਪਹਿਵਾਰ ਸੰਨ ਤਵੀਂ ਸ਼ਹਾ ਤੋਂ ਕਰ ਕਿਹਾ ਸਾਲ ਆਖਵੀ ਮੁਲਾਰਾਤ ਰਗਾਵਲਈ ਹਜ਼ਾਂ ਵਾਸ਼ੀ ਲਗਾਵ ਤੋਂ ਇੱਕੋ ਜਿਨ ਵੀ ਹੁਣਾ ਅਰਵਰਤ ਨੂੰ ਮੁਸਤਾਜ਼ ਜਾਰੂ ਰਵਾਂਗਾ ਆਪਣੀਆਂ ਇਹਦਾ ਆਪੂਰੀ 2% ਹਵਾਸ਼ ਰਹਾ ਵਿਵਾਰ ਵੱਡਾ ਨੌਕਵਾਨਾ ਦੇ ਜ਼ਿਵਰ ਉਸ ਕੁਣਾ ਸਿਆਵਾ ਦਾ ਕੌਂਅ ਨਹੀਂ ਸੀ ਨਗਰ ਅਤੇ ਤ ਵਾਕ ਰੁਣਵਾਕ ਸ਼ੋਕਾਨ ਡੂਟੀ 'ਹੁਕਮ ਜ਼ੀਆ ਨੂਟੀ ਹੁਜ਼' ਵੀ 'ਟਾ ਸ਼ੀਆਂ।

ਪਿਆਪੜ੍ਹੇ ਕਾੜਾ ਲੈਂਡ ਦਾ ਨੂੰਦੇ ਦੀ ਜਤਨ ਨਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਹੁਕਰ ਵਿਚ ਛੋਈ ਗੁਰੂਬੋਅ ਦਾ ਜਾਂ ਆਦਗਾਰ ਫ਼ਣਾਈ ਜਾਈ।

ੂਵ ਜਨ੍ਹਣ ਕਰ ਤੁਝ ਦਾ ਵੇਰਤਾ ਜ਼ਿਲਿਆ ਦੀ।ਆ ਕਿ ਉਹ 10 ਵਰ ਹੈ। 2020 ਵਜੋਂ ਤੁਝ कास उनका । १ का देस बारी 'स्पाहरू कर और ११ का का का एक सर धार ਭਾਵਤ ਵਿਸ਼ਹਿਤ ਉਹਦ ਹੀਆਂ ਉਰਨਾ ਵਿਚਾਰ ਲਹਾ ਸਮਾਇਆ ਹੈ ਵਿੱਚ ਜਾਵਰ ਅਤੇ ਾਤ ਵਿਭਾਸ਼ਤ ਸਤਾ ਅਤੇ ਪਾਸ਼ ਵਰ ਅੰਤਿਆ ਅਟੋਸ਼ਾਮ ਚ ਕੀਸਤਨ ਸਹਿਤ ਦਾ ਸਨ ਵੱ ਰਵਾਵਾ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਕੋਟਨ ਨੂੰ ਜਥੂ ਦ ਅਮਿਜ਼ਾਗ ਲੋਣ ਅਸੀਂ ਆਉਣ ਨੂੰ ਚੋਦੀ ਉਹ नदा चित्र सेथ, बेहरी हम एक स्ताव अमरी जाति । भारता का उपन्त सन विश्वन ਭੇਵਰ ਅਤੇ ਜੈਡਾਫ਼ ਬਾਹੁਦ ਹਨ ਵਿਸ਼ਹਿਤ ਗੇਸ਼ਾ ਦੂਸ਼ਾ ਦੀ ਕਰ੍ਹਾਂ ਵਲ ਤੁਕ ਕਰਨਗਾ। ਈਟੀ ਲਵ ਉ। ਜਲਦਾ ਦਾ ਹੁਤ ਮਿਟਾ ਕਰਾਉਂ ਆਲਾ ਬਹੁਤੇ ਦੀ ਬਾਲ ਤੱਕਰਾਵਤੀ।

रिन्हें प्रिकृत संगिता कि अहाली में इन क्षेत्र के आवारपात के मराने जैसे होंगे ਭਾਵਿਤ ਹਾਲ ਹਾ ਸ਼ੀਆ ਵਲ ਵਿੱਚ ਗੁਰਦਾਆਂਡਾ ਸਾਹਿਤ ਭੂਵੀਆਂ ਵਿਲ੍ਹੇ ਕਿ ਲਹੀ । ਰਿਵਾਈ ਹੈ ਾਕਰਤ । ਦੁਸਨ। ਉਹਨਾ ਨੁਕਾਲ ਲੋਕੋ ਪ੍ਰਤਾਦ ਸਮਾਜਵਾਹ ਇਕ ਸੁਕੰਸਤਾਹ ਜਾ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਾਂਅ' ਰਹਾ ਪਹਿਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰ "ਮੁਜਿਲਾਮ ਰਪੰਜ=ਦੂ 'ਦਾ ਜ਼ੁੰਮ ਪੂਤਰ ਰਹੇ ਮਨ। ਇਸ ਕਰੇ ਵਾਰ ਹੱਡਰ ਹਜ਼ਾਦਾ ਵੀ ਤਾਕਕ ਵਿਚ ਪ੍ਰਮੀਨ ਕਰਮਜਾਦੀ ਸਾੜ੍ਹੇ ਸਨ। ਜਿਸਪੂ ਉੱਤਰ ਫ਼ੈ ਾ ਨੂੰ ਜ਼ੜ ਨਿਵਾ ਮੁਧਾਰਿਕ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮਾਨਾ। ਇਹ ਕਵੀ ਦੀ ਸਮਿਤਾਰ ਦਾ ਦ

निकास ता एक अर्थ का^र जातु र भार कुछ 1 773 मरोबाई व र्वे क्ष्यातिक के विकास समित के दश्यमीया कि शक्त आसीवर वी ाम क्राचिम हाहचार करो समन ने शहरबह आहि ह दो हो, हु महासे ^क हरत कर किए को विकास संस्था है कि से कि कि से पूर्व कि मा^त

अप्रे विक्रा कर हो। हुई दर विभाग

किस भारत दिस क्रियाना सन्ते ५ व व १ व व १, पत्र व व १ व व that are at the set for [with our front to 1 to 12 to 15 to 15. भारत भारत रही छत्। व । स्थापन है। है। विकार है। 🖰 EST OF THE METERS OF THE RESIDENCE OF THE PROPERTY OF THE र ताक राज्यात्वात स्थान वाला है। इस सामा क्षा है ।

की हर अपने हुए र विकास ने द्राप्त मार्थ को कारण है ये श्रीपाल के किए हैं र अधिक वे अधिक पावित्रक लगा व विश्व प्रदेश के तो वा का कर् क्षार कर । (१ तहा साम्या १ त राज्य ५५%) वर्ष

मुख्य रही से लिएस्ट अवसी लिलार स्थान एक विकास स्थान है। मोक्स इस्त सिंहीका समाण दिस १८ में को रेटीका १८ । सा. एक राजा राजा ਸਰ ਉੱਤ ਵਿੱਚ ਉੱਟ ਵਧੇਤੇ ਖੁਸ ਨਜ਼ਰ ਆਉਣੇ ਨਾਨ। ਉੱਤਰ ਆਸ ਨੇ ਸੰਨ ਵਾਰਕ ਰੱਖਰ ਕਸ ਵੜ੍ਹਾਂ ਕਿ ਹਮ ਤੇ ਸਮਝ ਸਮਝ ਸਿਤੇ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਸ਼ਿ ਹਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਉੱਟ ਵਧੇਤੇ ਖੁਸ ਨਜ਼ਰ ਆਉਣੇ ਨਾਨ। ਉੱਤਰ ਆਸ ਨੇ ਸੰਨ ਵਾਰਕ ਰੱਖਰ ਕਸ ਵੜ੍ਹਾਂ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਹਨ। ਇਥਾਨਾ ਹੁਣ ਸੁਤ ਸਿਤੇ ਇਹਨਾ जलक मुन्द्र दिला हो से एउटर हो। दिन्द्र हाईकार प्रथम को दिन्दी ५ को देख वित्र ने प्रथमें हाल भागत पाइलक हूं किए दि क्षेत्र की गाउँ कुछ लेखा का पाइक पिछ है। एवं लिखाय लोक को उस आगण संभी महा से क कता द्वप्रविचन स्वव्रादिता का त्रिम्हित्ताल र वदारोका extend of itemal & from the following the many form of the first the second ਸੁਝਕਤ ਅਗਤ ਹੋਰ ਵਿੱਚ ਹੈ। 1950 ਵਰੋਂ ਤੇ ਅਲਈ ਵਿਚਾਰੀ ਕੇ ਅਲਈ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਕਈ ਸਮਾਂ ਦੇ ਪਿੰਡ ਆਈ ਹੀ। ਹਾਂ ਇਸ ਨੇ ਉਹਵਾਰ ਨੇ ਉੱਤਾ ਹਿਸਾਰਾਂ ਨੇ क्षात्र विकासीत हो आगारम् । किस देशके कि पद्ध ते व्याप केशाया हुए है । वह भी उ ਪ੍ਰਿਵਾਰਕ ਮਸਰਾ ਨੂੰ ਇਕ ਕਈ ਵਿਚ ਜ਼ਿਆ ਹੈ ਕਿਤੇ ਹਨ ਵੇਂ ਸਰਕੁਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਤ੍ਹਾ वाकेम य हो धिक्काहर जिल्ला

क्टो कविक्या कर आमारोका हो एवा हाई कही, प्रा क्षिप ह भाग संत्रोभा तथा भगकृत्यं । वाद सहय । वाद भागानातात्वा । वाद ता र स्मानीका के तुमस्य न वेकवं अकास द्वा मानका है। किवास she र विक्रिय क्षेत्र सहरे धनामान्य र पिन्नामा । त शहर सन १ क्षा प्रति । व सामार्थन मेलु अधित तीवा सी स्वता रूप वो जिल्लाक-¹मा एटा जीव, याद । उन्हें भी**रका** जिस्सारिक कि स्टब्स्ट स्टब्स्ट (स्टब्स्ट (स्टब्स्ट)

शिक्षांच्या वर्षे वर्षे वर्षे वर्षे प्रवासीय हो स्वयं स्वयं स्वयं स्वयं वर्षे िरसम्बद्धिः देशका स्मातका हिन्दु । क्यों किन्दु देशका आत्रको सा वे उत्तर कर छ। व ਵੀ ਕੀਤੀ, ਉਸ ਨੇ ਦੁਸ਼ਨਾ ਕਿਹਾ ਹੈ ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦਿਨ ਮਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕਈ ਜਾਂ ਵਿੱ ਵਿੱਚ ਅੰਗੂਆਂ ਹੇਰਾਰ ਦੁਸਾਏ ਅਤੇ 'ਕਰਾ ਵਿਤੀਗ ਸਵੀ ਸ਼ਰਾ ਚੁਸ਼੍ਰਦੀ ਕੁਝਾ ਵਿਚੋਂ ਸੂਤ। मरे बुक्की बिका भा है असी मान हो ती गए। वा को अस्ति क्रिकी से वाला से पान पर ਵਿਚ ਜੋਵਰ ਗੁਜ਼ਾਪਿਕਾ ਨੂੰ ਹੈ। ਆਮ ਵਿਕਲ ਕਾਊ 'ਜਿਸ ਆਪਤਾ ਹੁੰਦਾਂ ਹੋ ਹੋਏ ਵਲ दिस्तार व महत्रम नहीं । जहाँ ने अहन हिम्बित के इति

मिला के का देश द भागत केंग्रांताल के भावत

" more !

ਛਾਸੀ ਤੇ ਪਹਿਲਾ ਉਹਨਾ ਇਸਨਾਨ ਤੇ ਪਾਰ ਕੀਤੇ

ਜ਼ਾਦਾ (2) ਨਾ ਭਾਵਾਂ ਲਹਾ ਨੂੰ ਸਦਰ ਜ਼ਾ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਜਥਾਓ ਨੇ ਦਲੀ ਜ਼ਿਸ਼ ਲੈ ਜ਼ਾਦਾ ਦੂ ਜਾਂਦਾ ਘੰਗਰਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਦਾ ਕਿ ਹੈ। ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਜਲ੍ਹ ਦੇ ਨਾਲ ਔਰਦੇ ਜ਼ਾਦਾ ਦਾ ਜ਼ਰੂਰ ਦੇ 'ਜ਼ਬਦ ਅਕਾਰ ਕਰ ਹਰ ਦਿਵ 'ਗ਼ਾਜਾ। ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵੱਲੋਂ ਜ਼ਾਦਾ ਗੁਰੂਰ ਦੇ 'ਜ਼ਬਦ ਅਕਾਰ ਕਰ ਹਰ ਦਿਵ 'ਗ਼ਾਜਾ। ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵੱਲੋਂ ਜ਼ਾਦਾ ਗੁਰੂਰ ਉੱਤੇ ਭਾਰਤਾ ਕਰਾ ਜ਼ਿੰਦ ਜਾਂਦਾ ਰੁਸ਼ੇ ਦੇ 'ਹਰਾ ਨੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਐੱਥ ਜ਼ਾਦਾ

प्राप्ति से द्वारी तथा है . १ द्वारी है . १ द

हाल स्टब्स्ट क्षिप्त कर कर इस्सी इस्टीवेड्ड फिल्ह है, इस सिंके में परिवास किस समाहे हैं करू

ਨ ਕਰਤਾਨ ਕਿਸੂ ਮਾ_ਰਕ ਨਨ ਹੀ ਗਿਜ ਜ਼ਰ ਗਿਰੂ। ਗਈ।

ੈ ਕਿ ਜੋੜੇ । ਸੀਜ਼ ਅਫਸਰ ਦੇ ਜਾਣ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇ ਭਰਵਾ ਨੂੰ ਛੋਡ ਕਿ ਜਿੰ ਜਿੰਮ ਜੀਜ਼ ਸੰਗਬ ਤੁਸਤਾ ਸੀ ਵੀ ਲਮ 'ਦੀ ਉਦ ਜਦਾ ਨੂੰ ਇਹ ਸਰਬੂ ਚਦਸ਼ ਇੱਕ ਜਿ ਜਿੰਮ ਸਾਹਿਸ ਤੇਹੇ। ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮ ਗਿ ਦੇ ਬਸਮ ਵੀ ਮੁਲਾ ਮੁਤਾ ਦਾਜਿਆਂ ਵਿੱਲ ਜਿੰਮ ਤੋਂ ਹਨ। ਵਿਚਕਸ਼ਾਰ ਵੇਲ ਅਸਤੀਆਂ ਤੇ ਭਵਸ਼ ਗੁਲੈਂਡ ਲਈ ਕੀਵੀ ਗਈ ਨਵੀਂ ਨਵਾ ਵਿਚਕਸ਼ਾਰ

ਕਰ ਵਾਸ਼ ਕਾਰਿਕਾਰ ਦੀ ਅੱਸ ਮਹਾਤ ਦੇ ਗੁਰਕ ਅਮਸਤ ਗਿਜੀਆਂ ਕਾਰ । ਅਕੀਂ ਆਪ ਪਾਰ ਹੀ? ਅਤੇ ਅਤੇ ਸਦੇ ਸ਼੍ਰੀ ਜਿਨ ਵਜੋਂ ਵਾਸ਼ੀ ਅਸੀਂ ਕਿਸੀ ਕਿਸਾ ਜਦਾ ਉਸਦਾ ਨੂੰ ਗੁਕੀ ਦੇ ਤਕਤੇ ਵੱਲ ਜਿਸ਼ਦਿਆਂ ਦਾ ਰਿਜ਼ਾ ਕੈ ਕਿ ਕਿਸਾ ਕਾ ਬਾਲਤਕ ਜਿਜਾਵਾਤ ਦੇ ਕਰੂਰੀ ਬਾਊ। ਸ਼ਰਮਲ ਕੀ ਕਿਸਾ ਸ਼ਰਮਲ ਕੀ ਰੁਕਾ ਹੈ ਕਿਸੇ ਹੈ ਕਿਸਾ ਸ਼ਰਮਲ ਕੀ ਰੁਕਾ ਹੈ ਕਿਸੇ ਹੈ ਕਿਸਾ ਸ਼ਰਮਲ ਕੀ ਰੁਕਾ ਹੈ ਕਿਸੇ ਹੈ ਕਿਸਾ ਸ਼ਰਮਲ ਕੀ ਰੁਕਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਜੋਵ ਰੁਕਾ ਰਿਜ਼ਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੀ ਹੈ ਰੂਪਤੇ ਦੀ ਨੌਤਵੀ ਕੋਠੜੀ ਵਿਚ ਕੈਦ ਸੀ, ਨੇ ਵੀ ਉਹਨਾ ਦੇ ਨਾ ਸੰਗਿਆ ਦਾ ਹਾਲ ਹ

ਫ਼ਿਸ਼ਾਂ ਫ਼ਿਸ਼ਾਂ ਫ਼ਰਮੇ ਮਰਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾ ਤੁਕ ਆਈ ਵਿਚਾ ਉਣ ਜੀ ਕਾਇਸ ਸੀ ਜਿਹੇ ਹੈ। ਗ਼ਰਿਆ ਵਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਜੇਲ੍ਹ ਦੇ ਵੜ ਅਦਸ਼ਦ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਪੁਲੰਦ ਅਫਸਤੀ ਨੇ ਨੇ ਹੁੜ ਜਿਆ ਕੇ ਉਹਨੀ ਦਾ ਦੇਨਵਾਦ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਦਨਵਾਜ਼ ਜਲ੍ਹ ਵਿਜ਼ਾਬੀ ਹਨ। ਸਾਲਿਸਤਾ ਵਲ

ਕਾਲ ਨਾਲ ਅੰਤ ਗਏ ਨਾਲਦਾਰ ਵਿੱਚ ਦੇ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਜਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਰਦਾਈ ਸਰਵਿਆ ਦਾ ਪ੍ਰਬਾਰ ਵਜੇਸ਼ ਦੀਸ਼ਸਟਾਰ ਦੀ ਅਤੇ ਹੈ ਸਿੱਤ ਗਤ ਜਨ੍ਹਾਂ ਸੀ। ਤੋਂ ਰਿਪਟੀ ਚਲਾਨ ਲਹਿਮਲਤ ਦਾ ਸਹੁਵਾਰਤ ਪ੍ਰਾਲੀਮ ਕਾਂਸਟਰਤਤੋਂ, 14 ਕਿਹਾਈ ਹੈ। ਤੋਂ ਰਿਪਟੀ ਚਲਾਨ ਲਹਿਮਲਤ ਦਾ ਸਹੁਵਾਰਤ ਪ੍ਰਾਲੀਮ ਕਾਂਸਟਰਤਤੋਂ, 14 ਕਿਹਾਈਕਟਰ 135 ਸਦੇ ਉਸਾਉਨਤਾਰ ਅਤੇ 1255 ਗਿਆਈ ਜਲ੍ਹਾ ਸੀ ਚੜੋਬਾਨਾ ਤੋਂ ਵਿਸਟੀਆਂ ਕੁਮਲਾਨ ਕੀਤ ਹਨ। ਸੂਬੇ ਦੀ ਗਿਆਰ ਪ੍ਰਾਲੀਸ਼ ਦੀਆਂ ਤਿਕ ਕਰਨੀਆਂ ਗਿਆ ਹੈ ਵਿਸਟੀਆਂ

ਭਾਵਨ ਤੋਂ ਸੰਸੰ । ਬਸਟ -ਪ੍ਰਬੰਧ ਸਾਕਟਾ ਪਾਣੀ ਡਾਬਾਅ ਰਸ਼ਬ ਵਾਸ਼ੀ-ਸਮਾ ਦੀਆਂ ਅਮਾਲਣ ਮੰਟਰਾਂ ਜੇਸ਼ ਕਰਤ ਸੁਧਿਆਂਤ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਹੀਆਂ ਸਨ। 30 ਮੌਵਾ ਸਗਤ ਤੋਂ ਜਿਹੀਆਂ ਦੀ ਜੀਏ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਜੀਆਂ ਕਾਵੀ ਤੋਂ ਵਿਲਾ ਕਾਰ ਬੋਰ ਬੋਡਰ ਲਾਪ੍ਰੋਟੀਆਂ ਟਰਾਂਆਂ। ਸਵੀਆਂ ਸਰਕਾ ਦਾ ਪਾਣੀ ਵਿਸ਼ਸ਼ਤੀ ਕੀਤਾਂ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਮੀਟਰ ਵਿੱਚ 21 ਹੁੰਦੇ ਪ੍ਰਿਥਾਂ ਚਾਰ ਜਾਂ ਚਾਰ ਜੀ ਵਾਦ ਲਗਾ ਤੋਂ ਇਕਨ ਹੁਣ ਉੱਤੇ ਪਾਰਦਾਲਾਂ ਦਿਵਾਂ ਗਈ ਸੀ।

ਜ਼ਿਲਕੜ੍ਹਾਬਰ, 1992 ਦੇ ਟਾਈਮਜ਼ ਅਫ਼ਿ ਦਿਤੀਆਂ ਵਿੱਤ

ਮਿਸ਼ਦੇ ਮੌਤ ਨੂੰ ਬਾਲੀ ਜੋ ਹਾਰ ਪਾ ਕੇ ਮੀਦਨ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਉਹਨਾ ਦੀ ਹਾਰ ਵੇਖੀ ਦੇਸ਼ੀ ਸੀਰਟੀ ਸ਼ਹੀਦਾ ਦੇ ਫ੍ਰਸ਼ ਸਹੁਤੇ ਸਿੰਸ ਕੈਂਨ ਦੀ ਬਾਰੀ ਸਹਾਰ ਦੇਸ਼ੀ

ਵਾਅਦੇ ਮੰਨ ਸਦੇ ਸਮ ਦੇ ਧੁੱਖੜਾ ਨੇ ਵਿਸ਼ ਕੌਮ ਵਾਂਆਂ ਹਿੰਗਾ ਕੂਪੀਆਂ ਦੇ ਕਈ ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਫਾਹੀ ਤੇ ਸ਼ਹੀ ਨਿਕਦੀ ਹੈ ਨਿਕਾਨ ਸ਼ਖ਼ੀਬਾ ਤੇ ਸੂਲੀਆਂ ਦੇ ਕਰਤਾਰ ਜਿੰਘ ਬਲੇਗਣ

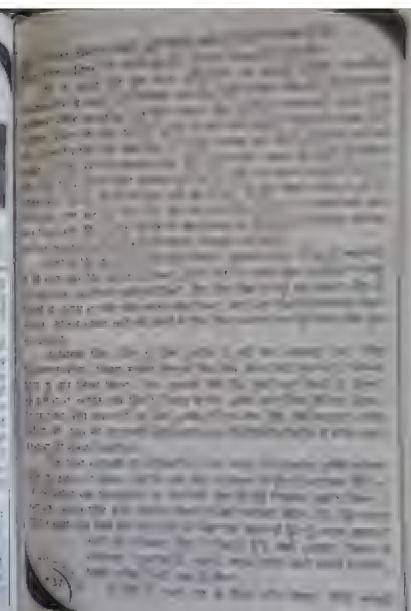
"ਇੱਕ ਅਸਥਾਰਨ सम्बीभाउ सी ਹਰਜ਼ਿੰਦਰ विषय जिला"

হুট মালভাত প্ৰক্ৰাণ ল'বল

ਰਗਾਵਿਤ । ਇਹ ਜ਼ਿਆ ਹਾਸ ਨੇ ਭਾਰੀ ਹੈ। ਤੋਂ ਨਾਰਤਾ (ਸੀ ਬਲਤਕ ਲਾ ਐਮ ਦੀ ਹਨਾ ਤੋਂ ਭਾਰਤ ਦੀ ਰਾਜਿਆ ਹੈ ਹਨਾ ਤੋਂ ਬਾਪਰ ਹਿਲ ਫਾਈ ਹੈ ਲਹਾਣ ਦਿਸਾ ਗਿਆ ਹਨ। ਨੂੰ ਹਨ ਅਤੁਨੇ ਨਜ਼ੀ ਸੀ ਤਰੋਂ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸਨਾ । ਭਾਰਤ ਹੈ ਕਿ ਹੈ ਜ਼ਿਲਾ ਪ੍ਰਸਾਰ ਵਲ ਦੇ ਵਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜ਼ਿਲਾ ਹੈ।

एससिंग्ड मिया चिला परिष्या होता । स्वता व्यापाल वा १००१ कहार स्वी व सही भी भी से लिए के लिए होता है जो एक प्राप्त के लिए के लिए के लिए हैं कि एक प्राप्त के लिए के

में मिट्टे को क्याप्टीत हुन्द का उद्देश का कर्त्य के क्षेत्र का पहला कर क्षेत्र के प्रति महाक्रम किया किया प्रति के स्थान क्षेत्र के क्ष्य के स्थान किया के क्ष्य के

ਜਿਹੜਾ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਦੇ ਬਿਸਤਰੇ ਉੱਤੇ ਪਿਆ ਵੀ ਮਜ਼ਾਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਕੋਈ ਸਧਾਰਨ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦਾ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਕਦਾ। ਮੈਂ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉ ਕਰ। ਸਪਾਰ ਆਪਣੇ ਕਾਜ ਲਈ ਵੱਡੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਕਵਨ ਦੇ ਪਲਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਮਾਣ ਵਿਹਾ ਸੀ।

ਸਰੀਖਿਆ ਕਾਰਨਾ ਕਰਕੇ ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜਿੰਦੇ ਨੂੰ ਫੌਜੀ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ है ਜਾਇਆ ਗਿਆ। ਇੱਕ ਸਫਲ ਓਪਰੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬੈੱਡ ਤੋਂ ਪਿਆ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਕਰਾਈਮ ਬ੍ਰਾਂਚ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਪੁਲੀਸ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਗਏ। ਇਸ ਵਰਤ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਫ਼ਗਿਫ਼ ਕਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਗਏ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਮੈਂ ਇੰਕਤ ਕਰਨ ਸ਼ੁੱਕ ਪਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸ ਵੇਲੇ ਮੇਰੀਆਂ ਭਾਰਨਾਵ ਉਹ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਜੇ ਪੁਲੰਸ ਅਫ਼ਸਰ' ਦੀਆਂ ਕਿਸੇ ਕਨੂੰਨ ਤੌਤਨ ਵਾਲੇ 'ਖਾਤਕ' ਪੂਰੇ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਦੋਂ ਮੇਰੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿੰਦੇ ਲਈ ਕੁਝ ਸ਼ਲਾਘਾ ਅਤੇ ਗੁਰਮਜੰਸੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਫਈ ਸੀ।

ਮੇਰੇ ਸਾਮਣੇ ਭਾਰਤੀ ਫੌਜ ਦੇ ਸਾਬਰਾ ਮੁਖੀ ਦਾ ਕਾਤਲ ਪਿਆ ਸੀ। ਫ਼ੌਜ ਦੇ ਭਾਕਟਰਾਂ ਨੇ ਵਰੀ ਜਦੋਜ਼ਹਿਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੀ ਜਾਨ ਬਚਾ ਲਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਸ਼ਨ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਉਹ ਬਿਸਤਰੇ ਉੱਤੇ ਪਿਆ ਸੀ. ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਸਰੀਤ ਦਾ ਹੇਠਲਾ ਹਿੰਸਾ ਬਿਸਕੁਲ ਨਕਾਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਡਾਕਟਰਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਆਪਣੀਆਂ ਸੱਭਾਂ ਦੀ ਮੁਤ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕੇ। ਮੈਨੂੰ ਵੇਖਦਿਆਂ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਰਿਚ ਮੁਸਕਰਾ ਕੇ ਮੋਟਾ ਸਵਾਰਤ ਕੀਤਾ। ਉੱਠ ਨਾ ਸਕਣ ਦੀ ਅਸਮਰਥਾ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੇ ਮੁਆਫ਼ੀ ਵੀ ਮੰਗੀ। ਉਸ ਨੇ ਮੇਰਾ ਓਡੇ ਆਉਣ ਲਈ ਧੌਨਵਾਰ ਕੀਤਾ। ਜਿੰਦਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਤਾਓ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਅਸੀ ਕੋਈ ਪੂਰਾਣੇ ਮਿੰਡਰ ਹੋਈਏ। ਉਹ ਓਦੇ ਗੋਲਾਂ ਕਰਨ ਦੇ ਮੁਡ ਵਿੱਚ ਸੀ ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨ੍ਹੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਖਾਨਿਸਤਾਨ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਨਿਜ਼ਾਨੇ ਬਾਰੇ ਸਪਸ਼ਟ ਦੇਸ ਵਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਅਹਿਮਦਾਬਾਏ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਫ਼ਰਾਰ ਹੋਣ 'ਤੇ ਮਾਣ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦਾ ਕੋਈ ਫ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

> ਇਸਕ ਮਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾਂ ਤੇ ਬੇਲਿਆਂ ਦਾ ਉਹ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦੇ ਤਖਤ ਹਲਾਉਆਂ ਵੱਲ बेंडे कड़े हैं उत्तर भी क्व दिल हैं ਕਦੇ ਪਰਤਦੇ ਨਹੀਂ ਬਿਨਾਰਿਆਂ ਵੱਲ I वारकेंग्र आंधी हारहा

ਅਜਿੰਦੇ ਹੂਰਾਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਇਹ ਫਾਂਸੀ ਨਹੀਂ, ਸਾਡਾ ਵਿਆਹ ਹੈ ਮਾਤਾ ਗੁਰਨਾਮ ਕੌਰ (ਵਵੀਜ਼ਿੰਦ ਵੀ ਮਾਤਾ)

विव विषय भूसवाई

शक्तीन भिन्न क्षणा

ਕੰਡਿਆਲੇ ਦੇ ਕੌਲ ਪਿੰਡ ਕਦਲੀ ਦੀ ਵਸਨੀਬ ਮਾਤਾ ਫ਼ਰਨਾਮ ਕੌਰ ਦਾ ਸਿੱਖ ਪੱਥ ਇਸ ਲਈ ਸਦਾ ਚਿੜੀ ਰਹੇਗਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕੌਮ ਨੂੰ ਭਾਈ ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜਿੰਦੇ ਵਰਗਾ ਇੱਕ ਅਨਮਲ ਹੀਦਾ ਚਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਿਖ ਕੰਮ ਦੇ ਰਾਹਾਂ 'ਚੋਂ ਕਈ ਕੁੱਡੇ ਹੂੰਤੇ। ਭਾਈ ਜਿੰਦੇ ਸੁੱਖੇ ਦੀਆਂ ਸਾਂਤ ਸਾਂਤ ਕੇ ਰੱਖੀਆਂ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਂਦਿਆਂ ਮਾਤਾ ਕੁਰਨਾਮ ਕੋਰ ਅਤੀਤ ਵਿੱਚ ਗੁਆਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਲ ਭਾਵਕਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਚਰੂਦੀ ਕਲਾ ਵਾਲੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ 'ਤੇ ਧਾਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦਿੰਦੀ। ਅਕਰੂਤਰ 2002 ਦੇ ਮਾਜਿਕ ਖੇਡੇਧਾਰ ਲਈ ਸਿੰ ਪਿੰਡ ਡਦਲੀ ਵਿੱਚ ਮਾਤਾ ਕਰਨਾਮ ਕੌਰ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੁਲਾਕਾਤ ਗੀਤੀ ਸੀ । ਪੇਸ ਹਨ ਇਸ ਮੌਕੇ ਮਾਤਾ ਗਰਨਾਮ ਕੋਰ ਜੀ ਨਾਲ ਹੋਈ ਗਲਬਾਤ ਦੇ ਕੁਝ ਅੱਸ

O ਸਵਾਲ: ਵਾਈ ਜਿੰਦੇ ਦੇ ਸ਼ਚਪਨ ਦੇ ਸ਼ਵਾਅ ਤੋਂ ਸਕੂਲ ਵਿਚਲੇ ਵਤੀਰੇ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਦੱਸੋਂ ? ਜਵਾਬ: ਉਹਦੇ ਛੋਟੇ ਹੁੰਦਿਆਂ ਦਾ ਸੁਬਾਅ ਅਮ ਨਿਆਣਿਆਂ ਨਾਲੇ ਹਟ ਕੇ ਹੀ ਸੀ. ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਚੋੜਾ ਕਿ ਉਹਨੇ ਕਈ ਕੁਫ਼ ਮੰਗਿਆ ਹੋਵੇਂ ਜਾਂ ਗੋਣੀ ਪਾਣੀ ਲਈ ਕਈ ਕਾਰਲੀ ਖਾਈ ਹੋਵੇ ਪਈ ਸਿਦਕ ਸੰਤੇਖ ਵਾਲਾ ਸੁਭਾਅ

🔾 ਸਵਾਲ: ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕੀ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸੀ।? ਜਵਾਬ: ਡਾਕਟਰ...। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿਓ ਆਪ ਤਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਈ ਮਿਹਨਤੀ ਸੂਭਾਅ ਦਾ ਐ ਦੇ ਹੋਬ 'ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖ ਕੇ ਈ ਰੋਟੀ ਖਾ ਲੈਂਦੇ, ਪਰ ਨਿਆਣਿਆਂ ਹੁੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਲਈ ਇਹਦੀ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਕੀਝ ਰਹੀ ਐ. ਜਿਹੜੇ ਬੱਚੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਸੀ. ਉਨਾਂ ਦਾ ਬੜਾ ਹੈਸਲਾ ਵਧਾਉਂਦੇ ਰਹੇ ਨੇ...।

O Pਵਾਲ; ਕਾਲਜ 'ਚ ਪਤਵਿਆਂ ਜਿੱਦੇ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕੋਈ ਪ੍ਰੇਗਾਜੀ ਵੀ ਖੜ੍ਹੀ ਕੀਤੀ? ਜਵਾਬ: ਨਾਈ ਸਕੇਂ ਹਰ ਕੋਲ 'ਚ ਹੱਸਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ....ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਹਦੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਪੈਸੇ ਵੇਖੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਵਪੇਰ ਮਾਰੀ, ਇਹ ਪੁੱਛਿਆ ਪਈ ਮੈਂ ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਏਨੇ ਪੈਸੇ ਦਿੱਤੇ ਨਹੀਂ ਤੇ ਨਾ ਤੇਰੇ ਪਿਊ ਨੇ ਦਿੱਤੇ ਆ. ਫਿਰ ਇਹ ਕਿਸੇ ਆਏ...? ਅੱਗੋਂ ਆਹੁਦਾ, 'ਮੈਂ ਫ਼ੀਬੀ ਕੋਈ ਐਹੇ ਜਿਹਾ ਕੰਮ ਨੀ ਕਰਦਾ, ਮੈਂ ਤੇਨੂੰ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਬਣ ਕੇ ਵਿਖਾਉਣੇ ....ਸਦੇ ਓਹਨ ਦੇਨੀ ਗੋਲ ਆਖੀ ਤੇ ਮੋਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ 'ਚ ਅੱਬਰੂ ਆ ਗਏ...ਮੈਂ ਆਖਿਆਂ 'ਪੁੱਤ ਜੋ ਤੂੰ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਬਣਨੇ ਤਾਂ ਵਿਚ ਮੋਨੂੰ ਤੋਰੀ ਸ਼ਹੀਦੀ ਦਾ ਵੀ ਕੋਈ ਦੁਖ ਨਹੀਂ ਹੋਉਂਡਾ।

ਰਵਾਲ ਪ੍ਰਮੁੱਸ ਨਾਲ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਵਾਰ ਕਦੋਂ ਪਿਆ ? ਜਵਾਲ: ਤਰੰਕ ਤਾਂ ਪਤਾ ਨੂੰ ਪਰ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ 'ਤੇ ਹਮਲੇ ਤੋਂ ਵਾਹਵਾ ਚਿਹ ਪਹਿਲਾਂ ਈ ਜਦੋਂ ਬਹਿਆਣ ਐਸ.ਐੱਜ.ਪੀ. ਵੱਟੀ 'ਤੇ ਰਮਲਾ ਹੋਇਆ, ਓਦੋਂ ਪੁਲਸ ਨੇ ਪਿੰਡ ਛਾਪਾ ਮਾਹਿਆ। ਜਿੰਦੇ ਨੂੰ ਤਾਂ ਖ਼ਤਨਾ (ਨਿਜਨਾ) ਹੀ ਸੀ, ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਜਵਾਈ ਨੂੰ ਵੀ ਲੈ ਗਏ। ਮੈਂ ਅਰਦਾਸ਼ ਕੀਤੀ ਸਦੇ ਪਾਣਸਾਹ, ਪੁੱਤ ਛੁੱਟੇ ਨਾ ਫੁੱਟੇ, ਜਵਾਈ ਛੱਟ ਜਾਵੇਂ....ਮੇਰੀ ਧੀ ਨੂੰ ਕਿਤੇ ਨਟਾਨਾ ਮਿਸਟੇ ਨਾ ਮਾਰਨ, ਪਈ ਤੇਰੇ ਫਰਾ ਕਰਕੇ ਸਾਡਾ ਤਰਾ ਪੁਲਸ ਨੇ ਫੜ ਲਿਐ......ਤੇ ਵਿਚ ਜਵਾਈ ਸਫਮਰ ਹੀ ਪਹਿਲਾਂ ਛੱਟ ਗਿਆ ਤੇ ਜਿੰਦਾ ਵਾਰ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਛੱਟ ਕੇ ਆਇਐ...)

ੇ ਸਵਾਬ ਜਿੰਦ ਕਿਵੇਂ ਛੱਟ ਕੇ ਆਣਿਆ : ਜਵਾਬ: ਬੰਦ ਤਾਂ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ `ਤੇ ਸੰਤ (ਸੰਤ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਜੀ) ਹੋਗੇ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਿੰਘ ਐਸ ਐਸ.ਪੀ. ਨੂੰ ਟੈਲੀਫੋਨ ਕਰਕੇ ਦਬਰਾ ਮਾਰਿਆ ਤੇ ਅਗਲਿਆਂ ਨੇ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਫੋਤ ਵਿੱਚ ...ਭਾਗੇ ਸੰਤਵਾਂ ਵਾੜ੍ਹੇ ਖੋੜਾ ਜੀ ਸੰਤ...ਜਦੀਂ ਜਦੀਂ ਕਰਦੇ।

ਾਵਨ, ਜਿੰਦੇ ਨੇ ਆ ਕੇ ਕੀਨਕੇ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਤੀਕੰਡ ਕੀਤੀ ? ਜੇਵ ਨੂੰ ਉਹ ਨਾਂ ਮੁਕੇਲੀਆ ਸੀ, ਮੁਬੇਲ ਨਾਲ ਹੀ ਦੱਸਦਾ ਸੀ ਕਿ ਪੁਲਸ ਵਾਲਿਆਂ ਬਤੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਆ...ਵਾਕਿਆ ਵੀ ਉਦੋਂ ਉਹਨੂੰ ਹੋਵ ਨਹੀਂ ਸੀ ਲਾਇਆ ਕਿਸੇ ਨੇ...।

ਾਲਾਲ ਕਰਕਾਰ ਲਹਿਬ 'ਤੇ ਏਜੀ ਹਮਲ ਵੱਲ ਦੁਹਾਰਾ ਪਰਿਵਾਰ ਤੇ 'ਜਿੰਦਾ' ਕਿਸ ਹਾਲ ਵਿਚ ਸੀ।'
ਜਵਾਬ ਦੋਵੇਂ ਉਹ (ਜਿੰਦਾ) ਪਿੰਡ ਹੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਹਮਲੇ ਦਾ ਖਤਾ ਲੱਗਾ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਪਿੰਡ ਦੀ ਸੰਗਰ ਜਦਾ ਬਣਾ ਕੇ ਦਫ਼ਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਤੁਰ ਪਈ, ਜਿੰਦਾ ਤੇ ਨਿੰਜਾ ਵੀ ਵਿਚੋਂ ਹੀ ਸੀ। ਸਿੰਦੇ ਨੇ ਗੁੜ ਦੀ ਛਲੀ ਕੰਪੜੇ 'ਚ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਮੰਚ 'ਤੇ ਰੱਕੀ ਸੀ, ਪਈ ਰਾਹ 'ਚ ਕੁਖ ਲੱਗੀ ਤਾਂ ਆਵਾਂਗੇ....ਇਹ ਬੀ ਉਹਦਾ ਚੜਦੀ ਕਲਾ ਵਾਲਾ ਹੁਵਾਲ ਹੀ ਸੀ। ਰਾਹ 'ਚ ਜਦੋਂ ਫੇਜ ਅੱਗੇ ਨਾ ਜਾਣ ਦਵੇਂ ਤਾਂ ਸੂਬੇ ਦੇ ਆਗੂ ਵਾਪਸ ਮੁਕਤ ਦੀਆਂ ਬਣਾਵਾਂ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਏ ਤਾਂ ਜਿੰਦੇ ਚੰਦੀ ਜੀਡਿਆਲੇ ਕੱਲ ਆ ਹੋ ਮਨੀਆਂ ਦੇ ਮੁਲ ਕੁਲ ਸਾਰੇ ਮੁੱਕ ਸਲਾਵਾਂ ਕਰਨ ਪਈ, 'ਗੰਡੀ (ਰੇਲਵੇ) ਦੀ ਲੋਨ (ਲਾਈਨ) ਤੇਤੇ ਕੰਬੇ, ਪਈ ਗਿਲੂ (ਫੋਜੀਆਂ) ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਵੱਟ ਜਾਵੇ' ...ਪਰ ਉਦਾਂ ਪਿੰਡ ਆਲਿਆਂ ਦਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੁੜ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦਿਨਾ।

्रमहाक विकास प्रश्नीय करो यह करे प्रीयक ए

ਜਵਾਬ ਦਾਬਕਾਰ ਸਾਹਿਬ 'ਤੇ ਹਮਲੇ ਤੋਂ ਪਿਛੇ ਦੀ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਸੀ ਪਈ ਹੁਣ ਫ਼ੌਜ ਨੇ ਪਿੰਡ ਛਾਪ ਮਾਰ ਕੇ ਜਿੰਦੇ ਨੂੰ ਵੀ ਫੜਨ ਕਾਉਂਡੇ, ਉਹਨਾ ਕੋਲ ਲਿਸਟਾਂ ਜੀ...ਵਿਰ ਕਿੰਦਾ 16 ਜੂਨ ਨੂੰ ਜਿੰਦੇ ਨੂੰ ਇੱਕੀ ਵਾਲੀ (ਜਾਣ ਪੰਜਾਬ) ਗੱਡੀ 'ਤੇ ਬਿਠਾ ਕੇ ਆਫਿਆ. ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਦੇ ਵਾਜੀ ਚੋਹੀ ਫਿਪਸੇ ਹੀ ਆਦਿਐ..ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਸੰਖਾ ਤੇ ਬਲਜਿਦਤ ਸੀ ਤੇ ਬਿੰਦੇ ਸੰ ਸਕਦੀ ਦੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਹੋ ਸਾਕੇ ਗੰਗਜ਼ਾ ਸੀ...ਉਹ ਇੱਕ ਇੱਕ ਖਵਾਈ...। ਇਕ ਵਾਰੀ ਨਿੰਮੇ ਨਾਲ ਆਇਆ ਜੀ...ਹੱਤ ਕਦੇ ਉਹ ਉਸ ਪਿੰਡ ਪਿੰਡ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਦੋਵੇਂ ਵਾਰ ਹਾਤੀ 'ਨੇਰ੍ਹੇ ਆਏ ਤੇ ਸਵੇਰੇ ਸ੍ਰੀ ਮਨੇਰ੍ਹੇ ਚਲੇ ਗਏ।

ਸਵਾਸ਼ ਇਸ ਪਿੰਡ ਪੁਲਸ ਕਿਵੇਂ ਤੱਕ ਕਰਦੀ ਰਹੀ।'
ਜਵਾਸ਼: ਪਹਿਲਾਂ ਪਹਿਲ ਤਾਂ ਫੌਜ ਈ ਆਉਂਦੀ ਰਹੀ. ਘੱਟੋ ਘੱਟ 20-25 ਵਾਰ ਫੌਜ ਈ ਜਵਾਸ਼: ਪਹਿਲਾਂ ਪਹਿਲ ਤਾਂ ਫੌਜ ਈ ਆਉਂਦੀ ਰਹੀ. ਘੱਟੋ ਘੱਟ 20-25 ਵਾਰ ਫੌਜ ਈ ਸੀ. ਆਈ... ਫਿਰ ਕਦੇ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਸ ਤੋਂ ਕਦੇ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ...। ਟੰਬਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਜੀਆ ਤਾਂ ਚੁੱਕੇ ਈ ਸੀ. ਉਹ ਸਾਰਾ ਵਾਂਡਾ-ਟੀਂਡਾ ਤੇ ਮਾਲ ਡੰਗਰ ਵੀ ਲੈ ਗਏ, ਘਰ 'ਚ ਬਹੁਕਰ ਤਕ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣ ਦਿੱਤੀ. ਪਸ ਅਸੀਂ ਦੇਵੇਂ ਜੀਆ ਪਿੰਡ ਹੀ ਚਹੇ...ਦੂਰਾਂ ਪੁਲਸ ਆਉਂਦੀ ਵੇਖ ਲੈਣੀ ਤੇ ਖੇਤਾਂ 'ਚ ਜਾਂ ਪਸ ਅਸੀਂ ਦੇਵੇਂ ਜੀਆ ਪਿੰਡ ਹੀ ਚਹੇ...ਦੂਰਾਂ ਪੁਲਸ ਆਉਂਦੀ ਵੇਖ ਲੈਣੀ ਤੇ ਖੇਤਾਂ 'ਚ ਜਾਂ ਦਤਨਾ...ਕਦੇ ਪੁਰਾਲੀਆਂ 'ਤੇ ਸੈ' ਜਾਣਾ.... (ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ) ਇੱਕ ਵਾਰ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ. ਫ਼ਤਨ ਆਈ ਤੋਂ ਜਿੰਦੇ ਦਾ ਬਾਪੂ ਖੇਗਾਂ 'ਚ ਪਾਉਣ ਲਈ ਜਿਹੜੇ ਬੀਆ ਲਿਆਇਆ ਸੀ, ਉਹ ਲੈ ਕੇ ਕੰਧ ਟਪ ਤਾਂ ਜਿੰਦੇ ਦਾ ਬਾਪੂ ਖੇਗਾਂ 'ਚ ਪਾਉਣ ਲਈ ਜਿਹੜੇ ਬੀਆ ਲਿਆਇਆ ਸੀ, ਉਹ ਲੈ ਕੇ ਕੰਧ ਟਪ ਫ਼ਿਆ...ਰੰਜ਼ਾ ਹੈ ਗਿਆ...ਆਪਣ 'ਅਰੇ ਬੁੰਦਾ ਭਾਗ ਗਿਆ' ਇਹਦੇ ਪਿੰਡੇ ਗਏ ਤੇ ਇਹ ਅੰਗ ਆਹਦਾ, 'ਆ ਜੋ ਫਰ ਲੈ... ਇਹ ਭੱਜਣ 'ਚ ਤੇਜ਼ ਸੀ, ਉਹ ਇੱਕ ਕਿੰਲਾ ਫ਼ਜ ਕੇ ਪਿੰਡੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇਹ ਦੇ ਕਿਲੇ ਗਾਂਹ ਨਿਕਲ ਜੋ...ਏਪਜ਼ਾਂ ਪਿੰਡ ਦਾ ਇਕ ਮੁੰਤਾ ਮੈਨੂੰ ਆਖੇ ਅੱਜ ਤਾਏ ਨੇ ਫੜ ਜਾਣੇ ਤੇ ਜਾਂ ਓਹਨਾਂ ਮਾਰ ਦੇਣੇ....ਜਾਂ ਬੋਟ ਫੁ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ (ਜਿੰਦੇ ਦਾ ਪਿਤਾ) ਹੱਸਦੇ ਤੋਰੇ ਆਉਣ ..। ਜਦੇ ਉਹ (ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ. ਵਾਲੇ) ਹੱਕ ਕੇ ਚਲ ਕਏ ਸੀ ਤੇ ਇਹ ਖੇਤਾਂ 'ਚ ਬੀਆ ਦਾ ਫਿੱਟਾ ਦੇ ਕੇ ਹੀ ਘਰ ਆਏ ਸੀ...।

O ਸਵਾਲ: ਰਿਹਾ ਪ੍ਰਸ਼ੀਸ ਅਫ਼ਸਰ ਸੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੰਗ ਕੀਤੇ...' ਸਵਾਸ਼: ਜਿਹੜਾ ਆਉਂਦਾ ਸੀ, ਉਹੋਂ ਈ ਕੰਗ ਤਾਂ ਕਰਦਾ ਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਡੋਬਿੰਦ ਬਾਮ ਤੇ ਸੀਤਲ ਦਾਸ ਤਾਂ ਹੋਰ ਧੋ ਲੇ ਈ ਪਿੱਛੇ ਪਏ ਰਹੇ ਸੀ...।

() ਸਵਾਨ: ਪਰਿਵਾਰ ਤੋਂ ਕੀ ਪੁੱਛਦੇ ਜੀ ? ਜਿਵਾਬ: ਪੁੱਛਣਾ ਕੀ ਸੀ... ਏਹੋਂ ਆਹਿਦੇ ਸੀ ਪਈ ਜਿੰਦਾ ਫਤਾਓ...। ਸਵਾਬ: ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਿੰਦੇ ਹੋਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸਰਗਰਮੀਆਂ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ? ਸਵਾਬ: ਸਹੀਂ ਸਾਨੂੰ ਕਾਰਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਣਾ ਸੀ...ਘਰ ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਣਾ ਦੇ ਵਾਰੇ ਈ ਆਇਆ...ਤੇ ਵੈਸੇ ਵੀ ਸਾਡੇ ਘਰ ਦੀ ਏਲੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਪਈ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਬੰਦਾ ਵੀ ਕੋਈ ਸਿਨ੍ਹਿਆਂ (ਸੁਨੋਹਾ) ਨਹੀਂ ਸੀ ਫਿਆ ਸਕਦਾ।

ਹ ਸਥਾਨ ਕਵੇਂ ਵਿੱਲੀ ਵਿਚ ਦੁਸ਼ਾਰਾ ਜਿੰਦਾ ਕਤਿਆਂ ਗਿਐ, ਉਸ ਪਿਛ ਉਸ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਰ ਕਿਵੇਂ ਹੋਈ ? ਜਵਾਬ: ਓਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਧੀ ਜਵਾਈ ਨੂੰ ਫਤਿਐ...ਕੇਚ ਮੈਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਤੇ ਦਿੱਲੀ ਲੈ ਗਏ। ਓਥੇ ਕੰਪ (ਕੈਂਪ) 'ਦ ਇਕ ਕਮਰੇ 'ਚ ਰੱਖਿਆ। ਓਥੇ ਮੈਨੂੰ ਇਕ ਮਹੀਨਾ ਲਠਾਰਾਂ ਦਿਨ ਰੱਖਿਆ ਤੇ ਫਿਰ ਫੰਡ ਦਿੱਤਾ। ਸਾਰੂ ਅਸਥੀਆਂ ਦੀ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀਆਂ..।

O महात: वेस की वी बंक्स वहीं वर्ग ਸਵਾਕ: ਗੱਲਾਂ ਤਾਂ ਸਵੇਟੇ 10 ਵਜੇ ਤੋਂ ਵਾਲ H ਵਜੋਂ ਤਕ ਹੁੰਦੀਆਂ ਬਹੀਆਂ ਪਰ ਕਲਵਿੰਦਰ (ਜਿ ਦੀ ਵੋਣ। ਦੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭੱਸਾ ਭਰਦੀ ਰਹੀ...ਮੈਂ ਤਾਂ ਪੁੱਤ ਸੰਚ ਦੱਸਾਂ ਰੋਲ ਕੋਲੀ ਜਿਹੀ ਹੋ ਕੇ ਜ਼ੋਰਾਂ। ਉਹ ਵੱਲ ਦੀ ਵੇਕੀ ਸਾਲੀ ਜਾਂ...ਕਦੇ ਉਹਦੇ ਮੂੰਹ ਵੱਲ ਤੇ ਕਦੇ ਉਹਦੇ ਮੂੰਹ ਵੱਲ...ਹਾਂ ਜ਼ੁਮੂ ਮੁਲਾਬਾਤਾਂ ਖ਼ਰਮ ਹੋਈਆਂ ਤਾਂ ਬੜੇ ਜੰਗਾਰੇ ਵੱਲੋਂ....ਚਿਧਰੇ ਓਹਨਾਂ ਤੋਂ ਏਧਰੇ ਅਸੀਂ...।

O महाक दिया पुरस्कार में सांगी एक रा मार्ग किसे करीन होटिया? ਕਵਾਰ ਕਰੇ 'ਚ ਤਾਂ ਚਾੜ ਕੋਈ ਨ੍ਹੀਂ ਸੁੱਤਾ...ਸਾਰੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਤੇ ਸਿਮਰਨ ਕਰ ਰਤੇ, ਵਾਂਸੀ ਦਾ ਟੈਮ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਨਿਰਬੇ ਜੰਗਾਰੇ ਫੋਫਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਗ ਜਾਵੇਂ, "ਅੱਗ ਸੁਣ ਜੰਗਰਿਆਂ ਦੀ 'ਵਾਸ਼ ਆਉਂਦੀ ਆ,..ਆਹ ਜਿੰਦ ਦਾ ਜੰਕਾਰਾ, ਆਹ ਸੰਖੇ ਵ ਜੰਗਾਰ"...ਚੋਹਨਾ ਦੇ ਜੰਗਾਰਿਆਂ ਦੀ 'ਵਾਜ ਐਫੀ ਦੂਰ ਰਿੱਚੋਂ ਆ ਜਾਣੀ ਸੀ....ਪਰ ਇਹਦੀ ਸੁਤਰ ਪਤਾ ਗੋ ਜਿਸ ਤਰ ਪਹੁੰਦੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਵਿਚ ਸਦੋਂ ਕਾਂਸੀ ਦਾ ਟੈਮ ਲੱਘ ਗਿਆ ਤਾਂ ਚਾਵੇਂ ਅਤੇ ਕਬਰਵਸਤੀ ਐਕਟਿੰਗ ਹੀ ਕੀਤੀ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਕੁੜੀਆਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਪਈ ਓਹਨਾਂ ਨੇ ਸਰਾਨ ਮਨਾਉਣ ਲਈ ਆਖਿਆ ਸੀ, ਹੁਣ ਸ਼ਕਲ ਤਾਂ ਮਲਾਓ. ਲੱਚੋਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜੁਣੀਆਂ।...ਤੇ ਫੇਰ ਪੱਤ ਜਾਂ ਅਜੀ ਤ ਜਾਂ ਵੱਚ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਵਿ ਅਸੀਂ ਸਾਵੇ ਸ਼ਰਨ ਰਿਵਾਂ ਕੀਤੇ, ਤੇ ਫੇਰ ਸਾਨੂੰ ਸਸਕਾਰ 'ਤੇ ਵੀ ਜੋ ਵਵੇਂ ਅਸੀਂ ਹੱਵੀਂ ਵਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਲਾਜ਼ ਕਰਵਾਏ ਤੋਂ ਸਮਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਓਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੰਕ ਵੀਦਾਂ ਵੀ ਜਿਸ ਲਈਆਂ। ਭਾਵੇਂ ਸਾਰੇ ਧੋਤੇ ਹੋਏ ਸੀ ਪਰ ਇਕ ਕੋਲੀ ਉਹਨਾਂ ਜਾਣ (ਸ਼ੁੱਤ) ਵਿੱਚੜੀ ਵੱਡੀ ਸੀ ਪਈ ਪਤਾ ਸੇਫ਼ ਕਾਏ ਕਿ ਚਾਤੀ ਚਣੀ ਖਾਧੀ ਸੀ...ਉਹ ਕੋਲੀ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਨ ਸੰਭਰ ਕੇ ਰੱਖੀ ਆ। ਹੋਰ ਵੀ ਉਹਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਦੀਜ਼ਾਂ ਅਸੀਂ ਸੰਭਾਰ ਕੇ ਰੱਖੀਆ

> भीं दोनां एक वे कीतं, नाती धार वीकां असकतां वे को होना विकेश केटोन्ट है, देवी होना प्रोजीना पान है कर्म काल प्रकार केंद्र के जिल्ली के बीम सक्तान है कर्मी अध्यक्तने की उन्हों मकी, संदू केंग्र को स्वातने हैं। प्रेष्ठ कीवन विकास देश है, नामी विकास की की की कर्मी जिंह भी कर राज्य है, कर्मी बावसीयत हे की से HHS WILL NOVE

ਮੇਜਦਾ ਸਿੱਖ ਸੰਘਰਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖ ਕੌਮ ਦੀ ਅਣਖ, ਇੱਜ਼ਤ ਦੀ ਰਾਖੀ ਅਤੇ ਕੋਮੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਲਈ ਜੁਝਦੇ ਹੋਏ ਜੋ ਸਿੰਘ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋ ਗਏ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਅਤੇ ਪੜਾਉਣ ਲਈ, ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੀਆਂ ਗਾਜ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਲਈ ਭਾਈ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਖਾਲਸਾ ਟਰੋਸਟ ਵੱਲੋਂ ਮਸਕਲ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹਰ ਸੰਭਵ ਯਤਨ ਜਾਰੀ ਹਨ । ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਆਪ ਸਭ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ।

ਭਾਈ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਖ਼ਾਲਸਾ ਟਰੱਸਟ

ਸੁਲਤਾਨਵਿੰਡ, ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ

E-mail: bds_khalsatrust@rediffmail.com

ਮੁੱਕ ਸੇਵਾਦਾਰ : ਬੀਬੀ ਸੰਦੀਧ ਕੌਰ # 0183-2701358, 98558 03391

